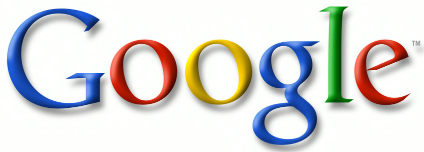
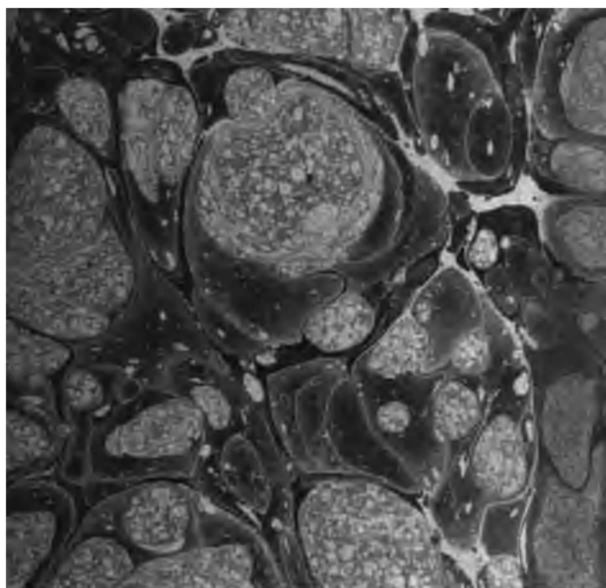

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Nu.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Lit. Domin.*	*Dom. post Epiph.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.* Simplex
1737	9	xxviij	15	f	5 †	17 Feb.	6 Mart
1738	10	ix	1	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1739	11	xx	2	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1740	12	j	3	c b	5 †	14 Feb.	2 Mart
1741	13	xij	4	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1742	14	xxiij	5	g	2	21 Jan.	7 Feb.
1743	15	iv	6	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1744	16	xv	7	e d	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1745	17	xxvj	8	c	5 †	14 Feb.	3 Mart
1746	18	vij	9	b	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1747	19	xviij	10	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1748	1	xxx	11	g f	5	11 Feb.	28 Feb.
1749	2	xj	12	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1750	3	xxij	13	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1751	4	iij	14	c	5	7 Feb.	24 Feb.
1752	5	xiv	15	b A	3	30 Jan.	16 Feb.
1753	6	xxv	1	g	6	18 Feb.	7 Mart
1754	7	vj	2	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1755	8	xvij	3	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1756	9	xxviij	4	d c	5 †	15 Feb.	3 Mart
1757	10	ix	5	b	4 †	6. Feb.	23 Feb.
1758	11	xx	6	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1759	12	j	7	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1760	13	xij	8	f e	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1761	14	xxiij	9	d	2	18 Jan.	4 Feb.
1762	15	iv	10	c	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1763	16	xv	11	b	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Feb.	7 Mart
1765	18	vij	13	f	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1766	17	xviij	14	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1767	1	xxx	15	d	5 †	15 Feb.	4 Mart
1768	2	xj	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1770	4	iij	3	g	4	11 Feb.	28 Feb.

Unus Dominus, unum Templum : unum Sit
ministerium . S. Hier . in ep . ad Nepot .

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit: an. *ſignificat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *ſeculo ;* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majuſculis notantur Caracteribus, ferientur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
xxx		Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI*, & Octava Nativitatis ejus, *Sol. maj.*
xxix	b	iv	2	Baſilii, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſc. & Eccl. Doct. (è 1. Jan.) 379. *Semiduplex.*
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Pariſienſis, c. 512. *Semiduplex.*
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretenſis Epiſc. 1. ſ. *Simplex.*
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ *ſine jejunio*, cum *comm.* S. Simeonis Stylitæ, Monachi Antiochiæ, 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA* ſeu *MANIFESTATIO DOMINI*, Annuale-majus.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semid. com.* S. Luciani, Mart. c. 290.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semid. commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Octava, [*In Cathedrali fit per anticipationem*, Officium diei Octavæ Epiphaniæ & Baptiſmi Domini, *Solemne-minus.*]
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ & Baptiſmus Domini, *Solemne-minus : commem.* Tranſlationis S. Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. VI. ſ. [*In Cathedrali*, Tranſlatio S. Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. *Solemne-maj. ſine ulla comm.*]

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
iij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episc. (è 28. Dec.) 1622. *Semid*.
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. 680. *Semiduplex*.
xxx	c	Prid.	31	
				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Episcopi Antiocheni & Martyris, (è 20 Decemb.) 107. *Semiduplex*.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS*, Solemne-majus.
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebast. Episc. & Mart. 316. *Simplex*.
25. xxvj	g	Prid.	4	Aventini, (Castrodunensis) Episc. Carnutensis, c. an. 528. *Semid*.
				Prima dies Cinerum.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ Catanensis, Virginis & Mart. 251. *Semid*.
xxiij	b	viij	6	Vedasti, Attrebatensis Episcopi, 539. *Simplex*.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Stephani, Grandimontensis Abbatis, 1124. *Simplex*.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Virginis & Mart. Alexandrinæ, 249. *Simplex*.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Virginis Cassinensis, c. 543. *Simplex*.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Jerosolymitani Episcopi, & Martyris, 107. *Simplex*.

instituit, iis additis Sanctorum Officiis quæ Blesensi Ecclesiæ propria forent, ac detractis quæ peregrina.

Consilium istud ubi primùm licuit, exequi operæ pretium esse duximus, veterum Conciliorum decretis obsequentes quæ uniuscujusque Provinciæ Ecclesias eum in psallendo, quoad fieri potest, modum tenere præcipiunt quem in Metropolitana sede cognoverint
ic. *institutum*, ut ea sedes quæ unicuique Sacerdota-
II lis mater est dignitatis, sit & Ecclesiasticæ Magistra rationis.

De cetero, FRATRES CARISSIMI, *quod vobis exhibetur opus, verè Breviarium esse, hoc est, Divinæ pariter & Ecclesiasticæ doctrinæ compendium, ipso usu comperietis. Quod enim in sacro contextu ad fidem stabiliendam, vel bonos mores informandos idoneum, quod in Patrum lucubrationibus & sacris Conciliorum Canonibus exquisitum magis, quod in actis Sanctorum utilioris exempli, hoc in Officio sive diurno, sive nocturno, passim vobis occurret. Sacra Scriptura in totam anni seriem legenda sic distribuitur, ut non modò nullus ejusdem prætermissus sit liber, sed nec ulla dies ab hac divina lectione vacet. Homiliæ Patrum ex sinceris horum operibus ea selectæ sunt & quæ proposito magis conveniant, & ad docendum sint accommodatæ.*

Singulis anni diebus Canon unus ad absolutionem Capituli legendus assignatur, qui vel Solemnitati respondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri & ad pietatem incitari possitis. In Sanctorum historiis nihil legendum proponitur nisi rectum & emendatum, atque ex melioris notæ autoribus depromptum. Sacri quoque Hymni ad meliorem formam castigati, ac rudioribus plures alii suffecti sunt elegantiori stylo exarati.

Unum superest hortari vos in Domino, FRATRES
CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum*,
:th. *ne sitis populus ille de quo ait :* Populus hic labiis
8. me honorat, cor autem eorum longè est à me ;
sed in gratia cantetis in cordibus vestris Deo, nec
dissona sit vox oris à mentis affectu. Quia verò non
:li. est speciosa laus in ore peccatoris, *studete in ju-*
9. *stitia & sanctitate coram Deo sic ambulare, ut* sacri-
m. ficium laudis honorificet *eum*, & illìc iter *vestrum*
23 sit, quo ostendet *vobis* salutare *suum*.

Quocirca mandamus & præcipimus omnibus &

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		MARTIUS.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Jerosolymitani Episc. & Mart. 251. *commemoratio.*
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICA.* Annuale-minus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
xxx	f	Prid.	31	De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. Martii. *Semiduplex.*

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ord. Minim. 1507. *Semid.*
xxvij	b	iij	3	
25.xxvj	c	prid.	4	
xxv.xxiv	d	Non.	5	
xxiij	e	iij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A.	v.	9	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MAIUS.
25. xxv	c	iv	4	Monicæ, Tagastensis Viduæ, 387. *commem.*
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, c. 95. *Semid.*
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Beati, apud Vindocinum, Anachoretæ, v. s. *Semiduplex.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinopol. Episc. & Eccl. Doct. 391. *Semid.*
				Prima Pentecoste.
xix	d	vj	10	Leonardi, Anachoretæ, prope Lacum nigrum in territorio Blesensi quiescentis, (Elevatio hodie 1226.) *Semiduplex: commem.* S. Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, 348.
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, c. 475. *commem.*
xvij	f	iv	12	Munderici, prope Blesas Anachoretæ, VI. s. *Semiduplex:*
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Gilderici, Anachoretæ in Oximo, Vindocini quiescentis, c. fin. VII. s. *commem.*
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemia, & Martyris, 1383. *Semiduplex:* [In Cathedrali, *Duplex-minus.*]
xij	d	xvj	17	Honorati, Ambian. Episcopi, (è 16) initio VIII. s. *Semiduplex.*
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Cælestini, Papæ V. 1296. *Simplex: commem.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. 1303.
ix	g	xiij	20	Yvonis, Episcopi Carnutensis, (è 23. Decemb.) 1115. *Semid.*
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Medyci, prope Blesas Anachoretæ, *Simplex.*

JUNIUS

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Aniani, Carnutensis Episcopi, v. f. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. I. f. *Duplex-minus.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
				Ultima Pentecostes.
xiij	d	xviij	14	Ursini, primi Bituricensis Episcopi, (è 29. Decemb.) II. *vel* III. f. *Simplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia Mart. 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	Aviti, Abbatis, in pago Dunensi, 530. *Simplex.*
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mart. Mediolanensium, I. *vel* II. f. *Semid. commem.* S. Romualdi Abbatis, Institut. Ord. Camaldulensis, 1027.
vij	c	xij	20	Caroli Blesensis, (è 29. Septemb.) 1364. *Duplex-minus: commem.* S. Gendulphi Episc. vulgò Caducensis, [Translatio hodie, c. an. 870.]
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. 431. *Semid.*
iv	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Adeodati, Carnutensis Episc. c. 687. *Semid. commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum, c. 362.
xxx	c	v	27	Benigni, Episcopi, in territorio Blesensi olim quiescentis, (è 28.) v. f. *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Episc. Eccl. Doct. ac Soc. Mart. c. 202. *Duplex-min. commem.* Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	*PETRI & PAULI APOST.* c. 66. Solemne-majus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies	Mensis	JULIUS.
				Pantæni, Alexandrini Presb. III. s.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum ac sanctæ Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. c. 164. *Simplex.*
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21. Mart.) 543. *Translatio hodie*, c. 653. *Semid.*
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apostoli, I. s. *Simplex.*
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. 1274. *Semid.*
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Soc. Mart. Scillitanorum, c. 200. *Simpl.*
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, 1274. (è 7. Mart.) *Canonisatio hodie*, 1323. *Semid.*
viij	d	xiv	19	Arsenii, Diaconi Romani, Scetis Anachoretæ, 445. *Simplex.*
vij	e	xiij	20	Margaretæ, Virginis & Martyris, incerto tempore, *commemoratio.*
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. Massiliensis, 290. *Simplex.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ, I. s. *Duplex-maj.* [In Cathedrali *Solemne-minus.*]
iv	A	x	23	Birgittæ, Viduæ, 1373. *Semid.* [In Cathedrali *Duplex-min.*] *commem.* S. Apollinaris, Ravennensis Episcopi, & Mart. I. *vel* II. s.
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	JACOBI, (Zebedæi) APOST. c. 30. Mart. 44. *Dupl. maj. commem.* S. Christophori, in Lycia Martyris, III. s.
j	d	vij	26	Marcelli, Parisiensis Episcopi, (è 1. Novemb.) c. 400. *Translatio hodie*, c. 1200. *Semid.*
xxx	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Joachim patris, & Annæ matris B. Mariæ Virg. *Dupl. min.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost. *Duplex-minus : commem.* sancti Petri Apostoli, & S. Martialis, Lemovicensis Episc. III. s.

¶ Feriâ sextâ post Oct. Corporis Christi, fit Officium Sacratissimi Cordis D. N. Jesu-Christi, *Duplex-majus*, ad devotionem.]

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Carilephi, Abbatis Anisolensis, ad Castrum Blesense translati, c. med. VI. s. *Semiduplex : commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virginis, *Duplex-majus : commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
xxiv	b	v	3	Theobaldi, Presb. & Anachoretæ, (è 30. Junii) 1066. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxiij	c	iv	4	Ordinatio & Translatio S. Martini, Turonensis Episc. 372. & 473. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Apostolorum, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*

¶ *Dominicâ proximâ post diem Octavam SS. Apostolorum Petri & Pauli, fit per totam Diœcesim* Festum *ANNIVERSARII DEDICATIONIS ECCLESIÆ BLESENSIS*, Solemne-majus, *cum Octava in Cathedrali, & in Ecclesiis tantùm quæ dedicatæ non fuerunt ; Dominicâ etiam sequenti, in Ecclesiis dedicatis fit ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS EARUMDEM*, Solemne-majus, *cum Octava.*

xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Mart. 1170. *Semid. commem.* S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
ix	d	xvij	16	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid. commem.* S. Rochi, Laici Montis Pessulani, 1327.
viij	e	xvj	17	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid. commem.* S. Mamantis, Mart. Cæsariensis, 274.
vij	f	xv	18	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid.*
vj	g	xiv	19	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semiduplex : comm.* S. Ludovici, Episc. Tolosani, 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis ClaræVallensis, & Eccl. Doct. 1153. *Duplex-minus : commemoratio* Octavæ Assumptionis B. M. Virginis.
iv	b	xij	21	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Dupl. maj. comm.* S. Symphoriani, Mart. Augustodunensis, 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI, APOSTOLI, I. S. *Duplex-majus. commem.* Vigiliæ S. Ludovici, & S. Audoeni, Episc. Rotomag. 683.
xxx	f	viij	25	*LUDOVICI, FRANCORUM REGIS ET ECCLESIÆ BLESENSIS PATRONI*, 1270. Annuale-minus.
xxix	g	vij	26	De Octava S. Ludovici, *Semid.*
xxviij	A	vj	27	De Octava S. Ludovici, *Semid. commem.* S. Cæsarii, Arelatensis Episcopi, 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episcopi & Eccl. Doct. 430. *Dupl. min. comm.* Octavæ S. Ludovici.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, 32. *Duplex-majus : commem.* Octavæ S. Ludovici.
25. xxv	d	iij	30	De Octava S. Ludovici, *Semid. comm.* S. Agili, Abbatis Resbacensis, c. 650. & S. Fiacrii, Brigensis Anachoretæ, c. 670.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	JULIUS.
xxviij	g	iv	29 Lupi, Trecensis Episcopi, 479. *Semiduplex.*
xxvij	A	iij	30 Germani, Autissiodorensis Episcopi, (è 31.) 448. *Semid.*
25. xxvj	b	Prid.	31 Ignatii Loyolæ, Presb. Societatis Jesu Institutoris, 1556. *Semid.*

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1 Petri ad Vincula, (mense Aprili 44.) Dedicatio illius Ecclesiæ Romæ, c. 451. *Duplex-minus: comm.* SS. Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *anno circiter* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2 Betharii, Carnutensis Episc. c. 625. *Semiduplex: comm.* S. Stephani, Papæ & Mart. 257.
xxij	e	iij	3 Revelatio seu Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. (è 19. Decemb.) 415. *Semid.*
xxj	f	Prid.	4 Dominici, Presb. Instit. Ord. Prædic. (è 6.) 1221. *Semid.*
xx	g	Non.	5
xix	A	viij	6 Transfiguratio Domini, 32. *Duplex-maj.* [In Cathedrali, *Solemne-majus:*] *commem.* sancti Xisti, Papæ II. & Mart. 258.
xviij	b	vij	7
xvij	c	vj	8
xvj	d	v	9
xv	e	iv	10 LAURENTII, ROMANI DIACONI & MARTYRIS, 258. *Duplex-majus.*
xiv	f	iij	11 Translatio sanctæ Coronæ Spineæ Domini, 1239. *Semid.*
xiij	g	Prid.	12 Claræ, Assisii in Umbria Virginis, (è 11.) 1253. *Semid.*
xij	A	Idib.	13 Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, 587. *Semid.*
xj	b	xix	14 Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15 *ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, 1. *cl.* Annuale-minus.

pact.	Dom.	Menſis.		
ix	f	xvij	15	Octava Nativ. B. M. V. *Dupl. min.*
viij	g	xvj	16	Leobini, Epiſc. Carnutenſis, (è 14. Mart.) 557. (*Ordinatio hodie* 544.) *Duplex-minus : commem.* S. Euphemiæ, Virg. & Mart. Calcedonenſis, c. 307.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carthag. Epiſc. Eccl. Doct. & Mart. (è 14.) 258. *Semid.*
vj	b	xiv	18	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. (è 14.) 407. *Semid.*
v	c	xiij	19	Arnulphi, Vindocini nati, ibidem Monachi, ac poſtea Vapincenſis Epiſcopi, c. 1074. *Simplex.*
iv	d	xij	20	Euſtachii & Soc. Mart. *commem.* II. ſ.
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOST. & EVANG. I. ſ. *Duplex-majus : commem.* SS. Barachii, Mart. & Beſorii ad Caſtrum Bleſenſe tranſlatorum, *ante ann.* 1171.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. Agaunenſium, 286. *Semid. comm.* S. Silvani in Biturigibus Anachor. II. *vel* III. ſ.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Mart. Iconienſis, I. ſ. *Semiduplex.*
xxx	A	viij	24	Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. 509. *Duplex-majus.*
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Epiſc. & Mart. c. 287. *Simplex.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, c. init. IV. ſ. *Semid.*
5. xxvj	e	iv	28	Exuperii, Toloſ. Epiſc. c. 416. *Simpl.*
xv. xxiv	f	iij	29	MICHAELIS & OMNIUM SS. ANGELORUM, *Duplex-majus.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Preſbyteri & Eccl. Doct. 420. *Duplex-minus.*

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Epiſc. (è 13. Jan.) 533. (*Tranſlatio hodie*, 852.) *Semid. commem.* S. Piatonis, Martyris Tornacenſis, 285.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xxiv	e	Prid.	31	De Octava S. Ludovici, *Semid. comm.* S. Paulini, Trevirensis Episc. & fidei Confessoris, 358.
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Octava S. Ludovici, *Duplex-majus : commem.* S. Lupi, Senon. Episc. 623. & S. Ægidii, Abbatis in Occitania, c. med. VI. s.
xxij	g	iv	2	Lazari à Christo suscitati, Marthæ ac Mariæ sororum ejus de Bethania, I. s. *Duplex-minus.*
xxj	A	iij	3	Gregorii, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Mart.) 604. *Ordinatio hodie* 590.) *Duplex-min. commem.* sancti Chrodegangi, Sagiensis Episcopi, & Mart. VIII. s.
xx	b	Prid.	4	Aigulphi, Blesis nati, Lirinensis Abbatis & Martyris, (è 3.) c. 675. *Semid.*
xix	c	Non.	5	Victorii, Cenomannensis Episcopi ad Pagum Blesensem translati, (è 1. Septemb.) V. s. *Simplex.*
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presb. c. 568. *Semid. commem.* S. Evurtii, Aurelianensis Episc. 391.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRG.* Solemne-majus.
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B M. V. *Semid.*
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, imperante Constantino, 326. & Heraclio 629. *Dupl. maj. comm.* Octavæ Nativitatis B. M. V. & S. Cornelii, Papæ & Mart. 252.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		OCTOBER.
xxx	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Crispini & Crispiniani, Mart. Suessionensium, 288. *Simplex.*
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ, APOST. I. s. *Duplex-majus : commem.* S. Faronis, Meldensis Episc. 672.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Leonis, primi Papæ & Eccl. Doct. 461. *Semiduplex.*
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio : commem.* sancti Quintini, Mart. Veromanduensis, 287.

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, Annuale-minus : *institut.* c. an. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Solemne-min.* instituta an. 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xv	c	vij	7	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xiv	d	vj	8	Octava Omnium SS. & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex majus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediol. Episc. Cardin. (è 3.) 1584. *Semid.*
xij	f	iv	0	Martini, Papæ & Mart. (è 18. Sept.) 655. *Simplex.*
xj	g	iij	1	MARTINI, TURON. EPISCOPI, 397. *Duplex-majus.*
x	A	Prid.	2	Læti, in finibus Blesensium Anachoretæ, 554. *Simplex.*
ix	b	Idib.	13	Baldomiri, Presbyteri & Anachoretæ, apud S. Deodatum in territorio Blesensi quiescentis, VI. s. *Simplex.*
viij	c	xviij	4	
vij	g	xvij	15	

Aniani

NOVEMBER.

	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
	e	xvj	16	
	f	xv	17	Aniani, Aurelian. Episcopi, 453. *Semid. commem.* S. Gregorii, Turonensis Episc. 595.
	g	xiv	18	Gregorii, Neocæsariensis Episc. (è 17.) 270. *Semid. commem.* sancti Mandeti, Abbatis, VII. s.
	A	xiij	19	Elizabeth, Hungariæ Viduæ, 1231. *Simplex.*
	b	xij	20	
	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus : commem.* S. Columbani, primi Luxoviensis & Bobiensis Abbatis, 615.
c	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris, III. s. *Semiduplex.*
c	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, 100. *Semiduplex.*
iij	f	viij	24	Chrysogoni, Aquileiæ Mart. 304. *commemoratio.*
ij	g	vij	25	Petri, Alexandrini Episc. & Mart. 311. *Simplex : commem.* sanctæ Catharinæ, Virginis & Mart. incerto tempore.
xvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. I. s. *Simplex.*
xiv	b	v	27	Eusitii, Cellensis in Biturigibus Abbatis, c. 542. *Simplex : commem.* SS. Vitalis & Agricolæ, Mart. Bononiensium, c. 304.
				Prima sedes Adventûs.
iij	c	iv	28	
ij	d	iij	29	Saturnini, primi Tolosani Episc. & Mart. c. med. III. s. *Semid. comm.* Vigiliæ S. Andreæ, Apostoli, *cum jejunio.*
j	e	Prid.	30	ANDREÆ, APOSTOLI, I. s. *Duplex-majus.*

¶ Dominicâ ultimâ post Pentecosten, fit secundò Festum SS. TRINITATIS, *Solemne minus.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviom. Episc. (è 30. Nov.) 659. *Semid.*
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. 1552. *Semiduplex.*
xviij				*Ultima sedes Adventus.*
xvij	A	iij	3	
	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. III. *vel* IV. *s. commem.*
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis in Lycia Episc. c. 320. *Semiduplex.*
xiv	e	vij	7	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. (è 4. April. 397.) *Ordinatio hodie* 374.) *Dupl. min.*
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, 384. *commem.*
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virginis & Martyris Syracusanæ, 304. *vel* 305. *Semid.*
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	Maximini, Abbatis Miciacensis, 520. *Semiduplex.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
xxx	e	xij	21	THOMÆ APOSTOLI, *Duplex-majus.* I. s.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, Annuale-majus.
25. xxv.	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI & PROTOMART. 32. *vel* 33. *Duplex-majus: commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI & EVANGELISTÆ, 100. *vel* 104. *Duplex-*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				majus : commem. Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex majus : commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
*19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, *commem.* S. Sylvestri, Papæ: ann. 335. & sanctæ Columbæ, Virg. & Mart. Senonensis, 273.

* Hæc Epacta 19. numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

PSALTERIUM.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò:

PAter noster qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánũ da nobis hódie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena, Dñus tecum: benedicta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ: Et in Jesum Christũ Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos: tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætemam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur:

DOmine, lábia mea apéries; ℞. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps. 50.*

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℞. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia. *etiam ad alias Horas.*

Invitatorium, Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94.

Repetitur, Dóminum.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Dominum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos.: quóniam non repellet Dñus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérũt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sǽcula sæculórum. Amen.

* Veníte, adorémus.

Repetitur, Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hymnus. C.

DIe diérum príncipe
Lux è tenébris éruta,
Christus, sepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.

Et mors & horrendũ chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, ô pudor!
Deo negábit óbsequi?

Umbris sepultà dum stupet
Natúra, lucis fílii,
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

Legem, prophétas, & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.

Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novíque mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.

Hoc consequémur, te duce,
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,

Astante quo mentes sacris
Lucent & ardent ignibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. to. 2. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárũ, * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fóliũ ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sǽcula sæculórum. Amen.

Hi versus Glória. & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dño.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminũ, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram:

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínã, * nequando irascátur Dñus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, &

exultáte ei: apprehéndite discíplinam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine: salvum me fac, Deus meus;

Quóniá tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dñe; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *sed altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absol. & Benedict. habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio.

IN. II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te, Dñe.

Psalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentú meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dominú, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntiú conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum,

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt,* grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérūt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meū, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me,* & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniā confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dñus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárū retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec impiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo,* & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris:

Et cum electo electus eris,* & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dñi igne examináta: * protector est ómnium sperántiū in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum,* & super excelsa státuens me ;

Qui docet manus meas ad prælium : * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos ; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum ; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret:* ad Dóminũ, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárũ delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi ; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi : * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & súbdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me:* à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine ;* & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in sécula.

Ant. Déxtera tua suscépit me, Dómine ; & disciplína tua ipsa me docébit.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus : ℟. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus, ne síleas à me ;* nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum,* & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórũ.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dñus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulũ tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in æternũ.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dñe, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínũ lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem:

Avertisti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misertus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meũ in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dño, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriã laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtu-

tis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psállat tibi: * psálmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso,

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum:

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérūt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deū, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte; ℟. Et non sum deceptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dicitur Te Deum. *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus; * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum *

ſáncta confitétur Eccléſia
Patrem * immenſæ majeſtátis:
Venerandum tuum verũ, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Chriſte:
Tu Patris * ſempitérnus es Fílius:
Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum:
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:
Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.
Judex créderis * eſſe ventúrus.
Te ergo, quæſumus, fámulis tuis ſubveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.
Æterna fac * cum ſanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuũ, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.
Per ſíngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in séculum ſéculi.
Dignáre, Dñe, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.
Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.
Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.
In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dño; ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Si non continuò ſequantur Laudes, hìc dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecrètò* Pater. *&* Ave.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium meũ inténde: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69. Glória Patri.

Ant. 8. *G.* Deus.

Pſalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.
Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtutem tuam & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.
Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.
Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:
Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.
Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.
Ant. 1. 2. Exultent.
Psalmus 69.
DEus, in adjutórium meũ intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.
Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.
Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent & læntentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Ant. Exultent & læntentur in te, qui díligunt salutáre tuum, Dómine.
Ant. 5. C. Servíte Dño.
Psalmus 99.
JUbiláte Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspectu ejus * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.
Laudáte nomen ejus, * quóniã suávis est Dóminus,
In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.
Ant. Servíte Dómino in lætítia: scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus.
Ant. 4. E. Benedictus es.
Cant. trium pueror. Dan. 3.
BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sǽcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.
Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.
Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.
Benedícite, glácies & nives, Dño: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminũ;* laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dño.

Benedícat Israel Dñum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino; * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri. *dicitur:*

Benedicámus Patrem, & Filium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cæli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum, de cœlis; * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculũ séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dñum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & univérsa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum. Deut. 6.

AUdi, Israel, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus. C.

AD templa nos rursus vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quod evolútus fásciis
Repente mundus éxtitit
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quod tráditũ neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum sator
Aspexit orbem prótinus
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.
At lætius quanto óbtulit
Sese Patri spectáculum,
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.
At, splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdiũ,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.
Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Mane astábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dñus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptióné plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrũ, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte & justítia corã ipso * ómnibus diébus nostris.

,puer, Prophéta Al-
ocáberis ; * præibis
te fáciem Dómini
is ejus,
idam sciéntiam sa-
i ejus, * in remis-
eccatórum eórum,
sceri misericórdiæ
i, * in quibus visi-
Oriens ex alto ;
náre his qui in téne-
umbra mortis se-
d dirigendos pedes
viam pacis.
Patri.
Oratio, ut in Pro-
n fine :
us vobiscũ, ℟. Et
u tuo.
ámus Dño. ℟. Deo

amlibet Horam, si
ium non sequatur,
etò: Fidéliũ ánimæ
córdiã Dei requies-
ce. Amen. *Deinde*
er.

PRIMAM.

s, in adjutórium.
Hymnus. C.
s orto sídere,
ecémur súpplices,
: ipse dírigat,
ita, sémitas.
ua, nil peccet ma-

ináne cógitet :
mplex véritas,
egnet cáritas.
a dum fluet dies,
, custos pérvigil,
us hostis óbsidet
re sénsuum.
diurnus ut tuæ
t laudi labor :

Autóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet ;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Ant. 1. D. In toto corde.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniã bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminũ, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonũ est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me ; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedé-

rùit me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderé; * & Dñs suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ; * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dño factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, ó Dómine, bene prospeáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me; * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitáté, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utiná dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quód dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccé tibi.

Benedíctus es, Dómine, *

doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis* pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórũ tuórum delectátus sum,* sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor,*&considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor,* non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra,* non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum:* quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis,

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consíliũ meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea,*vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi,* judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine, * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórũ cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur hic Symbolum sequens:

Quicumque vult salvus esse,* ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidē:

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit,* absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est,* ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas,* neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas,* æquális glória, coætérna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,* omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius,* Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius,*Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminũ confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus;* sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse,* ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessáriũ est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dñi nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem,* sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro, unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus,

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habét cum corpóribus suis,* & reddituri sunt de factis própriis ratiónem:

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam;* qui veró mala, in ignem ætern um.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine; doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis aliquádo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve*, Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes * ad déxterá Patris, [*Hic versus quandoque mutandus est, ut notatur in proprio*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dñus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo:

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perven: e fecisti, tuâ nos hódie salv i virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiá faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dñus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur, sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sanctíssimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur: *Psalmus* 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine,* Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est,* & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus,* sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia,* & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi. ℣. Dñs vobíscum. Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum nostrórum, & ómnium Fidélium defunctórum; ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent, Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

Postea fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco.

Lector petit benedictionem, dicens: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna, *solus vel sola recitans*, Dñe.]

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, &, in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Lector legit Canonem, & in fine subjungit: Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector,* Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Sic dicitur Officium Capituli in omnibus Festis feriatis à populo.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. C.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórũ parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Inv. 6. *C.* Da mihi.

Ex Psalmo 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitâ mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem:* in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meû quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquiû tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diIexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníque agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine: * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuâ in toto corde meo; * miserére mei secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiâ mandáta tua.

Funes peccatórum cir-

plexi sunt me ; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómniũ timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra, * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem,& disciplínam, & sciéntiam doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer,ego delíqui;* proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu ; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum ; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur, * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam ; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur supérbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me ; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátũ in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctũ, & scrutábor legem tuam, Dñe.

Capitulum. 1. Joan. 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est : qui autem servat verbũ ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est.

℞. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me,* In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórũ ; ℞. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium,

Hymnus. C.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine,

Sinúsque pandens áureos,
Ignita vibrat spícula.
Tu, Christe, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuú ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuá persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodo dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo, * quia in ætérnú mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos * ut custódiá verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia faucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viá iniquitátis.

Lucerna pédibus meis ver-

bem tuum, * & lumen sémitis meis.

Juravi & státui * custodire judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine, * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum, * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis, * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam, * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum, * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego, * da mihi intelléctum ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar, * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum.

Capitulum. 1. Joan. 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus: & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. br. Testimónia tua intelléxi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Testimónia tua. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum: ℟. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

O N A M.
i. adjutórium.
mus. C.
am solis totâ,
n noctem dies;
mam cito
3etam gradu.
dum fixus cruci
i bráchia,
ucem; tuo
nplexu mori.
sit glória,
Filio,
cum Spíritu,
omne séculum.

E. Omnia.
lmo 118.
ília testimónia
; * ídeo scrutáta
ea ánima mea.
sermónum tuó-
at, * & intelle-
vulis.
apérui, & attraxi
uia mandáta tua
i.
me, & miserére
ndùm judícium
nomen tuum.
eos dírige secun-
um tuum; * &
tur meî omnis

me à calúmniis
* ut custódiam
a.
iam illúmina su-
tuum, * & doce
tiónes tuas.
quárum deduxé-
iei; * quia non cu-
egem tuam.
, Dómine, * &
icium tuum.

Mandasti justítiá testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuũ vehementer; * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

Clamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine, * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiá mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti; * à lege auté tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in ætérnum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me;* quia legem tuá non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniá mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórũ tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum;* legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi*super judíciajustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine, * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta
testimónia tua; * qu
viæ meæ in conspe

Appropinquet d
mea in conspectu t
mine: * juxta elóq
da mihi intellectum

Intret postulátio
conspectu tuo: * s
elóquium tuum érij

Eructábunt lábia n
num, * cùm docúe
stificatiónes tuas.

Pronuntiábit lin
elóquium tuum, * c
nia mandáta tua æq

Fiat manus tua
me, * quóniam ma
elégi.

Concupívi salutá
Dómine; * & lex t
tátio mea est.

Vivet ánima me
dábit te; * & judíci
juvábunt me.

Errávi sicut ovis
riit: * quære servum
quia mandáta tua n
oblítus.

Ant. Omnia man
æquitas: pax multa
tibus legem tuam, I

Capitulum. 1. T

FInis præcepti est
corde puro, & c
tia bona, & fide non

℟. *br.* Omnes viæ
conspectu tuo, Dñe.

℣. Servávi mand
& testimónia tua, *
spectu tuo. Glória.

℣. Custodívit áni
testimónia tua; ℟. E
ea veheménter. *Ps.*

Oratio convenie

VESPERAS.
, in adjutórium.
.c. Dixit Dñus.
lmus 109.
t Dóminus Dómi-
meo:*Sede à dex-
s meis,
oná inimícos tuos*
pedum tuórum.
virtútis tuæ emit-
x Sion: * dominá-
io inimicórũ tuórũ.
princípium in die
iæ in splendóribus
1: * ex útero ante
génui te.
Dóminus, & non
: eum, * Tu es Sa-
æternũ secundùm
Melchísedech.
ius à dextris tuis, *
in die iræ suæ reges.
bit in natiónibus,
ruínas, * conquassá-
in terra multórum.
ente in via bibet; *
exaltábit caput.
ixit Dóminus Dño
e à dextris meis.
4. d. Fidélia.
almus 110.
ébor tibi, Dómine,
to corde meo, * in
ustórum & congre-

: ópera Dómini, *
in omnes voluntá-

io & magnificéntia
* & justítia ejus ma-
ulum séculi.
riam fecit mirabí-
um, miséricors &
: Dóminus : * es-
t timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui :* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátẽ géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo,* mandávit in ætérnum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dñum.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício, * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc, nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem,* & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sécula.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Æ[gyp]to, * domûs Jacob [de po]pulo bárbaro,

Facta est Judæa san[ctifica]tio ejus, * Israel potest[as ejus.]

Mare vidit, & fugit[: Jor]dánis convérsus est re[trorsum.]

Montes exultavéru[nt ut] aríetes, * & colles sic[ut agni] óvium?

Quid est tibi, mare [quod] fugisti? * & tu, Jor[dánis,] quia convérsus es retro[rsum?]

Montes, exultastis [sicut] aríetes, * & colles, sicu[t agni] óvium?

A fácie Dómini mo[ta est] terra, * à fácie Dei Ja[cob.]

Qui convertit petr[am in] stagna aquárum, * & [rupem] in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine[, non] nobis, * sed nómini t[uo da] glóriam super miseri[córdia] tua & veritáte tua;

Nequando dicant ge[ntes:] Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster i[n cœ]lo; * ómnia quæcumq[ue vo]luit, fecit.

Simulácra géntium [argen]tum & aurum, * óper[a ma]nuum hóminum.

Os habent, & non lo[quen]tur; * óculos habent, [&] vidébunt.

Aures habent, & n[on au]dient;* nares habent, [&] odorábunt.

Manus habent, & no[n pal]pábunt; pedes habent, [&] ambulábunt: *, non c[lama]bunt in gútture suo.

Símiles illis fiant q[ui]

lc omnes qui con-
s.
Isfrael ſperávit in
* adjútor eórum
r eórum eſt.
Aaron ſperávit in
adjútor eórum &
órum eſt.
ent Dóminũ ſpe-
ı Dómino ; * ad-
n & protector eó-

s memor fuit no-
enedixit nobis.
it dómui Iſraël, *
lómui Aaron.
it ómnibus qui ti-
ninum, * puſillis
ibus.
Dñus ſuper vos, *
& ſuper fílios ve-

i vos à Dómino *
lum & terram.
cœli Dómino ; *
em dedit fíliis hó-

rtui laudábunt te,
neque omnes qui
t in inférnum.
qui vívimus, be-
Dómino, * ex
, & uſque in ſécu-

s qui vívimus, be-
Dómino.
lum. Epheſ. I.
tus Deus, & Pater
oſtri Jeſu Chriſti,
xit nos in omni
ne ſpirituáli in cœ-
Chriſto, ſicut elé-
ipſo ante mun-
tiónem, ut eſſé-
& immaculáti in

conſpectu ejus in caritáte.

Hymnus. C.

O Luce qui mortálibus
Lates inacceſſá, Deus!
Præſente quo ſancti tre-
mant
Nubuntque vultus Angeli:
Hic, ceu profundá cóu-
diti
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem ſuo
Fulgóre depellet dies.
Hunc nempe nobis præpa-
ras,
Nobis reſervas hunc diem,
Quem vix adumbrat ſplén-
dida
Flammantis aſtri cláritas.
Moráris heu! nimis diu,
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.
His cùm ſolúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus,
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non déſinet.
Ad omne nos apta bo-
num,
Fœcunda donis Trínitas;
Fac lucis uſúræ brevi
Æterna ſuccédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur to-
tâ die; ℟. Et in nómine tuo
confitébimur in ſéculum.
Pſ. 43.

Antiph. ut in Proprio.

Canticum B. Mariæ Virginis.
Luc. I.

MAgníficat * ánima mea
Dóminum,
Et exultávit ſpíritus meus *
in Deo ſalutári meo;
Quia reſpexit humilitátem
ancíllæ ſuæ: * ecce enim ex

hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus;

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo;* dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis,* & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel puerú suum,* recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus, in sécula.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

CONverte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 8. G. Scuto.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dñus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum.

Irascímini & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus [illegible] stris compungímini.

Sacrificáte sacrificium [illegible] stítiæ, & speráte in Dño multi dicunt, Quis osten[illegible] nobis bona?

Signátum est super no[illegible] men vultûs tui, Dómine dedisti lætítiá in corde m[illegible]

A fructu frumenti, vini, ólei sui * multiplicáti sun[illegible]

In pace in idipsum d[illegible] miam * & requiescam.

Quóniam tu, Dómine singuláriter in spe consti[illegible] sti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutó[illegible] Altíssimi, * in prot[illegible] ctióne Dei cœli commor[illegible] tur.

Dicet Dño: Susceptor me[illegible] es tu, & refúgium meum: Deus meus, sperábo in eu[illegible]

Quóniam ipse liberávit [illegible] de láqueo venántium, * & verbo áspero.

Scápulis suis obumbrá[illegible] tibi, * & sub pennis ejus s[illegible] rábis.

Scuto circúmdabit te vé[illegible] tas ejus; * non timébis à [illegible] móre nocturno,

A sagitta volante in di[illegible] à negótio perambulante [illegible] ténebris, * ab incursu & d[illegible] mónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mill[illegible] & decé míllia à dextris tui[illegible] ad te autem non appropi[illegible] quábit.

Verúmtamen óculis t[illegible] considerábis, * & retributi[illegible] nem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dó[illegible]

me, spes mea : * Altíssimum, posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malū, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo :

Quóniā Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis ;

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilis-cum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne, * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dñi, * in átriis domûs Dei nostri.;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus ; non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

Hymnus. C.

GRates, peracto jam die, Deus, tibi persólvimus; Pronóque, dum nox íncipit,

Prostérnimus vultu preces.

Quod longè peccávit dies, Amárus éxpiet dolor ;

Somno gravátis ne nova Infligat hostis vúlnera.

Infestus usque círcuit Quærens leo quem dévoret: Umbrâ sub alárum tuos Defende filios, Pater.

O quando lucéscet tuus Qui nescit occásum dies! O quando sancta se dabit Quæ nescit hostem pátria !

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Sancto simul cum Spíritu, Nunc, & per omne séculum. Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum ; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dñe, * Deus veritátis : * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Signátum est.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuū in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem

bum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine, * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuã non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternũ, * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiã, * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuũ in bonum, * non calumnientur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego, * da mihi intelléctum ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dñe: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar, * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meũ ad faciendas justificatiónes tuas in æternum.

Capitulum. 1. Joan. 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Testimónia tua intelléxi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum; ℟. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

N O N A M.
us, in adjutórium.
Hymnus. C.
nte jam solis rotâ,
ínat in noctem dies;
supremam cito
ad metam gradu.
iste, dum fixus cruci
s orbi bráchia,
la crucem; tuo
n amplexu mori.
Patri sit glória,
soli Filio,
mul cum Spíritu,
: per omne séculum.
1.
. 4. E. Omnia.
Psalmo 118.
Irabília testimónia
tua; * ídeo scrutáta
est ea ánima mea.
:átio sermónum tuó-
minat, * & intelle-
t párvulis.
um apérui, & attraxi
, * quia mandáta tua
bam.
e in me, & miserére
secundùm judícium
ium nomen tuum.
us meos dírige secun-
óquium tuum; * &
ninétur meì omnis
a.
ne me à calúmniis
m, * ut custódiam
a tua.
m tuam illúmina su-
um tuum, * & doce
ficatiónes tuas.
s aquárum deduxé-
li mei; * quia non cu-
nt legem tuam.
s es, Dómine, * &
judícium tuum.

Mandasti justítiá testimó-
nia tua, * & veritátem tuam
nimis.
Tabéscere me fecit zelus
meus, * quia oblíti sunt ver-
ba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuū ve-
hementer; * & servus tuus
diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego,
& contemptus; * justificatió-
nes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætér-
num; * & lex tua véritas.
Tribulátio & angústia in-
venérunt me: * mandáta tua
meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in
ætérnum: * intelléctum da
mihi, & vivam.
Divisio Psalmi 118.
CLamávi in toto corde
meo, exaudi me, Dó-
mine, * justificatiónes tuas re-
quíram.
Clamávi ad te, salvum me
fac, * ut custódiá mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, &
clamávi, * quia in verba tua
supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad
te dilúculò, * ut meditárer elo-
quia tua.
Vocem meam audi secun-
dùm misericórdiam tuam,
Dómine; * & secundùm ju-
dícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt per-
sequentes me iniquitáti; * à
lege autē tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine, * &
omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimó-
niis tuis, * quia in ætérnum
fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me;* quia legem tuã non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniã mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórũ tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum;* legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi* super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine, * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta t
testimónia tua; * quia
viæ meæ in conspect

Appropinquet dep
mea in conspéctu tuo
mine: * juxta elóqui
da mihi intelléctum.

Intret postulátio n
conspéctu tuo: * sec
elóquium tuum éripe

Eructábunt lábia me
num, * cùm docúeris
stificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingu
elóquium tuum, * qu
nia mandáta tua æqu

Fiat manus tua ut
me, * quóniam mand
elégi.

Concupívi salutáre
Dómine; * & lex tu
tátio mea est.

Vivet ánima mea,
dábit te; * & judícia
juvábunt me.

Errávi sicut ovis q
riit: * quære servum
quia mandáta tua no
oblítus.

Ant. Omnia mand
æquitas: pax multa d
tibus legem tuam, Dó

Capitulum. 1. Tin

FInis præcepti est cár
corde puro, & con
tia bona, & fide non f

℟. *br.* Omnes viæ m
conspectu tuo, Dñe. C

℣. Servávi mandát
& testimónia tua, * I
spectu tuo. Glória. O

℣. Custodívit ánim
testimónia tua; ℟. Et
ea veheménter. *Ps.* 1

Oratio convenien

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 7. c. Dixit Dñus.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis,

Donec ponã inimícos tuos* scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dñus ex Sion: * domináre in médio inimicórũ tuórũ.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es Sacerdos in æternũ secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dño meo: Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus,* & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui:* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátẽ géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo,* mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dñum.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício, * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus; * ab auditióne mala non timébit;

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculū séculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminū, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc, nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sécula.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

Psalmus 113

IN éxitu Israel de [...]to, * domûs Jaco[...] pulo bárbaro,

Facta est Judæa sa[...]tio ejus, * Israel pote[...]

Mare vidit, & fugi[...] dánis conversus est r[...]

Montes exultavé[...] aríetes, * & colles si[...] óvium?

Quid est tibi, mar[...] fugisti? * & tu, Jo[...] quia conversus es ret[...]

Montes, exultast[...] aríetes, * & colles, si[...] óvium?

A fácie Dómini [...] terra, * à fácie Dei J[...]

Qui convertit pe[...] stagna aquárum, * &[...] in fontes aquárum.

Non nobis, Dómi[...] nobis, * sed nómini[...] glóriam super mise[...] tua & veritáte tua;

Nequando dicant g[...] Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster[...] lo; * ómnia quæcum[...] luit, fecit.

Simulácra géntium[...] tum & aurum, * óp[...] nuum hóminum.

Os habent, & non l[...]tur; * óculos habent, vidébunt.

Aures habent, & [...]dient; * nares habent, odorábunt.

Manus habent, & n[...] pábunt; pedes habent, ambulábunt: * non [...]bunt in gutture suo.

Símiles illis fiant [...]

AD VESPERAS.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. 7. c. Dixit Dñus.
Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:*Sede à dextris meis,
Donec ponã inimícos tuos* scabellum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emittet Dñus ex Sion: * domináre in médio inimicórũ tuórũ.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante luciferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es Sacerdos in ætern ũ secundùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrente in via bibet; * proptérea exaltábit caput.
Ant. Dixit Dóminus Dño meo: Sede à dextris meis.
Ant. 4. d. Fidélia.
Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.
Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio & magnificéntia opus ejus,* & justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sǽculum testamenti sui:* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;
Ut det illis hereditátẽ géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte & æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo,* mandávit in ætemum testaméntum suum.
Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.
Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus; confirmáta in sǽculum sǽculi.
Ant. 1. f. Qui timet Dñum.
Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in domo ejus, * & justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.
Exortum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miserátor, & justus.
Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício, * quia in ætemum non commovébitur.
In memória ætema erit justus; * ab auditióne mala non timébit:

hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus;
Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo;* dispersit superbos mente cordis sui.
Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.
Esurientes implévit bonis,* & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerũ suum,* recordátus misericórdiæ suæ,
Sicut locútus est ad patres nostros,* Abraham, & sémini ejus, in sécula.
Deinde dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. 8. G. Scuto.
Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.
Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.
Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dñus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum.
Irascímini & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dño: multi dicunt, Quis osténdit nobis bona?
Signâtum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: dedisti lætítiã in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idipsum dórmiam * & requiescam.
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dño: Susceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre noctúrno,
A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.
Cadent à látere tuo mille, & decẽ míllia à dextris tuis;* ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis consíderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam, Tu es, Dómine

me, spes mea : * Altíssimum, posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malū, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo :

Quóniā Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis ;

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne, * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dñi, * in átriis domûs Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus ; non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

Hymnus. C.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus ;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.

Quod longè peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor ;
Somno graváris ne nova
Inflígat hostis vúlnera.

Infestus usque círcuit
Quærens leo quem dévoret :
Umbrâ sub alárum tuos
Defende fílios, Pater.

O quando lucéscet tuus
Qui nescit occásum dies !
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria !

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum ; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dñe, * Deus veritátis : * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Signátum est.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuū in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem

géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dñe: in pace in idipsum dórmiam, & requiéscam. *Ps.* 4.

℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.
Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Postea, si sit usus locorum, dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut habentur infra ad calcem Psalterii.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.
AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, 1.

Invit. Veníte, exultémus Dómino, * Jubilémus Deo salutári nostro.

Continuatur Psalmus 94. Præoccupémus.

Hymnus. C.

Dei canámus glóriam,
Cœlú secundo qui diè
Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.

Poli stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœlestis irrórat Pater.

Quam præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ:
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.

Hanc qui fidéli cómbibunt
Aquam salubrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.

Beáta gens, quam pródigâ
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis iij. Lectionum, dicuntur, pro unico Nocturno, novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una dumtaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquaque Antiphona dicitur vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. d. Omnia.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amictus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascen-

, * qui ámbulas su-
: ventórum ;
Angelos tuos spí-
ninistros tuos ignê

łasti terram super
n suam : * non in-
in séculum séculi.
, sicut vestimen-
ftus ejus : * super
ıbunt aquæ.
:epatióne tua fu-
voce tonítrui tui
nt.
unt montes , &
t campi,* in locum
asti eis.
ım posuisti , quem
redientur; * neque
:ur operíre terram.
.ttis fontes in con-
inter médiû món-
ınsíbunt aquæ.
nt omnes béstiæ
:pectábunt ónagri

vólucres cœli ha-
* de médio petrá-
t voces.
nontes de superió-
de fructu óperum
iábitur terra :
ns fœnum jumen-
:bam servitúti hó-

as panem de ter-
num lætíficet cor

ıret fáciê in óleo,*
r hóminis confir-

ıtur ligna campi,*
bani quas plantá-

:res nidificábunt:*

heródii domus dux est eó-
rum.

Montes excelsi cervis , *
petra refúgium herinácíis.

Fecit lunam in témpora:*
sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras , & facta
est nox ; * in ipsâ pertransí-
bunt omnes béstiæ silvæ :

Cátuli leónum rugientes,*
ut rápiant, & quærant à Deo
escam sibi.

Ortus est sol , & congregá-
ti sunt , * & in cubílibus suis
collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suû,*
& ad operatiónem suam us-
que ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

Quàm magnificáta sunt
ópera tua , Dómine ! *
ómnia in sapiéntia fecisti ;
impléta est terra possessióne
tuâ.

Hoc mare magnû , & spa-
tiósum mánibus : * illìc rep-
tília, quorum non est núme-
rus, animália pusilla cum ma-
gnis.

Illìc naves pertransíbunt : *
draco iste quem formasti ad
illudendum ei.

Omnia à te expectant , *
ut des illis escam in témpore.

Dante te illis , cólligent; *
aperiente te manum tuam ,
ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciê,
turbabuntur : * áufertes spíri-
tum eórum , & defícient , &
in púlverem suum reverten-
tur.

Emittes spíritum tuum, &
creabuntur ; * & renovábis
fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum ;* ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint :* bénedic, ánima mea, Dño.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine : impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. d. Mementóte.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei :* narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini ; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabíliũ ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abrahá servi ejus,* filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster ; * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testamenti sui ; * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abrahám, * & juramenti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hereditátis vestræ ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis ; * & corrípuit pro eis reges :

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmaméntum panis contrívit :

Misit ante eos virum, * in servum venúmdatus est Joseph :

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus ;*ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbũ ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum ; * princeps populórum, & dimisit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum ; * & Jacob áccola fuit in terra Cham,

populū suum ve-
' & firmávit eum
:os ejus.
it cor eórum, ut
ulum ejus, * &
it in servos ejus.
isio Psalmi 104.
Dóminus] Móy-
ervum suum, *
n elégit ipsum.
i eis verba signó-
n, * & prodigió-
i Cham.
ebras, & obscu-
non exacerbávit
ios.
t aquas eórum in
, * & occídit pis-

rra eórum ranas *
ibus regum ipsó-

venit cœnomyía
in ómnibus fini-
;
uvias eórū grán-
gnem comburen-
a ipsórum;
ssit víneas eórum,
s eórum; * & con-
m finium eórum.
& venit locusta &
cujus non erat nú-

dit omne fœnum
um, * & comédit
ctum terræ eórū,
ssit omne primo-
i terra eórum, *
mnis labóris eórū.
: eos cum argento
& non erat in tri-
m infirmus.
t Ægyptus in pro-
rum, * quia incú-

buit timor eórum super eos.
Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;
Quóniā memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum:
Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia:
Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum possedérunt;
Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.
Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.
Ant. 1. *a.* Vísita nos.
Psalmus 105.
CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.
Memento nostri, Dñe, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo;
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, ut laudéris cum hereditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris;* injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ;

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum;

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam;

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & dedúxit eos in abyssis, sicut in desérto;

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci;

Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus;

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto, * & tentavérunt Deum in inaquóso;

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctū Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónē Abyron;

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinē vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in desérto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spí-

:, * & distinxit in

visio Psalmi 105.
sperdidérunt gen-
quas dixit Dómi-

mixti sunt inter
& didicérunt ópe-

érunt sculptílibus
factum est illis in

nolavérunt fílios
ias suas dæmóniis.
érunt sánguinem
n,* sánguinem fi-
rum, & filiárum
nas sacrificavérunt
: Chánaan.
a est terra in san-
& contamináta est
s eórum; * & for-
in adinventióni-

s est furóre Dómi-
ulum suum, * &
s est hereditátem

lit eos in manus
* & domináti sunt
odérunt eos.
lavérunt eos ini-
n, * & humiliáti
mánibus eórum.
crávit eos; * ipsi
cerbavérunt eum
suo, & humiliáti
uitátibus suis.
cùm tribularen-
udívit oratiónem

or fuit testamenti
œnítuit eum se-
ultitúdinem mi-
suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sǽculo, & usque in sǽculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndũ in bonitáte electórũ tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104. Pater noster.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟.℟.℟. *habentur in Proprio de Tempore, & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meũ in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Bonum est.

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem, *

In decachordo psaltério, cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dñe, in factúra tua, * & in opéri-

bus mánuum tuárū exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dñi, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniā rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandū manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Psalmus 135.

COnfitémini Dño quóniā bonus, * quóniā in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórū, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniā in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit lumināria magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdiæ ejus;

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in

æternum misericórdia ejus;
Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniã in ætérnum misericórdia ejus;
Et excussit Pharaónem & virtúté ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui traduxit pópulũ suum per desertum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Hereditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in æternũ misericórdia ejus;
Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórũ, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostri, & redémit nos ab inimícis nostris.

Quando fit Officium de Feria, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tui.

Canticum Moysi. Exod. 15.

Cantémus Dómino, glorióse enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor; * Omnípotens nomen ejus.
Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare; * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.
Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profundum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.
Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos, * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.
Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehendam; * divi-

dam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ,* interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, & fáciens mirabília?

Extendisti manum tuam,* & devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua populo quem redemisti,* & portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robustos Moab obtínuit tremor;* obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor:* in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste quẽ possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ; * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultra.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equitibus ejus in mare, * & reduxit super eos Dóminus aquas maris;

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine, magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília?

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens*

Canticum. Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illî in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum;

in domo Dñi, *
.ûs Dei nostri.
'óminum, quia
ıus;* psállite nó-
ıóniam suáve;
Jacob elégit sibi
Israel in posses-

cognóvi quòd
Dñus, * & Deus
mnibus diis.
ecumque vóluit,
cit, * in cœlo, in
ri, & in ómni-

ubes ab extrémo
gura in plúviam

cit ventos de the-
qui percussit pri-
Egypti ab hómi-
ɔecus;
signa & prodígia
:, Ægypte, * in
, & in omnes ser-

ussit gentes mul-
ídit reges fortes,
gem Amorrhæó-
regem Basan, *
gna Chánaan:
terram eórum
ı, * hereditátem
ɔ suo.
, nomen tuum in
Dómine, me-
m in generatió-
eratiónem;
licábit Dóminus
ım, * & in servis
bitur.
a géntium ar-
aurum, * ópera
óminum.
t, & non loquen-

tur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum; psállite nómini ejus, quóniam elégit Israel in possessiónem sibi.

Capitulum. Prov. 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

Hymnus. C.

NIl láudibus nostris eges,
Sed fílios amas, Pater:
Multáque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profúnda cónsilî
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

Tantis minor miráculis
Mens óbstupet, vox déficit:
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans.

Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præsentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.

Huc vota tendunt córdiũ;
Infirma sed tardat caro:

Quæ ducit ad te da sequi,
Dux ipse Jesu, sémitam.
Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ, Dómine; ℟. Et exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Benedictus Dóminus Deus Israel, quia visitávit, & fecit redemptióné plebis suæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & suffragia, habentur infra post Completorium Sabbati.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *infra post Completorium Sabbati, & sic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultóré.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terra!

Psalmus 76.

Voce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiâ suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíscétur miseréri Deus? * aut continébit in irâ sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor

tuo ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis,* & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua; * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus, qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt,* & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum;* vocem dedérunt nubes;

Etenim sagittæ tuæ tránseunt;* vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ;* commóta est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis;* & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum* in manu Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quod memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Capitulum, ℟. *breve*, & *Preces*, *quando dicuntur*, *habentur infra post Completorium Sabbati*, & *sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *infra post Completorium Sabbati*,

Ant. 7. ç. Tóllite hóstias.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam;* Deus meus, in te confído, non erubescam:

Neque irrídeant me inimíci mei;* étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi,* & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me,* quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,* & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu,* propter bonitáté tuam, Dñe.

Dulcis & rectus Dóminus;* propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício,* docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini misericórdia & véritas,* requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo;* multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem

státuit ei in via quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hereditábit terram.
Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, * & testamentum ipsius, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum,* quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, & miserére mei, * quia únicus & pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt, * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimitte univérsa delícta mea:
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me:
Custódi ánimam meam, & érue me; * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.
Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus:
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis;* terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii gén-
tium dæmónia
autem cœlos fe
Conféssio &
conspectu ejus
nia & magnifi
ctificatióne eju
Afferte Dó
géntium, aff
glóriam & ho
ferte Dómino
mini ejus.
Tóllite hósti
in átria ejus: *
minum in átri
Commoveá
univérsa terr
géntibus quia
gnávit.
Etenim co
terræ, qui no
bitur: * judicá
æquitáte.
Lætentur c
terra, commov
plenitúdo ejus
campi, & óm
sunt;
Tunc exultá
gna sylvárum
ni, quia veni
venit judicáre
Judicábit o
æquitáte, * &
ritáte sua.
Ant. Tóllit
adoráte Dómi
correxit orben
Capitulum.
EStóte imit
cut fílii ca
buláte in dilec
Christus dilexi
didit semetipſ
oblatiónem, &
in odórem sua

Quid retríbuam Dó-
* Pro ómnibus quæ
mihi ? Quid retrí-
℣. Vota mea Dómi-
iam * coram omni pó-
, * Pro ómnibus.
Patri. Quid retríbuá?
, Dómine, sacrificá-
iam laudis, ℟. Et no-
mini vocábo, *Pf.* 115.
ß dicenda sint, habentur post Completorium
. Oratio conveniens.

D SEXTAM.

, in adjutórium.
, Jam solis. *infra pletorium Sabbati.*
℣. 6. P. Elégit.

Psalmus 46.

Anes gentes, plaudí-
manibus ; * jubiláte Deo in voce exul-
ís
iam Dóminus excelríbilis : * Rex magnus
mnem terram.
it pópulos nobis, * &
sub pédibus nostris.
it nobis hereditátem
spéciem Jacob quam

ndit Deus in júbilo, *
inus in voce tubæ.
ite Deo nostro, psál-
psállite Regi nostro,

óniam rex omnis ter-
, * psállite sapienter.
nábit Deus super gen-
eus sedet super sedem
n suam.
ipes populórum con-
i sunt cum Deo Abra-
quóniá dii fortes ter-
ementer elevati sunt.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum ; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dño in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi ;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspectu Dómini ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dñm, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dñus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hereditátem suam quam diléxit Dóminus. *Ps.* 46.

Capitulum. Rom. 8.

SPíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dño * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabilia ejus * filiis hóminum: * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodo miserétur pater filiórum, ℟. Misertus est Dñs timéntibus se. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur infra post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. *infra post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confusi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 72.

QUám bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt

nè effúsi sunt gres-
vi super iníquos,*
atórum videns;
est respectus mor-
& firmamentum
tum.
: hóminum non
cum homínibus
ibuntur.
iit eos supérbia;*
iniquitáte & im-
quasi ex ádipe iní-
m;* transiérunt
cordis.
runt & locúti sunt
;* iniquitátem in
iti sunt.
it in cœlum os
lingua eórũ tran-
a.
vertétur pópulus
* & dies pleni in-
in eis.
runt: Quómodo
* &, Si est scién-
lso?
eccatóres & abun-
século * obtinué-
is.
: Ergo sine causa
or meum,* & la-
nnocentes manus
igellátus totâ die,*
o mea in matutí-
m: Narrábo sic,*
iem filiórum tuó-
ávi.
bam ut cognósce-
* labor est ante
ntrem in sanctuá-

rium Dei,* & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis;* dejecísti eos dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine,* in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt;* & ego ad níhilum redactus sum, & nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te,* & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

Tenuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti me,* & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo?* & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea & cor meum;* Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt;* perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est,* pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas* in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxisti me, Dómine, & cum

glóriâ suscepisti me. *Ps.* 72.

Capitulum. 2. Thess. 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátẽ bonitátis, & opus fídei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℞. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℞. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infra post Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 2. D. Convértere.

Psalmus 114.

DIlexi, * quóniã exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurẽ suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc, nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrũ.

Psalmus 123.

NIsi quia Dñus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

℣. Cùm exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torrentē pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & teram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * obliviónî detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tui;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt, Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non propo-súero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ; reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum.

Hymnus. C.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illuc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum;
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.

Quin vile corpus, córporis
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

Felix labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacísci gáudium?

Sit laus Patri, laus Fílio;
Utrumque qui nectis, Deus,
Utríque compar, sit tibi
Laus sempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C.

Magníficat ánima mea Dóminum; & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sunt, & Suffragia, habentur infra ad Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. Deus, in adjutórium.

Ant. 2. D. Justum.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dñus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem

...meum :* Dóminus
...meum suscépit.
...nt & conturben-
...ntur omnes ini-
...convertantur &
...valde velóciter.
...almus 7.
...e Deus meus, in
...avi :* salvum me
...ibus persequéntí-
...libera me.
...o rápiat ut leo
...eam, * dum non
...imat, neque qui
...at.
...Deus meus, si fe-
...si est iníquitas in
...eis :
...li retribuéntibus
..., * décidam méri-
...cis meis inánis :
...tur inimícus áni-
...a, & comprehen-
...onculcet in terra
...am, * & glóriam
...ilverem dedúcat.
...Dómine, in ira
...xaltáre in fínibus
...n meórum.
...ge, Dómine Deus
...n præcepto quod
...agóga populórum
...it te; * & propter
...um regrédere.
...s júdicat pópulos:*
..., Dómine, secun-
...iam meam, & se-
...nocéntiam meam
...étur nequítia pec-
..., * & díriges ju-
...ans corda & re-
...
...adjutórium meum
...Autumnalis, Bles.

à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit :* arcum suum teténdit, & parávit illum :

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam :* concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dñi altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infra post Completorium Sabbati.*

FERIA TERTIA AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus. C.

JUbes : &, in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidi
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti filiis;
Quos Orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.
Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.
At, qui malignis ártibus
Linguisque lædunt próximũ,
A te repelles: hoc genus
Cœlestis aula non capit.
En ipsa tellus improbos
Dudum labórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.
Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus integram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.
Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant 7. d. Quis requiescet.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua,

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 18.

Cæli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas; * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiéscet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5.a. Non proponébam.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórū coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen ma-

jestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psállam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoscébā.

Detrahenté secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo & insatiábili corde * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non direxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam: detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Psalmus 106.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * anima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris, & umbra mortis; * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

CONfiteantur Dño misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et sacríficent sacrificium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & stetit spíritus procellæ, * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat:

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus;

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

COnfiteantur Dño misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc esurientes; * & constituérunt civitátem habitatiónis:

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Sicut pullus hirundinis sic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam ut non períret:

Projecísti post tergû tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis, Canticum.* Eccli. 36.

Miserére nostrì, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immite timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te, * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversáriû, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua;

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum; * & Israel, quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctifi-

tatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum secundùm multitúdiné magnitúdinis ejus.

Capitulum. 1. Joan. 2.

MAndátum novum scribo vobis, quod verum est & in Christo, & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

Hymnus. C.

TE príncipem summo, Deus,
Jubes amóre diligi:
Tibi secundum prótinus
Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens sumus.

Illam fides & véritas
Amábili stipant choro:
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis autor, mútuos
Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.

Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui moris uníus sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus *Ant.* 7. 2. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David pueri sui, sicut locutus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm mihi.

Psalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutorium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me: * dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsum, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui, * supervácuè exprobravérunt ánimã meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit apprehendat eum, * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam; * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimã meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui advérsantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi molesti essent, quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non sedébo.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum ;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univérsa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum, * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in directo :* in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est ; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet ; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar ; Israel, & testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te ;* holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos ;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi omnia volatília cœli ; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi ; * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis ; * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autē dixit Deus :* Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrorsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti, iníque, quòd ero tui símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscímini Deū ; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illìc iter quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo : inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

Capitulum. Eccli. 35.

SAcrifícium salutáre, est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte : & propitiatiónē litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascéndet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus ? Quis ascéndet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde, * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascéndet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Justus.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem ;

Quóniam tamquā fœnum velóciter aréscent,* & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem ; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dño viam tuam,

& spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justũ,* & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres; * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas,

Quóniam bráchia peccatórum contereentur; * confírmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fuerint, & exaltáti, * deficientes, quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet; * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hereditábunt terram; * maledicentes autem ei dispeníbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui,* & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Totá die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur; * & semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte capias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem, * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeŕíbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. I. Joan. 3.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo, quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℞. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℞. Justítia ejus manet in séculú séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locuti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstitue [Dómine] super eum peccatóré; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * &

episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferántur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre;

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuã.

Et sciant quia manus tua hæc; * & tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ego autem orábam.

Capitulum. Rom. 12.

Nolíte esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes

providentes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cùm ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea. * Mala pro bonis. Glória Patri. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala, ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Ps.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

Psalmus 119.

AD Dóminũ cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos, & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus; * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

ìam bonùm, &
ıdum, habitáre
ıum!
In misericórdia.
mus 140.
, clamávi ad te,
i me; * intende
cùm clamávero

orátio mea sicut
ı conspectu tuo: *
ınuum meárum,
vespertínum.
mine, custódiam
& óstium circum-
is meis.
ínes cor meum
ılítiæ, * ad excu-
sationes in pec-

nínibus operánti-
ıtem; * & non
bo cum electis

t me justus in mi-
& increpábit me: *
m peccatóris non
caput meum;
n adhuc & orátio
neplácitis eórum.
sunt juncti petræ
rum: * áudient
, quóniam potué-

ssitúdo terræ erup-
t terram, * dissi-
ossa nostra secus

te, Dómine, Dó-
li mei; * in te spe-
áuferas ánimam

ne à láqueo quem
mihi, * & à scán-
ntium iniquitáte.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me; óleum auté peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueũ mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo; * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

Capitulum. 1.Cor.12.

SI quid pátitur unũ membrum, compatiuntur ómnia membra ; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra : vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

Hymnus. C.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!

Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quisque díligat domũ;
Hanc pace concors récreet :
Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum sémina.

Sed damna cedunt in lucrum
Te, Christe, diligéntibus :
Augent corónas prælia,
Prosuntque, dum nocent, mali.

Vox blanda sævit tristiùs,
Dum pectus incautum subit,
Lapsúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo simul.
Amen.

℣. In Dño laudábitur ánima mea : ℟. Audiant mansuéti, & lætentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 8.G. Respexit Deus humilitátem ancillæ suæ; ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORI

Ant. 7.c. Tu remisis

Psalmus 12.

USquequo, Dóm oblivísceris me i nem ? * úsqu avertis fáciem tuam à m

Quámdiù ponam cor in ánima mea, * dolo in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitu mícus meus super me ? * pice, & exaudi me, Dó ne Deus meus.

Illúmina óculos meos umquam obdórmiã in n te, * nequando dicat in cus meus : Præválui ad sùs eum.

Qui tríbulant me, ex bunt si motus fúero ; * autem in misericórdia sperávi.

Exultábit cor meum i lutári tuo : * cantábo Dó no qui bona tríbuit mihi psallam nómini Dómin tíssimi.

Psalmus 31.

BEáti quorũ remissæ iniquitátes, * & quo tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non in távit Dóminus peccátur nec est in spíritu ejus dol

Quóniam tácui, inv ravérunt ossa mea, * clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte vâta est super me manus t conversus sum in ærum mea, dum configitur sp

Delictum meum cógni tibi feci, * & injustít meam non abscondi.

Confitébor adver-
injustítiam meam
* & tu remisisti
peccáti mei.
orábit ad te om-
* in témpore op-

men in dilúvio
ultárũ, * ad eum
imábunt.
fúgium meum à
quæ circúmdedit
ltio mea, érue
ldántibus me.
m tibi dabo, &
in via hac quá
firmábo super te
.
ri sicut equus &
übus non est in-

& fræno maxil-
onstringe, * qui
imant ad te.
gella peccatóris,*
utem in Dómi-
rdia circúmdabit.
i in Dómino, &
isti; * & gloriá-
es recti corde.
mus 78.
venérunt gentes
editátem tuam,
emplum sanctum
osuérunt Jerúsa-
lórum custódiam.
t morticína ser-
rum escas volatí-
* carnes sanctó-
n béstiis terræ.
nt sánguinem eó-
am aquam in cir-
álem, * & non
elíret.
mus oppróbrium
vicínis nostris; * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos;

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórũ tuórum qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui * pόsside fílios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dñe.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei, pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem suam: * Veníte, adorémus.

Psalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus. C.

MIrámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

Ut sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora
Statíque lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

Turbáta quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna si cordi salus,
Æterna nos salus manet.

Supréma laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu. Amen.

Ant. 3. *d.* Sperent in te.

Psalmus 9.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo i[...]
meum retrorsum, *
buntur, & períbu[...]
tuâ;

Quóniam fecisti
meum, & causam [...]
sedisti super thronu[...]
dicas justítiam.

Increpasti gente[...]
riit ímpius: * nome[...]
delesti in æternum, [...]
culum sǽculi.

Inimíci defecérun[...]
in finem, * & civi[...]
rum destruxisti.

Périit memória
cum sónitu; * & I[...]
in æternum pérma[...]

Parávit in judíci[...]
num suum; * & ip[...]
bit orbem terræ in [...]
judicábit pópulos i[...]

Et factus est Dón[...]
fúgium páuperi, * a[...]
opportunitátibus, i[...]
latióne.

Et sperent in te q[...]
runt nomen tuum. [...]
niam non dereliqui[...]
rentes te, Dómine.

Psállite Dómino [...]
bitat in Sion: * an[...]
inter gentes stúdia [...]

Quóniam requír[...]
guinem eórum re[...]
est; * non est oblítu[...]
rem páuperum.

Divisio Psalmi

MIserére meî, [...]
ne: * vide h[...]
tem meam de inimí[...]

Qui exaltas me [...]
mortis, * ut annúnt[...]
nes laudatiónes tuas [...]
fíliæ Sion.

in salutári tuo:* gentes in intéri-érunt.
o isto quem abs-* comprehensus m.
itur Dóminus ju-is : * in opéribus uárum compre-eccátor.
antur peccatóres a, * omnes gen-ivìscuntur Deum.
n non in finem : páuperis, * pa-erum non períbit
, Dómine, non : homo : * judi-ntes in conspectu
e, Dómine, le-super eos, * ut es quóniam hó-
.
ivisio Psalmi 9.
l, Dómine, re- longè? * déspi-ortunitátibus, in e?
erbit ímpius, in-uper : * compre- in consíliis qui-t.
n laudátur peccá-lériis ánimæ suæ,* benedícitur.
ívit Dóminum * secundùm mul-iræ suæ non quæ-
Deus in conspe-* inquinátæ sunt n omni témpore. tur judícia tua à

fácie ejus; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, & exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas,* ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper:* órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illius, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: *

perîbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperū exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum exaudívit auris tua,

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Psalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legé meam;* inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio;

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórū * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israel;

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patru[m]
rum, * generátio pr[ava]
exásperans:

Generátio quæ non
rexit cor suum, * & n[on]
créditus cum Deo sp[i]
ejus.

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intend[...]
& mittentes arcum
conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt te[sta]
mentum Dei, * & in l[...]
ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefi[...]
rum ejus, * & mirabíli[...]
ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum
cit mirabília in terra Æg[...]
ti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & [...]
duxit eos, * & státuit a[...]
quasi in utre.

Et eduxit eos in n[...]
diéi, * & totâ nocte in i[...]
minatióne ignis.

Interrúpit petram in [...]
mo, * & adaquávit eos
lut in abysso multa.

Et eduxit aquam de [...]
tra, * & deduxit tamq[...]
flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc [...]
cáre ei: * in iram excit[...]
runt Excelsum in inaqu[...]

Et tentavérunt Deum [...]
córdibus suis, * ut péte[...]
escas animábus suis.

Et male locúti sunt de D[...]
dixérunt: Numquid pó[...]
Deus paráre mensam in [...]
serto?

Quóniam percussit pet[...]
& fluxérunt aquæ, * & [...]
rentes inundavérunt.

uid & panem póte-
* aut paráre men-
ılo suo ?
ıdívit Dóminus, &
* & ignis accensus
cob, & ira ascendit
;
non credidérunt in
nec speravérunt in
jus.
ndávit núbibus dé-
& jánuas cœli apé-

ıit illis manna ad
ındum, * & panem
lit eis.
n Angelórum man-
homo: * cibária mi-
abúndántia.
divisio Psalmi 77.
ıstulit [Dóminus]
strum de cœlo; * &
in virtúte sua Afri-

it super eos sicut púl-
arnes, * & sicut aré-
ris volatília pennáta.
idérunt in médio ca-
eórum, * circa ta-
la eórum.
ınducavérunt, & sa-
nt nimis, & desidé-
rú áttulit eis; * non
ıdáti à desidério suo.
c escæ eórum erant
ɔsórum, * & ira Dei
: super eos.
ídit pingues eórum,*
ɔs Israel impedívit.
mnibus his peccavé-
huc, * & non credi-
in mirabílibus ejus.
:fecérunt in vanitáte
um, * & anni eórum
tinatióne.

Cùm occíderet eos, quæ-
rébant eum; * & reverte-
bantur, & dilúculò venié-
bant ad eum.

Et rememoráti sunt quia
Deus adjútor est eórum, *
& Deus excelsus redemptor
eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * & linguâ suâ mentíti
sunt ei.

Cor autem eórum non erat
rectum cum eo, * nec fidé-
les hábiti sunt in testamento
ejus.

Ipse autem est misericors,
& propítius fiet peccátis eó-
rum, * & non dispérdet
eos.

Ant. Fílii qui nascentur
narrábunt fíliis suis ut po-
nant in Deo spem suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et

Abundávit [Dñus] ut
avérteret iram suá, *
& non accendit om-
nem iram suam.

Et recordátus est quia caro
sunt, * spíritus vadens, &
non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto? * in iram
concitavérunt eum in inaquóso ?

Et convérsi sunt, & ten-
tavérunt Deum, * & san-
ctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti ma-
nûs ejus, * die quâ redémit
eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto
signa sua, * & prodígia sua
in campo Táneos,

Et convertit in sánguinem

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte capias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem, * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeŕibunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur & cómmodat; & semen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. 1. Joan. 3.

QUi habúerit substántiai hujus mundi, & vid rit fratrem suum necessit tem habére, & cláuserit ví cera sua ab eo, quómodo c ritas Dei manet in eo? F líoli mei, non diligámi verbo, neque linguâ, s ópere & veritáte.

℟. br. Jucundus homo * Q miserétur & cómmodat. Ji cundus. ℣. In æternum * nc commovébitur. * Qui misí rétur. Glória Patri. Jucui dus.

℣. Dispersit, dedit pai péribus: ℟. Justítia ejus m: net in séculú séculi. *Ps.* 11:

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Psalmus 108.

DEus, laudem meai ne tacúeris, * quia c peccatóris, & os dc lósi super me apertum est.

Locuti sunt adversùm m linguâ dolósâ, & sermó nibus ódii circumdedérur me, * & expugnavérunt m gratis.

Pro eo ut me diligerent detrahébant mihi; * ego au tem orábam.

Et posuérunt adversùr me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstítue [Dómine] su per eum peccatórē; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat con demnátus; * & orátio eju fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * &

episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre;

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuã.

Et sciant quia manus tua hæc; * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ego autem orábam.

Capitulum. Rom. 12.

NOlíte esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes

conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódiū.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine, * quemádmodum multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárū tuárū ſperábunt, Dñe; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. 2. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jeruſ

Exaudi oratiónem m

ad te omnis caro vénie

Verba iniquórum p

luérunt ſuper nos; * &

pietátibus noſtris tu

tiáberis.

Beátus quem elegiſt

aſſumpſiſti: * inhabitá

átriis tuis.

Replébimur in bon

mûs tuæ; * ſanctum eſ

plum tuum, mirábile in

táte.

Exaudi nos, Deus ſ

ris noſter, * ſpes óm

fínium terræ, & in

longè;

Præparans montes i

túte tuâ, accinctus p

tiâ: * qui conturbas p

dum maris, ſonum flu

ejus.

Turbabuntur gentes,

mébunt qui hábitant t

nos à ſignis tuis: *

matutíni & véſpere

tábis.

Viſitaſti terram, &

briaſti eam: * multi

locupletáre eam.

Flumen Dei replét

aquis; * paraſti cibum

rum, quóniam ita eſ

parátio ejus.

Rivos ejus inébria,

típlica genímina ejus

ſtillicídiis ejus lætábit

minans.

Benedíces corónæ an

nignitátis tuæ; * &

tui replebuntur ubert

Pingueſcent ſpeci

ſerti, * & exultatióne

accingentur.

& álligat contritiónes eórũ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Capitulum. Is. 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Hymnus. C.

PRomittis & servas datam
Immóbilis fidem, Deus
Hanc mane primo sédulò
Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo;
Sic quassà, si incumbas super
Arundo transfiget manum.

Beátus ergo qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hac arce tutum, túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pignore
Æterna jam prensat bona.

Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium
Prælibat undas flúminum.

Fons ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trinitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítá fac mihi man misericórdiam tuá; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* 1.g Jurávit Dóminus datúrum se nobis; ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8.c. Ego.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuá: accélera ut éruas me.

& álligat contritiónes eórũ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Capitulum. Is. 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Hymnus. C.

PRomittis & servas da
Immóbilis fidem, D
Hanc mane primo sédul
Repóscimus fidem prece
Promittit atque décipi
Incertus & fallax homo
Sic quassa, si incumbas fin
Arundo transfiget manu
Beátus ergo qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hac arce tutum, túrbinis
Vis nulla de statu quatit.
Ne cor vacillet, óblig
Temet sacramento, Dei
Spes nixa tanto pígnore
Ætérna jam prensat bona
Jam mente præsúm
polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium
Prælíbat undas flúminum
Fons ô perennis grátiæ
Colenda semper Trínitas
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítá fac mihi ma
misericórdiam tuá; ℟. Q
in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* I
Jurávit Dóminus datún
se nobis; ut sine timóre
manu inimicórum nost
rum liberáti, serviámus i
Luc. 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperá
non confúndar in æt
num: * in justítia tua
bera me.

Inclína ad me aurem tuá
accélera ut éruas me.

mentis meæ: * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus,* & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino sperávi: exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

Psalmus 41.

QUemádmodũ desíderat cervus ad fontes aquárũ, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deũ fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meã;* quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermónii à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei, * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies, * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso éru me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Capitulum. Rom. 15.

Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam, & consolatióné Scripturárum, spem habeámus.

℞. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto.

℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo mihi spem dedisti. Glória Patri. Memor esto.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum; ℞. Quia sperávi in sermónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Qui sperat.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex ; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum ;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te ; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculú séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanú ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiá suam super timentes se:

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, * misertus est

Dóminus timéntib
Quóniam ipse c
figmentum nostru
cordátus est quóni
vis sumus.
Homo, sicut fœn
ejus: * tamquam
sic efflorébit;
Quóniam spíritus
sibit in illo, & n
stet, * & non cogn
pliùs locum suum.
Misericórdia au
mini ab ætérno, *
in ætérnum super
eum:
Et justítia illíus in
liórum, * his qui se
stamentum ejus,
Et mémores sunt
tórum ipsíus, * a
dum ea.
Dóminus in cœl
sedem suam;* & re
síus ómnibus domi
Benedícite Dóm
nes angeli ejus,
virtúte, faciéntes
illíus, * ad audien
cem sermónum eju
Benedícite Dóm
nes virtútes ejus, *
ejus, qui fácitis vo
ejus.
Benedícite Dóm
nia ópera ejus: *
loco dominatiónis
nedic, ánima mea
Ant. Qui sperat
in misericórdia Alti
commovébitur. *Ps.*
Capitulum. 1. J
NUnc filii Dei s
nondum appá
érimus. Scimus qu

apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. br. Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas: * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus est.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum;* in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo :* húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * usquequo peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiã?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebẽ suam, * & hereditátẽ suam non derelinquet;

Quoadusque justítia con-

vertátur in judícium,* & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitásset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meá.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórũ dispérdet eos:*dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

Capitulum. Hebr. 10.

NOlite amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remunerationem: patiéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómin
℣. Bonum est
Dómino, * Qu
re in hómine.
Bonum est. *Ps.*
℣. Mihi ad
bonum est: ℟
Dómino Deo
Ps. 72.

AD VESI

Ant. 7. d. O
Psalmus

AD te l
meos,
in cœlis

Ecce, sicut óc
in mánibus dom
rum,

Sicut óculi an
nibus dóminæ
li nostri ad Dóm
nostrum, done
nostri.

Miserére no
ne, miserére n
multùm repléti
pectióne;

Quia multùn
ánima nostra, *
abundántibus,
supérbis.

Ant. Oculi n
minum Deum
nec misereátur

Ant. 5. a. Qu
Psalmus

QUi confidu
no, sicut
non commové
num, qui hábit
lem.

Montes in c
& Dóminus in
puli sui,* ex h
usque in sǽculu

vertátur in judícium,* & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi advérsus malignantes ? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaslet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meã.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórũ dispérdet eos:* dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

Capitulum. Hebr. 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est : ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórũ in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ;* ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multùm repléti sumus despectióne ;

Quia multùm repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Ant. 5. a. Qui confídunt.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui,* ex hoc nunc, & usque in sǽculum;

credendo ; ut abundétis in spe , & virtúte Spíritûs sancti.

Hymnus. C.

HOrres superbos , nec tuam
Das álteri laudem, Deus :
Humána nil isthinc sibi
Decerpat arrogántia.

Ingráta quippe mens tuæ
Fluenta sistit grátiæ :
Tristíque marcescit statim
Ceu gramen exustum siti.

Ut servus in manus heri
Intenta figit lúmina ;
Sic ora sacris móntibus
Non dimovémus ánxii.

Desiderátam si dare
Opem moráris ; spes tamen,
Tenácis instar áncoræ ,
Immóta fundat péctora.

Sit summa Patri glória ,
Sit summa Nato , qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hereditátis óbsidem. Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem ℟. Speret Israel in Dómino. *Ps.* 129.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : * quómodo dícitis ánimæ meæ , Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum , paravérunt sagittas suas in pháretra , * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti , destruxérunt ; * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium ; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis , & sulphur , & spíritus procellárum , pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt , & abomminábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unú.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum , * ut vídeat si est intélligens , aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt , simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolóse agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum , & viam pacis non cognovérunt : * non est

conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódiū.
Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.
Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.
Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.
Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine, * quemádmodum multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.
Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.
Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.
Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.
Ant. In tégmine alárū tuárū ſperábunt, Dñe; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.
Ant. 3. a. Exaudi nos.
Pſalmus 64.
TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jeruſalem:
Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.
Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domûs tuæ; * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;
Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.
Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.
Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum eſt aquis; * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.
Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Induti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fru-
mento : * clamábunt, éte-
nim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómniũ
finium terræ.

Ant. 1. 2. Ecce.
In Feriis, Canticum Isaiæ. 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es
mihi : * convérsus est furor
tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus ; * fiduciáliter agam, & non ti-
mébo.

Quia fortitúdo mea, &
laus mea Dóminus, * & fa-
ctus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris ; * &
dicétis in die illa : Confité-
mini Dómino, & invocáte
nomen ejus.

Notas fácite in pópulis ad-
inventiónes ejus : * memen-
tóte quóniam excelsum est
nomen ejus.

Cantáte Dño, quóniam
magnífice fecit : * annuntiá-
te hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio
Sion, * quia magnus in mé-
dio tui sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor
meus ; fiduciáliter agam, &
non timébo.

[*In Festis, Canticum.* Tob. 13.

MAgnus es, Dómine,
in ætérnum, * & in
ómnia sǽcula regnum tuum ;

Quóniam tu flagéllas, &
salvas : dedúcis ad ínferos,
& redúcis ; * & non est qui
effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fí-
lii Israel, * & in conspectu
géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeo dispérsit
vos inter gentes quæ ignó-
rant eum, * ut vos enarrétis
mirabília ejus ;

Et faciátis scire eos, * quia
non est álius Deus omnipo-
tens præter eum.

Ipse castigávit nos prop-
ter iniquitátes nostras ; * &
ipse salvábit nos propter mi-
sericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit no-
bíscum, & cum timóre & tre-
móre confitémini illi ; * re-
gemque sæculórum exaltáte
in opéribus vestris.

Ego autem in terra cap-
tivitátis meæ confitébor illi ; *
quóniam osténdit majestá-
tem suam in gentem pecca-
trícem.

Convertímini ítaque, pec-
catóres, & fácite justítiam
coram Deo, * credentes quod
fáciat vobíscum misericór-
diam suam.

Ego autem, & ánima mea, *
in eo lætábimur.

Benedícite Dóminũ, om-
nes elécti ejus : * ágite dies
lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. *C.* Beneplácitum est.
Psalmus 146.

LAudáte Dóminũ, quó-
niam bonus est psal-
mus : * Deo nostro sit ju-
cunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dó-
minus, * dispersiónes Israé-
lis congregábit ;

Qui sanat contrítos corde, *

& álligat contritiónes eórũ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Capitulum. Is. 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Hymnus. C.

PRomittis & servas datam
Immóbilis fidem, Deus
Hanc mane primo sédulò
Repóscimus fidem prece.
Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo;
Sic quassà, si incumbas super,
Arundo transfiget manum.
Beátus ergo qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hac arce tutum, túrbinis
Vis nulla de statu quatit.
Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus
Spes nixa tanto pígnore
Æterna jam prensat bona.
Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, & cœléstium
Prælíbat undas flúminum.
Fons ô perennis grátiæ,
Colenda semper Trinitas,
Te spem salútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítá fac mihi manè misericórdiam tuá; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis; ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuá: * accélera ut éruas me.

mihi in Deum pro-
, & in domum refú-
sálvum me fácias;
iam fortitúdo mea,
ium meum es tu: *
er nomen tuum de-
e, & enútries me.
:s me de láqueo hoc
oscondérunt mihi, *
:u es protéctor meus.
nus tuas comméndo
. meum: * redemí-
Dómine, Deus ve-

i obsérvantes vani-
ervácuè; * ego au-
Dómino sperávi.
bo, & lætábor in mi-
a tua; * quóniam
i humilitátem meá,
le necessitátibus áni-
eam.
onclusísti me in má-
imíci; * statuísti in
:ióso pedes meos.
isio Psalmi 30.
eréré mei, Dómine,
uóniam tríbulor: *
itus est in ira óculus
nima mea, & ven-
s;
iam defécit in doló-
nea, * & anni mei
tibus.
náta est in paupertá-
s mea, * & ossa mea
áta sunt.
r omnes inimícos
:tus sum oppróbriú,
is meis valde; * &
otis meis.
'idébant me, * foras
: à me.
ióni datus sum tam-
órtuus à corde: * fa-

ctus sum tamquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul advérsùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te; * erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur advérsùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus; * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu

[illegible]tem tuam in ore meo;
Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testamentú eléctis meis; * jurávi David servo meo:
Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?
Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris; * motum autẽ flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliasti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.
Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti;
Aquilónem & mare tu creasti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.
Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.
Justítia & judícium præparátio sedis tuæ: * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,
Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur;
Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meũ confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convertam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum po-

:em tuam & ve-
a : * ipsa me de-
s adduxérunt in
ctum tuum, &
la tua.
ad altáre Dei, *
ui · lætíficat ju-
ream.
r tibi in cíthara,
meus : * quare
ima mea ? &
as me ?
Deo, quóniam
bor illi : * salu-
mei, & Deus

in Deo, áni-
táre vultûs mei,
s.
. Rom. 15.
que scripta sunt,
ram doctrínam
ut per patién-
solatióné Scrip-
em habeámus.
mor esto verbi
, * In quo mihi
. Memor esto.
consoláta est, *
m tuum vivifi-
* In quo mihi
i. Glória Patri.
.
débo exprobrán-
erbum ; ℟. Quia
rmónibus tuis.

EXTAM.
. Qui sperat.
mus 20.
ne, in virtúte tua
bitur rex ; * &
r salutáre tuum
hementer.
mcordis ejus tri-

buisti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum ;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te ; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculú séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanú ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miserationibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætermum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiá suam super timentes se:

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tamquam flos agri, sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum:

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dño.

Ant. Qui sperat in Dño, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

Capitulum. 1. Joan. 3.

NUnc filii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniá cùm

Mussére rugítus ; truces
Fregére regnantum minas ;
Risére stridentes rogos.
Hac luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt ; * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac re-gem ; * & exaudi nos in di-e quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne ;

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam, & judíciũ : * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * & spíritu oris ejus o[illegible] virtus eórum.

Cón[illegible]ns sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quóniam ipse dixit, & facta sunt ; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet ; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

› respexit Dómi-
dit omnes filios

paráto habitáculo
:xit super omnes
it terram ;
t singillátim cor-
; * qui intélligit
ra eórum.
átur rex per mul-
:m; * & gigas non
in multitúdine
e.
quus ad salútem;*
itia autem virtú-
i salvábitur.
ili Dómini super
eum, * & in eis
: super misericór-

t à morte ánimas
: alat eos in fame.
ıostra sústinet Dó-
quóniam adjútor
ır noster est:
ı eo lætábitur cor
'& in nómine san-
:rávimus.
sericórdia tua, Dó-
er nos, * quemád-
erávimus in te.
:ctum est verbum
& ómnia ópera
:. Ps. 32.
ꝑ. A. Dóminus.
almus 67.
gat Deus, & dissi-
:ur inimíci ejus ; *
igiant, qui odérunt
cie ejus.
éficit fumus, defi-
cut fluit cera à fá-
sic péreant pecca-
ie Dei.
epuleutur, & exul-
tent in conspectu Dei, * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascéndit super occásum.

Dóminus nomen illi; * exultáte in conspéctu ejus.

Turbabúntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine; * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cùm egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ; * & infirmáta est, tu veró perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multá.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœléstis reges super eam, * nive dealbabúntur in Selmon,

Mons Dei, mons pinguis;* mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus:

Etenim non credentes * inhabitáre Dóminum Deú.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dño, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adol[...] lus * in mentis exce[...]

Príncipes Juda, d[...] rum: * príncipes Z[...] príncipes Néphthali.

Manda, Deus, [...] tuæ: * confirma hoc quod operátus es in [...]

A templo tuo in [...] lem, * tibi ófferen[...] múnera.

Increpa feras arú[...] congregátio taurórú[...] cis populórum, * ut [...] dant eos qui probáti [...] gento.

Díssipa gentes q[...] volunt: * vénient l[...] Ægypto; Æthiópia [...] niet manus ejus De[...]

Regna terræ, cantá[...] psállite Dómino:

Psállite Deo qu[...] dit super cœlum c[...] orientem.

Ecce dabit voci su[...] virtútis: * date glória[...]

Super Israel mag[...] tia ejus, * & virtus [...] núbibus.

Mirábilis Deus in [...] suis; Deus Israel ip[...] virtútem & fortitúd[...] suæ: * benedictus D[...]

Ant. Dóminus da[...] bum evangelizántib[...] Israel ipse dabit forti[...] plebi suæ.

Ant. 8. G. Dóm[...]

Psalmus 88.

MIsericórdias [...] ni * in [...] cantábo.

In generatiónem [...] ratiónem * annunti[...]

tuam in ore meo ;
iam dixisti: In æter-
isericórdia ædificábi-
cælis ; * præparábitur
ua in eis.
ísui testamentú ele-
is ; * Jurávi David
eo :
in ætérnum præpa-
ien tuum ; * & ædi-
a generatiónem &
ónem sedem tuam.
ebúntur cœli mirá-
Dómine ; * étenim
n tuam in ecclésia
n.
iam quis in núbibus
r Dómino ? * símí-
eo in fíliis Dei ?
, qui glorificátur in
sanctórum ; * ma-
erribilis super om-
n circúitu ejus sunt.
ne Deus virtútum,
lis tibi ? * potens es,
; & véritas tua in
uo.
uináris potestáti ma-
otum autē fluctuum
iítigas.
miliasti sicut vulne-
uperbum : * in brá-
rtútis tuæ dispersísti
tuos.
int cœli, & tua est
orbem terræ & ple-
m ejus tu fundasti ;
ónem & mare tu
Thabor & Hermon
ae tuo exultábunt.
a bráchium cum po-
firmétur manus tua,
ltur déxtera tua.
a & judícium præpa-
lis tuæ ; * misericór-

dia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meū confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum po-

nam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meã non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo,* si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti christum tuum.

Evertisti testamentũ servi tui, * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus, * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes

transeuntes vian
est oppróbrium v

Exaltasti dexte
méntium eum : *
omnes inimícos e

Avertisti adjut
dii ejus, * & non
tus ei in bello.

Destruxisti eur
datióne ; * & sed
terram collisisti.

Minorasti die
ejus : * perfudisti
fusióne.

Usquequo, Dói
tis in finem ? *
sicut ignis ira tua

Memoráre qua
stántia ; * numqu
nè constituisti o
hóminum ?

Quis est homo
& non vidébit i
éruet ánimam su
nu ínferi ?

Ubi sunt miser
antíquæ, Dómi
jurasti David in v

Memor esto,
oppróbrii servór
quod contínui in
multárum géntiu

Quod exprobra
míci tui, Dómi
exprobravérunt
tiónem christi tu

Benedictus D
æternum : * fiat

Ant. Dómine
vultûs tui amb
in nómine tuo
totâ die, & in
exaltabuntur.

℣. Ténebræ n
buntur à te, Dór

nox sicut dies illuminábitur.
Ps. 138.
Pater noster.
℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me; * Israel si in viis meis ambulásset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

Psalmus 107.

PArátum cor meū, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea, exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * & super omnem terram glória tua.

Ut liberéntur dilécti tui, * salvum fac dexterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

DEus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manassès; * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda Rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæá?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant 8. c. Deus.

In Feriis, Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre sublímia, gloriantes: cédant vétera de ore [...]stro;

Quia Deus scient[...] Dóminus est, * & ipsi [...] parantur cogitatiónes.

Arcus fórtium sup[...] est; * & infirmi accinc[...] róbore.

Repléti priùs pro pá[...] se locavérunt; * & fa[...] saturáti sunt.

Donec stérilis péper[...] rimos; * & quæ mult[...] bébat fílios, infirmáta [...]

Dóminus mortífica[...] vivíficat; * dedúcit a[...] ros, & redúcit.

Dóminus páuperem [...] & ditat; * humíliat [...] blevat.

Súscitat de púlvere [...] num, * & de stércore [...] páuperem;

Ut sédeat cum pr[...] bus, * & sóliū glóriæ [...]

Dómini enim sunt [...] nes terræ, * & pósui[...] eos orbem.

Pedes sanctórum s[...] servábit, & ímpii in [...] bris conticéscent; * qu[...] in fortitúdine sua rob[...] tur vir.

Dóminū formidábu[...] versárii ejus; * & su[...] sos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábi[...] terræ, & dabit im[...] regi suo, * & sublimáb[...] nu christi sui.

Ant. Deus scientiá[...] minus est, & ipsi præ[...] tur cogitatiónes.

eftis, *Canticum*.
Paral. 29.
ictus es, Dómine,
s Iſrael patris no-
eterno in æternum.
t, Dómine, ma-
ia, & poténtia, &
tque victória; * &

ı enim quæ in cælo
n terra, * tua ſunt:
, Dómine, regnū, *
ıper omnes prínci-

livítiæ, & tua eſt
tū domináris óm-

nu tua virtus & po-
* in manu tua ma-
, & impérium óm-

igitur, Deus noſter,
ur tibi, * & laudá-
ien tuum ínclitum.]
. a. Annúntiat Dó-

'almus 147.
a, Jeruſalem, Dó-
um: * lauda Deum
on;
iam confortávit ſe-
rum tuárum, * be-
iliis tuis in te;
óſuit fines tuos pa-
& ádipe frumenti
;
mittit elóquiū ſuum
velóciter currit ſer-
;
at nivem ſicut la-
ıébulam ſicut cínc-
git;
cryſtallum ſuam ſi-
ıllas; * ante fáciem
jus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtitias & judícia ſua Iſrael;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſrael: non fecit táliter omni natióni.

Capitulum. 1. Petr. 2.

VOs genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

Hymnus. C.

DIgnas quis, ó Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monſtras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præeſt tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda ſurſum dírigit.

Te deſtitúta Spíritu
Nil pompa ſacrórum juvat;
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox inde cordi cónſona
Vectígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui ſuperbos réſpuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumóremcómprime.

Sit summa Patri glória,
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctũ dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis, ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultũ suum super nos, & misereátur nostri;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra & or-

bis; * à sǽculo & u
sǽculum tu es Deus.
Ne avertas hómi
humilitátem; * & d
Convertímini, filii
num.

Quóniam mille an
óculos tuos, * tamqu
hestérna quæ prætéi
custódia in nocte:

Quæ pro níhilo hal
eórum anni erunt.

Manè sicut herba t
manè flóreat & trán
véspere décidat, inc
aréscat;

Quia defécimus in i
& in furóre tuo turl
mus.

Posuísti iniquitát
stras in conspectu tu
culum nostrum in ill
tióne vultûs tui;

Quóniam omnes
stri defecérunt, & i
defécimus: * anni r
cut aránea meditabu

Dies annórum no
in ipsis, septuaginta
si autem in potent
octoginta anni;

Et ámpliùs eórum
& dolor.

Quóniam supervé
suetúdo, * & corrip

Divisio Psalmi

QUis novit po
iræ tuæ, * & p
re tuo iram tuam
ráre?

Déxteram tuam si
fac, * & crudítos
sapiéntia.

Convértere, D
úsquequo? * & dep

ſervos tuos.
ìmus manè mi-
tuâ ; * & exultá-
delectári ſumus
ibus noſtris.
ımus pro diébus
ıumiliaſti, * an-
ídimus mala.
n ſervos tuos, &
ı; * & dírige fi-

ılendor Dómini
uper nos: & ópe-
ı noſtrárum díri-
s ; * & opus má-
írum dírige.
minet Dóminus
m ſuper nos; ut
ıs in terra viam
nine. *Pſ. 66.*
ERTIAM.
ŀ. E. Credo.
mus 26.
inus illuminátio
ı, & ſalus mea; *
m timébo?
s protéctor vitæ
juo trepidábo?
ıópiant ſuper me
* ut edant carnes

ulant me inimíci
infirmáti ſunt &

antadversùm me
non timébit cor

ƺat adversùm me
in hoc ego ſpe-

ƺétii à Dómino,
am, * ut inhábi-
no Dómini óm-
ıs vitæ meæ:
am voluptátem

Dómini, * & víſitem tem-
plum ejus;

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meũ ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quá clamávi ad te: * miſerére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántiũ me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentita eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viri-

liter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 83.

QUàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictióne dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus; * grátiam & glóriam dabit Dñus.

Non privábit
qui ámbulant in in
Dómine virtútu
homo qui sperat i

Ant. Credo vi
Dómini in terra v
Ps. 26.

Capitulum. He

ESt fides sperand
stántia rerum,
tum non apparént

℟. *br.* Quàm m
titúdo dulcédinis
mine, * Quam a
timéntibus te! Q
gna. ℣. Perfecisti
sperant in te, * Q
condisti. Glória Pa
magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt
qui fabulatiónes; ℟
ut lex tua. *Ps.* 11

AD SEXT

Ant. 8. G. Veni

Psalmus 2

DOminus reg
nihil mihi
in loco pásc
collocávit.

Super aquam
educávit me:* áni
convertit.

Deduxit me su
tas justítiæ, * propt
suum.

Nam & si amb
médio umbræ mo
timébo mala, * qu
mecum es.

Virga tua, & bác
ipsa me consoláta s

Parasti in consp
mensam, * advers
tribulant me.

Impinguasti in

& calix meus iué-
àm præclárus est!
ericórdia tua subse-
e * ómnibus diébus
e;
inhábitem in domo
* in longitúdinem

salmus 33.
ícam Dóminum in
ni témpore: * sem-
jus in ore meo.
mino laudábitur áni-
: * áudiant mansué-
entur.
ificáte Dóminum
* & exaltémus no-
 in idipsum.
sívi Dóminum, &
it me; * & ex óm-
ibulatiónibus meis
ne.
lite ad eum, & illu-
ni; * & fácies vestræ
fundentur.
auper clamávit, &
is exaudívit eum; *
mnibus tribulatióni-
salvávit eum.
ittet ángelus Dómi-
circúitu timéntium
& erípiet eos.
te, & vidéte quó-
ávis est Dóminus: *
ir qui sperat in eo.
te Dñum, omnes
jus; * quóniam non
ia timéntibus eum.
es eguérunt & esu-
; * inquirentes autem
um non minuentur
ono.
visio Psalmi 33.
te, fílii, audíte me: *
óré Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Divertе à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

Capitulum. Jac. 2.

Sicut corpus sine spíritu mórtuum est; ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. *br.* Gressus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquiú tuum. Gressus. ℣. Ut

custódiam * mandáta tua, * Secundùm. Glória Patri. Gressus.

℣. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1.a. Testimónia.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim,* manifestáre coram Ephraim Bénjamin & Manasse.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciē tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[Dómine] víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspectu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de silva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indutus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dó

levavérunt flúmi-
suam.
:runt flúmina flu-
* à vócibus aquá-
rum.
elatiónes maris:*
n altis Dóminus.
ónia tua credibília
nimis : * domum
t sanctitúdo, Dñe,
dinem diérum.
stimónia tua, Dó-
:dibília facta sunt
92.
dum. Rom. 4.
nti in eum qui ju-
it ímpium, repu-
ejus ad justítiam,
propósitum grá-

alvávit eos Dómi-
credidérunt ver-
alvávit. ℣. Et lau-
* laudem ejus, * Et
nt. Glória Patri.
Ps. 105.
onspectu géntium
justítiam suam :
lítus est misericór-
Ps. 97.
*V*ESPERAS.
2. D. Crédidi.
almus 115.
didi, propter quod
útus sum ; * ego
em humiliátus sum

i in excessu meo : *
omo mendax.
tríbuam Dómino *
ibus quæ retríbuit

n salutáris accípiã, *
n Dómini invocá-

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus ; * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea ; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum ; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Psalmus 137.

CONfitébor tibi, Dñe, in toto corde meo, * quóniã audísti verba oris mei.

In conspectu angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui ;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, *

& alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiá glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriá abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiá tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 14

MIserátor & mi
Dóminus; * pá
& multùm misericors.

Suávis Dóminus u
sis, * & miseratiónes e
per ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi,
ne, ómnia ópera tua
sancti tui benedícant

Glóriam regni tui d
& poténtiam tuam lo
tur;

Ut notam fáciant fil
minum poténtiam tu
& glóriam magnifi
regni tui.

Regnum tuum, re
ómnium seculórum; *
minátio tua in omni
ratióne & generatión

Fidélis Dóminus i
nibus verbis suis, * &
in ómnibus opéribus

Allevat Dóminus
qui córruunt, * & érig
nes elísos.

Oculi ómnium in
rant, Dómine, * &
escam illórum in té
opportúno.

Aperis tu manum t
& imples omne ánim
nedictióne.

Ant. Fidélis Dómi
ómnibus verbis suis,
ctus in ómnibus o
suis.

Ant. 8. c. Prope est

Altera divisio Psalmi

JUstus Dóminus in
bus viis suis, * &
in ómnibus opéribus su

Prope est Dóminus
bus invocántibus eum,

nibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sǽculum, & in sǽculum sǽculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. Rom. 10.

COrde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit illum, non confundétur; non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

Hymnus. C.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis autor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.
Hinc omne robur dúcimus,
Hæc arma nobis; hoc manu
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.
Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbrâ nóminis,
Quo nítitur spes ómnium
Uno salútis pignore.
Placátus illo nómine
Labántibus feres opem;
Dabísque, sanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Infúsa per quem córdibus,
Relúcet imis véritas.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam. ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Tu, Dómine.

Psalmus. 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dñus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant; * secundùm altitúdi-

nem tuam multiplicasti filios hóminum.

Psalmus 38.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,* cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui & humiliátus sum, & sílui à bonis ; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardéscet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos, * & substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas,* omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo, * sed & frustrà conturbátur :

Thesáurizat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas :* à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónib
ter iniquitátem c
hóminem, & tab
cisti sicut aráneam
ejus : * verúmtam
conturbátur omnis l

Exaudi oratiónem
Dómine, & deprec
meam : * áuribus pe
crymas meas.

Ne síleas, quón
vena ego sum apu
peregrínus, * sicu
patres mei.

Remitte mihi ut
rer, priusquam ábea
ámpliùs non ero.

Ant. Tu, Dómine
bis nos, & custód

Ps. 11.

FERIA SEX

AD OFFICIUM N

Invit. Veníte, ad
& procidámus ante
* Plorémus coram D
qui fecit nos.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. C.

JAm sánctius move
Tecum, Deus,
rans :
Mundo recenti prínc
Tibíque præcónem
Homo creátur : h
cro
Cœléstis oris hálitu
Succendis, & vivan
Spiráre das imáginem
Ergo per omnes æ
Tellúris omnes & fin
Regnábit : at memor
Deo minórem se ger
Heu cœca cordis
tas !
Jugum rebellis excuti

erbus nec timet
pulvis vérticem.
quanta lúctuum co-
s
t orbi pérdito!
e, ni feras opem,
. fontes déserat.
os creávit, laus Pa-

redémit, Fílio;
ovémur hálitu,
ibi laus, Spíritus.
n.
). Contristátus sum.
Psalmus 51.
id gloriáris in malí-
a, * qui potens es in
iiquitáte?
die injustítiam co-
lingua tua: * sicut
acúta fecisti dolum.
isti malítiam super
átem; * iniquitá-
gis quàm loqui æqui-

isti ómnia verba
tiónis, * lingua do-

rea Deus déstruet
nem: * evellet te,
rábit te de taberná-
, & radícem tuam
vivéntium.
unt justi, & timé-
t super eum ridé-
& dicent: Ecce
i non pósuit Deum
m suum;
erávit in multitú-
itiárum suárum, *
luit in vanitáte sua.
item sicut olíva fru-
i domo Dei: * spe-
isericórdia Dei in
, & in séculú séculi.

Confitébor tibi in séculú, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui ódemt me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu veró, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in inférnum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enutriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu veró, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meũ, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes: * non miseréaris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam; * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridé-

* ad nihilum dedu-
es gentes.
idinem meam ad te
n, quia Deus suf-
eus es: * Deus
isericórdia ejus præ-
e.
ifio Psalmi 58.
ostendet mihi su-
inimícos meos: *
as eos, nequando
ntur pópuli mei.
ge illos in virtúte
depóne eos, pro-
tus, Dómine.
m oris eórum, ser-
abiórum ipsórum;*
rehendantur in su-
a.
: execratióne &
) annuntiabuntur
nmatióne; * in ira
atiónis, & non

nt quia Deus do-
r Jacob, * & fíniũ

rtentur ad véspe-
t famem patientur
, & circuíbunt civi-

pergentur ad man-
n; * si verò non
turáti, & murmu-

tem cantábo forti-
tuam, * & exultá-
misericórdiã tuam;
factus es suscéptor
refúgium meum *
bulatiónis meæ.
or meus, tibi psal-
ia Deus suscéptor
* Deus meus, mi-
mea.

Psalmus 60.

EXaudi, Deus, depreca-
tiónem meam: * inten-
de oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te cla-
mávi, dum anxiarétur cor
meum: * in petra exaltasti
me.

Deduxísti me, quia factus
es spes mea, * turris forti-
túdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sǽcula: * prótegar in
velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus,
exaudísti oratióne meam, *
dedísti hereditátem timén-
tibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjí-
cies, * annos ejus usque in
diem generatiónis & gene-
ratiónis.

Pérmanet in æternum in
conspectu Dei: * misericór-
diam & veritátem ejus quis
requíret?

Sic psalmum dicam nómi-
ni tuo in sǽculum sǽculi, *
ut reddam vota mea de die
in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in
me líbera me, Dñe; quia ir-
ruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, *
quóniam intravérunt
aquæ usque ad ánimam
meam.

Infixus sum in limo pro-
fundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem ma-
ris, * & tempestas demersit
me.

Laborávi clamans, raucæ

factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium; * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meá ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miserationum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meú, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram

tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua: ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina. *Ps.* 31. Pater noster.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dñm; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntàriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam alièni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuã,* & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmaméntum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea semper.

Tamquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuã.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me,

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. a. Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte meâ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium: * Deus, ne derelínquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est:

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & convérsus, vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam; * & convérsus, consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confusi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.
Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confusi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.
Ant. 8 G. Cùm irátus fúeris.
In Feriis, Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.
Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.
Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit, * córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.
Ante fáciē ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.
Stetit, & mensus est terram: * aspexit, & dissolvit gentes; & contríti sunt montes séculi.
Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Madian.
Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;
Suscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suā: * altitúdo manus suas levávit.
Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram; * & in furóre obstupefácies gentes.
Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usque ad collū.
Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.
Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis, Canticum.* Isaiæ 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, * non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant.

Vídeant, & confundántur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * omnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quándiu fuero.

Nolíte confídere in príncipibus; * in fíliis hóminum in quibus non est salus.

píritus ejus, & re-
n terram suam : *
· peribunt omnes
es eórum.
cujus Deus Jacob
us, spes ejus in
ipsius, * qui fecit
terram, mare, &
e in eis sunt.
ódit veritátem in
facit judícium in-
iéntibus, * dat es-
ntibus.
ius solvit compe-
óminus illúminat

us érigit elísos : *
díligit justos.
us custódit ádve-
um & víduam sus-
: vias peccatórum

it Dóminus in sǽ-
eus tuus, Sion,
iónem & genera-

udábo in vita mea
t, qui facit judí-
iam patiéntibus.
um. Isaiæ 33.
ne, miserére no-
te enim expectá-
to bráchium no-
mane, & salus no-
mpore tribulatió-

ymnus. C.
bus nos úndique
sáncias telis,
s,
, te præter, queat
us solátium?
s facessat : nil opis
estat fútili :
quin ísperat,

Alitque foméntis malum.
Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen :
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.
At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime;
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.
Quid ergo cessas? íngruunt
Intus forísque prælia;
Hosti ne præda mens erit
Christi redémpta sánguine?
Audis precántes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit :
O Christe, tetros mors tua
Mortis pavóres díscutit.
Sit Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rursum recordétur suæ.
Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam; ℟. Quia factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.*
Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

Psalmus 43.

DEus, áuribus nostris audívimus; patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos:* afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possèdérunt terram,* & bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui;* quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu,* & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo,* & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos,* & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * sul
tiónem & derísum
sunt in circúitu nost

Posuisti nos in si
dinem géntibus, * c
tiónem cápitis in pó

Totâ die verecún
contra me est; * & c
faciéi meæ coopérui

A voce exprobra
obloquentis, * à fa
míci & persequentis.

Hæc ómnia vené
per nos; nec oblít
te, * & iníquè non
in testamento tuo.

Et non recessit r
nostrum, * & decli
mitas nostras à via t

Quóniam humili
in loco afflictiónis
coopéruit nos umbra

Altera divisio Psalm

SI oblíti sumus nor
nostri, * & si e
mus manus nostras ac
aliénum:

Nonne Deus requír
ipse enim novit abs
cordis.

Quóniam propter t
tificámur totâ die, * :
ti sumus sicut oves
nis.

Exurge, quare obd
Dómine ? * exurge
repellas in finem.

Quare fáciem tuan
tis ? * oblivísceris
nostræ & tribulatió
stræ ?

Quóniam humili
in púlvere ánima nc
conglutinátus est in
venter noster.

rge, Dómine, ádju-
i; * & rédime nos
r nomen tuum.
. Exurge, quare ob-
is, Dómine? exurge,
repellas in finem.

AD TERTIAM.

nt. 2. D. Circumdedé-
.

Psalmus 39.

Xpectans expectávi
Dóminum, * & in-
tendit mihi.
& exaudívit preces meas;*
eduxit me de lacu misé-
e, & de luto fæcis.
Et státuit super petram pe-
s meos, * & direxit gres-
s meos.
Et immísit in os meum
ánticum novum, * carmen
Deo nostro.
Vidébunt multi, & timé-
bunt; * & sperábunt in Dó-
mino.
Beátus vir cujus est no-
men Dómini spes ejus, * &
non respexit in vanitátes &
insánias falsas.
Multa fecisti tu, Dómine
Deus meus, mirabília tua;*
& cogitatiónibus tuis non est
qui símilis sit tibi.
Annuntiávi & locútus
sum: * multiplicáti sunt su-
per númerum.
Sacrifícium & oblatiónem
noluisti; * aures autem per-
fecisti mihi.
Holocaustum & pro pec-
cáto non postulasti: * tunc
dixi, Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est
de me, ut fácerem voluntá-
tem tuam; * Deus meus, vó-
lui, & legem tuam in médio
cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuã
in ecclésia magna; * ec-
ce lábia mea non prohibébo:
Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscon-
di in corde meo: * veritátem
tuam & salutáre tuum dixi.
Non abscondi misericór-
diam tuam & veritátem tuã *
à concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne
longè fácias miseratiónes
tuas à me: * misericórdia tua
& véritas tua semper susce-
pérunt me.
Quóniam circumdedérunt
me mala, quorum non est
númerus; * comprehendé-
runt me iniquitátes meæ,
& non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super
capillos cápitis mei; * & cor
meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómi-
ne, ut éruas me: * Dómine,
ad adjuvandum me réspice.
Confundantur & reve-
reantur simul, qui quærunt
ánimam meam, * ut áufe-
rant eam.
Convertantur retrorsùm,
& revereantur, * qui volunt
mihi mala.
Ferant conféstim confu-
siónem suam, * qui dicunt
mihi: Euge, euge.
Exultent & læténtur su-
per te omnes quærentes te; *
& dicant semper, Magnifi-
cétur Dóminus, qui díligunt
salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum

& pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulvâ : * erravérunt ab útero ; locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decurrens : * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatór.s.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumd

mala, quorum n

merus : complácе

mine, ut éruas n

Capitulum. 2

SUpra modum

mus supra vi

ut tædéret nos éti

Sed ipsi in nobis

ponsum mortis l

ut non simus s

nobis, sed in De

tat mórtuos ; qui

perículis nos erip

in quem sperámu

& adhuc erípiet.

℟. *br.* Multipli

* Qui odérunt

Multiplicáti sunt

fortáti sunt * qu

sunt me injustè,

runt me gratìs. G

& Fílio, & Spíri

Mulitplicáti sunt

℣. Dómine,

veris auxílium tu

℟. Ad defensión

cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXT.

Ant. 5. a. Potu

Psalmus 1

DOmine, e

tiónem m

clamor m

véniat.

Non avertas fác

à me : * in quac

tríbulor, inclina

rem tuam.

In quacumque

cávero te, * veló

dí me ;

Quia defecérun

mus dies mei, *

sicut crémium ar

mus 48.
x, omnes gen-
uribus percípi-
ii habitáris or-

:rígenæ, & fi-
, * simul in
& pauper.
ı loquétur sa-
& meditátio
udéntiam.
in parábolam
ı : * apériam
propositiónem

› in die mala? *
ánei mei cir-
.
.unt in virtúte
dtitúdine divi-
n gloriántur.
ı rédimit, ré-
: * non dabit
iem suam,
redemptiónis
& laborábit in
.vivet adhuc in

›it intéritum, *
sapientes mo-

›iens & stultus
& relinquent
.s suas.
. eórum domus
ernum; taber-
ı in progénie
* vocavérunt
n terris suis.
cùm in honóre
ellexit: * com-
jumentis insi-
: símilis factus

llórum scánda-

lum ipsis; * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veteráscet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefécéris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepísti me, Deus; & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Capitulum. Hebr. 12.

VObis, tamquam filiis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, castígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br*. Ego, Dómine, *In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper: * In flagella. Glória Patri. Ego.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps*. 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F*. Deus meus.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, de-

risérunt me
lábiis, & mc

Sperávit i
piat eum; '
eum, quóni

Quóniam
traxisti me c
mea ab ubéri

In te pr
útero: * de
meæ Deus r

Divisio

[DEus n
seris
niam tribulá
quóniam nc
vet.

Circumde
li multi: * t
sedérunt me

Aperuéru
suum, * sic
rugiens.

Sicut aqua
& dispersa
mea.

Factum est
quam cera
médio vent

Aruit tan
tus mea, &
hæsit fáucib
pulverem r
me.

Quóniam
me canes m
malignántic

Fodérunt
pedes meos
runt ómnia

Ipsi veró
& inspexér
sérunt sibi v
& super ve
sérunt sorte

, Dómine, ne
uxílium tuum
defensiónem
te.
ea, Deus, áni-
* & de manu
meam.
x ore leónis, *
is unicórnium
neam.
omen tuum frá-
* in médio ec-
te.
io *Psalmi* 21.
is Dóminum,
um: * univer-
acob, glorifi-

n omne semen
iam non spre-
pexit depreca-
ris.
t fáciem suam
n clamárem ad
vit me.
us mea in ec-
.: * vota mea
nspectu timén-

eres & satura-
audábunt Dó-
uírunt eum: *
córum in sécu-

itur & conver-
minum * uni-
rræ.
int in conspe-
iversæ famíliæ

Dómini est re-
ipse dominábi-

érunt & adora-
s pingues ter-

ræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquísti? longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Capitulum. Thren. 5.

Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Convérte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulísti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequo, Dómine, * Oblivíscéris me in finem? Usquequo. ℣. Usquequo exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivíscéris. Glória. Usquequo. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dñe Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne oblivíscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum meum.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: *

prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundántur & convertántur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit ; * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætersìbant, Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. D. Posuísti.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè : * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua : * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgi

Si ascéndero in cœ tu illìc es : * si descé in inférnum, ades :

Si súmpsero pennas dilúculo, * & habitáv extrémis maris ;

Etenim illuc manu dedúcet me, * & tenē déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan tén conculcábunt me ; * & illuminátio mea in d meis.

Quia ténebræ non o rabuntur à te ; & nox dies illuminábitur : * ténebræ ejus, ita & l ejus.

Quia tu possedísti meos : * suscepísti me d ro matris meæ.

Ant. Posuísti super m num tuam, Dómine à fácie tua fúgiam ?

Ant. 6. F. Confitébo

Divisio Psalmi 13

COnfitébor tibi, [mine] quia terri magnificátus es ; * mi ópera tua, & ánima m gnoscit nimis.

Non est occultátu meum à te, quod fec occulto ; * & substánti in inferióribus terræ.

Imperfectum meum runt óculi tui ; & in tuo omnes scribentur : formabuntur, & ne eis.

Mihi autem nimis rificáti sunt amíci tui, I nimis confortátus est p pátus eórum.

ibo eos, & su-
. multiplicabun-
:exi, & adhuc

ris, Deus, pec-
·iri sánguinum,
ne;
.tis in cogitatió-
ient in vanitáte
s.
|ui odérunt te,
leram, * & su-
; tuos tabescébá?
ódio óderam il-
nimíci facti sunt

:, Deus, & scito
* intérroga me,
sémitas meas;
si via iniquitátis
: & deduc me in

.fitébor tibi, Dó-
terribíliter ma-
:s; ánima mea
imis.
Custódi me, Dñe.
nus 139.
.e, Dómine, ab
.e malo: * à viro
e me.
itavérunt iniqui-
ordc: * totâ die
nt prælia.
t linguas suas si-
:is: * venénum
b lábiis eórum.
me, Dómine, de
atóris; * & ab ho-
íquis éripe me,
:avérunt supplan-
ts meos: * abs-
superbi láqueum

s extendérunt in

láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dñe.

Divisio Psalmi 139.

Domine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra; * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

Capitulum. Hebr. 12.

Deponentes omne pondus, & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen; aspicientes in autórem fídei, &

consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

Hymnus. C.

LUgéte, pacis ángeli:
Mortális en ultro Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentum sústinet.

Amóris ô miráculum!
O cordis humáni stupor!
Insons Deus neci datur;
Pigébit & sontes pati!

Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit:
Hìc ure vindex, hìc seca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat; sed Patris
Urget voluntas: nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.

Livóre sanátos tuo,
Tuóque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die: ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo: dispersit supérbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * (
firmasti super me)
tuam.

Non est sánitas i
mea à fácie iræ tuæ:
est pax óssibus meis
peccatórum meórum

Quóniam iniquitát
supergressæ sunt capu
& sicut onus grave g
sunt super me.

Putruérunt & c
sunt cicatríces meæ,
cie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum
vátus sum usque in f
totâ die contristátus
diébar.

Quóniam lumbi m
pléti sunt illusiónibu
non est sánitas in carn

Afflictus sum & h
tus sum nimis: * rug
à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te
desidérium meum; *
mitus meus à te non
cónditus.

Cor meum conturb
derelíquit me virtus m
& lumen oculórum
rum, & ipsum non est

Divisio Psalmi 3

AMíci mei, & p
mei * adversu
appropinquavérunt &
runt.

Et qui juxta me er
longè stetérunt; * &
ciébant qui quærébar
mam meam.

Et qui inquirébant
mihi, locúti sunt van
& dolos totâ die medi
tur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscondent: * ipsi calcáneum meú obsérvábunt.

Sicut sustinuérunt ánimá meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsum * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi, * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuísti ánimá meam de morte, & pedes meos de lapsu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus ipse est Deus noster, * Veníte, adorémus.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. C.

TAndem peráctis, ó Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.

At dum perenni séptimam
Lucem quiéti cónsecras,
En te reposcit dénuo
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera,
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus dissonat.

Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majestas prece.

Ætérna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit
Nutúque servat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum; & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánii micórum ejus.

Dóminus opem super lectum dolóri universum stratum fasti in infirmitáte

Ego dixi: Dómi serére mei; * sana meam, quia peccáv

Inimíci mei dixé la mihi: * Quand tur, & períbit nom

Et si ingrediebátur ret, vana loquebát ejus congregávit tem sibi.

Egrediebátur fo loquebátur in idipsu

Adversùm me su omnes inimíci me versùm me cogitá la mihi.

Verbum iniquu tuérunt adversùm numquid qui dor adjíciet ut resurgat

Etenim homo p in quo sperávi, qu panes meos, * m vit super me supp nem.

Tu autem, Dóm seiére mei, & resus & retríbuam eis.

In hoc cognóvi voluisti me, * quón gaudébit inimícus per me.

Me autem propt céntiam suscepisti; firmasti me in cons in ætérnum.

Benedíctus Dómi Israel à século, & séculum: * fiat, fia

Psalmus 48.

: hæc, omnes gen-
* áuribus percípi-
s qui habitátis or-

: terrígenæ, & fi-
num, * simul in
es & pauper.
eum loquétur sa-
, * & meditátio
i prudéntiam.
bo in parábolam
eam : * apériam
io propositiónem

nébo in die mala? *
calcánei mei cir-
me.
nfídunt in virtúte
multitúdine divi-
árum gloriantur.
non rédimit, ré-
mo : * non dabit
tiónem suam,
ium redemptiónis
æ: * & laborábit in
, & vivet adhuc in

idébit intéritum, *
rit sapientes mo-

insípiens & stultus
, * & relinquent
vítias suas.
lcra eórum domus
æternum ; taber-
rum in progénie
nie : * vocavérunt
a in terris suis.
o, cùm in honóre
intellexit: * com-
st juméntis insi-
, & símilis factus

ria illórum scánda-
lum ipsis ; * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno ; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia ; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepísti me, Deus ; & confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos tamquam paríeti inclináto, & macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, o
nem meam cùm
cor: * à timóre inimi
pe ánimam meam.

Protexísti me à con
malignántium, * à
tudine operántium i
tátem;

Quia exacuérunt u
dium linguas suas: * i
dérunt arcum rem am
ut sagittent in occult
maculátum.

Súbitò sagittábunt
& non timébunt: * f
vérunt sibi sermóne
quam.

Narravérunt, ut ab
derent láqueos: * dixé
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquit
defecérunt scrutantes
nio.

Accédet homo ad c
tum; * & exaltábitur

Sagittæ parvulórum
sunt plagæ eórum; * i
firmátæ sunt contra e
guæ eórum.

Conturbáti sunt o
qui vidébant eos; *
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt
Dei; * & facta ejus in
xérunt.

Lætábitur justus in
mino, & sperábit in
& laudabuntur omnes
corde.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, I
confitébimur, &
cábimus nomen tuum
rábimus mirabília tua.

:cépero tempus, *
ias judicábo.
ıcta est terra, &
i hábitant in ea: *
írmávi columnas

íquis: Nolíte iní-
; * & delinquénti-
te exaltáre cornu.
extóllere in altum
trum: * nolíte lo-
sùs Deum iniqui-

ıeque ab oriente,
occidente, * ne-
rtis móntibus.
ım Deus judex
nc humíliat, &
at.
lix in manu Dó-
meri plenus mix-
inclinávit ex hoc

men fæx ejus non
ta: * bibent om-
ores terræ.
em annuntiábo in
* cantábo Deo

ia córnua pecca-
ıfringam; * &
ur córnua justi.
bi, Deus, confi-
& invocábimus
ım: narrábimus
tua. *Ps.* 74.
ogitátio hóminis.
lmus 75.
s in Judæa Deus: *
Israel magnum
nen ejus.
est in pace locus
habitátio ejus in

frégit poténtias
árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

buntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

Capitulum. Coloss. 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dómi[ni] vita mea: ℟. Psalla[m] meo quámdiu fúero. *P*[...]

AD SEXTAM

Ant. 1. *g.* Adjút[...]

Psalmus 45.

DEus noster ref[ugium] & virtus: * adj[utor in] tribulatiónibu[s quæ] invenérunt nos nimi[s].

Proptérea non ti[mébi]mus dum turbábitur t[erra] * & transferentur mon[tes in] cor maris.

Sonuérunt & turbát[æ sunt] aquæ eórum: * con[turbáti] sunt montes in forti[túdine] ejus.

Flúminis ímpetus [læti]cat civitátem Dei: * [sancti]ficávit tabernáculum [suum] Altíssimus.

Deus in médio eju[s non] commovébitur: * adj[uvábit] eam Deus mane dilú[culo].

Conturbátæ sunt g[entes] & inclináta sunt reg[na:] dedit vocem suam, m[ota est] terra.

Dóminus virtútun[...] biscum, * suscéptor [noster] Deus Jacob.

Veníte, & vidéte [ópera] Dómini, quæ pósuit [prodí]gia super terram, * áu[ferens] bella usque ad finem [terræ].

Arcum cónteret, & [con]fringet arma: * & [scuta] combúret igni.

Vacáte, & vidéte [quó]niam ego sum Deus: * [exal]tábor in géntibus, & [exal]tábor in terra.

resisténtibus déxteræ custódi me, * ut pupil-
óculi.
ıb umbra alárum tuá-
ı prótege me * à fácie
iórum qui me afflixé-
t.
Ant. Pérfice gressus meos
sémitis tuis, Dómine,
ıon moveantur vestígia
ı.
Ant. 7. b. In justítia.
Divisio Psalmi 16.
Inimíci mei ánimam meá
ircumdedérunt; ádipem
n conclusérunt: * os eó-
ı locútum est supérbiam.
rojicientes me nunc cir-
ıedérunt me: * óculos
: statuérunt declináre in
am.
uscepérunt me sicut leo
.tus ad prædam, * & si-
cátulus leónis hábitans
bditis.
xurge, Dñe, prævéni
ı, & supplanta eum: *
e ánimam meam ab ím-
, frámeam tuam ab ini-
is manûs tuæ.
Dómine, à paucis de ter-
ívide eos in vita eórum: *
ıbscónditis tuis adimplé-
est venter eórum.
aturáti sunt filiis; * &
uisérunt relíquias suas
rulis suis.
Ego autem in justítia ap-
ıbo conspéctui tuo: * sa-
or cùm apparúerit gló-
ua.
Ant. In justítia apparébo
spéctui tuo: satiábor cùm
rúerit glória tua.
Ant. 1. *f.* Parátum.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Dixérunt : Veníte , & disperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul adversùm te testamentum dispofuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon , & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian , & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor ; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb , & Zeb , * & Zébee , & Sálmana ;

Omnes príncipes eórum , * qui dixérunt : Hereditáte possideámus sanctuáriũ Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus , pone illos ut rotam , * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam , * & sicut flamma combúrens montes ;

Ita persequéris illos in tempestáte tua , * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ ; * & quærent nomen tuum , Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi ; * & confundantur , & péreant :

Et cognoscant quia nomen tibi , Dóminus ; * tu solus Altíssimus in (terra.

Ant. Cogitátio hóm confitébitur tibi ; & reli cogitatiónis diem fe agent tibi. *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tibi mine , ómnia ópera

℟. Et sancti tui bened tibi. *Ps.* 144. Pater n

℣. *Sacerd.* Repleátu meum laude , ut can glóriam tuam , ℟. Tot magnitúdinem tuá. *Ps.*

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Psalmus 16.

EXaudi , Dómine , stítiam meam : * tende deprecatió meam.

Auribus pércipe or nem meam , * non in l dolósis.

De vultu tuo judíc meum pródeat : * óculi vídeant æquitátes.

Probasti cor meum , visitasti nocte : * igne examinasti ; & non est venta in me iníquitas.

Ut non loquátur os m ópera hóminum , * pro verba labiórum tuórum custodívi vias duras.

Pérfice gressus meo sémitis tuis , * ut non veantur vestígia mea.

Ego clamávi , quốn exaudisti me , Deus : * clína aurem tuam mih exaudi verba mea.

Mirífica misericór tuas , * qui salvos facis rantes in te.

istentibus déxteræ
di me,* ut pupil-
i.
nbra alárum tuá-
ege me * à facie
i qui me afflixé-

rfice gressus meos
s tuis, Dómine,
oveantur vestígia

b. In justítia.
o Psalmi 16.
nei ánimam meã
edérunt; ádipem
lusérunt: * os eó-
m est supérbiam.
ntes me nunc cir-
nt me: * óculos
unt declináre in

unt me sicut leo
rædam, * & si-
leónis hábitans

Dñe, præveni
pplanta eum: *
am meam ab ím-
m tuam ab ini-
s tuæ.
, à paucis de ter-
s in vita eórum: *
tis tuis adimplé-
er eórum.
sunt fíliis; * &
relíquias suas
s.
m in justítia ap-
spéctui tuo: * sa-
appartíerit gló-

justítia apparébo
uo: satiábor cùm
glória tua.
℣. Parátum,

Psalmus 56.

MIserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & psálmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis, Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, * & quasi stillæ super grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus; * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circúmduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo Deus aliénus:

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

recentésque venérunt
quos non coluérunt
órum.
qui te génuit de-
* & oblítus es Dó-
tóris tui.
Dóminus, & ad
n concitátus est; *
provocavérunt eum fí-
fíliæ.
Abscondam fáciem
eis, * & conside-
íssima eórum;
tio enim pervérsa
nfidéles fílii.
provocavérunt in
n eo Deus, * &
nt in vanitátibus

provocábo eos in
n est pópulus, * &
stulta irritábo illos.
succénsus est in fu-
, * & ardébit usque
novíssima;
bitque terram cum
ino, * & móntium
ta combúret.
gábo super eos ma-
agíttas meas com-
is.
nentur fame, * &
nt eos aves morsu
o.
bestiárum immít-
s, * cum furóre tra-
super terram, at-
ntium.
stábit eos gládius,
avor, * júvenem
vírginem, lacténtem
hómine sene.
: Ubinam sunt? *
ciam ex homínibus
m eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia; * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de subúrbanis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis, * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quód infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii

eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum.

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit crúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfecta sunt ópera.

[*In Festis, Canticum.*

Judith 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dñum.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Capitulum. Coloss. 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu

cedros Líbani ;
ıminuet eas tam-
ulum Líbani , * &
uemádmodum fi-
rnium.
ómini intercíden-
am ignis:vox Dó-
utientis desértũ ; *
ovébit Dóminus
Cades.
)ómini præparan-
, & revélábit con-
& in templo ejus
cent glóriam.
us dilúvium inha-
t , * & sedébit Dó-
t in æternum.
us virtútem pópu-
it : * Dóminus be-
ópulo suo in pace.
salmus 44.
vit cor meum ver-
ɔonum : * dico ego
ı regi.
. mea * cálamus
óciter scribentis.
us formâ præ filiis
ı : diffúsa est grátia
tuis ; * proptérea
te Deus in ætér-

ere gládio tuo su-
tuum , * Poten-

uâ & pulcritúdi-
atende , * prósp-
: ,
ıa propter veritá-
mansuetúdinem ,
m ; * & dedúcet
iter déxtera tua.
tuæ acútæ , pópu-
adent , * in corda
ım regis.
ıa , Deus , in sé-

culum séculi : * virga direċtiónis , virga regni tui.

Dilexísti justítiam , & odísti iniquitátem ; * proptérea unxit te Deus , Deus tuus , óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à vestiméntis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto , * circúmdata varietáte.

Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum , & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum , * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus , * in fímbriis áureis , circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne ; * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptérea pópuli confite-

bóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam:* humiliávit in terra vitam meá.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis Dñe; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniá ego servus tuus sum.

Ant Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dño.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dñus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet

:edros Líbani;
nínuet eas tam-
'um Líbani, * &
:emádmodum fi-
iium.
mini intercíden-
n ignis: vox Dó-
tientis desértú; *
vébit Dóminus
ades.
mini præparan-
& revelábit con-
in templo ejus
:nt glóriam.
diluvium inha-
, * & sedébit Dó-
in ætérnum.
s virtútem pópu-
: * Dóminus be-
ulo suo in pace.
lmus 44.
it cor meum ver-
onum: * dico ego
regi.
mea * cálamus
citer scribéntis.
s formá præ fíliis
: diffúsa est grátia
uis; * proptérea
te Deus in ætér-

te gládio tuo su-
tuum, * Poten-

à & pulcritúdi-
tende, * próspe-
,
a propter veritá-
mansuetúdinem,
n; * & dedúcet
ter déxtera tua.
tuæ acutæ, pópu-
dent, * in corda
n regis.
a, Deus, in sé-

culum sǽculi: * virga dire-
ctiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, &
odísti iniquitátem; * prop-
térea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ præ con-
sórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cá-
sia à vestiméntis tuis, à dó-
mibus ebúrneis; * ex qui-
bus delectavérunt te fíliæ
regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris
tuis in vestítu deauráto, *
circúmdata varietáte.
Audi, fília, & vide, & in-
clína aurem tuam; * & obli-
víscere pópulum tuum, &
domum patris tui:
Et concupíscet rex decó-
rem tuum, * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus; &
adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéri-
bus: * vultum tuum depre-
cabúntur omnes dívites ple-
bis.
Omnis glória ejus fíliæ
regis ab intus, * in fímbriis
áureis, circumamícta varie-
tátibus.
Adducéntur regi vírgines
post eam: * próximæ ejus
afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia &
exultatióne; * adducéntur
in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt
tibi fílii: * constítues eos
príncipes super omnem ter-
ram.
Mémores erunt nóminis
tui * in omni generatióne
& generatiónem.
Proptérea pópuli confitē-

buntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

Capitulum. Coloss. 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glóri
Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóm
vita mea: ℟. Psall
meo quámdiu fuero.

AD SEXTA

Ant. 1. *g.* Adj

Psalmus 45.

DEus noster re
& virtus: * ad
tribulatiónib
invenérunt nos nim

Proptérea non
mus dum turbábitur
& transferentur mo
cor maris.

Sonuérunt & turb
aquæ eórum: * co
sunt montes in fort
ejus.

Flúminis ímpetus
cat civitátem Dei: *
ficávit tabernáculun
Altíssimus.

Deus in médio ej
commovébitur: * ad
eam Deus manè dilú

Conturbátæ sunt
& inclináta sunt re
dedit vocem suam,
terra.

Dóminus virtútu
biscum, * suscéptor
Deus Jacob.

Veníte, & vidét
Dómini, quæ pósuit
gia super terram, * á
bella usque ad finem

Arcum cónteret,
fringet arma: * &
combúret igni.

Vacáte, & vidét
niam ego sum Deus:
tábor in géntibus, &
tábor in terra.

minus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus

Psalmus 47.

Agnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in ... ite Dei nostri, in monte sancto ejus.

... undátur exultatióne uni... terræ mons Sion, * ... ra Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet ... m.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu veheménti * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopũ; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horũ qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Adjútor noster Deus; proptérea non timébimus. *Ps.* 45.

Capitulum. 2. Petr 1.

Satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus semper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Ps.* 104.

℣. Accédite ad eũ, & illuminámini; ℟. Et fácies vestræ non confundéntur. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

Psalmus 59.

DEus, repulisti nos, & destruxisti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátē munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, rep in finem? * irát furor tuus super oves p tuæ.

Memor esto congreg nis tuæ * quam possedi inítio.

Redemisti virgam h ditátis tuæ, * mons Sion, quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in pérbias eórum in finem; quanta malignátus est ini mícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui ode runt te * in médio solem nitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, gna; * & non cognovérunt sicut in éxitu super sum mum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórū simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

i autem, rex noster
cula, * operátus est sa-
in médio terræ.
i confirmasti in vir-
ua mare; * & contribu-
ápita dracónũ in aquis:
i confregisti cápita dra-
s: * dedisti eum escam
alis Æthíopum:
Tu dirupisti fontes & tor-
ntes: * tu siccasti flúvios
than.
Tuus est dies, & tua est
nox: * tu fabricátus es au-
óram & solem:
Tu fecisti omnes términos
terræ: * æstátem & ver tu
plasmasti ea.
Memor esto hujus, inimí-
cus improperávit Dómino; *
& pópulus insípiens incitá-
vit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi; * & ánimas
páuperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.
Réspice in testamentum
tuum; * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ, dó-
mibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus
confúsus: * pauper & inops
laudábunt nomen tuum.
Exurge, Deus, júdica cau-
sam tuam: * memor esto im-
properiórum tuórum, eórum
quæ ab insipiénte sunt totâ
die.
Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum: * supér-
bia eórum qui te odérunt
ascendit semper.
Ant. Pauper & inops lau-
dábunt nomen tuum, Dñe.
Ps. 73.

Capitulum. Philip. 4.
QUæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.
℟. *br.* Mandasti justitiam * Testimónia tua. Mandasti.
℣. Et veritátem * tuam nimis, * Testimónia tua. Glória Patri. Mandasti.
℣. Feci judícium & justítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.
Ant. 1. 2. Surge, Dómine

Psalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dñe, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum * non avertas fáciem christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. 5. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dñus David veritátem, & non frustrábitur eum: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi: sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Psalmus 143.

BEnedictus Dñus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgiũ meum; * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.

corufcatiónem,&
os : * emitte fagit-
t conturbábis eos.
manum tuam de
me, & líbera me
aultis, * de manu
lienórum,
os locútum eft va-
& déxtera eórum,
iquitátis.
us meus, miferi-
&fufceptor meus.
5. F. Beátus.
Pfalmi 143.
ánticum novum
bo tibi : * in pfal-
hordo pfallá tibi.
alútem régibus ; *
fti David fervum
ádio maligno éri-

ne de manu filió-
rum, quorum os
t vanitátem ; * &
rum, déxtera ini-

i filii ficut novel-
iónes * in juven-

rum compófitæ, *
ítæ ut fimilitúdo

ária eórũ plena, *
ex hoc in illud.
um fœtófæ, abun-
egréffibus fuis ; *
ım craffæ.
ruína macériæ ne-
us, * neque clamor
órum.
dixérunt pópulum
ıt : * beátus pópu-
Dñus Deus ejus.
átus pópulus, cu-
us Deus ejus.

Capitulum. Tit. 2.

SAlvátor nofter Jefus Chriftus dedit femetipfum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret fibi pópulũ acceptábilem, fectatóré bonórum óperum.

Hymnus. C.

SUpréme motor córdium,
Tu fanctitátis frúgibus
Juftos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.
Hìc fpes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo:
Præféntis ævi poft diem
Manébit una cáritas.
O cáritas ! ó véritas!
O lux perennis ! en erit
Poft tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.
Hic mille per difcrímina
Semen gementes fpárgimus;
Illic ovante fpléndidam
Geftábimus meffem manu.
Tu trine, tu potens Deus,
Fructus adauge quos petis:
Mox dona, juftus árbiter,
Cœlo coronábis tua.
Amen.

℣. Beneplácitum eft Dómino in pópulo fuo ; ℟. Et exaltábit manfuétos in falutem. *Pf* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miferére meî.

Pfalmus 50.

MIferére meî, Deus, * fecundùm magnam mifericórdiam tuã.
Et fecundùm multitúdinem miferatiónum tuárum * dele iniquitátem meam.
Ampliùs lava me ab ini-

quitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tuâ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses [illegible] crifícium dedissem útique [illegible] holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo [illegible] contribulátus: * cor con[illegible] tum & humiliátum, [illegible] non despícies.

Benigne fac, Dómine, [illegible] bona voluntáte tua Sion, ut ædificentur muri Jerúsa[illegible] lem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes [illegible] holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dñe, ánimam meá levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt

quam te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtiũ quæsiérunt ánimam meá; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur; * quóniam tu, Dñe, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totá die. *Ps.* 85.

Hymnus, Capit. &c. habentur infra ad calcem Psalterii.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis IV. Temp. & Vigiliis quibus jejunatur, dicuntur flexis genibus Preces sequentes.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dñe, miserére mei: ℟. Sana ánimam meá quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dñe; úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, salvum fac regem nostrum N. ℟. Et exaudi nos in die quá invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in ætérnum. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem : ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Psalmus De profundis. *qui habetur supra in Vesperis Feriæ quartæ ; & in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Ps.* Miserére. 139. *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo, dicitur :

℣. Dñe Deus virtútum, convérte nos : ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dñus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens : quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde, fiunt Suffragia, seu Commemorationes communes, ut sequitur.

DE S. CRUCE.

[*In Officio feriali tantùm.*]

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es ; Qui vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

Deinde, ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit Commemoratio de ea, & omnibus Sanctis, pro pace Ecclesiarum & Regni.

Ant. Venérunt ad Jesum mater & fratres ejus : & nuntiátum est illi. Qui respondens, dixit : Mater mea, & fratres mei, hi sunt qui verbum Dei áudiunt & fáciunt. *Luc.* 8.

℣. Justítia Dómini his qui servant testaméntum ejus, ℟. Et mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. *Ps.* 102.

Orémus.

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis : & intercedénte beáta & gloriósa semper vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem ;

...is adversitatibus
...us universis, Ec-
...sécuri tibi sérviat
Per eumdem Dó-
...trum Jesum Chri-
...m tuum, &c.
...n.

...Patrono additur
...nomina sancto-
...rum, pro digni-
...]
...minus vobíscum,
...spíritu tuo. Bene-

...dicitur Officium
...fit Commemoratio
...Maria, nec alia pro
...ctis, quam ea qua
...sdem Officii parvi

...us vobíscum, vel
...exaudi. Benedi-

PRIMAM.
..., in adjutórium.
...ymnus. C.
...s orto sídere,
...recémur súpplices,
...t ipse dírigat,
...ita, sémitas.
...ua, nil peccet ma-

...ináne cógitet:
...plex véritas,
...egnet cáritas.
...a dum fluet dies,
..., custos pérvigil,
...us hostis óbsidet
...re sénsuum.
... diurnus ut tuæ
...t laudi labor:
...uæ te cœpimus,
...vente, prósequi.
...a ne nimis caro
...enter ímperet;
...Autumnalis. Blef.

Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

[*In Feriali Officio Psalmi & Antiph. dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Antiph. semper sumitur de Proprio, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

Capitulum. Ephes. 5.

Vidéte, fratres, quómodo cautè ambulétis; non quasi insipientes, sed ut sapientes: rediméntes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, [*Hic versus quandoque mutandus est, ut notatur in Proprio*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, hæ dicuntur flexis génibus.

In Duplicibus, & infra Octavas omittuntur sequ. ℣℣.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dñe, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

[*Quando Preces dicuntur flexis genibus, adduntur seq.* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus [illegible] meus. *Ps.* 24.

℣. Deus, in adju[torium] meum inténde: ℟. [Domi]ne, ad adjuvandum [me fe]stína. *Ps.* 69.

℣. Reminíscere [misera]tiónum tuárum, D[omine]; ℟. Et misericordiárum [tuarum], quæ à século sunt. *Ps.*

℣. Bénedic, ánim[a mea,] Dómino; ℟. Et ómni[a quæ] intra me sunt, nómi[ni san]cto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánim[a mea,] Dómino; ℟. Et no[li obli]visci omnes retrib[utiones] ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátu[r ómni]bus iniquitátibus tuis [qui] sanat omnes infir[mitates] tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit d[e inte]ritu vitam tuam; [qui] corónat te in mise[ricordia] & miseratiónibus. *P[s.]*

℣. Qui replet in b[onis de]sidérium tuum; ℟. R[enova]bitur ut áquilæ juven[tus tua]. *Ps.* 102.]

℣. Adjutórium n[ostrum] in nómine Dómini, [qui] fecit cœlum & ter[ram]. *Ps.* 123.

Hebdomadarius fac[it con]fessionem, mediocri voc[e].

Confíteor Deo o[mnipo]tenti, beátæ Ma[riæ sem]per vírgini, beáto M[ichaëli] Archángelo, beáto [Joanni] Baptístæ, sanctis A[postolis] Petro & Paulo, ó[mnibus] Sanctis, [& vobis, f[ratres], quia peccávi nimis [cogita]tióne, verbo & ópe[re]

culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus; & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadárius respondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est : vobis, fratres, & vos, fratres, dicit : tibi, pater, & te, pater.

Mulieres in suis Conventibus, loco fratres & pater, *dicunt*, soróres, & mater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

MIsereátur vestrî omnípotens Deus; & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit,* Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ,* &, *inter voces* ómnibus & omnes. *Deinde* Misereátur *semel, ad quod dicit,* nostrì, nostris, nos.]

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostrì. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur : sed statim Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes sancti ádjuvent nos in

orationibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Ps. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣. ℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobíscum. *& Orat.* Absolve. *ut habetur in fine iij. Noct. Officii Defunctorum.*

Postea dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dñe, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dñe, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. Glória Patri.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deu[s] cœli & terræ, hódie [...] córpora nostra, sen[...] mónes & actus nos[...] lege tua, & in opérib[...] datórum tuórum; [...] & in æternum, te a[...] te, salvi & líberi esse mur, Salvátor mun[di] vivis & regnas in s[æ]culórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, dom[...] ne dícere. [*Lectri[...]* domna. *solus vel s[...] tans*, Dómine.] *Be[...]* Dñus leges suas in [...] nostram, & in cord[...] superscríbat eas. ℟. [...] *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Cap[...] pro singulis diebus ha[...] loco; in cujus fine Tu autem, Dómin[e ...] serére nostrí. ℟. D[...] tias.

Post Lectionem, H[ebdoma]darius dicit: Adjutóri[um no]strum in nómine D[...] ℟. Qui fecit cœlum [...] ram. *Ps.* 123.

Submissiori voce di[...] nedícite. *Lector ve[...] eum*, Deus. *Hebd.* [...] cis aptet nos in omn[...] ut faciámus ejus v[...] tem, fáciens in nob[...] pláceat coram se. *H[...] Lector*, Amen.

Postquamlibet H[...] aliud Officium non se[...] dicitur secretò: Fidéli[um ani]mæ per misericórdi[am Dei] requiescant in pace. *Deinde* Pater noster.

nos propter nomen tuum. *Ps.* 41.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Hymnus. C.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine,
Sinusque pandens áureos,
Ignita vibrat spícula.
Tu, Christe, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

Ant. Psalmi, Capitulum ℟. br. & Preces, si dicendæ sint, ut supra dictum est ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Hymnus. C.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo

RTIAM.
adjutórium.
us. C.
óris, Spíritus,
onórũ parens,
ntimis
mas córdibus.
s vínculo
tis Fílium,
mútui
néxibus.
t glória,
lio,
um Spíritu,
mne sǽculum.

Officio Psalmi
dicuntur secun-
t singulis die-

ò, Antiphona
de Proprio, &
licuntur de Fe-
notetur.]
& ℟. *breve*
sumitur An-
mos; & sic ad

ES.
Laudes dicta
ic ad Tertiam,
nam, dicuntur

ison. Christe,
Kyrie, eléison.

os indúcas in
℟. Sed líbera

Deus virtú-
e nos; ℟. Et
tuam, & sal-
79.
Dómine, ád-
. Et rédime

Da nos in amplexu mori.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

Ant. Psalmi, Capitulum, ℟. br. & Preces, si dicendæ sint, ut supra dictum est ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra, 141. In iis loco Ps. De profundis. *dicitur Ps.* Miserére.

SUFFRAGIA.

De S. Cruce.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal. 6.*

℣. In Deo salutáre meum
℟. Et glória mea. *Ps. 61.*

Orémus.

Perpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es, Qui vivis & regnas, Deus.
℟. Amen.

Deinde, ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit commem. de ea & omnibus Sanctis, pro pace Ecclesiarum & Regni.

Ant. Misit Deus Fílium suum factum ex mulíere. Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra. *Gal. 4.*

℣. Fílii Dei, afferte Dómino glóriam & honórem:
℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps. 28.*

Orém

Concéde, omnípoten sancta Dei gén cum beátis Apó tro & Paulo, atq & ómnibus San nos ádjuvet sem niis, quátenus mul suffrágio tra in tua laude læ Dóminum nos Christum Fílium
℟. Amen.

[*Nomen Pat ante vel post no rum Apostolorum tate illius.*]

℣. Dóminu
℟. Et cum spírit dicámus.

Ubi verò dici parvum, non fi ratio de sancta alia pro omnib quam ea quæ in Officii parvi hab

Dóminus vo
Dómine, exau cámus.

AD COMPL

Converte no táris noster iram tuam à n
℣. Deus, in

Antiphonæ & venientes.

Hymnus

Grates, pera Deus, tibi p Pronóque, dum Prostérnimus vu
Quod longa p Amárus éxpiet c Somno gravátis

ftis vúlnera.
ufque círcuit
:o quem dévoret:
alárum tuos
lios, Pater.
.o lucefcet tuus
occáfum dies!
fáncta fe dabit
: hoftem pátria!
ri fit glória,
li Fílio,
al cum Spíritu,
er omne féculum.
1.
Officio de Beata
e præcedentis Hym-
fequens.
ymnus. C.
)ei génitrix, quem
non capit orbis,
fe claufit víſcera,
:us homo.
itò dicent te fécu-
uncta beátam:
ópuli matrem te
ninamque colunt.
quos pia plebs tibi
dere certat, honó-
:
follícitâ quam pre-
ofcit, opem.
agna Patri; com-
fit glória Nato;
ú tibi par, Spíritus
e, decus. Amen.
um. 1. Petr. 5.
ftóte, & vigiláte;
adversárius vefter
tamquam leo rú-
rcuit quærens quem
cui resíftite fortes

In manus tuas, Dó-
ommendo fpíritum
n manus. ℣. Rede-
misfti me, Dómine, * Deus
veritátis: * Commendo.
Glória. In manus. Pf. 30.

℣. Cuftódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. Pf. 16.

Ant. 3. c. Signátum eft.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis fervum tuum, Dómine, * fecundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * falutáre tuum,

Quod paráfti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Ifrael.

Ant. Signátum eft fuper nos lumen vultûs tui, Dñe: in pace in idipfum dórmiam, & requiefcam. Pf. 4.

PRECES.

Quando dicta funt Preces in Vefperis, hæ dicuntur flexis génibus.

In Duplic. & intrà Octavas, omitt. fequ. ℣. ℣.

KYrie, eléifon. Chrifte, eléifon. Kyrie, eléifon.

Pater nofter. ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis refurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noftrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & fuperexaltátus in fécula. Dan. 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ fanctum; ℟. Et

laudábile, & superexaltátum in ómnibus sǽculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sǽcula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam, 144.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrì, Dñe: ℟. Miserére nostrì. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, mediocri voce dicitur: Grátia Dñi nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Postea, si sit usus locorum, dicitur Antiphona de Beata Maria, ut sequitur.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

ANTIPHONA DE BEATA, AD DEVOTIONEM.

Salve, Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo & spes nostra, salve; ad te clamámus, éxules filii Evæ; ad te suspirámus, gementes & flentes in hac lacrymárum valle: eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; & Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exíliũ ostende, ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Orémus.

Omnípotens sempiterne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperante, præparasti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ intercessióne ab instántibus malis & à morte perpétua liberémur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ABSOLUTIONES

SOLUTIONES

BENEDICTIONES

in Officio Nocturno ante Lectiones.

INICA,
s ix. Lectionum,
unt de Sanctis.
CTURNO,
& V. Feria.
io. 2. Mac. 1.
at Deus cor ve-
in lege sua, & in
is; & det vobis
is ut colátis eum.
n.
dictiones.
Dómini nostri Je-
i, Pater glóriæ,
s spíritum sapién-
hes. 1. ℟. Amen.
letur ad singulas
iones.
Dei det nobis sen-
cognoscámus ve-
um. 1. *Joan.* 5.
s veritátis dóceat
mnem veritátem.
.
NOCTURNO,
I. & VI. Feria.
io. 3. Reg. 8.
oster inclínet cor-
ostra ad se, ut cu-
mandáta ejus.
n.
nedictiones.
Dómini nostri Je-
sti benedícat nos
i benedictióne spi-
Ephes. 1.
s supereminentem
caritátem Christi,
ut impleámur in omnem
plenitúdinē Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus
à Deo máneat in nobis,
& dóceat nos de ómnibus.
1. *Joan.* 2.
IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.
DEus memínerit testa-
menti sui quod locútus
est, & exáudiat oratiónes ve-
stras. ℟. Amen.
Benedictiones.
7. Detur tibi sermo in aper-
tióne oris tui, cum fidú-
cia notum fácere mysté-
rium Evangélii. *Eph.* 6.
8. Occurrámus omnes in
unitátem fídei, & agni-
tiónis Fílii Dei; ut non
circumferámur omni ven-
to doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos
omni gáudio & pace in
credendo; ut abundé-
mus in spe & virtúte Spí-
ritûs sancti. *Rom.* 15.
Si pro ultima Lectione le-
gatur aliud Evangelium cum
Homilia, tunc nona Benedi-
ctio erit: Fulgeat nobis illu-
minátio Evangélii glóriæ
Christi, qui est imágo Dei.
2. *Cor.* 4.
Si tria legantur Evange-
lia, septima Benedictio erit:
Detur tibi sermo in apertió-
ne oris tui, cum fidúcia no-

tum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Fulgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor* 4.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Col.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquam ipse premisit ex more: Jube, Domne, bene dícere. *Dignior post ipsum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Episcopus respondet:* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu, ut sitis sincéri & sine offensa in diem Christi. *Phil.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

Feria IV. & Sabbato.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testaménti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes vestras. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dñi nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

3. Deus spei réple omni gáudio & credendo; ut abu in spe & virtute sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de gelio, tunc tertia Be erit: Fúlgeat nob minátio Evangélii Christi, qui est imág

Eadem dicitur in o ria, quando pro tertia ne legendum erit Eva cum Homilia.

IN FESTIS SANCTO *quæ sunt ix. Lection Benedictiones dicunt & III. Nocturno, ut in II. autem, ut sequi*

4. Deus det nobis ill tos óculos cordis, mus quæ sit spes v nis ejus in Sanctis.

5. Dignos nos fáciat tem sortis Sanctór erípuit nos de p tenebrárum. *Colos*

6. Aperiantur óculi ut convertámur a bris ad lucem, & mus sortem inter S *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTO *quæ sunt iij. Lect. t Dicuntur tres Benedi*

1. Deus det nobis, &

2. Dignos nos fáciat

3. Aperiantur, &c. *n*

Si pro tertia Lect gendum sit Evangelii Homilia, tunc tertia dictio erit:

Fulgeat nobis illur Evangélii glóriæ Chr est imágo Dei. 2. *Co*

PROI

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

FERIA QUARTA
infra Hebdomadam XI. post Pentecosten.

Officium ut in Psalterio, additis quæ sequuntur ; & sic in aliis Feriis.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 7.

EGo natus accépi commúnem áerem, & in simíliter factam décidi terram ; & primam vocem similem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud sibi habuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus est ómnibus ad vitam, & símilis exitus. Propter hoc optávi, & datus est mihi sensus : & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ : & præpósui illam regnis & sédibus ; & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus : nec comparávi illi lápidem pretiósum ; quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua ; & tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam ; quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℞. Beátus homo qui invénit sapiéntiam : pretiósior est cunctis opibus ; * Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ desúrsum est sapiéntia, pudíca est, pacífica, modésta, plena misericórdia & fructibus bonis ; * Viæ. *Prov.* 3. *Jac.* 3. *Lectio ij.*

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus : & lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia ; & ignorábam quóniam horum ómnium mater est, quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur ; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor. In manu enim illíus & nos, & sermó-

nes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplína.

℟. Vani sunt omnes hómines * In quibus non subest sciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est. ℣. Invisibília Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, ita ut sint inexcusábiles, * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

QUæcumque sunt abscónsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, & qui cápiat omnes spíritus, intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia; attingit autem ubíque propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, & emanátio quædam est claritátis omnipoténtis Dei sincéra, & ídeo nihil inquinátum in eam íncurrit; candor est enim lucis ætérnæ, & spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus observa; hoc est enim [illegible] homo. ℣. Finis præ[illegible] cáritas de corde p[illegible] consciéntiâ bonâ [illegible] non fictâ. * Deum [illegible] Patri. † Mandáta. *E[illegible]* 1. *Tim.* 1.

CANON[illegible]

Ex Concílio Par[illegible]
Anno 1528. *Dec[illegible]*

NEmo cùm hora[illegible] múni cantant[illegible] vel dicat privátim [illegible] Nam non solùm [illegible] quo obnóxius est c[illegible] trahit, sed & álios [illegible] tes perturbat. Horu[illegible] transgressóres, ill[illegible] in qua circa prædict[illegible] ferint, vel ália maj[illegible] transgressiónis gráv[illegible] gerit, plectantur m[illegible]

FERIA QUI[illegible]

De libro Sapién[illegible]

Lectio j.

SApiéntia atting[illegible] usque ad finem [illegible] & dispónit óm[illegible] viter. Hanc amáv[illegible] quisívi à juventúte [illegible] quæsívi in sponsa[illegible] eam assúmere, & [illegible] factus sum formæ ill[illegible] nerositátem illíus gl[illegible] contubérnium habe[illegible] sed & ómnium [illegible] diléxit illam: doct[illegible] est disciplínæ Dei, [illegible] ctrix óperum illíus. [illegible] vítiæ appetúntur i[illegible] quid sapiéntiâ loc[illegible] quæ operátur ómnia [illegible] tem sensus operátur, [illegible] rum quæ sunt, mag[illegible] illa est ártifex? Et

díligit, labóres
ıas habent virtú-
:tátem enim &
, docet, & justí-
irtútem, quibus
est in vita ho-

ne, ne adincres-
.ntiæ meæ, &
tur delícta mea,
ıea abundent, &
:onspectu adver-
eórum: * Dómi-
Deus vitæ meæ,
uas me in cogi-
ı. ℣. Hujuscémo-
nostro non sér-
)er dulces sermó-
ıedictiónes se-
la innocéntium.
?ater. Eccli. 23.

·ctio ij.
: ergo hanc addú-
hi ad conviven-
.s quóniam me-
ınicábit de bo-
allocútio cogita-
ædii mei. Habé-
hanc claritátem
& honórem apud
venis: & acútus
n judício, & in
)oténtium admi-
& fácies prínci-
ıntur me: tacen-
stinébunt, & lo-
ıe respícient, &
ıte me plura, ma-
impónent. Præ-
)o per hanc, im-
:m; & memóriam
is qui post me fu-
clinquam. Dispó-
los, & natiónes

mihi erunt súbditæ. Timé-
bunt me audientes reges
horrendi: in multitúdine
vidébor bonus, & in bello
fortis. Intrans in domum
meam, conquiéscam cum
illa. Non enim habet amari-
túdinem convérsátio illíus,
nec tædium convíctus illíus;
sed lætítitam & gáudium.
Hæc cógitans apud me, &
commémorans in corde
meo; quóniam immortáli-
tas est in cognatióne sapiéntiæ,
& in amicítia illíus de-
lectátio bona, & in óperi-
bus mánuum illíus honéstas
sine defectióne, & in certá-
mine loquélæ illíus sapiéntia,
& præcláritas in com-
municatióne sermónum ip-
síus: circuíbam quærens, ut
mihi illam assúmerem.

℟. Vanitátem, & verba
mendácia longè fac à me,
Dómine: * Mendicitátem
& divítias ne déderis mihi;
tríbue tantùm víctui meo
necessária. ℣. Qui volunt
dívites fíeri, íncidunt in de-
sidéria multa inutília & no-
cíva, quæ mergunt hómi-
nes in intéritum & per-
ditiónem. * Mendicitátem.
Prov. 30. 1. Tim. 6.

Lectio iij. Cap. 8. & 9.

ET ut scivi quóniam áli-
ter non possem esse cón-
tinens, nisi Deus det, &
hoc ipsum erat sapiéntiæ,
scire cujus esset hoc donum:
ádii Dóminum, & depre-
cátus sum illum, & dixi ex
totis præcórdiis meis: Deus
patrum meórum, & Dómi-

tie misericórdiæ, qui fecisti ómnia verbo tuo, & sapiéntiâ tuâ constituisti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta est, ut dispónat orbem terrárum in æquitáte & justítia, & in directióne cordis judícium júdicet: da mihi sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis; quóniam servus tuus sum ego, & fílius ancíllæ tuæ, homo infírmus, & exígui témporis, & minor ad intelléctum judícii & legum. Nam & si quis erit consummátus inter fílios hóminum, si ab illo abfúerit sapiéntia tua, in nihílum computábitur.

℟. Nonne Dóminus abyssum & cor hóminum investigávit? cognóvit enim Dóminus omnem sciéntiam: * Non prætérit illum omnis cogitátus, & † Non abscóndit se ab eo ullus sermo. ℣. Non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda & apérta sunt óculis ejus: * Non prætérit illum. Glória Patri. † Non abscóndit. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

An. 1528. *Decr.* 16.

CEssent in Ecclésiis quæcumque divínum possunt perturbáre officium, aut óculos divínæ majestátis offéndere; ne ubi peccatórum est vénia postulánda, ibi peccándi detur occásio, aut de-

prehendant
mitti.

FERIA
De libr
Lectio j.

VAni
min
sube
& de his q
na, non p
gere eum q
ribus atten
runt quis e
aut ignem
aut citátum
rum stellárum
áquam, aut
rectóres orb
putavérunt.
cie delectáti
runt: sciant
minátor e
est; speciei
hæc ómnia
si virtútem
miráti sunt
illis, quóni
cit, fórtior
gnitúdine
creatúræ, cog
terit creátor
℟. Beátus
vénit. 155.
Le

SEd tame
minor
hi enim f
Deum quære
tes inveníre
in opéribus i
tur, inquíru
sum habent
sunt quæ vi
autem nec hi
Si enim tar

nt possent æstimáre quómodo hujus Dó- non facíliùs invené- felíces autem sunt, mórtuos spes illó- qui appellavérunt a mánuum hómi- rum & argentum, entiónem, & simi- animálium, aut lá- útilem opus manûs

ni sunt omnes hó-
5 6.
iij. Cap. 14.
c fuit vitæ humá- decéptio, quóniam ni, aut régibus de- s hómines, incom- le nomen lapídibus impofuérunt. Et écerat errasse eos i sciéntiam, sed & o viventes inscién-, tot & tam magna em appellant. Aut os suos sacrificán- obscúra sacrifícia, aut insániæ plenas abentes, neque vi- que núptias mundas ódiunt; sed álius r invídiam occídit, erans contristat: & ommista sunt, san- micídium, furtum corrúptio & infi- rbátio & perjúrium, bonórum, Dei rrátio, animárum o, nativitátis im-, nuptiárum incon- inordinátio mœ- impudicítiæ. Infan- nim idolórum cul- túra, omnis mali causa est, & inítium & finis.

℟. Finem loquendi páriter. 156.

CANON.

Ex Concílio Trevirensi. Anno 1549. C. 6.

OMnes qui horis canónicis persolvendis deputáti sunt, dent óperam, ut collectis ánimis, quoad fieri potest, débitum pensum absolvant: nec ita se hábeant, ut dum voce psallunt, quidvis pótius quam Deum ánimo cogitáre videantur. Maledictus qui facit opus Dei negligenter.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 15.

TU, Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam; & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. Non enim in errórem induxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effígies sculpta per vários colóres, cujus aspectus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres digni sunt qui spem hábeant in táli-

bus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

[Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è Feria quarta præcedente.]

Lectio ij.

SEd & fígulus mollem terram premens laborióse fingit ad usus nóstros unumquodque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, judex est fígulus. Et cum labóre vano Deum fingit de eódem luto: ille qui paulò ante de terra factus fúerat, & post pusillum redúcit se unde acceptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat. Sed cura est illi, non quia laboratúrus est, nec quóniam brevis illi vita est, sed concertátur aurifícibus & argentáriis; sed & ærários imitátur, & glóriam præfert, quóniam res supervácuas fingit. Cinis est enim cor ejus, & terra supervácua spes illíus, & luto vílior vita ejus: quóniam ignorávit qui se finxit, & qui inspirávit illi ánimam quæ operátur, & qui insufflávit ei spíritum vitálem. Sed & æstimavérunt lusum esse vitam nostram, & conversatiónem vitæ compósitam ad lucrum, & oportére undecumque étiam ex malo acquírere. Hic enim scit se super omnes delínquere, qui ex terræ matériâ frágilia vasa, & sculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim insi[...] & infelíces sup[...] dum ánimæ superbi,s[...] míci pópuli tui, & im[...] tes illi; quóniam ómn[...] la natiónum deos æsti[...] runt, quibus neque [...] rum usus est ad vide[...] neque nares ad per[...] dum spíritum, nequ[...] ad audiendum, nequ[...] mánuum ad tractan[...] sed & pedes eórum p[...] ambulandum. Hom[...] fecit illos; & qui sp[...] mutuátus est, is finxi[...] Nemo enim sibi s[...] homo póterit Deum [...] re. Cùm enim sit m[...] mórtuum fingit m[...] iníquis. Mélior enim [...] his quos colit; quia i[...] dem vixit, cùm esse[...] tális, illi autem num[...]

CANON.

Ex Concílio Basil[...] Anno 1435. Can[...]

QUoscumque be[...] tos, sive in sac[...] stitutos, cùm ad ho[...] nónicas teneantur, [...] net hæc sancta Sync[...] oratiónes suas Deo [...] fore cúpiunt, ut non [...] ture, vel inter dent[...] deglutiendo aut sync[...] dictiónes, nec collóc[...] risus intermiscendo; [...] soli, sive associáti, d[...] nocturnumque offici[...] verenter, verbísque d[...] péragant, ac tali in [...] de à devotióne no[...] hantur.

níficat. *Ant.* 3. a.
a sapiéntiæ & dis-
ripsit Jesus filius
eátus qui in istis
ɔnis. Si enim hæc
i ómnia valébit.

infra ad Laudes.
NICA XII.
Pentecosten.
ut in Psalterio,
sequuntur.
'OCTURNO.
ber Ecclesiástici.
i. Cap. 1.
is sapiéntia à Dó-
no Deo est, &
n illo fuit semper,
e ævum. Arénam
plúviæ guttas, &
i quis dinumerá-
údinem cœli, &
m terræ, & profun-
si quis dimensus
éntiam Dei præ-
ómnia, quis in-
? Prior ómnium
sapiéntia, & in-
prudéntiæ ab ævo.
éntiæ verbum Dei
is, & ingressus il-
ndáta ætérna. Ra-
ntiæ, cui revelata
astútias illíus quis
' disciplína sapién-
revelata est & ma-
? & multiplicatió-
cessus illíus quis in-
Unus est altíssimus
omnípotens, & Rex
& metuendus, ni-
ens super thronum
dóminans Deus.
itus homo qui in-
piéntiam: pretiósior

est cunctis ópibus; * Viæ
ejus viæ pulcræ, & omnes
sémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ
desursum est sapiéntia, pudíca
est, pacífica, modesta, plena
misericórdiâ & frúctibus
bonis; * Viæ. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum bene erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulvâ concreátus est: cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. Timor Dómini, sciéntiæ religiósitas. Religiósitas custódiet, & justificábit cor, jucunditátem atque gáudium dabit. Timenti Dñum bene erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur.

℟. Vani sunt omnes hómines * In quibus non subest sciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui est. ℣. Invisibília Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, ita ut sint inexcusábiles, * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1. *Lectio iij.*

Fili, concupiscens sapiéntiam, conserva justítiam; & Deus præbébit illam tibi.

Sapiéntia enim & disciplína timor Dómini : & quod beneplácitum est illi, fides & mansuetúdo ; & adimplébit thesauros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini ; & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspectu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Attende in illis, ne forte cádas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem ; & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te : quóniam accessísti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácia.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus : * Deum time, & † Mandáta ejus obsérva ; hoc est enim omnis homo. ℣. Finis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. * Deum. Glória Patri. † Mandáta. Ecclef. 12. 1. Tim. 1.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. Cap. 25. Lectio iv.

Sunt nonnulli qui vitam suam négligunt : & dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intellecta contemnunt ; nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt. Cumque superna quæ amisérunt non considerant, esse se (heu míseri) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi [illegible] rant, mentis óculos [illegible] gunt : nequáquam ad [illegible] templatiónem ætérnæ [illegible] triæ desidérii áciem [illegible] sed semetipsos in iis [illegible] projecti sunt desérunt [illegible] vice pátriæ díligunt [illegible] quod patiúntur : & [illegible] táte quam tólerant, [illegible] in claritáte lumínis [illegible] tant.

℟. Dómine, ne [illegible] cant ignorántiæ [illegible] multiplicéntur delícta [illegible] & peccáta mea abúnde [illegible] incidam in conspectu [illegible] sariórum meórum : * [illegible] ne Pater, & Deus vitæ [illegible] ne derelínquas me in [illegible] tátu illórum ; ℣. Hujus [illegible] di Dómino nostro [illegible] vunt, sed per dulces [illegible] nes & benedictiónes [illegible] décipiunt corda innocén[illegible] * Dómine Pater. Eccl. [illegible] Rom. 16.

Lectio v.

At contra, elec[illegible] mentes, dum [illegible] transitória nulla esse [illegible] spíciunt, ad quæ [illegible] ditæ exquírunt : cumq[illegible] rum satisfactióni nihil [illegible] Deum súfficit, ipsa [illegible] fictiónis exercitatióne [illegible] ta illórum cogitátio ; [illegible] ditóris sui spe & co[illegible] platióne requiéscit, [illegible] intérferi cívibus áppet[illegible] unusquísque eórum ad[illegible] mundo córpore pósitus [illegible] te jam extra mundum [illegible] git : ærumnam exílii [illegible] tólerat, deplórat ; &

blímem pátriam incessánti-bus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt quàm sit ætérnum quod pérdidit, invenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percurrit: & quò magis créscit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eò augétur dolor, quòd necdum ad mansúra pertingat.

℟. Vanitátem, & verba mendácia longè fac à me, Dómine: * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi; tribue tantùm victui meo necessária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio vj.

INnuendum quoque est quàm nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seipsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui soleter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciendo consíderat: & ne ex re quæ ágitur repentínus finis adversúsque subrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat ne ab his quæ agenda sunt formído præpédiat; ne in his quæ differenda sunt præcipitátio impellat; ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent; ne recta per inánem glóriam insidiando supplantent.

℟. Nonne Dóminus abyssum & cor hóminum investigávit? cognóvit enim Dóminus omnem sciéntiam: * Non prætérit illum omnis cogitátus, & † Non abscóndit se ab eo ullus sermo. ℣. Non est ulla creatura invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda & aperta sunt óculis ejus: * Non prætérit illum. Glória Patri. † Non abscóndit. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Convérsus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Doctr. Christ.

Cap. 26.

QUóniam præcepto non opus est, ut se quísque & corpus suum díligat, id est quóniam id quod sumus, & id quod infra nos est, ad nos tamen pértinet, inconcússâ natúræ lege dilígimus, restábat ut & de illo quod supra nos est, & de illo quod juxta nos est, præcepta suméremus. Díliges, inquit Dóminus

Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua, & díliges próximum tuum tamquam teipsum. In his duóbus præceptis tota lex pendet, & Prophétæ. Finis ítaque præcepti est diléctio, & ea gémina, id est Dei & próximi. Quod si te totum intélligas, id est ánimum & corpus tuum, & próximum totum, id est ánimum & corpus ejus (homo enim ex ánimo constat & córpore) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermissum est. Cùm enim præcurrat diléctio Dei, ejúsque dilectiónis modus præscriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictum vidétur: sed cùm dictum est, Díliges próximum tuum tamquam teipsum, simul & tui abs te diléctio non prætermissa est.

℟. Latrónes despoliavérunt hóminem; & plagis impósitis, abiérunt, semivívo relícto: * Sacerdos viso illo prætersívit, simíliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, misericórdiâ motus est. ℣. Fácere misericórdiam & judícium magis placet Dómino quàm víctimæ. * Sacerdos. Luc. 10. Prov. 21.

Lectio viij. Cap. 27.

Ille autem justè & sanctè vivit, qui rerum íntegrer æstimátor est: ipse est autem qui ordinátam dilectiónem

habet, ne a
non est dilig
díligat quod
aut ámpliùs
minùs est di
æque díligat
vel ámpliùs d
aut minùs v
æquè diligen
peccátor, in
tor est, non
& omnis hom
homo est,
propter Deum
própter seips
omni hómin
gendus est,
debet Deum
seipsum. Ite
homo dilige
corpus nostr
ter Deum ó
genda sunt:
cum álius h
frui, quod n
pus; quia c
mam vivit
Deo.

℟. Alligáv
vúlnera eju
óleum & vin
pónens illum
suum, duxit
& curam eju
credit in Dóm
diam díligit:
véritas præpá
pónens illum
suum. Luc. 1

Lectio ix.

Omnes a
gendi s
nullum hóm
qui præcépit
diligâmus, &

ninus ostendit, & póstolus. Namque duo ipsa præcepta t, atque in eis pen- um legem prophe- xerat, cùm inter- am, dicens: Et quis próximus? Hómi- em Iam propósuit ntem ab Jerúsalem o incidisse in latró- ib eis gráviter vul- , sáucium & se- a esse derelictum: imum esse non dó- isi quia erga illum um atque curandum :s éxtitit; ita ut interrogáverat, in- is ipse faterétur. Cui s ait: Vade, & tu liter; ut vidélicet próximum intelli- cui vel exhiben- officium misericór- índiget, vel exhi- esset si indigéret. autem exceptum es- iscricórdiæ denegé- um quis non vídeat? usque ad inimícos rrectum est eódem o dicente: Dilígite s vestros, benefácite dérunt vos.

uris horum trium vi- bi próximus fuisse illi dit in latrónes? Le- as dixit: Qui fecit ordiam in illum. Ait Vade, & tu fac si- ℣. Indicábo tibi, ó quid Dóminus re- i te: Utique fácere n, & dilígere mise- ricórdiam. * Vade. Glória. * Vade. Luc. 10. Mich. 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Legisperítus tentans Jesum, dixit: Magister, quid faciendo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quómodo legis? Qui respondens dixit: Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi à fidélibus tuis digne & laudabíliter serviátur: tríbue, quæsumus, nobis ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi. *Anno* 1584. *Can.* 4.

De diebus festis.

MEmínerint Christiáni omnes séptimum diem à Deo institútum & consecrátum, nec tantùm à Judáico pópulo, sed ab ómnibus qui Deum colunt recéptum & celebrátum. Christiános autem diem Domínicum pro Sábbato recepisse. Domínico ergo die cessent seculária ópera: sic sacrum institútum, sit quies ánimi & córporis sancta, & ad Deum leváta mens, & à terrénis abstracta. Satis sint Christiáno ópera caritátis, oratiónes piæ, psalmi, hymni & cántica.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, &

ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teipsum: hoc fac, & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 2.

FIlli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intellectûs; & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre sústine, & in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te; & dírige viam tuam, & spera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veterásce.

℟. Beátus. 161.

Lectio ij.

REspícite, filii, natiónes hóminum; & scitóte quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelíctus est? aut quis invocávit eum, & despexit illum? Quóniam pius & miséricors est Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta; & protector est ómnibus exquirénti[illegible] veritáte. Væ dúplici [illegible] & lábiis scelestis, & [illegible] bus malefaciéntibus, [illegible] catóri terram ingre[illegible] duábus viis. Væ di[illegible] corde, qui non cred[illegible] & ídeo non proteg[illegible] eo. Væ his qui [illegible] sustinéntiam, [illegible] quérunt vias rectas, [illegible] vertérunt in vias prav[illegible] quid fácient, cum [illegible] cœperit Dóminus. [illegible]

℟. Vani sunt. 161.

Lectio iij.

QUi timent Dómin[illegible] non erunt incred[illegible] verbo illíus; & qui dil[illegible] illum, conservábunt [illegible] illíus. Qui timent Dó[illegible] num, inquírent quæ b[illegible] plácita sunt ei; & qui [illegible] gunt eum, replebúntur [illegible] ipsíus. Qui timent Dó[illegible] num, præparábunt co[illegible] sua, & in conspéctu ill[illegible] sanctificábunt ánimas [illegible] Qui timent Dóminum, [illegible] stódiunt mandáta illíus, [illegible] patiéntiam habébunt [illegible] ad inspectiónem illíus, [illegible] centes: Si pœniténtiam [illegible] egérimus, incidémus in [illegible] nus Dómini, & non in [illegible] nus hóminum. Secundu[illegible] enim magnitúdinem ipsí[illegible] sic & misericórdia illíus c[illegible] ipso est.

℟. Finem. 162.

CANON.

Ex Concílio Noviomen[illegible]

Anno 1344. *Cap.* 4.

HOc sacro approba[illegible] Concílio, vólumus [illegible]

[left column, cut off at the left edge]

quod per síngulas
uílibet civitátis,
s, tam Collegiátis
ordinárius seu
officii in modo
ui in Ecclésiis
s observári con-
téri, inviolabíli-
ur.

TERTIA.
Ecclesiástici.
Cap. 3.

onórat patrem
, vitâ vivet
óre; & qui óbe-
efrigerábit ma-
met Dóminum,
entes, & quasi
viet his qui se
In ópere & ser-
omni patiéntiâ
em tuum; ut su-
i benedíctio ab
edíctio illíus in
áneat. Benedí-
rmat domos fi-
aledíctio autem
at fundamenta.
in contumélia
on enim est tibi
onfúsio; glória
s ex honóre pa-
lédecus filii pa-
re. Fili, súscipe
ris tui, & non
n in vita illíus;
t sensu, véniam
pernas eum in

e. 162.
tio ij.

mansuetúdine
i pérfice, & su-
m glóriam di-
tò magnus es,

humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quoniam magna poténtia Dei solíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fueris; sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multipliciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus; plurima enim super sensum hóminû osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, & in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. Vanitátem. 163.

Lectio iij.

COr durum habébit malè in novíssimo; & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus; & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccandum. Synagógæ superbórum non erit sánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor sapiéntis intellígitur in sapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abstinébit se à peccátis; & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignê ardentem extínguit aqua,

& eleemósyna resístit peccátis; & Deus protéctor est ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casûs sui invéniet firmaméntum.

℟. Nonne. 163.

CANON.

Ex Statútis Hénrici de Gondiaco, Parisiensis Epíscopi.

Anno 1608. *Can.* 29.

QUia Ecclesiásticæ pacis rátio éxigit, ut, docente Apóstolo, idipsum dicámus omnes, & non sint in nobis schísmata, sed simus omnes perfécti, & in eádem senténtia, idque non modò quoad fidei cathólicæ dógmata, sed étiam quoad ritus & cæremónias divíni officii, & Sacramentórum; statúimus ac prohibémus, ne quis Párochus per se, vel per Vicários, áliquid prædictárum cæremoniárum immútet contra commúnem aliárum Ecclesiárum Parochiálium usum à nobis approbátum, absque nostra autoritáte & licéntia: & si quid ab áliquo fúerit immutátum, illud emendétur, & restituátur.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio ij. Cap. 4.

FIlli, eleemósynam páuperis ne defraudes, & óculos tuos ne transvertas à páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris; & non exásperes páuperem in inópia sua. Cor ínopis ne afflíxeris, & non pró[illegible] datum angustiánti. [illegible] tiónem contribuláti ne [illegible] cias; & non avertas fáciem tuam ab egéno. Ab ínope [illegible] avertas óculos tuos prop[illegible] iram; & non relinquas [illegible] réntibus tibi retro male[illegible] re: maledicentis enim [illegible] amaritúdine ánimæ [illegible] tur deprecátio illíus; ex[illegible] autem eum qui fecit [illegible] Congregatióni páuper[illegible] fábilem te fácito: & pr[illegible] tero humília ánimam tuam, & magnáto humília cap[illegible] tuum. Declína páuperi [illegible] tristítia autem tuam, & redde débitum tuum, & respond[illegible] illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam [illegible] titur de manu supérbi, [illegible] non ácidè feras in ánimo tua. In judicando esto pupillis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tui magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 161.

Lectio iij.

FIlli, consérva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne reverearis próximum tuum in casu suo; nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in décore

igne enim sapiénscitur; & in sensu :,
; & doctrína in
ttri, & firmamenribus justítiæ. Non
: verbo veritátis
; & de mendálitiónis tuæ con-

bsunt. 162.
ctio iiij.
onfundátis conépeccáta tua, & ne
te omni hómini
o. Noli resístere
iem poténtis, nec
ntra ictum flúvii.
ia agonizáre pro
, & usque ad
mra pro justítia,
xpugnábit pro te
tuos. Noli citátus
gua tua; & inúmissus in opéribus
: esse sicut leo in
, evértens domé
s, & ópprimens
tibi. Non sit porus tua ad accipienad dandum col-

m. 162.
A N O N.
cílio Turonensi
secundo.
567. Can. 4.
ecus altáre quo santiystéria celebran-
r Clericos tam ad
quàm ad Missas,
itus non præsii
l pars illa quæ à
versus altáre divíoris tantùm psalíteat Clericórum.

FERIA QUINTA.
De libro Ecclesiástici.
Lectio j. Cap. 5.

NOli atténdere ad possessiónes iníquas, & ne díxeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ & obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens redditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórũ meórum miserébitur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Dómine. 162.
Lectio ij.

NOn tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem; súbitò enim venit ira illíus, & in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, & in veritáte sensûs tui &

sciéntiâ ; & prosequátur te verbum pacis & justítiæ.

℟. Vanitátem. 163.

Lectio iij.

ESto mansuétus ad audiendum verbum, ut intélligas; & cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, & confundáris. Honor & glória in sermóne sensáti; lingua veró imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim est confúsio & pœniténtia, & denotátio péssima super bilinguem: susurratóri autem ódium, & inimicítia & contumélia. Justífica pusíllum & magnum simíliter.

℟. Nonne. 163.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decret.* 17.

CUrent Sacerdótes & Cléríci sic suos cantus instítuere, ut modestâ honestáque psallendi gravitáte, placidáque & gratâ modulatióne sic audiéntium aures delíniant, ut próvocent excitentque ad devotiónem compunctionémque.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos : & lingua eúcharis in bono [illegible] mine abúndat. [illegible] fici sint tibi, & con[illegible] sit tibi unus de [illegible] póssides amícum, [illegible] tióne póssid e eum, [illegible] fácile credas ei. [illegible] amícus secúndum [illegible] suum, & non [illegible] in die tribulatiónis [illegible] amícus qui convértitur [illegible] inimicítiam; & est [illegible] qui ódium & rixam [illegible] vítia denudábit. Est [illegible] amícus sócius mensæ [illegible] non permanébit in die [illegible] cessitátis. Amícus si [illegible] stetit fixus, erit tibi [illegible] coæquális, & in do[illegible] tuis fiducialiter aget. [illegible]

℟. Beátus. 165.

Lectio ij.

AB inimícis tuis sepa[illegible] re, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis : qui autem invénit illum, invénit thesaurum. Amíco fidéli nulla est comparátio, & non est digna ponderátio auri & argenti contra bonitátem fidei illíus. Amícus fidélis, medicaméntum vitæ & immortalitátis; & qui metuunt Dóminum, invénient illum. Qui timet Deum, æque habébit amicítiam bonam; quóniam secúndum illum erit amícus illíus.

℟. Vani sunt. 165.

Lectio iij. Cap. 7.

NOli quærere à Dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non justífices ante Deum, quó[illegible]

or cordis ipse
es regem noli
sápiens. Noli
judex, nisi vá-
irrúmpere ini-
: forte extimes-
otentis, & po-
:m in æquitáte
cces in multitú-
tis, nec te im-
pulum, neque
ia peccáta; nec
eris immúnis.
illánimis in áni-
oráre, & fácere
n ne despícias.
In multitúdine
eórum respíciet
ferente me Deo
únera mea suf-

. 162.
N O N.
o Tridentíno.
t. Sess. 22. de
in Miss.
b Ecclésiis mú-
, ubi sive ór-
antu lascívum
n áliquid miscé-
eculáres omnes
ana atque ádeo
óquia, deambu-
épitus, clamó-
ut domus Dei
orationis esse
dici possit.
B A T O.
Ecclesiástici.
Cap. 7.
rrídeas hómi-
in amaritúdine
ıæ; est enim qui
exaltat, cir-
Deus. Noli aráre

mendácium advérsus fratrem tuum; neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum; & non íteres verbum in oratióne tua. Non óderis laboriósa ópera, & rusticatiónem creátam ab Altíssimo. Non te réputes in multitúdine indisciplinatórum. Meménto iræ, quóniam non tardábit.

[*Si fiat de Sabbato, Responsoria sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

NOn lædas servum in veritáte operántem, neque mercenárium dantem ánimam suam. Servus sensátus sit tibi diléctus quasi ánima tua: non defraudes illum libertáte, neque ínopem derelínquas illum. Pécora tibi sunt? atténde illis; & si sunt utília, persevérent apud te. Fílii tibi sunt? érudi illos, & curva illos à pueritia illórum. Fíliæ tibi sunt? serva corpus illárum, & non osténdas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade fíliam, & grande opus féceris; & hómini sensáto da illam. Múlier si est tibi secúndùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tuæ ne oblivíscáris: meménto quóniam nisi per illos natus non

fuisses; & retribue illis, quómodo & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dominum; & sacerdótes illíus sanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & ministros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua; & honorífica sacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum & purgatiónis; & de neglig*é*ntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & sacrifícium sanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia sanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conspéctu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat visitáre infírmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíssima tua, & in ætérnum non peccábis.

CANON.

Ex Statútis Francísci Harlæi, Parisiénsis Archiepíscopi.

Ex Synod. 1674. *art.* 32.

DIstrícte prohibémus in Ecclésiis ac Capellis hujus diœcéseos, étiam quæ exemptiónem prætendunt, profánis ac seculáribus modis fractas músicas, órgana

cantilénis ac [...]
stiâ & gravitát[...]
clesiástici indig[...]
tia symphónias [...]
rum instrumen[...]
in offício Tene[...]
líeres & puella[...]
cantandum in [...]
Communitátum [...]
rum, Ecclésiis [...]
missis aut affi[...]
mátibus ad m[...]
siásticas, quasi a[...]
spectácula, fidi[...]

Ad Magnífic[...]
Sapiéntia & d[...]
sciéntia legis a[...]
diléctio, & v[...]
apud ipsum. *E*[...]
Oratio, *ut inj*[...]

DOMINI[...]
post Pent[...]

IN I. NOC[...]

De libro E[...]

Lectio j.

NOn júdi[...]
dicem; [...]
cundùm [...]
est, júdicat. [...]
non eas in via, [...]
vet mala sua in [...]
secundùm volu[...]
vadit, & simul [...]
illíus péries. [...]
non fácies rix[...]
audáce non eas [...]
quóniam quasi [...]
illum sanguis [...]
est adjutórium [...]
Cum fátuis co[...]
hábeas; non e[...]
dilígere, nisi [...]
cent. Coram ex[...]
cias consílium [...]
quid páriet. N[...]

manifestes; | t tibi grá- | t conviciè- | no. 161. | Cap. 10. | ıdicábit pó- | & principá- | is erit. Se- | pópopuli, sic | : & qualis | s, tales & | a. Rex in- | pulā suum; | abitabuntur | éntium. In | tas terræ; | em suscitá- | er illam. In | ;éritas hó- | áciem scri- | brem suum, | róximi ne | ihil agas in | 161. | ij. | m Deo est | as supérbia; | mis iníqui- | tegnum à | transfertur | s, & injú- | lias, & di- | váro autem | s, Quid su- | inis? Nihil | amáre pe- | im & áni- | lem habet; | sua projécit | is potentá- | . Languor | : médicum. | em præci-

dit médicus: sic & rex hódie est, & cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hereditábit serpentes, & béstias, & vermes. Initium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo; quóniam ab eo qui fecit illum, recéssit cor ejus, quóniam inítium omnis peccáti est supérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvertet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus conventus malórum, & destruxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destruxit Deus, & sedére fecit mites pro eis.

℟. Finem. 162.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 20. in Ep. 2. ad Cor. in Moral. *Lectio iv.*

NE tardes converti ad Dóminum, & ne differas de die in diem; nescis enim quid paritúra sit superventura dies. Perículum enim & metus est in dilatióne: salus verò certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole: sic enim sive júvenis hinc abscédas, tutò abscédes; sive ad senectútem pervénias, cum amplíssimis ópibus excédes; duplicémque festivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio ábstinens, & virtútem amplexans.

℟. Dómine, ne adincréscant. 162.

Lectio v.

NE dicas : Erit tempus, quando converti licébit; verba enim hæc Deum valde exásperant. Cur enim cùm ipse tibi ætérna sǽcula promíserit, tu, in præsenti vita, quæ brevis & momentánea est, laboráre non vis; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? An non eædem quotídie comessatiónes? annon eædem mensæ? annon eádem theátra? annon eædem pecúniæ?

℟. Vanitátem, & verba mendácia. 163.

Lectio vj.

INebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in diversum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrepti sunt, & in manifestam damnatiónem abiérunt; time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senecta confiteréntur. Quid ígitur? numquid & tibi dabit? fortasse dabit, inquis. Cur dicis Fortasse? Cóntigit aliquóties. Cógita quod de ánima delíberas; & contrárium étiam pone: ac réputa, & dic, Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Dedit quidem ipse: verùmtamen hoc illo utílius.

℟. Nonne...

IN III. NOC...

Léctio sancti E... cundùm I...

Lectio vij.

IN illo témp... iret Jesus i... transíbat per m... ríam & Galilæ... ingrederétur q... stellum, occurr... cem viri lepró...

Homília sancti ...

Abbá...

Serm. 27. de I... vitium ingr...

NOnne d... dáti sun... ubi sun... stis, credo, vi... ris hæc esse, nó... ingratitúdinem... Bene si quidem... secrasse, postul... qui levavérunt... centes: Jesu fili... seréte nobis. S... quarta quam adj... lus gratiárum ... niam non red... egérunt grátias... tos quoque vi... hódie satis im... tentes quod sib... gnóverint; se... modum nóvir... gnas super acc... ciis grátias áge... Nec reprehensí... instanter pétim... nè petitióni ne... quod invénimu... forte hoc étiam...

grátis negáre
: ne contin-
antò gráviùs
e judicémur,
accumulátis
táti probábi-
Ergo miseri-
in hac parte
sericórdiam,
n iræ & indi-
nisericórdiam
ànè de qua per
è Pater misé-
iquitur, di-
imur impio,
fácere justí-

grederétur Je-
castellum, oc-
ecem viri le-
runt à longè,
su præceptor,
i. ℣. Tu es,
liberas ab om-
:sa. Luc. 17.

viij.
ltos enim vi-
& plángimus
considerantes
n ingratitúdi-
:eriòra corró-
tantùm córti-
ent, transfo-
t, ne fortè re-
:ubescant, ip-
diá emenden-
interdum in
úmpta esse in-
rsa præsúmit,
:ur ad ea quo-
appárent, ve-
dúcere caput:
s vidémus ma-
áre à Deo, re-

pente fieri péssimos arbitrámur; & non magis paulátim defecisse, cùm comédering aliéni, robur eórum, & nesciérunt. Vides ergo non ómnibus prodesse, quod à lepra seculáris conversatiónis, cujus peccáta manifesta sunt, emundantur: sed nonnullis pejus in occulto ingratitúdinis ulcus oríri, quod tantò periculósius sit, quantò intérius. Et bene Salvátor hinc in Evangélio novem illos ubi sunt, quærit; quóniam longè à peccatóribus salus. Sic enim & primum hóminem post peccátum ubi sit, intérrogat; & in judício nescíre sese profitébitur operários iniquitátis, cùm legámus in Psalmo: Quóniam novit Dóminus viam justórum, & iter impiórum períbit.

℟. Leprósos ut vidit Jesus, dixit: * Ite, osténdite vos Sacerdótibus. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum, & inter mundum & immundum ostendent eis. * Ite, osténdite. Luc. 17. Ezech. 44.

Lectio ix.

Felix autem Samaritánus ille qui cognóvit se nihil habére quod non accepisset: & idcirco servávit depósitum; & cum gratiárum actióne ad Dóminum est reversus. Felix qui ad síngula dona grátiæ redit ad eum in quo est plenitúdo ómnium gratiárum, cui

dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omníno enim sola nos à profectu conversatiónis ímpedit ingratitúdo nostra, dum quodam modo amissum réputans dator quod ingrátus accépit, cavet sibi de cétero, ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proinde qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibúsque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum esse non dúbitans, neque dissímulans, quod aliéno impénditur & ignóto. Nos autem míseri & miserábiles, cùm in inítio, dum adhuc aliénos nos æstimámus, timoráti satis, satis devóti & húmiles inveniámur; tam fácilè póstmodum oblivíscimur quàm gratúitum sit quidquid accépimus, & præsumentes non bene quasi de familiaritáte Dei, nequáquam advértimus quòd mereámur audíre, quóniam inimíci Dómini doméstici ejus.

℟. Dum irent leprósi, mundáti sunt: * Unus autem regressus est cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu grátias agens; & hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti sunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória Patri. † Cécidit in fáciem. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedi
Dixit Jesus
mundáti sun
ubi sunt? n
qui redíret,
Deo, nisi
Luc. 17. *O*

OMnípot
ne Deu
dei, spei &
mentum: &
ássequi quod
nos amáre q
Per Dóminu
sum Christum

C A.

Ex Concílio
Anno

ADmonén
cerdótes
tas sibi ut pa
tóres qui in
commorantu
& ídeo, pécu
vunt, ut Do
diébus Festi
Missam fácia
tant veníre
Christus pre
suo redémit.
xerint, pro ar
absque dúbi
reddituros sci

Ad Magnífi
Ait Samaritá
ge, vade, q
salvum fecit.

FERIA S
De libro I
Lectio j.

IN vestítu
umquam,
nóris tu
quóniam m
Altíssimi solíu

t invísa ópera
tyranni sedé-
, & insuspicá-
diadéma. Mul-
pressi sunt váli-
ssi tráditi sunt
rórum. Prius-
ges, ne vitú-
am : & cùm
s, córripe ju-
m áudias, ne
erbum; & in
num ne adjí-
le ea re quæ
stat, ne certé-
cio peccántium
Fili, ne in
ctus tui : & si
non eris im-
to.
161.
Can. 13.
erit picem, in-
tur ab ea : &
icáverit super-
ipérbiam. Pon-
tollet, qui ho-
mmúnicat. Et
: sócius fúeris.
nicábit cácabus
ando enim se
confringétur.
: egit, & fre-
t autem læsus
rgítus fúeris,
t si non habúe-
uet te. Si ha-
et tecum, &
; & ipse non
te. Si necessá-
, supplantábit
ns spem dabit,
ona, & dicet :
: tibi ?
nt, 161.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne improbus sis, ne impingáris; & ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus; ex multa enim loquéla tentábit te, & subridens interrogábit te de abscónditis tuis. Immitis ánimus illíus consérvábit verba tua; & non parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dilige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi; sic & omnis homo próximum sibi.

℟. Finem. 162.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1583. titul. 2. de Cult. div.

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, nemóque eárum partem áliquam tácitus prætéreat, aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerúmque mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácilè ab ómnibus

fuisses; & retribue illis, quómodo & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dominum; & sacerdótes illíus sanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & minístros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex totâ ánima tua; & honorífica sacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum & purgatiónis; & de neglegéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & sacrifícium sanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia sanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conspectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat visitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíssima tua, & in ætérnum non peccábis.

CANON.

Ex Statútis Francisci Harlæi, Parisiensis Archiepíscopi.

Ex Synod. 1674. art. 32.

DIstrictè prohibémus in Ecclésiis ac Capellis hujus diœcéseos, étiam quæ exemptiónem prætendunt, profánis ac seculáribus modis fractas músicas, órgana cantilénis ac sonis [...] stiâ & gravitáte ca[...] clesiástici indignis [...] tia symphónias, & [...] rum instrumentóru[...] in officio Tenebrár[...] líeres & puellas ad[...] cantandam in áliis [...] Communitátum se[...] rum, Ecclésiis; ac [...] missis aut affixis p[...] mátibus ad música[...] siásticas, quasi ad th[...] spectácula, fidéles [...]

Ad Magníficat. *A*[...] Sapiéntia & discip[...] sciéntia legis apud [...] diléctio, & via b[...] apud ipsum. *Eccli.* 1[...]

Oratio, ut infra a[...]

DOMINICA [...] post Pentecoste[...]

IN I. NOCTU[...]

De libro Ecclesi[...]

Lectio j. Ca[...]

NOn júdices c[...] dicem; quó[...] cundùm quo[...] est, júdicat. Cum [...] non eas in via, ne f[...] vet mala sua in te; i[...] secundùm voluntát[...] vadit, & simul cum [...] illíus péries. Cum i[...] non fácies rixam, [...] audácte non eas in d[...] quóniam quasi nihil [...] illum sanguis, & [...] est adjutórium, e[...] Cum fátuis consíli[...] hábeas; non enim [...] dilígere, nisi quæ [...] cent. Coram extrán[...] cias consílium; ne[...] quid páriet. Non o[...]

non premas
ıdo.
63.
) N.
Constantino-
10.
19.& 63.
qui præsunt
pópulo légere
æ religiónis
'ína Scriptú-
ntelligéntias
:tis , & non
jam pósitos
vinórum pa-
m. Quæ au-
h'ſtibus fal-
t mártyrum
'ei mártyres
'rent, & qui
ıt, ad diffi-
'rent, in Ec-
etámus. sed
Qui autem
'el tamquam
ı ádhibent,
ıs.
EXTA.
lesiáſtici.
Cap. 32.
ıs, & pro re-
. accédet tibi
itia. Adolcſ-
n tua cauſa
rogátus fue-
t reſponſum
s eſto quaſi
tacens ſimul
médio ma-
præſúmas :
s, non mul-
.nte grándi-
ruſcátio : &
am præíbit
veréntia ac-

cédet tibi bona grátia. Et hora ſurgendi non te trices; præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo ſuperbo. Et ſuper his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis ſuis.

℟. Beátus. 161.

Lectio ij. Cap. 32. & 33.

Filli, ſine consílio nihil fácias, & poſt factum non pœnitébis In via ruínæ non eas, & non offende, in lápides; nec credas te vitæ laborióſæ, ne ponas ánimæ tuæ ſcándalum : & à filiis tuis cave, & à doméſticis tuis attende. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc eſt enim conſervátio mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala; ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & iuſtítias, & non illidétur quaſi in procella navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani ſunt omnes hómines. 161.

Lectio iij. Cap. 34.

Qui offert ſacrifícium ex ſubſtántia páuperum, quaſi qui víctimat filium in conſpectu patris ſui. Panis egéntium, vita páuperum eſt : qui defraudat il-

Lectio v.

NE dicas: Erit tempus, quando converti licébit; verba enim hæc Deum válde exáſperant. Cur enim cùm ipſe tibi æterna ſǽcula promíſerit, tu, in præſenti vita, quæ brevis & momentánea eſt, laboráre non vis; ſed ſic ignávus ac diſſolútus agis, quaſi hac breviórem áliam quamdam inquíras? An non eædem quotídie comeſſatiónes? annon eadem menſæ? annon eadem theátra? annon eadem pecúniæ?

℟. Vanitátem, & verba mendácia. 163.

Lectio vj.

INebriátus es? ventri inſtituiſti? rapuiſti? ſiſte jam gradum: verte te in divérſum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrepti ſunt, & in manifeſtam damnatiónem abiérunt; time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium, ut in última ſenectâ confiteréntur. Quid ígitur? numquid & tibi dabit? forte dabit, inquis. Cur dicis Fortaſſe? Contigit alíquóties. Cógita quod de ánima delíberas; & contrárium étiam pone: ac répùta, & dic, Quid autem, ſi non det? Quid autem ſi det, inquis? Dedit quidem ipſe: verùm-

tamen hoc illo u
utílius.

℟. Nonne. 1
IN III. NOC
Léctio ſancti Ev
... ſecundùm L
Lectio vij.

IN illo témpo
iret Jeſus in
tranſíbat per mé
ríam & Galilæa
ingrederétur ... qu
ſtellum, occurré
cem viri lepróſi
Homilía ſancti
... Abbáti
Serm. 27. de Di
vitium ingrat

NOnne dec
dati ſunt
ubi ſunt
ſtis, benedi, ver
ris hæc eſſe, non
ingratitúdinem.
Bene ſi quidem
ſecraſſe, poſtulaſ
qui levavérunt v
céntes: Jeſu fili D
ſeréte nobis. Sec
quarta quam adj
lus gratiárum. ſu
niam non redié
egérunt grátias
tos quoque vide
hódie ſatis imp
tentes quod ſibi
gnóverint; ſed
modum nóvim
gnas ſuper accep
ciis grátias ágere
Nec reprehenſibi
inſtanter pétimu
ne petitióni nega
quod invénimus
fortè hoc étiam

manifestes;
...t tibi grá-
...& convítiá-

...mo. 161.
Cap. 10.
...adicábit pó-
& principá-
...is erit. Se-
...a pópuli, sic
...: & qualis
...is, tales &
...a. Rex in-
...pulū suum;
...abitabuntur
...ntium. In
...tas terræ;
...tem suscitá-
...er illam. In
...péritas hó-
...faciem scri-
...érentsuum:
...próximi ne
...nihil agas in
...

...161.
...iij.
...um à Deo est
...us supérbia;
...anis iníqui-
...regnum à
...transfertur
...s, & injú-
...lias, & di-
...váro autem
...s. Quid su-
...inis? Nihil
...a amáre pe-
...im & áni-
...lem habet;
...sua projécit
...is potentá-
...Languor
...: médicum.
...em præci-
dit médicus: sic & rex hódie est, & cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hereditábit serpentes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo; quóniam ab eo qui fecit illum, recessit cor ejus, quóniam inítium omnis peccáti est supérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvertet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & destruxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destruxit Deus, & sedére fecit mites pro eis.

℞. Finem. 162.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 20. in Ep. 2. ad Cor. in Moral. Lectio iv.

Ne tardes converti ad Dóminum, & ne différas de die in diem; nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim & metus est in dilatióne: salus verò certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole: sic enim sive júvenis hinc abscédas, tutò abscédes; sive ad senectútem pervénias, cum amplíssimis ópibus excédes; duplicémque festivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio ábstinens, & virtútem ampléxans.

℞. Dómine, ne adincréscant. 163.

dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omníno enim sola nos à profectu conversatiónis ímpedit ingratitúdo nostra, dum quodam modo amissum réputans dator quod ingrátus accépit, cavet sibi de cétero, ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proinde qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibúsque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum esse non dúbitans, neque dissímulans, quod aliéno impénditur & ignóto. Nos autem míseri & miserábiles, cùm in inítio, dum adhuc aliénos nos æstimámus, timoráti satis, satis devóti & húmiles inveniámur; tam fácilè póstmodum obliviscímur quàm gratúitum sit quidquid accépimus, & præsumentes non bene quasi de familiaritáte Dei, nequáquam advértimus quòd mereámur audíre, quóniam inimíci Dómini doméstici ejus.

℟. Dum irent leprósi, mundári sunt: * Unus autem regressus est cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu grátias agens; & hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti sunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória Patri. † Cécidit in fáciem. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.
Dixit Jesus: No
mundáti sunt?
ubi sunt? non e
qui rediret, & da
Deo, nisi hic
Luc. 17. *Oratio*

OMnípotens
ne Deus,
dei, spei & cari
mentum: & ut
ássequi quod pro
nos amáre quod
Per Dóminum n
sum Christum.

CANO

Ex Concílio Ro
Anno 15

ADmonére d
cerdótes ple
tas sibi ut pastóre
tóres qui in agi
commorantur, vel
& ídeo, pécudum
vunt, in Dómini
diébus Festis,
Missam fáciant v
tant veníre: na
Christus pretióso
suo redémit. Quò
xerint, pro animá
absque dúbio rat
reddituros sciant.

Ad Magníficat.
Ait Samaritáno J
ge, vade, quia f
salvum fecit. *Luc.*

FERIA SEC

De libro Eccle:

Lectio j.

IN vestítu ne
umquam, nec
nóris tui e
quóniam mirabi
Altíssimi solíus, &

, & invísa ópera
ti tyranni sedé-
ino, & insuspicá-
it diadéma. Mul-
oppressi sunt váli-
riósi trádici sunt
lteeórum. Priús-
rroges, ne vitú-
quam: & cum
eris, córripe ju-
uám áudias, ne
verbum; & in
mónum ne adjí-
De, ea re quæ
olestat, ne certé-
dício peccántium
ta, Fili, ne in
t actus tui: & si
is, non eris im-
elicto.
us. 161.
ij. Can. 13.
tigerit picem, in-
ibitur ab ea: &
municáverit super-
t supérbiam. Pon-
se tollet, qui ho-
communicat. Et
ne sócius fúeris.
municábit cácabus
quando enim se
, confringétur.
iste egit, & fre-
per autem læsus
largítus fúeris,
: & si non habue-
nquet te. Si ha-
rívet tecum, &
te; & ipse non
et te. Si necessá-
ris, supplantábit
idens, spem dabit,
ii bona, & dicet;
est tibi?
sunt. 161.

Lectio vj.

ADvocátus à potentióre discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris; & ne longe sis ab eo, ne eas in oblivionem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus; ex multa enim loquéla tentábit te, & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua; & non parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi; sic & omnis homo próximum sibi.

℟. Finem. 162.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1583. titul. 2. de Cult. div.

NEc cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, nemóque eárum partem áliquam tácitus prætéreat, aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerumque mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácile ab ómnibus

exolvi , piéque decantári possint.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 13.

VEnátio leónis , ónager in erémo ; sic & páscua dívitum sunt páuperes. Et sicut abominátio est supérbo humílitas : sic & execrátio dívitis pauper. Dives commótus confirmátur ab amícis suis ; húmilis autem , cùm cecíderit , expellétur & à notis. Díviti decépto multi recuperatóres : locútus est supérba , & justificavérunt illum : húmilis decéptus est , insuper & argúitur ; locútus est sensátè , & non est datus ei locus. Dives locútus est , & omnes tacuérunt , & verbum illíus usque ad nubes perdúcent. Pauper locútus est , & dicunt : Quis est hic ? & si offénderit , subvertent illum. Bona est substántia , cui non est peccátum in consciéntia ; & nequíssima paupertas in ore ímpii.

℟. Dómine , ne adincrescant. 162.

Lectio ij. Cap. 14.

BEátus vir , qui non est lapsus verbo ex ore suo , & non est stimulátus in tristítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam , & non excidit à spe sua. Viro cúpido & tenáci sine ratióne est substántia , & hómini lívido ad quid aurum ? Qui acervat ex ánimo suo injustè , áliis cóngregat , &

in bonis illíu
bitur. Qui si
cui álii bonu
jucundábitur
Qui sibi ínvi
illo néquius ,
tio est malíti
bene fécerit ,
non volens
novíssimo m
tiam suam.

℟. Vanitá
mendácia. 16

Lecti

INsatiábilis
in parte i
satiábitur , d
arefáciens ár
Oculus malus
non satiábitur
digens & in
super mensam
si habes , béne
Deo dignas o
Memor esto
non tardat , &
inferórum qu
tum est tibi ;
enim hujus m
moriétur. Ant
nefac amíco
dùm vires tua
da páuperi. N
ris à die bono
boni doni non
Nonne áliis re
res , & labóre
visióne sortis
pe , & justífica
Ante óbitum
justítiam ; qu
apud ínferos
bum.

℟. Nonne D
sum. 165.

& abscónsa, & invísa ópera illíus. Multi tyranni sedérunt in throno, & insuspicábilis portávit diadéma. Multi poténtes oppréssi sunt válidè; & gloriósi tráditi sunt in manus alterórum. Priúsquàm intérroges, ne vitúperes quemquam: & cùm interrogáveris, córripe justè. Priúsquam áudias, ne respóndeas verbum; & in médio sermónum ne adjícias loqui. De ea re quæ te non moléstat, ne certéris; & in judício peccántium ne consístas. Fili, ne in multis sint actus tui: & si dives fúeris, non eris immúnis à delícto.

℟. Beátus. 161.

Lectio ij. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea: & qui communicáverit supérbo, índuet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? quando enim se collíserint, confringétur. Dives injustè egit, & fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te: & si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te; & ipse non dolébit super te. Si necessárius illi fúeris, supplantábit te; & subrídens spem dabit, narrans tibi bona, & dicet: Quid opus est tibi?

℟. Vani sunt. 161.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre discéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris; & ne longè sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus; ex multa enim loquéla tentábit te, & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua; & non parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & atténde diligénter audítui tuo; quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dílige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi; sic & omnis homo próximum sibi.

℟. Finem. 162.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1583. titul. 2. de Cult. div.

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, nemóque eárum partem áliquam tácitus prætéreat, aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerúmque mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácilè ab ómnibus

Memoráre timórem Dei, & non irascáris próximo. Memoráre testamentum Altíssimi, & déspice ignorántiam próximi. Abstine te à lite, & mínues peccáta.

℟. Finem. 162.

CANON.

Ex Concílio Narbonensi.

Anno 589. Can. 2.

HOc definítum est, ut in psallendis ordínibus, per quemque Psalmum, Glória dicátur omnipotenti Deo: per majóres vero Psalmos, prout prolíxius fúerint, pausatiónes fiant; & per quamcumque pausatiónem, Glória Trinitátis Dómino decantétur.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

INtéllige quæ sunt próximi tui ex teipso: útere quasi homo frugi his quæ tibi apponuntur; ne, cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Cessa prior causâ disciplínæ; & noli nímius esse, ne fortè offendas. Et si in médio multórum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poscas bíbere. Quàm sufficiens est hómini erudíto vinum exíguum; & in dormiendo non laborábis ab illo, & non séntics dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infrunito: somnus sanitátis in hómine parco; dórmiet usque manè, & ánima illíus cum ipso delectábitur. ℟. Dómine, 163.

Lectio

AUdi me, fili nas me; & mo invénies ver ómnibus opérib velox, & omni non occurret ti dum in pánibus lábia multórum nium veritátis i Nequíssimo in murábit cívitas mónium nequit rum est. Dilige noli provocáre; exterminávit vi probat ferrum vinum corda sup guet in ebrietá Æqua vita ho num in sobriet illud moderátè, Quæ vita est ei tur vino? Qui vitam? Mors.

℟. Vanitátem

Lectio

VInum in j creátum ef ebrietátem, ab tátio ánimæ & num moderátè nitas est ánima sóbrius potus. tum potátum, i & iram & ru facit. Amaritu vinum multur Ebrietátis anim prudentis offénsi virtútem, & fi ra. In convívio guas próximum pícias eum in ju líus; verba im

dicas illi, & non premas illum in repetendo.

℟. Nonne. 163.

CANON.

Ex Concílio Constantinopolitáno.

Anno 672. *C.* 19. *&* 63.

OPortet eos qui præsunt Ecclésiis, pópulo légere pietátis & rectæ religiónis elóquia, ex divína Scriptúra colligentes intelligéntias & judícia veritátis, & non transgredientes jam pósitos términos, vel divinórum patrum traditiónem. Quæ autem à veritátis hóstibus falsò confictæ sunt mártyrum históriæ, ut Dei mártyres ignomíniâ afficerent, & qui eas audiríri essent, ad diffidéntiam dedúcerent, in Ecclésia publicári vetámus, sed eas igni tradi. Qui autem eas admittunt, vel tamquam veris iis mentem ádhibent, anathematizámus.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 32.

AUdi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adolescens, lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. In multis esto quasi insciens, & audi tacens simul & quærens. In médio magnatórum non præsúmas: & ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio: & ante verecúndiam præíbit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ surgendi non te trices; præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delictis & verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Beátus. 161.

Lectio ij. Cap. 32. & 33.

FIli, sine consílio nihil fácias, & post factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offéndes in lápides; nec credas te viæ laboriósæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum: & à fíliis tuis cave, & à doméstici tuis atténde. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc est enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & justítias, & non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani sunt omnes hómines. 161.

Lectio iij. Cap. 34.

QUi offert sacrifícium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat fílium in conspectu patris sui. Panis egéntium, vita páuperum est: qui defraudat il-

lum, homo sánguinis est. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effundit sánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres sunt. Unus ædíficans, & unus déstruens; quid prodest illis, nisi labor? Unus orans, & unus maledícens; cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterum tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis suis, & íterum éadem fáciens, quid próficit humiliando se? oratiónem illíus quis exáudiet?

℞. Finem loquendi páriter. 162.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

An. 1536. Part. 2. C. 6.

CUm olim à sanctíssimis pátribus institútum sit ut solæ Scriptúræ sacræ in Ecclésia recitarentur, nescímus quá incúriâ accíderit, ut in eárum locum succésserint ália cum his néutiquam comparanda, atque ínterim históriæ sanctórum tam incultæ, ac tam negligenti judício conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Vidébimur ergo óperæ prétium factúri, si amputátis supérfluis, & quæ superstitiósiùs invecta vidéri possúnt, ea tantùm quæ dignitáti Ecclésiæ, & prifcis institútis consentánea fúerint, relinquantur.

SABB

De libro

Lectio j.

CUm vi
duus e
que c
servantem ti
cujus ánima
ánimam tuam
titubáveris in
dolébit tibi.
sílii státue te
enim tibi áli
Anima viri s
aliquando ve
tem circumsp
tes in excels
dum. Et in h
precáre Altíss
gat in veritá
Ante ómnia
verax præcéd
omnem act
stábile. Verbu
mutábit cor,
quátuor oriu
malum, vita
domínatrix i
dua lingua.
multórum er
mæ suæ inuti
rítus multos e
mæ suæ suávi
stice lóquitu
in omni re d

[*Si fiat de*
sumentur ex I
minicæ præcea

Lectio iij.

OMors, q
memóri
pacem haben
suis; viro q
viæ directæ
bus, & adhu

cibum ! O mors, bo-
est judícium tuum hó-
i indigenti, & qui mi-
ur víribus; defécto ætá-
& cui de ómnibus cura
& incredíbili qui per-
aiéntiam ! Noli me-
judícium mortis. Me-
o quæ ante te fuérunt,
uæ superventúra sunt
hoc judícium à Dómi-
mni carni. Et quid su-
eniet tibi in beneplácito
fimi ? sive decem, sive
um, sive mille anni :
est enim in inferno
útio vitæ.

Lectio iij.

Æ vobis, viri ímpii,
qui dereliquistis legem
mini altíssimi. Et si nati
tis, in maledictióne nas-
ni : & si mórtui fuéri-
n maledictióne erit pars
a. Omnia quæ de terra
, in terram converten-
ic ímpii à maledícto in
tiónem. Luctus hómi-
in córpore ipsórum ;
en autem impiórum de-
ir. Curam habe de bono
ine ; hoc enim magis
anébit tibi, quàm mille
uri pretiósi & magni.
: vitæ númerus dié-
; bonum autem nomen
anébit in ævum. Dis-
iam in pace conservâte,

CANON.

Concílio Coloniensi
primo.

. 1536. *Part.* 2. *C.* 7.
nt in Clero zelum qui-
em Dei habentes, sed
non secundùm sciéntiam, qui
privátis affectibus ducti, ef-
fíciunt ut nova festa & of-
fícia præter Ecclésiæ autori-
tátem solémniter celebren-
tur. Quo ínterim fit ut pre-
ces horáriæ, ac réliqua pu-
blicè recepta pro affectu cu-
júslibet fácile noventur, id
quod nobis non satis probá-
tur. Neque enim errárunt
patres à quorum institútis
in dicendis précibus, útinam
tam longè discessum non
fuísset. Quòd si hic affécti-
bus singulórum indulgébi-
tur, tandem antíquus ritus
pénitus evanéscet.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D.
Numquid considerasti ser-
vum meum Job; quòd non
sit ei símilis in terra, vir
simplex & rectus, ac timens
Deum, & recédens à malo,
& adhuc rétinens innocén-
tiam. *Job.* 2.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA XIV.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Job.

Lectio j. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus,
nómine Job, & erat
vir ille simplex &
rectus, ac timens Deum,
& recédens à malo : natíque
sunt ei septem filii & tres
filiæ. Et fuit posséssio ejus
septem míllia óvium, &
tria míllia camelórum, quin-
genta quoque juga boum,
& quingentæ ásinæ, ac fa-
mília multa nimis; eratque
vir ille magnus inter om-

nes Orientáles. Et ibant filii ejus, & faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mittentes vocábant tres soróres suas ut comédérent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job, & sanctificábat illos; consurgénsque dilúculo, offerébat holocáusta pro síngulis. Dicébat enim: Ne forte peccáverint fílii mei, & benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Job córruens in terram, adorávit, & dixit: * Nudus egressus sum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedictum. ℣. Nihil intúlimus in hunc mundum; haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. * Nudus. *Job.* 1. 1. *Tim.* 6.

Lectio ij.

Quádam autem die, cùm veníssent filii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallasti eum, ac

domum ejus, unive
substántiam per cir
opéribus mánuum ej
dixisti, & posséssio
vit in terra? Sed
páululùm manum tu
tange cuncta quæ p
nisi in fáciem ben
tibi. Dixit ergo D
ad Satan: Ecce,
quæ habet, in manu t
tantùm in eum ne e
manum tuam. Eg
est Satan à fácie Dó

℟. Quis respondé
vel quis dícere pote
ita facis? * Deus,
nemo resístere pot
sub quo curvantur
tant orbem. Quan
ego, ut respónde
℣. Numquid dicit
tum ei qui se finxi
me fecisti sic? * Deu
iræ nemo resístere
& sub quo curvantu
Rom. 9. *Lectio iij*

Cum autem quá
filii & fíliæ eju
derent, & bíberen
in domo fratris sui
géniti, núntius veni
qui díceret: Boves
& ásinæ pascebant
eos, & irruérunt Sa
leruntque ómnia, &
percussérunt glídio,
ego solus ut nuntiá
Cùmque adhuc ille
tur, venit alter, &
Ignis Dei cécidit è
tactas oves puerosq
sumpsit, & effúgi e
ut nuntiárem tibi. S
adhuc loquente, ve

& dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussérunt gládio, & ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, & dixit: Fíliis tuis & filiábus vescéntibus & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repente ventus véhemens irruit à regióne deserti, & concussit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppressit líberos tuos, & mórtui sunt, & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Benedíctio peritúri super me veniébat, & cor víduæ consolátus sum: justítiâ indútus sum; * Oculus fui cæco, & pes claudo, † Pater eram páuperum. ℣. Factus sum infirmis infirmus: ómnibus ómnia factus sum. * Oculus fui. Glória Patri. † Pater eram páuperum. *Job.* 29. 1. *Cor.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 11. *Cap.* 18. *Lectio iv.*

DOminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino placuit, ita factum est. Sanctus vir Job, tentante adversário, cuncta perdíderat; sed tamen sciens quia contra se Satan tentandi vires, nisi permittente Dómino, non habébat, non ait: Dóminus dedit, diábolus ábstulit; sed, Dóminus dedit, Dóminus ábstulit. Fortasse enim fúerat dolendum, si quod cónditor déderat, hostis abstulisset: at postquam non ábstulit nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit. Si enim ab illo accípimus quibus in hac vita útimur, cur dolcímus, quòd, ipso judicante, exígimur, quo largiente fœnerámur? Nec aliquando injustus est créditor, qui dum præfixo reddendi témpore non constríngitur, quando vult, éxigit quod fœnerátur. Ubi & bene subjúngitur: Sicut Dómino plácuit, ita factum est. Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus pátimur, necesse est ut ad eum qui injustum velle nil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Beátus homo qui corrípitur à Deo: increpatiónem ergo Dómini ne réprobes; * Quia ipse vúlnerat, & medétur. ℣. Noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argueris; * Quia ipse vúlnerat, & medétur. *Job.* 5. *Hebr.* 12.

Lectio v.

MAgna quippe est consolátio in eo quod dísplicet, quod illo ordinante erga nos ágitur, cui non nisi justum placet. Si ígitur justa placére Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint, póssumus; justa sunt cuncta quæ pátimur, & valde injustum est, si de justa passió-

ne murmurámus. Sed quia, orátor fortis quómodo assertiónem partis suæ contra adversárium allegávit, audívimus; nunc, quómodo in oratiónis suæ término, júdicem benedicendo laudet, audiámus. Séquitur, Sit nomen Dómini benedictum. Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclúsit: ut hinc adversárius inspíciat, & ad pœnam suam victus erubescat; quia ipse Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percussus dicit.

℞. Addidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job dupplícia; & fratres sui consoláti sunt eum: * Dóminus autem benedixit novíssimis Job magis quàm princípio ejus. ℣. Fidélis Deus est qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. * Dóminus autem benedixit novíssimis. *Job.* 42. 1. *Cor.* 10.

Lectio vj.

INtuendum verò est quia hostis noster tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus affligit. Quotídie namque in ácie stamus, quotídie tentatiónum ejus tela excípimus. Sed & nos contra illum jácula míttimus, si confossi tribulatiónibus humília respondémus. Beátus ígitur Job percussus damno rerum, percussus morte filió-

rum, quia vim dol[...] tit in laudem con[...] dicens: Dóminus d[...] minus ábstulit; sicu[...] no plácuit, ita fact[...] sit nomen Dómini [...] ctum: superbum ho[...] militáte pérculit, c[...] patiéntiá stravit.

℞. Patientes estót[...] & confirmáte cord[...] * Exemplum accíp[...] ris & patiéntiæ: † [...] tiam Job audistis, [...] Dómini vidistis. [...] néte misericórdiam [...] ni: respícite natión[...] num; & scitóte [...] lus sperávit in Dó[...] confúsus est. * Ex[...] Glória Patri. † [...] tiam Job audistis, [...] Dómini audistis. *Eccli.* 2.

IN III. NOCT[...]

Léctio sancti Evan[...] cundùm Matth[...]

Lectio vij. [...]

IN illo témpore [...] Jesus discípulis [...] mo potest duóbus [...] servíre: aut enim [...] ódio habébit, & ál[...] liget; aut unum su[...] & álterum contem[...] potestis Deo serv[...] mammónæ. Et réli[...] Homília sancti [...] Epíscopi.

Lib. 2. *de Serm.* [...] *Monte, Cap.*

NEmo potest [...] dóminis ser[...] hanc ipsam [...] nem referendum [...]

ienter expónit, di-
iut enim unum ódio
, & álterum díliget;
rum patiétur, & ál-
ontemnet Quæ ver-
genter considerandа
am qui sint duo dó-
deinceps osténdit,
icit: Non potéstis
rvíre & mammónæ.
óna apud Hebræos
appellári dicúntur.
it & Púnicum no-
nam lucrum Púnicè
on dícitur.
le sollíciti sitis áni-
ræ quid manducétis,
córpori vestro quid
ini: * Nonne ánima
quàm esca, & cor-
quàm vestiméntum?
adraginta annis in
nihil pátribus dé-
stiménta eórum non
avérunt. * Nonne
plus est quàm esca.
6. 2. *Esdr.* 9.
viij. Cap. 16.
íte ergo sollíciti esse,
centes: Quid edé-
aut quid bibémus,
id vestiémur? Hìc
stíssimè osténdit, non
le appeténda, tam-
ália bona nostra, ut
ipsa debeámus be-
e si quid fácimus, sed
esse necessária. Quid
ntersit inter bonum
ppeténdum est, &
rium quod súmen-
st, hâc senténtiâ de-
:, cùm ait: Quǽrite
n regnum Dei & ju-
ejus, & hæc óm-
nia apponéntur vobis. Re-
gnum ergo & justítia Dei
bonum nostrum est: & hoc
appeténdum, & ibi finis
constituéndus; propter quod
ómnia faciámus, quæcúm-
que fácimus.

℟. Respícite volatília cœ-
li: non serunt, neque me-
tunt, neque cóngregant in
hórrea; & Pater vester cœ-
léstis pascit illa: * Nonne
vos magis pluris estis illis?
℣. Dat juméntis escam ip-
sórum, & pullis corvórum
invocántibus eum. * Nonne
vos magis pluris estis illis?
Matth. 6. *Ps.* 146.

Lectio ix.

SEd quia in hac vita mi-
litámus, ut ad illud re-
gnum pervenire possímus,
quæ vita sine his necessáriis
agi non potest: Apponen-
tur vobis hæc, inquit; sed
vos regnum Dei & justí-
tiam ejus primùm quǽrite.
Cùm enim dixit illud Pri-
mùm, significávit quia hoc
postérius quæréndum est,
non témpore, sed dignitáte:
illud, tamquam bonum no-
strum; hoc, tamquam ne-
cessárium nostrum: neces-
sárium autem propter illud
bonum. Neque enim, ver-
bi grátiâ, ídeo debémus
evangelizáre ut manducé-
mus; sed ídeo manducáre
ut evangelizémus: nam si
proptérea evangelizámus ut
manducémus, vílius habé-
mus Evangélium quàm ci-
bum: & erit jam bonum
nostrum in manducando,

necessárium autem in evangelizando.

℟. Nolíte sollíciti esse, dicentes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquírunt: † Scit Pater vester quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat & cóngreget; & hoc vánitas est, & cassâ sollicitúdo. * Hæc. Glória Patri. † Scit. *Mat. 6. Eccles. 2.*

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Nemo potest duóbus dóminis servíre: non potestis Deo servíre, & mammónæ. *Matth. 6.*

Oratio.

CUstódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur; Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *Can.* 61.

SAnctórum celebritátes in diem Domínicam incidentes censémus submovendas, & in Fériam áliquam præcedentem vel sequentem transferendas; quo sanctórum ómnium Dómino sua conservétur solémnitas, exceptis summis festivitátibus.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth. 6.*

FERIA SECUN[illegible]

De libro Job[illegible]

Lectio j. Cap. 1. [illegible]

SUrrexit Job, & [illegible] vestimenta sua, [illegible] so cápite córru[illegible] terram, adorávit, [illegible] xit: Nudus egressus [illegible] útero matris meæ, [illegible] dus revertar illuc: D[illegible] nus dedit, Dóminus [illegible] sicut Dómino plácuit [illegible] factum est: sit nomen [illegible] mini benedictum. In ó[illegible] bus his non peccávit Job [illegible] biis suis, neque [illegible] contra Deum locútus [illegible] Factum est autem cùm [illegible] dam die venissent filii [illegible] & starent coram Dómi[illegible] venisset quoque Satan [illegible] eos & staret in conspectu [illegible] ut díceret Dóminus ad Sa[illegible] tan: Unde venis? Qui re[illegible] pondens, ait: Circuívi ter[illegible] ram, & perambulávi eam.

℟. Job córruens. 184.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad Satan: Numquid consideràsti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & rece[illegible] dens à malo, & adhuc re[illegible] nens innocéntiam? Tu au[illegible] tem commovisti me advèrsùs eum, ut affligerem eum frustra. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle; & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua; alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem, & tunc vidébis quòd [illegible]

edícat tibi. Di-
)óminus ad Sa-
: in manu tua
tamen ánimam
. Egressus ígitur
e Dómini, per-
ilcere péssimo, à
s usque ad vérti-
qui testá sániem
edens in sterqui-
t autem illi uxor
: tu pérmanes in
: tua? bénedic
mórere. Qui ait
luasi una de stul-
ous locúta es: si
pimus de manu
quare non susci-
:u ómnibus his
it Job lábiis suis.
espondébit Deo?

ectio iij.
lientes tres amí-
omne malum
llet ei, venérunt
oco suo; Eliphaz
s, & Baldad Su-
ophar Naamathí-
xerant enim, ut
ientes visitárent
solarentur. Cùm-
:nt procul óculos
ognovérunt eum;
ntes ploravérunt:
éstibus, sparsérunt
super caput suum
Et sedérunt cum
septem diébus &
ctibus, & nemo
ei verbum; vidé-
dolórem esse ve-
.
líctio peritúri su-
3 5.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quinto.

Anno 398. Can. 14.

PLácuit ut altária quæ passim per agros & per vias tamquam memóriæ Mártyrum construuntur, in quibus nullum corpus aut Relíquiæ Mártyrum cóndita probantur, ab Epíscopis qui locis eísdem præsunt, si fieri potest, evertantur. Si autem hoc per tumultus populáres non sínitur, plebes tamen admoneantur, ne illa loca frequentent; ut qui rectè sápiunt, nullá ibi superstitióne devíncti teneantur: & omníno nulla memória Mártyrum probabíliter acceptétur, nisi ubi corpus, aut álíquæ relíquiæ sunt, aut origo alicújus habitatiónis, aut possessiónis vel passiónis fidelíssimâ orígine tráditur. Nam quæ per sómnia, & per ínanes quasi revelatiónes quorúmlibet hóminum, ubicumque constituuntur altária, omnímodo reprobentur.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

POst hæc apéruit Job os suum, & maledixit diéi suo, & locutus est: Péreat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis; occupet eum

calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan: Obtenebréntur stellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum surgentis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Beátus homo. 185.

Lectio ij. Cap. 4.

RESpondens autem Elíphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan molestè accípies; sed conceptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, & manus lassas roborasti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui, & génua treméntia confortasti: nunc autem venit super te plaga, & defecísti; tétigit te, & conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, & patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum? Recordáre, óbsecro te, quis umquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos qui operantur iniquitátem, & séminant dolóres, & metunt eos, flante Deo, periísse, & spíritu iræ ejus esse consúmptos.

℟. Addidit Dóminus ómnia. 186.

Lectio iij. Cap[illegible]

RESpondens autem J[illegible] dixit: Utinam appe[illegible]rentur peccáta mea, qu[illegible] iram mérui; & calámi[illegible] quam pátior, in [illegible] quasi aréna maris hæ[illegible] vior apparéret: un[illegible] verba mea dolóre sunt [illegible]na; quia sagittæ Dó[illegible] in me sunt, quarum indi[illegible]tio ébibit spíritum me[illegible] & terróres Dómini mili[illegible] contra me. Numquid ru[illegible] ónager, cùm habúerit [illegible]bam? aut múgiet bos, [illegible] ante præsépe plenum [illegible]rit? aut póterit cómedi [illegible] sulsum, quod non est [illegible] condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt. Quis det, ut véniat petítio mea; & quod expecto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat? Solvat manum suam, & succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti.

℟. Patientes estóte & vos. 186.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Can.* 62.

STatúimus ut antíquæ Relíquiæ ámodo extra capsam non ostendantur, nec exponantur venáles. Prælati verò non permittant illos qui ad eórum Ecclésias causâ

s accédunt, va-
is aut falsis déci-
tia.

QUARTA.
ibro Job.

Cap. 8.

idens Baldad Su-
, dixit: Usque-
oquéris tália, &
ltiplex sermónes
nquid Deus sup-
cium? aut Om-
vertit quod ju-
Etiamsi filii tui
ei, & dimísit
iniquitátis suæ;
dilúculo consur-
eum, & Omni-
ieris deprecátus:
& rectus incésse-
evigilábit ad te,
reddet habitácu-
tuæ; in tantum,
ua fúerint parva,
a tua multipli-
is.

órruens in ter-

ij. Cap. 9.

ndens Job, ait:
io quòd ita sit,
n justificétur ho-
situs Deo. Si vo-
éndere cum eo,
t ei respondére
ille. Sápiens cor-
rtis róbore: quis
& pacem hábuit?
ulit montes, &
hi quos subvertit
uo. Qui cómmo-
de loco suo, &
jus concutiuntur.
pit soli, & non
tellas claudit qua-
si sub signáculo. Qui extendit
cœlos solus, & gráditur
super fluctus maris. Qui facit
Arctúrum, & Orióna, &
Hyadas, & interióra Austri.
Qui facit magna, & incomprehensibília,
& mirabília, quorum non est númerus.

℟. Quis respondébit Deo? 184.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo
eum; si abíerit, non intélligam.
Si repente intérroget, quis respondébit
ei? vel quis dícere potest:
Cur ita facis? Deus, cujus iræ
nemo resístere potest, & sub
quo curvantur qui portant
orbem. Quantus ergo sum
ego, ut respóndeam ei, &
loquar verbis meis cum eo?
Qui étiamsi habúero quíppiam
justum, non respondébo,
sed meum júdicem deprecábor.
Et cùm invocantem
exaudíerit me, non
credo quòd audíerit vocem
meam. In túrbine enim cónteret
me, & multiplicábit
vúlnera mea étiam sine causa.
Non concédit requiéscere
spíritum meum, & implet
me amaritudínibus. Si fortitúdo
quæritur, robustíssimus
est: si æquitas judícii, nemo
audet pro me testimónium
dícere. Si justificáre me volúero,
os meum condemnábit
me: si innocentem
osténdero, pravum me comprobábit.

℟. Benedíctio peritúri super
me. 185.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Anno 1575. *Can.* 2. *de Relíquiis SS.*

SAnctórum Relíquiæ insígnes, & sacra córpora, sacráque membra, quæ ex certis monumentis in quavis Ecclésia recondi constat, ne passim omni témpore, sed certis tantùm festórum diérum celebritátibus exponantur ostendanturve; dumque exponuntur, & item cùm reconduntur, antiphónæ & ália hujúsmodi ad rem accommodáta canantur: dum verò in altári expósitæ sunt, candélæ accensæ collúceant, ad earumque custódiam adhibeantur qui assistant.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 11.

REspóndens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irríseris, à nullo confutáberis? Dixísti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. Atque útinam Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi; ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua.

℟. Beátus. 185.

Lectio ij. Cap[illegible]

REspóndens autem [illegible] dixit: Ergo vos [illegible] soli hómines, & vob[illegible] moriétur sapiéntia? Et [illegible] est cor sicut & vobis, n[illegible] férior vestri sum: quis [illegible] hæc quæ nostis ignó[illegible] Qui derid étur ab amí[illegible] sicut ego, invocábit D[illegible] & exáudiet eum; derid[illegible] enim justi simplícitas. L[illegible] pas contempta apud cog[illegible] tiónes dívitum, parát[illegible] tempus statútum. Abund[illegible] tabernácula prædónum, [illegible] audacter próvocant Deum, cùm ipse déderit ómnia in manus eórum. Nimírum intérroga juménta, & docébunt te: & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & respondébit tibi, & narrábunt pisces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis vivéntis, & spíritus univérsæ carnis hóminis.

℟. Addidit. 186.

Lectio iij. Cap. 13.

AUdíte ergo correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid Deus índiget vestro mendácio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid fáciem ejus accípitis, & pro Deo judicáre nitímini? Aut placébit ei quem celáre nihil potest? aut decipiétur, ut homo, vestris frauduléntiis? Ipse vos árguet, quóniam in abscóndito fáciem ejus accípitis. Statim, ut se

it, turbábit vos,
ejus irruet super
oria vestra com-
lneti, & redi-
lutum cervíces
ére paulisper, ut
écumque mihi
isserit. Quare lá-
s meas déntibus
mám meam por-
us meis? Etiam-
ne, in ipso sperí-
amen vias meas
u ejus árguam.
salvátor meus:
éniet in conspe-
ais hypócrita.
tes estóte. 186.
N O N.
io Tridentíno.
. Sess. 25. decret.
ocat. SS.
perstítio in San-
ı invocatióne,
ı veneratióne, &
sacro usu tollá-
ı turpis quæstus
omnis dénique
:tur; ita ut pro-
te imágines non
nec ornentur;
m celebratióne,
rum visitatióne
l comessatiónes
átes non abutan-
:sti dies in honó-
rum per luxum
agantur.

SEXTA.
ibro Job.
Cap. 32.

érunt tres viri
:espondére Job,
quod justus fi-
t. Et irátus, in-

dignatúsque est Eliu filius Bárachel Buzítes, de cognatióne Ram: irátus est autem adversùm Job, eò quòd justum se esse díceret coram Deo. Porrò adversùm amícos ejus indignátus est, eò quòd non invenissent responsiónem rationábilem, sed tantúmmodò condemnassent Job. Igitur Eliu expectávit Job loquentem, eò quòd senióres essent qui loquebantur. Cùm autem vidisset quòd tres respondére non potuissent, irátus est veheménter. Respondensque Eliu filius Bárachel Buzítes, dixit: Júnior sum témpore, vos autem antiquióres, idcirco demisso cápite, véritus sum vobis indicáre meam senténtiam. Sperábam enim quòd ætas prolíxior loquerétur, & annórum multitúdo docéret sapiéntiam. Sed, ut vídeo, spíritus est in homínibus, & inspirátio Omnipoténtis dat intelligéntiam. Non sunt longævi sapientes, nec senes intélligunt judícium.

℟. Job córruens. 184.

Lectio ij. Cap. 36.

ADdens quoque Eliu, hæc locútus est: Sústine me páululum, & indicábo tibi; adhuc enim hábeo quòd pro Deo loquar. Répetam sciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo justum. Verè enim absque mendácio sermónes mei, & perfecta sciéntia probábitur tibi. Deus

potentes non ábjicit, cùm & ipse sit potens. Sed non salvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet a justo óculos suos, & reges in sólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et si fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus paupertátis, indicábit eis opera eórum, & scélera eórum, quia violenti fuérunt.

℟. Quis respondébit Deo? 184.

Lectio iij. Cap. 38.

Respondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste involvens senténtias sermónibus imperítis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & responde mihi. Ubi eras quando ponébam fundamenta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam, líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus. Cùm me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes filii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens: cùm pónerem nubem vestimentum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & pósui vectem, & óstia. Et dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hic confringes tumentes [illegible] tuos.

℟. Benedíctio periti[illegible] per me. 185.

CANON.

Ex Concílio Triden[illegible]
Anno 1563. *Sess.* 2[illegible]
Reliq. & Invoc. S[illegible]

Státuit sancta Sy[illegible] némini licére ullo [illegible] co, vel Ecclésiâ étiam [illegible] modólibet exemptâ, insólitam pónere, v[illegible] nendam curáre imági[illegible] nisi ab Epíscopo app[illegible] fúerit; nulla étiam a[illegible] tenda esse nova mirá[illegible] nec novas relíquias [illegible] piendas, nisi eóde[illegible] cognoscente & appr[illegible] te Epíscopo. Qui sim[illegible] que de iis áliquid co[illegible] tum habúerit, adhíb[illegible] consílium Theólogis [illegible] piis viris, ea fáciat qu[illegible] ritáti & pietáti conse[illegible] judicáverit.

SABBAT[illegible]

De libro Job.

Lectio iij. Cap. [illegible]

Respondens Jo[illegible] mino, dixit [illegible] quia ómnia po[illegible] nulla te latet cogitáti[illegible] est iste qui celat co[illegible] absque sciéntia? íde[illegible] pienter locútus sum, ultra modum excé[illegible] sciéntiam meam. Au[illegible] ego loquar: interrogá[illegible] & responde mihi. [illegible] auris audívi te, nunc óculus meus videt te. [illegible] co ipse me reprehen[illegible] ago pœniténtiam in

Postquam autem
: Dóminus verba
, dixit ad Eliphaz
en: Irátus est fu-
in te, & in duos
s, quóniam non
i coram me re-
:ut servus meus
:e ergo vobis sep-
s; & septem arie-
ad servum meum
ferte holocaustum
: Job autem ser-
orábit pro vobis;
is suscípiam, ut
imputétur stultí-
enim locúti estis
sta, sicut servus

de Sabbato, ℟℟.
: II. Nocturno De-
cedentis.]
ectio ij.
.t ergo Eliphaz
ianítes, & Baldad
: Sophar Naama-
fecérunt sicut lo-
:at Dóminus ad
uscépit Dóminus
. Dóminus quo-
rsus est ad pœni-
ob, cùm oráret ille
suis. Et áddidit
mnia quæcumque
b, duplícia. Ve-
em ad eum om-
sui, & universæ
æ, & cuncti qui
eum priùs, & co-
:um eo panem in
; & movérunt su-
aput, & consoláti
super omni malo
erat Dóminus su-
, & dedérunt ei
unusquisque ovem unam, &
inaurem áuream unam.

Lectio iij.

DOminus autem bene-
dixit novíssimis Job
magis quàm princípio ejus:
& facta sunt ei quatuórde-
cim míllia óvium, & sex
míllia camelórum, & mille
juga boum, & mille ásinæ.
Et fuérunt ei septem filii,
& tres filiæ. Et vocávit no-
men uníus Diem, & no-
men secundæ Cássiam, &
nomen tértiæ Cornustíbii.
Non sunt autem inventæ
mulíeres speciósæ, sicut filiæ
Job in universa terra: de-
ditque eis pater suus he-
reditátem inter fratres eó-
rum. Vixit autem Job post
hæc centum quadragin-
ta annis, & vidit filios
suos, & filios filiórum suó-
rum usque ad quartam ge-
neratiónem; & mórtuus est
senex, & plenus diérum.

CANON.

Ex Statútis Hénrici de
Gondiaco, Parisiensis
Epíscopi.
An. 1608. *Synod. Part.* 399.

SI quæ in Ecclesiárum al-
táribus, & omníno in
templis imágines sive pictæ,
sive sculptæ, minùs decentes
reperiantur, eas auferri om-
níno vólumus; & si quæ præ-
térea insigni áliquâ sui parte
minútæ sint & fœdátæ.

Ad Magníf[illegible]. *Ant.* 3. 2.
Tobías factus est cæcus: hanc
autem tentatiónem ídeo Dó-
minus permísit eveníre illi,
ut pósteris darétur exem-

potentes non abjicit, cùm & ipse sit potens. Sed non salvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet a justo óculos suos, & reges in sólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et si fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus paupertátis, indicábit eis opera eórum, & scélera eórum, quia violenti fuérunt.

℟. Quis respondébit Deo? 184.

Lectio iij. Cap. 38.

Respondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste involvens senténtias sermónibus imperítis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & responde mihi. Ubi eras quando ponébam fundamenta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam, líneam? Super quo bases illius solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus. Cùm me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes fílii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens: cùm pónerem nubem vestimentum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & pósui vectem, & óstia. Et dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hic confringes tumentes fluctus tuos.

℟. Benedíctio perituri super me. 185.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno 1563. Sess. 25. de Reliq. & Invoc. SS.*

Státuit sancta Synodus némini licére ullo in loco, vel Ecclésiâ étiam quomodólibet exemptâ, ullam insólitam pónere, vel ponendam curáre imáginem, nisi ab Epíscopo approbáta fúerit; nulla étiam admittenda esse nova mirácula, nec novas relíquias recipiendas, nisi eódem recognoscente & approbante Epíscopo. Qui simul atque de iis áliquid compertum habúerit, adhíbitis in consílium Theólogis & áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti & pietáti consentánea judicáverit.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio iij. Cap. 42.

Respondens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? Ídeo insipienter locútus sum, & quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & responde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehendo, & ago pœniténtiam in favilla

e. Postquam autem
est Dóminus verba
ob, dixit ad Eliphaz
iten: Irátus est fu-
s in te, & in duos
uos, quóniam non
úti coram me re-
sicut servus meus
ite ergo vobis sep-
os; & septem arie-
e ad servum meum
offerte holocaustum
is: Job autem ser-
s orábit pro vobis;
ejus suscípiam, ut
is imputétur stultí-
e enim locúti estis
ecta, sicut servus
b.

t de Sabbato, ℟℟.
*ex II. Nocturno Do-
ecedentis.*]

Lectio ij.

unt ergo Eliphaz
manítes, & Baldad
& Sophar Naama-
fecérunt sicut lo-
ierat Dóminus ad
suscépit Dóminus
ob. Dóminus quo-
versus est ad pœni-
Job, cùm oráret ille
is suis. Et áddidit
mnia quæcumque
Job, duplícia. Ve-
utem ad eum om-
es sui, & universæ
suæ, & cuncti qui
t eum priùs, & co-
t cum eo panem in
s; & movérunt su-
caput, & consoláti
super omni malo
ílerat Dóminus su-
; & dedérunt ei
unusquisque ovem unam, & inaurem áuream unam.

Lectio iij.

Dominus autem benedixit novíssimis Job magis quàm princípio ejus: & facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem filii, & tres filiæ. Et vocávit nomen uníus Diem, & nomen secundæ Cássiam, & nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt autem inventæ mulíeres speciósæ, sicut filiæ Job in universa terra: deditque eis pater suus hereditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit fílios suos, & fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; & mórtuus est senex, & plenus diérum.

CANON.

Ex Statútis Hénrici de Gondiaco, Parisiensis Epíscopi.

An. 1608. *Synod. Part* 399.

SI quæ in Ecclesiárum altáribus, & omníno in templis imágines sive pictæ, sive sculptæ, minùs decentes reperiantur, eas auferri omníno vólumus; & si quæ prætérea insigni áliquâ sui parte minútæ sint & fœdátæ.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Tobías factus est cæcus: hanc autem tentatiónem ideo Dóminus permísit eveníre illi, ut pósteris darétur exem-

plum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job. *Tob.* 2.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio j. Cap. 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali, quæ est in superióribus Galilææ supra Naasson, post viam quæ ducit ad occidentem, in sinistro habens civitátem Sephet) cùm captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere. Dénique cùm irent omnes ad vítulos áureos quos Jeróboam fécerat rex Israel, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israel, ómnia primitíva sua & décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc & his similia secundùm legem Dei puérulus ob[illegible]vábat.

℟. Tobías cùm esset júnior, nihil pueríle gessit in ópere; dénique * Cùm irent omnes ad vítulos áureos, fugiébat consórtia óm[...] sed pergébat in Jerú[...] templum Dómini. [...] adorábat. ℣. Pater [...] rit qui adórent eum [...] irent. *Tob.* 1. *Joan.*

Lectio ij.

CUm verò factus [...] vir, accépit [...] Annam de tribu [...] nuitque ex ea filium [...] men suum impóne[...] quem ab infántia [...] Deum dócuit, & a[...] ab omni peccáto. Igi[...] per captivitátem de[...] cum uxóre sua, & [...] civitátem Níniven c[...] ni tribu sua: cù[...] nes éderent ex cibi[...] lium, iste custodí[...] mam suam, & n[...] contaminátus est [...] eórum. Et quóniam [...] fuit Dómini in to[...] suo, dedit illi Deus [...] in conspéctu Salmá[...] gis; & dedit illi po[...] quocumque vellet i[...] bens libertátem qu[...] fácere voluisset.

℟. Quómodo p[...] esto miséricors: si [...] tibi fúerit, abunda[...] bue: * Si exíguum [...] rit, étiam exíguu[...] ter impertíri stude[...] voluntas prompta [...] cundùm id quod [...] cepta est, non secu[...] quod non habet: [...] guum. *Tob.* 4. 2.

Lectio iij.

PErgébat ergo a[...] qui erant in ca[...]

...ita salútis dabat eis. ...autem venisset in Ra... ...itátem Medórum, & ...quibus honorátus fúe... ...ege, habuisset decem ...argenti; & cùm in turba géneris sui Ga... ...egentem vidéret, qui ...tribu ejus, sub chiró... ...dedit illi memorá... ...ondus argenti. Post ...n veró témporis, ...o Salmánasar rege, ...egnáret Sennácherib ...jus pro eo, & filios ...xósos habéret in consp... ...io, Tobías quotídie ...at per omnem co... ...nem suam, & conso... ...cos, dividebatque ...ue, prout póterat, ...itátibus suis; esurien... ...bat, nudísque vesti... præbébat, & mór... ...que occísis sepultú... ...llícitus exhibébat.

...soli timére, fili mi; ...em quidem vitam gé..., sed * Multa bona ha...us, si timuérimus..., & recessérimus ab ...eccáto, & fecérimus ...

℣. Nonne Deus elégit ...es in hoc mundo, dí...n fide, & herédes re...uod repromísit dili...us se? Multa. Glória.

..., *Tob. 4. Jac. 2.*

... NOCTURNO.

...bro sancti Ambrósii ...íscopi, de Tobía.

... iv. Cap. 1.

...cto prophético libro, ...ui inscríbitur Tobías, ...uamvis plenè vobis virtútes sancti Prophétæ Scriptúra insinuáverit: tamen compendiário mihi sermóne, de ejus méritis recenséndis & opéribus, apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra históricο more digessit látiùs, nos strictiùs comprehendámus virtútum ejus génera, velut quodam breviário colligentes. Fuit Tobías vir justus, miséricors, hospitális; & hoc virtútum prǽditus choro, subiit ærumnam captivitátis quam ferébat humíliter atque patiénter, communem magis injúriam quàm privátam dolens; nec sibi virtútum suffrágia nihil profuísse deplórans, sed magis eam sibi contuméliam, minórem peccatórum suórum prétio, illátam arbitrátus, méruit edíctum, ne quis ex fíliis captivitátis mórtuum sepultúræ daret.

℟. Cognáti Tobíæ irridébant vitam ejus: Tobías verò increpábat eos, dicens: * Fílii sanctórum sumus, & vitam illam expectámus quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo. ℣. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem; fidélis enim est qui repromísit. * Filii. *Tob. 2. Hebr. 10.*

Lectio v.

At ille interdícto non revocabátur magis quàm incitabátur, ne desérere offícium pietátis, mortis metu viderétur. Erat enim miseri...

intus, surgat elátus. Pœníteat facti, de próximo revivíscat: non eat in profundum sepultúræ; non accípiat désuper consuetúdinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro sui moris lápide prémitur; qui jam urgétur consuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet. Nec ipse despéret: profúndus mórtuus est, sed altus est Christus. Novit clamando terréna ónera rúmpere, novit intrínsecus per seipsum vivificáre, solvendum discípulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam: neque enim Lázaro resuscitáto post quatríduum, ullus putor in vivente remánserat. Ergo qui vivunt, vivant: quicumque autem mórtui sunt, in quacumque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter jam resúrgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, & vivíficat: * Sic & † Filius quos vult vivíficat. ℣. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, & vivíficat. * Sic & Fílius. Glória Patri. † Fílius. *Joan.* 5. 1. *Reg.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Qui erat mórtuus, cœpit loqui; & dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: & quia sine te non potest salva consístere, tuo semper mú-
nere gubernétur;
minum nostrum.

CANON
Ex Concilio Roto
Anno 1581. C
de Curat. Off

PRohibémus in
dam Ecclésiis q
Collegiátæ sunt &
ciáles, eádem hor
Missas Canonicórum
rœcianórum; sed f
excommunicatióni
his judício Episco
córpora mortuórum
nicis inferri inter M
solémnia; sed, si
test, post Vésperas

Ad Magníficat. A
Accépit omnes ti
magnificábant Deu
centes: Quia Prop
gnus surrexit in n
quia Deus visitávi
suam. *Luc.* 7.

FERIA SECU
De libro Tobi
Lectio j. C

POst hæc cùm
festum Dómini
ctum esset p
bonum in domo T
xit fílio suo: Vade,
áliquos de tribu no
mentes Deum, ut e
nobiscum. Cùmque
reversus nuntiávit
ex filiis Israel jugul
cére in platéa. St
exíliens de accubitu
linquens prándium
pervénit ad corpus;
que illud portávit
mum suam occultè,
sol occubuísset, ca

et eum. Cùmque occul-
set corpus, manducávit
nem cum luctu & tremó-
, mémorans illum sermó-
m quem dixit Dóminus
r Amos prophétam: Dies
sti vestri convertentur in
mentatiónem & luctum.
℟. Tobías cùm esset jú-
ior. 196.

Lectio ij.

CUm verò sol occubuís-
set, ábiit, & sepelívit
m. Arguébant autem eum
nnes próximi ejus, dicen-
: Jam hujus rei causâ in-
fici jussus es, & vix effu-
sti mortis impérium, &
erum sépelis mórtuos? Sed
obías plus timens Deum
àm regem, rapiébat cór-
ra occisórum, & occultá-
t in domo sua, & médiis
ctibus sepeliébat ea. Cón-
git autem ut quâdam die
tigátus à sepultúra, véniens
domum suam, jactasset se
xta paríetem, & obdor-
isset, & ex nido hirúndi-
m dormienti illi cáli-
stércora incíderent super
ulos ejus, fieretque cæcus.
anc autem tentatiónem
eo permísit Dóminus eve-
íre illi, ut pósteris darétur
emplum patiéntiæ ejus,
cut & sancti Job.
℟. Quómodo potúeris,
sto miséricors. 196.

Lectio iij. Cap. 2. & 3.

ANna verò uxor ejus ibat
ad opus textrínum quo-
die, & de labóre mánuum
árum victum quem cón-
qui póterat, deferébat.
Unde factum est, ut hædum
caprárum accípiens detulís-
set domi; cujus cùm vocem
balantis vir ejus audísset,
dixit: Vidéte ne forte furtí-
vus sit, réddite eum dóminis
suis: quia non licet nobis
aut édere ex furto áliquid,
aut contíngere. Ad hæc uxor
ejus iráta, respondit: Manifestè
vana facta est spes tua, &
eleemósynæ tuæ modò apparuérunt.
Atque his & áliis hujuscémodi
verbis exprobrábat ei. Tunc
Tobías ingémuit, & cœpit
oráre cum lácrymis, dicens:
Justus es, Dómine, & ómnia
judícia tua justa sunt; &
omnes viæ tuæ, misericórdia,
& véritas, & judícium. Et
nunc, Dómine, memor esto mei,
& ne vindíctam sumas de
peccátis meis, neque reminiscáris
delícta mea, vel parentum
meórum. Quóniam non obedívimus
præceptis tuis, ídeò tráditi
sumus in direptiónem, &
captivitátem, & mortem.

℟. Noli timére, fili mi, &c. 197.

CANON.

Ex Statútis Eustáchii de Bellaio, Parisiensis Epíscopi, *Anno* 1563. C. 8.

SUpérflua fúneris & exequiárum pompa vitétur, quæ ad vivórum pótiùs quàm defunctórum solátium inventa est: defunctis enim subvéniunt preces, eleemósynæ, jejúnia, oblatiónes, & Missæ sacrifícium.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 4.

CUm Tobías putáret oratióné suam exaudíri ut mori potuisset, vocávit ad se Tobíam fílium suum, dixítque ei: Audi, fili mi, verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum cónstrue. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum sépeli, & honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: memor enim esse debes, quæ & quanta perícula passa sit propter te in útero suo. Cùm autem & ipsa compléverit tempus vitæ suæ, sepélias eam circa me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum; & cave ne aliquando peccáto conséntias, & prætermittas præcepta Dómini Dei nostri. Ex substántia tua fac eleemósynam, & noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere; ita enim fiet ut nec à te avertátur fácies Dómini. Quómodo potúeris, ita esto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundanter tríbue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus fa eam.

℟. Cognáti. 19

Lectio ij.

ATtende tibi, fi omni fornicat præter uxórem tua quam patiáris crim Supérbiam numqua sensu, aut in tuo v minári permittas; enim inítium sump nis perdítio. Quicur áliquid operátus fúe tim ei mercédem & merces mercer apud te omníno no neat. Quod ab áli fíeri tibi, vide ne quando álteri fácias. tuum cum esurién egénis cómede, & c mentis tuis nudos te nem tuum & vinu super sepultúram ju stítue, & noli ex e ducáre & bíbere cur tóribus. Consílium à sapiente perquíre. témpore bénedic De pete ab eo ut vias tu gat, & ómnia cons in ipso permáneant. étiam tibi, fili mi. me decem talenta a dum adhuc infántulu Gabélo, in Rages Medórum, & chiróg ejus apud me hábeo; perquíre quómodo pervénias, & recípi supra memorátum argenti, & restítuas chírographum suum. I mere, fili mi; páuper

Cùmque occul
, manducávit
luctu & tremó-
ns illum sermó-
dixit Dóminus
ophétam: Dies
onvertentur in
em & luctum.
cùm esset ju-

ctio ij.
ó sol occubuis-
iit, & sepelívit
bant autem eum
imi ejus, dicen-
jus rei causâ in-
es, & vix effu-
impérium, &
s mórtuos? Sed
timens Deum
n, rapiébat cór-
um, & occultá-
sua, & médiis
eliébat ea. Cón-
ut quádam die
pultúra, véniens
uam, jactasset se
em, & obdor-
x nido hirúndi-
ienti illi cáli-
incíderent super
fieretque cæ us.
m tentatiónem
it Dóminus eve-
t pósteris darétur
patiéntiæ ejus,
cti Job.
nodo potúeris,
cors. 196.
Cap. 2. & 3.
erò uxor ejus ibat
is textrínum quo-
e labóre mánuum
ctum quem cón-
erat, deferébat.

Unde factum est, ut hædum caprírum accípiens detulisset domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audísset, dixit: Vidéte ne forte furtívus sit, rédditeeum dóminis suis: quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta, respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modo apparuérunt. Atque his & áliis hujúscemodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò tráditi sumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem.

℟. Noli timére, fili mi, &c. 197.

CANON.

Ex Statutis Eustáchii de Bellaio, Parisiensis Epíscopi. Anno 1563. C. 8.

Supérflua fúneris & exequiárum pompa vitétur, quæ ad vivórum pótiùs quàm defunctórum solátium inventa est: defunctis enim subvéniunt preces, eleemósynæ, jejúnia, oblatiónes, & Missæ sacrifícium.

Et quóniam Assyrii non adunáti, in fugam ibant præcípites; fílii autem Israel uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos invenire potuissent.

℟. Reputantes. 211.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exivisset ad illum, benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum; eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nescíeris: ídeo & manus Dómini confortávit te, & ídeo eris benedicta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collecta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israel. ℟. Quia. 211.

Lectio iij. Cap. 16.

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocausta, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith univérsa vasa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conopéum quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsius, óbtulit in anathéma oblivionis. Erat autem pópulus jucundus secundùm fi-

ciem sanctórum, & menses gáudium h... ctóriæ celebrátum ... Judith. Post dies au... unusquísque rédiit ... mum suam; & Jud... gna facta est in Beth... præclárior erat unive... ræ Israel. Erat étiam ... cástitas adjuncta, it... cognósceret virum ... bus diébus vitæ suæ... defunctus est Man... ejus. Erat autem di... stis procédens cum ... glória. Mansit au... domo viri sui annos ... quinque, & dimísit ... suam líberam, & d... est, ac sepulta cum ... in Bethúlia. Luxitq... omnis pópulus diébus ...

℟. Non. 212.

CANON.

Ex Epístola sancti ... Papæ ad Anastá... Epíscopum.

Script. anno 445. & ultimo.

QUi scit se quibu... se præpósitum ... molestè ferat áliqu... esse prælátum; sed ... tiam quam éxigit, ... pendat; & sicut ... gravis óneris sárcin... ita non áudeat áliis ... bile pondus impón...

FERIA QUA...

Incipit liber E...

Lectio j.

IN diébus Assu... regnávit ab In... Æthiópiam s... tum viginti septe...

sedit in sólio
isan civitas ţe-
dium fuit. Tér-
no impérii sui
:onvívium cun-
ous , & púeris
mis Persárum ,
n ínclytis , &
ovinciárum co-
osténderet diví-
regni sui , ac
:m atque jactán-
iæ suæ , multo
entum vidélicet
diébus.
: dies quo Esther
áre ad regem.
quæsívit mulíe-
habuitque grá-
mnes mulíeres ;
diadéma regni
:. ℣. Abscónditus
o est in consí-
ócuples ; sic &
:res ornábant se.
ivit. *Esther 2.*

tio ij.
aoque regína fe-
vívium feminá-
tio, ubi rex As-
:re consuéverat.
séptimo , cùm
ilárior , & post
tatiónem inca-
, præcépit Maü-
tatha , & Harbó-
atha , & Abga-
har , & Charchas
ichis qui in consí-
ninistrábant , ut
nt regínam Va-
:ge , pósito super
diadémate , ut
:unctis pópulis &
autumnalis. Bles.

princípibus pulcritúdinem il-
líus ; erat enim pulcra val-
de. Quæ rénuit , & ad regis
impérium , quod per eunú-
chos mandáverat , veníre
contempsit.

℟. Dómine Deus , misé-
rére pópuli tui ; quia volunt
nos inimíci nostri pérdere.
* Ne despícias partem tuam
quam redemísti. ℣. Dómi-
ne, ádjuva nos, misértus no-
stri. *Ne despícias. *Esther 13.*

Lectio iij. Cap. 2.

Erat vir Judæus in Su-
san civitáte , vocábulo
Mardochæus , fílius Jair, fílii
Sémei, fílii Cis , de stirpe Jé-
mini , qui translátus fúerat
de Jerúsalem eo témpore
quo Jechóniam regem Ju-
da Nabuchodónosor rex Ba-
bylónis transtúlerat , qui fuit
nutrítius fíliæ fratris sui
Edíssæ , quæ áltero nómi-
ne vocabátur Esther , &
utrumque parentem amíse-
rat , pulcra nimis & decórâ
fácie. Mortuísque patre ejus
ac matre , Mardochæus sibi
eam adoptávit in fíliam.
Cùmque percrebuísset regis
impérium , & juxta mandá-
tum illíus multæ pulcræ vír-
gines adduceréntur Susan ,
& Egéo traderéntur eunú-
cho ; Esther quoque inter cé-
teras puellas ei trádita est ,
ut servarétur in número fé-
minárum. Quæ plácuit ei ,
& invénit grátiam in consí-
pectu illíus.

℟. Israel clamávit ad Dó-
minum , & * Salvum fecit
Dóminus pópulum suum ;
*

patrum nostrórum, benedícant te cœli & terræ, maréque & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedístique ei adjutórium Evam; & nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causâ accípio soróre m meam cónjugem, sed solâ posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sécula seculórum. Dixit quoque Sara: Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, & consenescámus ambo páriter sani.

℟. Quia. 198.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1212. C. 11.

NE pro defunctórum annálibus, vel triennálibus, vel septennálibus Missárum faciendis, Láici, vel álii dare áliquid, vel legáre cogantur in testamento: & ne super his áliqua páctio, vel exáctio, vel sub áliqua ália spécie palliáta, à sacerdótibus, vel áliis mediatóribus fiat. Et ne supérfluâ multitúdine tálium annálium se ónerent Sacerdótes, ad quæ explenda honestè sufficere non possint, & propter quæ ipsos opórteat habére conductítios Sacerdótes.

FERIA SEXTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 8. & 9.

ADjurávit Ráguel Tobíam, ut duas hebdómadas moraretur apud se. De ómnibus autem quæ possidébat Ráguel, dimídiam partem dedit Tobíæ, & fecit scriptúram, ut pars dimídia quæ supérerat post óbitum eórum, Tobíæ domínio deveníret. Tunc vocávit Tobías Angelum ad se, quem quidem hóminem existimábat, dixitque ei: Azária frater, peto ut auscultes verba mea. Si meipsum tradam tibi servum, non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbsecro te, ut assúmas tibi animália sive servítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum; reddasque ei chirógraphum suum, & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas. Scis enim ipse quóniam númerat pater meus dies; & si tardávero unâ die plùs, contristátur ánima ejus. Et certè vides quómodo adjurávit me Ráguel, cujus adjuraméntum spérnere non possum. Tunc Ráphael assúmens quátuor ex servis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perréxit: & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum suum, & recépit ab eo omnem pecúniam. Indicavítque ei de Tobía fílio Tobíæ, ómnia quæ gesta sunt; fecítque eum secum veníre ad núptias.

℟. Tobías. 196.

Lectio ij. Cap. 10.

CUm vero moras fáceret Tobías causâ nuptiárum, sollícitus erat pater

bías, dicens: Putas
morátur fílius meus,
re detentus est ibi?
Gabélus mórtuus
nemo reddet illi pe-
? Cœpit autem con-
timis ipse, & Anna
is cum eo; & cœpé-
mbo simul flere, eò
ie statúto mínimè
étur fílius eórum ad
bat ígitur mater ejus
iabílibus lácrymis,
cébat: Heu, heu me,
, ut quid te mísimus
nári, lumen oculó-
trórum, báculum se-
nostræ, solátium
stræ, spem posteri-
stræ? ómnia simul
o habentes, te non
is dimíttere à nobis.
ébat Tobías: Tace,
urbári; sanus est fí-
ter, satis fidélis est
cum quo mísimus

uómodo potúeris,
éricors. 196.
iij. Cap. 11.
a autem sedébat se-
viam quotídie in
o montis, unde res-
terat de longinquo.
ex eódem loco spe-
r adventum ejus,
onge; & íllico agnó-
entem fílium suum;
ue nuntiávit viro
ens: Ecce venit fí-
. (Dixitque Ráphael
am: At ubi introíe-
um tuam, statim
ñum Deum tuum;
is agens ei, accéde

ad patrem tuum, & oscu-
láre eum. Statímque lini su-
per óculos ejus ex felle isto
píscis quod portas tecum:
scias enim quóniam mox
aperiéntur óculi ejus; & vi-
débit pater tuus lumen cœ-
li, & in aspectu tuo gau-
débit.) Tunc præcucurrit ca-
nis qui simul fúerat in via,
& quasi núntius advéniens
blandiménto suæ caudæ gau-
débat. Et consúrgens cæcus
pater ejus, cœpit offéndens
pédibus cúrrere; & datâ ma-
nu púero, occurrit óbviam
fílio suo: & suscípiens oscu-
látus est eum cum uxóre sua,
& cœpérunt ambo flere præ
gáudio. Cùmque adorassent
Deum, & grátias egíssent,
consedérunt. Tunc sumens
Tobías de felle píscis, liní-
vit óculos patris sui: & su-
stínuit quasi dimídiam ferè
horam; & cœpit albúgo ex
óculis ejus, quasi membrána
ovi, égredi: quam appre-
hendens Tobías traxit ab
óculis ejus; statímque vi-
sum recépit. Et glorificábant
Deum.

℟. Noli timére, fili mi,
&c. 197.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi
quarto.

An. 1576. *part.* 1. *Tit.* 14.

CŒmetéria ut muro,
vel áliis tutè úndique
sepiántur, & eórum ingres-
sus béstiis occludátur, curet
Epíscopus diligenter. In eó-
rum médio crux fírmiter
erecta sit.

SABBATO.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit ad se Tobías filium suum, dixítque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto qui venit tecum? Respondens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit & reduxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum si fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt sibi, assúmere. Et vocantes eum, pater scílicet & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, acceptam habére.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

TUnc dixit eis occultè: Manifesto ergo vobis veritátem, & non abscondam à vobis occultum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas [prandium tuum, & mórtuos abs]condébas per diem in [domo] tua, & nocte sepeliébas [eos,] ego óbtuli oratiónem [tuam] Dómino. Et quia ac[ceptus] eras Deo, necesse [fuit ut] tentátio probáret te. E[t nunc] misit me Dóminus u[t cu]rem te, & Saram u[xorem] fílii tui à dæmónio [libe]rem. Ego enim sum [Ra]phaël Angelus, unus e[x septem] qui astámus ant[e Do]minum. Cùmque hæc [audis]sent, turbáti sunt, [&] [tre]mentes cecidérunt sup[er ter]ram in fáciem suam. [Dixit]que eis Angelus: Pax [vobis,] nolíte timére. Eteni[m cum] essem vobíscum, p[er vo]luntátem Dei eram: [ipsum] benedícite, & cantá[te illi.] Vidébar quidem vo[bíscum] manducáre, & bíbere[; sed] ego cibo invisíbili & [potu,] qui ab homínibus vid[éri non] potest, utor. Tem[pus est] ergo ut revertar ad e[um qui] me misit.

Lectio iij. Cap. [13.]

IN hora autem mo[rtis suæ] vocávit ad se Tob[íam fí]lium suum, & septem [juve]nes fílios ejus nepóte[s suos,] dixítque eis: Propè e[rit in]téritus Nínive; nor[enim] éxcidit verbum Dó[mini:] & fratres nostri qui [dispérsi] sunt à terra Israel, re[vertén]tur ad eam. Omnis [autem] deserta terra ejus r[eplébi]tur, & domus Dei [quæ in] ea incensa est, ìteru[m ædi]ficábitur; ibíque re

t omnes timentes Deum,
relinquent gentes idóla
., & vénient in Jerúsa-
a, & inhabitábunt in ea;
gaudébunt in ea omnes
es terræ adorantes re-
n Israel. Audíte ergo,
mei, patrem vestrum:
rite Dómino in veritá-
& inquírite ut faciátis
plácita sunt illi; & fi-
vestris mandáte ut fá-
t justítias & eleemósy-
ut sint mémores Dei,
enedícant eum in om-
émpore in veritáte, &
ota virtúte sua. Nunc
, fílii, audíte me, &
e manére hic; sed qui-
que die sepeliéritis ma-
vestram circa me in
epulcro, ex eo dirígite
s vestros ut exeátis
: vídeo enim quia iní-
s ejus finem dabit ei.
m est autem post óbi-
matris suæ, Tobías abs-
ex Nínive cum uxóre
& fíliis, & filiórum fi-
& reversus est ad sóce-
os. Invenitque eos in-
nes in senectúte bona;
eam eórum gessit, & ipse
t óculos eórum: & om-
hereditátem domûs Ra-
s ipse percépit, vidit-
quintam generatiónem
s filiórum suórum. Et
plétis annis nonaginta
em in timóre Dómini,
gáudio sepeliérunt eum.
nis autem cognátio ejus,
mnis generátio ejus in
a vita, & in sancta con-
atióne permansit; ita ut
accepti essent tam Deo quam homínibus, & cunctis habitántibus in terra.

CANON.

Ex Statútis Eustáchii de Bellaio, Parisiensis Epíscopi.

Anno 1563. Can. 3.

PRohibémus in cœmetériis nostræ diœcésis plebíscita, ac laicórum publica concília, ac chorëas exercéri, necnon núndinas, & cantiónes impudícas decantári, & hoc sub pœna excommunicatiónis. Item cœmetéria mundári à sórdibus & stercóribus sub pœna canónica jubémus. Ecclésiæ quoque pædóres ac sitûs contractus, & céteræ immundítiæ excutiantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Venit Assur in multitúdine fortitúdinis suæ: Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. *Judith* 16.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA XVI. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Judith.

Lectio j. Cap. I.

ARphaxad rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo; & ipse ædificávit civitátem potentíssimam quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis & sectis: fecit muros ejus in latitúdinem cubitórum septuaginta, & in altitúdinem cubitórum triginta; turres ve-

ro ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum, latus utrumque vicenórum pedum spátio tendebátur; posuitque portas ejus in altitúdinem túrrium. Et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitûs sui, & in glória quadrigárum suárum. Anno ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arphaxad, & obtínuit eum.

℟. Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manentes permanséritis in jejúniis & oratiónibus.* Mémores estóte Móysi qui Amalec confidentem in virtúte sua, non ferro pugnando, sed précibus sanctis orando dejécit. ℣. Omnia quæcumque petiéritis in oratióne credentes, accipiétis. *Mémores estóte. *Judith* 4. *Matth.* 21.

Lectio ij. Cap. 2.

ANno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésimâ & secundâ die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavitque omnes majóres natu, omnesque duces, & bellatóres suos, & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixitque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império. Quod dictum cùm placuísset ómnibus, vocávit Nabuchodónosor rex Holofernem príncipem milítiæ suæ, & dixit ei: Egrédere adversùs omne regnum occidentis, & contra eos præcípuè qui contempsérunt impérium meum.

℟. Judith vidua habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ: & erat hæc in ómnibus famosíssima, *Quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemósynis quas faciébat, * Quóniam. *Judith* 9. *Act.* 9.

Lectio iij. Cap. 4.

TUnc audientes hæc filii Israel qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde à fácie ejus. Tremor & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus & templis eárum. E misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jericho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium & muris circumdedérunt vicos suos, & congregavérunt frumenta in præparatiónem pugnæ. Sacerdos étiam Eliachim scripsit ad universos qui erant contra Esdrelon quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, & universos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascensus móntium, per quos via esse póterat ad Je

salem, & illic custodírent, ubi angustum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israel secundùm quod constitúerat eis sacerdos Dómini Elíachim.

℟. Æquo ánimo estóte, fratres, expectémus à Dómino misericórdiam; * Fórsitan enim indignatiónem suam abscindet, & † Dabit glóriam nómini suo. ℣. Nihil sollíciti sitis, sed in omni oratióne & obsecratióne, petitiónes vestræ innotescant apud Deum; * Fórsitan. Glória Patri. † Dabit. *Judith 7. Philip. 4.*

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

Potentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, obliviscantur sapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoferni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta processit, & omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holofernis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit. Hæc enim succíncta jejúnio, in castris prætendébat aliénis: ille vino sepultus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum.

℟. Reputantes peccátis nostris hæc ipsa supplícia minóra esse, * Flagella Dómini, quibus corrípimur, ad emendatiónem, & non ad perditiónem nostram evenisse credámus. ℣. Dum judicámur, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. * Flagella Dómini. *Judith 8. 1. Cor. 11.*

Lectio v.

Esther quoque pulcrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitátibus liberávit: ita ut regem sibi fáceret esse subjectum, non libídinis ardóre flammátum, sed cœlesti miseratióne conversum; ita ut & pœna retorqueréttur in ímpium, & honor sacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aquâ lavit, plus plácuit, & vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exolvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit etiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus. * Humiliémus illi ánimas nostras, & expectémus hu-

miles consolatiónem ejus. ℣. Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. * Humiliémus illi. *Judith* 8. *Jac.* 4.

Lectio vj. Cap. 10.

NOn omnis fames acceptábile jejúnium facit; sed fames quæ Dei timóre suscípitur. Non sola fames quæritur, sed planè disciplína jejúnii. Aliis dícitur: In diébus jejuniórum vestrórum invenítis voluntátes vestras, & omnes súbditos vestros stimulátis. Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejúnium improbétur, audívimus: nunc audiámus quod sit probábile. Sed solve omnem colligatiónem injustítiæ tuæ: dissolve obligatiónes violentárum commutatiónum: dimitte confractos in remissiónem, & omnem conscriptiónem iníquam dirumpe: frange esurienti panem tuū; & egénos non habentes tectum, induc in domum tuā: & si víderis nudum, coópери eum; & doméśticos séminis tui non despícias.

℟. Non in multitúdine est virtus tua, Dómine, nec superbi ab inítio placuérunt tibi; sed * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. ℣. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. * Humílium. Glória. * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. *Judith* 9. *Luc.* 18.

IN III. NOCTUR.

Léctio sancti Evangéli[i secun]dùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1[4.]

IN illo témpore; Cùm [in]tráret Jesus in domum [cu]júsdam príncipis Phari[sæo]rum sábbato manducáre [pa]nem, & ipsi observá[bant] eum: & ecce homo qui[dam] hydrópicus erat ante ill[um.] Et réliqua.

Homília S. Gregórii Pa[pæ.]

Libr. 16. *Moral. in J[ob.]*

QUantálibet sit jus[titia] óperis, apud inter[num] júdicem nulla est[, si] hanc élevat tumor me[ntis.] Qui enim humiliátus fú[erit,] erit in glória; & qui incl[iná]verit óculos suos, ipse sal[vábi]tur. Quæ nimírum senté[ntia] à veritátis ore non discr[epat] dicentis: Omnis qui se e[xal]tat, humiliábitur; & q[ui se] humíliat, exaltábitur. U[nde] & per Salomónem díci[tur:] Antequam conterátur, e[xal]tátur cor hóminis; & a[nte]quam gloriétur, humili[átur.] Rectè autem dícitur: [Qui] inclináverit óculos suos, salvábitur; quia quantùm [in] membrórum minist[ério] deprehendi potest, prim[a su]pérbiæ osténsio esse in ó[culis] solet. Oculos ergo incli[nare] est nullum respiciendo [des]pícere, sed se minórem[, at]que ímparem cunctis áspicit, æstimáre. Salv[ábi]tur qui óculos inclínat; [quia] qui falsum supérbiæ v[erti]cem déserit, veritátis [cel]sitúdinem ascendit.

salem, & illic custodírent, ubi angustum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israel secundùm quod constitúerat eis sacerdos Dómini Elíachim.

℟. Æquo ánimo estóte, fratres, expectémus à Dómino misericórdiam; * Fórsitan enim indignatiónem suam abscindet, & † Dabit glóriam nómini suo. ℣. Nihil sollíciti sitis, sed in omni oratióne & obsecratióne, petitiónes vestræ innotescant apud Deum; * Fórsitan. Glória Patri. † Dabit. *Judith 7. Philip. 4.*

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

POtentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, obliviscantur sapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoferni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit, & omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit. Hæc enim succíncta jejúnio, in castris prætendébat aliénis: ille vino sepultus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulieris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum.

℟. Reputantes peccátis nostris hæc ipsa supplícia minóra esse, * Flagélla Dómini, quibus corrípimur, ad emendatiónem, & non ad perditiónem nostram evenísse credámus. ℣. Dum judicámur, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. * Flagélla Dómini. *Judith* 8. 1. *Cor* 11.

Lectio v.

ESther quoque pulchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitátibus liberávit: ita ut regem sibi fáceret esse subjectum, non libídinis ardóre flammátum, sed cœlésti miseratióne convérsum; ita ut & pœna retorquerétur in ímpium, & honor sacris rédderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aquâ lavit, plus plácuit, & vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsolvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit etiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus. * Humiliémus illi ánimas nostras, & expectémus in-

℟. Superbum séquitur humílitas; * Et † Húmilem spíritu suscípiet glória. ℣. Qui potens est, dispersit supérbos, & exaltávit húmiles. * Et húmilem spíritu suscípiet glória. Glória. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Jesus dixit ad legisperítos & Pharisæos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse veró apprehensum sanávit hydrópicum, ac dimísit. *Luc.* 14.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur; ac bonis opéribus júgiter præstet esse intentos; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Vernensi

Anno 755. *C.* 14.

DE ópere rurári, arátro, aut víneæ sectióne, excussióne, vel sepe, censúimus die Domínico abstinendum; quò facíliùs pópuli ad Ecclésiam venientes, oratióni vacent.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Respondens Jesus ad legisperítos, dixit: Cujus vestrûm ásinus aut bos in púteum cadet, & non continuò éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad hæc respondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

ERat Judith relicta vidua jam annis tribus, & ménsibus sex. Et in superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puellis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domûs Israel. Erat autem eleganti aspectu nimis; cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum & grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Scitóte. 210.

Lectio ij. Cap. 10.

FActum est autem cùm descénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, & tenuérunt eam, dicentes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ respondit: Fília sum Hebræórum; ídeo ego fugi à fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi quòd dentur vobis in deprædatiónem; pro eo quòd contemnentes vos, noluérunt ultro trádere seipsos, ut invenírent misericórdiam in conspectu vestro. Hac de causa cogitávi mecum, dicens: Vadam ad fáciem príncipis Holo-

, ut indicem illi secré-
rum, & ostendam illi
ditu possit obtinére eos,
t non cadat vir unus de
itu ejus. Et cùm audis-
viri illi verba ejus, con-
rábant fáciem ejus, &
in óculis eórum stupor,
oniam pulcritúdinem ejus
abantur nimis. Et dixé-
nt ad eam: Conservasti
nimam tuam eò quòd tale
reperisti consílium, ut des-
céndere ad dóminum no-
strum. Hoc autem scias, quóniam cùm stéteris in conspectu ejus, bene tibi fáciet, & eris gratíssima in corde ejus. Duxeruntque illam ad tabernáculum Holofernis, annuntiantes eam. Cùmque intrasset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holofernes.

℟. Judith vídua. 210.

Lectio iij. Cap. 13.

ERat Judith sola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte sopítus. Dixitque Judith puellæ suæ, ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Israel, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut sicut promisisti, Jerúsalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixisset, accessit ad columnam quæ erat ad caput lécduli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cùmque evaginasset illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait: Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percussit bis in cervícem ejus; & abscídit caput ejus.

℟. Æquo ánimo. 211.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi.

Anno 813. Can. 4.

OPportúnum dúcimus ut humilitátem atque religiónem, & in vultu, & in opéribus, & in hábitu, & in sermóne demonstrent Epíscopi; ut bene agentes, & hábitu, & vultu demúlceant; malè agéntibus verò ipso suo visu terríbiles sint.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 15.

CUm omnis exércitus decollátum Holofer
nem audisset, fugi
mens & consílium ab eis
& solo tremóre & metu ag
táti, fugæ præsídium s
munt; ita ut nullus loquer
tur cum próximo suo,
inclináto cápite, relictis
nibus, evádere festinát
Hebræos, quos armáto
per se veníre audiébant
gientes per vias campór
& sémitas cóllium. V
tes ítaque filii Israel fi
tes, secúti sunt illos
cenderuntque clanger
bis, & ululantes post

Et quóniam Assyrii non adunáti, in fugam ibant præcípites; fílii autem Israel uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos invenire potuissent.

℟. Reputantes. 211.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exiísset ad illum, benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecísti viríliter, & confortátum est cor tuum; eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nescíeris: ídeo & manus Dómini confortávit te, & ídeo eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collécta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israel. ℟. Quia. 211.

Lectio iij. Cap. 16.

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocausta, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith universa vasa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conopéum quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus, óbtulit in anathéma oblivionis. Erat autem pópulus jucundus secundùm fáciem sanctórum, & per t[illegible] menses gáudium hujus vi[illegible]ctóriæ celebrátum est [illegible] Judith. Post dies autem il[illegible] unusquisque rédiit in do[illegible]mum suam; & Judith ma[illegible]gna facta est in Bethúlia, [illegible] præclárior erat universæ [illegible]ræ Israel. Erat étiam vi[illegible] cástitas adjuncta, ita ut n[illegible] cognósceret virum omni[illegible]bus diébus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir ejus. Erat autem diébus fe[illegible]stis procédens cum magna glória. Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimísit Abram suam líberam, & defuncta est, ac sepulta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem.

℟. Non. 212.

CANON.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Anastásium Epíscopum.

Script. anno 445. Cap. 2. & ultimo.

QUi scit se quibusdam esse præpósitum, non moléstè ferat áliquem sibi esse prælátum; sed obediéntiam quam éxigit, ipse depéndat; & sicut non vult gravis óneris sárcinam ferre, ita non áudeat áliis importábile pondus impónere.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Esther.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum viginti septem provin-

gentis Judææ ;
luit omnem Ju-
i erant in regno
lere natiónem.
ie. 217.
. Cap. 4.
i audíſſet Mar-
s, ſcidit veſti-
& indútus eſt
ens cínerem cá-
latéa médiæ ci-
te magnâ cla-
ndens amaritú-
i ſui, & hoc eju-
id fores palátii
on enim erat lí-
m ſacco aulam
e. In ómnibus
inciis, óppidis,
quæ crudéle re-
rvénerat, plan-
erat apud Ju-
ium, ululátus,
acco & cínere
trato uténtibus.
em ſunt puellæ
nuchi, nuntia-
t. Quod áudiens
eſt : & veſtem
áto ſacco indúe-
quam accípere
óque Athach eu-
n rex miniſtrum
ræcépit ei ut iret
æum, & díſce-
hoc fáceret.
lamávit ad Dó-
7.
NON.
o Cæſaraugu-
áno.
80. Can. 4.
que ſe ſub ordi-
, vel Diaconá-
reſbytérii, vel

Epiſcopátûs mortáli crímine dixerint eſſe pollutos, à ſupradíctis ordinatiónibus cenſúimus ſubmovendos, reos ſcílicet vel veri confeſſióne, vel mendácio falſitátis.

FERIA SEXTA.

De libro Eſther.

Lectio j. Cap. 5.

DIe tértio indúta eſt Eſther regálibus veſtiméntis, & ſtetit in átrio domûs régiæ, quod erat intérius, contra baſílicam regis : at ille ſedébat ſuper ſólium ſuum in conſiſtório palátii contra óſtium domûs. Cúmque vidíſſet Eſther regínam ſtantem, plácuit óculis ejus, & extendit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens, oſculáta eſt ſummitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex : Quid vis, Eſther regína ? Quæ eſt petítio tua ? étiamſi dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa reſpóndit : Si regi placet, óbſecro ut vénias ad me hódie, & Aman tecum ad convívium quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, citò Aman, ut Eſther obédiat voluntáti.

℟. Inſtábat. 217.

Lectio ij. Cap. 6.

CUm eſſet ingréſſus Aman, ait illi rex : Quid debet fíeri viro quem rex honoráre desíderat ? Cógitans autem in corde ſuo Aman & réputans quòd nullum álium rex, niſi ſe, vellet honoráre, reſpóndit :

† Liberavitque nos ab ómnibus malis. ℣. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ. * Salvum. Glória Patri. † Liberavitque. Esther 10. Luc. 1.

CANON.

Ex libro Régulæ Pastorális sancti Gregórii Papæ.

Script. circa annum 591.

P. 1. C. 6.

HUmílitas, si céteris quoque virtútibus cíngitur, tunc ante Dei óculos vera est, cùm ad respuendum hoc quod utíliter subíre præcípitur, pértinax non est. Neque enim verè húmilis est, qui superni nutûs arbítrium ut débeat præesse intélligit, & tamen præesse contemnit. Sed divínis dispositiónibus súbditus, atque à vítio obstinatiónis aliénus, si jam donis præventus est, quibus & áliis prosit, & ex corde debet fúgere, & invítus obedíre.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 2.

EVolúto témpore per órdinem, instábat dies quo Esther fília Abíhail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit mulíebrem cultum, sed quæcumque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, & incredíbili pulcritúdine, ómnium óculis gratiósa & amábilis

videbátur. Ducta est ad cubículum regis mense décimo, qui Tebeth, séptimo an gni ejus. Et adamá rex plusquam omne res; habuítque grá misericórdiam coram per omnes mulíeres fuit diadéma regni i ejus, fecítque eam in loco Vasthi.

℟. Instábat, 217

Lectio ij. Cap

POst hæc rex Assué távit Aman fili madáthi, qui erat c Agag; & pósuit sól super omnes prínci habébat. Cunctíque gis, qui in fóribu versabántur, flectél nua, & adorábant sic enim præcéperat perátor: solus Mar non flectébat genu que adorábat eum. xérunt púeri regis fores palátii præsi Cur præter céteros servas mandátum Cùmque hoc crébri rent, & ille nollet nuntiavérunt Ama cupientes utrùm pe ret in senténtia: enim eis se esse Quod cùm audísset & experimento quòd Mardochæus cteret sibi genu, ne ráret; irátus est v pro níhilo duxit i Mardochæum míttere manus suas; audíer

ijus poténtiæ,
fácere? Dixit-
Hostis & ini-
éssimus iste est
l ille áudiens,
t, vultum re-
ferre non sú-

Sabbato, [illegible].
tria quarta præ-

Cap. 7. & 8.
Harbóna unus
chis qui stabant
regis: En li-
paráverat Mar-
locútus est pro
domo Aman,
dinis quinqua-
Cui dixit rex:
am in eo. Suf-
ue Aman in pa-
aráverat Mar-
egis ita quié-
dedit rex Af-
reginæ domum
rsárii Judæó-
ardochæus in-
e fáciem regis.
nim ei Esther,
ruus suus. Tu-
ulum, quem
pi jússerat. &
ochæo. Esther
stuit Mardo-
domum suam.

Cap. 9.
décimi mensis,
ur vocári ante
, tértiá décimá
cunctis Judæis
rabátur, & ho-
nhiábant sán-
rice Judæi su-
cœpérunt, &

se de adversáriis vindicáre. Congregatíque sunt per síngulas civitátes, óppida & loca, ut exténderent manum contra inimícos & persecutóres suos. Nullúsque ausus est resístere, eò quòd omnes pópulos magnitúdinis eórum formído penetrárat. Nam & provinciárum júdices, & duces, & procuratóres, omnísque dígnitas quæ síngulis locis ac opéribus præerat, extollébant Judæos timóre Mardochæi, quem príncipem esse palátii, & plúrimum posse cognóverant: fama quoque nóminis ejus crescébat quotídie, & per cunctórum ora volitábat.

CANON.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Anastásium Thessalonicensem Archiepíscopum.

Scripta anno 445. *C.* 8. & 9.

SUis términis quísque contentus sit, nec supra mensúram juris sui affectet augéri. Aliénum quoque Cléricum, invíto Epíscopo ipsíus, nemo suscípiat, nemo sollícitet, nisi forte ex plácito caritátis id inter dantem accipientemque convénerit. Nam gravis injúriæ reus est, qui de fratris Ecclésia id quod est utílius aut pretiósius audet vel allícere vel tenére. Itaque si intra Províncian res ágitur, transfugam Cléricum ad suam Ecclésiam Metropolitánus redíre compellat; ut nec cupi-

Homo quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, & impóni super equú qui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum, & primus de régiis princípibus ac tyrannis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens, clamet & dicat: Sic honorábitur, quemcumque volúerit rex honoráre. Dixitque ei rex: Festína, & sumptâ stolâ & equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his quæ locútus es, prætermittas.

℟. Dómine. 217.

Lectio iij.

TUlit itaque Aman stolam & equum, indutumque Mardochæum in platéa civitátis, & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condignus est, quemcumque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii: & Aman festinávit ire in domum suam, lugens & operto cápite; narravitque Zares uxóri suæ, & amícis ómnia quæ evenissent sibi. Cui respondérunt sapientes, quos habébat in consílio, & uxor ejus: Si de sémine Judæórum est Mardochæus, ante quem cádere cœpisti, non póteris ei resístere, sed cades in conspectu ejus.

℟. Israel clamávit ad Dóminum. 217.

CANON.

Ex Epístola sancti ... Papæ ad Rústicu... bonensem Episco...

Scripta anno 4...

MIror dilectióne... in tantum ... rum quæcumque ... nascéntium advers... bári, ut vacatiónem ... copátûs labóribus ... te dicas, & malle ... atque ótio vitam ... quam in his quæ ti... missa sunt, perman... manendum est in ó... dito, & in labóre ...

SABBAT...

De libro Esth...

Lectio j. C...

INtrávit rex & ... ut bíberent cum ... Dixitque ei re... secundâ die, postqu... incalúerat: Quæ est ... tua, Esther, ut de... & quid vis fieri? ét... mídiam partem re... petíeris, impetrábis. ... illa respondit: Si in... tiam in óculis tuis ... & si tibi placet, do... ánimam meam pro... go, & pópulum m... quo óbsecro: trád... sumus ego & pópul... ut conterámur, jug... & pereámus. Atqu... in servos & fámul... rémur; esset toler... lum, & gemens ... nunc autem host... est, cujus crudélit... dat in regem. Re... que rex Assuérus,

, & cujus poténtiæ ,
audeat fácere ? Dixit-
ther : Hostis & ini-
noster péssimus iste est
. Quod ille áudiens ,
tim púit , vultum re-
reginæ ferre non sú-
it.

stus de Sabbato,
è Feriâ quarta præ-
]

tio ij. Cap. 7. & 8.
ixitque Harbóna unus
de eunúchis qui stabant
inistério regis : En li-
m quod paráverat Mar-
chæo qui locútus est pro
ge, stat in domo Aman ,
bens altitúdinis quinqua-
nta cúbitos. Cui dixit rex :
pendite eúm in eo. Sus-
nsus est itaque Aman in pa-
íbulo quod paráverat Mar-
chæo ; & regis ira quié-
. Die illo dedit rex As-
rus Esther regínæ domum
an adversárii Judæó-
, & Mardochæus in-
ivit est ante fáciem regis.
fessa est enim ei Esther,
l esset pátruus suus. Tu-
e rex ánnulum , quem
man récipi jússerat , &
dit Mardochæo. Esther
n constítuit Mardo-
m super domum suam.
tio iij. Cap. 9.
tur duodécimi mensis ,
em Adar vocári ante
íximus , tértiâ décimâ
quando cunctis Judæis
écdio parabátur , & ho-
tórum inhiábant sán-
, versâ vice Judæi su-
res esse cœpérunt , & se de adversáriis vindicáre.
Congregatíque sunt per sín-
gulas civitátes , óppida &
loca , ut exténderent ma-
num contra inimícos & per-
secutóres suos. Nullúsque au-
sus est resístere , eò quòd om-
nes pópulos magnitúdinis
eórum formído penetrárat.
Nam & provinciárum júdi-
ces , & duces , & procurató-
res , omnísque dígnitas quæ
síngulis locis ac opéribus
præerat , extollébant Judæos
timóre Mardochæi , quem
príncipem esse palátii , &
plúrimum posse cognóve-
rant : fama quoque nómi-
nis ejus crescébat quotídie ,
& per cunctórum ora volí-
tábat.

CANON.

Ex Epístola sancti Leónis Pa-
pæ , ad Anastásium Thes-
salonicensem Archiepís-
copum.

Scripta anno 445. C. 8. & 9.

SUis términis quisque con-
tentus sit , nec supra men-
súram juris sui affectet au-
géri. Aliénum quoque Clé-
ricum , invíto Epíscopo ip-
síus , nemo suscípiat , nemo
sollícitet , nisi fortè ex plá-
cito caritátis id inter dan-
tem accipientemque convé-
nerit. Nam gravis injúriæ
reus est , qui de fratris Ec-
clésia id quod est utílius aut
pretiósius audet vel allícere
vel tenére. Itaque si intrà
Províncíam res ágitur , tráns-
fugam Clériccum ad suam
Ecclésiam Metropolitánus re-
díre compellat ; ut nec cupi-

ditáti, nec ambitióni occásio relinquátur.

Ad Magníficat. *Ant.* I. *D.* In diébus Nehémiæ ducis, & Esdræ sacerdótis, in dedicatióne muri Jerúsalem, requisiérunt Levítas de ómnibus locis suis, ut addúcerent eos, & fácerent dedicatiónem & lætítiam in actióne gratiárum. 2. *Esdræ* 12.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA XVII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber primus Esdræ.

Lectio j. Cap. I.

IN anno primo Cyri regis Persárum, ut complerétur verbum Dómini ex ore Jeremíæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri regis Persárum; & traduxit vocem in omni regno suo étiam per scriptúram, dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persárum: Omnia regna terræ dedit mihi Dóminus Deus cœli, & ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Jerúsalem, quæ est in Judæa. Quis est in vobis de univérso pópulo ejus? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Jerúsalem quæ est in Judæa, & ædíficet domum Dómini Dei Israel; ipse est Deus qui est in Jerúsalem. Et omnes réliqui in cunctis lócis ubicumque hábitant, ádjuvent eum viri de loco suo, argento & auro, & substántiá, & pecóribus, excepto quod voluntárie ófferunt templo Dei quod est in Jerúsalem. Et [...]
príncipes patrum
& Bénjamin, &
tes, & Levítæ,
cujus Deus susci
tum, ut ascénder
ficandum templu
quod erat in Jerúsl
versíque qui eran
tu, adjuvérunt ma
in vasis argéntei
in substántia, & ju
supelléctili, excep
sponte obtúlerant
que Cyrus prótuli
pli Dómini, quæ
buchodónosor de
& posúerat in te
sui. Prótulit autem
rex Persárum p
Mithrídatis filii
& annumerávit
ser príncipi Juda.

℟. Cùm cœper
in Babylóne sept
ni, visitábo vos
citábo super vo
meum bonum, &
captivitátem vest
versis géntibus.
tum est tempus,
pinquávit: Pœni
crédite; * Et susc
vos. *Jerem.* 29.

Lectio ij.

JAmque vénera
séptimus, & er
rael in civitátibus
gregátus est erg
quasi vir unus in
Et surrexit Jósue
dec, & fratres eju
tes, & Zorobabel
thiel, & fratres ej
ficavérunt altáre

1 atque invi-
n Job ita ait:
ntem maris,
em abyssi am-
que tibi sunt
mortis. Jani-
nferni viden-
unt. Légimus
er interroga-
demonstrante
ióne ea quæ
in ipsis inferni
præclárè gesta
nim Christus
t vixit, ut &
& vivéntium

óminus chri-
, cujus appre-
m: * Subji-
iem ejus gen-
egum vertam;
cónteram, &
confringam.
iverit Christus
ípitum & pote-
et illum regná-
t Deus omnes
pédibus ejus.
45. 1. *Cor.* 15.
io vj.
uidem Cyrus,
iniis, templum
ædificári jus-
autem Ecclé-
revérà & cele-
itátem Emmá-
iam Babylóna
rtens supérbâ,
ósam Idololá-
veró in typum
i, & ea quæ de
r pósita sint, ex
ceps à Prophéta
anifestum fict.

Ego feci terram & hómi-
nem super eam, ego manu
mea firmávi cœlum, ego
suscitávi eum cum justítia,
ipse ædificábit civitátem
meam: qui enim creávit
terram & hóminem super
eam, quique cœlum stellis
ornávit, excitávit nobis ju-
stítiam Jesum redimentem
gratis (justificáti enim su-
mus per fidem in sánguine
ejus) liberantem à vinculis
& captivitáte, & ædificán-
tem spirituáliter intellectuá-
lem Jerúsalem, & fundan-
tem Ecclésiam quæ ab ipsis
inferni portis commovéri
non possit, nec ab homíni-
bus vinci. Hunc Deum co-
gnoscentes qui olim erravé-
runt, dicunt: Tu es Deus
noster, & nescívimus. Hunc
adorábunt, & omne se fle-
ctet illi genu, & confitétur
omnis lingua. Huic quidam
ex Israelítis obsístere conáti
sunt; confusi veró sunt, &
concidérunt, & retrorsum
iérunt juxta Prophétæ vo-
cem. Cyrus ítaque Camby-
sis filius fundávit templum
Dei Jerosólymis, in typum
Christi.

℟. Suscitávit Dóminus
spíritum Cyri regis, & tra-
duxit vocem in omni regno
suo, dicens: Deus cœli præ-
cépit mihi ut ædificárem ei
domum in Jerúsalem: * Quis
est in vobis de universo pó-
pulo ejus? † Ascendat, &
ædíficet domum Dómini
Dei Israel. ℣. In Christo Je-
su omnis ædificátio constru-

nítimis ac vicínis íntulit: demum Babylóne ipsâ vi captâ, liberávit Judæos Aſſyriórum tyránnidem lamentantes, nec ſine lácrymis accurréntes, affirmantéſque prædíctum eſſe à Deo per vocem ſanctórum, quòd ventúrus eſſet opportúnè, & adversários debellatúrus, atque ipſe liberáret è vínculis oppreſſos, quódque rurſum ædificáret templum in Jeroſólymis, quod Aſſyrii ímpiè in Deum agentes incénderant. Porrò quòd nequáquam hac in re mentíti ſint Iſraelítæ, fácilè nobis conſtíterit, ſi ſanctórum Prophetárum ſcripta inquirámus. Ait enim ita Deus per vocem Iſaíæ: Hæc dicit Dóminus Deus chriſto meo Cyro, cujus apprehendi déxteram, ut ſubjíciam ante eum gentes. Propter ſervum meum Jacob, & Iſrael electum meum, ego vocábo te nómine tuo, & ſuſcípiam

eum, & captivitá
dimittet non in
que in munéribu
corruptibílibus an
gento redempti,
pretióſo ſánguin
*Ego. Iſ. 44. & 45

Lectio v

ET quidem Cy
nátus eſt innu
tibus, atque omn
cépit cívitas. Acc
&. theſauros in t
tentes, abſcóndi
ſéculo némini viſ
turnâ ſervitúte
exémit. At reg
univerſam terrar
nuel, quem tame
nium ſalvatórem
demptórem totâ
cípiens commóra
tum genus humá
ſervitúte ac tyrá
bólica liberátum e
ſubditum. Deſce
rem in infernum
theſauros tenebró
ſcónditos, inviſil

róximum tuum sicut teipsum. ℣. Dilige próximum, conjúngere fide cum illo. Díliges. *Matth.* 22. *Eccli.* 27.

Lectio ix.

DEbet ergo & próximũ dilígere tamquam seipsum; ut quem potúerit hóminem, vel beneficéntiæ consolatióne, vel informatióne doctrínæ, vel disciplínæ coercitióne, addúcat ad colendum Deum, sciens in his duóbus præceptis totam Legem Prophetásque pendére. Hoc qui sóbriâ discretióne éligit, prudens est: qui nullâ hinc afflictióne avértitur, fortis est: qui nullâ áliâ delectatióne, témperans est: qui nullâ elatióne, justus est. His virtútibus divínitùs impertítis, per grátiam Mediatóris Dei cum Patre & nobíscum hóminis Jesu Christi, per quem post inimicítias iniquitátis reconciliámur Deo in spíritu caritátis; his, inquam, virtútibus divínitus impertítis, & bona vita nunc ágitur, & póstea præmium ejus, quæ nisi ætérna esse non potest, beáta vita persólvitur. Hic enim sunt eædem virtútes in actu, ibi in effectu: hic in ópere, ibi in mercéde: hic in officio, ibi in fine.

℟. Bene, Magister, in veritáte dixisti, Quia unus est Deus; &, Ut diligátur ex toto corde: * Et, Dilígere próximum tamquam seipsum, majus est ómnibus holocautomátibus & sacrifíciis. ℣. Qui facit misericórdiam offert sacrifícium: beneplácitum est Dómino recédere ab injustítia. * Et, Dilígere. Glória Patri. * Et, Dilígere. *Marc.* 12. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant* 6 F. Primum ómnium mandátum est: Audi, Israel, Dóminus Deus tuus, Deus unus est; &, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Majus áliud mandátum non est. *Marc.* 12.

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter, & amórem fac nos habére perpétuum; quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis; Per.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1581. *Can.* 3. *de Cultu divino.*

PRima, ac præcípua pars cultûs divíni in ánimo consistit, ut priùs diligámus & venerémur Deum in veritáte, ac corde perfecto, deinde verbo, atque ópere, ut de nobis non dicátur: Pópulus hic lábiis me honórat, cor autem eórum longè est à me; ita ut Christi atque ejus sponsæ Ecclésiæ mandáta observémus, nec diabólicæ fraudis figmenta nec humánæ ratiónis invénta, nec privátas quorumcumque locórũ consuetúdines, ac plerumque pótiùs corruptélas præceptis ejusdem Christi &

Ecclésiæ anteponámus, aut ex illis ista írrita faciámus.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Interrogávit Pharisæos Jesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. *Matt.* 22.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Esdræ.

Lectio j. Cap. 4.

AUdiérunt hostes Judæ & Bénjamin, quia fílii captivitátis ædificárent templum Dómino Deo Israel; & accedentes ad Zoróbabel, & ad príncipes patrum, dixérunt eis: Ædificémus vobíscum, quia ita ut vos, quærimus Deum vestrum: ecce nos immolávimus víctimas à diébus Asor Haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. Et dixit eis Zoróbabel, & Jósue, & réliqui príncipes patrum Israel: Non est vobis & nobis ut ædificémus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis Cyrus rex Persárum. Factum est ígitur ut pópulus terræ impedíret manus pópuli Judæ, & turbáret eos in ædificando. Conduxérunt autem adversùs eos consiliatóres, ut destrúerent consílium eórum ómnibus diébus Cyri regis Persárum, & usque ad regnum Daríi regis [...]rum.

℟. Cùm cœperint.

Lectio ij. Cap. 4.

TUnc intermissu[...] opus domûs Dó[...] Jerúsalem, & non [...] que ad annum secund[...] gni Daríi regis Per[...] Prophetavérunt aute[...] gæus prophéta, & [...] rías fílius Addo, prop[...] tes ad Judæos qui e[...] Judæa & Jerúsalem, [...] mine Dei Israel. Tu[...] rexérunt Zoróbabel fí[...] láthiel, & Jósue fíli[...] dec, & cœpérunt æ[...] templum Dei in Jerú[...] & cum eis prophét[...] adjuvantes eos. In i[...] tem témpore venit [...] Thathánai, qui era[...] trans flumen, & Sth[...] nai, & consiliárii e[...] sicque dixérunt eis [...] dedit vobis consílium [...] mum hanc ædificaré[...] muros ejus instauraré[...] quod respóndimus e[...] essent nómina hómin[...] ctórum ædificatiónis [...] Oculus autem Dei [...] factus est super sen[...] dæórum, & non pot[...] inhibére eos. Placuit [...] res ad Daríum refer[...] & tunc satisfácerent [...] sùs accusatiónem illa[...]

℟. Animæquióres.

Lectio iij. Ca[...]

TUnc Daríus rex [...] pit: & recensué[...] bibliothéca librórũ q[...] repósiti in Babylóni[...]

…tanquam sicut teip-
Dilige próximum,
…e fide cum illo.
…Matth. 22. Ec-

Lectio iii.
…r ergo & próximũ
…gere tamquam seip-
quem potúerit hó-
, vel beneficéntiæ
…ône, vel informa-
…tiónes, vel disciplí-
…tióne, addúcat ad
a Deum, sciens in
…s præceptis totam
Prophetásque pen-
c qui sóbriè dilige-
…, prudens est:
…hinc afflictióne
…, fortis est: qui
…delectatióne, tém-
…: qui nullâ elatió-
…est. His virtútibus
…impertítis, per grá-
…diatóris Dei cum
nobíscum hóminis
isti, per quem post
…s iniquitátis re-
…ur Deo in spíritu
…; his, inquam,
…s divínitùs imper-
bona vita nunc ági-
…stea præmium ejus,
…terna esse non po-
…a vita persólvitur.
…n sunt eædem vir-
…ctu, ibi in effectu:
…ere, ibi in mercé-
…n officio, ibi in fine.
…ne, Magister, in
dixisti, Quia unus
; &, Ut diligátur ex
…de: * Et, Dilígere
…m tamquam seip-
…ajus est ómnibus ho-
…Autumnalis. Bles.

…locautomátibus & sacrificiis.
℣. Qui facit misericórdiam
offert sacrificium: beneplácitum
est Dómino recédere
ab injustítia. * Et, Dilígere.
Glória Patri. * Et, Dilígere.
Matt. 12. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. Ant. 6. F.
Primum ómnium mandátum
est: Audi, Israel, Dóminus
Deus tuus, Deus unus
est; &, Díliges Dóminum
Deum tuum ex toto corde
tuo. Majus áliud mandátum
non est. *Marc.* 12.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter, & amórem
fac nos habére perpétuum;
quia numquam tua gubernatióne
destítuis, quos in soliditáte
tuæ dilectiónis instítuis; Per.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1581. *Can.* 3. *de Cultu divino.*

Prima, ac præcípua pars cultûs divíni in ánimo consistit, ut priùs diligámus & venerémur Deum in veritáte, ac corde perfecto, deinde verbo, atque ópere, ut de nobis non dicátur: Pópulus hic lábiis me honórat, cor autem eórum longè est à me; ita ut Christi atque ejus sponsæ Ecclésiæ mandáta observémus, nec diabólicæ fraudis figmenta nec humánæ ratiónis inventa, nec privátas quorumcumque locórũ consuetúdines, ac plerumque pótiùs corruptélas præceptis ejusdem Christi &

Ecclésiæ anteponámus, aut ex illis ista írrita faciámus.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Interrogávit Pharisǽos Jesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede à dextris meis. *Matt.* 22.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Esdræ.

Lectio j. Cap. 4.

AUdiérunt hostes Judæ & Bénjamin, quia fílii captivitátis ædificárent templum Dómino Deo Israel; & accedentes ad Zoróbabel, & ad príncipes patrum, dixérunt eis: Ædificémus vobíscum, quia ita ut vos, quærimus Deum vestrum: ecce nos immolávimus víctimas à diébus Asor Haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. Et dixit eis Zoróbabel, & Jósue, & réliqui príncipes patrum Israel: Non est vobis & nobis ut ædificémus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis Cyrus rex Persárum. Factum est ígitur ut pópulus terræ impedíret manus pópuli Judæ, & turbáret eos in ædificando. Conduxérunt autem adversùs eos consiliatóres, ut destrúerent consílium eórum ómnibus diébus Cyri regis Persárum, & usque ad regnum Darii re rum.

℟. Cùm cœperi

Lectio ij. Cap

TUnc interm opus domûs I Jerúsalem, & non que ad annum seci gni Darii regis Prophetavérunt a gæus prophéta, rías fílius Addo, p tes ad Judæos qu Judæa & Jerúsaler mine Dei Israel. rexérunt Zoróbab láthiel, & Jósue dec, & cœpérunt templum Dei in J & cum eis prop adjuvantes eos. I tem témpore ve Thathánai, qui trans flumen, & nai, & consiliári sicque dixérunt dedit vobis consíli rum hanc ædific muros ejus instaur quod respóndimu essent nómina hór ctórum ædificatió Oculus autem D factus est super dæórum, & non inhibére eos. Pla res ad Daríum r & tunc satisfácere sùs accusatiónem i

℟. Animæquiór

Lectio iij.

TUnc Daríus pit: & recen bibliothéca librór repósiti in Baby

ncipum & ma-
it in transgres-
imá. Cúmque
ónem istum,
meum & tuni-
i capillos cápi-
arbæ, & sedi
venérunt au-
nnes qui timé-
Dei Israel, pro
eórum qui de
nerant, & ego
is usque ad sa-
ertínum; & in
pertíno surrexi
mea, & scisso
nicá, curvávi
& expandi ma-
d Dóminum
..
it. 225.
ON.
Vasensi tértio.
). *Can.* I.
it, ut Pres-
ui sunt in Pa-
túti, junióres
cóscumque ha-
n in domo re-
eos quómodo
piritáliter nu-
nos paráre, di-
bus insístere,
ómini erudíre

QUARTA.
imo Esdræ.
Cap. 10.
e Esdrá, &
nte eo, &
& jacente ante
, collectus est
el cœtus gran-
rum, & mulíe-
rum; & fle-

vit pópulus fletu multo. Et respóndit Sechénias fílius Jéhiel de fíliis Ælam, & dixit Esdræ: Nos prævaricáti sumus in Deum nostrum, & dúximus uxóres alienígenas de pópulis terræ: & nunc, si est pœniténtia in Israel super hoc, percutiámus fœdus cum Dómino Deo nostro, ut projiciámus universas uxóres, & eos qui de his nati sunt juxta voluntátem Dómini, & eórum qui timent præceptum Dómini Dei nostri; secúndum legem fiat. Surge, tuum est decérnere; nosque érimus tecum: confortáre, & fac. Surrexit ergo Esdras, & adjurávit príncipes Sacerdótum & Levitárum, & omnem Israel, ut fácerent secúndum verbum hoc, & juravérunt. Et surrexit Esdras ante domum Dei, & ábiit ad cubículum Jóhanan fílii Elíasib; & ingressus est illuc, panem non comédit, & aquam non bibit: lugébat enim transgressiónem eórum qui vénerant de captivitáte.

℟. Cùm cœperint. 222.

Lectio ij.

ET missa est vox in Juda, & in Jerúsalem ómnibus fíliis transmigratiónis, ut congregaréntur in Jerúsalem; & omnis qui non vénerit in tribus diébus juxta consílium príncipum & seniórum, auferétur univérsa substántia ejus, & ipse abjiciétur de cœtu transmi-

centum, arietes ducentos,
agnos quadringentos, hir-
cos caprárum pro peccáto
totíus Iſraël duódecim, jux-
ta númerum tribuum Iſrael.
Et ſtatuérunt Sacerdótes in
ordínibus ſuis, & Levítas in
vícibus ſuis ſuper ópera Dei
in Jeruſalem, ſicut ſcriptum
eſt in libro Móyſi.

℟. Ego Dóminus. 224.

Lectio iij. Cap. 6. & 7.

FEcérunt autem filii Iſrael
transmigratiónis Paſ-
cha quartâdécimâ die men-
ſis primi. Purificáti enim
fúerant Sacerdótes & Levítæ
quaſi unus: omnes mundi
ad immolandum Paſcha uni-
verſis filiis tranſmigratiónis,
& frátribus ſuis Sacerdóti-
bus, & ſibi. Et comedérunt
filii Iſrael qui reverſi fúe-
rant de tranſmigratióne, &
omnes qui ſe ſeparáverant
à coinquinatióne géntium
terræ ad eos, ut quærerent
Dóminum Deum Iſrael. Et
fecérunt ſolemnitátem azy-
mórum ſeptem diébus in læ-
títia, quóniam lætificáve-
rat eos Dóminus, & con-
vérterat cor regis Aſſur ad
eos, ut adjuváret manus
eórum in ópere domûs Dó-
mini Dei Iſrael. Poſt hæc
autem verba, in regno Ar-
taxerxis regis Perſárum,
Eſdras filius Saráiæ, filii Aza-
ríæ, filii Helcíæ, filii Sel-
lum, filii Sadoc, filii Achi-
tob, filii Amaríæ, filii Aza-
ríæ, filii Máraioth, filii Za-
rahíæ, filii Ozi, filii Bocci,
filii Abíſue, filii Phínees,

filii Eléazar, filii A
cerdótis ab inítio.
dras aſcendit de Ba
& ipſe ſcriba velox
Móyſi, quam I
Deus dedit Iſrael
ei rex ſecundùm
Dómini Dei ejus ſu
omnem petitiónem
aſcendérunt de filii
& de filiis Sacerdótu
filiis Levitárum & d
ribus, & de janitórib
Nathinæis in Jeruſa
no ſéptimo Artaxe
gis. Et venérunt in Je
menſe quinto, ipſe
nus ſéptimus regis.
primo die menſis pr
pit aſcéndere de Ba
& in primo die men
ti venit in Jeruſalem
manum Dei ſui bo
per ſe. Eſdras enim
cor ſuum, ut inve
legem Dómini, & fi
docéret in Iſrael pra
& judícium. ℟. Dici

Lectio iiij. Ca

POſtquam autem h
pléta ſunt, acceſſ
me (Eſdram) príncipe
tes: Non eſt ſeparát
lus Iſrael, Sacerdóte
vítæ à pópulis ter
& abominatiónibus
Chananæi vidélicet
thæi, & Pherezæi,
ſæi, & Ammonitár
Moabitárum, & Æ
rum, & Amorrhæór
lérunt enim de fili
rum ſibi & filiis ſuis,
miſcuérunt ſemen
cum pópulis terrár

n. Et dixérunt mihi : remansérunt, & relicti de captivitáte ibi in víncia, in afflictióne gna sunt, & in oppró- : & murus Jerúsalem pátus est, & portæ ejus bustæ sunt igni. Cùm-audíssem verba hujuscé-li, sedi & flevi, & diébus multis; jejuná-i, & orábam ante fá-n Dei cœli. Et dixi : eso, Dómine Deus cœ-rtis, magne atque ter-lis, qui custódis pactum misericórdiam cum his te díligunt, & custó-at mandáta tua : fiant s tuæ auscultantes, & li tui aperti, ut áudias tiónem servi tui, quam oro coram te hódie te & die pro fíliis Israel is tuis : & confíteor pro átis filiórum Israel, qui peccavérunt tibi.

℟. Ego Dóminus. 224.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

Ego enim eram pincerna regis. Factum est autem nense Nisan, anno vigési- Artaxerxis regis : & vi-n erat ante eum, & levá- vinum, & dedi regi; & n quasi lánguidus ante em ejus. Dixitque mihi : Quare vultus tuus tri-est, cùm te ægrótum n vídeam? non est hoc trà, sed malum néscio d in corde tuo est. Et ti-i valde, ac nimis; & di-regi : Rex, in æternum e, quare non mœreat vultus meus, quia cívitas domûs sepulcrórum patris mei desérta est, & portæ ejus combustæ sunt igni? Et ait mihi rex : Pro quâ re pó-stulas? Et orávi Deum cœli, & dixi ad regem : Si vidétur regi bonum, & si placet ser-vus tuus ante fáciem tuam, ut mittas me in Judæam ad civitátem sepulcri patris mei, & ædificábo eam. Dixitque mihi rex, & regína quæ se-débat juxta eum : Usque ad quod tempus erit iter tuum, & quando revertéris? Et plácuit ante vultum regis, & misit me : & constítui ei tempus.

℟. Dicit Dóminus. 225.

Lectio iij.

Et veni Jerúsalem, & eram ibi tribus diébus; & surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indi-cávi cuíquam quid Deus de-dísset in corde meo ut fáce-rem in Jerúsalem; & jumen-tum non erat mecum, nisi ánimal cui sedébam. Et egres-sus sum per portam Vallis no-cte, & ante fontem dracó-nis, & ad portam stércoris; & considerábam murum Je-rúsalem dissipátum, & por-tas ejus consumptas igni. Et transívi ad portam Fon-tis, & ad aquæductum regis, & non erat locus jumento cui sedébam, ut transíret. Et ascendi per torrentem nocte, & considerábam mu-rum; & reversus, veni ad portam Vallis, & rédii. Ma-gistrátus autem nesciébant

gratiónis. Convenérunt ígitur omnes viri Juda & Bénjamin in Jerúsalem tribus diébus, ipse est mensis nonus, vigésimo die mensis: & sedit omnis pópulus in platéa domûs Dei, trementes pro peccáto, & plúviis. Et surrexit Esdras Sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis uxóres alienígenas, ut adderétis super delíctum Israel. Et nunc date confessiónem Dómino Deo patrum vestrórum, & fácite plácitum ejus, & separámini à pópulis terræ, & ab uxóribus alienígenis.

℟. Animæquióres. 225.

Lectio iij.

ET respondit univérsa multitúdo, dixítque voce magnâ: Juxta verbum tuum ad nos, sic fiat. Verúmtamen quia pópulus multus est, & tempus plúviæ, & non sustinémus stare foris, & opus non est diéi unius vel duórum (vehementer quippe peccávimus in sermóne isto) constituántur príncipes in univérsa multitúdine: & omnes in civitátibus nostris qui duxérunt uxóres alienígenas, véniant in tempóribus statútis, & cum his senióres per civitátem & civitátem, & júdices ejus, donec avertátur ira Dei nostri à nobis super peccáto hoc. Igitur Jónathan fílius Azahel, & Jaazía fílius Thécue, stetérunt super hoc, & Mesollam, & Sebéthai Levítæ adjuvérunt eos:

fecerúntque sic fílii tr
gratiónis. Et abiéru
dras sacerdos, & viri
pes familiárum in do
trum suórum, & om
nómina sua, & sedé
die primo mensis d
ut quærerent rem. E
summáti sunt omn
qui dúxerant uxóres
genas, usque ad die
mam mensis primi.

℟. Absque muro.

CANON.

Ex Concilio Narbo
Anno 589. *Can.*

QUi Diáconus au
byter fíerit stre
ruditus, & desidiósè
re, vel implére
distúlerit, & in Eccl
ómnia útilis non fu
stipéndio rejiciendu
cérnimus, & inclin
quoadúsque curvá
pleat, & defendat q
cognóscitur: quod s
veráverit desidiósè,
vult profícere, mitt
monastérium, quia
test ædificáre pópul

FERIA QUIN

Incipit liber Nehémi
& Esdræ secundus d

Lectio j. Ca

VErba Nehém
Hélchiæ. Et
est in mense
anno vigésimo, & e
in Susis castro. Et v
nani unus de frátribu
ipse & viri ex Ju
interrogávi eos de
qui remánserant &
mant de captivitáte,

am, & posiii-
super murum
contra eos. Di-
das: Debilitáta
portantis, &
est, & nos non
ificáre murum.
hostes nostri:
ignórent do-
in médium eó-
rficiámus eos,
ámus opus.
æquióres estó-

io iij.
xi atque surre-
ad optimátes
is, & ad réli-
vulgi: Nolite
ie eórum. Dó-
& terríbilis me-
: pugnáte pro
ris, fíliis ve-
ibus vestris, &
tris, & dómi-
Factum est au-
adiíssent inimíci
tum esse nobis,
eus consílium
reversi sumus
uros, unusquis-
uum. Et factum
, média pars ju-
m faciébat opus,
ata erat ad bel-
eæ, & scuta, &
icæ, & prínci-
in omni domo
icántium in mu-
ántium ónera,
ium, una manu
opus, & álterâ
ium; ædificán-
unusquisque gla-
cinctus renes. Et
ædificábant, & clangébant búccinâ juxta me.

℟. Absque muro. 223.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1546. Sess. 5. de Reform. C. 1.

SAcrosáncta Synodus piis summórum Pontíficum & probatórum Conciliórum constitutiónibus inhærens, ne cœléstis sacrórum librórum thesaurus neglectus jáceat, státuit, quod in Ecclésiis in quibus stipéndium pro lectóribus sacræ Theológiæ deputátum repéritur, Epíscopi eos qui stipéndium hujúsmodi óbtinent, ad ipsius sacræ Scriptúræ expositiónem & interpretatiónem cogant. De cétero vero stipéndium hujúsmodi non nisi persónis idóneis, & quæ per seipsos id munus explére possint conferátur. In Monastériis quoque Monachórum, léctio sacræ Scriptúræ habeátur, in Gymnásiis étiam públicis, ubi tam honorífica, & ceterórum ómnium máxime necessária léctio instituta non fúerit, instituátur; & ubi instituta foret, & negligerétur, restituátur.

SABBATO.

De libro Nehémiæ.

Lectio j. Cap. 7. & 8.

HAbitavérunt autem Sacerdótes, & Levítæ, & jánitóres, & cantóres, & réliquum vulgus, & Nathinæi, & omnis Israel in civitátibus suis. Et vénerat mensis séptimus,

quò abiissem, aut quid ego fácerem: sed & Judæis, & Sacerdótibus, & optimátibus, & magistrátibus, & réliquis qui faciébant opus, usque ad id loci nihil indicáveram. Et dixi eis: Vos nostis afflictiónem in qua sumus; quia Jerúsalem deserta est, & portæ ejus consumptæ sunt igni: veníte, & ædificémus muros Jerúsalem, & non simus ultra oppróbrium. Et indicávi eis manum Dei mei, quòd esset bona mecum, & verba regis quæ locútus esset mihi, & aio: Surgámus, & ædificémus. Et confortátæ sunt manus eórum in bono.

℟. Suscitávit. 225.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi tértio.

Anno 1179. *Can.* 18.

NE paupéribus qui paréntum ópibus juvári non possunt, legendi & proficiéndi opportúnitas subtrahátur, per unamquamque Ecclésiam Cathedrálem magistro qui Cléricos ejusdem Ecclésiæ, & scholáres páuperes dóceat, cómpetens áliquod benefícium assignétur, quo docentis necéssitas sublevétur, & discéntibus via páteat ad doctrínam. Pro licéntia verò docendi nullus prétium exigat, vel sub obténtu alicújus consuetúdinis, ab iis qui docent, áliquid quærat; nec docére quémpiam, petítâ licéntiâ, qui sit idóneus, interdícat.

FERIA SEX

De libro Nehémi

Lectio j. C

FActum est, cù
set Sanaballat
ficarémus mu
tus est valdè; & n
mis, subsannávit J
dixit coram frátrib
frequéntiâ Samari
Quid Judæi fáciun
les? Num dimitten
tes? Num sacrifi
complébunt in una
quid ædificáre póte
des de acervis púl
combusti sunt? S
bías Ammanítes
ejus, ait: Ædífice
cénderit vulpes,
murum eórum
Audi, Deus noster
cti sumus despéctui
te oppróbrium su
eórum, & da eos
ctiónem in terra
tis. Ne opérias in
eórum; & peccátu
coram fácie tua n
tur, quia irríséru
cantes.

℟. Cùm cœperit

Lectio ij.

FActum est aut
audisset Sanal
Tobías, & Arabes
manítæ, & Azót
obducta esset cicát
Jerúsalem, & qu
sent interrupta
iráti sunt nimis. E
gáti sunt omnes pá
veníren, & pugn
tra Jerúsalem, &
tur insídias. Et

gui, gener erat
oronítes, quem
Recordáre, Dó-
meus, adver-
pólluunt Sacer-
ſque Sacerdotále
n. Igitur mun-
ómnibus alieni-
onstítui órdines
& Levitárum,
que in ministé-
in oblatióne li-
empóribus con-
in primitívis.
ei, Deus meus,
Amen.

N O N.

Mediolanensi
iinto.

. Part.3. C. 1.
Seminário, ubi
e potest, præter
s & ad pietátis
em, & ad litte-
ſnam adolescen-
erudiuntur, stú-
crórum rituum,
istóriæ Ecclesiá-
stastiſque diébus
.
ificat. *Ant.* 5. C.
pulo Iſrael defi-
i se, ut non man-
munda; & ele-
gis mori, quàm
inári immundis.
.
Oratio.
corda nostra,
mus, Dómine,
iónis operátio,
e te placére non
Per Dóminum
esum Christum
n., &c.

DOMINICA XVIII.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incípiunt libri Machabæórum.

Lectio j. Lib. 1. C. 1.

FActum est, postquam percussit Alexander Philippi Macedo, (qui primus regnávit in Græcia, egressus de terra Cethim,) Daríum regem Persárum & Medórum; constítuit prælia multa, & obtínuit ómnium munitiónes, & interfécit reges terræ, & pertránsiit uſque ad fines terræ, & accépit spólia multitúdinis géntium; & síluit terra in conspectu ejus. Et congregávit virtútem, & exércitum fortem nimis; & exaltátum est, & elevátum cor ejus; & obtínuit regiónes géntium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. Et post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti à juventúte; & divísit illis regnum suum, cùm adhuc víveret. Et regnávit Alexander annis duódecim, & mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquiſque in loco suo.

℟. Postquam percussit Alexander Daríum regem Persárum, * Pertránsiit uſque ad fines terræ: síluit terra in conspectu ejus, & post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. ℣. Quid prodest hómini, si

rum, cunctisque qui póterant intellígere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apertè in platéa quæ erat ante portã aquárum, de manè usque ad médiam diem in conspectu virórum & mulíerum, & sapiéntium; & aures omnis pópuli erant erectæ ad librum.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. Cap. 13.

IN diébus illis, vidi in Juda calcantes torculária in Sábbato, portantes acervos, & onerantes super ásinos vinum, & uvas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Jerúsalem die Sábbati. Et contestátus sum ut in die qua véndere licéret, vénderent. Et Tyrii habitavérunt in ea, inferentes pisces, & ómnia venália; & vendébant in Sábbatis fíliis Juda in Jerúsalem: & objurgávi optimátes Juda, & dixi eis: Quæ

nullus inferret on
Sábbati.

Lectio iij

SEd & in diébus
Judæos ducent
Azótidas, Amm
& Moabítidas. E
rum ex média par
bantur Azóticè,
bant loqui Judáicè
quebantur juxta lin
puli & pópuli. Et
eos, & maledixi.
ex eis viros, &
eos, & adjurávi in
non darent filias
eórum, & non a
de filiábus eórum f
& sibimetipsis, dicer
quid non in hujusc
peccávit Sálomon r
& certè in géntibu
non erat rex simili
diléctus Deo suo
pósuit eum Deus r
per omnem Israel:
ergo duxérunt ad p
mulíeres alienígena
quid & nos inobedi

gine cùm pri-
iarétur, céteri
m matre învi-
:abantur mori
ntes: * Dómi-
spíciet veritá-
onsolábitur in
atiéntiam cur-
pósitum nobis
Dóminus. Gló-
Consolábitur.
Hebr. 12.
CTVRNO.
ĉti Gregórii
nzéni.
Lectio iv.
i Machabæi
:, quáque pri-
ex institutió-
snâ in tantam
m gloriamque
perspícuè liber
qui ratiónem
atiónibus im-
, in ejusque
ut in utramvis
est, vel ad vir-
. vítium pro-
Nam libri illíus
pleráque ália
m horum quo-
ónes in hujus
nfirmatiónem
veró hæc tan-
oráre sufficiet.
mítiæ eórum
lum passi sunt,
m post Chri-
us, sacerdos,
anus capillis,
déntiá, priùs
pulo sacrificá-
. Tandem au-
psum hóstiam
erfectíssimam,

ac totíus pópuli expiatrícem
faustum certáminis inítium,
ad quod loquens páriter ac
tacens cohortabátur. Obtulit
autem & filios septem, suæ
fructus disciplinæ, hóstiam
viventem, sanctam, Deo
placentem, omni legáli sa-
crificio splendidiórem &
puriórem: quæ sunt enim
filiórum, ad patrem referri
æquíssimum ac justíssimú est.

℟. Supra modum mater
mirábilis síngulos hortabá-
tur voce pátriá: * Mundi
creátor spíritum vobis cum
misericórdia reddet & vi-
tam, sicut nunc vosmetip-
sos despícitis propter leges
ejus. ℣. Nolíte timére eos
qui occídunt corpus, áni-
mam autem non possunt oc-
cídere: * Mundi creátor.
2. *Mach.* 7. *Matth.* 10.

Lectio v.

IBi fortes & magnánimi
filii, generósæ matris
generósa sóboles, glorióst
veritátis propugnatóres,
Antíochi tempóribus excel-
sióres, veri Mosáicæ legis
discípuli, paternórum rí-
tuum observantíssimi; nú-
merus apud Hebræos laudá-
bilis, & propter septenáriæ
quiétis mystérium venerá-
bilis, unum spirantes, unum
sectantes, unum illud ad
vitam iter agnoscentes, ut
mortem Dei causâ suscípe-
rent: non minùs ánimis
fratres, quàm corpóribus;
inter se mútuæ mortis æmu-
li. O rem admirandam!
tormenta quasi thesauros

animos odio habentes ma-
la, fiébat ut & ipsi reges & príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seleucus Asiæ rex de reddítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinentes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsistente sibi príncipe Sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. Sed cùm víncere Oníam non posset, venit ad Appollónium Tharseæ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ & Phœnícis; & nuntiávit ei pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, & commúnes cópias immensas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum: esse autem possíbile sub potestáte regis cádere universa.

℟. Cóntigit septem fratres cum matre compelli à rege Antíocho édere contra fas carnes porcínas, flagris, & táureis cruciátos. Primus sic ait: * Paráti su-

gem Apollon
cúniis quæ delátæ e
accítum Heliodóru
super negótia eju
cum mandátis,
ctam pecúniam tr
ret. Statimque H
iter est aggressus, f
dem quasi per Co
& Phœnícen civit
peragratúrus, revé
regis propósitum
rus. Sed, cùm ven
sólymam, & benig
mo Sacerdóte in ci
set exceptus, na
dato indício pecu
& cujus rei grátiâ
apéruit: interrog
tem, si verè hæc i
Tunc summus Sac
tendit depósita esse
victuália viduárum
pillórum; quædam
Hircáni Tobíæ vi
eminentis, in his
tulerat ímpius Sim
versa autem argen
esse quadringenta
ducenta: décipi
qui credidíssent loc
plo quod per un
mundum honorátu
veneratióne & san
omníno impossíbil

, ut brevíssi-
:um, sub níu-
ransfretáret ?
fratres ? Chri-
.pere infirmi-
& suas nobis
tes : humána
ltáre divína ;
as, réddere
re tædia, re-
; quia médi-
ert infirmití-
escit ; & qui
n infirmo in-
:mo non po-
nitátem.
ri portantes
erat paralyti-
: eum pónere
*Non inve-
rte illum in-
a, per tégu-
it eum cum
im. ℣. Spes
intem illos,
diligentes se.
ites. *Luc.* 5.

viij.
:o si in suis
virtútibus,
r homínibus
& si non im-
dinem, car-
tiósa suscép-
go has necés-
io verus hu-
:ibus proba-
n civitátem
erum, orbis
iam se pro-
:oangustívit
t habére hu-
1; cœpit ci-
esse civis,

parentes habére cœpit, parentum ómnium ipse parens ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas quos fugárat dominátio, metus dispérserat, & fécerat jus potestátis extorres. Et ecce offerébant ei paralyticum jacentem in lecto; & respíciens Jesus fidem illórum, dixit paralytico : Confíde, fili, remittuntur tibi peccáta tua. Audit véniam, & tacet paralyticus, nec ullam respondet grátiam, quia plus córporis quàm ánimæ tendébat ad curam, & temporáles ærumnas resolúti córporis sic deflébat, ut ætérnas pœnas resolutiónis ánimæ non deflêret, gratiórem sibi præséntem vitam júdicans, quàm futúram. Méritò Christus operántium fidem réspicit, & vecórdiam réspicit sic jacentis, ut fidei aliénæ suffrágio paralytici ánima ante curarétur quàm corpus.

℟. Videns Jesus fidem illórum, dixit paralytico : Confíde, fili, remittuntur tibi peccáta tua. ℣. Per misericórdiam & fidem purgantur peccáta. * Confíde, fili. *Matth.* 9. *Prov.* 15.

Lectio ix.

CErnitis in hoc loco, fratres, Deum non interrogáre insipiéntium hóminum voluntátes, non expectáre ignorántium fidem, non infirmórum stulta desidéria perscrutári; sed ad altérius

præripientes, pro magistra lege perícula subeuntes, illáta non magis formidantes, quàm quæ supérerant requirentes; unum illud vériti ne tyrannus à pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ præmio discéderet, ne invíti, fratres álii ab álio sejungerentur, & ne in eo discrímine, cruciátibus erepti, malâ victóriâ superárent.

℟. Cùm mater adhuc díceret, ait adolescens: Quem sustinétis? Non obédio præcepto regis, sed præcepto legis: * Tu verò judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exolves. ℣. Momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. * Tu verò. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 4.

Lectio vj.

Erat ibi fortis & generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus materna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabantur. Non enim filiórum qui in tormentis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea suscíperent; neque magis eos qui è vita migráverant desiderábat, quàm precabátur ut réliqui cum illis conjungerentur; de quibus fíliis, magis quàm de mórtuis erat sollícita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus. Atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his verò quómodo Deus eos sus[...] laborábat. O viril[...] mum in córpore n[...] ô admirábile magn[...] incrementum!

℟. Rex accensu[...] adolescentiórem su[...] nes crudéliùs desæ[...] dignè ferens se [...] * Novíssimè autem [...] lios & mater consu[...] ℣. Distenti sunt, [...] cipientes redempt[...] ut melióremm inven[...] surrectiónem. * N[...] Glória Patri. * N[...] 2. *Mach.* 7. *Hebr*[...]

IN III. NOCT[...]

Léctio sancti Evan[...] cundùm Matth[...]

Lectio vij.

In illo témpore [...] dens Jesus in n[...] transfretávit, & [...] civitátem suam. E[...] Homília S. Petri C[...] *Serm.* 5 c[...]

Christum in [...] áctibus div[...] se mystéri[...] rebus visibílibus, [...] exercuisse negóti[...] hodierna monstrá[...] ne ipse est qui fug[...] bus, maris profu[...] vit, ut Israelíticus [...] inter stupentes un[...] vestígio, velut [...] cóncava pertransír[...] ne hic est qui Pet[...] marínos vértices i[...] ut inter líquidum [...] nis gréssibus sólidu[...] ret obséquium? I[...] quòd ipse sibi mar[...]

em, ut brevíssi-
nsitum, sub náu-
e transfretáret?
, fratres? Chri-
iscípere infirmi-
, & suas nobis
cútes: humána
ræstáre divína;
árias, réddere
ferre tædia, re-
es; quia médi-
n fert infirmitá-
nescit; & qui
um infirmo in-
nfirmo non po-
sanitátem.
viri portantes
i erat paralyti-
ant eum pónere
Et * Non inve-
parte illum in-
urba, per tégu-
unt eum cum
dium. ℣. Spes
lvantem illos,
n diligentes se.
entes. *Luc.* 5.

o viij.

rgo si in suis
: virtútibus,
m homínibus
; & si non im-
órdinem, car-
: otiósa suscép-
ergo has neces-
mo verus hu-
tátibus proba-
t in civitátem
r rerum, orbis
quam se pro-
i coangustávit
pit habére hu-
am; cœpit ci-
æ esse civis, parentes habére cœpit, parentum ómnium ipse parens: ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas quos fugárat dominátio, metus dispérserat, & fécerat jus potestátis extorres. Et ecce offerébant ei paralýticum jacentem in lecto; & respíciens Jesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua. Audit véniam, & tacet paralýticus, nec ullam respondet grátiam, quia plus córporis quam ánimæ tendébat ad curam, & temporáles ærumnas resolúti córporis sic deflébat, ut ætérnas pœnas resolutiónis ánimæ non defléret, gratiórem sibi præséntem vitam júdicans, quam futúram. Méritò Christus operántium fidem réspicit, & vecórdiam réspicit sic jacéntis, ut fídei aliénæ suffrágio paralýtici ánima ante curarétur quàm corpus.

℟. Videns Jesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua. ℣. Per misericórdiam & fidem purgántur peccáta. * Confíde, fili. *Matth.* 9. *Prov.* 15.

Lectio ix.

CErnitis in hoc loco, fratres, Deum non interrogáre insipiéntium hóminum voluntátes, non expectáre ignorántium fidem, non infirmórum stulta desidéria perscrutári; sed ad altérius

fidem subveníre, quod per solam grátiam conferébat, cùm quidquid divínæ voluntátis est non negáret. Et revéra, fratres, quando médicus languéntium aut quærit aut réspicit voluntátes; cùm semper contrária desíderet aut requírat infírmus? hinc est quod nunc ferrum, nunc ignem, nunc amára pócula íngerit, & appónit invítis, ut curam sani séntiant, quam non póterant sentíre ægrotantes. Et si homo injúrias déspicit, maledícta contémnit, ut sauciátis morbo sponte vitam cónferat & salútem; quantò mágis Christus médicus bonitáte divínâ, morbis sáucios peccatórum, & phrenési críminum labórantes, ad salútem étiam invítos áttrahit & nolentes? O si vellímus, fratres, ô si velímus omnem mentis nostræ parálysim pervidére, ánimam nostram virtútibus destitútam jacére in vitiórum stratis cernerémus. Lucéret nobis quemádmodum Christus & nostras quotídiè nóxias réspicit voluntátes, & ad salutária nos remédia pértrahit, & perurget invítos.

℟. Ego sum, ego sum ipse qui * Déleo iniquitátes tuas propter me, & † Peccatórum tuórum non recordábor. ℣. Dixit Jesus: Homo, remittuntur tibi peccáta tua. * Déleo. Glória. † Peccatórum. *Is.* 43. *Luc.* 5.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Ait Jesus paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam; & surrexit, & ábiit in domum suam. *Matth.* 9.

Oratio.

DIrigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio; quia tibi sine te placére non póssumus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

CANON.

Ex Concílio Tolosíno. *An.* 1590. *Part.* 3. *C.* 10.

HOspitália, piáve ália loca Epíscopi ita vísitent, ut páuperum cómmodis sua étiam cómmoda putent esse postponenda. In his ægrotórum infirmorumque curæ tot ministri sufficiantur, quot eórum salúti auxiliisque opus esse hospitálium præfecti nóverint, qui Missæ sacra festis saltem diébus in valetudinário célebrent, Sacramenta languéntibus débite administrent, deficientes crebris adhortatiónibus confortent, saluberrimóque Viático ad extrémum vitæ spíritum múniant: Sacerdótes, quotquot necessárii fúerint, procuratórum aliorumque rectórum diligéntiâ apponantur.

Ad Mágníficat. *Ant.* 8. G. Videntes turbæ, timuérunt, & glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus. *Matth.* 9.

[LECTIO S]ECUNDA.
[De Libro M]achabæórum.
[L]ib. 2. C. 3.
[Heliod]órus quod de-
[creve]rat, perficiébat
[eode]m loco ipse cum
[satellitibus] circa ærárium
[Sed] Spíritus omni-
[potentis] magnam fecit
[ostensio]nis evidéntiam,
[ita ut omnes] qui ausi fúerant
[parére ei, ruen]tes Dei virtú-
[tem, in di]ssolutiónem &
[formídinem] convertoren-
[tur. Apparui]t enim illis qui-
[dam equus te]rríbilem habens
[sessórem,] óptimis operi-
[mentis adorn]átus: isque cum
[ímpetu Hel]iodóro prióres
[calces elísit]; qui autem ei
[sedébat, vid]ebátur arma ha-
[bére áurea.] Alii étiam appa-
[ruérunt duo] júvenes virtúte
[decóri, opt]imi glóriâ, spe-
[ciosíque amí]ctu; qui circum-
[stetérunt eu]m, & ex utrá-
[que parte fla]gellábant, sine
[intermissión]e multis plagis
[verberántes].
[℟. Benedícite Dom]im. 237.
[L]éctio ij.
[Subitò au]tem Heliodórus
[concidit] in terram, eum-
[que multa ca]lígine circumfú-
[sum rapuéru]nt, atque in sel-
[la gestatória] pósitum ejecé-
[runt. Et is] qui cum mul-
[tis cursóribu]s & satellítibus
[prædíctum i]ngressus est ærá-
[rium, portab]átur nullo sibi
[auxílium fe]rente, manife-
[sta Dei cog]nitâ virtúte: &
[ille quidem] per divínam vir-
[tutem jacéb]at mutus, atque
[omni spe &] salúte privátus.

Hi autem Dóminum bene-dicébant, quia magnificábat locum suum: & templum, quod paulò ante timóre ac tumultu erat plenum, apparente omnipotente Dómino, gáudio & lætítiâ implétum est. Tunc verò ex amícis Heliodóri quidam rogábant confestim Oníam, ut invocáret Altíssimum, ut vitam donáret ei, qui in suprémo spíritu erat constitútus.

℟. Cóntigit. 238.

Lectio iij.

Consíderans autem summus Sacerdos, ne fortè rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiâ salutárem. Cúmque summus Sacerdos exoráret, iidem júvenes eísdem véstibus amícti, astantes Heliodóro, dixérunt: Oníæ sacerdóti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit: tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & potestátem. Et his dictis non comparuérunt. Heliodórus autem, hóstiâ Deo oblátâ, & votis magnis promissis ei qui vívere illi concessit, & Oníæ grátias agens, recepto exércitu, repedábat ad regem. Testabátur autem ómnibus ea quæ sub óculis suis víderat ópera magni Dei. Cùm autem rex interrogásset Heliodórum quis esset aptus adhuc semel Jerosóly-

tinam mitti, ait: Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatórem, mitte illuc; & flagellátum eum recípies, si tamen evâserit; eò quòd in loco sit verè Dei quædam virtus. Nam ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor, & adjútor est loci illíus, & venientes ad malefaciendum pércutit, ac perdit. Igitur de Heliodóro, & ærárii custódia, ita res se habet.

℟. In fastígine. 259.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Anno 398. *Can.* 76.

IS qui pœniténtiam in infirmitáte petit, si casu, dum ad eum Sacerdos invitátus venit, oppressus infirmitáte obmutúerit, vel in phrenésim versus fúerit, dent testimónium qui eum audivérunt, & accípiat pœniténtiam. Et si continuò créditur moritúrus, reconciliétur per manûs impositiónem, & infundátur ori ejus Eucharístia. Si supervíxerit, admoneátur à supradictis téstibus petitióni suæ satisfactum, & subdátur statútis pœniténtiæ légibus quámdiu Sacerdos qui pœniténtiam dedit, probáverit.

FERIA TERTIA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. 2. C. 4.

POst Seleuci vitæ excessum, cùm suscepisset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, am-

biébat Jason fr
summum Sacerd
to rege, promit
genti talénta tre
ginta, & ex red
talenta octogint
promittébat &
quinquaginta,
ejus concéderé
sium, & Ephébi
stitúere, & eos
solymis erant A
scríbere. Quod
nuisset, & obti
cipátum, statim
lem ritum con
transferre cœpit
his quæ huma
Judæis à regi
constitúta, per
trem Eupolém
Romános de a
cietáte functus
ne legítimâ, civ
stítuens, prava
ciébat. Etenim
ipsa arce Gym
stitúere, & ó
que Ephebórum
ribus pónere. E
non inítium, s
tum quoddam
gentílis, & ali
versatiónis, p
& non Sacerd
nefárium & in
lus.

℟. Supra mo

Lecti

ET post tr
misit Jaso
supradicti Sim
portantem pec
de negótiis n
ponsa perlatú

[illegible] regi, cùm
[illegible]
[illegible] Sacerdó-
[illegible] Jasoni
[illegible]
[illegible] Et
[illegible] ipse
[illegible]
[illegible] Sostrá-
[illegible] præpósitus;
[illegible]
[illegible] ad regem
[illegible] Et Menelaus
[illegible] à Sacerdótio,
[illegible] Lysimacho fra-
[illegible]
ypriis.
[illegible] 240.
Lectio iij.
autem Menelaus
[illegible] se tempus op-
, aurea quædam
mplo furátus, do-
drónico, & ália
Tyri, & per
vitátes. Quod cùm
cognovisset Onías,
, ipse in loco
tinens Antiochíæ
hnem. Unde Me-
cédens ad Andró-
ogábat ut Oníam
. Qui cùm venis-

set ad Oníam, & datis dex-
tris cum jurejurando (quam-
vis esset ei suspectus) suasis-
set de asylo procédere, statim
eum perémit, non véri-
tus justítiam. Ob quam cau-
sam non solùm Judæi, sed
áliæ quoque natiónes indi-
gnabantur, & moleste feré-
bant de nece tanti viri in-
justâ. Sed regressum regem
de Cilíciæ locis, adiérunt Ju-
dæi apud Antiochiam, si-
mul & Græci, conquerentes
de iníquâ nece Oníæ. Con-
tristátus ítaque ánimo An-
tíochus propter Oníam, &
flexus ad misericórdiam, lá-
crymas fudit, recordátus de-
functi sobrietátem & modé-
stiam. Accensísque ánimis An-
drónicum púrpurâ exútum,
per totam civitátem jubet
circumdúci; & in eódem
loco, in quo in Oníam im-
pietátem commíserat, sacrí-
legum vitâ privári, Dómi-
no illi condignam retribuen-
te poenam.

℟. Rex accensus. 240.

CANON.

Ex Concílio Moguntino.
Anno 847 *Can.* 26.

Ab infirmis in mortis perículo pósitis per Presbyteros pura inquirenda est conféssio, non tamen illis imponenda quántitas poeniténtiæ, sed innotescenda; & cum amicórum oratiónibus & eleemosynárum stúdiis pondus poeniténtiæ sublevandum; ut, si forte migráverint, ne obligáti excommunicatióne, alieni ex

latiónibus ecclesiásticis sacra eum Unctióne Dei animáti, secundùm statúta sanctórum patrum Communióne viátici reficiantur.

FERIA QUARTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. 1. C. 1.

PArátum est regnum in conspéctu Antíochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, & elephantis, & equítibus, & copiósa návium multitúdine: & constítuit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægypti; & véritus est Ptolemæus à fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti, & accépit spólia terræ Ægypti. Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo & quadragésimo tértio anno;

pli erat; & comm
nia. Et accépit ar
aurum, & vasa
bília; & accépit
occúltos quos i
sublátis ómnibus
terram suam. E
dem hóminum,
est in supérbia m
ctus est planctus
Israel, & in om
rum. Et ingem
cipes & senióre
nes & júvene
sunt; & speciós
rum immutáta
maritus sumpsit
& qui sedébant i
ritáli lugébant:
ta est terra super
in ea, & univérs
cob índuit confu

℟. Contigit.

Lectio ii

ET misit rex
manus nun
Jerúsalem, & i
vitátes Juda; ut
leges géntium

templa, &
...itri carnes
...m communé-
e fílios suos
coinquinásse
...ria sancti-
t abomina-
t oblivísce-
& immutá-
...stificatiónes
...ne non fe-
verbum re-
noterentur.
...n verba hæc
...gno suo: &
...pes pópulo
erent. Et jus-
a Juda sacri-
...gine. 239.
...O N.
...nsti Leónis
...ticum Nar-
...scopum.
43. resp. 7.
...in ægritúdi-
...éntiam accé-
...i revelúerint.
...olunt, cal-
...m negligén-
...éniens dese-
...bris coborta-
...i, quod neces-
...unt, fidéliter
Nemo enim
, dum in hoc
...itus est; quia
quod diffi-
...isseratur, con-
...perfícitur.
...U I N T A.
...chabæórum.
...ib. 2. C. 6.
...unus de pri-
...cribárum, vir
...vectus, & vul-

...tu decórus, aperto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Intuens autem, quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníquâ miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afferri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus; ut hoc facto, à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Supra modum. 239.

Lectio ij.

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis caníciem, atque à púero óptimæ conversatiónis actus: & secúndùm sanctæ & à Deo cónditæ legis constitúta, respondit citò dicens, præmitti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere: ut multi adolescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum; & ipsi propter meam simulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur

ciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat; síngulos illórum hortabátur voce pátriâ fórtiter, repléta sapiéntiâ; & femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos: Nescio quáliter in útero meo apparuístis; neque enim ego spíritum & ánimam donávi vobis & vitam, & singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi Creátor qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, & spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet & vitam, sicut nunc vosmetipsos despícitis propter leges ejus.

℟. In sartágine cùm primus. 239.

C A N O N.

Ex Concílio Toletíno quarto.

Anno 633. C. 54.

HI qui in discrímine constitúti pœniténtiam accípiunt, nulla manifesta scélera confiténtes, sed tantùm peccatóres se prædicantes; hujúsmodi si revaluerint, possunt étiam pro morum probitáte ad gradus Ecclesiásticos perveníre. Qui veró ita pœniténtiam accípiunt, ut áliquod mortále peccátum se perpetrasse públicè fateantur, ad Clerum, vel ad honóres Ecclesiásticos perveníre nullátenus póterunt, quia se confessióne própriâ notavérunt.

S A B B A

De libris Mach

Lectio j. Li

ANtíochus se arbitr & expro ce despectâ, cùm lescéntior super solùm verbis h sed & cum jurar mábat, se divit tum factúrum, tum à pátriis lé cum habitúrum cessárias ei præbi ad hæc cùm ado quáquam inclina cávit rex matre débat ei ut adol ret in salútem. C multis eam verbi tátus, promísit f fílio suo.

[*Si fiat de Sabb sumentur è II. N minica præcedenti.*

Lectio i

ITaque inclinát irrídens crudél num, ait pátriâ mi, miserére m in útero novem portávi, & lac tri & álui, & in æt perduxi: Peto, n pícias ad cœlum & ad ómnia quæ i & intélligas quia fecit illa Deus, num genus: ita t tímeas carníficem dignus frátribus t párticeps, súscipe ut in illa miserat frátribus tuis te r

iij.
. adhuc dice-
idoleſcens :
? non obé-
;is, ſed præ-
data eſt no-
i. Tu verò
anis malítiæ
oræos, non
i Dei. Nos
s noſtris hæc
obis propter
& correptió-
Deus noſter
eſt; ſed ite-
bitur ſervis
ò ſceleſte,
ninum flagi-
i fruſtrà ex-
us in ſervos
is; nondum
ntis Dei, &
ntis, judí-
lam, fratres
nunc dolóre
teſtamento
ecti ſunt: tu
i juſtas ſupér-
xolves. Ego
fratres mei,
rpus meum
i légibus, ín-
aturiùs gen-
um fieri, te-
ntis & ver-
i, quòd ipſe
In me verò
nois définet
ra, quæ ſu-
noſtrum ju-
ſt. Tunc rex
a hunc ſuper
deſævit, in-
deriſum. Et
us óbiit, per
nalis. Bl:ſ.

ómnia in Dómino confi-
dens. Noviſſimè autem poſt
fílios & mater conſumpta
eſt.

℟. Rex accenſus. 240.

CANON.

Ex Concílio Arelatenſi
ſecundo.

Circa annum 445. *C.* 25.

HI qui poſt ſanctam Re-
ligiónis profeſſiónem
apoſtatant, & ad ſǽculum
rédeunt, & póſtmodum pœ-
niténtiæ remédia non re-
quírunt, ſine pœniténtia
Communiónem pénitùs non
accípiant.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G.
Simon Mathathíæ fílius, &
fratres ejus dedérunt ſe perí-
culo, & reſtitérunt adver-
sáriis gentis ſuæ, ut ſtarent
ſancta ipſórum, & lex: &
glóriá magná glorificavé-
runt gentem ſuam. 1. *Ma-
chab.* 14.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA XIX.
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. 1. C. 2.

IN diébus illis ſurrexit
Mathathías fílius Joan-
nis, fílii Simeónis, ſa-
cerdos ex fíliis Jóarib ab Je-
rúſalem, & conſédit in
monte Modin: & habébat
fílios quinque; Joannem, qui
cognominabátur Gaddis; &
Simónem, qui cognominabá-
tur Thaſi; & Judam, qui vo-
cabátur Machabæus; & Eleá-
zarum, qui cognominabátur
Abaron; & Jónathan, qui

extraneorum facta sunt; templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt; trucidáti sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hereditávit regnum ejus, & non obtínuit spólia ejus? Omnis composítio ejus abláta est. Quæ erat líbera, facta est ancilla. Et ecce sancta nostra, & pulcritúdo nostra, & cláritas nostra desoláta est, & coinquinavérunt ea gentes. Quo ergo nobis adhuc vívere?

℟. Intrávit rex Antíochus in sanctificatiónem cum supérbia, accépit altáre áureum & universa vasa; & comminuit; * Et fecit cædem hóminum: & factus est planctus magnus in Israel. ℣. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos. * Et fecit cædem. 1. *Mach.* 1. *Apoc.* 13.

ab Antíocho, dixeru thathíæ: Princeps, & simus, & magnus e civitáte, & ornátus frátribus: ergo accéd & fac jussum regis, s cérunt omnes gentes ri Juda, & qui rema in Jerúsalem; & eris fílii tui, inter amíco & amplificátus auro gento, & munéribus

℟. Ex gravi supé dúctus Antíochus a tiónem sui, ait: Jus súbditum esse Deo, tálem non pária De re. * Orábat hic Dóminum, à quo misericórdiá consec ℣. Discrétor Deus tiónum & intentión dis: ómnia nuda & sunt óculis ejus. * 2. *Mach.* 9. *Hebr.* 4

Lectio iij.

ET respondit Mat & dixit magná v si omnes gentes regi

ùs fit nobis Deus:
is útile relínque-
t justítias Dei ;
nus verba regis
nec sacrificábi-
rediéntes legis
díta, ut cámus
t ut cessávit lo-
ec, accessit qui-
s in ómnium
cáre idólis super
táte Modin, se-
um regis : & vi-
sas, & dóluit,
érunt renes ejus,
est furor ejus se-
ícium legis ; &
cidávit eum su-
sed & virum
ntíochus míse-
ébat immoláre,
pso témpore, &
sit.
tit Machabæus,
unt eum fratres
æliabantur præ-
cum lætítia, &
inimíci ejus, &
t salus in manu
eráti sunt justí-
es facti sunt in
a vertérunt ex-
Præliabantur.
i. † Directa est.
. Hebr. 11.
OCTURNO.
i Joannis Chry-
stomi.
43. Lectio iv.
abæi, cùm inva-
t Judæá Antío-
s, qui dictus est
& ómnia deva-
multos qui tunc
iis institutis resi-

lire coegisset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus. Et quando quidem grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam póterant fácere quod prodesset, se abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper in média irruébant perícula; sed nonnunquam fugientes, & latentes cedébant. Postquam autem parum respiráverant, tamquam generósi quidam leúnculi ex antris exilientes, & è látebris emergentes, statuébant se non ámpliùs solos serváre, sed álios quotcumque possent: & civitátem, & omnem regiónem obeuntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos & íntegros: & multos étiam qui laborábant & corrupti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadentes redíre ad legem pátriam.

℟. Illi quidem armis confídunt, & audáciâ; * Nos in omnipotente Dómino qui potest & venientes adversum nos, & universum mundum uno nutu delére, confídimus. ℣. Hæc est victória quæ vincit mundum fides nostra: * Nos in omnipotente Dómino. 2. Machab. 8. 1. Joan. 5.

Lectio v.

DEum enim dicébant esse benignum & cleméntem, nec umquam adímere salútem quæ proficíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicentes, habuérunt

dc'ectum virórum fórtium. Non enim pro uxóribus, lıberis, & ancillis, patriæque eversióne, & captivitáte, sed pro lege & pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirígerent, & próprias expónerent ánimas, fundébant adversários, non armis fidentes; sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam sufffcere ducentes. Ad bellum autem euntes, non tragœdias excitábant; non pæána canébant, sicut nonnulli fáciunt. Non adscifcébant tibícines, ut fit in áliis castris; sed Dei superne auxílium invocábant, ut adesset, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória dccertábant.

℟. In áliis natiónibus Dóminus patienter expectat, ut eas in plenitúdine peccatórum púniat; * Corrípiens verò in adversis pópulum suú non derelinquit. ℣. Novit Dóminus iníquos in diem judícii reserváre cruciandos. * Corrípiens verò. 2. *Mach.* 6. 2. *Petr.* 2.

Lectio vj.

Videámus ergo quid hæc castra Dei loquantur, quæ sunt spirituáli muníta auxílio, cùm sunt hostes aggressúra. Deus, áuribus nostris audívimus. Quia enim nonnulli eórum qui cum ipsis stabant in ácie, Antíochi multitúdinem, instructam áciem & victóriam viden-

tés, quódque ómı
impetu cepisset, ı
que imbecillitáten
citátem consideran
lióres erant & imb
eórum ánimos s
éxcitans, & oste
Dei ductu univers
esse, & absque ex
is opem ferat, p
victóriam, instar p
compósitam suasi
exhortatiónem
commilitónes, &
loquens, eos pr
reddit & alacrić
tamquam hæc ei
quæ jure afferre po
fidúciam ex suis fa
rent, ad ea quæ
jóribus illórum fé
fugiunt eos enim
causam non haber
cere non est mirui
ipsos trahat ad h
tas. Cùm autem i
niam rectè fecérui
ficè loqui possun
ex iis servári, s
benignitáte quá
usus est, hoc est
argumentum eórı
tátis: prompti áu
cris ánimi sui n
hinc quoque ca
tuunt.

℟. Pro peccátis
pátimur,* Et si nc
correptiónem D
módicum irátus
rum reconciliábi
suis. ℣. Persecuti
mur, sed non
mur: dejícimur
perímus. * Et si.

erum. 2. Mach. 7.

.. NOCTURNO.
.ncti Evangélii se-
m Matthæum.
vij. Cap. 22.
émpore; Respon-
sus, dixit iterum
lis Princípibus Sa-
, & Pharisæis, di-
nile factum est re-
órum hómini re-
fecit nuptias fílio
iqua.
sancti Gregórii
Papæ.
ang. hab. in Basil.
Clementis.
Pater regi fílio
s fecit, quod ei per
ationis mystérium
Ecclésiam sociávit.
em genitrícis Vír-
jus sponsi thálamus
: & Psalmista di-
le pósuit taberná-
um, & ipse tam-
nsus procédens de
suo. Tamquam
uippe de thálamo
ssit, quia ad con-
n sibi Ecclésiam
s Deus de incor-
o Vírginis exívit.
o servos suos ut
nuptias amícos in-
Misit semel, misit
quia Incarnatiónis
e prædicatóres, &
phétas, & póstmo-
stolos fecit.
ile factum est re-
lórum hómini regi
nuptias fílio suo, &
os suos vocáre in-

vitátos, * Et nolébant veníre. ℣. Hæc dicit Dóminus: Misi servos meos prophétas, & non audiérunt me, sed induravérunt cervícem suá: * Et nolébant. Matth. 22. Jerem. 7.

Lectio viij.

SEquitur: Illi autem neglexérunt; & abiérunt, álius in villam suam, álius vero in negotiatiónem suá. In villam quippe ire, est labóri terréno immoderátè incúmbere: in negotiatiónem vero ire, est actiónum seculárium lucris inhiáre. Quia enim álius intentus labóri terréno, álius vero mundi hujus actiónibus déditus, mystérium Incarnatiónis Domínicæ pensáre, & secundum illud vívere dissímulat, quasi ad villam vel negótium pergens, veníre ad regis nuptias recúsat.

℟. Misit álios servos, dicens: Dícite invitátis, Veníte ad nuptias. Illi neglexérunt, & * Abiérunt, álius in villam suam, álius ad negotiatiónem suam. ℣. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non suscípient illud; à minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student. * Abiérunt. Matth. 22. Jerem. 6.

Lectio ix.

INtrávit autem rex ut vidéret discumbentes: & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid debémus intellígere nuptiá-

lem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assistens, fidem habet, sed caritátem non habet. Rectè enim cáritas, nuptiális vestis vocátur; quia hanc in se cónditor noster hábuit, dum ad sociandæ sibi Ecclésiæ núptias venit. Solâ quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde & Joannes dicit: Sic enim Deus dilexit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret.

℟. Rex ait servis suis: Nuptiæ quidem parátæ sunt; sed qui invitáti erant, non fuérunt digni: * Ite ergo ad éxitus viárum, & † Quoscumque invenéritis, vocáte ad nuptias. ℣. Sapiéntia propósuit mensam suam: misit ancillas suas ut vocárent ad arcem. * Ite. Glória. † Quoscumque. *Matth.* 22. *Prov.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* S.G. Intrávit rex ut vidéret discumbentes, & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, & ait illi: Amíce, quómodo huc intrasti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. *Matth.* 22.

Oratio.

Omnípotens & miséricors Deus, universa nobis adversántia propitiátus exclúde: ut mente & córpore páriter expedíti quæ tua sunt líberis méntibus exequámur; Per Dóminum.

C A N O[...]

Ex régula Canóni[...] Chrodegangi M[...] Epíscopi.

Scripta anno 757. de Confess. & Com[...] Clericorum.

Cui peccáta nō[...] diunt de Clēro[...] bus diébus Domí[...] festivitátibus præci[...] bet corpus & sá[...] Dómini nostri Jesu[...] accípere: quia Dó[...] Evangélio dicit: Q[...] dúcat carnem mear[...] bit sánguinem me[...] me manet, & eg[...] At si indignè quis [...] cta mystéria súmpse[...] cium sibi mandúcat[...]

Ad Magníficat. [...] Dixit rex minist[...] gátis mánibus & [...] ejus, míttite eum in [...] exterióres; ibi erit [...] stridor déntium. M[...] sunt vocáti, pauci [...] cti. *Matth.* 22.

FERIA SEC[...]

De libris Machab[...]

Lectio j. Lib. 1[...]

Exclamávit M[...] voce magnâ [...] táte, dicens [...] qui zelum habet le[...] tuens testamentum[...] post me. Et fugit [...] fílii ejus in montes [...] quérunt quæcumqu[...] bant in civitáte. T[...] cendérunt multi q[...] judícium & justítia[...] sertum: & sedéru[...] si, & fílii eórum

& pecora co-
m inundavé-
; mala. Et re-
viris regis, &
rat in Jerusa-
David; quó-
ènt viri qui-
:vérunt man-
n loca occulta
abiissent post
statim perre-
. & constitué-
cos prælium
:um, & dixé-
Resistitis &
Exíre, & fáci-
verbum regis
vivétis. Et di-
:xíbimus, ne-
verbum regis,
diem sabbató-
itavérunt ad-
:lium. Et non
eis, nec lápi-
in eos, nec op-
i occulta, di-
nur omnes in
stra; & testes
os cœlum &
njustè pérditis
vit. 252.
o ij.
pinquavérunt
athíæ morien-
iis suis: Nunc
supérbia, &
tempus ever-
ndignatiónis.
) fílii, æmu-
legis, & da-
stras pro te-
rum vestró-
nentóte ópe-
quæ fecérunt
ibus suis; &

accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne inventus est fidélis, & ræputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angustiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. Phínees pater noster, zelando zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Ex gravi. 252.

Lectio iij.

VOs ergo, fílii, confortámini, & viríliter ágite in lege; quia in ipsa glorióſi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consílii est: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus à juventute sua, sit vobis princeps milítiæ; & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis; & vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribuíte retributiónem géntibus, & inténdite in præcéptum legis. Et benedixit eos, & appósitus est ad patres suos. Et defunctus est anno centésimo & quadragésimo sexto; & sepultus est à fíliis suis in sepulcris patrum suórum in Modin: & planxérunt eum omnis Israel planctu magno.

℟. Surrexit. 253.

CANON.

Ex Concílio Antiochéno.

Anno 341. Can. 2.

OMnes qui in Ecclésiam ingrediuntur, & sacras

scriptúras áudiunt, oratióni autem cum pópulo non commúnicant, vel sanctam Eucharístiæ participatiónem propter áliquam insoléntiam aversántur; eos ab Ecclésia expelli statúimus, donec postquam conféssi fúerint, fructúsque pœniténtiæ osténderint, & imploráverint, véniam ássequi possint.

FERIA TERTIA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. I. C. 3.

SUrrexit Judas qui vocabátur Machabæus, fílius ejus pro eo; & adjuvábant eum omnes fratres ejus; & univérsi qui se conjúnxerant patri ejus, & præliabántur prælium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo, & induit se lorícam sicut gigas, & succínxit se arma béllica sua in præliis, & protegébat castra gládio suo. Símilis factus est leóni in opéribus suis, & sicut cátulus leónis rúgiens in venatióne. Et persecútus est iníquos perscrútans eos: & qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis; & repulsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt; & directa est salus in manu ejus. Et exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus suis, & in sǽculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, & pérdidit ímpios ex eis, & avertit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum ter... & congregávit pere... Et congregávit Apollón... gentes, & à Samaría ... tútem multam & magn... ad bellandum contra Isra... Et cognóvit Judas, & ex... óbviam illi, & percússit ... occídit illum; & cecidér... vulneráti multi, & réli... fugérunt; & accépit sp... eórum, & gládium Apollónii ábstulit Judas, & ... pugnans in eo ómnibus d... bus.

℟. Illi quidem. 253.

Lectio ij.

ET vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, & exércitus applicábant ad fines eórum: & cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum & consummatiónem; & dixérunt unusquísque ad próximum suum: Erigámus dejectiónem pópuli nostri, & pugnémus pro pópulo nostro, & sanctis nostris. Et congregátus est conventus ut essent paráti in prælium; & ut orárent, & péterent misericórdiam & miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum: non erat qui ingrederétur & egrederétur de natis ejus; & sanctum conculcabátur: & fílii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio géntium: & abláta est volúptas à Jacob, & defécit ibi tíbia & cíthara. Et congre-

âti sunt, & venérunt in Maspha contra Jerúsalem; quia locus oratiónis erat Maspha ante in Israel. Et jejunavérunt illâ die, & induérunt se cilíciis, & cínerem imposuérunt cápiti suo; & discidérunt vestimenta sua: & expandérunt libros legis, de quibus scrutabantur gentes similitúdinem simulacrórum suórum.

℟. In áliis. 254.

Lectio iij.

ET post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos & centuriónes, & pentacontarchos, & decuriónes. Et dixit his qui ædificábant domos, & sponsábant uxóres, & plantábant víneas, & formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, & collocavérunt ad austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingímini, & estóte fílii potentes; & estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus natiónes has quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos & sancta nostra; quóniam mélius est nos mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℟. Pro peccátis. 254.

CANON.

Ex Concílio Antiochéno.

Anno 341. Can. 2.

CEnsémus non licére communicáre cum excommunicátis, neque in dómibus convenientes oráre pro eis qui in Ecclésia non communicant: neque in alia Ecclésia récipi eos qui in alia Ecclésia non conveniunt. Si quis autem de Episcopis aut Presbyteris, vel Diaconis, sive quílibet ex Clero deprehensus fúerit cum excommunicátis communicáre, étiam iste privétur Communióne, tamquam régulam confundens Ecclésiæ.

FERIA QUARTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. 1. C. 4.

COmmisérunt prælium: & cecidérunt de exércitu Lysiæ quinque míllia virórum. Videns autem Lysias fugam suórum, & Judæórum audáciam, & quod paráti sunt aut vívere aut mori fórtiter; ábiit Antiochíam, & elégit mílites, ut multiplicáti rursus venírent in Judæam. Dixit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta, & renováre. Et congregátus est omnis exércitus, & ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam, & altáre profanátum, & portas exustas, & in átriis virgulta nata sicut in saltu, vel in móntibus, & pastophória díruta. Et scidérunt vestimenta sua, & planxérunt planctu magno, & imposuérunt cínerem super caput suum; & cecidérunt in fáciem super terram,

Rex & princeps Antíochus. Si bene valétis, & fílii vestri, & ex senténtia vobis cuncta sunt, máximas ágimus grátias. Et ego in infirmitáte constitútus, vestrì autem memor benignè reversus de Pérsidis locis, & infirmitáte gravi apprehensus, necessárium duxi pro commúni utilitáte curam habére: non despérans memetipsum, sed spem multam habens effugiendi infirmitátem. Respíciens autem quòd & pater meus, quibus tempóribus in locis superióribus ducébat exércitum, ostendit qui post se suscíperet principátum: ut si quid contrárium accíderet, aut difficile nuntiarétur, sciéntes hi qui in regiónibus erant, cui esset rerum summa derelicta, non turbarentur. Ad hæc consíderans de próximo potentes quosque, & vicínos tempóribus insidiántes, & eventum expectántes, designávi fílium meum Antíochum regem, quem sæpe recurrens in superióra regna multis vestrûm commendábam; & scripsi ad eum quæ subjecta sunt. Oro ítaque vos, & peto mémores beneficiórum públicè & privátim, ut unusquisque consérvet fidem ad me, & ad fílium meum. Confído enim eum modestè & humánè actúrum, & sequentem propósitum meum, & commúnem vobis fore. Igitur homicída, & blasphémus péssimè percussus, & álios tractáverat, p móntibus, miserá vitá functus est.

℟. Pro peccátis.

CANON

Ex Concílio Ar primo.

Anno 314. *C.* 4

DE agitatóribu les sunt, plá quámdiu ágitant, à nióne separári: de cis, & ipsos plácuit, agunt, à Communi rári.

FERIA SEX

De libris Machab

Lectio j. Lib. 2.

AT Timóth priùs à Judá superátus, to exércitu peregríi túdinis, & congreg tátu Asiáno, advé armis Judæam captu chabæus autem, & ipso erant, approp illo, deprecabantu num, caput terrâ tes, lumbosque cil cincti, ad altáris cr provolúti, ut sibi p inimícis autem eó inimícus, & adver versarétur, sicut l Et ita post oratióne tis armis, lóngiùs táte procedentes, & hóstibus effecti, re Primo autem solis que commisérunt; dem victóriæ & pr tis sponsórem cum Dóminum habente

icem belli ánimum
it. Sed, cùm véhe-
igna esset, apparué-
versáriis de cœlo viri
in equis, frænis áu-
óri, ducátum Judæis
tes: ex quibus duo
æum médium ha-
armis suis circum-
incólumem conser-
; in adversários au-
a & fúlmina jacié-
t quo & cæcitáte con-
repléti perturbatióne
t. Interfecti sunt au-
inti míllia quingen-
quites sexcenti. Ti-
is verò confúgit in
n præsídium muní-
ti præerat Chæreas.
eträvit. 252.
o ij. Cap. 11.
as autem ingressus
iram, & appropians
æ, quæ erat in an-
ico, ab Jerosólyma
lo quinque stadió-
iud præsídium expu-
Ut autem Macha-
& qui cum eo erant,
érunt expugnári præ-
im fletu & lácrymis
t Dóminum, & om-
a simul, ut bonum
n mítteret ad salú-
ael. Et ipse primus
æus, sumptis armis,
idhortátus est simul
ericulum subíre, &
cílium frátribus suis.
: páriter prompto
procéderent, Jero-
appáruit præcédens
s in veste cándida,
ireis hastam vibrans,

Tunc omnes simul benedixérunt misericordem Dóminum, & convaluérunt ánimis; non solùm hómines, sed & béstias ferocíssimas, & muros férreos paráti penetráre. Ibant ígitur prompti, de cœlo habentes adjutórem, & miserantem super eos Dóminum. Leónum autem more ímpetu irruentes in hostes, prostravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille sexcentos; univérsos autem in fugam vertérunt; plures autem ex eis vulneráti, nudi evasérunt. Sed & ipse Lysias túrpiter fugiens evásit.

℟. Ex gravi. 252.

Lectio iij. Cap. 15.

Nicánor quidem cum summa supérbia erectus, cogitáverat commúne trophæum statúere de Juda. Machabæus autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi à Deo affuturum; & hortabátur suos ne formidárent ad adventum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege, & Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant priùs, promptióres constítuit eos: & ita ánimis eórum erectis, simul ostendébat géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei &

hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis & exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod universos lætificávit. Erat autem hujuscémodi visus: Oníam qui fúerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendentem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse & álium virum ætáte & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum; respondentem veró Oníam dixisse: Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel; hic est, qui multùm orat pro pópulo & universa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam dextram, & dedisse Judæ gládium áureum, dicentem: Accipe sanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel. Exhortáti ítaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extolli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre.

℟. Surrexit. 253.

CANON.

Ex Concílio Meldensi.

Anno 845. *C.* 56.

NEmo Episcopórũ quémlibet sine certa & manifesta peccáti causa, Communióne privet ecclesiásticâ. Anathéma autem sine præláta evangélicâ admonitióne nulli impónat, nisi unde canónica docet autóritas: quia anathéma ætérnæ mortis damnátio, & nonnisi pro mortáli debet impóni crímine, & illi qui áliter non potúerit córrigi.

SABBATO.

De libris Machabæórum.

Lectio j. Lib. 2. C. 15.

NIcánor & qui cum ipso erant, cum tubis & cánticis admovébant. Judas vero, & qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dóminum córdibus orantes, prostravérunt non minùs triginta quinque míllia, præséntiâ Dei magníficè delectáti. Cùmque cessassent, & cum gáudio redírent, cognovérunt Nicánorem ruisse cum armis suis. Facto ítaque clamóre, & perturbatióne excitátâ, pátriâ voce omnipotentem Dóminum benedicébant. Præcépit autem Judas, qui per ómnia córpore & ánimo mori pro cívibus parátus erat, caput Nicánoris, & manum cum húmero abscissam, Jerosólymam perferri. Quò cùm pervenisset, convocátis contribúlibus & sacerdótibus ad altáre, accérsiit & eos qui in arce erant. Et ostenso cápite Nicánoris, & manu nefáriâ, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnífice gloriátus est: linguam étiam ímpii Nicánoris præcisam,

jussit particulátim ávibus dari; manum autem dementis contra templum suspendi. Omnes ígitur cœli benedixérunt Dóminum, dicentes: Benedíctus, qui locum suum incontaminátum servávit. Suspendit autem Nicánoris caput in summa arce, ut évidens esset, & manifestum signum auxílii Dei.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. Lib. 1. *C*. 9.

CEtera verba bellórum Judæ, & virtútum quas fecit, & magnitúdinis ejus, non sunt descripta; multa enim erant valde. Et factum est, post óbitum Judæ emersérunt iníqui in ómnibus finibus Israel, & exorti sunt omnes qui operabantur iniquitátem. In diébus illis facta est fames magna valde, & trádidit se Bácchidi omnis régio eórum cum ipsis. Et elégit Bácchides viros ímpios, & constítuit eos dóminos regiónis: & exquirébant, & perscrutabantur amícos Judæ, & adducébant eos ad Bácchidem. Et vindicábat in illos, & illudébat. Et facta est tribulátio magna in Israel, qualis non fuit ex die quâ non est visus Prophéta in Israel. Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, & dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem, & eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, & surrexit loco Judæ fratris sui.

Lectio j. Cap. 13.

ET audívit Simon quòd congregávit Tryphon exércitum copiósum, ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est & in timóre, ascendit Jerúsalem, & congregávit pópulum, & adhortans, dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fécimus pro légibus, & pro sanctis prælia, & angústias quales vídimus: horum grátiâ periérunt fratres mei omnes propter Israel, & relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam, & sancta; natos quoque nostros, & uxóres; quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimícitiæ grátiâ. Et accensus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos; & respondérunt voce magnâ, dicentes: Tu es dux noster loco Judæ & Jónathæ fratris tui: pugna prælium nostrum, & ómnia quæcumque díxeris nobis, faciémus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 25. *de Ref. C.* 13.

QUamvis excommunicatiónis gládius nervus sit Ecclesiásticæ disciplínæ, & ad continendos in offício pópulos valde salutáris; sobriè tamen magnáque circumspectióne exercendus est, cùm experiéntia dóceat, si témerè, aut lévibus ex rebus incutiátur, magis contemni quàm formidári, & pernítiem pótius párere quàm salútem.

Ad Magnificat. *Ant.* 3. *à.* Ezéchiel vidit conspectum glóriæ, quam ostendit illi Deus in curru Chérubim. *Eccli.* 49.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XX. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

FActum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, aperti sunt cœli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: bes magna, & igni vens, & splendor in ejus: & de médio e spécies electri, id est dio ignis.

℟. Fili hóminis, domum Israel, & verba mea ad eos. autem Israel, attrít est & duro corde. * di fáciem tuam vale fáciébus eórum, & tuam duriórem frón rum. ℣. Ex his sun sistunt veritáti, mente, réprobi circa sed ultra non pr * Ecce dedi fáciem t lentiórem faciébus *Ezech.* 3. 2. *Tim.* 3

Lectio ij.

ET in médio ejus do quátuor anir & hic aspectus eórun litúdo hóminis in c tuor fácies uni, & pennæ uni. Pedes pedes recti; & plan eórum, quasi plan vítuli; & scintíllæ, pectus æris candenti nus hóminis sub per rum in quátuor part fácies, & pennas pe partes habébant. Ju erant pennæ eórum ad álterum; non bantur cùm incéder unum quodque ant suam gradiebátur.

℟. Ecce, dicit D Deus, erit manus m prophétas, qui vid na, & divinant

...ionis pópuli
...me, eò quòd
...pulum meum,
...t, & non est
...unt pseudopro-
...lo, sicut & in
...magistri men-
...onsilio pópuli
...t, eò quòd dé-
...lum meum,
...t, & non est
...3. 2. Petr. 2.
...io iij.
...autem vultûs
...cies hóminis,
...nis à dextris
...nor, fácies au-
...sinistris ipsó-
... & fácies áqui-
...brum quátuor.
..., & pennæ eó-
... désuper; duæ
...lórum junge-
...duæ tegébant
...m; & unum-
...m coram fácie
...t: ubi erat im-
..., illuc gradie-
... revertebantur
...ent. Et simili-
...um, aspectus
...arbónum ignis
... & quasi aspe-
...um.
...o, dicit Dómi-
...Vir si fúerit ju-
...am non com-
...t ámpliùs non
... Hic justus est,
.... Mútuum da-
... sperantes; &
... vestra multa.
...a Patri. † Hic
...itâ vivet. R.
... 6.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro undécimo Commentariórum sancti Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

In Cap. 37. Lectio iv.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Et tu, fili hóminis, sume tibi lignum unum, & scribe super illud Judæ, & filiórum Israel sociórum ejus: & tolle lignum álterum, & scribe super illud Joseph, lignum Ephraim, & omnis domûs Israel, sociorumque ejus, & adjunge illa unú ad álterum tibi in lignum unum. Præsens Prophetía hæc ex ore Dómini pollicétur quod utrumque sibi jungátur impérium, hoc est regnum Judæ, & regnum Israel; tollaturque virga Ephraim qui de Joseph stirpe generátus est cum réliquis tribubus quæ ei sociátæ sunt, & jungátur virgæ Juda, ut nequáquam vocetur Juda & Israel; sed uno nómine appellentur Juda, & sub figúra Prophétæ, qui præcédit in typo Dómini Salvatóris, nequáquam duábus mánibus, sed unâ Christi teneantur manu. Dicit enim se assúmere fílios Israel de médio natiónum, ad quas captívi ducti sunt; & reductúrum eos in terram, & in montes Israel, & appellandam unam gentem, uniusque regis regendam império: ut ultra non polluantur in idólis, & abominatiónibus suis; sed cùm fúerint de captivitátis

nus ero eis in Deum, & servus meus David princeps in médio eórum. ℣. Páscite qui in vobis est gregem Dei; & cùm apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. * Ipse. *Ezech.* 34. 1. *Petr.* 5.

Lectio v.

ET servus, inquit, meus David rex super eos. De quo & Angelus lóquitur in Evangélio, quòd regnatúrus sit super domum Jacob, & regni ejus non sit finis: tantæque erit cleméntiæ, ut non solùm rex, sed & pastor appellétur; eò quòd supérbum nomen impérii pastóris vocábulo mítiget. Qui postquam fúerint in gentem unam, & in terra Israel, ac móntibus habitáverint, ambulatúri sint in ómnibus judíciis Dómini, & præcepta illíus custoditúri: habitatúri autem non in ália terra, sed

Patri usque ad mortem autem c que sub tali reg percútiam illis f nequáquam ut i stamento, certá que bellórum; pacis quæ exsúpe sensum, de qua quitur ad Apóstol meam do vobis, relinquo vobis. dicit: Factus est i ejus.

℟. Liberábo de ómnibus loci dispersæ fúerant bis & calíginis cam eas in terr * In páscuis ubé cam eas. ℣. Pe introíerit, salvá páscua invéniet. ut vitam hábeant dántiùs hábeant. cuis. *Ezech.* 34.

Lectio v

QUos cùm i

: quod Judæi de
› interpretantur ,
b Zoróbabel extru-
. Sed quómodo stare
ioc quod dícitur, In
m : cùm templum
d à Zoróbabel ex-
est, & póstea à mul-
urátum, Románo
censum sit? Quæ óm-
enda sunt ad Ecclé-
ad témpora Salva-
ando tabernáculum
:um est in Ecclésia :
s est Deus noster,
ópulus ejus. Profe-
ómnium est, ut
iód ipse sit Dómi-
ipse sanctíficet Is-
a juxta carnem, sed
:itum : quando san-
ejus in médio cre-
facta est in perpé-
uód autem Dómi-
scerit tribum E-
& elégerit tribum
Psalmis légimus :
Ephraim non elé-
elégit tribum Ju-
ta scriptum est: Non
sceptrum ex Juda,
niat cui repósitum
: enim in advéntu
Salvatóris, duæ
duo ligna in unum
nt sceptrum, & in
:e Christi duélum
sociantur; ut fiant
novum hóminem,
m gentem, neque
r ultra in idólis,
inatiónibus; sed
vácro sint pópulus
ímperet eis Chri-

℟. Congregábo fílios Israel, & non erunt ultra duæ gentes, neque polluéntur in idólis suis; & erunt mihi pópulus: * Et † Pastor unus erit ómnium eórum. ℣. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: illas opórtet me addúcere, & fiet unum ovíle. * Et pastor. Glória. † Pastor. *Ezech.* 37. *Joan.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio vij. Cap. 4.

In illo témpore; Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Capharnaum. Hic cùm audísset quia Jesus adveníret à Judæa in Galilæam, ábiit ad eum, & rogábat eum ut descénderet, & sanáret fílium ejus; (incipiébat enim mori.) Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

28. *In Evang. hab. ad Tumbam SS. Nerei & Achillei.*

Quid est quod régulus rogat ut ad ejus fílium véniat, & tamen ire corporáliter recúsat: ad servum verò Centuriónis non invitátur, & tamen se corporáliter ire pollicétur? Quid est hoc, nisi quòd supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram quâ ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres & divítias venerámur? Cùmque pensámus quæ circa eos sunt, pro-

sanctis despicienda non sunt, ad filium réguli ire nóluit, ad servum Centuriónis ire parátus fuit.

℟. Cùm audisset régulus quia Jesus adveníret à Judæa in Galilæam, ábiit ad eum: * Et rogábat eum ut descénderet, & sanáret filium ejus; incipiébat enim mori. ℣. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, ádjuva me; præter te nullus est auxiliátor álius. * Et rogábat. *Joan.* 4. *Esth.* 14.

Lectio viij.

CErtè si nos cujúspiam servus rogáret ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetipsum degéneras, honor tuus despícitur, locus vilescit. Ecce de cœlo venit qui servo in terra occúrrere non déspicit: & tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus. Quid

mine, descende p
moriátur. filius m
cit ei Jesus: Va
tuus vivit. ℣. Se
Dómine, hos qui
díderint conservat
ei Jesus. *Joan.* 4.

Lectio ix.

NOtáte, fratre
quod dícitur
quod homínibus a
abominábile est ap
cordis nostri cogi
tò apud Deum in
quantò homínibu
& humílitas cor
tantò apud Deu
est, quantò hom
imo. Despiciámu
quid boni gérim
nos nostra inflet
non rerum abund
glória extollat. Si
bet ex bonis afflu
tus inturnéscimus,
pecti sumus. Hæc
gitáte, fratres; ha
tentióne pensáte.
próximis vestris n

vi occurrérunt ei ,
: Quia filius ejus
℣. Nullus sperávit
no, & confúsus est.
escendente. Glória.
Joan. 4. Eccli. 2.
nedictus. Ant. 3. a.
t servi , Quia heri
timâ relíquit eum
ognóvit ergo pater ,
hora erat in qua
Jesus , Filius tuus
an. 4.

Oratio.

sre , quæsumus. Dó-
ie , fidélibus tuis in-
am placátus , & pa-
páriter ab ómnibus
tus offensis , & se-
i mente desérviant ;
im.

CANON.

cílio Pontigonensi.
o 876. Can. 7.
pi secundùm sacram
ónem Dómini no-
Christi prædicatió-
se vel per suos con-
exérceant , & Pres-
suos ut simíliter sá-
ltrúere procúrent. Se-
& fidéles Láici dié-
is qui in civitátibus
d públicas statiónes
it ; & qui in villis &
nibus sunt, ad públi-
ícium in plebem fe-
, & nullus latibulósa
m in suis dómibus
celebráre præsúmat
i rationábili licéntia
i.

Magníficat. Ant. 5. C.
it régulus & domus
a. Hoc secundū signū
fecit Jesus cum venísset à Judæa in Galilæam. Joan. 4.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

FIli hóminis , mitto ego te ad fílios Israel , ad gentes apostatríces, quæ recessérunt à me : ipsi & patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii durâ fácie & indomábili corde sunt , ad quos ego mitto te ; & dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi áudiant , & si forte quiéscant , quóniam domus exáspérans est ; & scient quia prophéta fúerit in médio eórum. Tu ergo , fili hóminis , ne tímeas eos , neque sermónes eórum métuas ; quóniam incréduli & subversóres sunt tecum ; & cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas , & vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant , & quiéscant , quóniam irritatóres sunt.

℟. Fili hóminis. 266.

Lectio ij. Cap. 3.

ET dixit ad me : Fili hóminis , vade ad domum Israel, & loquéris verba mea ad eos. Non enim ad pópulum profundi sermónis, & ignótæ linguæ tu mittéris ad domum Israel : neque ad pópulos multos profundi sermónis , & ignótæ linguæ , quorum non possis audíre sermónes : & si ad

illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israel attrítâ fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamantem & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum; quia domus exásperans est.

℟. Ecce dicit Dóminus Deus. 266.

Lectio iij.

Fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel; & áudies de ore meo verbum, & annuntiábis eis ex me. Si dicente me ad ímpium: Morte moriéris, non annuntiáveris ei, neque locútus fúeris ut avertátur à via sua ímpia, & vivat; ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram. Si autem tu annuntiáveris ímpio, & ille non fúerit convérsus ab impietáte sua, & à via sua ímpia; ipse quidem in iniquitáte sua moriétur, tu autem ánimam tuam liberásti. Sed & si convérsus justus à justítia sua fúerit, & fécerit iniquitátem, ponam offendículum coram eo: ipse moriétur, quia non annuntiásti ei: in peccáto suo moriétur, & non erunt in memória justítiæ ejus quas fecit; sánguinem veró ejus de manu tua re-

quíram. Si autem tu
tiáveris justo ut n
cet justus, & ille no
verit, vivens vive
annuntiasti ei; & tu
tuam liberasti.

℟. Vivo ego, dici
nus. 267.

C A N O N

Ex Concílio Pari
Anno 1528. *in de*
C. 25.

In conversatióne
cis ita se hábeant
ut neque ex nímia
ritáte, aut conve
æquáli reddátur con
dignitátis: neque e
austeritáte, fastu, aut
supérbi aut plus æq
judicentur.

FERIA TER

De Ezechiéle Pro

Lectio j. C

Glória Dómi
assúmpta est
rub, quæ er
eum ad limen don
vocávit virum qui
erat líneis, & atra
rium scriptóris hab
lumbis suis. Et di
minus ad eum: Tr
médiam civitátem
dio Jerúsalem, &
Thau super frontes v
geméntium & dol
super cunctis abomi
bus quæ fiunt in mé
Et illis dixit, audie
Transíte per civitá
quentes eum, & pe
non parcat óculus
neque misereámini.
adolescéntulum, &

rvulum, & mulíe-
ícite usque ad in-
em; omnem au-
r quem vidéritis
e occidátis, & à
meo incípite. Cœ-
go à viris senióri-
rant ante fáciem
t dixit ad eos:
áte domum, &
tria interféctis:
ni. Et egressi sunt,
ébant eos qui erant
e.
citábo Deus super
s. 268.
ij. Cap. 13.
tus est sermo Dó-
ad me, dicens:
inis, vaticináre ad
s Israel, qui pro-
; & dices prophe-
le corde suo: Audí-
m Dómini: Hæc
minus Deus: Væ
insipiéntibus, qui
r spíritum suum,
dent. Quasi vulpes
s, prophétæ tui, Is-
ant. Non ascendi-
lverso, neque op-
murum pro domo
t starétis in prælio
ómini. Vident va-
vínant mendácium,
: Ait Dóminus,
minus non míserit
rseveravérunt con-
sermónem. Num-
n visiónem ca[illegible]am
, & divinatiónem
m locúti estis? Et
Ait Dóminus, cùm
i sim locútus.
orábo. 268.

Lectio iij.

PRoptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, & vidístis mendácium; ideo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus: Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in scriptúra domûs Israel non scribentur, nec in terram Israel ingrediéntur: & sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quòd decéperint pópulum meum, dicentes: Pax, & non est pax: & ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis. Dic ad eos qui liniunt absque temperatúra, quòd casúrus sit: erit enim imber inundans, & dabo lápides prægrandes désuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem.

℟. Congregábo. 269.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi tértio.

Anno 397. Can. 25.

CLérici, vel continentes, ad víduas vel vírgines, nisi jussu vel permissu Episcopórum & Presbyterórum non accédant: & hæc non soli fáciant, sed cum Cléricis, vel cum his cum quibus jusserit Epíscopus aut Présbyter. Sed nec ipsi Epíscopi aut Presbyteri soli hábeant accessum ad [illegible] ejúsmodi féminas, nisi aut Clérici præsentes sint, aut graves áliqui Christiáni.

das animas: & cum cáperent ánimas pópuli mei, vivificábant ánimas eórum. Et violábant me ad pópulum meum propter pugillum hórdei, & fragmen panis, ut interfícerent ánimas quæ non moriuntur, & vivificárent ánimas quæ non vivunt, mentientes pópulo meo credenti mendáciis. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad pulvillos vestros, quibus vos cápitis ánimas volantes; & dirumpam eos de bráchiis vestris; & dimittam ánimas quas vos cápitis, ánimas ad volandum. Et dirumpam cervicália vestra, & liberábo pópulum meum de manu vestra, neque erunt ultrà in mánibus vestris ad prædandum: & sciétis quia ego Dóminus.

℟. Fili hóminis. 266.

Lectio ij. Cap. 14.

HÆc dicit Dñus Deus: Homo, homo de do-

taminationibu
tite fácies vest
mo, homo de
& de proselyt
ádvena fúerit
alienátus fúer
posúerit idóla
suo, & scánda
tis suæ statúe
ciem suam,
prophétam ut i
eum me; ego
pondébo ei pe

℟. Ecce dici

Lecti

ET prophéta
rit, &
verbum; ego
cépi prophéta
extendam ma
super illum, &
de médio póp
Et portábunt
suam; juxta in
terrogantis,
prophétæ erit
ultrà domus I
neque polluátu
prævaricatióni

cans, extendam ma-
eam super eam, &
m virgam panis ejus;
ttam in eam famem,
fíciam de ea hómi-
: jumentum.
vo ego. 267.
C A N O N.
ncílio Agathensi.
506. Can. 28.
nastéria Puellárum
ngius à monastériis
órum & Clericórum,
pter insídias diábo-
ropter oblocutiónes
m, collocentur.
A QUINTA.
zechiéle Prophéta.
j. Cap. 18.
: omnes ánimæ,
æ sunt; ut ánima
tris, ita & ánima fí-
st: ánima quæ pec-
. ipsa moriétur. Et
rit justus, & féce-
ium & justítiam;
ibus non comédc-
culos suos non levá-
idóla domûs Israel;
m próximi sui non
it, & ad mulíerem
itam non accésserit;
nem non contristá-
ignus debitóri red-
per vim nihil ra-
anem suum esurien-
it, & nudum ope-
stimento; ad usú-
commodáverit, &
non accéperit; ab
e avérterit manum
: judícium verum fé-
er virum & virum;
eptis meis ambulá-
: judícia mea custo-

dícit ut fáciat veritátem:
hic justus est, vitâ vivet,
ait Dóminus Deus.

℟. Suscitábo. 268.

Lectio ij.

QUòd si genúerit filium latrónem effundentem sánguinem, & fécerit unum de istis: & hæc quidem ómnia non faciéntem, sed in móntibus comedéntem, & uxórem próximi sui polluéntem; egénum & páuperem contristántem; rapiéntem rapínas; pignus non reddéntem, & ad idóla levántem óculos suos; abominatiónem faciéntem; ad usúram dantem, & ámplius accipiéntem: numquid vivet? Non vivet: cùm univérsa hæc detestánda fécerit, morte moriétur, sanguis ejus in ipso erit. Quòd si genúerit filium, qui videns ómnia peccáta patris sui, quæ fecit, timúerit; & non fécerit símile eis; super montes non comédcrit, & óculos suos non leváverit ad idóla domûs Israel, & uxórem próximi sui non violáverit, & virum non contristáverit, pignus non retinúerit, & rapínam non rapúerit, panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiménto: à páuperis injúria avérterit manum suam, usúram & superabundántiam non accéperit, judícia mea fécerit, in præcéptis meis ambuláverit: hic non moriétur in iniquitáte patris sui, sed vitâ vivet.

℟. Liberábo. 268.

Lectio iij.

ANima quæ peccáverit, ipsa moriétur. Filius non portábit iniquitátem patris, & pater non portábit iniquitátem filii: justítia justi super eum erit, & impíetas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis quæ operátus est, & custodíerit ómnia præcepta mea, & fécerit judícium & justítiam: vitâ vivet, & non moriétur. Omnium iniquitátum ejus quas operátus est, non recordábor: in justítia sua quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus; & non ut convertátur à viis suis, & vivat?

℞. Congregábo filios Israel. 269.

CANON.

Ex Concílio Epaonensi.

Anno 517. *Can.* 38.

MOnastéria Puellárum, non nisi probátæ vitæ & ætátis provectæ viri ad quascumque eárum necessitátes vel ministratiónes permittántur intráre. Ad faciendas verò Missas qui ingressi fúerint, statim exacto ministério régredi festinábunt. Aliàs autem nec Cléricus, nec Mónachus júvenis ullum ad Puellárum congregatiónem habébit accessum, nisi hoc aut paterna aut germána necessitúdo probétur admíttere.

FERIA S

De Ezechiéle

Lectio j.

DIc ad do
Vivo eg
Deus;
ímpii, sed ut co
plus à via sua,
vertímini, co
viis vestris péss
moriémini, d
Tu itaque, fili
ad fílios pópuli
justi non liber
quacumque die
& impíetas ím
cébit ei in qu
convérsus fúeri
te sua: & justu
rit vívere in j
quacúmque di
Etiam si díxer
vitâ vivat, &
justítia sua féce
tem; omnes
oblivióni trad
iniquitáte sua
tus est, in ipsa
autem díxero
moriéris; & ég
tiam à peccáto
que judícium &
pignus restitúer
rapinamque re
mandátis vitæ
nec fécerit qu
stum: vitâ vi
moriétur.

℞. Fili hómi

Lectio ij.

HÆc dicit
Væ past
qui pascébant
nonne greges
pascuntur? La

operiebámini,
m erat occide-
ı autem meum
is. Quod infir-
ı consolidastis,
tum non sana-
onfractum est
ı, & quod ab-
on reduxistis,
erat non quæ-
um austeritáte
is, & cum po-
persæ sunt oves
od non esset pa-
e sunt in devo-
nnium bestiá-
: dispersæ sunt.
greges mei in
ibus, & in uni-
ccelso; & super
m terræ dispersi
nei, & non erat
et: non erat,
requíreret.
cit. 266.
io iij.
, pastóres, au-
oum Dómini:
dicit Dóminus
o eo quod facti
nei in rapínam,
æ in devora-
ium bestiárum
od non esset pa-
nim quæsiérunt
gregem meum,
pastóres semet-
ges meos non
optérea, pastó-
verbum Dómi-
cit Dñus Deus:
e super pastóres
egem meum de
ı, & cessáre fá-
ultrà non pas-
cant gregem, nec pascant
ámpliùs pastóres semetipsos;
& liberábo gregem meum
de ore eórum, & non erit
ultrà eis in escam. Quia hæc
dicit Dóminus Deus: Ecce
ego ipse requíram oves meas,
& visitábo eas. Sicut visi-
tat pastor gregem suum in
die, quando fúerit in médio
óvium suárum dissipatárum;
sic visitábo oves meas, &
liberábo eas de ómnibus lo-
cis in quibus dispersæ fúerant
in die nubis & calíginis.

℟. Vivo ego. 267.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi
quarto.

Anno 398. C. 102.

AD reátum Epíscopi pér-
tinet vel Presbyteri qui
Paróchiæ præest, si susten-
dandæ vitæ præséntis cau-
sâ, adolescentióres víduæ
vel sanctimoniáles Clericó-
rum familiaritátibus subji-
ciantur.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 34.

HÆc dicit Dóminus
Deus ad vos: Ecce
ego ipse júdico inter
pecus pingue & macilen-
tum; pro eo quod latéribus
& húmeris impingebátis, &
córnibus vestris ventilabátis
ómnia infirma pécora, donec
dispergeréntur foràs: salvábo
gregem meum, & non erit
ultrà in rapínam; & judicá-
bo inter pecus & pecus. Et
suscitábo super eas pastórem
unum qui pascat eas, ser-

vum meum David : ipse pascet eas, & ipse erit eis in pastórem. Ego autem Dóminus ero eis in Deum ; & servus meus David princeps in médio eórum : ego Dóminus locútus sum.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominica præcedentis.*]

Lectio ij. Cap. 36.

PEperci nómini sancto meo quod pollúerat domus Israel in géntibus ad quas ingressi sunt. Idcirco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in géntibus ad quas intrastis. Et sanctificábo nomen meum magnum quod pollútum est inter gentes, quod polluistis in médio eárum ; ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dñus exercítuum, cùm sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, & congregábo vos de univerſis terris, & addúcam vos in terram vestram.

Lectio iij.

ET effundam super vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinamentis vestris, & ab universis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio vestri : & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio v
fáciam ut in præce
ambulétis, & jud
custodiátis & operé
habitábitis in terra
di pátribus vestris :
mihi in pópulum,
ero vobis in Deum
vábo vos ex univ
quinamentis vestris

C A N O

Ex Epístola Canóni
Basílii Epíscopi, :
górium Presbyte
Script. post ann. 3
Basil. Epist. 55.

NEc primi, nec
cívimus ne u
viris [ecclesiásticis
rent mulíeres : quod
stolo edocti sumus
fratri ponendum o
lum. Quare præcspir
ctórum Patrum con
nem sequentes, ut à
separéris.

Ad Magníficat. *A*
Anánias, & Azárias
sael credentes liber
de flamma. Dánie
simplicitáte liberátu
ore leónum. 1. *M*
Oratio ut infra ad I

DOMINICA
post Pentecost
IN I. NOCTU

Incipit liber Danié
phétæ.

Lectio j. C

ANno tértio re
kim regis Ju
nit Nabucho
rex Babylónis in Jer
& obsédit eam ; &
Dóminus in manu

la, & partem
ûs Dei ; & as-
terram Sén-
m dei sui , &
domum the-
Et ait rex As-
isito eunuchó-
uceret de filiis
mine régio &
pueros in qui-
mácula , de-
eruditos om-
cautos scién-
disciplíná , &
are in palátio
éret eos lítte-
am Chaldæó-
stituit eis rex
síngulos dies
, & de vino
ipse ; ut enu-
is , póstea sta-
ctu regis. Fué-
r eos de filiis
, Anánias, Mi-
. Et impósuit
eunuchórum ,
éli, Baltassar ;
ich ; Misaéli ,
záriæ , Abdé-

nen Dómini
quia sapiéntia
is sunt. * Ipse
dita , & novit
nstitúta ; &
st. ℣. Dei sa-
abscóndita est
m hujus sécu-
obis autem re-
* Ipse. Dan. 2.

ij.
utem Dániel
io ne polluc-

rétur de mensa regis , neque de vino potûs ejus ; & rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Danieli grátiam & misericórdiam in conspectu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego dóminum meum regem , qui constítuit vobis cibum & potum ; qui , si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris , condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Malasar quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem , Ananíam , Misaélem, & Azáriam : Tenta nos, óbsecro , servos tuos diébus decem , & dentur nobis legúmina ad vescendum , & aqua ad bibendum ; & contemplare vultus nostros , & vultus puerórum qui vescuntur cibo régio ; & sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui , audíto sermóne hujuscémodi , tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem , apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebantur cibo régio.

℟. Fuérunt in palátio regis Babylónis de filiis Juda , Dániel , Anánias , Mísael & Azárias. Et * Propósuit Dániel in corde suo ne pollucrétur de mensa regis, neque de vino potûs ejus. ℣. Qui secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt sápiunt ; qui vero

secundùm spíritum sunt, quæ sunt spíritûs séntiunt. * Propósuit Dániel in corde suo. *Dan.* 1. *Rom.* 8.

Lectio iij.

POrrò Málasar tollébat cibária & vinum potûs eórum; dabatque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus sciéntiam & disciplínam in omni libro & sapiéntiâ: Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum & somniórum. Complétis itaque diébus, post quos díxerat rex ut introduceréntur; introduxit eos præpósitus eunuchórum in conspéctu Nabuchodónosor. Cùmque eis locútus fuisset rex, non sunt inventi tales de universis ut Dániel, Ananías, Mísael & Azárias; & stetérunt in conspectu regis; & omne verbum sapiéntiæ & intellectûs, quod sciscitátus est ab eis rex, invénit in eis décuplum, super cunctos aríolos & magos qui erant in universo regno ejus. Fuit autem Dániel usque ad annum primum Cyri regis.

℟. Apparuérunt vultus eórum melióres præ ómnibus púeris qui vescebantur cibo régio. * Púeris his dedit Deus sciéntiam & disciplínam in omni libro & sapiéntiâ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum. ℣. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum, álii interpretátio sermónum. * Púeris. Glória Patri. * Púeris his dedit Deus. *Dan.* 1. 1. *Cor.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

De Off. Minist. Lib. 2. *C.* 10. *&* 11. *Lectio iv.*

DAniel ex captívis, regálium consultórum árbiter factus, consíliis suis emendávit præséntia, annuntiávit futúra. Ex his enim quæ frequenter interpretátus osténderat, verè se esse annúntium, fides ejus ómnibus deferebátur. Quis Daniélis consílium refúgeret, de quo Deus ipse dixit: Quis Daniéle sapiéntior? aut quómodo hómines de eórum dubitáre méntibus possent, quibus Deus tantam conferébat grátiam? Quàm purus Daniélis ánimus ut mulcéret bárbaros mores, mitigáret leónes? quæ in illo temperántia? quanta ánimi & córporis continéntia? Nec immérito mirábilis factus ómnibus, quando (quod vehementer admirantur hómines) regálibus fultus amicítiis, aurum non quærébat, nec delátum sibi honórem pluris faciébat quàm fidem. Quin étiam periclitári malébat pro lege Dómini, quàm pro grátia hóminis inflecti.

℟. Loquens rex, ait Daniéli: * Verè Deus vester Deus deórum est, & Dóminus regum, & revélans mystéria; quóniam tu potuisti

entum. ℣. A-
ı non pércipit
Spíritûs Dei;
est illi, & non
ere. * Verè
. 1. Cor. 2.
iritu S. C. 6.
io v.
a datur sermo
Dániel, nisi
i Spíritum,
tuisset depre-
érium libídi-
ium fraudis.
nna presbyte-
tiónibus ap-
n pópuli men-
contemplatió-
; & ómnibus
diis, sola in-
udicítiæ cón-
bitrum precca-
ivit, inquit,
m ejus, cùm
rríret; & ex-
nus Spíritum
adolescentis,
Dániel. Itaque
cepti Spíritûs
ı, vacillántia
stimónia de-
que enim ália
t operátio po-
s vox sua pró-
latébat affe-
tis forte exí-
ente Scriptú-
Deus Spíritum
i adolescentis,
o putet fuisse
Spíritum san-
posterióribus,
quia Spíritum
it Dániel; &
vit. Dénique

& rex eum prætulit, quia habébat grátiam spiritálem, sic enim dicit: Tu autem, Dániel, potes; quia Spíritus sanctus Dei in te est. Et infra Scriptúra dicit: Et fuit Dániel præpósitus illis, quóniam Spíritus erat súperans in eo.

℟. Exclamávit Susánna, & dixit: Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt contra me, & ecce mórior;* Exaudívit autem Dóminus vocem ejus. ℣. Deus qui justíficat, quis est qui condemnet? * Exaudívit. Dan. 13. Rom. 8.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Ep. 1. Joh. Tract. 8. C. 4.

Lectio vj.

INténdite quid dicam. Homo, agnósce eum qui supra te est, ut agnóscant te quæ infra te sunt. Ideo cùm Dániel agnovísset supra se Deum, agnovérunt illum supra se leónes. Si autem non agnóscis illum qui supra te est, superiórem contemnis, & subdéris inferióri. Proptérea supérbia Ægyptiórum unde dómita est? de ranis & muscis. Póterat Deus & leónes míttere; sed áliquis magnus leóne terréndus est. Quantò illi erant superbióres, tantò de rebus contemptibílibus & abjectis fracta est eórum cervix mala: sed Daniélem agnovérunt leónes, quia ille sub-

ditus Deo erat. Quid, inquis, Mártyres qui ad béstias pugnavérunt, & ferárum mórsibus laceráti sunt, non erant sub Deo? Aut erant servi Dei tres viri, & non erant servi Dei Machabæi? Agnóvit ignis servos Dei tres viros, quos non ussit, quorum nec vestiménta corrúpit: & non agnóvit Machabæos? Agnóvit Machabæos: sed opus erat quodam flagello, permitténte Dómino, qui dixit in Scriptúra: Flagellat omnem Fílium quem récipit. Visibíliter quosdam visus est deseruisse, quosdam visus est eripuisse. Ideo quosdam erípuit, ne putes illum non potuisse erípere. Testimónium dedit, quia potest, ut ubi non facit, secretiórem intélligas voluntátem, non suspicéris difficultátem.

℟. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos qui credidérunt in eum: * Et † Tradidérunt córpora sua ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. ℣. Per fidem obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis: * Et tradidérunt. Glória Patri. † Tradidérunt córpora sua. *Dan.* 3. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus: Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi qui vóluit ratiónem ponere cum servis suis. Et reliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 27. in Genes.

UT discámus parábolam hanc ob animárum nostrárum salútem à Dómino addúctam, audi quæ inferuntur: Sic & Pater vester cœléstis fáciet vobis, inquit, si non unusquisque fratri suo remiséritis è córdibus vestris delícta illórum. Magnum parábolæ lucrum, modò atténdere voluérimus. Quid enim tantum potérimus dimíttere, quantum nobis à Dómino dimíttitur? Et nos quidem, si hoc voluérimus, consérvis remíttimus; ipsi verò à Dómino remissiónem accípimus. Et vide ut diligenter síngula sunt dicta. Non enim dixit símpliciter: Si non dimiséritis homínibus peccáta; sed, Si non unusquisque fratri suo remiséritis è córdibus vestris delícta illórum. Adverte quómodo vult cor nostrum in quiéte & tranquillitáte esse, & mentem nostram à perturbatiónibus aliénam, affectionibusque ómnibus líberam, plúrimumque nos erga próximum dilectiónis stúdium declaráre.

℟. Prócidens servus orábat dóminum: Patiéntiam habe in me. Misértus dóminus débitum dimísit ei. Egréssus autem * Servus unu

suffocábat ,
:e quod debes.
mini reservat
:o quærit me-
us. *Matth.* 18.

viij.

ıe loco íterum
audíre licet :
ıomínibus de-
imittet & vo-
r cœlestis. Ne
;, dum hoc fá-
eri gratificári,
quoddam be-
illum depóne-
sumus qui be-
r, & multùm
s conciliámus:
hoc non fecé-
:no nihil eos
ıus, nobis au-
lerábilem ge-
ı parámus. Id-
ut cogitantes
am admittá-
ı qui nos con-
ália̧s offendé-
eminiscámur;
ımo erga eos
d consideran-
: nobis ásferat
ļuantam apud
uciam; & an-
od reconciliári
os injúriâ affe-
um nostrórum
edam sit: festi-
aclémus ut pa-
crum reputan-
:iósi in eos si-
offendérunt ,
n eos qui verè
iunt. Nam si
ı ita nobis pro-

desse póterunt qui benévoli in nos sunt, & demeréri cúpiunt; ut istórum cultus & obsservátio divínum favórem nobis conciliábit, nosque peccatórum sárcinâ levábit.

℟. Prócidens consérvus ejus, rogábat eum: Patiéntiam habe in me, & ómnia reddam tibi. Ille nóluit, sed * Misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. ℣. In hóminem símilem sibi non habet misericórdiam, quis exorábit pro delictis illíus? * Misit eum. *Matth.* 18. *Eccli.* 28.

Lectio ix.

COgita, óbsecro, dilecte, quanta sit hujus virtutis magnitudo, & disce vel ex præmiis quæ propter illam univérsi Dóminus promísit. Nam cùm dixisset: Dilígite inimícos vestros, benedícite eis qui persequuntur vos, oráte pro calumniántibus vos; quia sublímia sunt præcepta, summumque vérticem tangéntia, inquit: Ut efficiámini símiles Patri vestro qui in cœlis est; quia solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos. Vidisti, quantum facultas fert humána, cui símilis fiat qui non solùm non ulciscitur eum qui offendit, sed & pro eo oráre studet. Ne igitur negligéntiâ nostrâ tantis nos fraudémus bonis & præmiis quæ omnem sermónem transcéndunt; sed modis ómnibus, boni hujus óperis

nobis cura sit, cogatúrque & erudiátur mens ut páreat Dei præceptis. Nam proptéreа hanc admonitiónem & ego nunc feci, & parábolam in médium áttuli, & quanta sit hujus boni óperis magnitúdo, & quantum inde lucrum nobis accréscat osténdi; ut cùm adhuc tempus est, si quis ex vobis est qui álium hábeat sibi infénsum, óperam det ut officióse reconciliétur.

℟. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: * Dimíttite, & dimittémini; eádem quippe mensúra quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. ℣. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam; & peccáta illíus servans servábit.* Dimíttite. Glória Patri. * Dimíttite. *Luc. 6. Eccli. 28.*

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Omne débitum dimísi tibi, serve nequam, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit & te miseréri consérvi tui, sicut & ego tuî misértus sum. *Matth.* 18.

Oratio.

FAmíliam tuam, quǽsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut à cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera, & in bonis áctibus tuo nómini sit devóta; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 813. *Can.* 44.

OBlatiónem & pacem in Ecclésia fácere júgiter admoneátur pópulus christiánus; quia oblítio sibi & suis magnum est remédium animárum; & in ipsa pace vera unanímitas & concórdia demonstrátur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Irátus dóminus trádidit servum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum: sic & Pater cœléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. *Matth.* 18.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

IN anno secúndo regni Nabuchodónosor, vidit Nabuchodónosor sómnium, & contérritus est spíritus ejus, & sómnium ejus fugit ab eo. Præcépit autem rex ut convocaréntur aríoli, & magi, & maléfici, & Chaldæi, ut indicárent regi sómnia sua: qui cùm veníssent, stetérunt coram rege. Et dixit ad eos rex: Vidi sómnium, & mente confúsus ignóro quid víderim. Respondermúntque Chaldæi regi, Syríacè: Rex, in sempitérnum vive; dic sómnium servis tuis, & interpretatiónem ejus indicábimus. Et respondens rex, ait Chaldæis: Sermo recéssit à me; nisi indicavéritis mihi sómnium, & conjectúram ejus, períbitis vos, & domus vestræ publicabúntur: si autem sómnium, & conjectúram ejus narravéritis;

.ona, & ho-
n accipiétis à

n Dómini be-
9.
o ij.
tes ergo Chal-
a rege, dixé-
: homo super
nónem tuum,
plére; sed ne-
uisquam ma-
s verbum hu-
:itátur ab om-
iago, & Chal-
:nim quem tu
;ravis est; nec
quam qui in-
conspectu re-
diis, quorum
omínibus con-
audíto, rex
in ira magna
períerent om-
Babylónis. Et
tià, sapientes
ar; quærcban-
& sócii ejus,
Tunc Dániel
ege atque sen-
rioch príncipe

in palátio re-

io iij.
rem indicasset
Daniéli, Dániel
ávit regem ut
sibi ad solutió-
dam regi. Et
lomum suam:
& Misaéli, &
suis indicávit
quærerent mi-
i fácie Dei cœ-

li super sacramento isto, & non períerent Dániel & sócii ejus, cum céteris sapiéntibus Babylónis. Tunc Daniéli mystérium per visiónem nocte revelátum est: & benedixit Dániel Deum cœli. Et locútus, ait: Sit nomen Dómini benedictum à século usque in séculum, quia sapiéntia & fortitudo ejus sunt, & ipse mutat témpora & ætátes; transfert regna atque constítuit; dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam. Ipse revélat profúnda & abscóndita, & novit in ténebris constitúta; & lux cum eo est. Tibi, Deus patrum nostrórum, confiteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi: & nunc ostendisti mihi quæ rogávimus te, quia sermónem regis aperuisti nobis.

℟. Apparuérunt vultus eórum. 280.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Anno 398. *Can.* 59. 93. & 94.

Discordantes Cléricos Epíscopus vel ratióne vel potestáte ad concórdiam trahat; inobedientes Synodus per audiéntiam damnet. Oblátiones dissidéntium, neque in sacrário, neque in gazophylácio recipiantur. Eórum quoque qui páuperes ópprimunt dona à sacerdótibus refutanda.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

DAniel ingressus ad Arioch quem constitúerat rex ut pérderet sapientes Babylónis, sic ei locútus est: Sapientes Babylónis ne perdas; intróduc me in conspectu regis, & solutiónem regi narrábo. Tunc Arioch festínus introduxit Daniélem ad regem, & dixit ei: Invéni hóminem de fíliis transmigratiónis Juda, qui solutiónem regi annúntiet. Respondit rex, & dixit Daniéli cujus nomen erat Baltassar: Putasne vere potes mihi indicáre sómnium quod vidi, & interpretatiónem ejus? Et respondens Dániel coram rege, ait: Mystérium quod rex intérrogat, sapientes, magi, aríoli & arúspices néqueunt indicáre regi; sed est Deus in cœlo revélans mystéria, qui indicávit tibi, rex Nabuchodónosor, quæ ventúra sunt in novíssimis tempóribus.

℟. Loquens rex. 280.

Lectio ij.

TU rex vidébas, & ecce quasi státua una grandis; státua illa magna, & statúra sublímis stabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat; pectus autem & bráchia de argento: porro venter & fémora ex ære; tíbiæ autem férreæ; pedum quædam pars erat férrea, quædam autem [illegible] lis. Vidébas ita, donec [illegible] cissus est lapis de monte [illegible] mánibus, & percussit [illegible] tuam in pédibus ejus fer[illegible] & fictílibus, & commi[illegible] eos. Tunc contrita sunt [illegible] riter ferrum, testa, æs, [illegible] gentum, & aurum; & [illegible] dacta quasi in favillam [illegible] væ áreæ quæ rapta sunt [illegible] vento; nullúsque locus in[illegible] ventus est eis: lapis autem [illegible] qui percússerat státuam, fa[illegible] ctus est mons magnus, & [illegible] implévit universam ter[illegible] ram. Hoc est sómnium.

℟. Exclamávit. 281.

Lectio iij.

INterpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es; & [illegible] Deus cœli, regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi: & ómnia in quibus hábitant fílii hóminum, & béstiæ agri; vólucres quoque cœli dedit in manu tua, & sub ditióne tua universa constítuit: tu es ergo caput áureum. Et post te consurget regnum áliud minus te, argénteum. Et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit universæ terræ. Et regnum quartum erit velut férrum; quómodo ferrum commínuit & domat ómnia, sic commínuet & cónteret ómnia hæc. Porro quia vidísti pedum & digitórum partem testæ fíguli, & partem férream; regnum divísum erit, quod tamen de

ni. oriétur, se-
d vidisti ferrum
æ ex luto. Et dí-
n. ex parte fér-
parte fictiles: ex
m erit sólidum,
ontrítum. Quòd
i ferrum mistum
o, commiscebun-
humáno sémi-
a adhærébunt si-
rum miscéri non
:. In diébus au-
um illórum sus-
s cœli regnum
ernum non dissi-
regnum ejus ál-
non tradétur:
autem & con-
ersa regna hæc;
ibit in æternum.
ictus. 282.

NON.

o Carthaginensi
uarto.

Can. 57. & 58.
malédicus má-
in Sacerdótibus
postulandam vé-
lúerit, degradé-
quam ad officium
factióne revocé-
i frequenter líti-
usandū fácilis est,
m nemo absque
mine recípiat.

QUARTA.
iéle Prophéta.

Cap. 3.

chodónosor rex
t státuam áuream,
túdine cubitórum
, latitúdine cubi-
, & státuit eam
Dura provínciæ
Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregandos sátrapas, magistrátus & júdices, duces & tyrannos, & præfectos, omnesque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus & júdices, duces & tyranni, & optimátes qui erant in potestátibus constitúti, & univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspectu státuæ quam posúerat Nabuchodónosor rex; & præco clamábat valenter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus & linguis: In hora quâ audiéritis sónitum tubæ, & fístulæ, & cítharæ, sambúcæ, & psaltérii, & symphóniæ, & univérsi géneris musicórum, cadentes adoráte státuam áuream quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem horâ mittétur in fornácem ignis ardentis.

℟. Sit nomen. 279.

Lectio ij.

Statimque in ipso témpore accedentes viri Chaldæi accusavérunt Judæos, dixeruntque Nabuchodónosor regi: Rex in æternum vive; tu, rex, posuísti decrétum, ut omnis homo qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, & cítharæ, sambúcæ,

tempsérunt, rex, decrétum tuum; deos tuos non colunt: & státuam áuream quam erexisti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre & in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach & Abdénago; qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach & Abdénago, deos meos non cólitis, & státuam áuream quam constítui, non adorátis?

℟. Fuérunt. 279.

Lectio iij.

RESpondentes Sidrach, Misach & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non oportet nos de hac re respondére tibi; ecce enim Deus noster quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ó rex, liberáre. Quód si nolúerit, notum sit tibi rex quia

cum braccis suis,
& calceaméntis,
missi sunt in méd
cis ignis ardenti
so regis urgéba
autem succensa
Porró viros illos
rant Sidrach,
Abdénago, inte
ma ignis. Viri
tres, id est, Sid
sach & Abdéna
runt in médio ca
ardentis, colligá
bulábant in médi
laudantes Deum
dicentes Dómin

℟. Apparuéru

CANO

Ex Concílio L
quarto. *An*

NUllus Cléric
aut balistári
júsmodi viris
præponátur: ne
rúrgiæ partem S
Diáconus vel Sac
ceant, quæ ustión
siónem indúcit.

JINTA.
Prophéta.
Cap. 3.
ónosor rex
t, & surre-
ɪré. & ait op-
Nonne tres
in médium
s? Qui res-
, dixérunt:
spondit, &
deo quátuor
& ambulan-
nis, & nihil
eis est; &
ímilis Fílio
essit Nabu-
óstium for-
ntis, & ait:
h & Abdé-
ei excelsi,
veníte. Sta-
unt Sidrach,
ɔdénago de
: congregáti
gistrátus, &
ntes regis,
r viros il-
ihil potestá-
is in corpó-
capillus cá-
n esset adu-
eórum non
ita, & odor
sset per eos.
x. 280.
ij.
s Nabucho-
it: Benedi-
n, Sidrach,
h & Abdé-
it Angelum
servos suos
in eum: &
immutavé-

runt, & tradidérunt córpora sua ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. A me ergo pósitum est hoc decrétum: Ut omnis pópulus, tribus, & lingua, quæcumque locúta fúerit blasphémiam contra Deum Sidrach, Misach & Abdénago, dispéreat, & domus ejus vastétur; neque enim est álius Deus qui possit ita salváre.

℟. Exclamávit. 281.

Lectio iij.

Tunc rex promóvit Sidrach, Misach & Abdénago in província Babylónis. Nabuchodónosor rex, ómnibus pópulis, géntibus & linguis qui hábitant in universa terra: Pax vobis multiplicétur. Signa & mirabília fecit apud me Deus excelsus: plácuit ergo mihi prædicáre signa ejus, quia magna sunt; & mirabília ejus, quia fórtia; & regnum ejus, regnum sempitérnum; & potestas ejus in generatiónem & generatiónem.

℟. Benedictus. 282.

CANON.

Ex Synodo Ebroicensi.

Anno 1576.

Imprímis cáveant omnes Ecclesiástici ab illis vítiis propter quæ præcípue irritátur Deus, & nomen ejus blasphemátur inter gentes, atque Ecclésia Dei affligitur. Omnes ítaque, præsertim Curáti ita domi vivant ut cáreant non solùm incontinéntiæ crímine, sed críminis

nis suspicióne. Sint mores eórum sine avarítia, pro quocumque officio contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudábilis consuetúdo constítuit, ac ne quidem avídiùs, sive inhumániùs quod sibi debétur exígant, atque in ómnibus pauperiórum ratiónem hábeant.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

DAniel cujus nomen Baltassar, cœpit intrà semetipsum tácitus cogitáre quasi unâ horâ; & cogitatiónes ejus conturbábant eum. Respondens autem rex, ait: Baltassar, sómnium & interpretátio ejus non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit: Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, & interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem quam vidisti sublímem atque robustam, cujus altitúdo pertingit ad cœlum, & aspectus illíus in omnem terram, & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & esca ómnium in ea; subter eam habitantes béstiæ agri, & in ramis ejus commorantes aves cœli: tu es rex qui magnificátus es, & invaluisti; & magnitúdo tua crevit, & pervénit usque ad cœlum; & potestas tua in términos universæ terræ.

℟. Sit nomen. 279.

Lectio ij.

QUòd autem vidit rex Vigilem & Sanctum descéndere de cœlo, & d[illegible] Succídite árborem, & [illegible] páte illam; áttamen ge[illegible] radícum ejus in terra di[illegible] tite, & vinciátur fe[illegible] ære in herbis foris, & [illegible] cœli conspergátur, & c[illegible] feris sit pábulum ejus, d[illegible] septem témpora mute[illegible] super eum: hæc est interp[illegible] tátio senténtiæ Altíssi[illegible] quæ pervénit super dó[illegible] num meum regem. Ejíci[illegible] te ab homínibus, & cum [illegible] stiis ferísque erit habi[illegible] tua; & fœnum ut bos có[illegible] des, & rore cœli infundé[illegible] septem quoque témpora m[illegible] tabuntur super te, do[illegible] scias quòd dominétur Exc[illegible] sus super regnum hómin[illegible] & cuicumque volúerit, d[illegible] illud. ℟. Fuérunt. 279.

Lectio iij.

QUòd autem præcépit u[illegible] relinquerétur germe[illegible] radícum ejus, id est, árboris: regnum tuum tibi ma[illegible] nébit, postquam cognóveri[illegible] potestátem esse cœleste[illegible] Quamóbrem, rex, con[illegible] lium meum pláceat tibi; [illegible] peccáta tua eleemósynis re[illegible] dime, & iniquitátes tua[illegible] misericórdiis páuperum [illegible] fórsitan ignoscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Apparuérunt. 280.

CANON.

Ex Concílio Turonensi tértio.

Anno 813. *Can.* 49.

ADmonendi sunt à Sacerdótibus dómini subdi-

...irca suos piè &
...er agant, nec
injustâ occasió-
...ent, nec vi óp-
...æ illórum sub-
...ustè tollant: nec
quæ à súbditis
...nt, ímpiè ac cru-
...antur.
...BATO.
...éle Prophéta.
Cap. 5.
...: rex fecit gran-
...rívium optimá-
...is mille; & unus-
...ndùm suam bi-
...n. Præcépit ergo
...ntus, ut affer-
áurea & argén-
...ortáverat Nabu-
pater ejus de
...d fuit in Jerúsa-
...erent in eis rex
...s ejus, uxores-
...oncubínæ. Tunc
...rasa áurea & ar-
...æ asportáverat
quod fúerat in
& bibérunt in
optimátes ejus,
...oncubínæ illíus.
...inum, & laudá-
...os áureos & ar-
...ereos, férreos,
& lapídeos. In
...apparuérunt dí-
manus hóminis
contra candelá-
...perfície paríetis
: & rex aspiciè-
...s manûs scriben-
...icies regis com-
& cogitatiónes
...bábant eum; &
...num ejus solve-
bantur, & génua ejus ad se ínvicem collidebantur.

[*Si fiat de Sabbato, ℞℞℞. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

IGitur introductus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam spíritum deórum hábeas; & sciéntia, intelligentiáque ac sapiéntia ampliores inventæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scriptúram hanc légerent, & interpretatiónem ejus indicárent mihi; & nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porrò ego audívi de te, quòd possis obscúra interpretári, & ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, & interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpurâ vestiéris, & torquem áuream circa collum tuum habébis, & tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respondens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, & dona dómûs tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, & interpretatiónem ejus osténdam tibi.

Lectio iij.

HÆc est autem scriptúra quæ digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis: Mane; Numerávit Deus

regnum tuum, & complévit illud. Thecel; Appensus es in statéra, & inventus es minùs habens. Phares; Divísum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis. Tunc, jubente rege, indútus est Dániel púrpurâ, & circúmdata est torques áurea collo ejus; & prædicátum est de eo quòd habéret potestátem tértius in regno suo. Eâdem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldæus; & Daríus Medus succéssit in regnum annos natus sexaginta duos.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *C.* 2.

NE cùm neces & cruciamenta ímprobis homínibus magistrátuum judício illáta, multitúdini spectanda proponuntur, ullo modo Ecclesiástici órdinis viri intersint: nisi eórum pia ópera consolandíque officium úsui futúrum illis sit qui ad supplícium ducuntur.

¶ *Si duæ tantùm supersint hebdomadæ usque ad Adventum (quod contingit quando Pascha accidit* xxiv. *vel* xxv. *Aprilis* (*Ant.* Omnes habitatóres. *cum omnibus Lectionibus sequentis hebdomadæ, quæ de Daniele sunt, prætermittitur: & pro Officio Dominicæ & hebdomadæ XXII. ponitur Officium Dominicæ & hebdomadæ XXIII. Sabbato verò hujus hebdomadæ fit de Psalterio, & in eo ponitur pro iij. Lect. Homil... Dominicæ XXII. cum ... Laudes verò ponitu... Benedictus. & Or... dem Dominicæ, qu... etiam ad omnes H... ad Nonam inclusivè... currat Festum Semi... suprà: quo casu, ... Commem. prædicta ... per Homiliam in ... & in Laudibus pe...* Benedictus. *& Orat...*

Ad Magnificat. ...
Omnes habitatór... apud Altíssimum ... reputáti sunt; jux... tátem enim suam ... non est qui resist... ejus, & dicat ei: ... cisti? *Dan.* 4.

Oratio, ut infrà ...

DOMINICA ...
post Pentecost...

IN I. NOCT...

De Daniéle Pro...
Lectio j. C...

PLácuit Daríо ... stítuit super r... trapas centum ... ut essent in toto r... & super eos prínc... ex quibus Dániel ... ut sátrapæ illis réd... tiónem, & rex ne... ret moléstiam. I... niel superábat omn... pes & sátrapas, qu... Dei ámplior erat i... rò rex cogitábat ... eum super omne ... unde príncipes ... quærébant occas... invenírent Daniél... regis; nullamque ...

ıém reperíre potué-
ɔ quód fidélis esset,
is culpa & suspício
enirétur in eo. Di-
ergo viri illi: Non
nus Daniéli huic
occasiónem, nisi
lege Dei sui.
: nomen. 279.
Lectio ij.
:príncipes & sátrapæ
ipuérunt regi, & sic
nt ei: Dari rex, in
a vive: consílium
: omnes príncipes re-
, magistrátus & sá-
senatóres & júdices,
étum imperatórium
: edictum; ut omnis
erit áliquam petitió-
quocumque deo &
, usque ad triginta
isi à te, rex, mittá-
cum leónum. Nunc
rex, confirma sen-
, & scribe decré-
ut non immutétur
.tútum est à Medis &
nec prævaricári cui-
íceat. Porrò rex Da-
pósuit edictum, &
Quod cùm Dániel
isset, id est, consti-
.egem, ingressus est
suam; & fenestris
n cœnáculo suo con-
salem, tribus tempó-
die flectébat génua
adorábat, confiteba-
oram Deo suo, sicut
fácere consuéverat.
érunt. 279.
Lectio iij.
ergo illi curiósiùs in-
ntes, invenérunt Daniélem orantem, & obsecrantem Deum suum. Et accedentes locúti sunt regi super edicto: Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo qui rogáret quemquã de diis & homínibus, usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo, juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondentes, dixérunt coram rege: Dániel de filiis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, & de edicto quod constituisti; sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne suâ. Quod verbum cùm audisset rex, satis contristátus est; & pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, & usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum.

℟. Apparuérunt. 280.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Daniélem Prophétam.

Lectio iv.

Africánus in quinto Témporum volúmine, de septuaginta hebdomádibus hæc locútus ad verbum est: Capítulum quod in Daniéle de septuaginta hebdomádibus légimus, multa & mirabília cõntinet, quæ nunc longum est dícere: ergo, quod ad præsens opus pértinet, de tempóribus disserendum est

nullúsque dúbium quin de adventu Christi prædicátio sit; qui post septuaginta hebdómadas mundo appáruit: post quem consummáta sunt delícta, & finem accépit peccátum, & deléta est iníquitas, & annuntiáta justítia sempitérna quæ legis justítiam vínceret; & impléta est vísio & prophetía, quia lex & prophétæ usque ad Baptístam Joannem, & unctus est Sanctus sanctórum; quæ ómnia priúsquam Christus humánum corpus assúmeret, sperabántur magis quàm tenebántur.

℟. Loquens rex. 180.

Lectio v.

Dicit autem ipse ángelus; septuaginta annórum hebdómadas, id est, annos quadringéntos nonagínta, ab éxitu sermónis, ut respondeátur, & ut ædificétur Jerúsalem. vicésimum Artaxerxis regis Persárum annum habére princípium. Nehémias quippe, hujus pincerna, sicut in Esdræ libro légimus, rogávit regem, accepítque respónsum ut ædificarétur Jerúsalem. Et iste egressus est sermo qui extruendæ urbis & circumdandæ muris daret licéntiam; quæ usque ad illud tempus vicinárum géntium patébat incúrsibus; si quidem, ad Cyri regis impérium, qui voléntibus reverti Jerosólymam déderat potestátem, Jesus póntifex, & Zoróbabel, & póstea Esdras sacerdos, & céteri qui c
proficísci voluérant,
plum & urbem &
ejus ædificáre constí
prohibéntibus in c
natiónibus ne im
opus, quasi hoc rex
fisset. ℟. Exclamáv

Lectio vj.

Mansit itaque in
ctum opus us
Nehémiam & vic
annum regis Arta
quo témpore, regni
rum centum & qui
anni fúerant evolu
civitátis autem Jeru
centésimus octogési
quintus annus erat:
primùm Artaxerxi
muros éxtrui Jerúsale
óperi præfuit Nehém
ædificáta est platéa,
ri circúmdati: & ex il
pore, si numeráre
septuaginta annórum
dómadas usque ad C
póteris inveníre.

℟. Benedíctus Deu

IN III. NOCTUR

Léctio sancti Evang
cundùm Matthæ

Lectio vij. Ca

In illo témpore;
tes Pharisæi, co
iniérunt ut cáperent
in sermóne. Et réliqu

Homília sancti Au
Epíscopi.

Exposit quarumd. Pr
Epist. ad Rom. Prop.

Cum constém
ánima & córp
quámdiu in h
temporáli sumus, éti

n nos oportet esse
úquam hómini,
i nobis evértere
uod Deus ad vi-
am donáre digná-
quis ergo putat,
hristiánus est, non
Stigal reddendum
um, aut non esse
m honórem débi-
æ hæc curant po-
, magno in erróre
Item si quis sic se
subdendum, ut
uam fidem habére
i arbitrétur cum
orálibus admini-
liquâ sublimitáte
in majórem erró-
ur. Sed modus iste
est, quem Dómi-
ræscrĭbit, ut red-
æsari quæ Cæsaris
Deo quæ Dei sunt.
m enim ad illud
océmur, ubi nulla
tas hujúsmodi; in
n itínere dum ági-

ba impiórũ insidiantur sán-
guini. * Misérunt. Luc. 20.
Prov. 12.

Lectio viij.

NUmquid christianórum Rex mílites suos prohíbuit impéndere & exhibére quæ debentur régibus terræ? nonne tribútum de ore piscis étiam ipse persolvit? nonne præcursor ejus milítibus regni hujus quid fácere debérent pro æterna salute quæréntibus non ait: Cíngulum sólvite, arma projícite, regem vestrum desérite, ut possítis Dómino militáre; sed ait, Néminem concussséritis, nulli calúmniam fecéritis, sufficiat vobis stipéndium vestrum? Nonne unus mílitum ejus & dilectíssimus comes ejus commilitónibus suis, & quodámmodo Christi provinciálibus dixit: Omnis ánima potestátibus sublimióribus subdita sit? Et paulo post ait: Réddite

etiam régibus oráret Ecclésia?

℟. Mittunt quosdam ex Pharisæis & Herodiánis, qui * Dicunt ei: Magister, scimus quia in veritáte viam Dei doces: licet tribútum dare Cæsari, an non dábimus? ℣. Loquuntur pacem cum próximo suo, mala autem in córdibus eórum. *Dicunt ei: Magister, scimus. *Marc.* 12. *Ps.* 27.

Serm. 62. *De verb. Evang.*

Lectio ix.

NUmquid in supérbiam vos erígimus, aut dícimus vobis ut adversùs potestátes ordinátas contemptóres sitis? Non hoc dícimus. Non est potestas nisi à Deo. Quæ autem sunt, à Deo ordinátæ sunt. Qui autem resistit potestáti, Dei ordinatióni resistit. Sed quid si illud júbeat quod non debes fácere? Hìc sanè contemne potestátem, timendo potestátem. Ipsos humanárum rerum gradus advértite. Si áliquid jusserit curátor, nonne faciendum est? Tamen si contra procónsulem júbeat, non útique contemnis potestátem, sed éligis majóri servíre. Nec hinc debet minor irasci, si major prælátus est. Rursum si áliquod ipse proconsul júbeat, & áliud júbeat imperátor, numquid dubitátur, isto contempto, illi esse serviendum? Ergo si áliud imperátor, áliud Deus, quid judicátis? Solve tribútum, esto mihi in obséquium. Rectè. Sed n[...] idólio. In idólio p[...] Quis próhibet? majo[...] stas. Da véniam. Tu [...] rem, ille gehennam [...] tur. Hinc jam tibi a[...] da est fides tua, tan[...] scutum in quo possis [...] ignita jácula inimíci e[...] guere.

℟. Abyssum & cor [...] nis investigávit De[...] in astútia eórum c[...] vit. * Non præterit [...] omnis cogitátus, & [...] abscondit se ab eo ul[...] mo. ℣. Cógnita Je[...] quítiâ eórum, ait: Q[...] tentátis, hypócritæ? [...] præterit illum. Glória [...] † Non abscondit. *Eccli.* [...] *Matth.* 22.

Ad Benedictus. *Ant.* [...] Obtulérunt ei denári[...] ait illis Jesus: Cujus e[...] go hæc, & superscríptio [...] cunt ei, Cæsaris. Tunc [...] illis: Réddite ergo quæ [...] Cæsaris, Cæsari; & [...] sunt Dei, Deo. *Matth.* [...]

Oratio.

DEus, refúgium nost[...] & virtus, adesto [...] Ecclésiæ tuæ précibus, au[...] ipse pietátis: & præsta, [...] quod fidéliter pétimus, e[...] cáciter consequámur; Pe[...]

C A N O N.

Ex Capituláribus Hera[...] Turonensis Archiepísco[...]

Anno 858.

DEcrévimus paritérq[...] injúnximus ut doce[...] tur plebes Epíscopis hum[...] ter ac reverenter in cunct[...]

quòd eórum injú-
ur ad Deum, cu-
i legatióne fun-
ur reges vel prín-
quibus oráre, qui-
opter Deum subdi
ir, nullus maledí-
detráhere præsú-

gníficat. *Ant.* 3. a.
érunt verbum ejus
ere coram plebe;
in respónso ejus,
. *Luc.* 20.

SECUNDA.
niéle Prophéta.
Cap. 6.

illi intelligentes
gem, dixérunt ei:
ito, rex, quia lex
atque Persárum
ne decrétum quod
it rex, non líceat
i. Tunc rex præcé-
dduxérunt Danié-
misérunt eum in
num. Dixitque rex
Deus tuus quem
per, ipse liberábit
sque est lapis unus,
est super os laci;
ignávit rex ánnulo
innulo optimátum
ne quid fíeret con-
élem. Et ábiit rex
n suam, & dormívit
s, cibíque non sunt
im eo; ínsuper &
ecessit ab eo.
iomen. 279.

Lectio ij.

rex primo dilúcu-
onsúrgens, festínus
leónum perrexit;
quansque lácui, Da-
niélem voce lacrymábili in-
clamávit, & affátus est eum:
Dániel, serve Dei vivéntis,
Deus tuus cui tu servis sem-
per, putásne váluit te libe-
ráre à leónibus? Et Dániel
regi respondens, ait: Rex,
in ætérnum vive: Deus
meus misit Angelum suum,
& conclúsit ora leónum, &
non nocuérunt mihi; quia
coram eo justítia inventa est
in me: sed & coram te,
rex, delíctum non feci.
Tunc veheménter rex ga-
vísus est super eo, & Da-
niélem præcépit edúci de la-
cu: eductúsque est Dániel
de lacu, & nulla læsio in-
venta est in eo, quia crédidit
Deo suo. Jubénte autem re-
ge, addúcti sunt viri illi
qui accusáverant Daniélem,
& in lacum leónum missi
sunt ipsi, & fílii, & uxó-
res eórum; & non perve-
nérunt usque ad pavimén-
tum laci, donec arríperent
eos leónes, & ómnia ossa
eórum comminuérunt.

℟. Fuérunt. 279.

Lectio iij.

Tunc Daríus rex scripsit
univérsis pópulis, trí-
bubus, & linguis habitán-
tibus in universa terra: Pax
vobis multiplicétur. A me
constitútum est decrétum,
ut in universo império &
regno meo tremíscant & pá-
veant Deum Daniélis: ipse
est enim Deus vivens, &
ætérnus in sǽcula; & regnum
ejus non dissipábitur, & po-
téstas ejus usque in ætér-

num : ipse liberátor atque salvátor, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra ; qui liberávit Daniélem de lacu leónum. Porrò Dániel persevérávit usque ad regnum Daríi, regnumque Cyri Persæ.

℟. Apparuérunt. 289.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *C.* 3.

PRincipáliter totíus sanctæ Dei Ecclésiæ corpus in duas exímias persónas, in sacerdotálem vidélicet & regálem, sicut à sanctis pátribus tráditum accépimus, divísum esse nóvimus. De quâ re Gelásius Románæ sedis venerábilis Epíscopus ad Anastásium imperatórem ita scribit : Duo sunt quippe, inquit, imperátor Auguste, quibus principáliter mundus hic régitur, autóritas sacráta pontíficum, & regális potestas ; in quibus tanto grávius pondus est Sacerdótum, quantò étiam pro ipsis régibus hóminum divíno redditúri sunt Júdici ratiónem.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ANno primo Baltassar regis Babylónis, Dániel somnium vidit : vísio autem cápitis ejus in cubíli suo : & sómnium scribens, brevi sermóne comprehéndit ; summatimque perstringens, ait : Vidébam in visióne mea, nocte ; & ecce quátuor venti cœli pu-

gnábant in mari m
quátuor béstiæ g
cendébant de mar
inter se. Prima q
& alas habébat
piciébam donec e
alæ ejus, & subl
terra, & super p
homo stetit, & c
datum est ei. Et
ália símilis urso in
tit : & tres órdine
ore ejus, & in dén
& sic dicébant e
cómede carnes
Post hæc aspiciéba
ália quasi pardus ;
bébat quasi avis
super se, & quát
erant in béstia ;
data est ei. Post h
bam in visióne n
ecce béstia quart
atque mirábilis, &
mis.

℟. Loquens rex

Lectio ij.

ASpiciébam e
sióne noctis
cum núbibus cœli
lius hóminis veni
que ad Antíquum
pervénit ; & in
ejus obtulérunt eu
dit ei potestátem
rem, & regnum ;
pópuli, tribus & l
sérvient : potestas
testas ætérna qua
ferétur : & regn
quod non corrump
ruit spíritus meus
niel térritus sum
visiónes cápitis m
bavérunt me. A

assisténtibus, & ve-
quærébam ab eo de
his. Qui dixit mi-
retatiónem sermó-
dócuit me: Hæ quá-
iæ magnæ, quátuor
na quæ consurgent
. Suscípient autem
áncti Dei altíssimi;
bunt regnum usque
um, & sǽculum sæ-
.
:lamávit. 281.

Lectio iij.

oc vólui diligenter
re de béstia quarta,
dissímilis valde ab
, & terríbilis ni-
ntes & ungues ejus
omedébat, & com-
it, & réliqua pédi-
conculcábat: & de
decem quæ habébat
; & de álio quod
ierat, ante quod ce-
tria córnua: & de
lo quod habébat ócu-
os loquens grándia,
s erat céteris. Aspi-
, & ecce cornu illud
bellum adversùs
, & prævalébat eis;
venit Antíquus dié-
& judícium dedit
Excelsi, & tempus
, & regnum obti-
: sancti. Et sic ait:
uarta, regnum quar-
: in terra, quod ma-
ómnibus regnis, &
bit univérsam ter-
conculcábit, & com-
eam. Porrò córnua
ipsíus regni, decem
unt; & álius consur-
rs Autumnalis, Bles.

get post eos, & ipse potén-
tior erit prióribus, & tres
reges humiliábit; & sermó-
nes contra Excelsum loqué-
tur, & sanctos Altíssimi cón-
teret; & putábit quòd possit
mutáre témpora & leges;
& tradentur in manu ejus
usque ad tempus, & tém-
pora, & dimídium témporis.
Et judícium sedébit ut aufe-
rátur poténtia, & conterátur,
& dispéreat usque in fi-
nem.

℟. Benedictus. 282.

CANON.

Ex Concílio Turonensi.

Anno 1583. *C.* 1.

SI quis potestáti regis, quæ non est nisi à Deo, contumáci ac inflàto Spíritu, contra auctoritátem & ratiónem pertináciter contradícere præsúmpserit, & ejus justis impériis obtemperáre nolúerit, anathematizétur.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

ANno tértio regni Baltassar regis, vísio appáruit mihi. Ego Dániel, post id quod víderam in princípio, vidi in visióne mea, cùm essem in Susis castro quod est in Ælam regióne: vidi autem in visióne esse me super portam Ulaï. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce áries unus stabat ante palúdem, habens córnua excelsa, & unum excélsius áltero atque succrescens. Póstea vidi aríetem córnibus ventilantem con-

tra occidentem, & contra aquilónem, & contra merídiem; & omnes béstiæ non póterant resístere ei, neque liberári de manu ejus: fecítque secundùm voluntátem suam, & magnificátus est. Et ego intelligébam: ecce autem hircus caprárum veniébat ab occidente super fáciem totíus terræ, & non tangébat terram: porrò hircus habébat cornu insigne inter óculos suos.

℟. Sit nomen. 279.

Lectio ij.

ET audívi unum de sanctis loquentem: & dixit unus sanctus álteri nésciò cui loquenti: Usquequo vísio, & juge sacrifícium, & peccátum desolatiónis quæ facta est; & sanctuárium, & fortitúdo conculcábitur? Et dixit ei: Usque ad vésperam & manè, dies duo míllia trecenti; & mundábitur sanctuárium. Factum est autem cùm vidérem ego Dániel visiónem, & quærerem intelligéntiam, ecce stetit in conspectu meo quasi spécies viri. Et audívi vocem viri inter Ulaï; & clamávit, & ait: Gábriel, fac intellígere istum visiónem. Et venit, & stetit juxta ubi ego stabam: cùmque venísset, pavens córrui in fáciem meam; & ait ad me: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Cùmque loquerétur ad me, collapsus sum pronus in terram. ℟. Fuérunt. 279.

Lectio iij.

ET tétigit me, [...] me in gradu me[...] que mihi: Ego [...] tibi quæ futúra sun[...] víssimo maledictión[...] niam habet temp[...] suum. Aries quem v[...] bére córnua, rex M[...] est atque Persárum[...] hircus caprárum, r[...] córum est; & corn[...] quod erat inter ócu[...] ipse est rex primu[...] autem fracto illo, [...] runt quátuor pro e[...] tuor reges de ge[...] consúrgent, sed no[...] titúdine ejus. Et [...] gnum eórum, cùm c[...] iniquitátes, consu[...] impudens fácie, & [...] gens propositiónes. [...] rábitur fortitúdo ej[...] non in víribus suis; [...] quàm credi potest, [...] vastábit, & prosperá[...] fáciet; & interfíci[...] stos, & pópulum sa[...] secundùm voluntáte[...] & dirigétur dolus i[...] ejus. ℟. Apparuéru[...]

CANON[...]

Ex Concílio Cabil[...]

Anno 813. *Can.*

COmítibus & j[...] hoc summópe[...] vandum est, ut jus[...] cent, & nequáqua[...] dício múnera seu [...] accípiant, dicente [...] no: Non accípies p[...] nec múnera, quia [...] excæcant óculos sap[...] & mutant verba ju[...]

UINTA.
Prophéta.
Cap. 9.
no Darii fi-
, de sémine
, qui imperá-
um Chaldæó-
o regni ejus,
itellexi in li-
annórum, de
ermo Dómini
Prophétam,
æ desolatiónis
:uaginta anni.
em meam ad
um meum ro-
iri in jejúniis,
ere. Et orávi
eum meum,
um, & dixi:
iine Deus ma-
lis, custódiens
éricórdiam di-
, & custodién-
tua: peccávi-
tem fécimus,
, & recéssimus,
nus à mandátis
s: non obedí-
tuis prophétis
nt in nómine
ostris, princí-
, pátribus no-
e pópulo terræ.
s rex. 280.
tio ij.
e loquente in
:, ecce vir Gá-
ideram in vi-
cípio, citò vo-
ne in témpore
pertíni. Et dó-
locútus est mi-
: Dániel, nunc
ut docérem te,

& intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo; ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadverte sermónem, & intéllige visiónem. Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna, & impleátur vísio & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Exclamávit. 281.

Lectio iij.

SCito ergo, & animadverte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, & hebdómades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificábitur platéa, & muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexaginta duas occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem & sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus vástitas, & post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómadâ uná: & in dimídio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium; & erit in templo abominátio desolatiónis; & usque ad consummatiónem & finem persevérábit desolátio.

℟. Benedíctus. 282.

CANON.

Ex Concílio Calchedonensi.

Ann. 451. *C.* 3.

PErvénit ad sanctam Synodum quod eórum qui in Clerum cooptáti sunt, quidam seculária negótia exercent, divínum ministérium negligentes. Definiit ergo sancta Synodus néminem deinceps, nec Epíscopum, nec Cléricum, nec Mónachum seculáribus administratiónibus seipsum ingérere, nisi útique ex lege ad inexcusábilem impúberum tutélam vocétur, vel civitátis Epíscopus rerum ecclesiasticárum curam habére permittat, vel orphanórum vel viduárum quibus providéri non potest, & personárum quæ ecclesiástico auxílio máximè índigent, propter timórem Dómini.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

IN diébus illis, ego Dániel lugébam trium hebdomadárum diébus: panem desiderábilem non comédi, & caro & vinum non introiérunt in os meum; sed neque unguento unctus sum, donec complerentur trium hebdomadárum dies. Die autem vigésimâ & quartâ mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestítus líneis, & renes ejus accincti auro obrízo: & corpus ejus quasi chrysólithus, & fácies ejus velut spécie
fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens; & bráchia ejus,
& quæ deorsum sunt usque
ad pedes, quasi spécies æris
candentis, & vox sermónum
ejus ut vox multitúdinis.

℟. Sit nomen. 279.

Lectio ij. Cap. 12.

ET ecce quasi duo ali
stabant: unus hinc sup
ripam flúminis, & álius inde
ex áltera ripa flúminis.
dixi viro qui erat indu
líneis, qui stabat super aq
flúminis: Usquequo finis
rum mirabílium? Et aud
virum qui indútus erat
neis, qui stabat super aq
flúminis, cùm elevasset d
teram & sinistram suam
cœlum, & jurasset per
ventem in æternum, q
in tempus, & témpora
dimídium témporis; & c
compléta fúerit dispérsio
nus pópuli sancti, comp
buntur universa hæc. Et
audívi, & non intellexi.

℟. Fuérunt. 279.

Lectio iij.

ET dixi: Dómine
quid erit post hæc
ait: Vade, Dániel,
clausi sunt signatíque se
nes usque ad præfin
tempus? Eligentur, &
babuntur, & quasi ign
babuntur multi: &
agent ímpii, neque in
gent omnes ímpii;
docti intélligent. Et a
pore cùm ablátum fúer
ge sacrifícium, & pósi
rit abominátio in deso

ducenti no-
qui expectat
ue ad dies
s triginta
em vade ad
requiesces :
te tua in fi-

nt. 280.
N.
Tridentino.
*Seff. 22. De-
eform.*
summis Pon-
citíque Con-
rum vita,ho-
ctrináque re-
nul de luxu ,
s , chóreis ,
: quibuscum-
, necnon se-
iis fugiendis ,
briter sancita
m in póste-
œnis vel ma-
io Ordinárii
obsérventur ;
executiónem
morum cor-
inet , suspen-
rò ex his in
abiisse com-
mprímam in
& ab ómnibus
iri stúdeant.
A T O.
Prophéta.
. 13. & 14.
iges appósitus
atres suos ; &
Cyrus Perses
rat autem Dá-
gis, & hono-
mnes amicos
oque idólum
umnalis, Bles.

apud Babylónios , nómine Bel : & impendebantur in eo per dies singulos símilæ ártabæ duódecim, & oves quadraginta , vinique ámphoræ sex. Rex quoque colébat eũ, & ibat per singulos dies adoráre eum: porrò Dániel adorábat Deum suum. Dixitque ei rex : Quare non adóras Bel ? Qui respondens, ait ei : Quia non colo idóla manufacta , sed viventem Deum qui creávit cœlum & terram, & habet potestátem omnis carnis. Et dixit rex ad eum : Non vidétur tibi esse Bel vivens deus ? an non vides quanta cómedat & bibat quotídie ? Et ait Dániel arrídens : Ne erres , rex ; iste enim intrínsecùs luteus est , & forínsecùs æreus , neque comédit aliquando.

[*Si fiat de Sabbato* : ℟℟. *sumuntur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ET irátus rex vocávit sacerdótes ejus, & ait eis : Nisi dixéritis mihi quis est qui cómedat impensas has , moriémini : si autem ostendéritis quóniam Bel cómedat hæc, moriétur Dániel , quia blasphemávit in Bel. Et dixit Dániel regi : Fiat juxta verbum tuum. Erant autem sacerdótes Bel septuaginta, exceptis uxóribus , & párvulis, & fíliis. Et venit rex cum Daniéle in templum Bel. Et dixérunt sacerdótes Bel: Ecce nos egrédimur foràs ; & tu , rex , pone escas , & vinum

misce, & claude óstium, & signa ánnulo tuo; & cùm ingressus fúeris manè, nisi invéneris ómnia comesta à Bel, morte moriémur, vel Dániel qui mentítus est adversùm nos. Contemnébant autem, quia fécerant sub mensa abscónditum introitum, & per illú ingrediebantur semper, & devorábant ea. Factum est ígitur postquam egressi sunt illi, rex pósuit cibos ante Bel. Præcépit Dániel púeris suis, & attulérunt cinerē, & cribrávit per totum templū coram rege: & egressi clausérunt óstium; & signántes ánnulo regis, abiérunt. *Lectio iij.*

SAcerdótes autem ingressi sunt nocte juxta consuetúdinem suam, & uxóres, & fílii eórum: & comedérunt ómnia, & bibérunt. Surrexit autem rex primo dilúculo, & Dániel cum eo. Et ait rex, Salva-ne sunt signácula, Dániel? Qui respondit: Salva, rex. Statimque cùm aperuisset óstium, intúitus rex mensam, exclamávit voce magnâ: Magnus es, Bel, & non est apud te dolus quisquam. Et risit Dániel, & ténuit regem ne ingrederétur intrò, & dixit: Ecce pavimentum, animadverte cujus vestígia sint hæc. Et dixit rex: Vídeo vestígia virórum, & mulíerum, & infántium. Et irátus est rex. Tunc apprehendit sacerdótes, & uxóres, & fílios eórum; & ostendérunt ei abscóndita ostíola per quæ ingredieban-

tur, & consumébant erant super mensam dit ergo illos rex, didit Bel in potestáte niélis, qui subverti & templum ejus.

CANON.

Ex Concílio Calched *Ann. 451. C. 7*

EOs qui in Cler ordináti sunt, & Mónachos statúimus milítiam, nec ad se dignitátem posse, re conditióne, veníre: tem hæc audent, & r niténtiâ ducti, ad ic tuntur quod priùs Deum elégerant, matizári.

Ad Magníficat. *An* Duódecim Prophetá sa púllulent de lo nam corroboravérun & redemérunt se in tútis. *Eccli. 49.*

Oratio, ut infra ad

DOMINICA X post Pentecoste

IN I. NOCTU

Incipit Oséé Prop

Lectio j.

VErbum Dómi factum est filium Beéri bus Ozíæ, Jóathan, Ezechíæ regum Ju in diébus Jerόboa Joas regis Israel. Pri loquendi Dómino i Et dixit Dóminus a Vade, sume tibi fornicatiónum, & fílios fornicatiónun fórnicans fornicábit Dómino. Et ábiit, &

)ebélaim, &
xéperit ei fi-
Dóminus ad
ien ejus, Jé-
n adhuc mó-
:ábo sángui-
iper domum
:cere fáciam
Israel. Et in
n arcum Is-
rahel.
uda miseré-
o eos in Dó-
; & non sal-
i, & gládio,
in equis, &
Non volen-
rentis, sed
)ei. * Salvá-
9.
j.
adhuc, &
m. Et dixit
i ejus, Abs-
a; quia non
eréri dómui
:vióne obli-
: dómui Ju-
: salvábo eos
suo; & non
rcu, & glá-
: in equis, &
: ablactávit
sque miseri-
it, & péperit
: Voca no-
on pópulus
i non pópu-
go non ero
imerus filió-
i aréna ma-
ensúra est,
)itur. Et erit
ur eis, Non
vos; dicétur

eis, Fílii Dei viventis. Et congregabuntur fílii Juda, & fílii Israel páriter; & ponent sibimet caput unum, & ascendent de terra; quia magnus dies Jézrahel.

℟. Dicit Dóminus: Miserébor ejus quæ fuit Absque misericórdia, & * Dicam non pópulo meo: Pópulus meus es tu; & ipse dicet: Deus meus es tu. ℣. Ut osténderet Deus divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ quæ præparávit, vocávit nos non solùm ex Judæis, sed étiam ex géntibus, sicut in Osée dicit. * Dicam. *Os.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij. Cap. 2.

Dicite frátribus vestris: Pópulus meus; & sorόri vestræ: Misericórdiam consecúta. Judicáte matrem vestram, judicáte; quóniam ipsa non uxor mea, & ego non vir ejus. Auferat fornicatiónes suas à fácie sua, & adultéria sua de médio úberum suórum; ne fortè expóliem eam nudam, & státuam eam secundùm diē nativitátis suæ; & ponam eam quasi solitúdinem. & státuam eam velut terram ínviam, & interfíciam eam siti. Et filiórum illíus non miserébor, quóniam fílii fornicatiónum sunt; quia fornicáta est mater eórum, confúsa est quæ concépit eos; quia dixit: Vadam post amatóres meos, qui dant panes mihi & aquas meas, lanam meam & linum meum, óleum meum

priórem; quia bene mihi erat tunc magis quàm nunc.

℟. Dies multos sedébunt filii Israel sine rege, sine sacrifício, & sine altári: & post hæc reverténtur, * Et quærent Dóminum Deum suum, & † Pavébunt ad Dóminum, & ad bonum ejus. ℣. Propter incredulitátem fracti sunt rami: sed & illi si non permánserint in incredulitáte, insereníur; potens est enim Deus íterum inserere illos. * Et. Glória. † Pavébunt. *Os.* 3. *Rom.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi, de Civitáte Dei. *Lib.* 18. *C.* 27.

Lectio iv.

IN cápite libri Osée Prophétæ qui primus in duódecim pónitur, ita scriptum est: Verbum Dómini quod factum est ad Osée in diébus Oziæ, & Jóathan, & Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Amos quoque

cœpitque Român
licet quemádmo
Assyriórum prim
éxtitit Abraham,
siónes apertíssima
ejus sémine be
ómnium géntiu
cidentális Babyl
dio qui fúerat C
perante ventúra
implerentur. Ill
orácula Prophet
solùm loquéntiu
étiam scribéntiu
te rei futúræ te
solverentur.

℟. Confitébimu
ne, in spíritu u
num Prophetáru
& non audiérun
didisti eos in
lórum: in miser
tem tuis plúrimi
sti eos in consu
quóniam Deus
num & clem
℣. Occidérunt
& nos persecúti
pleant peccáta

:ò operó-
1 áliquid
t, & hic
ióne po-
nquit, in
: eis, Non
, voca-
Dei vivi.
prophéti-
e pópuli
non per-
, étiam
runt. A-
us tálibus
para, in-
es Deum
ecce ego
, & creans
ntians in
m suum.
, Chri-
onens cu-
ntis, hæc
novíssi-
stus mons
uper vér-
Prædícens
locum in
ristus: Et
deem do-
íquam mí-
íllibus Ju-
ródiet, ut
Israel, &
inítio, &
átis.
rael, quid
tum es? in-
a aliéna:
em sapién-
ia Dei am-
s útique in
℣. Tu Ju-
gloriáris,
nem legis

Deum inhonóras. * Dereliquisti. *Baruch.* 3. *Rom.* 2.

Lectio iij. Cap. 31.

Jonas autem Prophéta, non tam sermóne Christum quàm suâ quádam passióne prophetávit; profectò apértiùs, quàm si ejus mortem & resurrectiónem voce clamáret. Ut quid enim exceptus est ventre bellúino, & die tértio rédditus, nisi ut significáret Christum de profundo inferni die tértio reditúrum? Joel ómnia quæ prophétat multis verbis compellit expóni, ut quæ pértinent ad Christum & Ecclésiam dilucescant. Unū tamen, quod étiam Apóstoli commemoravérunt, quando in congregátos credentes Spíritus sanctus, sicut à Christo promissus fuerat, désuper venit, non prætermittam. Et erit, inquit, post hæc, & effundam de Spíritu meo super omnem carnem, & prophetábunt filii vestri & filiæ vestræ. Abdias, quantùm ad scriptúram ejus áttinet, ómnium brevíssimus prophetárum, adversùs Idumæam lóquitur. Porrò, si Idumæam modo locutiónis, quo intellígitur à parte totum, accipiámus pósitam esse pro Géntibus; de Christo agnóscere póssumus quod ait inter cétera: In monte autem Sion erit salus, & erit sanctum.

℟. Confortentur manus vestræ, qui audítis in his diébus sermónes Prophetá-

rum: * Et erit, † Sicut erátis maledíctio in géntibus, domus Juda & domus Israel; sic éritis benedíctio. ℣. Vos estis fílii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros. * Et erit. Glória Patri. † Sicut. *Zach.* 8. *Act.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad discípulos Joannis, ecce princeps unus accessit, & adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modò defuncta est; sed veni, impóne manum tuam super eam, & vivet. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 6.

COnsiderémus quòd Christus suscitatúrus mórtuam, ad faciendam fidem, hæmorrhoïssam antè curávit. Et ut scias, exempli grátiâ, stetisse sánguinis fluxum: dum illa pétitur, ista curátur. Sic & resurréctio temporális in Dómini Passióne celebrátur, ut & perpétua illa credátur. Sic & Maríæ paritúra stérilis indicátur, ut conceptúra virgo credátur. Dénique audívit paritúram Elísabeth María, nec de sua generatióne dubitávit. Venérunt, inquit, servi dicentes príncipi, Noli vexáre illum. Adhuc & hi incréduli ad resurrectiónem quam Jesus in lege prædixit, in Evangélio vit. Itaque cùm v domum, paucos t bitros resurrectióni Non enim à mul nuò est crédita res

℟. Quidam de nagógis prócidit Jesu, dicens: Fili extrémis est: * V póne manum sup ut salva fit. ℣. Ti ne, vitæ & mo potestátem; dedúc tas mortis, & redi ni. *Marc.* 5. *Sap.* 1

Lectio viij

DIcente Dómi est mórtuus p dormit, deridéb Quicumque enim dit, irrídet. Fle mórtuos suos, q mórtuos: ubi resu fides est, non mor cies, sed quiétis. horret illud Matt ait tibícines fuisse príncipis, & turba tuantem; quia mo tibícines ad incend citandosque luctus tur adhibéri.

℟. Véniunt ab A gógo, dicentes: mórtua est; quid xas Magistrum? J * Noli timére; ta do crede. ℣. Dabi minus petitiónes c spera in eo, & ip * Noli. *Marc.* 5.

Lectio ix.

TEnens ergo ma læ Jesus sanáv

:i dari manducáre,
estimónium vitæ,
hantasma sed véri-
rétur. Beátus ille
n Sapiéntia tenet.
meos quoque té-
is téneat manum
neat Dei Verbum:
n penetrália sua;
avertat erróris,
salútis; dari mihi
anducáre. Panis
stis, Dei Verbum
& illa Sapiéntia
i córporis & sán-
osancta altária re-
nentis, Veníte,
lite panes meos,
rinum quod mís-

veníisset Jesus do-
ens manum puel-
amávit, dicens:
ge: & † Reversus
ejus, & surrexit
℣. In omni ne-
nnia obáudiunt ei.
it. Glória. † Re-
c. 8. *Eccli* 42.
dictus. *Ant.* 6. C.
úlier intra se: Si
antùm vestimen-
alva ero. *Matt.* 9.
Oratio.
e, quæsumus, Dó-
, tuórum delicta
i; ut à peccató-
bus, quæ pro no-
táte contráximus,
nitáte liberémur;
'ANON.
cílio Moguntíno.
549. *Can.* 61.
Dei glória in obscr-
one divíni cultûs

magis illustrétur, & fidé-
lium devótio minùs impe-
diátur, diébus Domínicis &
festivitátibus celebrióribus,
mercimónia, tripúdia, sal-
tatiónes, quas damnat con-
cílium Toletánum, & pro-
fána spectácula decérnimus
non permittenda: simul étiā
lúdicra quædam à pietáte
aliéna, & theátris quàm tem-
plis aptióra, censémus in Ec-
clésia non admittenda.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D.
Jesus conversus, dixit: Con-
fíde, fília, fides tua te sal-
vam fecit. Et salva facta est
múlier ex illa hora. *Matt.* 9.

FERIA SECUNDA.

De Oséе Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

IN tribulatióne sua manè consurgent ad me: Veníte, & revertámur ad Dóminum; quia ipse cepit, & sanábit nos; percútiet, & curábit nos. Vivificábit nos post duos dies, in die tértia suscitábit nos, & vivémus in conspectu ejus. Sciémus, sequemurque ut cognoscámus Dóminum; quasi dilúculum præparátus est egressus ejus, & véniet quasi imber nobis temporáneus & serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? Quid fáciam tibi, Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína, & quasi ros manè pertránsiens. Propter hoc dolávi in Prophétis, occídi eos in verbis oris mei: & judícia tua quasi lux egredientur. Quia misericórdiam vólui, & non

sacrificium; & sciéntiam Dei, plusquam holocausta.

℟. Dómnui Juda. 305.

Lectio ij. Cap. 11.

SIcut manè tránsiit, pertránsiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & ex Ægypto vocávi filium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt à fácie eórum. Báalim immolábant, & simulácris sacrificábant. Et ego quasi nutrítius Ephraim, portábam eos in bráchiis meis; & nesciérunt quòd curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis: & ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eórum; & declinávi ad eum ut vesceréttur.

℟. Dicit Dóminus. 305.

Lectio iij. Cap. 13.

PErdítio tua, Israel: tantúmmodo in me auxílium tuum. Ubi est rex tuus? Máximè nunc salvet te in ómnibus úrbibus tuis; & júdices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem. & príncipes. Dabo tibi regem in furóre meo, & áuferam in indignatióne mea. Colligáta est iníquitas Ephraim, abscónditum peccátum ejus. Dolóres parturientis vénient ei: ipse fílius non sápiens; nunc enim non stabit in contritióne filiórum. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, ò mors; morsus tuus ero, inferne: consolátio abscóndita est ab óculis meis.

℟. Dies multos. 306.

CANON.

Ex Concilio Tur[...] tértio.

Anno 813. *Can.*

SAcerdótes deben[...] admonére ut qu[...] Ecclésiam convéniu[...] strépitu ac tumultu[...] grediantur: in qu[...] quámdiu oratiónis ca[...] rantur, nequáquam[...] inter se próferant ca[...] tiónes. Sed & témp[...] Missárum solémni[...] brantur, non solùm[...] sis & inanibus verl[...] rùm étiam & à cog[...] bus perniciósis [...] stinendum est.

FERIA TER[...]

Incipit Joel Prop[...]

Lectio j. [...]

VErbum Dó[...] quod factum[...] Joel fílium[...] Audíte hoc, senes;[...] bus percípite, omn[...] tatóres terræ: si fac[...] istud in diébus vest[...] in diébus patrum vest[...] Super hoc fíliis vest[...] ráte, & fílii vest[...] suis, & fílii eórum[...] tióni álteræ. Resídu[...] cæ comédit locusta;[...] síduum locustæ comé[...] chus, & resíduum[...] comédit rubígo.

℟. Contestátus es[...]

Lectio ij. Cap.[...]

ET erit post hæc:[...] dam spíritum m[...] per omnem carnem;[...] phetábunt fílii vestr[...] liæ vestræ: senes vest[...]

mniábunt, & júvenes
isiónes vidébunt. Sed
servos meos & an-
diébus illis effúndam
n meum. Et dabo
a in cœlo & in terra,
em, & ignem, &
n fumi. Sol conver-
ténebras, & luna in
em; ántequam vé-
s Dómini magnus &
is. Et erit: Omnis
ocáverit nomen Dó-
salvus erit; quia in
Sion, & in Jerúsa-
salvátio, sicut dixit
is, & in resíduis,
óminus vocáverit.
uid est Israel. 307.
tio iij. Cap. 3.
urgant & ascendant
tes in vallem Jósa-
pia ibi sedébo ut
omnes gentes in
Míttite falces, quó-
aturávit messis: ve-
: descéndite, quia
est tórcular, exúbe-
culária; quia multi-
est malítia eórum.
pópuli in valle con-
, quia juxta est dies
in valle concisiónis.
na obtenebráti sunt,
retraxérunt splen-
inum. Et Dóminus
rúgiet, & de Jerú-
bit vocem suam; &
ntur cœli & terra;
inus spes pópuli sui,
údo filiórum Israel.
s quia ego Dóminus
ster hábitans in Sion
ancto meo: & erit
m sancta, & alién

non transíbunt per eam ámplius.

℟. Confortentur. 307.

CANON.

Ex Concílio Aquileiensi primo.

Anno 1596. Can. 16.

Ecclésiam in qua fiunt sacra, & cultus divínus perágitur, externis vacáre impediméntis cónvenit: idcírco concursatiónes páuperum, quorumcumque étiam miserabílium qui celebrántibus & orántibus in Ecclésia impedimento sunt, ab ómnibus Ecclésiis, cùm sacra fiunt, arcendæ sunt.

FERIA QUARTA.

Incipit Amos Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Amos qui fuit in pastóribus de Thécue, quæ vidit super Israel in diébus Oziæ regis Juda, & in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israel, ante duos annos terræ motûs. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúsalem dabit vocem suam; & luxérunt speciósa pastórum, & exsiccátus est vertex Carméli. Hæc dicit Dóminus: Super tribus scéléribus Damasci, & super quátuor non convertam eum, eò quòd trituráverint in plaustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Azael, & devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damasci: & dispérdam habitatórem de campo idóli, & tenentem sceptrum de do-

mo voluptátis; & transferétur pópulus Syriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Dómui Juda. 305.

Lectio ij. Cap. 6.

VÆ qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samaríæ; optimátes cápita populórum, ingrediéntes pompáticè domum Israel. Transíte in Chálane, & vidéte, & ite inde in Emath magnam; & descéndite in Geth Palæstinórum, & ad óptima quæque regna horum; si látior términus eórum término vestro est. Qui separáti estis in diem malum, & appropinquátis sólio iniquitátis. Qui dormítis in lectis ebúrneis, & lascivítis in stratis vestris: qui coméditis agnum de grege, & vítulos de médio arménti. Qui cánitis ad vocem psaltérii; sicut David putavérunt se habére vasa cántici. Bibentes vinum in phíalis, & óptimo unguento delibúti; & nihil patiebantur super contritióne Joseph. Quaprópter nunc migrábunt in cápite transmigrántium, & auferétur fáctio lasciviéntium.

℟. Dicit Dóminus. 305.

Lectio iij. Cap. 7.

ET misit Amásias sacerdos Bethel ad Jeróboam regem Israel, dicens: Rebellávit contra te Amos in médio domûs Israel: non póterit terra sustinére univérsos sermónes ejus. Hæc enim dicit Amos: In gládio moriétur Jeróboam rael captívus mig terra sua. Et dixit ad Amos: Qui vi dere, fuge in terra & cómede ibi pan prophetábis ibi: & non adjícies ultrà n tes; quia sanctific est, & domus regni ponditque Amos, ad Amásiam: Non phéta, & non f Prophétæ; sed arm ego sum véllicans ros: & tulit me cùm séquerer greg xit Dóminus ad m prophéta ad pópulu Israel. Et nunc aud Dómini: Tu dic prophetábis super non stillábis supe idóli. Propter hoc Dóminus: Uxor t táte fornicábitur, & fíliæ tuæ in glád & humus tua fun tiétur: & tu in te moriéris; & Israe migrábit de terra f

℟. Dies multos.

C A N O N

Ex Statútis Hénric diaco, Parif Epíscopi.

Anno 1620. *in Sy pag.* 404

SAncímus ne n sodalitátes in s siis sive immúnib immúnibus institu si hábitâ conceptis lítteras nostras a facultáte. Item n

monte Esau. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, & peribis in ætérnum. In die cùm stares advérsùs eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebantur portas ejus, & super Jerusalem mittébant sortem; tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Quid est, Israel, quòd in terra. 307.

Lectio iij.

IN monte Sion erit salvátio, & erit sanctus: & possidébit domus Jacob eos qui se possséderant. Et erit domus Jacob, ignis; & domus Joseph, flamma; & domus Esau, stípula: & succendentur in eis, & devorábunt eos; & non erunt relíquiæ domûs Esau, quia Dóminus locútus est. Et hereditábunt hi qui ad Austrum sunt, montem Esau; & qui in campéstribus Philísthiim: & possidébunt regiónem Ephraim, & regiónem Samaríæ: & Bénjamin possidébit Gálaad. Et transmigrátio exércitûs hujus filiórum Israel, ómnia loca Chananæórum usque ad Sareptam: & transmigrátio Jerúsalem, quæ in Bósphoro est, possidébit civitátes Austri. Et ascendent salvatóres in montem Sion judicáre montem Esau; & erit Dómino regnum.

℟. Confortentur manus vestræ. 307.

priórem; quia bene mihi erat tunc magis quàm nunc.

℟. Dies multos sedébunt fílii Israel sine rege, sine sacrifício, & sine altári: & post hæc reverténtur, * Et quærent Dóminum Deum suum, & † Pavébunt ad Dóminum, & ad bonum ejus. ℣. Propter incredulitátem fracti sunt rami: sed & illi si non permánserint in incredulitáte, inseréntur; potens est enim Deus íterum inférere illos. * Et. Glória. † Pavébunt. *Os.* 3. *Rom.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 18. *C.* 27.

Lectio iv.

IN cápite libri Osée Prophétæ qui primus in duódecim pónitur, ita scriptum est: Verbum Dómini quod factum est ad Osée in diébus Ozíæ, & Jóathan, & Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Amos quoque

cœpitque Rom
licet quemádm
Assyriórum pr
éxtitit Abraha
siónes apertíssi
ejus sémine
ómnium gént
cidentális Bab
dio quā fúerat
perante ventú
implerentur
orácula Proph
solùm loquént
étiam scribént
tæ rei futúræ
solverentur.
℟. Contestát
ne, in spíritu
num Prophetá
& non audiér
didisti eos in
lórum: in mil
tem tuis plúri
sti eos in con
quóniam De
num & de
℣. Occidérun
& nos persecú
pleant peccáta

[...]m suum de ventre
[...]it Dñus. 505.
[...]ij. Cap. 2. & 3.
[...]it Dóminus pisci: [...]vómuit Jonam in [...] Et factum est ver[...]nini ad Jonam se[...]licens: Surge, & [...] Níniven civitátem [...]; & prædica in ea [...]ónem quam ego [...]te. Et surrexit Jo[...]ábiit in Níniven [...]rbum Dómini: & [...]rat cívitas magna [...]ium diérum. Et cœ[...] introíre in civitá[...]ere diéi unius; & [...], & dixit: Adhuc [...]nta dies, & Níni[...]ertétur. Et credi[...]viri Ninivítæ in [...]& prædicavérunt je[...]& vestíti sunt saccis [...]: usque ad minó[...]ervénit verbum ad [...]Nínive; & surrexit [...] suo, & abjécit ve[...]m suum à se, & in[...] sacco, & sedit in [...]& clamávit, & di[...]ínive ex ore regis, [...]pum ejus, dicens: [...]s, & jumenta, & bo[...] pécora non gustent [...]n; nec pascantur, [...]a non bibant: & [...]r saccis hómines, [...]ta, & clament ad [...]m in fortitúdine; [...]rtátur vir à via sua [...]& ab iniquitáte quæ [...]nibus eórum. Quis [...]vertátur & ignoscat Deus; & revertátur à furóre iræ suæ, & non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: & misértus est Deus super malítiam quam locútus fúerat ut fáceret eis, & non fecit.

℟. Dies multos. 506.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.

Inter 370. *&* 380. *C.* 36.

NON oportet sacris offíciis déditos vel cléricos, magos aut incantatóres exístere, aut fácere phylactéria quæ animárum suárum víncula comprobantur: eos autem qui his utuntur, ab Ecclésiâ pelli præcípimus.

SABBATO.

Incipit Michæas Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VErbum Dómini quod factum est ad Michæam Morasthíten in diébus Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda; quod vidit super Samaríam & Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, & attendat terra, & plenitúdo ejus: & sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, & descendet, & calcábit super excelsa terræ. Et consumentur montes subtus eum: & valles scindentur sicut cera à fácie ignis, & sicut aquæ quæ decurrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, & in peccátis domûs Israel. Quod scelus Jacob? nonne

Samaría ? & quæ excelsa Judæ ? nonne Jerúsalem ? Et ponam Samaríam quasi acervum lápidum in agro cùm plantátur vínea ; & détraham in vallem lápides ejus, & fundamenta ejus revelábo.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. Cap. 3.

HÆc dicit Dóminus super Prophétas qui sedúcunt pópulum meum ; qui mordent déntibus suis, & prædicant pacem : & si quis non déderit in ore eórum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptérea nox vobis pro visióne erit, & ténebræ vobis pro divinatióne ; & occumbet sol super Prophétas, & obtenebrábitur super eos dies. Et confundentur qui vident visiónes, & confundentur divíni ; & opérient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. Verúmtamen ego replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte ; ut annúntiem Jacob scelus suum, & Israel peccátum suum.

Lectio iij. Cap. 5.

ET tu, Béthleem Ephráta, párvulus es in míllibus Juda : ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab início, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet ; & relíquiæ fratrum ejus converténtur a[d] Israel. Et stabit, & [p]... fortitúdine Dómini ... blimitáte nóminis ... Dei sui ; & conve[rtentur] quia nunc magnific[abitur] ... que ad términos t[erræ] ... erit iste pax.

CANON ...

Ex Concílio Lat[eranensi] quarto.

Anno 1215. C...

MEdici, cùm e[os] ... firmos vocá[ri contigerit] ... gerit, ipsos ante ó[mnia mo]neant quòd médi[cos ad]vocent animárum ... quam infirmis fúe[rit de spi]rituáli salúte prov[isum] ... corporális medicín[æ remé]dium salúbriùs pr... Céterum ne quis ... rum pro corporáli ... quid ægróto suáde[at quod in] perículum ánimæ ... tur.

Ad Magníficat. ... Prophetavérunt A... Zacharías ad Jud... erant in Jerúsalem ... mine Dei Israel. ... runt ædificáre temp[lum] ... & cum eis Proph[etæ Dei] adjuvantes eos. 1...

Oratio, *ut infra* ...

DOMINICA ...

post Penteco[sten].

IN I. NOCT[URNO]

Incipit Nahum P[rophéta].

Lectio j. ...

ONus Nínive ... visiónis N[ahum El]cesæi. Deu[s æmula]tor, & ulciscens D[óminus] ulciscens Dóminu[s] ...

...rem: ulciscens Dó-
...hostes suos, & iras-
...inimícis suis. Dó-
...tiens, & magnus
...e, & mundans non
...nócentem. Dómi-
...mpestáte & túrbine
..., & nébulæ pulvis
...ejus. Increpans ma-
...exsíccans illud; &
...úmina ad desertum
... Infirmátus est Ba-
...rmélus; & flos Lí-
...guit. Montes com-
...t ab eo, & colles
...unt; & contrémuit
...cie ejus, & orbis,
... habitántes in eo.
...iem indignatiónis
...stabit? & quis re-
...ra furóris ejus? In-
... ejus effúsa est ut
...petræ dissolútæ sunt
... ℟. Dómini. 305.

Lectio ij.

... Dóminus, & con-
...ns in die tribulatió-
...iens sperantes in se.
...úvio prætereunte,
...natiónem fáciet lo-
...t inimícos ejus per-
...r ténebræ. Quid co-
...ntra Dóminum?
...matiónem ipse fá-
...a consurget duplex
.... Quia sicut spinæ
...em complectuntur,
...lvium eórum pári-
...ntium; consumen-
...stípula ariditáte ple-
...te exíbit cógitans
...óminum malítiam,
...ertractans prævari-
...a.
...it Dñus. 305.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Si perfecti fúerint, & ita plures; sic quoque attondentur, & pertransíbit. Afflíxi te, & non afflígam te ultrà. Et nunc cónteram virgam ejus de dorso tuo, & víncula tua disrumpam. Et præcípiet super te Dóminus, non seminábitur ex nómine tuo ámpliùs: de domo dei tui interfíciam scúlptile & conflátile: ponam sepulcrum tuum, quia inhonorátus es. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. Célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua; quia non adjíciet ultrà ut pertránseat in te Bélial: universus intériit.

℟. Dies multos. 306.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.
Lib. 18. Cap. 31. & 32.

Lectio iv.

NAhum prophéta, imò per illum Deus: Exterminábo, inquit, sculptília & conflatília: ponam sepultúram tuam; quia velóces ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem: Célebra, Juda, dies festos tuos, redde vota tua; quia jam non adjícient ultrà ut tránseant in vetustátem: consummátum est, consumptum est, ablátum est: ascendit qui insufflat in fáciem tuam erípiens te ex tribulatióne. Quis ascénderit ab ínferis, & insuffláverit in

faciem Judæ, hoc est, Judæórum discipulórum Spíritum sanctum, récolat qui méminit Evangélium. Habémus de quo álio quàm de Christi advéntu qui futúrus erat, intellígitur dícere: Et respóndit Dóminus ad me, & dixit: Scribe visum apertè in buxo, ut assequátur qui legit ea; quia adhuc visio ad tempus, & oriétur in fine, & non in vácuum: si tardáverit, sústine eum; quia véniens véniet, & non morábitur? In Oratióne autem sua cum Cántico, cui nisi Dómino Christo, dicit: Dómine, audívi auditiónem tuam, & tímui; Dómine, considerávi ópera tua, & expávi? Quid enim hoc est, nisi præcógnitæ, novæ ac repentínæ salútis hóminum ineffábilis admirátio?

℟. Contestátus es. 306.

Lectio v. Cap. 33. & 35.

SOphoníæ autem prophétæ qui cum Jeremía prophetábat, hæc prædicta de Christo ínterim ponam: Expecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ, in futúrum; quia judícium meum ut cóngregem gentes, & cólligam regna. Restant tres minóres Prophétæ, qui prophetavérunt in fine captivitátis, Aggæus, Zacharías, Malachías. Quorum Aggæus Christum & Ecclésiam hac apértiùs brevitáte prophétat: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, &

ego commovébo c
terram, & mare,
& movébo omn
& véniet desiderá
géntibus.

℟. Quid est Hom

Lectio v

ZAchárias de
Ecclésia, Exul
valde, fília Sion,
lia Jerúsalem; ecc
véniet tibi justus
ipse pauper & asc
per ásinum & sup
fílium ásinæ; & p
à mari usque ad
flumínibus usqu
terræ. Hoc quan
sit, ut Dóminus C
itínere jumento h
ris veherétur, in
légitur. Malachí
tans Ecclésiam
Christum cérnim
tam, Judæis ape
cit ex persóna De
mihi volúntas in
munus non suscipi
nu vestra; ab ortu
usque ad occásum
est nomen meum
bus, & in omni
ficábitur & offeré
meo oblátio mu
sacrifícium per sa
Christi secundùm
Melchísedech, cùm
loco à solis ortu u
cásum Deo jam
offerri, sacrifíciu
Judæórum, quib
est: Non est mih
in vobis, nec ac
mánibus vestris m
sasse negáre non

...ectant álium
hoc quod pro-
...at & implé-
...pléri non po-
...ssum ?
...atur. 307.
...CTURNO.
...Evangélii se-
...atthæum.
Cap. 24.
...re, Dixit Je-
...s suis : Cùm
...inatiónẽ de-
...icta est à Da-
..., stantem in
...ui legit, in-
...iqua.
...cti Joannis
...stomi.
... in Matth.
nec principá-
...c à seipso ad
...ermónem dé-
...lendo primùm
discípulos in
...luti necessitá-
...di moles ædi-
interrogandi
quasi ad inter-
...idens, futúra
Tu autem dis-
Spíritûs consí-
...erum horum
...sit, ne, quó-
...ulatórum illas
...go témpore fu-
...ab eventu re-
. prædicatióne
...ere videátur.
...nte illam Hie-
...a desolatiónem
...unt, quique ni-
dérunt; ipsi ut
...dictiónis véri-
...ter, ista scrip-

sérunt. Tunc si quis, inquit, vobis díxerit: Ecce hìc est Christus, aut illic, nolíte crédere. Voce illâ, Tunc, non quæ statim póstea forent signíficat; sed tempus desígnat quo hæc ab illo prædicta futúra essent. Si quis vobis díxerit, Ecce hìc est Christus, aut illic, nolíte crédere. A loco primùm ipsos cautióres facit, dum signa quædam secundi advéntûs sui & seductórum ostenta expónit. Non enim quemádmodum in primo suo advéntu in Béthleem apparúerat, & in parvo orbis ángulo, nec ullo hóminum & à princípio sciente, ita & tunc, inquit: sed apertè & cum splendóre, ita ut res núntio non égeat. Neque parvum illud signum est ipsum non latenter ventúrum esse.

℟. Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis quæ dicta est à Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto; qui legit, intélligat. * Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio, neque fiet. ℣. Erit in templo abominátio desolatiónis, & usque ad consummatiónem & finem persevérabit desolátio. * Erit tunc. Matth. 24. Dan. 9.

Lectio viij.

Consídera autem quóniam non ámpliùs hic de bello dísputat, sed cùm de adventu dísserat suo, de seductóribus verba facit. Multi enim quidem Aposto-

que simul majestátis splendóre clarescens. Tum áliud signum adjécit, dicens: Ubi corpus, ibi & áquilæ, Angelórum, Mártyrum ceterorumque Sanctórum cætum significans. Dénique signa terróris plena percenset. Quæ autem hæc signa sunt? Statim post tribulatiónem diérum illórum sol obtenebrábitur. Quorum diérum? antichristi vidélicet & falsórum prophetárū. Magna enim tunc tribulátio futúra, cùm sic multi futúri sunt seductóres, quamquam non in longa témpora producenda ea tribulátio est. Nam cùm bellum illud Judáicum propter electos intrà breviores moras coactum sit, ac dissolútum, quantò magis propter eos ipsos tentátio illa contrahétur? Prætérea non dixit: Post tribulatiónem; sed, Statim post tribulatiónem. Ita fere simul ómnia peraguntur: tum nempe

stellæ cœli c
Marc. 13.
Le
TUnc ap
Filii h
crux nimíru
tior: quippe
rétur, crux
deat, quod f
nisi lucis suæ
rádios super
tem rei grát
appáret? ut
Judæórum i
primátur. C
justificatióne
bens in jud
non vúlnera
acerbum. ac
mortis suæ g
Tunc plang
Non enim a
erit, cùm c
Plangent s
morte ipsius
runt, quia
oportébat,
Vides quóm
adventum s

diorísque há-
stítæ crucis
t jam non pú-
olor invádat,
atque vexilli
ventúrus sit.
: omnes tri-
vidébunt Fí-
venientem in
cum virtúte
estáte. * Et
los suos cum
agna, & con-
tos ejus. ℣. Pó-
it ad judicán-
s, & stat ad
pulos. * Et
Patri. † Mit-
. Is. 5.
us. Ant. 2. D.
udochristi &
: ; & dabunt
ita ut in erró-
ur, si fíeri po-
ecti. Ecce præ-
atth. 24.
tio.
æsumus, Dó-
órum fidélium
e divíni ópe-
topénsius exe-
itis tuæ remé-
ercípiant; Per

I O N.
itiónibus quæ
e dicuntur.
. lib. 6. C. 18.
eréticos, non
s discludite &
délibus, & eis
ei interdícite;
odis ab eis de-
ac ulla cum eis
aut precatiónis

commúnitas. Hi enim sunt advérsárii & insidiatóres Ecclésiæ, qui corrumpunt gregem & fœdant hereditátem: de quibus Dóminus acerbè & rígide pronuntiávit esse pseudochristos & falsos magistros, qui in spíritum grátiæ blasphémi fuérunt, & donum ejus post grátiam contumeliósè aspernáti sunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt. *Matth.* 24.

FERIA SECUNDA.

Incipit Hábacuc Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONus quod vidit Hábacuc Prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, & non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, & non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem & labórem, vidére prædam & injustítiam contra me? Et factum est judícium, & contradíctio poténtior. Propter hoc lacerata est lex, & non pervénit usque ad finem judícium: quia ímpius prævalet advérsùs justum; proptérea egréditur judícium perversum.

℟. Dómui Juda. 305.

Lectio ij. Cap. 2.

SUper custódiam meam stabo, & figam gradum super munitiónem: & contemplábor, ut vídeam quid dicátur mihi, & quid re-

spóndeam ad arguentem me. Et respondit mihi Dóminus, & dixit: Scribe visum, & expláná eum super tábulas, ut percurrat qui légerit eum. Quia adhuc visus procul, & apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expecta illum; quia véniens véniet, & non tardábit. Ecce qui incrédulus est, non erit recta ánima ejus in semetipso; justus autem in fide sua vivet. Et quómodo vinum potantem décipit; sic erit vir superbus, & non decorábitur: qui dilatávit quasi infernus ánimam suam; & ipse quasi mors, & non adimplétur; & congregábit ad se omnes gentes, & coacervábit ad se omnes pópulos. Numquid non omnes isti super eum parábolam sument, & loquélam ænígmatum ejus; & dicétur: Væ ei qui multíplicat non sua? úsquequo & ággravat contra se densum lutum?

℟. Dicit Dóminus: Miserébor. 305.

Lectio iij.

NUmquid non repente consurgent qui mórdeant te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in rapínam eis? Quia tu spoliasti gentes multas, spoliábunt te omnes qui réliqui fúerint de pópulis propter sánguinem hóminis, & iniquitátem terræ civitátis, & ómnium habitántium in ea. Væ qui cóngregat avarítiam

malam dómu
excelso nidu
rári se putat
Cogitasti co
mui tuæ, co
multos, &
tua. Quia la
clamábit; &
inter junctúr
est, respon
ædíficat civi
guínibus, &
bem in iniqui
non hæc su
exercítuum
enim pópuli
& gentes in v
ficient.

℟. Dies m

C A

Ex Concíli

Anno 6

SI qui Hær
suspicantu
pastóribus Ec
quirantur;
fúerint inver
dicam fidem r

F E R I A

Incipit Sopho

Lectio j.

VErbum
factum
níam
fílii Godolíæ,
fílii Ezecíæ i
fílii Amon re
gregans cong
a fácie terræ,
nus. Cóngrega
& pecus, cón
tília cœli, &
& ruínæ imp
& dispérdam
cie terræ, di

…tendam manum meam
…Judam, & super om-
…habitantes Jerúsalem;
…sperdam de loco hoc re-
…is Baal, & nómina ædi-
…um cum sacerdótibus;
…e qui adórant super te-
…milítiam cœli, & adó-
…& jurant in Dómino,
…rant in Melchom; &
…avertuntur de post ter-
… Dómini; & qui non
…siérunt Dóminum, nec
…stigavérunt eum.

℟. Contestátus es. 306.

Lectio ij.

…tempore illo scrutábor
…Jerúsalem in lucernis: &
…tábo super viros defixos
…fæcibus suis; qui dicunt
…córdibus suis: Non fáciet
…nè Dóminus, & non fá-
…t malè. Et erit fortitúdo
…rum in direptiónem, &
…mus eórum in desertum:
…t ædificábunt domos, &
…on habitábunt; & plantá-
…unt vineas, & non bibent
…vinum eárum. Juxta est dies
Dómini magnus, juxta est,
& velox nimis: vox diéi
Dómini amára, tribulábitur
…ibi fortis. Dies iræ dies illa,
dies tribulatiónis & angu-
stiæ, dies calamitátis & mi-
sériæ, dies tenebrárum &
calíginis, dies nébulæ & túr-
bínis, dies tubæ & clangó-
ris super civitátes munítas,
& super ángulos excelsos. Et
tribulábo hómines, & am-
bulábunt ut cæci, quia Dó-
mino peccavérunt; & effun-
détur sanguis eórum sicut
humus, & córpora eórum
sicut stércora. Sed & argentum eórum, & aurum eórum non póterit liberáre eos in die iræ Dómini.

℟. Quid est, Israel, quòd in terra. 307.

Lectio iij. Cap. 3.

Expecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, quia judícium meum ut cóngregem gentes, & cólligam regna; & effundam super eos indignatiónem meam, omnem iram furóris mei: in igne enim zeli mei devorábitur omnis terra. Quia tunc reddam pópulis lábium electum, ut invocent omnes in nómine Dómini, & sérviant ei húmero uno. Ultra flúmina Æthiópiæ, inde súpplices mei; fílii dispersórum meórum déferent munus mihi. In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, quibus prævaricáta es in me; quia tunc áuferam de médio tuì magníloquos supérbiæ tuæ, & non adjícies exaltári ámpliùs in monte sancto meo. Et derelinquam in médio tuì pópulum páuperem & egénum; & sperábunt in nómine Dómini. Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, nec loquentur mendácium: & non inveniétur in ore eórum lingua dolósa; quóniam ipsi pascentur, & accubábunt, & non erit qui extérreat.

℟. Confortentur manus vestræ. 307.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo. *An.* 1536. *C.* 12.

PArochus, ubi cum hæréticis res eſt, corrípiet cum modéſtia eos qui reſiſtunt veritáti; nequando Deus det illis pœniténtiam ad cognoſcendá veritátem, & reſipiſcant. Nequáquam autem ad pópulum verbis contendat; (ad nihil enim útile eſt niſi ad ſubverſiónem audiéntium) memor Apoſtólici ſermónis: Si quis vult contentióſus eſſe, nos talem conſuetúdinem non habémus, nec Eccléſia Dei.

FERIA QUARTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

IN anno ſecundo Daríi regis, in menſe ſexto, in die una menſis, factum eſt verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, & ad Jeſum fílium Jóſedec, ſacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iſte dicit: Nondum venit tempus domûs Dómini ædificandæ. Et factum eſt verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis eſt ut habitétis in dómibus laqueátis, & domus iſta deſerta?

℟. Dómui Juda. 305.

Lectio ij.

HÆc dicit Dñus exercítuum: Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras: aſ-

ıon fúerit, quaſi
ráverit (cui gló-
ria & in Chriſto
es generatiónes)
átur detérior.
QUINTA.
ıarías Prophéta.
Cap. 1.
· octávo, in an-
.do Daríi regis,
eſt verbum Dó-
charíam filium
ii Addo, Pro-
cens: Irátus eſt
ıper patres ve-
liâ. Et dices ad
dicit Dóminus
: Convertímini
)óminus exercí-
ınvertar ad vos,
ıus exercítuum.
t patres veſtri ad
bant Prophétæ
:entes: Hæc di-
ıs exercítuum:
ini de viis veſtris
e cogitatiónibus
ıis; & non au-
:que attendérunt
t Dóminus.
látus es. 306.
Cap. 3.
:it Dñus exercí-
: Si in viis meis
ı, & cuſtódiam
ıdíeris; tu quo-
ıdomum meam,
s átria mea, &
nbulantes de his
: aſſiſtunt. Audi,
s magne, tu &
i hábitant coram
iri portendentes
:nim ego addú-
ı meum Orien-

tem. Quia ecce lapis quem dedi coram Jeſu: ſuper lápidem unum ſeptem óculi ſunt: ecce ego cælábo ſculptúram ejus, ait Dóminus exercítuum: & áuferam iniquitátem terræ illíus in die una. In die illa, dicit Dóminus exercítuum, vocábit vir amícum ſuum ſubter vitem, & ſubter ficum.

℟. Quid eſt. 307.

Lectio iij. Cap. 9.

EXulta ſatis, fília Sion, júbila, fília Jerúſalem: ecce Rex tuus véniet tibi juſtus & ſalvátor; ipſe pauper, & aſcendens ſuper áſinam & ſuper pullum fílium áſinæ. Et diſperdam quadrígam ex Ephraim, & equum de Jerúſalem; & diſſipábitur arcus belli; & loquétur pacem géntibus; & poteſtas ejus à mari uſque ad mare, & à flumínibus uſque ad fines terræ. Tu quoque in ſánguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu in quo non eſt aqua. Convertímini ad munitiónem, vincti ſpei; hódie quoque annúntians duplícia reddam tibi. Quóniam extendi mihi Judam quaſi arcum, implévi Ephraim; & ſuſcitábo fílios tuos, Sion, ſuper fílios tuos, Græcia; & ponam te quaſi gládium fórtium. Et Dóminus Deus ſuper eos vidébitur; & exíbit ut fulgur jáculum ejus: & Dóminus Deus in tuba canet, & vadet in túrbine Auſtri. Dóminus exercítuum próteget eos; &

devorábunt, & subjícient lapídibus fundæ: & bibentes inebriabuntur quasi à vino; & & replebuntur ut phíalæ, & quasi córnua altáris. Et salvábit eos Dóminus Deus eórum in die illa, ut gregem pópuli sui; quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. Quid enim bonum ejus est, & quid pulcrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines?

℟. Confortentur. 307.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.

Inter ann. 370. *&* 380. *C.* 7.

OPortet eos qui ex hærésibus convertuntur, sive Cathecúmenos, sive qui apud illos fidéles dicuntur, non admitti, priusquàm omnem hæresim anathematizáverint, & præcípuè eam in qua detinebantur; & tum deinceps eos qui apud illos fidéles dicebantur, fídei symbola discentes, & sacro chrísmate inunctos sic sacro mystério communicáre.

FERIA SEXTA.

De Zacharía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

TUli virgam meam quæ vocabátur Decus; & abscídi eam ut írritum fácerem fœdus meum quod percussi cum ómnibus pópulis. Et in írritum deductum est in die illa: & cognovérunt sic páuperes gregis, qui custódiunt mihi, quia verbum Dómini est. Et dixi ad eos: Si bonum est in óculis vestris, afferte mercéde & si non, quié pendérunt merc triginta argénte Dóminus ad m illud ad statuári rum prétium, q tus sum ab eis. ginta argénteos illos in domum statuárium. Et gam meam sec appellabátur Fu dissólverem ge inter Judam & dixit Dóminu Adhuc sume tib ris stulti; quia citábo pastóren qui derelicta n dispersum non contrítum non id quod stat nc & carnes píng det, & úngula solvet. O pastor derelinquens g dius super brách super óculum de bráchium ejus cábitur, & óculu tenebréscens ob

℟. Dómui Ju

Lectio ij.

IN die illa p minus habit salem; & erit q ex eis in die David; & do quasi Dei, sicut mini in consp Et erit in die ram contérere tes quæ véniu rúsalem. Et effi

David & super ha-
Jerúsalem spíritum
precum ; & aspí-
me quem con-
: & plangent eum
uasi super unigé-
& dolébunt super
t doléri solet in
imogéniti.
t Dóminus. 305.
ij. Cap. 13.
: In die illa con-
ntur prophétæ ,
ie ex visióne sua
hetáverit ; nec
: pállio sáccino , ut
ır ; sed dicet : Non
éta , homo agrí-
sum : quóniam
mplum meum ab
ia mea. Et dicé-
id sunt plagæ istæ
mánuum tuárum ?
His plagátus sum
eórum qui diligé-
Frámea suscitáre
órem meum , &
um cohærentem
t Dóminus exer-
ércute pastórem ,
entur oves ; &
ı manum meam
os.
s multos. 306.
ANON.
la Sancti Leónis
rium Aquileien-
Epíscopum.
ıno 447. olim 3.
unc 14.
ıimum & spiritá-
ıedicínæ utilitáte
ım est , ut sive
i , sive Diáconi ,
ıconi , aut cujúsli-

bet órdinis Clérici , qui se
corréctos vidéri volunt , atque ad cathólicam fidem quam jamprídem amíserant, rursum reverti ámbiunt , priùs erróres suos & ipsos autóres errórum damnári à se sine ambiguitáte fateantur ; ut sénsibus pravis étiam peremptis nulla spirandi supersit occásio , nec ullum membrum tálium possit socíetáte violári , cùm per ómnia illis proféssio própria cœperit obviáre.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Dilexi vos, dicit Dóminus ; & dixistis : In quo dilexisti nos ? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus , & dilexi Jacob , Esau autem ódio hábui ? & pósui montes ejus in solitúdinem , & hereditátem ejus in dracónes deserti. Quòd si díxerit Idumæa : Destructi sumus, sed revertentes ædificábimus quæ destructa sunt. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Isti ædificábunt , & ego déstruam : & vocabuntur términi impietátis , & pópulus cui irátus est Dóminus usque in æternum. Et óculi vestri vidébunt ; & vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israel. Fílius honórat patrem, & servus dóminum suum : si ergo Pater ego sum , ubi

est honor meus? & si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum. Ad vos, ô sacerdótes, qui despícitis nomen meum, & dixistis: In quo despéximus nomen tuum? Offertis super altáre meum panem pollútum, & dícitis: In quo pollúimus te? In eo quod dícitis: Mensa Dómini despecta est.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

SI offerátis cæcum ad immolandum, nonne malum est? & si offerátis claudum & lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quómodo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis qui claudat óstia, & incendat altáre meum gratúitò? Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: & munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus; & in omni loco sacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda; quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Lectio iij.

ECce dies vénie
quasi camínus
omnes superbi, &
cientes impietáten
& inflammábit eo
niens, dicit Dómi
cítuum, quæ non
quet eis radícem &
Et oriétur vobis t
nomen meum So
& sánitas in penni
egrediémini, & sa
vítuli de armento.
bitis ímpios, cùn
cinis sub planta p
strórum in die q
cio, dicit Dómi
cítuum. Memen
Móysi servi me
mandávi ei in Ho
nem Israel, præce
dícia. Ecce ego m
bis Elíam prophé
tequam véniat die
magnus & horríbil
vertet cor patrum
& cor filiórum ad
rum; ne fortè v
percútiam terram
mate.

CANO

Ex Concílio Tu
Anno 1236.

DIspónant Ep
suis diœcésib
de novo conversi
tur in fide & cóm
stententur, sicut ví
pedíre; ne sub
paupertátis ad vó
díre cogantur.

¶ *Si Dominicæ*
tecosten fuerint pl
XXIV. tunc pos

..., resumentur quæ ... fuerint post Epi... cipiendo à Vespe... & ordine infra ... fuerint Domini... resumetur Officium ... I. post Epiph.

Si XXVI. resumetur Officium Dominicæ V. & VI.
Si XXVII. resumetur Officium Dominicæ IV. V. & VI.
Si denique XXVIII. resumetur Officium Dominicæ III. IV. V. & VI.]

...MADÆ POST EPIPHANIAM RESUMENDÆ, ...

...o post Pentecosten plures fuerint ...minicæ quàm viginti-quatuor.

...BATO ...icam tertiam quæ ...ft Epiphaniam.
...SPERAS. ...ficat. Ant. 2. D. ...d non justificá... opéribus legis, ...n Jesu Christi, ...hristo Jesu cré... ...t. 2.
...ifra ad Laudes.
...NICA III. ...post Epiphaniam.
...OCTURNO.
...tola beáti Pauli ad Gálatas.
Cap. I.
...póstolus non ab ...bus, neque per ...em, sed per Je...n, & Deum Pa...scitávit eum à ...qui mecum sunt ...s, Ecclésiis Ga...ia vobis & pax ...e, & Dómino ...Christo, qui de...um pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sǽculo nequam, secundùm voluntátem Dei & Patris nostri, cui est glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio. * Et ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Salvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte. * Et ipse. Ps. 129. Tit. 2.

Lectio ij.

Miror quòd sic tam citò transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Christi. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anathéma sit. Sicut præ...

díximus, & nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anathéma sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum; & humiliábit calumniatórem: * Oriétur in diébus ejus justítia. ℣. Christum propósuit Deus, ad osténsiónem justítiæ ejus in hoc témpore; ut sit ipse justus, & justíficans eum qui est ex fide Christi Jesu. * Oriétur. *Ps.* 71. *Rom.* 3.

Lectio iij.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est à me, quia non est secundùm hóminem. Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquando in Judaismo; quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, & proficiébam in Judaismo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor existens paternárum meárum traditiónum. Cùm autem plácuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus, con-

tinuò non acquiév
sánguini.

℟. Rectum est
Dómini, & óm
ejus in fide: * Dil
ricórdiam & judíci
sericórdiâ Dómini
terra. ℣. In Christ
que circumcísio ál
let, neque præpút
fides quæ per carit
rátur. * Díligit. G
tri. † Misericórdiâ
Galat. 5.

IN II. NOCT

De Expositióne S.
Epíscopi in Epi
Gálatas. *Præf.*

Lectio iv.

CAusa, prop
scribit Ap
Gálatas, h
intélligant grátia
secum ágere, ut su
non sint. Cùm
dicáta eis esset Eva
tia, non defuérun
ex circumcisióne
Christiáni nómine
tamen tenentes i
tiæ benefícium,
volentes esse sub
legis quæ Dómi
imposúerat, non j
viéntibus, sed pe
stam scílicet lege
homínibus dand
monstranda peccá
non auferenda.
aufert peccáta,
fídei quæ per di
operátur.

℟. Adjuva m
ne, Deus meus:
fac secundùm mis

ipsum; & sciant * Quia manus tua hæc, & tu, Dómine, fecísti eam. ℣. Grátiâ estis salváti per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, non ex opéribus, ut nequis gloriétur; * Quia manus tua hæc, & tu, Dómine, fecísti eam. Ps. 108. Ephes. 2.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos, illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverantes nihil eis prodesse Evangélium, nisi circumciderentur, & céteras carnáles Judáici ritûs observatiónes subírent. Et ideo Paulum Apóstolum suspectum habére cœperant, à quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenentem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Super omnem terram glória tua, Deus; * Ut liberentur dilecti tui: salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me. ℣. Grátia quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária, manifestáta est nunc per illuminatióné salvatóris nostri Jesu Christi; * Ut liberentur dilecti tui: salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me. Ps. 107. 2. Timoth. 1.

Lectio vj.

TAlis quidem quæstio est & in Epístola ad Romános. Verumtamen vidétur áliquid interesse, quod ibi contentiónem ipsam dirimit, litemque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex géntibus credíderant, orta erat; cùm illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitrarentur, quod præmium incircumcísis tamquam immériti nolébant dari; illi contrà, Judæis se præferre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini: in hac veró Epístola, ad eos scribit, qui jam commóti erant autoritáte illórum qui ex Judæis erant, & ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dóminus petra mea, & robur meum; sperábo in eum: * Salvátor meus, † De iniquitáte liberábis me. ℣. Lex spíritûs vitæ in Christo Jesu liberávit me à lege peccáti & mortis: * Salvátor meus. Glória Patri. † De iniquitáte liberábis me. 2. Reg. 22. Rom. 8.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; Cùm descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

DE monte Dómino descendenti occurrunt turbæ; quia ad altióra ascéndere non va-

tertio, socrus Petri febriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt à dæmónio vexáti, quorum spíritus verbo ejiciébat, quando omnes malè habentes curávit.

℟. Cùm descendisset Jesus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. ℣. Dómine Deus, non erit tibi difficile omne verbum; * Si vis, potes me mundáre. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Lectio viij.

ET ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens. Rectè post prædicatiónem atque doctrínam, signi affertur occásio; ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre: qui voluntátem rogat, de potestáte non dúbitat. Et extendens manum Jesus, tétigit eum. Extendens manum ... tangens eum, * Volo; mundáre: mundátus est. ℣ ... quod volúerit, ... sermo illíus potest ... est. * Ait illi: Vol... dáre: & statim ... est. *Marc.* 1. *Ecc...*

Lectio ix.

ET ait illi Jes... némini díxe... verè, quid erat ... sermóne jactáret ... pore præferébat? ... ostende te sacerd... ob causas mittit ... cerdótem: primù... dótibus deferre ... erat enim lege p... ut qui mundári ... lepra, offerrent ... cerdótibus. Deinc... dátum videntes ... aut créderent Salv... non créderent: si ... salvaréntur; si n... rent, inexcusábi... Et simul, ne quò...

...mandandus est: Ad... ad sacerdótem, qui... ...t ei ut ófferat; ...le te sacerdóti, & ...munus quod præcépit ...in testimónium il...ria Patri. † Offer ...uod præcépit Móy... testimónium illis. ...3. Levit. 14.

...nedictus. Ant. 1. a. ...e, puer meus jacet ...paralyticus, & ma...itur. Et ait illi Je... véniam, & curábo ...atth. 8.

Oratio.

...ipotens sempitérne ...ius, infirmitátem ...propítius réspice; ...d protegéndum nos, ...m tuæ majestátis ex... Per Dóminum no...esum Christum Fí...um.

CANON.

...ncílio Moguntíno. ...mo 813. C. 10.

...icis lege Patrum ca...tur, ut à vulgári vita ...à mundi voluptáti... abstíneant, seculá...cia negotiaque abjí...ódium, æmulatió...obtrectatiónem atque ...m fúgiant: non va...liis, non infræni lin...ut petulanti tumidó...tu incédant; sed pudó...verecúndiam mentis ...i hábitu incessúque ...ant.

...Magníficat. Ant. 8. G. ...Jesus Centurióni: Va... sicut credidísti fiat tibi; & sanátus est puer in illa hora. Matth. 8.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 2.

SCientes quòd non justificátur homo ex opéribus legis, nisi per fidem Jesu Christi; & nos in Christo Jesu crédimus, ut justificémur ex fide Christi, & non ex opéribus legis: propter quod ex opéribus legis non justificábitur omnis caro. Quòd si quæréntes justificári in Christo, invénti sumus & ipsi peccatóres, numquid Christus peccáti miníster est? Absit. Si enim quæ destruxi, íterum hæc ædífico, prævaricatórem me constítuo. Ego enim per legem legi mórtuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per legem justítia, ergo gratìs Christus mórtuus est.

℟. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio. *Et ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Salvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte. * Et ipse. Ps. 129. Tit. 2.

Lectio ij. Cap. 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solùm à vobis volo díscere: Ex opéribus legis spíritum accepistis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut, cùm spíritu cœpéritis, nunc carne consumméminì? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, & reputátum est illi ad justítiam. Cognóscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ.

℟. Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum; & humiliábit calumniatórem: * Oriétur in diébus ejus justítia. ℣. Christum propósuit Deus, ad ostensiónem justítiæ ejus in hoc témpore; ut sit ipse justus, & justíficans eum qui est ex fide Jesu Christi. * Oriétur. *Ps.* 71. *Rom.* 3.

Lectio iij.

PRóvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide; sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno; ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

℟. Rectum est. 330.

CANON.

Ex Concilio Turonensi tértio.

Anno 813. *Can.* 7.

QUia per áurium oculorumque illécebras, vitiórum turba ad ánimam ingredi solet; obscœnórum insoléntiam jocórum & ipsi Sacerdótes effúgere, cæterisque effugienda prædicáre debent.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 5.

VOs in libertátem vocáti estis, fratres: tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teipsum. Quòd si ínvicem mordétis,

...tiis; vidéte ne ab
... consumámini. Di-
...: Spíritu ambuláte,
...éria carnis non per-
Caro enim concu-
... versùs spíritum; spí-
... adversùs car-
...æc enim sibi invi-
...versántur, ut non
...que vultis, illa fa-
...Quòd si spíritu ducí-
...non estis sub lege.
... sunt autem ópera
... quæ sunt fornicátio,
...ítia, impudicítia,
..., idolórum sérvitus,
...ia, inimicítiæ, con-
...es, æmulatiónes,
...iræ, dissensiónes, se-
...ividiæ, homicídia,
...es, comessatiónes,
...imília quæ prædíco
...cut prædixi; quóniam
... agunt, regnum Dei
...onsequentur. Fructus
... spíritûs est cáritas,
...n, pax, patiéntia,
...itas, bónitas, longa-
..., mansuetúdo, fi-
...odéstia, continén-
...titas.
...djuva me. 330.
...io ij. Cap. 6.
...res, etsi præoccupá-
... fúerit homo in áli-
...licto, vos qui spiri-
...stis, hujúsmodi in-
...in spíritu lenitátis,
...rans teipsum, ne &
...téris. Alter altérius
...ortáte, & sic adim-
... legem Christi. Nam
... exístimat se áliquid
...àm nihil sit, ipse se
... Opus autem suum
probet unusquísque, & sic in semetipso tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre, Deus non irridétur. Quæ enim seminíverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

℟. Super omnem terram glória tua. 331.

Lectio iij.

Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis meâ manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Christi persecutiónem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custódiunt; sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini no-

stri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Dóminus. 331.

CANON.

Ex Concílio Aquileiensi.

Anno 1596. *C.* 11.

ALeárum aut taxillórum usum, quo tempus míserâ jucunditáte téritur, Cléricis ómnibus inhibémus; multò verò gráviùs si non modò lúserint ipsi, sed áliis ludendi potestátem fécerint paráto loco & doméstico divertículo.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti, & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

℟. Apud Dóminum. 329.

Lectio ij.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiorū per Jesum Christum in ipsum, secundùm propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sán ejus, remissiónem rum, secundùm divi tiæ ejus quæ superab in nobis in omni & prudéntia, ut no ceret nobis sacra voluntátis suæ, se beneplácitum ejus qu pósuit in eo, in disp ne plenitúdinis tém instauráre ómnia in quæ in cœlis & quæ sunt, in ipso.

℟. Judicábit páup puli. 330.

Lectio iij.

IN quo étiam & n vocáti sumus, p náti secundùm pro ejus, qui operátur ó cundùm consílium tis suæ; ut simus in glóriæ ejus, nos qui rávimus in Christo & vos, cùm audiss bum veritátis (Eva salútis vestræ) in credentes signáti est tu promissiónis san est pignus hereditá stræ, in redemptió quisitiónis, in laud riæ ipsíus.

℟. Rectum est. 3

CANON.

Ex Concílio Medi quarto.

An. 1579. *part*

ILlud unusquisque sæpe répetat, s inértiam atque ign sed ad spirituális a clesiásticæ milítiæ vocátum esse.

…QUINTA.
…ad Ephésios.
… Cap. 2.
…omnes aliquando
…versáti sumus in
…dériis carnis no-
…ntes voluntátem
…gitatiónum, &
…irâ filii iræ, si-
…i. Deus autem
…st in misericór-
…r nímiam cari-
…quâ diléxit nos,
…nus mórtui pec-
…vificávit nos in
…ujus grátiâ estis
…t conresuscitá-
…sedére fecit in
…n Christo Jesu;
…t in séculis su-
…ms abundantes
…iæ suæ in boni-
…s in Christo Je-
…nim estis salváti
… & hoc non ex
…nim donum est,
…ibus, ut ne quis
…sius enim sumus
…ti in Christo Je-
…bus bonis quæ
…Deus, ut in illis

…ı me. 330.
…tio ij.
…quod mémores
…quòd aliquando
…n carne, qui di-
…pútium, ab ea
… circumcísio in
…i facta: quia erá-
…npore sine Chri-
…à conversatió-
…: hóspites testa-
…, promissiónis
…abentes, & sine

Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu vos, qui aliquando erátis longè, facti estis prope in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, & médium paríetem macériæ solvens, inimicítias in carne sua: legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hóminem, fáciens pacem, & reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítias in semetipso.

℞. Super omnem. 331.

Lectio iij.

ET véniens Evangelizávit pacem vobis qui longè fuistis, & pacem iis qui prope; quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem. Ergo jam non estis hóspites & ádvenæ; sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundamentum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu: in quo omnis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

℞. Dóminus. 331.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

An. 633. Can. 22.

QUamvis consciéntiam puram apud Deum nos

habére opórteat; tamen apud hómines famam óptimam custodíre cónvenit; ut juxta præceptum Apostólicum, non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus vitæ sanctæ testimónium habeámus.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 4.

OBsecro vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne quâ vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia, supportantes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptisma. Unus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

℟. Apud Dóminum. 329.

Lectio ij.

UNicuíque autem nostrûm data est grátia secundùm mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Quòd autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit, ipse est & qui ascendit super ómnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Judicábit. 330.

Lectio iij.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ, in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Rectum est verbum Dómini. 330.

CANON.

Ex Concilio Aquileiensi. *Anno* 1596. *C.* 11.

COnvívia, & nímiam Laicórum familiaritátem, multárum offensiónum ac scandalórum orígínem, debent Clérici in quocumque gradu constitúti declináre ac fúgere.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 5.

EStóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

...ornicátio autem, &
...mundítia, aut ava-
...nóminétur in vobis,
...t sanctos, aut turpi-
...t stultilóquium, aut
... quæ ad rem non
... sed magis gratiá-
... Hoc enim scitóte
...ntes, quòd omnis
..., aut immundus,
..., (quod est idoló-
...vitus) non habet
...em in regno Chri-
...ei.
... de Sabbato, ...
... II. Nocturno De-
...cendentis.]
Lectio ij.
... vos sedúcat ináni-
verbis; propter hæc
...nit ira Dei in fílios
...e. Nolíte ergo éffici
... eórũ. Erátis enim
... ténebræ; nunc au-
...n Dómino. Ut filii
...buláte, (fructus
...is est in omni boni-
...justítia, & veritá-
...bantes quid sit be-
...m Deo: & nolíte
...icáre opéribus in-
... tenebrárum, ma-
...n redargúite. Quæ
... occulto fiunt ab ip-
... est & dícere. Om-
...n quæ argúuntur, à
...manifestantur; om-
...quod manifestátur,
...t. Propter quod di-
...e, qui dormis, &
... mórtuis; & illu-
...e Christus.
...iij. Cap. 6.
...tero, fratres, con-
...imini in Dómino,

& in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diábuli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsùs carnem & sánguinem; sed advérsùs príncipes & potestátes; advérsùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, & in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fidei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere.

CANON.

Ex Concílio Turonensi primo.

Anno 461. C. 1.

CUm Láico abstinéntia imperétur, ut possit oratióni vacans & Deum déprecans exaudíri; quantò magìs Sacerdótibus, vel Levítis, qui omni momento paráti esse Deo debent in omni mundítia & puritáte secúri, ne aut sacrifícium offerre, aut baptizáre, si id témporis necéssitas popóscerit, cogántur.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Omnia detriméntum feci, & árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam. *Philipp.* 3.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA IV.

Quæ superfuit post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, & Timótheus, servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum Epíscopis, & Diacónibus: Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi, à prima die usque nunc; confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu: sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis; eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne & confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet; & salvos fáciet eos: * Custódit Dóminus omnes diligentes se. ℣. Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum. * Custódit Dóminus omnes diligentes se. *Ps.* 144. 1. *Petr.* 3.

Lectio ij.

TEstis enim mihi est Deus quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & omni sensu; ut probétis potióra, ut sitis sincéri & sine offensa in diem Christi, repléti fructu justitiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: ita ut víncula mea manifesta fíerent in Christo in omni prætório, & in céteris ómnibus; & plures è frátribus in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Dómine, vísita nos in salutári tuo, * Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; ut laudéris cum hereditáte tua. ℣. Iis qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem, in justítia Dei nostri & Salvatóris Jesu Christi, grátia & pax adimpleátur, * Ad vidéndum. *Ps.* 105. 2. *Petr.* 1.

Lectio iij.

QUidam quidem & propter invídiam, & contentiónem; quidam autem & propter bonam voluntátem Christum prædicant; quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Qui-

ex contentióne
annúnciant non
stimantes pres-
scitáre vínculis
i enim ? Dum
, sive per occa-
: per veritátem
unciétur, & in
sed & gaudébo.
quia hoc mihi
i salútem per
iónem, & sub-
em Spíritûs Je-

s me, Dómine,
iónibus pópuli
es me in caput
ulus quem ignó-
ihi; * Et exal-
s fortis salútis
mo Dei currat,
r; * Et exaltábi-
Patri. * Et exal-
s. 2. Reg. 22.

OCTURNO.
ntário S. Joannis
mi in Epístolam
ienses.
ctio iv.
estimónium Phi-
ibus dat, non
fidei, & pericu-
ine, sed étiam
; ubi, inquit,
princípio Evan-
el & bis in usum
s, némine álio
. Hæc ígitur &
ntes, aggrediá-
gni fíeri hujús-
plis; & primùm
mptos ac parátos
mus pro Christo
n hoc témpore

non est qui Christiános in-
sectétur, & vexet. Ergo ut
nihil áliud, saltem efficácem,
& veheméntem illórum be-
neficéntiam imitémur: ne-
que ubi semel atque íterum
dedérimus, omni offício per-
fúnctos nos arbitrémur. Ete-
nim per omnem vitam id
faciendum est. Quemádmo-
dum dívitum fílii decus áu-
reum circa collum gestant,
illudque numquam depó-
nunt, tamquam nobilitátis
insígne circumferentes; ita
& eleemósynam nobis ipsis
circumdémus oportet, de-
clarantes nos esse misericor-
dis illíus fílios, qui solem
exoríri facit super malos &
bonos. At non credunt infi-
déles? Quin imò per hæc
credent si nos hæc præstité-
rimus. Nam si víderint nos
ómnium miseréri, illumque
repræsentáre præceptórem,
ad illíus imitatiónem hoc à
nobis fíeri intélligent.

℟. Clamavérunt ad Dó-
minum cùm tribularentur;
& de necessitátibus eórum
liberávit eos: * Misit ver-
bum suum, & sanávit eos;
& erípuit eos de interitióni-
bus eórum. ℣. Vidistis, quó-
niam miséricors Dóminus
est, & miserátor: * Misit.
Ps. 106. Jac. 5.

Lectio v.

Nostis profectò, nostis &
vos ex pecúniis mala
ómnia, ex pecúniis sexcenta
bella solére exístere. Quam-
obrem qui illas contémnere
dídicit, tranquillo in portu

seipsum locávit, nec damnum posthac métuit. Ad hanc enim disciplínam illum eleemósyna erudívit: non áppetit posthac aliéna (quómodo enim, cùm sua profúndat, ac donet?) Nullâ posthac dívitis invídiâ tángitur (quómodo enim, cùm pauper fieri velit?) Ipsumque ánimæ óculum ab omni labe purum reddit. Atque hæc quidem hic. Quorum verò ibi bonórum compos futúrus sit nulla umquam orátio queat expónere. Non una cum stultis virgínibus foris manébit, sed una cum prudéntibus, una cum sponso ipso introíbit, spléndidas habens lámpades. Tanta est eleemósynæ virtus, magnâ cum libertáte alumnos suos introdúcit, ac nemo contradícit, sed omnes cedunt. Nam si Deum in terram addúxit, idque ipsi persuásit ut homo fíeret, multò magis hóminem in cœlum intromíttere póterit, usque ádeo magna est ipsíus poténtia.

℞. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum; *Quia suscépit eos de via iniquitátis eórum. ℣. Suscípite infirmós, semper quod bonum est sectámini in omnes: hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu; * Quia. *Ps.* 106. 1. *Thess.* 5.

Lectio vj.

ITaque si ex misericórdia atque hóminum amóre, Deus homo factus est, imò si eò adductu[s] fieret, multò eam servos i[n]trodúcet suá[...] mus, hanc co[...] aut áltero die tempus, ut ip[...] tos hábeat. [...] nóverit, &[...] cet: sin ign[...] étiam ignotá[...] Néscio vos. hanc nos vo[...] sed beátam i[...] benedícti Pa[...] déte parátum à constitutión[e] útinam nos [...] Christo Jesu [...] stro, cum q[...] que sancto S[...] impérium, h[...] semper, in sæ[...] Amen.

℞. Miseri[...] ritátem dílig[...] tiam & glór[...] minus: † N[...] nis eos qui [...] nocéntia. ℣. [...] rem díligit [...] est autem o[...] abundáre fá[...] * Grátiam. † Non pri[...] 2. *Cor.* 9.

IN III. N[...]

Léctio san[...] secundùm [...]

Lectio vij.

IN illo té[mpore] dente Je[...] lam, secúti [...] puli ejus: magnus fact[...]

...ula operirétur
...se verò dormié-
...bat.
...ncti Augustíni
...iscopi.
...in Psalm. 35.
...is in Evangélio,
...itabátur navi-
...in stagno, &
...Jesus. Navigá-
...idam stagnum,
...: procellæ non
...atiónibus hujus
...: opplétur no-
...ium. Unde au-
...quia dormit Je-
...dormíret in te
...státes istas non
...ed tranquillitá-
...intériùs, con-
...cum Jesu.
...motus magnus
...mari, ita ut na-
...rétur flúctibus;
...dormiébat: &
...us suscitavérunt
...tes: * Dómine,
...rímus. ℣. Exur-
...obdormis, Dó-
...iva nos: * Dó-
...h. 8. Ps. 43.
...tio viij.
...autem, Dormit
...Fides tua, quæ
..., obdormívit.
...ocellæ stagni hu-
...malos florére, bo-
...e: tentátio est,
...; & dicit ánima
...s, ipsa est justítia
...i floreant, boni
...icis Deo, Ipsa est
...? & Deus tibi,
...s tua? hæc enim
...? ad hoc Chri-

stiánus factus es, ut in sǽculo isto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus stagni & tempestáte turbáris? quia dormit Jesus; id est, quia fides tua, quæ est de Jesu, sopíta est in corde tuo.

℟. Exurgens Jesus, ait discípulis: * Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? ℣. Qui timet Dóminum non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. * Quid. *Marc. 4. Eccli. 34.*

Lectio ix.

Quid facis ut liberéris? éxcita Jesum, & dic: Magíster, perímus; movent enim incerta stagni, perímus. Evigilábit ille; id est, redíbit ad te fides tua; & adjuvante illo, considerábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perseverábunt; tibi autem quod promíttitur, manébit in ætérnum. Evigilante Christo jam tempestas illa non quátiet cor tuum; non opplébunt fluctus navim tuam; quia fides tua ímperat ventis & flúctibus, & tránsiet perículum.

℟. Vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profúndo. Clamavérunt ad Dóminum: * Et státuit procellam in auram; & † Siluérunt fluctus maris. ℣. Comminátus est Jesus vento, & dixit mari: Tace, obmutésce; * Et státuit. Glória Patri. † Siluérunt fluctus maris. *Ps. 106. Marc. 4.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Surgens Jesus, imperávit ventis & mari; & facta est tranquíllitas magna. *Mat.* 8.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvante vincámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

An. 1576. *part.* 3. *C.* 7.

EXemplo sanctórum, vos paupertáte, sobrietáte ac parsimóniâ ita ágite, ut non modò à supervacaneárum rerum úsibus abstinentes, sed vestro étiam defraudantes victu, Ecclésias vestras, & altária exornétis, aliénis item necessitátibus subveniátis, & paupéribus opitulémini.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hómines miráti sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippenses.

Lectio j. Cap. 2.

SI qua consolátio in Christo, si quod solátium caritátis, si qua societas spíritûs, si qua víscera miseratiónis: impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eamdem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes, nihil per conten-

quæ superfluit post tiónem, neque pe glóriam, sed in h superióres sibi inv bitrantes, non qu sínguli considerán ea quæ aliórum.

℟. Voluntátem,

Lectio ij.

ITaque, caríssi (sicut semper o non ut in præséntia tùm, sed multò m in abséntia mea, c & tremóre vestram operámini. Deus qui operátur in velle, & perfícere na voluntáte. Omn fácite sine murm bus & hæsitatióni sitis sine queréla, ces fílii Dei, sine r sióne in médio nat væ & perversæ, in lucétis sicut lumi mundo.

℟. Dómine. 34

Lectio iij.

DE cétero, frat cumque sun quæcumque pudíca cumque justa, qu sancta, quæcumq lia, quæcumque bo si qua virtus, si qu ciplínæ, hæc cogit & didicistis, & a & audistis, & vi me, hæc ágite; & cis erit vobíscum. sum autem in Dóm hementer, quóni dem aliquando re pro me sentíre, sic tiebátis; occupáti a

ısi propter pe-
; ego enim di-
ɔus sum, suffi-
o & humiliári,
iáre : (ubíque
ibus institútus
ri, & esuríre,
, & penúriam
possum in eo
fortat.
ı me. 341.
N O N.
Toletáno tértio.
89. C. 7.
èntia Dei Sacer-
id univérsa san-
: Synodus, ut
crebrò mensis
æ interpóni, in
otáli convívio
urárum Diviná-
ır: per hoc enim
ædificantur ad
fabulæ non ne-
ıibentur.
TERTIA.
:ola beáti Pauli
l Colossenses.
Cap. 1.
Apóstolus Jesu
per voluntátem
& Timótheus
ıi sunt Colossis,
délibus frátribus
:su: Grátia vo-
Deo Patre no-
nino Jesu Chri-
ágimus Deo &
ini nostri Jesu
ıper pro vobis
ıdientes fidem
Christo Jesu,
:m quam habé-
:os omnes, pro-
quæ repósita est

vobis in cœlis, quam audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos sicut & in universo mundo est, & fructíficat, & crescit sicut in vobis ex ea die quâ audístis & cognovístis grátiam Dei in veritáte.

℟. Clamavérunt. 341.

Lectio ij.

IDeò & nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus in omni sapiéntia & intellectu spirituáli: ut ambulétis dignè Deo per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti, secundùm poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, & longanimitáte cum gáudio, grátias agentes Deo Patri qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

℟. Confiteantur. 342.

Lectio iij. Cap. 3.

SIcut ergo accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosóphiam, &

tis : in quo & circumcisi estis circumcisióne non manufacta in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepulti ei in baptísmo, in quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei qui suscitávit illum à mórtuis.

℟. Misericórdiam. 342.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Anno 1576. *Part.* 3.

NE Clérici apud se libros hábeant aut legant, quorum lectióne bene agendi stúdium, morum disciplína, & timor caritásque Dei languéscere possit : quales libri sunt, qui res vel inánes, vel jocósas, vel scurríles, ridiculásve, vel impúras cóntinent.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossenses.

Lectio j. Cap. 3.

INdúite vos sicut electi Dei, sancti & dilecti,

Lectio

VErbum C
in vobis a
omni sapiénti
commonente
in psalmis, h
ticis spirituálib
cantantes in c
Deo. Omne q
çitis in verbo.
ómnia in nó
Jesu Christi,
tes Deo & Pa
Mulíeres, súb
ris, sicut opo
mino. Viri, d
vestras, & no
ad illas. Fílii,
tibus per ómn
plácitum est in
tres, nolíte a
nem provocá
stros, ut non
fiant.

℟. Dómine.

Lectio iij. C

SErvi, obe
nia dómi
non ad óculum

nem hereditátis. Christo servíte. injúriam facit, quod iníquè gesn est personárum pud Deum. Dóod justum est & servis præstáte; uód & vos Dómitis in cœlo. Oraíte, vigilantes in iírum actióne.
íbis. 341.
A N O N.
ncílio Toletáno quarto.
633. Can. 19.
eps qui non proreantur ad sacerex régulis Cánosário crédimus in, id est, qui in áliine detecti sunt, miæ notá aspersi i scélera áliqua per pœniténtiam adnfessi sunt.
A QUINTA.
pístola prima beáti Apóstoli ad Thesenses.
j. Cap. 1.
is, & Silvánus, & nótheus, Ecclésiæ ssalonicénsium in tre, & Dómino isto: Grátia vobis rátias agimus Deo pro ómnibus vomóriam vestrì fan oratiónibus nointermissióne, méperis fídei vestræ, is, & caritátis, & iæ ipsi Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: sciéntes, fratres dilecti à Deo, electiónem vestram; quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Clamavérunt ad Dóminum. 341.

Lectio ij. Cap. 2.

EXhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis; neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est; nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis. Cùm possémus vobis óneri esse, ut Christi Apóstoli; sed facti sumus párvuli in médio vestrûm, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras; quóniam caríssimi nobis facti estis.

℞. Confiteántur. 342.

Lectio iij.

MEmores enim estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis; nocte ac die

operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine queréla, vobis qui credidistis, fúimus; sicut scitis quáliter unumquemque vestrûm, (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes, testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo qui vocávit vos in suum regnum, & glóriam. Ideo & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne; quóniam cùm accepissétis à nobis verbum audítûs Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei qui operátur in vobis qui credidistis.

℟. Misericórdiam & veritátem. 342.

CANON.

Ex Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Bonifácium.

Script. circa ann. 417.

Ut constituerétur in Ecclésia, ne quisquam post alicújus críminis pœniténtiam clericátum accípiat, vel ad clericátum rédeat, vel in clericátu máneat, non desperatióne indulgéntiæ, sed rigóre factum est disciplínæ. Verùm in hujúsmodi causis ubi aliquando non hujus aut illíus hóminis est perículum, sed populórum strages jacent, detrahendum est áliquid severitáti, ut majóribus malis sanandis cáritas sincéra subvéniat.

FERIA SE[...]

De Epístola prima [...] salonicense[...]

Lectio j.

De cétero, fr[...] gámus vos [...] crámus in [...] Jesu, ut quemádm[...] cepistis à nobis, [...] opórteat vos amb[...] placére Deo, sic & [...] tis, ut abundétis m[...] tis enim quæ præce[...] rim vobis per Dóm[...] sum. Hæc est enim [...] Dei, sanctificátio [...] abstineátis vos à fo[...] ne, ut sciat unusqu[...] strûm vas suum po[...] sanctificatióne & [...] non in passióne d[...] sicut & gentes quæ [...] Deum: & ne quis [...] diátur, neque circ[...] in negótio fratre[...] quóniam vindex e[...] nus de his ómnibu[...] prædíximus vobis, [...] cáti sumus. Non en[...] vit nos Deus in im[...] tiam, sed in sanctific[...]

℟. Voluntátem.

Lectio ij.

De tempóribus [...] moméntis, fra[...] indigétis ut scribám [...] Ipsi enim diligen[...] quia dies Dómini, [...] in nocte, ita véni[...] enim díxerint, Pax [...] tas; tunc repentínu[...] pervéniet intéritu[...] dolor in útero hab[...] non effúgient. Vos [...] fratres, non estis [...]

'os dies illa tam-
· comprehendat.
im vos filii lucis
lii diéi: non su-
, neque tenebrá-
r non dormiámus
iteri, sed vigilé-
brii simus.
iine. 340.
ectio iij.
us autem vos, fra-
ut novéritis eos
nt inter vos, &
obis in Dómino,
: vos, ut habeátis
dántiùs in caritáte
us illórum: pacem
m eis. Rogámus
, fratres, corrípi-
os, consolámini
es, suscípite infir-
entes estóte ad om-
te ne quis malum
alícui reddat; sed
od bonum est se-
n ínvicem, & in
emper gaudéte. Si-
nissióne oráte. In
grátias ágite: hæc
. volúntas Dei in
esu in ómnibus vo-
tum nolíte extín-
phetías nolíte spér-
nia autem probáte:
um est tenéte: ab
cie mala abstinéte

ábis me. 341.
ANON.
ola Rabáni Mauri
iscopi Moguntíni,
aldum Epíscopum.
ot. ann. 853.
ui deprehensi vel
ti públicè fuerint in
criminibus, secundùm Cá-
nonum instituta ex próprio
gradu décidant; quia scán-
dalum est pópulo Dei tales
persónas supra se pósitas ha-
bére, quas ultra modum vi-
tiósas esse constat. Qui autem
de prædictis peccátis abscón-
dite à se admissis per occul-
tam confessiónem, coram
óculis Dei, præsente étiam
sacerdóte, qui eis indictúrus
est pœniténtiam, confiten-
tur, si se per jejúnia & elee-
mósynas vigiliasque, & sa-
cras oratiónes purgáre certá-
verint, iis étiam, gradu ser-
váto, spes véniæ de mise-
ricórdia Dei promittenda
est.

SABBATO.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo: Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, & abundat cáritas uniuscujusque vestrûm in ínvicem; ita ut & nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra, & fide, & in ómnibus persecutiónibus vestris, & tribulatiónibus quas sustinétis in exemplum justi judícii

Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini. Si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant; & vobis qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum ángelis virtútis ejus.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. Cap. 2.

Rogámus autem vos, fratres, per adventum Dómini nostri Jesu Christi, & nostræ congregatiónis in ipsum; ut non citò moveámini à vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo; quóniam nisi vénerit discéssio primùm, & revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis qui adversátur, & extóllitur supra omne quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, ostendens se tamquam sit Deus. Non retinétis quòd cùm adhuc essem apud vos, hæc dicébam vobis? Et nunc quid detíneat scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam operátur iniquitátis: tantùm, ut qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus Jesus interfíciet spí-

ritu oris sui, & ‹
illustratióne adven
eum.

Lectio iij. Ca

Nam & cùm ‹
apud vos, hoc
tiabámus vobis; quó
quis non vult operá
mandúcet. Audívim
inter vos quosdam ‹
re inquiétè, nihil op
sed curiósè agentes.
tem qui ejúsmodi su
nuntiámus, & obs
in Dómino Jesu Chr
cum siléntio operant
panem mandúcent.
tem, fratres, nolíte
re benefacientes. ‹
quis non óbedit ve
stro per epístolam, h
táte, & ne comm
ni cum illo, ut confu
& nolíte quasi inimí
stimáre, sed corrípit
trem. Ipse autem D
pacis det vobis pace
pitérnam in omni lo
minus sit cum ómni
bis. Salutátio, me
Pauli; quod est sig
omni epístola: ita
Grátia Dómini no
Christi cum ómnibu
Amen.

CANON

Ex Concílio Trid
An. 1551. *Sess*

C. 1.

Ei cui ascensus a
Ordines à suo I
ex quacumque causa
ob occultum crimen
dólibet, étiam extr
liter, fúerit interdic

ra ipsius Prælàti vo-
n concessa licéntia de
ovéri faciendo, suf-
r.
Magníficat. Ant. 5. C.
s Jesus dedit redemp-
semetipsum pro óm-
testimónium tempó-
is. 1. Tim. 2.
, Famíliam. ut infra
des.

MINICA V.
rfuit post Epiphaniam.
I. NOCTURNO.
Epístola prima beáti
Apóstoli ad Ti-
mótheum.
j. Cap. 1.
lus Apóstolus Jesu
risti secundùm im-
rium Dei salvatóris
& Christi Jesu spei
: Timótheo dilecto
fide; Grátia, mise-
, & pax à Deo Pa-
Christo Jesu Dómino
Sicut rogávi te ut re-
s Ephesi, cùm irem
dóniam, ut denun-
quibusdam ne áliter
t, neque inténde-
ulis, & genealógiis
nátis: quæ quæstió-
estant magis quàm
iónem Dei, quæ est
Finis autem præcep-
itas de corde puro,
iéntiâ bonâ, & fide
â. A quibus quidam
tes, conversi sunt in
uium, volentes esse
ctóres, non intelli-
neque quæ loquun-
que de quibus affir-

℟. Díriget Dóminus man-
suétos in judício: docébit
mites vias suas. * Univérsæ
viæ Dómini misericórdia
& véritas, requiréntibus te-
stamentum ejus. ℣. Sectáre
justítiam, fidem, caritátem,
& pacem; stultas autem &
sine disciplínâ quæstiónes
devíta. * Univérsæ. Ps. 25.
2. Tim. 2.

Lectio ij.

GRátias ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumeliósus; sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide & dilectióne quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus; quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum: sed ídeo misericórdiam consecútus sum; ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi in vitam ætérnam.

℟. Usquequo, Deus, improperábit inimícus? írritat adversárius nomen tuum in finem? Deus autem rex noster ante sécula: * Operátus est salútem in médio terræ. ℣. Fílius hóminis non venit ánimas pérdere, sed sal-

váre : * Opertum est. *Ps.* 75. *Luc.* 9.

Lectio iij. Cap. 2.

OBsecro igitur primùm ómnium fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt; ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte & castitáte. Hoc enim bonum est, & acceptum coram salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus : qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis.

℟. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, & veritátis suæ dómui Israel: * Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri. ℣. Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum. * Vidérunt. Glória Patri. * Vidérunt. *Ps.* 97. 2. *Cor.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verb. Apost. Serm. 7. *C.* 1.

Lectio iv.

FIdélis sermo & omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego

sum. Nulla causa [...]
niendi Christo Dómi[...]
si peccatóres salvo[...]
Tolle morbos, toll[...]
ra, & nulla causa e[...]
cínæ. Si venit de c[...]
gnus médicus, ma[...]
totum orbem terr[...]
ægrótus. Ipse ægró[...]
nus humánum est.

℟. Bénedic, ánim[...]
Dómino; & ómnia[...]
tra me sunt, nóm[...]
cto ejus : * Anim[...]
noli oblivísci omn[...]
butiónes ejus qui p[...]
ómnibus iniquitátib[...]
℣. Misericórdiam [...]
tus sum, ut in m[...]
osténderet Christus [...]
nem patiéntiam. *
Ps. 102. 1. *Tim.* [...]
Serm. 8. *Cap.* 4. [...]

DIcit Paulus [...]
ægróto & de [...]
desperáre : Qui cur[...]
misit me ad te, & [...]
hi : Illi desperanti [...]
dic quid habuisti, [...]
te sanávi, quàm cit[...]
de cœlo vocávi; [...]
percussi, & dejéci; [...]
xi, & elégi; tértiâ [...]
& misi; quartâ lib[...]
coronávi. Vade, d[...]
tis, clama desperá[...]
délis sermo & om[...]
tióne dignus, quia [...]
Jesus venit in mun[...]
catóres salvos fác[...]
timétis? Quid tr[...]
Quorum primus [...]
Ego, inquit, vobi[...]
sanus ægrotántib[...]
jacéntibus, secúr[...]

tis. Ideo enim miseri-
m consecútus sum, ut
: osténderet Christus
omnem longanimitá-

Quómodo miserétur
filiórum, misertus est
nus timéntibus se;
um.* Ipse cognóvit fig-
m nostrum, recordá-
quóniam pulvis su-
℣. Non ex opéribus
: quæ fécimus nos,
undùm suam miseri-
a salvos nos fecit:
Ps. 108. *Tit.* 3.
io vj. Cap. 5.
lite ergo desperáre.
Ægróti estis, accédite
a, & sanámini: cæci
accédite ad eum, &
námini: & qui sani
i grátias ágite; & qui
tis, ad eum sanandi
: dícite omnes, Ve-
dorémus, & proster-
ei, & plorémus co-
ómino qui fecit nos,
ines & salvos. Nam
nos fecit hómines;
tem ipsi nos fécimus
; áliquid illo mélius
: mélior est enim
homo, quàm quistì-
no. Si ergo te Deus
minem, & tu te fe-
num hóminem; quod
ti, mélius est. Noli
llere super Deum;
e Deo, adóra, pro-
:, confitére illi qui
; quia nemo récreat,
creat; nemo réficit,
i fecit.
agnificáte Dóminum

mecum, & exaltémus no-
men ejus in idipsum.* Ac-
cédite ad eum, & illumináмини; & † Fácies vestræ
non confundentur. ℣. Di-
gnos nos fecit in partem sor-
tis sanctórum in lúmine, qui
erípuit nos de potestáte te-
nebrárum.* Accédite. Gló-
ria Patri. † Fácies. *Ps.* 33.
Col. 1.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore; Parábo-
lam propósuit turbis Jesus,
dicens: Símile factum est re-
gnum cœlórum hómini qui
seminávit bonum semen in
agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

De verbis Evang. Serm. 88.

HOc in mystério lec-
tiónis hujus cognó-
vimus, fratres, esse
intus in Ecclésia bonos &
malos, quod sæpè dícimus
frumentum & páleam. Ne-
mo ante tempus déserat
áream; tóleret páleam in
tritúra, tóleret in área; quod
enim tóleret, in hórreo non
habébit. Véniet ventilátor
qui dívidet malos à bonis.
Erit étiam corporális sepa-
rátio, quam modò spirituális
præcédit. A malis corde sem-
per disjungímini; ad tem-
pus cautè córpore copulámi-
ni; nec tamen negligéntes
sitis in corrigendis vestris,
ad curam scílicet vestram
quoquo modo pertinéntibus,

℣. Ad imáginem similitúdinis suæ Deus fecit hóminem ; invídiá autem diáboli mors introívit in orbem terrárum. * Semináv it.
Matth. 13. *Sap.* 2.

Lectio viij.

DUóbus modis non te máculat malus ; si non conséntias, & si redárguas : hoc est non communicáre, non consentíre : communicátur quippe, quando facto ejus, consórtium voluntátis vel approbatiónis adjúngitur. Hoc ergo nos ádmonens Apóstolus ait : Nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum. Et quia parum erat non consentíre, si sequerétur neglig éntia disciplínæ ; Magìs autem, inquit, & redargúite. Quid est, Magìs autem & redargúite ? Reprehéndite, corrípite, coercéte. Deinde in ipsa correctióne vel coercitióne alienórum peccatórum cavendum est ne se ex-

Lectio i

QUi deserúerit violat carit quisquis violat quódlibet magnu ipse nihil est. Si minum loquátur rum, si sciat ón menta, si hábeat dem ut montes si distríbuat ómn péribus, si corpu dat ut árdeat ; ni hil ei prodest. U tíliter habet, qui quo universis utá bet. Ampleciámu ritátem, studen unitátem spíritû pacis. Non nos s carnáliter intélli porálitet separa cientes, ab Ecclé tis toto orbe diff sacrilégio separa tum enim mun nátum est bonun
℟. Mittet F nis Angelos su

.ctus. *Ant.* 3. c.
onne bonum se-
sti in agro tuo ?
abet zizánia ? &
nícus homo hoc
. 13.
ratio.
n tuam, quæsu-
Dómine, contí-
óne custódi : ut
spe grátiæ cœ-
ur, tua semper
muniátur ; Per

N O N.
io Tridentíno.
'. 14. *de Ref. C. 7.*
voluntáte ho-
um perpetráve-
. crimen id nec
iário probátum,
ióne públicum,
n fúerit, nullo
sacros Ordines
ossit ; nec illi áli-
.stica benefícia,
um non hábeant
conferri líceat ;
'dine, ac benefí-
:io Ecclesiástico
eat.
íficat. *Ant.* 1. g.
imùm zizánia,
a in fascículos ad
um ; tríticum au-
gáte in hórreum
tth. 13.
SECUNDA.
la prima ad Ti-
otheum.
Cap. 3.
sermo : Si quis
pátum desíderat,
n opus desíderat.
go Epíscopum ir-

reprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum ; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habentem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum ; ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Díriget Dñus. 351.

Lectio ij. Cap. 4. & 5.

NEmo adolescéntiam tuam contemnat ; sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni & doctrínæ. Noli negligere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ : insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt. Senióre m ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem : júvenes : ut fratres : anus, ut matres, juvénculas, ut soróres in om-

ni castitáte. Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt.

℟. Usquequo. 351.

Lectio iij. Cap. 6.

EST autem quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intulímus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti sumus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam ætérnam, in qua vocátus es, & confessus bonam confessiónem coram multis téstibus.

℟. Recordátus est Dóminus. 352.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Sess.* 24. *C.* 6.

LIceat Epíscopis in irregularitátibus ómnibus & suspensiónibus, ex delicto occulto proveniéntibus, exceptâ eâ quæ óritur ex homicídio voluntário, & exceptis áliis deductis ad forum

quæ superfu
contentiósum
& in quibusi
occultis, étiai
licæ reservát
tes quoscumc
tos, in diœc
sos, aut Vicá
ciáliter deput
consciéntiæ
re, impósitá
lutári.

FERIA

Incipit Epist
ti Pauli A
mó

Lectio j.

PAulus
Christi
tem D
promissióner
in Christo J
caríssimo fili
sericórdia,
tre, & Chı
mino nostrc
Deo, cui sé
tóribus in ec
quòd sine in
beam tuî mei
tiónibus mei
desíderans te
mor lacrymá
ut gáudio im
tiónem accíp
quæ est in
quæ & habit
ávia tua Ló
tua Eunice,
tem quòd &
quam causam
ut resuscites
quæ est in te
nem mánuum

℟. Benedic
Dómino. 35

Cap. 2.
li mi, confor-
tiâ, quæ est
n ; & quæ au-
multos testes,
a fidélibus ho-
i idónei erunt
. Labóra sicut
Christi Jesu.
Deo, impli-
secularibus ;
i se probávit.
ertat in agó-
átur nisi legí-
rit. Laborán-
n opórtet pri-
ibus percípere.
dico ; dabit
minus in óm-
um.
odo miserétur
, misértus est
7.
Cap. 2.
item desidéria
re vero justí-
caritátem, &
s qui invocant
e corde puro.
& sine disci-
ónes devíta ;
génerant lites.
n Dómini non
ire ; sed man-
l omnes, doci-
tem, cum mo-
entem eos qui
tati : nequando
s pœniténtiam
ndam veritá-
iscant a diáboli
quo captívi te-
ius voluntátem.
ificate Dómi-

CANON.

Ex Decréto Nicolái Papæ primi.

Circa annum 860.

Hi qui árbores incídere videntur, si contígerit ut cadens arbor occíderit hóminem, inculpábiles sint atque innóxii, quia nec voluntáte eórum, nec desidério homicídium perpetrátum est. Si vero áliqua eórum culpa, vel neglectu, morientis hóminis intéritus cognóscitur advenire, abjiciendi sunt a gradu, & in sacro Ordine nullátenus suscipiendi.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seipsos amantes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immites, sine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quam Dei ; habentes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta : ex his enim sunt qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas oneratas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis ; semper discentes, & num-

quam ad sciéntiam veritátis pervenientes.

℟. Díriget Dóminus mansuétos. 351.

Lectio ij.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutióné patientur. Mali autem hómines & seductóres profícient in pejus, errantes, & in errórem mittentes. Tu vero pérmane in iis quæ didicísti, & crédita sunt tibi, sciens à quo didíceris, & quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem quæ est in Christo Jesu.

℟. Usquequo. 351.

Lectio iij. Cap. 4.

TEstíficor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per adventum ipsíus, & regnum ejus: prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros prurientes áuribus; & à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem

convertentur. 1
la, in ómnibus
fac Evangelist
rium tuum im
esto.

℟. Recordáre

CAN(

Ex Concílio

Anno 524.

DE Cléricis
sciónis nec
fúerint, id sta
ut quia altári m
Christi corpus
tradunt, vel vasa
deputáta contre
ni humáno sang
hostíli se abstine
in hoc incíderin
nis, tam officio
munióne prive
demum officio,
nióni reddantur
rius ad offícia po
lantur.

FERIA QU
Incipit Epístola
Apóstoli ad
Lectio j.

PAulus servu
stolus auten
sti secundùm
ctórum Dei, &
veritátis, quæ
pietátem est, in
ætérnæ quam pr
non mentítur,
témpora seculári
stávit autem tem
verbum suum in
ne, quæ crédita
cundùm præcept
ris nostri Dei:
fílio, secundùm c
fidem; Grátia &

ko. Jesu salva-

352.
o ij.
grátiâ relíqui
, ut ea quæ
as , & con-
átes Presby-
ego dispósui
crímine est,
r , fílios ha-
on in accusa-
aut non súb-
enim Epísco-
ine esse , si-
atórem ; non
iracúndum ,
n , non per-
turpis lucri
hospitálem ,
ium, justum,
entem , am-
qui secun-
est, fidélem
otens sit ex-
ína sana , &
dícunt , ar-

. 353.
iij.
multi étiam
, vaníloqui
máximè qui
e sunt ; quos
i : qui uni-
úbvertunt ,
on oportet ,
átiâ. Dixit
s , próprius
ta : Creten-
dáces , ma-
ntres pigri.
hoc verum
usam íncre-
ut sani si it

in fide , non intendentes Judáicis fábulis , & mandátis hóminum aversántium se à veritáte. Omnia munda mundis ; coinquinátis autem & infidélibus nihil est mundum, sed inquinátæ sunt eórum & mens & consciéntia. Confiténtur se nosse Deum, factis autem negant , cùm sint abomináti , & incredíbiles , & ad omne opus bonum réprobi.

℟. Magnificáte. 353.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
An. 1551. *Sess.* 14. *de Ref.*
C. 7.

SI homicídium , non ex propósito , sed casu , vel vim vi repellendo , ut quis se à morte defénderet , fuisse commissum narrétur ; quam ob causam étiam ad sacrórum Ordinum & altáris ministérium , & benefícia quæcumque , ac dignitátes , jure quodámmodo dispensário debeátur , committátur loci Ordinário , aut ex causâ Metropolitáno , seu viciniori Epíscopo ; qui non nisi causâ cógnitâ , & probátis précibus ac narrátis , nec áliter , dispensáre possit.

FÉRIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.
Lectio j. Cap. 2.

TU lóquere quæ decent sanam doctrínam ; senes , ut sóbrii sint , pudíci , prudentes , sani in fide , in dilectióne , in patiéntia. Anus simíliter in hábitu sancto , non crimina-

trices, non multo vino servientes, bene docentes: ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant; prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis; ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile; ut is qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

℟. Diriget. 551.

Lectio ij. Cap. 3.

ADmone illos principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse; neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, servientes desideriis & voluptatibus variis, in malitia & invidia agentes, odibiles, odientes invicem. Cùm autem benignitas & humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei, non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secundùm suam misericordiam salvos nos fecit, per lavacrum regenerationis & renovationis Spiritûs sancti, quem effudit in nos abundè per Jesum Christum salvatorem nostrum: ut justificati gratiâ ipsius heredes simus secundùm spem vitæ æternæ.

℟. Usquequo. 551.

Lectio iij.

FIdelis sermo est; & de his volo te confirmare: Ut curent bonis operibus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utilia hominibus. Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devita; sunt enim inutiles & vanæ. Hæreticum hominem, post unam & secundam correptionem devita: sciens quia subversus est qui ejusmodi est, & delinquit, cùm sit proprio judicio condemnatus. Cùm misero ad te Artemam, aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim; ibi enim statui hiemare. Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte, ut nihil illis desit. Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad usus necessarios, ut non sint infructuosi. Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

℟. Recordatus est. 552.

CANON.

Ex Concilio Antiocheno. *Anno* 341. *Can.* 4.

SI quis Episcopus damnatus à Synodo, vel Presbyter aut Diaconus à suo Episcopo, ausi fuerint aliquid de ministerio sacro contingere; sive Episcopus, juxta

em consuetúdinem, ésbyter, aut Diáconullo modo liceat ei ália Synodo restitupem, aut locum habenssiónis.

A B B A T O.

Epístola beáti Pauli oli ad Philemónem.

Lectio j.

lus, vinctus Christi su, & Timótheus ter: Philemóni diadjutóri nostro, & soróri caríssimæ, & o commilitóni no- Ecclésiæ quæ in doest; Grátia vobis & Deo Patre nostro, & o Jesu Christo. Grá- Deo meo, semper iam tui fáciens in ibus meis, áudiens m tuam, & fidem abes in Dómino Jen omnes sanctos; ut nicátio fídei tuæ évit in agnitióne omis boni quod est in Christo Jesu.

ar de Sabbato, ℟℟. *r è II. Nocturno Dorecedentis.*]

Lectio ij.

dium enim magnum bui, & consolatión caritáte tua, quia sanctórum requievér te, frater. Propter multam fidúciam ha- Christo Jesu impebi quod ad rem pértiopter caritátem maecro, cùm sis talis, lus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi: óbsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquando inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe. Quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii; sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium.

Lectio iij.

FOrsitan enim ideo discessit ad horam à te, ut ætérnum illum recíperes; jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máximè mihi: quantò autem magis tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me; si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quod & teipsum mihi debes. Ita, frater. Ego te fruar in Dómino: réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua, scripsi tibi, sciens quóniam & super id quod dico, fácies. Simul autem & para mihi hospítium; nam spero per oratiónes vestras donári me vobis. Salútat te Epaphras concaptívus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas & Lucas, adjutóres mei.

Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro. Amen.

CANON.

Ex Epístola Decretáli Bonifácii Papæ octávi.

Circa ann. 1298. in Sext. Decret.

IS cui Ecclésiæ interdictus est ingressus, (cùm sibi percónsequens censéatur in ipsa divinórum celebratióne interdictus,) irreguláris efficitur, si, contra hujúsmodi interdictum, divínis in ea se ingerat, in suo o... fício sicut priùs. ... excommunicátio, s... cio vel ab ingress... lata suspénsio, aut ... fectus, per appellatió... quenter mínimè ... duntur.

VESPERÆ ... quenti.

DOMINICA SE...

Quæ superfuit p... niam, & semper est ... Pentecosten, quando ... rus quàm viginti q...

OFFICIU...

SS. TRINITATIS

Secundò.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. DIxit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum; hoc nomen mihi est in ætetnum. *Exod.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. *Deuter.* 3.

Ant. 3. a. Ipse est Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deuter.* 10.

Ant. 4. E. Solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem. 1. *Timoth.* 6.

Ant. 5. a. Dóminus exercítuum, Deus Israel, magnus consílio, & in... hensíbilis cogitátu.

Capitulum. Ro...

O Altitúdo di... sapiéntiæ & ... Dei! quàm incom... bília sunt judícia eju... vestigábiles viæ eju...

℟. Non est símilis ... mine; magnus es tu ... gnum nomen tuum ... titúdine: * Quis no... te, ô Rex géntium ... gna & mirabília su... tua, Dómine Deus ... tens; justæ & veræ ... tuæ, Rex seculórum ... Glória. * Quis. *Ps... Apoc.* 15.

s. S. M.
te, ter potens
b,
nsa Trínitas;
nis! própriis
gáudiis!
nper Unitas!
er Véritas!
nper, quæ bo-

nne, cáritas!
circum núbila,
naccessum jubar,
ardent Angeli
nentes cérnere.
stur in tuo
áta nómine;
ælsbat fide
mbit præmium.
quod jubes, Pater:
ili, quod doces:
ito, Spíritus,
quod probas bo-

ater piíssime,
npar Unice,
l cum Spíritu
r omne séculum.
n.
s Dóminus, &
mis; ℟. Et ma-
jus non est finis.

níficat. *Ant.* J.
i tui cœlum est,
œli; terra, &
in ea sunt. Ipsi
ipse est laus tua
s. *Deut.* 10.
nnípotens. *ut in-*
s, 369.
mem. Dominica,
ficium fit Domini-
post Pentecosten,
ectavérunt. 316.

℣. Beneplácitum est. *infra,* *Oratio*, Excita. 321.]

Extra hunc casum,

Ant. Jesus Christus heri, & hódie: ipse & in sécula. *Hebr.* 13.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Oratio, Præsta. *ut infra,* 370.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. *d.* Vidéte quòd ego sim solus, & non sit álius Deus præter me: vivo ego in ætérnum. *Deut.* 32.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Ego Dóminus; hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo. *Is.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum Unum, Patrem, Fílium, & Spíritum sanctum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus.

Sublíme Numen, ter potens, ter máximum,
Incomprehensum lucis imménsæ jubar,
Simplex & unus, & tribus constans Deus,
Te res creátæ laude jugi cóncinant.
Tu Trinitátis fons inexhaustus, Pater,
Filíque nascens Patris æterno sinu,
Ac sancte manans è duóbus, Spíritus,
Nil vos in una dívidit substántia.

Persóna triplex: una jungit
Unitas:
In Patre semper Natus;
in Nato Pater;
Uterque sacro semper est
in Spíritu;
In Patre semper, ac in
Nato Spíritus.
Sed nullus horum quémlibet
vincit, gradu
Vel major extat, vel prior
poténtiâ;
Æquále regnum, parque
majestas trium,
Orígo nulli dígnius con-
fert bonum.
Rerum creátor, laus tibi vi-
vens Pater:
Laus æqua, mundum qui
redémit, Fílio:
Quo nos supernis ígnibus
succéndimur,
Compar in ævum Flámi-
ni sit glória. Amen.

Psalmi de Dominica in omni Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dómine Rex omnípotens, tu fecisti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur: Dóminus ómnium es. *Esther* 13.

Ant. 7. d. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, & honórem, & virtútem; quia tu creasti ómnia. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. *Rom.* 11.

℣. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dñe! ℟. Omnia in sapiéntia fecisti. *Ps.* 103.

[*In Dominica* …
Pentecosten, *Lecti*…
hum Propheta, *cu*…
princípio. Appáru…
baptizáto. *ut infra*…

Extra hunc …

Incipit Epístola b…
Apóstoli ad H…

Lectio j. C…

MUltifária…
que mo…
Deus lo…
tribus in Prophét…
mè diébus istis l…
nobis in Fílio, c…
stítuit herédem…
rum, per quem f…
cula. Qui cùm s…
glóriæ, & figúra…
ejus, portansque ó…
bo virtútis suæ, …
nem peccatórum f…
det ad déxteram…
in excelsis; tan…
Angelis effectus, c…
feréntius præ ill…
hereditávit.

℟. In princípi…
Deus cœlum & te…
Spíritus Dei fere…
aquas. ℣. In pri…
Verbum, & Ve…
apud Deum; &…
Verbum.* Et Spíri…
1. *Joan.* 1.

Lectio ij

CUi enim dix…
do Angelóru…
meus es tu, ego…
nui te? Et rursum…
illi in Patrem, &…
mihi in Fílium…
íterum introdúcit…
nitum in orbem…
cit: Et adórent e…

r ad Angelos
Qui facit An-
tus, & mini-
mmam ignis.
em: Thronus
n séculum sé-
uitátis, virga
lexisti justí-
iniquitátem;
it te Deus,
eo exultatió-
ibus tuis.
: Abrahæ Dó-
alle Mambre.
ıísset óculos,
i tres viri:
idísset Abra-
it, & dixit:
ıvéni grátiam
, ne tránseas
i. ℣. Pater,
Spíritus san-
s unum sunt.
lisset. Gen. 18.

, iij.
principio, Dó-
ram fundasti,
nuum tuárum
si períbunt, tu
nébis, & om-
nentum vete-
elut amíctum
& mutabun-
i idem ipse es,
non defícient.
item Angeló-
quando: Sede à
, quoadusque
cos tuos scabel-
órum? Nonne
dministratórii
ministérium
eos qui heredi-
salútis?

℟. Jesu baptizáto, & orante, descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum; & vox de cœlo facta est: * Tu es Fílius meus diléctus; in te complácui mihi. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: Tu es. Glória. * Tu es. Luc. 3. Ps. 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Unxit Jesum Deus Spíritu sancto, & virtúte. Act. 10.

Ant. 1. 2. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Et Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. Joan. 5.

Ant. 2. D. Per Jesum Christum habémus accessum in uno Spíritu ad Patrem. Ephes. 2.

℣. Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam, ℟. Et exaltábo misericórdiam tuam. Ps. 58.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Epist. 170. §. 3. aliàs Ep. 66.
Lectio iv.

SI Patri, & Fílio, & Spirítui sancto latría debétur, & exhibétur à nobis, de qua dictum est: Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies: procul dúbio Dóminus Deus noster, cui soli per latríam servíre debémus, non est Pater solus, nec Fílius solus, nec solus Spíritus sanctus: sed ipsa Trínitas unus Deus solus, Pater, & Fílius, & Spí-

sed propter unam eamdemque natúram atque inseparábilem vitam, ipsa Trínitas, quantùm ab hómine potest, fide præcedente intellígitur unus Dñus Deus noster, de quo dictum est: Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies.

℟. Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, * Qui elégit nos in ipso, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus. ℣. Recordátus est Dóminus pópuli sui: pósuit in médio ejus Spíritum sancti sui, * Qui elégit nos in ipso. *Eph. 1. Is. 63.*

Lectio v.

NOn enim sic ex Deo Patre unigénitus Fílius, quemádmodum ex illo est univérsa creatúra, quam ex níhilo creávit. Hunc quippe de sua substántia génuit, non ex níhilo fecit: nec eum ex témpore génuit, per

sicut creatúra
factus; sed sic
que procédit,
nec à Patre sit

℟. Subleváti
lum Jesus, di
hæc est vita a
gnoscant te,
verum, & qu
sum Christum
Deus, consu
est; & scire ju
tútem tuam
mortalitátis.*
Sap. 15.

Lect

HÆc Trín
ejusdemq
que substánti
in síngulis qu
bus, nec maj
quàm in síng
in solo Patre,
sio, quanta in
Fílio; & tanta
tu sancto, qu
Patre, & Fílio,
cto. Neque e

o, nec mínuit
do, nec auget
æc ómnia nec
sunt, nec dis-
nt; sed cùm
a sunt; & cùm
n sunt.
Christi qui per
ctum semet-
: immaculátum
dábit consciéa-
n ab opéribus
erviendum Deo
Cùm vénerit
violentus, quem
nini cogit; &
n redemptor,
. Glória Patri.
: consciéntiam.
59.
OCTURNO.
. Misit Deus Spí-
sui in corda ve-
em, Abba, Pa-
r.
In Christo unxit
& signávit nos,
gnus Spíritûs in
stris. 2. Cor. 1.
. Nemo potest
ninus Jesus, nisi
ncto. 1. Cor. 12.
itémini Dómino
bonus, ℟. Quó-
culum misericór-
. 117.
cti Evangélii se-
n Matthæum.
. Cap. 28.
émpóre: Dixit Je-
scípulis suis: Data
omnis potestas in
terra. Euntes er-
e omnes gentes,
s eos in nómine

Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homília sancti Athanásii Epíscopi.

Epist. ad Serap. contra eos qui dicunt Spiritum sanctum creaturam esse.

Videámus illam ipsam ab inítio traditiónem, & doctrínam, & fidem Cathólicæ Ecclésiæ, quam Christus quidem dedit; Apóstoli vero prædicavérunt, & Patres servavérunt. In hac enim Ecclésia fundámur, & qui inde éxcidit, neque esse neque dici póterit Christiánus. Trínitas igitur sancta & perfecta in Patre, & Fílio, & Spíritu sancto, rationem Deitátis áccipit, nihil aliénum aut foris superinductum póssidet, neque ex creatóre & creatúra consístit, sed tota est ex creatóre & conditóre rerum, sibi símilis, & natúrâ indivisíbilis, uníque ejus operátio; Pater enim per Verbum in Spíritu sancto ómnia facit. Atque ita únitas Trinitátis servátur, & ita unus Deus in Ecclésia prædicátur, qui est super ómnia, & per ómnia, & in ómnibus. Super ómnia quidem ut pater, ut princípium & fons; per ómnia vero per Verbum; in ómnibus porrò in Spíritu sancto.

℟. Locútus est Jesus úndecim discípulis: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs

ne astábo. *infra. Oratio*, Excita. § 21.]

Extra hunc casum,

Ant. Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidem est ómnibus semínibus; cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

℣. Mane astábo tibi, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditantes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symbolum, Quicumque.

CANON.

Ex Concílio Constantinopolitáno, œcuménico quinto.

An. 553. *Collat.* 8. *can.* 1.

SI quis non confitétur Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti unam natúram sive substántiam, & unam virtútem & potestátem, Trinitátem consubstantiálem, unam Deitátem in tribus subsisténtiis sive persónis adorandam, talis anathéma sit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. *D.* Deus.

Capitulum. Hebr. 1.

FIlium Deus constituit herédem universórum, per quem fecit & sécula : qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ e[...] portansque ómnia ve[...] tis suæ, purgatióne[...] tórum fáciens, sed[...] teram majestátis i[...]

℟. *br.* Dóminus [...] me : * Fílius me[...] * Allelúia, allelú[...] nus. ℣. Ego * hó[...] te, * Allelúia. Gló[...] Dóminus. *Ps.* 2.

℣. Tecum prin[...] die virtútis tuæ, ℟. [...] dóribus sanctórum [...] cíferum génui te. [...]

AD SEXT[...]

Ant. 3. a. Lau[...]

Capitulum. [...]

NOn ex opéri[...] tiæ quæ féci[...] sed secundùm su[...] ricórdiam salvos [...] Deus, per lavácrum [...] ratiónis, & renovat[...] ritûs sancti, quem [...] nos abundè per Jesu[...] stum salvatórem no[...]

℟. *br.* Dómine, [...] fácere voluntátem [...] * Allelúia, allelúia [...] ne. ℣. Spíritus tuus [...] deducet me, * Allelú[...] ria. Dómine. *Ps.* 1[...]

℣. Redde mihi [...] salutáris tui, ℟. [...] tu principáli confir[...] *Ps.* 50.

AD NON[...]

Ant. 5. a. Benedi[...]

Capitulum. Eph[...]

IMpléimini Spíritu [...] loquentes vobi[...] in psalmis, & hym[...] cánticis spirituálibu[...] tantes & psallentes [...]

Hymnus, Ter sancte. *ut in I. Vesperis*, 363.

℣. Benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Eléctis secundùm præsciéntiam Dei Patris in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi, grátia & pax. 1. *Petr.* 1.

Oratio, Omnípotens. *suprà ad Laudes*, 369.

Pro commem. Dominicæ.

[*Si sit Dominica XXIV.* *Ant.* Amen. 321. ℣. In Deo. *infra.* *Oratio*, Excita. 321.]

Extra hunc casum,

Ant. Símile est regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. *Matth.* 13.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sǽculum. *Ps.* 43.

Oratio, Præsta. *ut suprà ad Laudes*, 370.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 2.

PRoptérea abundántiùs oportet observáre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit justam mercédis retributiónem;

nibus secundùm suam voluntátem.

℟. Speciósus formâ præ fíliis hóminum; diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Sedes tua, Deus, in séculum séculi: virga æquitátis, virga regni tui. ℣. Ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos, spíritus; ad Fílium autem: * Sedes tua, Deus, in séculum séculi: virga æquitátis, virga regni tui. *Ps.* 44. *Hebr.* 1.

Lectio ij.

EUm autem, qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum; ut grátiâ Dei pro ómnibus gustáret mortem. Decébat enim eum, propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, autórem salútis eórum per passiónem consummáre. Qui enim sancti-

gnam, & regn
minátio tua in
ratióne, & g
Ps. 144. *Apo*
Lectio
QUia ergo
municav
sánguini, &
participávit ei
mortem destr
habébat morti
id est, diábolur
eos qui timór
totam vitam
servitúti. N
Angelos appr
semen Abraha
Unde débuit
tribus similár
cors fíeret, &
fex ad Deum
tiáret delicta
enim, in quo
& tentátus,
eis qui tentan
℟. Tu Dó
mus super om
* Nimis exal

A N O N.
›la Alexandri Papæ
i, ad Rumoldum
.ntiensem Epísco-

a ann. 1065.
:iido dilectiónis tuæ
it consúlere, utrùm
istárum litterárum
:ûs & Presbyterátûs
sit idóneus perage-
: : cùm ad id præ-
cursu, vidélicet
diaconátûs órdine,
tiâ pótiùs quàm su-
:ognoscátur ascen-
nde nos consulen-
ári tuæ mandávi-
ab officio sacerdo-
prohíbeas, donec
quátuor Tempo-
.nio Subdiaconátûs
.um ei ritè impó-
fic deinceps ad ma-
cia eum redíre con-

:IA TERTIA.
stola ad Hebræos.
io j. Cap. 3.
[de, fratres sancti,
vocatiónis cœléstis
partícipes, confide-
ístolum & pontífi-
fessiónis nostræ Je-
ui fidélis est ei qui
n, sicut & Móyses
i domo ejus. Am-
nim glóriæ iste præ
dignus est hábitus,
ampliórem honó-
et domûs qui fabri-
im. Omnis namque
ibricátur ab áliquo;
m ómnia créavit,
t. Et Móyses qui-
dem fidélis erat in tota do-
mo ejus tamquam fámulus,
in testimónium eórum quæ
dicenda erant; Christus ve-
rò tamquam Fílius in domo
sua: quæ domus sumus nos,
si fidúciam & glóriam spei
usque ad finem, firmam re-
tineámus.

℟. Domináre in médio inimicórum tuórum: * Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum; ex útero ante lucíferum génui te. ℣. Ad quem Angelórũ dixit Deus aliquando: Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? * Tecum. *Ps.* 109. *Hebr.* 1.

Lectio ij.

Vidéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedendi à Deo vivo; sed adhortámini vosmetipsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácià peccáti. Partícipes enim Christi effecti sumus; si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem, firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audientes, exacerbavérunt: sed non univérsi qui profecti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícite Dómino,

omnes Angeli ejus, poten-tes virtúte, faciéntes verbum illíus, * Ad audiéndam vocem sermónum ejus. ℣. Vidébitis cœlum apértum, & Angelos Dei ascendéntes & descendéntes supra Fílium hóminis, * Ad audiéndam. *Ps.* 102. *Joan.* 1.

Lectio iij. Cap. 4.

VIvus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti; ac pertingens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus; ómnia autem nuda & apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. Quis símilis erit Deo in fíliis Dei? Deus qui glorificátur in concílio sanctórum: * Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Qui est de terra, de terra est, & de terra

lóquitur; qui de cœ
super omnes est: *
Glória Patri. *
Ps. 88. *Joan.* 3.

CANON

Ex Concílio Trid
Anno 1563. *Se*
de Ref. C. 1

CUm promóti
tum, si non
verint, Epíscopus
ma causa possit dis

FERIA QU

De Epístola ad H

Lectio j. Ca

QUapropter
tentes inc
Christi se
ad perfectióra ferá
rursum jaciéntes f
tum pœniténtiæ
bus mórtuis, &
Deum, baptísm
ctrínæ, impositión
mánuum, ac resu
mortuórum, & ju
ni. Et hoc faciém
dem permíserit I
possíbile est enim
mel sunt illuminá
vérunt étiam do
ste, & partícipes
Spíritûs sancti, g
nihilóminùs bo
verbum, virtute
ventúri, & prol
rursus renovári ad
tiam, rursum cru
sibimetipsis Fílium
osténtui habentes.

℟. Speciósus f
fíliis hóminum;
grátia in lábiis tu
tua, Deus, in sǽ
culi: virga æquitá

ıı. ℣. Ad Angelos
dicit: Qui facit An-
ıos, spíritus; ad Fí-
tem: * Sedes. Ps. 44.
•
Lectio ij.
a enim sæpè venien-
ı super se bibens im-
& génerans herbam
nam illis à quibus
, áccipit benedictió-
Deo: próferens au-
nas ac tríbulos, ré-
t, & maledicto pró-
cujus consummátio
ıustiónem. Confídi-
em de vobis, dile-
, melióra & viciniό-
; tametsi ita lóqui-
Non enim injustus
t oblivíscátur óperis
& dilectiónis quam
tis in nómine ip-
ministrastis sanctis,
strátis. Cúpimus au-
mquemque vestrûm
ı osteutáre sollicitú-
d expletiónem spei
, finem, ut non se-
ficiámini, verùm
res eórum qui fide
éntiâ hæreditábunt
ıónes.
egnum tuum, Dó-
egnum ómnium se-
ı: * Et dominátio
mni generatióne, &
iónem. ℣. Dómine
nnípotens, accepisti
n tuam magnam, &
i: * Et. Ps. 144.
ı.
iij. Cap. 7. & 8.
hómines constítuit
erdótes infirmitá-

tem habentes; sermo autem jurisjurandi, qui post legem est, Fílium in ætérnum perfectum. Capítulum autem super ea quæ dicuntur: Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim póntifex ad offeréndum múnera & hóstias constitúitur; unde necesse est & hunc habére áliquid quod ófferat. Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos, cùm essent qui offerrent secúndùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium, sicut respónsum est Móysi, cùm consummáret tabernáculum: Vide, (inquit) ómnia fácito secundùm exemplar quod tibi osténsum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testaménti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est. Nam si illud prius culpâ vacasset, non útique secundi locus inquireréntur.

℟. Tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * Nimis exaltátus es super omnes deos. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, & honórem, & virtútem; quia tu creasti ómnia: * Nimis. Glória Patri. * Nimis exaltátus es. *Ps. 96. Apoc. 4.*

CANON.

Ex Epístola Celestíni Papæ tértii, ad Epíscopum Lincolniensem.

Anno 1195. Can. 1. & 2.

CUm ab Epíscopo sub excommunicatiónis senténtiâ fuisset inhibitum, ne quis se ad duos Ordines suscipiendos ingéreret; quidam Clérici nihilóminùs Subdiaconátus & Diaconátûs órdinem clandestìnè suscepérunt. Igitur quid sibi agendum sit pro his nos tua fratérnitas duxit consulendos. Respondémus quòd Ordináti, in susceptis Ordínibus, de juris rigóre ministráre non debent.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 10.

VOluntáriè peccántibus nobis post accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia, terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio quæ consumptúra est adversários. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur: quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testamenti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est, & Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. Et íterum: Quia ju-

dicábit Dóminus p
suum. Horrendum e
dere in manus Dei v
℟. Domináre in
inimicórum tuórum
cum princípium in
tútis tuæ in splen
sanctórum; ex úte
lucíferum génui te.
quem Angelórum di
aliquando: Sede à
meis, quoadúsque
inimícos tuos scabel
dum tuórum? *
princípium in die. P
Hebr. 1.

Lectio ij. Cap.

EST autem fides sp
rum substántia
argumentum non
tium. In hac enim
nium consecúti sun
Fide intellígimus a
sécula Verbo Dei;
visibílibus visibília
Fide plúrimam h
bel quàm Cain óbtu
per quam testimóni
secútus est esse just
mónium perhibent
ribus ejus Deo; & p
defúnctus adhuc l
Fide Enoch translát
vidéret mortem;
inveniebátur, quia
lit illum Deus: ant
tiónem enim testi
hábuit placuísse De
fide autem impossi
placére Deo. Crédere
oportet accedentem
quia est, & inquiré
remunerátor sit.

℟. Benedícite D
omnes Angeli ejus,

, facientes verbum
Ad audiendam vo-
mónum ejus. ℣. Vi-
cœlum apertum:, &
Dei ascendentes &
entes supra Fílium
s, * Ad audiendam.
.. Joan. 1.
Lectio iij.
Noë, responso ac-
o de iis quæ adhuc
lebantur, métuens
arcam in salútem
uæ, per quam dam-
undum; & justítiæ,
fidem est, hæres est
is. Fide qui vocátur
m obedívit in locum
quem acceptúrus erat
ditátem; & éxiit,
s quò iret. Fide de-
s est in terra repro-
is, tamquam in alié-
cásulis habitando
aac & Jacob cohæ-
repromissiónis ejus-
xpectábat enim fun-
a habentem civitá-
ujus ártifex & cón-
eus.
nis símilis erit Deo
Dei? Deus qui glo-
r in concílio sanctó-
Magnus & terríbilis
mnes qui in circúitu
it. ℣. Qui est de ter-
terra est, & de terra
r; qui de cœlo venit,
mnes est: * Magnus
bilis super omnes qui
iitu ejus sunt. Glória
& Fílio. * Magnus &
is super omnes qui in
i ejus sunt. Ps. 88.
i.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. Sess. 14.
de Ref. C. 2.

NEmo Episcopórum, qui Tituláres vocantur, vigóre cujusvis privilégii sibi de promovendo quoscumque ad se venientes pro témpore concessi, altérius súbditum, étiam prætextu familiaritátis continuæ commensalitátis suæ, absque sui próprii Prælati expresso consensu, aut lítteris dimissóriis ad áliquos sacros aut minóres Ordines, vel primam Tonsúram promovére seu ordináre váleat. Contra fáciens ab exercítio Pontificálium per annum; táliter verò promótus ab executióne Ordinum sic suscéptórum, donec suo Præláto visum fúerit, ipso jure sint suspensi.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Hebræos.
Lectio j. Cap. 12.

DEponentes omne pondus, & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen: aspiciéntes in autórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet. Recogitáte enim eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris defi-

cientes. Nondum enim usque ad sánguinem restitistis, advérsus peccátum repugnantes: & oblíti estis consolatiónis quæ vobis tamquam fíliis lóquitur, dicens: Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, castígat; flagéllat autem omnem fílium quem récipit.

℟. Speciósus formâ præ fíliis hóminum; diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Sedes tua, Deus, in séculum séculi: virga æquitátis, virga regni tui. ℣. Ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos, spíritus; ad Fílium autem: * Sedes. *Ps.* 44. *Hebr.* 1.

Lectio ij.

IN disciplína perseveráte. Tamquam fíliis vobis offert se Deus: quis enim fílius, quem non córripit pater? Quòd si extra disciplínam estis, cujus partícipes facti sunt omnes: ergo adúlteri, & non fílii estis. Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditóres habúimus, & reverebámur eos: non multò magis obtemperábimus Patri spirítuum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, secundùm voluntátem suam erudiébant nos: hic autem ad id quod útile est, in recipiendo sanctificatiónem ejus. Omnis autem disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum: * Et dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem. ℣. Dómine Deus omnípotens, accepísti virtútem tuam magnam, & regnásti: * Et. *Ps.* 144. *Apoc.* 11.

Lectio iij.

PRopter quod remíssas manus & solúta génua erígite, & gressus rectos fácite pédibus vestris; ut non cláudicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum: contemplantes ne quis desit grátiæ Dei: ne qua radix amaritúdinis sursum gérminans impédiat, & per illam inquinéntur multi. Ne quis fornicátor aut profánus, ut Esaü, qui propter unam escam véndidit primitíva sua. Scitóte enim quóniam & póstea cúpiens hereditáre benedictiónem, reprobátus est; non enim invénit pœniténtiæ locum, quamquam cum lácrymis inquisísset eam.

℟. Tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * Nimis exaltátus es super omnes deos. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, & honórem,

em ; quia tu creasti
* Nimis. Glória
Nimis. Ps. 96.

ANON.
stola Urbáni Papæ
ad Radulfum Epis-
Legiensem.
annum 1186.
onus, cùm non im-
uisses ei manum,
rum celebratiónem
ine præsumpsit, ad
is officium non pó-
moveri : à Diaco-
que, biénnio vel
pro tua máneat pro-
uspensus. De bene-
em misericórditer
um eo ; ne sustenta-
vátus, ad sǽculi ne-
ertátur.

ABBATO.
stola ad Hebræos.
o j. Cap. 13.
ritas fraternitátis
áneat in vobis. Et
ospitalitátem nolíte
; per hanc enim la-
quidam, Angelis
receptis. Memementó-
órum, tamquam si-
cti ; & laborántium,
n & ipsi in córpore
s. Honorábile con-
in ómnibus, & tho-
aculátus. Fornicató-
& adúlteros judi-
us. Sint mores sine
contenti præsénti-
e enim dixit : Non
m, neque derelin-
ta ut confidenter
: Dóminus mihi
; non timébo quid
fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, & hódie : ipse & in sǽcula.

℟. Domináre. 376.

Lectio ij.

Doctrínis váriis & peregrínis nolíte abduci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis ; quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in sancta per pontíficem, horum córpora cremantur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes. Non enim habémus hic manéntem civitátem ; sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, & communiónis nolíte oblivísci ; tálibus enim hóstiis promerétur Deus.

℟. Benedícite. 376.

Lectio iij.

Obedíte præpósitis vestris, & subjacéte eis : ipsi enim pervígilant, quasi

rationem pro animábus vestris reddituri; ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene voléntes conversári. Amplius autem déprecor vos hoc fácere, quo celérius restítuar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in quod pláceat coram Jesum Christum; c glória in sǽcula sæcul Amen. Tu autem.

℣. Quis símilis eri in fíliis. 377.

CANON.

Ex Concílio Pictav

Anno 1078. *C.*

QUi non sunt le nati, ad sacros O non promoveantur aut mónachi fiant, congregatióne canón guláriter vivant; Pr nem veró nullaten beant.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I.
Octava
SANCTI LUDOVICI,
Regis Franciæ.
Duplex-majus.
Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. EGo filius fui patris *e.D.* mei tenellus, & unigénitus coram matre mea. *Prov.* 4.

Ant. 2. A. Docébat me, atque dicébat: Suscípiat verba mea cor tuum; custódi præcepta mea, & vives. *Prov.* 4.

Ant. 5. C. Pósside sapiéntiam: ne dimittas eam, & custódiet te: dílige eam, & conservábit te. *Prov.* 4.

Ant. 1. A. Puer sortítus sum ánimam bonam, & scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det. *Sap.* 8.

Ant. 6. F. Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; legem autem tuam diléxi. *Ps.* 118.

Capitulum. *Sap.* 8.

HAbébo per sapiéntiam immortalitátem; & memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relinquam. Dispónam pópulos; & natiónes mihi erunt súbditæ. Timébunt me audientes reges horrendi: in multitúdine vidébor bonus; & in bello fortis.

℟. Tu elegisti me Regem pópulo tuo, & júdicem filiórum tuórum; * Et sapiéntiâ tuâ constituisti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta est. ℣. Ita, Pater; quóniam sic fuit plácitum ante te, * Et sapiéntiâ. Glória Patri. * Et sapiéntiâ. *Sap.* 9. *Matth.* 11.

Hymnus.

REx summe regnantûm, Deus,
Tu qui potenti númine
Quo sunt creáta prímitus,
Terréna regna dívidis;
Dum thure fumant úndique,
Dum templa voce pérsonant,
Quas Regis in laudem sui
Plebs fundit, exaudi preces.
Nascens in ipsa púrpura
Fit Ludovícus Rex puer:
Jam matris instinctu piæ

Servíre Christo nóverat.
Justi tenax hostes metu,
Malos sevéris légibus,
Amóre cives cóntinens,
Virtútibus Deo placet.
Pauper sibi, dives Deo,
Christíque membris ómnibus,
Deo quot aras, quot domos
Nudis & ægris érigit!
A quo potestas ómnium,
Deus, tibi sit glória:
Tibi, Pater; Fili, tibi,
Tibíque, sancte Spíritus.
Amen.
℣. Deus judícium tuum Regi da; ℟. Et justítiam tuam fílio Regis. *Ps.* 71.
Ad Magníficat *Ant.* 6.C. Unxérunt eum Dómino in Príncipem; seditque super sólium Dómini pro patre suo, & cunctis plácuit. 1. *Paral.* 29.
Oratio.
DEus, qui beátum Regem Ludovícum grátiæ tuæ ubertáte præventum illécebras séculi superáre fecisti: fac nos ejus exemplo & méritis, mundi hujus blandiménta vitáre, & ad te puris méntibus pervenire; Per Dóminum nostrum.
Fit commem. S. Lupi, Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix. *Orat.* Tríbue. *infra ad Laudes*, 388.
Deinde S. Ægidii, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxxj. *Orat.* Sancti Abbátis Ægídii. *infra ad Laudes*, 388.

AD COMPL[I]
Ant. 6. F. [...]
throno illíus [...]
que in ætern[...]
no. 3. *Reg.* 2.
Ad Nunc d[...]
Ant. 5. a. Allo[...]
cum novum c[...]
allelúia, qui das [...]
gibus, allelúia
Ps. 143.
AD OFFICI[UM]
Invit. Regem [...]
minum, * Ve[...]
mus. 1. *Tim.* 6
Ps. 94. [...]
Hym[nus]
TEmpla nun[...]
sonentqu[...]
En triumphá[...]
hoste
Quærit ætern[...]
litando,
Christe, cor[...]
Hic tuos ardet [...]
tus:
Hic gregem [...]
vum ovi[...]
Reddit: hi[...]
Christián[...]
Sacra tuétur.
Béllicæ vixdum [...]
laudis,
Cuncta qui [...]
servit un[...]
Imperes unu[...]
perábit,
Te duce, pri[...]
Stat tuá fidens [...]
que
Sumit ex i[...]
ruínis:
Jura dat vict[...]
ter ipsos
Arbiter host[...]

s summo super
Patri :
ompar hómini
ique :
dispar, utriusque

móris. Amen.
OCTURNO.
ç. Confortátus est
io; & Dóminus
erat cum eo, &
it eum in excel-
ral. 1.
D. Fecit quod
plácitum erat in
Dei sui; & sub-
ia peregríni cul-
al. 14.
à. Percussit fœdus
mino, ut ambu-
eum, & custodí-
ta ejus; & fecit
ríte Dómino Deo
ral. 34.
mine, in virtúte
tur Rex, ℟. Et
áre tuum exultá-
enter. Ps. 20.
ctiones de Scriptura

lect. ℟. Locútus es
s, & dixisti, Dó-
Exaltávi electum
nea; manus enim
iábitur ei, & brá-
ieum confortábit
Deus elégit patres
& suscitávit illis
cui testimónium
, dixit: * Exaltá-
. Act. 13.
Lect. ℟. Ecce de-
Dóminus regem:
ritis Dóminum, &
s ei, éritis & vos

& rex qui imperat vobis, sequentes Dóminum Deum vestrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte; quia sic est volúntas Dei: * Si timuéritis. 1. Reg. 12. 1. Petr. 2.

Post iij. Lect. ℟. Díssipat ímpios rex sápiens: misericórdia & véritas custódiunt regem, * Et † Roborábitur cleméntiâ thronus ejus. ℣. Qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, & reget eas: * Et. Glória Patri. † Roborábitur. *Prov.* 20. *Apoc.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Invocávit Altíssimum potentem in oppugnando inimícos úndique, & audívit illum magnus & sanctus Deus. *Eccli.* 46.

Ant. 6. F. Succinxit se arma béllica sua in prǽliis, & protegébat castra gládio suo. 1. *Mach.* 3.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88.

Ex Oratióne sancti Ambrósii Epíscopi, de óbitu Theodósii.

Lectio iv.

Diléxi virum misericordem, húmilem in império, corde puro & mansuéto péctore prǽditum, qualem Dóminus

amáre consuévit, dicens: Super quem requiéscam, nisi super húmilem & mansuétum? Diléxi virum qui cùm jam córpore solverétur, magis de statu Ecclesiárum, quàm de suis perículis angebátur. Transívit pius de calígine seculári ad lumen ætérnum: nunc se regnáre cognóscit, quandò in regno Dómini Jesu Christi est, & consíderat templum ejus; nunc sibi rex est.

℟. Sancta in manu extraneórum facta sunt: vasa glóriæ nostræ captíva abdúcta sunt: * Quæ erat líbera, facta est ancilla: quò ergo nobis adhùc vívere? Omnis qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. ℣. Ascendérunt gentes super latitúdinem terræ, & circuiérunt castra sanctórum, & civitátem diléctam. * Quæ. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

SEd jam veniámus ad augusti córporis transmissiónem: fles, & lácrymis pium testificáris afféctum, quod inhonórum adhuc honóre túmuli patris corpus per spólia multa transmíttis. Sed & patriarcha Jacob, propter pópulum liberandum, quem in terra fames gravi urgébat perículo, relíctâ domo, senex ad peregrína contendit, atque ibi defúnctus ad sepulcrum pátrium per áliquot dies, fílio prosequénte, deductus est.

Nec derogátum est áliquid méritis ejus, sed magis accessit ad laudem, quod pro suis carens débitâ domûs sorte, quodam suprémi fúneris peregrinabátur exílio.

℟. Custodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

NEc vereáre ne inhonóræ videántur quocúmque accésserint relíquiæ triumpháles. Non hoc sentit quæ claros spectávit triumphos, quæ à tyrannis íterum liberáta, concélebrat suæ libertátis autórem. Non hoc quæ secundò ad victóriam Príncipem misit, quem cùm vellet tenére, non pótuit. Expectábat quidem in réditu ejus triumpháles solemnitátes & títulos victoriárum; sed nunc illic poténtior, nunc gloriósior redit quem Angelórum caterva dedúcit, quem Sanctórum turba proséquitur. Beáta planè quæ Paradísi íncolam suscípis, & habitatórem supernæ illíus civitátis augusto sepulti córporis tenébis hospítio.

℟. Ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis: & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus

a diébus peccató-
roborávit pietátem.
ninister in bonum,
in iram ei qui ma-
, * Tulit abómina-
Glória Patri. † In
Eccli. 49. Rom. 13.
[. NOCTURNO.
4. d. Vólui nequá-
búti poténtiæ ma-
e, sed cleméntiâ &
gubernáre subjectos.
3.
3. c. Adversùm me
a non clamat, nec
agricolárum ejus
Job 31.
1. D. Non putávi
obur meum; nec læ-
n super multis diví-
. Job 31.
ilexi mandáta tua
urum & topázion :
érea ad ómnia man-
dirigébar. Ps. 118.
sancti Evangélii se-
ndùm Lucam.
vij. Cap. 19.
témpore; Dixit
discípulis suis pará-
anc : Homo quidam
ábiit in regiónem
nam accípere sibi
, & reverti. Et ré-

i sancti Joannis Chry-
tomi Epíscopi.
l. 5. de Pœnitentia.
Quóniam quidem pec-
áta quasi débita des-
fibuntur, peccató-
idem & ipsam prin-
sortem largítur
& débita dimittit;
verò étiam usúras

éxigit.... Et quibusdam quidem multa dimittit peccáta quasi inimícis & inflátis. à quibusdam verò & nimis exactè de mínimis étiam quærit, nihil his ad perfectiónem defícere volens. Quod verò super justos & peccatóres facit, id super dívites operátur & páuperes : & sicut peccatórem per cleméntiam éxcitat, justum verò terret austeritáte, sic mundi in negótiis suâ dispensatióne útitur. Cùm enim víderit in dignitáte potentes & insignes Reges; Príncipes quotquot divítiis nitent, hos cum fervóre allóquitur, & cum potestáte timórem utíliter miscet.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberássem páuperem vociferantem, & pupillum cui non esset adjútor : * Cùm sedérem rex, circumstante exércitu, eram tamen mœréntium consolátor. ℣. Sic decet nos implére omnem justítiam : * Cùm. Job 29. Matth. 3.

Lectio viij.

Et nunc, Reges, intellígite; erudímini, qui judicátis terram : Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre; quóniam Rex est regum, & Dóminus dominántiú. Ubi impérium est potestátis, illìc timórem suæ majestátis impónit : ubi tenúitas humilitátis, ibi medicínam suæ profert cleméntiæ, Deus

enim magnus Rex est, & Dóminus dominántium. Idem ipse de sua dignitáte decédens, juxta divínam Scriptúram, Pater invenítur orphanórum, & viduárum Judex, regum Rex, príncipum Princeps, dominórum Dóminus. Cernis multam eleméntiæ ubertátem? Cernis útilem metum religiónis & poténtiæ?

℞. Justítia indútus sum; & vestívi me, sicut vestiménto & diadémate, judício meo: * Pater eram páuperum; & causam quam nesciébam, diligentíssime investigábam. ℣. Judícium sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam; superexaltat autem misericórdia judícium. * Pater. *Job 29. Jac. 2.*

Pro SS. Lupo & Ægidio,
Lectio ix.

Lupus in território Aurelianensi nobilíssimis paréntibus ortus, & in Clerum ob déditos religióni mores adhuc puer cooptátus, crescéntibus cum ætáte méritis, Arthémio in Cátedra Senonensi suffectus est, Clero & pópulo id apud Regem agéntibus. Quo in múnere admirandis cum pietátis, tum sollicitúdinis pastorális opéribus eluxit. A Farulfo quodam Sénonum Præfecto apud Regem Clotárium calúmniis impetítus, & in occidentáles Neustriæ partes relegátus, multos ibi infidéles ad fidem adduxit.

Agnitâ posthac ...céntiâ, Princeps ...lio revocávit, ... pedes advolútus ... precátus est. Re... honóre ad Diœcé... Præsul, ad sóli... sui offícia: tot... Sed in prædio ... adversâ corrept... dine mórtuus est ... jússerat, sub stil... ctæ Columbæ ... quam singulári ... prosecútus fúera... anno sexcentési... mo tértio. ¶ Ipi... Ægídii memóri... qui Athénis nat... cens pátriam pr... stum relíquit. M... pulsus; Arélatem ... Cæsáriū contend... biénnium erudíti... vitæ solitáriæ de... stuans; secretióre... ádiit, primò ad ... dónis in agro ... tum ad oram Rh... diútius solis ferè ... radícibus pastus e... autem à Rege qui ... tiórum tenébat ... chiam in loco spe... nastério, Ægídi... chórum pater effe... suæ exemplo plú... fuit, illícque tand... fine quiévit.

℞. Regna terræ ... te Deo, psállite ... * Quóniam rex o... ræ Deus. ℣. Luc... tátis sanctæ Jeru... Agnus; & reges ...

...nt glóriam suam, & ho-
...rem in illam; * Quóniam
Glória Patri. * Quóniam.
...46. & 67. Apoc. 21.
Te Deum.
℣. Sacerd. Vivit Dómi-
..., & benedíctus Deus
..., ℟. Magníficans salú-
...regis ejus. Ps. 17.

AD LAUDES.

...MAgnificávit eum
...Dóminus, & de-
...illi glóriam regni, qua-
...nullus hábuit ante eum
... 1. Paral. 29.
Ant. 4. E. Operátus est
...um, & rectum, & ve-
...n coram Dómino Deo
..., volens requírere Deum
...m in toto corde suo: fe-
...que, & prosperátus est.
Paral. 31.
Ant. 8. G. Fecit judícium
justítiam, judicávit cau-
...a páuperis & egéni, quia
...nóvit me, dicit Dómi-
... Jerem. 22.
Ant. 7. d. Perambulávit.

Canticum. Prov. 8.

...Go sapiéntia hábito in
...consílio, * & erudítis
...ersum cogitatiónibus.
Timor Dómini odit ma-
...: * arrogántiam, & su-
...rbiam, & viam pravam,
...os bilingue detéstor.
Meum est consílium, &
...uitas, * mea est prudén-
..., mea est fortitúdo.
Per me reges regnant, *
legum conditóres justa
...cernunt.
Per me príncipes ímpe-
...nt, * & poténtes decer-
...unt justítiam.
Ego diligentes me díli-
go; * & qui mane vígilant
ad me, invénient me.
Mecum sunt divítiæ &
glória, * opes supérbæ & ju-
stítia.
Mélior est enim fructus
meus auro & lápide pretió-
so, * & genímina mea ar-
gento elécto.
In viis justítiæ ámbulo, *
in médio semitárum judí-
cii,
Ut ditem diligentes me, *
& thesáuros eórum répleam.
Glória Patri.
Ant. Perambulávit civi-
tátes, & pérdidit ímpios ex
eis; & nominátus est us-
que ad novíssimum terræ.
1. Mach. 3.
Ant. 2. D. De omni cor-
de suo laudávit Dóminum,
& diléxit Deum qui fecit
illum, & dedit illi contra
inimícos poténtiam. Eccli. 47.

Capitulum. 1. Esdr. 7.

BEnedíctus Dñus Deus
patrum nostrórum, qui
dedit hoc in corde regis,
ut glorificáret domum Dó-
mini.

Hymnus.

SUo beátam Gállia
Dum Rege sese prædi-
cat,
En Ludovícum trans mare
Divína poscunt prælia.
Hic christiánum sángui-
nem
Ultúrus, æquor tránsmeat,
Hic urget armis ímpios,
Deóque totum se vovet.
Damnáre quis vias tuas

Aut nosse possit, ô Deus?
Pugnans tibi Rex víncitur,
Victor superbit ímpius.
Sed inter ipsa víncula
Invicta virtus cláruit:
Modestus inter próspera,
Et fortis in lævis fuit.
Quam Bárbari frangunt fidem,
Hanc ille servat Bárbaris;
Umbram mali velut necem
Primis ab annis fúgerat.
Numquam tuos qui déseris
Tibi, Deus, sit glória:
Tibi, Pater; Fili, tibi,
Tibíque, sancte Spíritus.
Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum ℟. Excelsum præ régibus terræ. *Ps.* 88.

Ad Benedictus. *Ant.* J. In tentatióne inventus est fidélis: ídeo dedit illi Dóminus glóriam in gente sua, créscere illum quasi terræ cúmulum, & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

DEus, qui beátum regem Ludovícum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti; ejus, quǽsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consortes; Qui tecum.

Fit commem. sancti Lupi, Ant. Ego sum. ℣. Elégit Dóminus. xxij.

Oratio.

TRíbue nobis, quǽsumus, Dómine, misericórdiam tuam, intercedente beáto Lupo pontífice; & quæcumque pr[...]
agámus, ipse ádju[...]
plére possímus; Pe[...]

Deinde sancti [...]
Ant. Ecce ego. ℣. [...]
filii. xxxiv.

Orátio.

SAncti Abbátis [...]
supplicatiónib[...]
nos, Deus, adjuvá[...]
piè crédidit apped[...]
quod justè sperá[...]
quámur; Per.

AD PRIM[...]

Ant. 1. g. Magr[...]

CANO[...]

Ex Concílio Mo[...]
Anno 888. C[...]

REgále minist[...]
civiliter est pó[...]
gubernáre & re[...]
æquitáte & justítia[...]
cem & concórdian[...]
studére: ipse en[...]
debet defensor ess[...]
rum & servórum [...]
duárum, orphanó[...]
terorumque páupe[...]
non ómnium ind[...]

AD TERT[...]

Ant. 4. E. Ope[...]

Capitulum. D[...]

DIscat rex tim[...]
& custodíre [...]
& cæremónias e[...]
lege præcepta sun[...]
vétur cor ejus in [...]
super fratres suos, [...]
clínet in partem [...]
vel sinistram; ut l[...]
pore regnet ipse [...]
ejus.

℟. *br.* Erudímin[...]
qui judicátis terra[...]
lelúia, allelúia. [...]

. Servite Dómino * in timore, * Allelúia. Glória Patri. Erudímini. *Ps.* 2.

℣. Rex qui sperat in Dómino, ℟. In misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

Capitulum. Prov. 29.

Rex qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur.

℟. *br.* Judicábit páuperes pópuli, * salvos fáciet fílios páuperum, * Allelúia, allelúia. Judicábit. ℣. Et humiliábit * calumniatórem, * Allel. Glória. Judicábit. *Ps.* 71.

℣. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus; ℟. Timentes autem Dóminum gloríficat. *Ps.* 14.

AD NONAM.

Ant. 2. D. De omni.

Capitulum. Eccli. 47.

Stare fecit cantóres contra altáre, & in sono eorum dulces fecit modos: & dedit in celebratiónibus decus, & ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dñi, & amplificárent mane Dei sanctitátem.

℟. *br.* Confiteántur tibi, Dómine, * omnes reges terræ, * Allel. allel. Confiteantur. ℣. Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dñi, * Allel. Glória. Confiteantur. *Ps.* 137.

℣. Deus, cánticum novum cantábo tibi, ℟. Qui das salútem régibus, *Ps.* 143.

AD II. VESPERAS.

Ant. IN géntibus non erat 6. F. rex símilis ei, & diléctus Deo suo erat; & pósuit eum Deus regem super omnem Israel. 2. *Esdr.* 13.

Ant. 7. c. Símilis illi non fuit rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, & in tota ánima sua, & in universa virtúte sua. 4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit: sancta glorificávit, & multiplicávit vasa sanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur suos, ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & consolátus est lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

Capitulum. Is. 60.

JErúsalem, aperiéntur portæ tuæ júgiter: die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & reges eárum adducantur; gens enim & regnum quod non servíerit tibi, períbit.

Hymnus.

DIvína rursum prælia
Te, Ludovíce, póstulant:
Servis negátur quæ Crucis,
Tu pace non potes frui.
Sacris adúrit ígnibus
Pectus tuum fervens amor;
Nullasque, vinci néscius, -

Aut novit, aut timet moras.
Sed heu! repentè stérneris:
At mors tibi victóriam
Terris parátam dum negat,
Cœli triumphos ággerit.
Tuus patérnæ rédditus
Terræ cinis regnum tuum
Tuétur, ad thronum Dei
Dum vivis inter lília.
Tu nostra blando lúmine
Spectáre númquam désinas;
Tibíque quondam súbdita
Sit cara semper Gállia.
Certum tuórū præmium,
Tibi, Deus, sit glória:
Tibi, Pater; Fili, tibi,
Tibíque, sancte Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine: ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo. *Ps.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ambulábunt reges in splendóre ortûs tui, Jerúsalem; & ministrábunt tibi, & vénient, & adorábunt vestígia pedum tuórum. *Is.* 60.

Oratio, ut suprà ad Laudes, 388.

Fit commemoratio SS. Lazari, Marthæ ac Mariæ, Ant. Diligébat Jesus Martham, & sorórem ejus Maríam, & Lázarum. *Joan.* 11.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum. ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut cum Lázaro in novitáte vitæ ambulantes, te in tuis cum Martha páscere, & à te cum verbi tui meditatiór mereámur; Qui viv

AD COMPLETO

Ant. in Pss. & a dimittis. *ut suprà*, 3

D I E II.

In Festo

SS. L A Z

A Christo suscita

MARTHÆ ac MA

Sororum ejus, de B

Duplex-minus

[*Si transferatur hoc in I. Vesp. Ant. cum Laudibus.* ℟. Audier

Hymn. Rédditum lu

℣. Oculi. *Ad* Mag

Ant. Diligébat. *ut s*

AD OFFICIUM I

Invit. Deum cum nibus conversátum, te, adorémus. *Batu*

Ps. 94. Venít

Hymnus.

REdditum luci, I vocante,
Lázarum, turbæ tamqne morte
Láudibus festis, r que sacri
Dícite cantûs.
Ille qui Christum m quenti
Hóspitem gauden re mensâ,
Fœtidus clauso, d da morti,
Cónditur antro.
Heu! tuâ præsens o centi,
Fata qui præscis, adstitisses;
Víveret, necdum rentur atrâ
Lúmina nocte.

ra, vitæ Dómi-
hitam,
redder spoliáta
im:
xtinctus súperas
as
ad auras.
lácrymis honó-

funus; fremitu-
rodis,
plangas, Pater,
órum
ruínam!
semper pia Spíri-
que
lebs tecum céle-
per ævum,
credentes áni-
fecundæ
morti. Amen.
le Feria 3 & sic
io.
OCTURNO.
a. Erat quidam
Lázarus à Bethá-
astello Maríæ &
róris ejus. *Joan.* 11.
F. María erat quæ
minum unguento,
pedes ejus capillis
frater Lázarus in-
. *Joan.* 11.
c. Misérunt soró-
Jesum, dicentes:
ecce quem amas
. *Joan.* 11.
ninus opem ferat
ctum dolóris ejus:
rsum stratum ejus
infirmitáte ejus.
es de Scriptura oc-
Lect. ℟. Audiens

Jesus quia Lázarus infirmabátur, dixit: * Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam. ℣. Tentat vos Dóminus Deus vester, ut palàm fiat utrùm diligátis eum, an non, in toto corde, & in tota ánima vestra. * Infirmitas. *Joan.* 11. *Deut.* 13.

Post ij. Lect. ℟. Dixit Jesus discípulis suis: Lázarus amícus noster dormit; sed * Vado, ut à somno éxcitem eum: díxerat autem de morte ejus. ℣. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? * Vado. *Joan.* 11. *Ps.* 40.

Post iij. Lect. ℟. Dixit Jesus manifestè: * Lázarus mórtuus est; & gáudeo, ut credátis; quóniam non eram ibi: sed † Eámus ad eum. ℣. Dilectus, vivens inter peccatóres, translátus est: * Lázarus. Glória Patri. † Eámus. *Joan.* 11. *Sap.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Venit Jesus, & invénit Lázarum quátuor dies jam in monumento habentem. *Joan.* 11.

Ant. 4. f. Multi ex Judæis vénerant ad Martham & Maríam, ut consolarentur eas de fratre suo. *Joan.* 11.

Ant. 5. a Martha, ut audívit quia Jesus venit, occurrit illi; María autem domi sedébat. *Joan.* 11.

℣. Defecérunt óculi mei, Dñe; ℟. Dicentes, Quando consolàberis me? *Ps.* 118.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. in Assumpt. n. 6. & 7. Lectio iv.

NOn sola inveniátur in nobis exercitátio corporális, ad módicum valens: sed inveniátur útilis ad ómnia píetas, & exercítium spirituále. Múlier, Martha nómine, excépit Jesum in domum suam; & huic erat soror, nómine María. Soróres sunt, & debent esse contubernáles. Occupátur haec circa frequens ministérium; illa Domínicis est intenta sermónibus. Ad Martham spectat ornátus, sed implétio ad Maríam. Vacat enim Dómino, ut non sit domus vacans. Sed mundatiónem cui póssumus attribúere? Erit enim, si & hoc invenérimus, domus, in qua Salvátor suscípitur: & munda, & ornáta, & non vacans. Demus eam Lázaro, si & vobis ita vidétur. Et ei síquidem fraternitátis jure cum soróribus est domus ista commúnis. Dico autem Lázarum, quem quatriduánum, jamjamque fœtentem à mórtuis éxcitat vox virtútis; ut videátur satis cóngrue formam gérere pœniténtis. Intret ergo domum Salvátor, & frequenter vísitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, & María replet intérnæ dédita contemplatióni.

℟. Dixit Martha ad Je-
[illegible]
sum: Dómine, [illegible]
frater meus non [illegible]
tuus; sed & nu[illegible]
quia quæcumque [illegible]
à Deo, dabit [illegible]
℣. Exaudi oratió[illegible]
Dómine, & depr[illegible]
meam; áuribus [illegible]
crymas meas. * [illegible]
Joan. 11. Ps. 38.

Serm. 3. n. 1. [illegible]

Lectio v.

MArtha in d[illegible]
éxcipit Salv[illegible]
terris: María pós[illegible]
quemádmodum [illegible]
ab eo in domo [illegible]
facta, ætérna in co[illegible]
tacet, & pro e[illegible]
Christus. Optima[illegible]
partem elégit [illegible]
quæ non auferé[illegible]
ætérnum. Hoc u[illegible]
quod necessárium [illegible]
Una, quam Prop[illegible]
sédulò requirébat: [illegible]
inquit, pétii à [illegible]
hanc requíram. Se[illegible]
rémus, fratres, qu[illegible]
dum tria hæc distr[illegible]
dinátio caritátis, [illegible]
administratiónem [illegible]
contemplatiónem [illegible]
pœniténtiam. Hab[illegible]
mul quæcumque p[illegible]
ánima: magis tam[illegible]
tur ad síngulos sín[illegible]
nére, ut álii vace[illegible]
contemplatióni, [illegible]
sint fraternæ admi[illegible]
ni, álii in amaritu[illegible]
mæ suæ recógite[illegible]
suos, tamquam [illegible]
dormientes in sep[illegible]
planè, sic opus est,

er séntiat de
rtha benignè
er de próxi-
nísere & hu-
o.
sus Marthæ:
r tuus. Dicit
io quia resur-
ctióne in no-
. In manuDó-
nnis viventis,
versæ carnis.
1. *Job* 12.
r. *Lectio vj.*
lla crédita est
tio, admini-
ommissa, his
idum erit, aut
su cum María,
a Lázaro intrà
. Quidni erga
r Martha, quæ
o multis? Tibi
éssitas hæc non
duóbus unum
m; aut non tur-
, sed delectári
mino; aut, si id
s, turbári non
., sed (ut de se
quitur) ad teip-
. ipsam quoque
dmónitam esse
i máximè quæri
sitóres, ut fidé-
niátur. Erit au-
si neque quæ sua
t, sed quæ Jesu
it inténtio pura;
ciat, sed Dómini
i, ut fit áctio or-
eat María quem-
vacet, & ví-
im suávis est Dó-
ieat, inquam,

quàm devótâ mente, quàm tranquillo sédeat ánimo secùs pedes Jesu, prövidens eum semper in conspectu suo, & verba ex ore ejus excípiens, cujus & aspectus delectábilis, & elóquium dulce. Gaude & grátias age, María, quæ partem óptimam elegisti. Beáti enim óculi qui vident quæ tu vides, & aures quæ merentur audíre quod audis. Beáta plane, quæ venas susúrrii divíni pércipis in siléntio, in quo útique bonum est hómini Dóminum expectáre.

℟. Dixit Marthæ Jesus: Ego sum resurréctio, & vita. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia * Tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. ℣. Tu es, Dómine, qui vitæ & mortis habes potestátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis: * Tu es. Glória Patri. * Tu es. *Joan.* 11. *Sap.* 16.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Abiit Martha, & vocávit Maríam sorórem suam siléntio, dicens: Magister adest, & vocat te. *Joan.* 11.

Ant. 7. d. María ut audívit, surgit citò, & venit ad eum. *Joan.* 11.

Ant. 1. f. Judæi qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cùm vidissent Maríam quia citò surrexit & éxiit, secúti sunt eam. *Joan.* 11.

℣. Veníte & vidéte ópera

réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 62. in Joan. n. 1.

MUlti cùm áliquos vident hómines Deo acceptos, in ærumnam quámpiam, ut morbum, paupertátem, aut quid símile incidísse, perturbantur, néscii Deo amícis id máxime compétere. Nam Lázarus ex Christi amícis erat, & infirmabátur: id quod dicébant ii qui misérunt: Ecce quem amas infirmátur. Narrat autem Evangelísta soróres quoque ipsum amavísse; & tamen Lázarum mori permísit. Amábat autem Jesus Martham, & sorórem ejus, & Lázarum. Ne umquam indignémur, vel ægrè ferámus, si viri virtúte prædíti, & Dei amíci, in morbum íncidant. Ecce quem amas infirmátur. In commiseratiónem Christum pertráhere

tem. Cùm
mansúrus es
los ut hæc n
re mirandu
róres cùm a
ad mortem
vidissent, o
rint, rem
cernentes.
runt, nec p
tum illum e

℟. María
erat Jesus,
cidit ad ped
ei: * Dómi
non esset
meus. ℣. F
crymæ meæ
cte, dum díc
die, Ubi e
* Dómine. *J*

n. 2. & 3.

MUlti ex
runt qu
Maríam &
dicit Evang
mortem co
porrò Marth

Hæc est de qua
ria veró ópti-
i elégit. Quó-
ínquies, Mar-
rvéntior vidé-
at hæc fervén-
nihil didícerat.
ha imbecíllior
nim tot tanta-
, adhuc tamen
fœtet, quatri-
iim. Illa veró,
audisset, nihil
secúta est, sed
ns dixit: Dó-
isses hic, frater
uisset mórtuus.
ta sit mulíerum
, etiamsi imbe-
ssent. Viso nam-
, non statim in
planctum, in
impunt, ut nos
ndo notos qnós-
ctum venientes
. Sed statim illæ
mirantur. Cre-
te ambæ in Chri-
non ut par erat.
im perfectè scié-
eum esse, neque
te & autoritáte
quod utrumque
t.
ut vidit Maríam
, & Judæos, qui
m ea, plorantes,
píritu, & turbá-
, & dixit: Ubi
m? Dicunt ei:
, veni, & vide.
ùm mórtuus fue-
látus atque con-
ibi, quæso, est?
. Joan. 11. Job 14.
autumnalis. Blef.

Lectio ix.

Homil. 63. n. 2.

VEnit ergo ad monumentum. Ait autem: Tóllite lápidem. Cur non absens vocávit, & súrgere jussit? imò, cur non adhuc, superpósito lápide, suscitávit? Nam qui póterat corpus mórtuum voce movére, & animátum osténdere, multò magis voce lápidem removisset: qui vinctum fásciis, & impedítum, voce ut ambuláret effécit, longè facílius lápidem removisset. Cur non fecit? Ut ipsos miráculi testes fáceret: ne idipsum dícerent quod circa cæcum: Hic est, Non est hic; ipsæ namque manus, & quod venisset ad sepulcrum, testimónio erant eumdem ipsum esse. Quare si non eò advenissent, putatúri erant aut phantásma esse, aut álium, & non illum esse quem vidébant. Nunc autem cùm ad sepulcrum vénerint, lápidem removerint, jussíque ligátum à vínculis sólverint, & amíci qui ex sepulcro retúlerant, ex pannis illum agnóverint, quòd soróres non abscésserint, quòd áltera díxerit, Jam fœtet, quatriduánus enim est; jam hæc ómnia abundè póterant ímprobos ipsi miráculi testes cohibére. Ideo præcipit illis ut lápidem à sepulcro amovérent, ostendens seipsum suscitáre: ideo étiam intérrogat, Ubi posuístis eum? ut qui díxerant, Veni, & vide; & qui

duxerant illum, dícere non possint álium fuisse suscitátum; ut & vox & manus testificarentur; vox dicendo, Veni, & vide; manus lápidem tollendo, & fáscias solvendo; visus quoque & audítus, hic vocem audiendo, ille exeuntem videndo; olfactus quoque testis, qui odórem excépit: Jam fœtet, inquit; quatriduánus enim est. Res enim stupenda erat, quatriduánum & corruptum cadáver suscitáre.

℟. Lacrymátus est Jesus. Dixérunt ergo Judæi: * Ecce quómodo amábat eum! ℣. Omni témpore diligit qui amícus est, & frater in angústiis comprobátur: * Ecce. Glória Patri. * Ecce. *Joan.* 11. *Prov.* 17.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Numquid confitébitur pulvis veritátem tuam? ℟. Audívit Dóminus, & misertus est mei. *Ps.* 29.

AD LAUDES

Ant. 3. d. JEsus venit ad monuméntum Lázari. Erat autem spelunca, & lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. *Joan.* 11.

Ant. 8. G. Dicit Martha, soror ejus qui mórtuus fúerat: Dñe, jam fœtet; quatriduánus est enim. *Joan.* 11.

Ant. 4. A. Dicit Marthæ Jesus: Nonne dixi tibi quóniam si credíderis, vidébis glóriam Dei? *Joan.* 11.

Ant. 7. a. Voce magnâ clamávit Jesus: Lázare, ve-

ni foras; & statim
fúerat mórtuus.
Ant. 1. a Pród
ligátus pedes &
tis, & fácies il
erat ligáta. Dixi
vite eum. *Joan.*
Capitulum. E
HÆc dicit
Ecce ego
mulos vestros,
vos de sepulcris
sciétis quia ego
Hymnus.
PAnditur sax
remóto:
Intimos clam
recessus;
Et Deum sen
bentem
Aure cadáver.
Proh stupor! n
medullas
Spíritus; cæ
revinctus
Dum viam ca
met super
Prodit & hær
Ipsa sic ruptis
clis
Mors fugit, vi
futúris
Summa prælú
triumphis.
Christe, potel
Ut Patrem semp
tumque
Omne plebs
bret per æv
Christe, creden
secundæ
Eripe morti.
Amen.
℣. Eripuisti án
de morte, ℟. U

o in lúmine vi-
Ps. 55.
dictus. Ant. 2. D.
udæis, qui véne-
lariam & Mar-
ideránt quæ fecit
didérunt in eum.

Oratio.
quæsumus, Dó-
, ut cum Lázaro
e vitæ ambulan-
tuis cum Martha
t à te cum María
neditatióne pasci
; Qui vivis.
PRIMAM.
d. Jesus venit.
ERTIAM.
G. Dicit Martha.
um. Thren. 3.
est in lacum vita
, & posuérunt lápi-
t me. Inundavé-
: super caput meũ:
ii: invocávi no-
n de lacu novís-

De ventre ínferi
* Et exaudísti vo-
am. De ventre.
císti me * in pro-
* Et. Glória Patri.
e
elevábis de corrup-
am meam, ℟. Dó-
nus meus. Cantic.

SEXTAM.
A. Dicit Marthæ

lum. Eccli. 2.
e, & in humilitáte
patiéntiam habe;
in igne probátur

aurum & argentum, hómines vero recéptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te.

℟. br. Spera in Dómino, * Et ipse fáciet. Spera. ℣. Et dabit tibi * petitiónes cordis tui, * Et ipse. Glória Patri. Spera in Dómino, & ipse fáciet.

℣. Dóminus amat judícium, ℟. Et non derelinquet sanctos suos. Ps. 36.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Pródiit.

Capitulum. Osee 13.

De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, ô mors; morsus tuus ero, inferne.

℟. br. Humiliátus sum, * Et liberávit me Dóminus. Humiliátus sum. ℣. Erípuit ánimam meam * de morte, * Et liberávit. Glória. Humiliátus sum. Ps. 114.

℣. Conscidísti saccum meum, ℟. Ut cantet tibi glória mea. Ps. 29.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. Jesus venit Bethániã, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Joan. 12.

Ant. 8. G. Cognóvit turba multa ex Judæis quia illic est; & venérunt, non propter Jesum tantùm, sed ut Lázarũ vidérent, quem suscitávit à mórtuis. Joan. 12.

Ant. 7. d. Fecérunt ei cœnam ibi, & Martha ministrábat; Lázarus verò unus erat ex discumbéntibus cum eo. Joan. 12.

Ant. 6. C. María accépit libram unguenti nardi pístici, pretiósi, & unxit pedes Jesu, & extérsit capillis suis; & domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Ant. 1. D. Ubicúmque prædicátum fúerit Evangélium istud in univérso mundo, & quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. *Marc.* 14.

[*A Capitulo fit de S. Gregorio Papa & Doctore Ecclesiæ, ut in Communi, xxiv. cum commemoratione SS. Lazari & sororum, ut infra, nisi transferatur Festum sancti Lazari, quod tunc habet secundas Vesperas integras, quæ continuantur ut sequitur.*]

Capitulum. Apoc. 5.

Ecce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum.

Hymnus. Gurd. Vict.

Intrante Christo Betháni-
cam domum,
Currámus omnes: hóspi-
te spléndidam
Simóne cœnam præpa-
rante,
Tam célebrem penetré-
mus aulam.
Hic dum ministrat Martha
celer gradu,
Fraterque lætas ássidet ad
dapes,
María, Christo tu fra-
granti
Vasa reples pretiósa nar-
do,
Pedes inungens, tér[illegible]
nibus
Gaudes; liquórem [illegible]
& in caput;
Et vase fracto mox [illegible]
dens,
Tecta novo récreas [illegible]
re.
Sed cur iníquo dente [illegible]
ris,
Dum glorióse [illegible]
vacas?
Unguenta fundens, [illegible]
vertis
Exéquias morientis A[illegible]
Quantùm per orbem [illegible]
stíadum fides
Diffúsa vastas [illegible]
plagas;
Tantùm Maríæ [illegible]
factum
Per pópulos resonábi[illegible]
nes.
Laus summa Patri, [illegible]
que Filio:
Sanctóque compar [illegible]
Flámini;
Quo dante jam nunc [illegible]
sa Christi
Perpétuâ frúitur quiéte.
Amen.

℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis,
℟. Ex quibus delectavérunt te fíliæ regum. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. Ant. 6. F. Veníte, benedícti Patris mei; possidéte parátum vobis regnum: esurívi enim, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere: hospes eram, & collegístis me. *Matth.* 25.

Oratio, ut suprà ad Laudes, 397.

12 III.
In Festo
GORII PAPÆ,
:lesiæ Doctoris.
plex-minus.
nt in Communi Do-
ditis quæ sequuntur.
AD VESPERAS,
i. sancti Chrodegan-
& Martyris, Ant.
In Deo. vij. Ora-
ipotens. xj.
OCT. Lectiones de
occurrente.
NOCTURNO.
ectio iv.
górius magnus
ordiáni ex Senató-
génere, & sanctæ
ius, urbánâ præ-
nctus, mórtuo pa-
róptiis facultátibus
cília monastéria,
Romæ sancti An-
nine in suis ædibus
a Scauri extruxit;
'alentióne Abbáte
vitam professus,
bas fuit; evocátus
iáconus ordinátur.
:ò pòst à Pelágio
Constantinópolim
:ius míttitur, Sedis
: respónsa factúrus;
llæ consuetúdine,
culáribus piétas re-
t, Scripturárum
ni, & conscriben-
um libris ánimum
Eâ in urbe Euty-
riarcham, qui con-
& contrectábilem
resurrectiónem
, ita convícit, ut
tor ejus librum in

ignem conjécerit, & ipse paulò pòst Eutychius inter morbi dolóres, instante morte, pellem manûs suæ contrectans, multis astántibus díxerit: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

Lectio v.

Romam reversus Gregórius, Pelágio pestiléntiâ subláto, ómnium votis Póntifex elígitur anno Christi quingentésimo nonagésimo. Totísque licèt víribus reníteus, non sine multis lácrymis ordinátus est tértio Nonas Septembris, quæ dies póstea in multis Ecclésiis ejus memóriæ celebrandæ consecráta est. In Epístola synódica, quam pro more tunc scripsit ad Patriarchas, proféssus est se sicut sancti Evangélii quátuor libros, sic suscípere quátuor Concília; Nicænum nempe, Constantinopolitánum, Ephesínum, & Chalcedonense, quintum quoque páriter venerári: quas illa Concília persónas réspuunt, se respúere; quasque venerantur, amplecti. Vétuit ne ullus in Sicília Subdiáconus fíeret, nisi qui continéntiam se servatúrum pollicerétur. Joanni Patriarchæ Constantinopolitáno fórtiter óbstitit, qui sibi nomen universális Epíscopi arrogábat: quâ de re ad Constantínam Augustam ita scripsit: Etsi peccáta Gregórii tanta sunt, ut pati tália débeat; Petri tamen peccáta

nulla sunt, ut vestris tempóribus pati ista mereátur. Ipse vero præ modéstia servum servórum Dei se, primus Romanórum Pontíficum, in suis Epístolis inscripsit.

Lectio vj.

Divíni Officii órdinem, cantúsque ecclesiástici méthodum melióri formæ restítuit. Scripsit ad Theodoricum, & Theodebertum reges, ut synodum in Gálliis congregárent, in qua constitueréntur, ne ullus pro Ecclesiástico órdine áliquid umquam daret, aut accíperet, nec quisquam de Láicis ad sacerdótium contínuò transíret; prohiberentque, ne Judæi christiána mancípia possidérent. Donatistas repressit in Africa. Manichæos in possessiónibus suis in Sicília degentes ab erróre revocári curávit. Cénsuit ut Judæi prædicatióne pótiùs quàm vi ac necessitáte, ad baptísmum compellerentur. Anglórum gentem, missis in Británniam Augustíno & áliis mónachis, ad fidem adduxit; unde Anglórum Apóstolus à Beda vocátus est. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsertim infirmâ semper valetúdine. Dénique, multis éditis miráculis, Pontificátûs anno décimo tértio, mense sexto, ad cœlestem beatitúdinem est evocátus. Corpus ejus máximâ ex parte in Gállias ad Suessionense sancti Medardi monastérium nono sæ[...] tum est.

IN III. NOCT[...]

Léctio sancti Ev[...] cundùm Matt[...]

Lectio vij.

IN illo témpore [...] suis discípulis [...] stis sal terræ: quò [...] núerit, in quo sa[...] níhilum valet ul[...] mittátur foràs, [...] tur ab homínibu[...] lux mundi. Et re[...]

Homília sancti [...] Papæ [...]

Hom. 17. in Ev[...]

VOs estis [...] cibus D[...] lus, co[...] cibi sacerdótes [...] runt. Pensému[...] umquam per li[...] stram conversi[...] verso suo óper[...] crepatióne corr[...] téntiam egérun[...] riam ex nostr[...] desévruit? quis [...] quis supérbiam [...] Pensémus quòd [...] fécimus nos, [...] talento, ab eo [...] missi sumus; [...] Negotiámini [...] Ecce jam venit [...] stro negótio lu[...] rit. Quale ei a[...] crum de nostra [...] monstrábimus? [...]

n. 17. L[...]

POnámus an[...] stros, illur[...] strictiónis dien[...] véniet, & ra[...]

lum ducens.
: se Acháiâ,
am, Tho-
consp ectu
rsam ducet.
nici gregis
márum lu-
, qui sanctis
ibus, Deo
m gregem
itur tot pa-
us suis ante
culos véne-
, quid di-
i ad Dómi-
st negótium
qui pastó-
úimus, &
nutrimento
osténdere,
Hic pastóres
& ibi gre-
us.
degungo,
x.
is, Oppor-
nis frater,
ctávi sæculi

nefas apud Nonnantum trucidátus. Fratris corpus beáta Opportúna collégit, & in suo cóndidit monastério, quem Ecclésia Sagiensis & pleræque Galliárum Ecclésiæ tamquam Mártyrem pro salúte óvium injustè occísum venerátæ sunt. Sacræ ejus relíquiæ ad vária deinceps loca deportátæ sunt, & eárum áliquæ Vindocíni una cum parte óssium sorórís, in Ecclésia Collegiáta sancti Geórgii servántur.

[*Si transferatur, Lectio ix.*]

ET per nos quidem, fidéles ad sanctum baptísma véniunt, nostris précibus benedicúntur, & per impositiónem nostrárum mánuū à Deo Spíritum sanctum percípiunt, atque ipsi ad regnum cœlórum pertíngunt; & ecce nos per negligéntiam nostram deorsum téndimus. Ingrediúntur electi, sacerdó-

D & lucerna Doctórum, qui beátum Gregórium Ecclésiæ tuæ providisti Pontíficem & Doctórem: quæsumus, ut ejus nos semper & exemplis erúdias, & documentis informes; Qui vivis.

Pro commem. S. Chrodegangi, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Omnípotens, xj.

AD VESPERAS, fit commem. S. Aigulphi, Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Deus, qui beáto. *infra.*

Die iv.

In Festo SANCTI AIGULPHI, Lirinensis Abbatis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ sequuntur.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis; & sic in omnibus Semiduplicibus.

ret, ita sagácit
sacrum illud
pérerit, &
ríaci, quod i
nedicti ad L
stérium dícit
transtúlerit.
missus Abbas,
monastério &
servántiam re
déntium fr
zelo & prudén
ac plerosque
stitúti norma
puli & seculá
probatióne re

Lecti

ID ægrè
mónachi
Columbus cl
gulphi consí
deinde ex in
molíri, ac ta
tam vim er
runt. Nam pl
sicários in m
duxérunt, qu
bárem compr
fústibus cæsun

am, Amatis
e Sardíniam
i à prædóni-
o conductis,
úribus sóciis
ere sequenti,
jus succeſſor
n tránſtulit,
ſanctitátem
a teſtáta ſunt.
ia.
beáto mártyr-
ho dediſti ſi-
que ad mor-
lis corónam
propítius ejus
t méritis, ut
in ópere in-
ices; Per.
RAS, fit com-
ii, Epiſcopi,
Beátus. xix.
léſiæ. xxij.
V.
ſto
CTORII,
ſis Epiſcopi.
x.
ommuni Pon-
uæ ſequuntur.
léſiæ. xxij.
Lectio j. & ij.
è tribus fiunt
mnibus Sim-

iij.
iló poſt Vic-
tem, Ecclé-
enſi præfuit.
tútis in epiſ-
am vice dum
étur incén-
globis flam-
, impellente
rentur, ób-

viam ſe túrbini obtúlerit, elevatáque manu, facto ſigno crucis è contra, illicò ceſsáverit incéndium. Sedit in Concíliis Andegavenſi pro ordinatióne Thaláſii, & Turonenſi primo. Scripſit étiam cum Leóne & Euphrónio Epíſtolam, quæ extat, ad Epíſcopos Lugdunenſis tértiæ. Obiit ſanctitáte célebris ſub finem quinti sǽculi; atque ad illíus ſepulcrum ſanáti ſæpiùs infirmi leguntur. Eſt prope Bleſas Victórii nómine dicáta antíquitus Parochiális Eccléſia, ubi magno pópuli concurſu cólitur unà cum ſanctis Ursíno & Fronſculo, quorum célebris eſt in illo pago memória. Horum ómnium ibi ſervantur relíquiæ, quas Hervæus Abbas beátæ Maríæ de Burgomédio tránſtulit anno milléſimo trecentéſimo ſeptuagéſimo nono. Hæ propter Calviniſtárum furórem ſubductæ, íterum ſolemni ſupplicatióne ibídem depóſitæ ſunt anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo octávo, tértio Calendas Július.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI CLODOALDI, Presbyteri. *Semiduplex.*

Omnia de Communi Juſtorum, xxxvj. *Oratio*, Deus, qui beátum. *infra.*

Pridie AD VESPERAS, fit commem. ſancti Evurtii, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix. *Orat.* Dírige. xxij.

Lectio ij.

CLodoaldus, Clodovæi magni, regis Francórum, ex Clodomére Aureliánénsium rege nepos, cæso à Burgundiónibus patre, cum duóbus frátribus Theodovaldo, & Guntário, pupillus sub áviæ Clotildis tutéla relíctus est: sed pátrui eórum Childebertus Parisiórum & Clotárius Suessiónum rex, ut regnum pupillórum inváderent, ex his duos álterum decennem, septennem álterum, vi & fraude occídere decrevérunt: quos manu Clotárii interfectos Clotildis magno luctu prosecúta, Parísiis in Basílica sancti Petri, nunc sanctæ Genovéfæ dictâ, sepeliendos curávit. Tértius verò Clodoaldus, cùm ad símile exítium quæreretur, ope virórum fórtium, imò protegente Deo, servátus est. Itaque Clodoaldus fugâ elapsus, exheres factus in terris, hereditátem quæ de cœlo est, toto ánimo concupívit: neque tam spretus à mundo, quàm mundum ipse spernens, sibi própriâ manu capillos in signum contempti regni incídit: & cléricus factus, divíno se cúltui mancipávit. Tum vitam egit duram & ásperam, humi substráto cilício decumbens, sacrórum librórum lectióni crebrísque oratiónibus intentus; & quod sibi réliquum erat facultátum paupéribus distríbuit. Sub idem

tempus Seve
mónachum, qu
là inclúsus, div
platióni vacáb
mónachi hábi
In extrémam
partem quæ Pa
tur, solitáriæ
vacatúrus disc
oratiónis dom
ret, páuperi
petenti, cùm
béret, cucullu
nocte sequenti
quo pauper ex
sum est propte
tis ingenti lúm
Parísios rever
mante pópulo
Epíscopo préf
tus, monasté
eo in loco qui
vientum, que
pultúrâ, miráci
suo illustrem f

De sancto

Lecti

EVúrtius ci
ti inítia
relianensis re
præsente, ut
tráditur, cum
bus, sancto
siensi Antístit
post annivers
tiónis suæ die
dio liberávit.
honórem san
trà annos tr
accersítis Hie
ligni partícul
táte usus Con
pis, qui licèt,
libus armis ad
rium impéri

m amicítiam am-
:r annos viginti
in abolenda éth-
táte laborávit; &
ferè civitáte ad
:onversâ, migrá-
minum. Sepultus
, quæ póstea in
conversa Basili-
opis Aurelianén-
úram præbuit.
Oratio.
qui beátum Clo-
um propter te hu-
n século, & Sa-
cerdótii múnere, & virtú-
tum splendóre sublimasti:
tríbue nos ejus exemplo tibi
dignè ministráre, & per ejus
intercessiónem grátiâ sem-
per & mérito profícere; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui
tecum vivit & regnat in
unitáte, &c.

AD LAUDES, fit commem. S. Evurtii, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. *Orat.* Da Ecclésiæ tuæ. xxij.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE VIII.

IN FESTO NATIVITA

B. MARIÆ VIRGI

SOLEMNE-MAJUS

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. ORiétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israel. *Num.* 42.

Ant. 1. f. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet. *Is.* 11.

Ant. 4. E. Erit radix Jesse, & qui exurget régere gentes: in eum gentes sperábunt. *Rom.* 15.

Ant. 6. F. Requiescet super eum Spíritus Dómini, & replébit eum. *Is.* 11.

Ant. 5. C. In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidenter. *Jerem.* 23.

Capitulum. Jerem. 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit rex, & sápiens erit; & fáciet judícium & justítiam in terra.

℟. Hæc dicit Dóminus: * Si írritum potest fíeri pactum meum cum die & nocte; & pactum meum írritum esse póterit cum David, ut non sit ex eo fílius qui reguet in thron lens Deus ost tatiónis heréd litátem consi pósuit jusjura ria. * Si. *Jerem*

Hym

DEbitam
creára
Eva peccáti
stinátur
Quæ sacro
quomo
Déstruat,
Victa serpenti
de;
Intimis vir
dullis:
Vulnus hæc
dique c
Cónterit ar
Quò dolus c
parente
Tótius sper
nam:
Omnibus r
parentis
Una salúten
Sic lucro cedt
volente
Damna, d
per Ma

Delet antiquam nova vita mortem,
Grátia culpam.
Díceris mater quoque nostra, Virgo;
Te proba nostram, pia Virgo, matrem,
Efficax blandis précibus sevérum
Fléctere Numen.
Laus sit ætérnæ suæ Trinitáti,
Quæ laborantem miseráta mundum,
Próximos Christi, præeunte matre,
Núntiat ortus. Amen.

℣. Usque in ætérnum præparábo semen tuum, ℟. Et ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuá. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Dómine, sermo quem locútus es David & super domum ejus, confirmétur in perpétuum, & magnificétur nomen tuum usque in sempitérnum. 1. *Paral.* 17.

Oratio, ut infra ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos; super te autem oriétur Dóminus, allel. *Is.* 60.

Hymnus, Virgo. 149.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. In splendóre ortûs tui omnes vénient, laudem Dómino annuntiantes, allelúia. *Is.* 60.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. *Ps.* Veníte, 2.

Hymnus.

LÆtis terra sonet pláusibus; huic Dei
Mater virgo datur: múnere quo nova
Se rerum fácies prótinus éxerit;
Mundo pax redit áurea.
Hæc est illa domus, quâ Deus advena
In terris hábitat, digna Deo domus,
Templum grande, sibi quod propriâ manu
Summus cóndidit ártifex.
Aureis arca vetus fúlserit úndique
Scintillans rádiis: hæc vácuas decent
Umbras: intérior Núminis ipsius
Arcam nobílitas decet.
Non hìc manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus stérilis: flos viget hìc ferax
Virtútum; sacer hìc panis, homo Deus;
Hìc legis résidet dator.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Ambórum sit idem Spirítui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum modis
Christo præparat hóspiti.
Amen.

Psalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Cùm virgam

posuisset Móyses coram Dómino, invénit germinasse virgam Aaron. *Num.* 17.

Ant. 5. a. Abscissus est lapis de monte sine mánibus; lapis autem factus est mons magnus, & implévit universam terram. *Dan.* 2.

℣. Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: ℟. Etenim Dóminus habitábit in finem. *Ps.* 67.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 2.

Surge, amíca mea, speciósa mea, & veni: columba mea, in foraminibus petræ, in caverna macériæ; ostende mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliuntur víneas; nam vínea nostra flóruit. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui páscitur inter lília: donec aspíret dies, & inclinentur umbræ. Revértere: símilis esto, dilecte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Noli timére; quia redémi te, & vocávi te nómine tuo: * Ego Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, salvátor tuus. ℣. Dóminus tecum: Ne tímeas; invenisti enim grátiam apud Deum. * Ego. *Is.* 43. *Luc.* 1.

Lectio ij. Cap. 4.

Favus distillans lábia tua, sponsa: mel & lac sub lingua tua; & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo: nardus, & crocus, fístula, & cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha & alóe, cum ómnibus primis unguentis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge, Aquilo; & veni, Auster: perfla hortum meum; & fluant arómata illíus.

℟. Hæc dicit Dóminus, fáciens & formans te ab útero: * Effundam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. ℣. Quod nascétur ex te, Sanctum, vocábitur Fílius Dei: * Effundam. *Is.* 44. *Luc.* 1.

Lectio iij. Cap. 5.

Veniat dilectus meus in hortum suum, & cómedat fructum pomórum suórum. Veni in hortum meum, soror mea, sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis: comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comédite, amíci; & bíbite, & inebriámini, caríssimi. Ego dórmio, & cor meum vígilat: vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, amíca mea, columba mea, immaculáta

ia caput meum ple-
·rore, & cincinni
is nóctium. Expo-
tunicâ meâ, quó-
duar illâ? lavi pe-
s, quómodo inqui-
s?
aedíficam tibi, com-
amentum quod spo-
Abraham patri tuo:
Benedicentur in sé-
o omnes gentes ter-
Benedicta tu inter
s, & benedictus fru-
tris tui: * Et. Gló-
i. † Benedicentur.
. Luc. 1.

I. NOCTURNO.

1. g. Dixit Gédeon:
n solo véllere fue-
n omni terra sícci-
m, Dómine, quòd
cútus es, liberábis
udic. 6.
8. G. Ecce nubécula
uasi vestígium hó-
scendébat de mari,
. est plúvia grandis.
18.
6. F. Fons parvus
n flúvium: lux &
s est, & húmiles
i sunt. Esther 11.
Descendet Dóminus
ívia in vellus, ℟. Et
illicídia stillántia su-
:am. Ps. 71.
no sancti Joannis
Damascéni.
Nat. B. Mariæ.

Lectio iv.

Deste, gentes om-
nes, omne hómi-
num genus, omnes
s linguæ, ætátis ac
dignitátis orbis universi.
Lætítiæ natálem lætis áni-
mis celebrémus: Dei Ge-
nitrícis natálem complectá-
mur, per quam mortálium
genus redintegrátum est;
per quam primigéniæ ma-
tris Evæ mœror in lætítiam
mutátus est. Etenim illa per
divínam senténtiam hoc au-
dívit, In dolóre páries lí-
beros; hæc, Ave, grátiâ
plena: illa, Ad virum con-
vérsio tua; hæc, Dóminus
tecum.

℟. Exultáte in lætítia, Ja-
cob: personáte, & cánite,
quia creávit Dóminus no-
vum super terram: * Fé-
mina circúmdabit virum.
℣. Sacramentum abscóndi-
tum à sǽculis in Deo qui óm-
nia creávit: * Fémina. Je-
rem. 31. Ephes. 3.

Lectio v.

Quid autem quòd Virgo mater orta sit ex stéri-
li? Quia scílicet oportébat,
ut ad id quod solum sub
sole novum futúrum erat,
ac miraculórum caput, via
per mirácula sterneretur,
ac paulátim ab humiliori-
bus ad sublimióra progres-
sus fieret; quamquam ália
quoque áltior ac divínior rá-
tio à me afferri potest. Ete-
nim natúra grátiæ cedit,
statque subtrémula, non sú-
stinens prógredi. Quóniam
ítaque futúrum erat, ut Dei
génitrix Virgo ex Anna
nascerétur, natúra grátiæ
fœtum antevértere mínimè
ausa est; sed mansit infru-

ctuósa, dum grátia fructum edidisset.

℟. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; justítia & pax osculátæ sunt: * Etenim Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum. ℣. Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia quæ in cœlis & quæ in terra sunt: * Etenim. *Ps.* 84. *Ephes.* 1.

Lectio vj.

HOdie stériles portæ aperiuntur, & virgínea ac divína jánua prodit, ex qua, & per quam Deus, qui rebus ómnibus supérior est, in orbem terrárum corporáliter introívit. Hódie de radíce Jesse virga orta est, ex qua mundo flos divínitus exístens, ascendit. Hódie ex terréna natúra cœlum in terra ille cóndidit, qui olim firmamentum ex aquis fínxerat, atque in altum extúlerat. Ac sanè hoc illo longè divínius est. Nam qui in illo condíderat solem, ex hoc ipse justítiæ sol ortus est.

℟. Ego sum, ego sum quæ Dómino canam: * Cessavérunt fortes in Israel, & quievérunt, donec súrgeret mater in Israel. ℣. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege; ut eos, qui sub lege erant, redímeret. * Cessavérunt. Glória Patri. * Cessavérunt. *Judic.* 5. *Galat.* 4.

IN III. NOCTU

Ant. 7. d. Egressi ria Dómini, & stet tróitu portæ domûs orientális. *Ezech.* 1

Ant. 2. D. Dixi nus: Porta hæc clau & non aperiétur; (DóminusDeus Israe sus est per eam. *Eze*

Ant. 3. c. Erit clau cipi: princeps ipse s ea. *Ezech.* 44.

℣. Dómini est as nostra, ℟. Et San regis nostri: *Ps.* 88:

Léctio sancti Evan cundùm Matth

Lectio vij. C

LIber generatió Christi fílii Da lii Abraham. Abral nuit Isaac, Isaac au nuit Jacob. Et réliq

Homília sancti Be Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. n.* 8.

QUid micat in tióne Maríæ quòd ex régi quòd ex fémine A quòd generósâ ex sti vid. Si id parum v adde quòd generat ob singuláre priv sanctitátis divínitus tur esse concessa; qu gè antè eísdem pátri litus repromissa; qu sticis præfiguráta mi quòd oráculis præn prophéticis. Hinc e cerdotális virga, d radíce flóruit; hanc

ellus, dum in médio
áreæ mádduit; hanc in
iélis visióne orientá-
rta, quæ nulli umquam
:, præsignábat.
Abrahæ promittens
, jurávit per semetip-
dicens: Benedícens be-
am te: *Et sic longa-
ter ferens, adeptus est
missiónem. ℣. Dixit
hæ Deus: Reges ex te
lientur, & státuam pa-
i meum inter me, & te,
men tuum post te: *Et.
. 6. Gen. 17.

Lectio viij.

'Anc dénique præ céte-
. ris Isáias, nunc vir-
de radíce Jesse oriru-
promittébat; nunc evi-
iùs vírginem paritú-
. Méritò signum hoc
num in cœlo apparuisse
itur, quod tantò antè
elo nóscitur fuisse pro-
um. Dóminus ait: Ipse
t vobis signum: Ecce
o concípiet. Magnum
ctò signum dedit, quia
nagnus ipse qui dedit.
is ergo prærogatívæ ful-
quorum non vehemen-
evérberat áciem oculó-
?
. Semel jurávi in san-
neo, si David méntiar:
men ejus in æternum
ébit, & thronus ejus
sol in conspéctu meo.
Antè promíserat Deus
Prophétas de Fílio suo,
factus est ei ex sémine
id secundùm carnem:
nen ejus. Ps. 88. Rom. 1.

n. 9. *Lectio ix.*

NIhilóminus fulget étiā novus ille conceptiónis modus, ut non in iniquitáte, quemádmodum céteræ omnes, sed superveniente Spíritu sancto, sola, & de sola sanctificatióne María conciperet. Nam quòd verum Deum, & Dei Fílium génuit, ut idem ipse Dei atque hóminis Fílius, unus omníno Deus & homo prodíret ex María, abyssus est lúminis; nec fácilè díxerim, quòd vel angélicus óculus ad hujus fulgóris veheméntiam non calíget. De cétero sanè & virginitátem carnis, & propósitum virginitátis, máxime & ipsius quoque propósiti nóvitas evidenter illustrat: quod vídelicet in libertáte spíritûs, legis Mosáicæ decréta transcendens, illibátam Deo córporis simul & spíritûs sanctimóniam vovit.

℟. Erat Virgo desponsáta viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & * Nomen vírginis María. ℣. Tu ipse, Dómine Deus, qui elegisti, posuisti nomen ejus. *Nomen. Glória. *Nomen. Luc. 1. 2. Esdr. 9.

Te Deum.

℣. Sacerd. Numquid Sion dicet: Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. Ps. 86.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. QUæ est ista, quæ progréditur quasi

auróra consurgens, pulcra ut luna, elécta ut sol? *Cant. 6.*

Ant. 4. E. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. *Cant. 6.*

Ant. 6. C. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt; regínæ, & laudavérunt eam. *Cant. 6.*

Ant. 5. a. Surge.

Canticum. Judicum 5.

AUdíte, reges; áuribus percípite, príncipes: * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israel.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlíque ac nubes distillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sinaï à fácie Dómini Dei Israel.

Cessavérunt fortes in Israel, & quievérunt; * donec súrgeret mater in Israel.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóstium ipse subvertit.

Salvátæ sunt relíquiæ pópuli: * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Benedícta inter mulíeres;* benedicátur in tabernáculo suo.

Qui autem díligunt te, Dómine, * sicut sol in ortu suo splendet, ita rútilent.

Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.

Ant. Surge & veni, co-

lumba mea: ostend fáciem tuam. *Cant.*

Ant. 3. a. Quàm et, & quàm decóra ma, in delíciis! *Ca*

Capitulum. Baru

DEus ostendet rem suum in ni qui sub cœlo est. nábitur enim tibi tuum à Deo: Pax & honor pietátis.

Hymnus.

MOrtále, cœlo genus, cap
En noctis horro
en jubar
Nascentis auróra
quum
Admónuit prope
lem.
Sacro tumentes
jam polus
Terras amícis
írrigat:
De stirpe Jesse
git
Conspícuum pari
rem.
Cœlestis illum grá
tiis
Inunget: illi J
Fides,
Timorque castu
tasque
Et Píetas cómit
bunt.
Hunc ergo, quem
fidélibus
Votis anhélant
mísero Deu
Promísit orbi,
lútis,
Accélera, pia Vi
ctum.

perpétuum de-
indo quæ mi-
mala,
ignus nascitúri
ım dat habére
i. Amen.
n tuum depre-
Omnes dívites
..
ctus. Ant. 7. G.
à Deo tuo in
ıículo Jacob;
mni gente quæ
en tuum, ma-
super te Deus
h 13.
atio.
i in beneplácí-
mundum tibi
voluisti: præ-
ıs, ut qui Na-
ictæ Dei Geni-
imus, ipsam
ejus operátus
matris inter-
equámur; Per

R A S, in fine
dicitur:
es de Vírgine,
glória, &c.
Dominica.
RIMAM.
Quæ est ista.
. Qui natus es.
N O N.
o Tridentíno.
Sess. 6. de Justi-
an. 23.
ıminem semel
ım díxerit posse
peccáta ómnia,
ália, vitáre,
áli Dei privilé-
gio, quemádmodum de beá-
ta Vírgine tenet Ecclésia;
anáthema sit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Una est.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hereditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. br. De ventre matris meæ * Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. De ventre. ℣. Spes mea * ab ubéribus, * Allelúia. Glória Patri. De ventre. Ps. 21.

℣. Dómine, spes mea à juventúte mea: ℟. In te cantátio mea semper. Ps. 70.

AD SEXTAM.

Ant. 6. C. Vidérunt.

Capitulum. Judith 13.

LAudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, & in me ancíllâ suâ adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel.

℟. br. Prope timéntes Dóminum * salutáre ipsius, * Allelúia, allelúia. Prope. ℣. Ut inhábitet glória * in terra nostra, * Allelúia. Glória Patri. Prope.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. Ps. 84.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Quàm pulcra es.

Capitulum. Isaiæ 41.

ELégi te, & non abjéci te: ne tímeas, quia ego tecum sum.

℟. br. Pópuli confitebuntur tibi * in ætérnum, * Allelúia, allel. Pópuli. ℣. Mémores erunt * nóminis tui, * Allelúia. Glória Patri. Pópuli.

℣. Concupíscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 6. F. Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Ant. 8. G. Rex Israel Dóminus in médio tuî; non timébis malum ultrà. *Soph.* 3.

Ant. 3. Dóminus Deus tuus in médio tuî, fortis; ipse salvábit. *Soph.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

Ant. 4. E. Applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî. *Zach.* 2.

Capitulum. Apoc. 21.

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis: & ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymnus.

Unus bonórum fons, Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis opes manu!
Non antè concessis Maríam

Quot própe
donis!
Inter rigentes
cláuditu
Spinas, &
acúleos:
Præsens am
lenti
Grátia vim fi
dit.
Quantùm pud
vírgine
Præstat, rem
minam
Sequuntur,
rentem
Sidéreâ comi
Nec Angelóru
hi Deo
Astant seder
minem
María, nom
tris
Virgíneo fó
Regína mundi
tium
Tutéla, m
gium re
Per nostra N
stem
Non pátitur
pulsam.
Sit Trinitáti p
cus,
Inflicta mun
ferans m
In matre p
túri
Non dúbium
Christi.
℣. Sanctificáv
lum suú Altíssi
in médio ejus.
Ad Magnífica
Ex te egrediét

: in Israel, & egres- ab inítio, à diébus ... átis: & erit iste pax, *Mich.* 5.

... *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM.

... *de Dominica. Reli-* ... *berì*, 407.

DIEBUS

... RA OCTAVAM ... TIVITATIS B. M.

Semiduplex.

... *ut in die, exceptis* ... *quuntur.*

... *de Feria in toto Of-*

OFFICIUM NOCT.

... *Antiph.* ℣. *&* ℟℟.

... *ex Nocturno diei,* ... *Feriam.*

... *j. de Script. occurr.* ... *in unam junctis.*

... *ij. & iij. habentur* ... *in qualibet die.*

... *Dicitur* Te Deum.

AD LAUDES.

... *sola* 5. a. Surge & ... columba mea: ostende ... fáciem tuam. *Cant.* 2.

... *HORAS non dicitur* ... *in* ℟℟. *brevibus.*

AD VESPERAS.

... *sola* 6. F. Lauda & ... filia Sion; quia ecce ... vénio, & habitábo in ... dio tui, ait Dóminus. ... *ch.* 2.

DOMINICA ... TRA OCTAVAM.

... *Officium fit de Do-* ... *ut in Psalterio, inci-* ... *à I. Vesperis, quæ erunt* ... *de Sabbato ante Do-* ... *occurrentem, cum* ... *Nativitatis Beatæ* *Mariæ in utrisque Vesperis & Laudibus.*

DIE IX.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. de aquæductu.

Lectio ij.

ET quis justus, si non María justa, de qua sol justítiæ ortus est nobis? quómodo ergo illa inaccessam áttigit majestátem, nisi pulsando, petendo, quærendo? Dénique & quod quærébat, invénit, cui dictum est, Invenisti grátiam apud Deum. Quid? Plena est grátiâ, & adhuc grátiam invénit? Digna prorsus invenire quod quærit, cui própria non súfficit plenitúdo, nec suo potest esse contenta bono, sed quemádmodum scriptū est, Qui bibit me, adhuc sítiet. Petit supereffluéntiam, ad salútem universitátis. Spíritus sanctus, ait, supervéniet in te, & pretiósum illud bálsamum tantâ tibi cópiâ tantâque plenitúdine ínfluet ut copiosíssimè ínfluat circumquáque. Ita est, jam séntimus, jam exhilarantur fácies nostræ in óleo.

Post pauca. Lectio iij.

ALtiùs ergo intueámini, quanto devotiónis affectu à nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María; ut proinde si quid spei in nobis est, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascendit delíciis

áffluens. Hortus plane deliciirum, quem non modò afflàverit véniens, sed & perflàverit supervéniens Auster ille divínus, ut úndique fluant & áffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Tolle corpus hoc soláre, quod illúminat mundum; ubi dies? Tolle Maríam, hanc maris stellam, maris útique magni & spatiósi; quid nisi calígo involvens, & umbra mortis, ac densíssimæ ténebræ relinquuntur?

Die x.

DE OCTAVA.

Ex Epístola sancti Bernardi Abbátis.

Epist. 174. *Lectio ij.*

HOnóra integritátem carnis, vitæ sanctitátem; miráre fœcunditátem in Vírgine, prolem veneráre divínam; magnífica grátiæ inventrícem, mediatrícem salútis, restauratrícem seculórum: exalta dénique exaltátam super choros Angelórum ad cœléstia regna. Hæc mihi de illa cantat Ecclésia, & me éadem dócuit decantáre. Ego verò quod ab illa accépi, secúrus & téneo, & trado, quod non scrupulósius, fáteor, admisérim. Accépi sanè ab Ecclésia illum diem cum summa veneratióne recolendum, quo assúmpta de sǽculo nequam, cœlis quoque íntulit celeberrimórum festa gaudiórum. Sed & ortum Vírginis dídici nihiló-

minùs in Ecclésia
clésia indubitant
festívum atque sa
míssimè cum Ec
tiens, in útero ea
ut sancta prodíret.

Post pauca. *Le*

FUit procul dú
ter Dómini a
quàm nata; nec si
níno sancta Eccl
ctum réputans ip
vitátis ejus diem,
anno cum exulta
versæ terræ vod
táte suscípiens.
quod & copiósior
tiónis benedíctio
descénderit, quæ i
solùm sanctificáre
sed & vitam ab o
ceps peccáto cust
múnem; quod t
teri in natis quid
rum créditur esse
Décuit nimírum
vírginum singulár
gio sanctitátis, ab
peccáto dúcere vi
dum peccáti mor
reret peremptórer
vitæ & justítiæ
obtinéret. Sanctus
tus, quóniam imn
diens ex útero sár
ctum fecit illum.

Die x

DE OCT

Ex libro sancti
Epíscopi, de
Virginitát

Cap. 5. *L*

UNíus sanctæ
partus ómni
rum vírginum est

. María matresChri- sti Patris ejus fáciunt em. Hinc enim & udabílius atque beá- isti mater est, secun- is senténtiam : Qui- facit voluntátem Pa- i qui in cœlis est, hi frater, & soror, r est. Has sibi omnes initátes in pópulo redémit, spirituáliter t : fratres & soróres sanctos viros & san- minas, quóniam sunt cœlesti hereditáte co- a. Mater ejus est tota ia, quia membra ejus ei grátiam parit. Item ejus est omnis ánima ciens voluntátem Pa- jus fœcundíssimâ cari- in iis quos párturit, do- n eis ipse formétur.

Lectio iij.

MAría ergo fáciens vo- luntátem Dei, corpo- r Christi tantúmmodo r est, spirituáliter autem tor & mater. Ac per hoc na fémina, non solùm r, verùm étiam córpo- te mater est & virgo. Et r quidem spíritu, non is nostri, quod est ipse itor, ex quo magis illa áliter nata est ; quia es qui in eum credíde- , in quibus & ipsa est, è filii sponsi appellantur : planè mater membrórū , quod nos sumus ; quia perata est caritáte, ut fi- s in Ecclésia nascerentur, illius cápitis membra sunt ; córpore verò ipsius cá- pitis mater. Oportébat enim caput nostrum, propter in- signe miráculum, secundùm carnem nasci de Vírgine, quo significáret membra sua de vírgine Ecclésia secun- dùm spíritum nascitúra.

DIE XII.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 143. Lectio ij.

VIdétis quibus est Virgo oppignneráta munéribus. Ave, grátiâ plena. Hæc est grátia quæ dedit cœlis glóriam, terris Deum, fidem Géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Hanc grátiam détulit Angelus, accépit Virgo, salútem séculis redditúra. Ave, grátiâ plena. Quia síngulis grátia se est largíta per partes : Maríæ verò si- mul se totam dedit grátiæ plenitúdo. Omnes, inquit Evangelista, de plenitúdine ejus accépimus. Unde & David dicit : Descendit si- cut plúvia in vellus. Vellus cùm sit de córpore, nescit córporis passiónes : sic vir- gínitas cum sit in carne, vítia carnis ignórat.

Lectio iij.

BEnedícta tu inter mulíe- res. Verè benedícta Vir- go, quæ & virginitátis póssi- det decus, matris & pértulit dignitátem. Verè benedícta, quæ & superni conceptûs méruit grátiam, & sustulit integritátis corónam. Verè

benedicta, quæ & divini gérminis suscépit glóriam, & regína totíus éxtitit castitátis. Verè benedicta, quæ fuit major cœlo, fórtior terra, orbe látior: nam Deum quem mundus non capit, sola cepit. Portávit eum qui portat orbem: génuit genitórem suum: nutrívit ómnium vivéntium nutritórem.

DIE XIII.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Nativ. Beatæ Mariæ, Virg. n 7.

Lect. ij.

TOtis medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, & votis ómnibus Maríam venerémur; quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis. In ómnibus síquidem, & per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, Jesum tibi dedit mediatórem. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan & in ipso majestátem vereáre divínam, quód licèt factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis & ad ipsum? Ad Maríam recurre; pura síquidem humánitas in María; non modò

pura ab omni c[...] tióne; sed & p[...] laritáte naturæ. [...] dixérim, exaudi[...] pro reveréntia [...] diet utique ipsam [...] & exáudiet Fili[...] Filíoli, hæc p[...] scala, hæc mea [...] dúcia est, hæc [...] spei meæ.

Lectio iij.

INvenisti, ait [...] grátiam apud [...] liciter. Semper ha[...] grátiam, & sola [...] qua egémus. Pru[...] non sapiéntiam, [...] mon, non divítia[...] nóres, non poté[...] grátiam requiréb[...] rum sola est grát[...] vámur. Quid no[...] cupíscimus, fratr[...] rámus grátiam, & [...] ríam quærámus; [...] quærit, ínvenit, [...] ri non potest. ([...] grátiam, sed grá[...] Deum; nam apud [...] grátia fallax. Qu[...] méritum; nos inv[...] tiam studeámus. Q[...] Num grátiæ est qu[...] mus? Profectò mi[...] Dómini est, quòd [...] mus consúmpti nos[...] Nos perjúri, nos [...] nos homicídæ, [...] tóres, purgamen[...] mundi hujus. Con[...] sciéntias vestras, fi[...] vidéte quia ubi a[...] delíctum, superal[...] grátia. María non

ſed grátiam
de Sequenti.
: I V.
ſto
TIONIS
CRUCIS.
najus.
PERIS.
ia; & ſic in
Jeſſe, qui
ſignum po-
ſum gentes
& erit ſe-
glorióſum.
ſcendet ſicut
m eo, & ſi-
rra ſitienti:
ei, neque
Sicut ovis
ducétur, &
am tondente
iet os ſuum.
i poſúerit pro
m ſuam, vi-
ngævum; &
ini in manu
Iſ. 53.
ſtificábit ipſe
, & iniquí-
pſe portábit.
Iſ. 11.
minus ſignum
s, & congre-
Iſrael, & diſ-
ôlliget à quá-
æ.
óminis tradé-
Sacerdótum,
ondemnábunt
ummalis, Blaſ.

eum morte, & * Tradent eum géntibus, ad crucifigendum; & † Tértiâ die reſurget. ℣. Occidétur Chriſtus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus eſt. * Tradent. Glória. † Tértiâ.
Matth. 20. *Dan.* 9.

Hymnus. S. V.

Crux alma, ſalve, Crux venerábilis,
Torrente Chriſti ſánguinis ébria;
Teſtis dolórum, tu ſupréma
Verba Dei morientis audis.

Tu celſa ſedes, unde ſuos docet;
Vitalis, in quo nos pépe rit, thorus:
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.

Non rapta cæſis hóſtibus ſmpia
Hic arma fulgent; nec dómiti duces
Graves caténis hic trahuntur:
Nobílior Crucis eſt triumphus.

Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Chriſti ſánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles; ſalútem
Plena necis monumenta præſtant.

Crux certa cœli ſémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:

Nunc álterà nobis nefas est
Ire vià malè delicátos.
Laus summa Patri, qui creat ómnia;
Natóque mundum qui répárat Cruce:
Qui cuncta replet, summa sancto
Spirítui, tribus una semper. Amen.

℣. Accípere ánimam meá consiliáti sunt: ℟. Ego autem sperávi in te, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Magnificat. Ant. J. Ego quasi agnus qui portátur ad víctimam; cogitavérunt super me consilia, dicéntes: Eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámplius. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. de Nativit. B. M. Ant. Ex te egrediétur. ℣. Sanctificávit. 414. *Oratio*, Deus. 415.

Postea sancti Cornelii, Papæ & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo, vij. *Orat.* Omnípotens sempiterne. xj.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria cum sua Antiphona, ut in Psalterio.

Hymn. Grates, *cum Doxologia sequenti, quæ dicitur etiam cras ad omnes Horas in Hymnis ejusdem metri.*

Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant. de Psalterio.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Ps. 94. Venite.

Hymnus.

Lignum Crucis mirábile
Totum per orbem prominet,
In qua pependit innocens
Christus, redemptor ómnium.

Hanc nulla cedrus árborem
Adæquat alto vértice,
Quæ poma nescit nóxia,
Sed ferre vitæ præmia.

Tu, Christe, rex piíssime,
Hujus Crucis signáculo,
Diébus, horis ómnibus
Munire nos non ábnuas.

Ut lingua cordi cónsonat,
Comesque cordis púritas,
Laudis tibi perénniter
Munus rependat débitum.

Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Benedictum est lignum, per quod fit justitia. *Sap.* 14.

Ant. 3. *d.* Ab initio cùm perirent superbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confugiens, remísit século semen nativitátis. *Sap.* 14.

Ant. 8. G. Cùm aqua de-

iávit iterum
ontemptíbile
gubernans.

t ligna saltûs
) ; ℟. Quia
rram. 1. Pa-

Scriptura te-

℟. Quóniam
ine, ex ómn-
: transeuntes
, * Exíguo li-
it. ℣. Quem
s, suspenden-
hunc prínci-
távit ad dan-
tiam Israéli.
14. Act. 5.
℟. Duxit A-
suam secum,
m quem præ-
s, ut immo-
Ligna quo-
impósuit, &
altáre. ℣. Pró-
non pepercit
o nobis ómni-
um: * Ligna.
. 8.
℟. De sángui-
t filii Israel su-
postem, & in
us domórum;
sanguis vobis
Nec erit in vo-
rdens. ℣. Re-
retióso sángui-
ni immaculáti
t. Glória Patri.
12. 1. Petr. 1.
OCTURNO.
. Dñus ostendit
m: quod cùm

misisset in aquas, in dulcédinem versæ sunt. Exod. 15.

Ant. 7. b. Nonne à ligno indulcáta est aqua amára? & dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honorári in mirabílibus suis. Eccli. 38.

Ant. 4. A. In hoc ostendisti inimícis nostris, quia tu es qui líberas ab omni malo. Sap. 16.

℣. In te speravérunt patres nostri, Dómine: ℟. Speravérunt, & liberasti eos. Ps. 21.

Lectio iv.

Chósroes Persárũ rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægypto & Africâ occupátis, ac Jerosólymâ captâ, multísque ibi Christianórũ míllibus, partim cæsis, partim in captivitátem cum Zacharía patriarcha adductis, Crucem étiam Dómini quam Heléna in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem asportávit, anno Christi sexcentésimo décimo quarto. Heráclius qui jam ab annis quátuor Phocæ successerat, étiam per sequentes annos multis belli incómmodis, & calamitátibus affectus, pacem bis à Chósroa pétiit: sed hanc ille pertináciter utrâque vice denegávit, nisi Crucifixo abnegáto, sol adorarétur à Románis. Quam impietátem detestátus Heráclius, imploráto Dei auxílio, bellum quasi sacrum suscépit, militésque ad martyrium hortátus, signa cum

sustentábant manus ejus ex utrâque parte. * Et dixit Dóminus: Delébo memóriam Amalec. ℣. Preces supplicationesque cum lácrymis ófferens Christus, exaudítus est; & factus est obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ: * Et. *Exod*, 17. *Hebr*. 5.

Lectio v.

VIctus igitur Chósroes, in fuga, quâ trajícere Tigrim parábat, Medarsen filium, sócium regni desígnat. Quam contuméliam cum Síroes Chósroæ major natu filius ægre ferret, patre simul & fratre interemptis, regno Persárum potítus est, pacemque cum Heráclio fecit, quibusdam acceptis conditiónibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Dómini restitúeret. Captívos itaque, imprímis Zacharíam patriarcham, dimísit cum áliquot Crucis sanctæ partículis, quarum thecam argénteam

lec; ædificavitq altáre, & vocá ejus, Dóminu mea, dicens: * (sólii Dómini Amalec, à gen generatiónem. mihi Angelus i vitátis lignum vi ne maledictum ámpliùs, sed se Agni in illa erun *Exod*. 17. *Apoc.*

Lectio

HAc eádem Ludovícus rum rex, anno ducentésimo qu primo, partem Crucis, quæ in pígnoris apud mílites remánse dúino Orientis I acceptam cum áli dica portióne, e peratóres Ecclési cis partículas da yerant, item Domínicæ Passió

:rumentum, quo
tium persolútum
n constructâ in ré-
magnífică capel-
incta redemptió-
insígnia religióse
ári vóluit.
:dixit rex pópulo
: Dómini exercí-
itque: Ante Dó-
r fiam plusquam
, & ero húmilis
neis, * Et glorió-
bo. ℣. Mihi absit
isi in Cruce Dó-
ri Jesu Christi;
a. * Et. 2. Reg. 6.

NOCTURNO.

c. Mórsibus colu-
terminabantur;
:ptiónem in brevi
t, signum haben-
Sap. 16.
C. Qui conversus
:r hoc quod vidé-
ur, sed per te óm-
itórem. *Sap.* 16.
. Misericórdia ad-
nábat illos; in
:nim sermónum
examinabantur.

s Deus qui man-
Jacob; ℟. Salva-
s de affligéntibus
!.
:ti Evangélii se-
n Joannem.
j. Cap. 12.
npore; Dixit Je-
is Judæórum:
:ium est mundi,
eps hujus mundi
rás; & ego si

exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 8. *de Pass. Domini.*

Exaltáto, dilectíssimi, per crucem Christo, non illa tantùm spécies aspéctui mentis occurrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, & timébis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habentes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster verò intellectus, quem Spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis cœlo terráque radiantem, puro ac líbero corde suscípiat, & interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cùm de Passiónis suæ loquerétur instántiá, dixit: Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; & ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad me.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur forás; * Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit

cum, vivet. * Et. Joan. 12, Num. 21.

C. 7. Lectio viij.

O Admirábilis poténtia Crucis! ô ineffábilis glória Passiónis! in qua & tribúnal Dómini, & judícium mundi, & potéstas est Crucifixi. Traxisti enim, Dómine, ómnia ad te; & cùm expandísses totâ die manus tuas ad pópulum non credentem & contradicentem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxisti, Dómine, ómnia ad te; cùm in execratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, cùm obscurátis lumináribus cœli, & converso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, universaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxisti, Dómine, ómnia ad te: quóniam scisso templi velo, sancta sanctórum ab indignis pontíficibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, & lex in Evangélium verterétur.

℟. Deus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, sic implévit: * Pœnitémini ígitur, & convertímini, ut deleantur peccáta vestra. ℣. Ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit: * Pœnitémini ígitur, & convertímini. Act. 3. Is. 53.

[Ubi hoc fest
commemoratione
Lectio

TRaxisti, D
nia ad te;
uno Judææ tem
brátis significati
bátur, pleno a
cramento, univ
que natiónum d
bráret. Nunc ét
do clárior Lev
dígnitas ámplio
& sacrátior est
dótum: quia Cr
nium fons ben
ómnium est c
rum; per quam
datur virtus de
glória de opp
de morte. Nun
pálium sacrifici
táte cessánte, c
réntias hostiar
poris & sánguin
oblátio: quoni
rus Agnus De
peccáta mundi;
universa pérfic
ut sicut unum e
víctima sacrifi
unum de omni
gnum.]

De sancto C

Ex Epístola san
Epíscopi & M
ad Anton
Lectio

FActus est Co
copus de D
ejus judício, de
penè ómnium
de plebis quæ t
frágio, & de sa
tiquórum & bo

légio ; cùm nemo
ctus esset ; cùm Fa-
us ; id est, cùm lo-
& gradus cáthedræ
lis vacáret : quo
de Dei voluntáte,
mium nostrûm con-
firmáto, quisquis
scopus fieri volue-
fuit necesse est, nec
ecclesiásticam ordi-
n, qui Ecclésiæ non
itátem. Quanta in
epo episcopátu suo
quantum robur áni-
alis firmitas fidei!
a símplici corde &
e pénitùs & laudá-
ius : sedisse intrépi-
imæ in sacerdotáli
, eo témpore cùm
i infestus sacerdóti-
fanda atque infanda
arétur ; cùm multò
is & tolerabíliùs au-
rári adversùs se æ-
príncipem, quàm
Romæ æmulum sa-
i. Nonne hic sum-
itis & fidei testimó-
icandus est? nonne
riósos Confessóres
res deputandus, qui
émporis sedit expe-
poris sui carnífices
ni ferocientis ultó-
ntumcellis óbiit an-
i ducentésimo quin-
io secundo, die dé-
rtá Septembris.)
stiæ quæ secundùm
feruntur, numquam
auferre peccáta :
s autem unam pro
ófferens hóstiam, uná oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. ℣. Sacrifícium & oblatiónem noluísti, Deus ; holocaustum & pro peccáto non postulásti : * Christus. Glória. * Christus. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. Christus mórtuus est 7. 5. pro peccátis nostris, & resurrexit tértiá die secundùm Scriptúras. 1. *Cor.* 15.

Ant. 4. E. Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis ; propter quod & Deus exaltávit illum. *Philip.* 2.

Ant. 2. D. Cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est obediéntiam ; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ. *Heb.* 5.

Ant. 3. a. Sic oportébat Christum pati, & resúrgere, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes. *Luc.* 24.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est ; iis autem qui salvi fiunt, nobis, Dei virtus est. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Prædicámus Christū crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam ; ipsis autem vo-

ctis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

Hymnus. S. V.

UNcta Crux Dei cruóre,
Quàm potens & éfficax!
Hujus attactu jacentes
Erigunt se mórtui:
Christus olim quâ pependit
Tanta vis fuit Crucis.
Públici fontes salútis,
Sacra Christi vúlnera,
Vulnerátos illa sanant
Anguis instar ænei:
Quisquis æger speret, & spe
Non suâ fraudábitur.
Crux tribúnal, quo sedébit
Justus ultor críminum:
Sponte sed nos judicémus,
Cedet ira Júdicis;
Nosque primi puniámus,
Ne secundus púniat.
Tótius Fons sanctitátis,
Sancta quo sunt ómnia,
Qui tuo quodcumque crimen
Expiasti sánguine,
Labe puros, Christe, serves
Christiános móribus.
Sempiterna laus Parenti
Qui creávit ómnia,
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ:
Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. *Apoc.* 5.

Oratio.

DEus, qui nos hodiernâ die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnuâ solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum.

Fit commem. de Nativ. Beatæ Mariæ.

Ant. Benedicta. ℣. Vultum. *Oratio*, Deus. 413.

Posteà sancti Cornelii, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Orat.* Omnípotens. xj.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus est pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Humiliávit.

Capitulum. Act. 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum, & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno: hunc Deus suscitávit tertiâ die.

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * Hic factus est in caput ánguli. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris. * Hic factus est in caput ánguli. Glória Patri. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi, ℟. Et Dó-

ti éxitus mor-

XTAM.
. Cùm esset.
Hebr. 2.
eum propter
ómnia, & per
, qui multos fi-
m addúxerat,
itis eórum per
nsummáre.
eus rex noster
salútem. Deus.
terræ* Operá-
: Deus. Ps. 73.
Dóminum mise-
Et copiósa apud
io. Ps. 129.
ONAM.
. Verbum Cru-

Ephes. 3.
vobis ut possi-
rehéndere cum
ctis, quæ sit lati-
gitúdo, & su-
: profundum:
supereminentem
tátem Christi,
ni in omnem
a Dei.
gnus Dóminus
: magna virtus
. ℣. Et sapién-
n est número,
. Glória Patri
146.
fecisti in pópu-
tuam: ℟. Re-
ráchio tuo pó-
, Ps. 76.
ESPERAS.
stus nos redé-
e de maledicto
pro nobis male-

dictum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno. Gal. 3.

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit Deus, ut nos efficerémur justítia Dei in ipso. 2. Cor. 5.

Ant. 6. F. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniam justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. Rom. 5.

Ant. 5. C. Gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Rom. 5.

Ant. 3. 2. Semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta; secundò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem. Hebr. 9.

Capitulum. Act. 10

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.

Hymnus, Crux alma, ut in 1. Vesperis, 419.

℣. In te confídit ánima mea, Deus; ℟. Et in umbra alárum tuárum sperábo. Ps. 56.

Ad Magníficat. *Ant*: 7. d. Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & tunc plangent omnes tribus terræ, &

T v

videbunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. *Matth.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit commem. de Octava Nativitatis B. M. per Ant. Dómine. ℣. Usque. 407. *Oratio*, Deus 415.

COMPLETORIUM, *ut heri*, 420.

QUATUOR TEMPORA *Septemb. celebrantur Feria iv. Feriâ vj. & Sabbato post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.*

Officium fit de Feria, additis & exceptis quæ hic in his tribus Feriis propria sunt.

Si hodie, vel Feriâ vj. aut Sabbato sequenti occurrat Festum Semiduplex, aut supra, Officium fit de Festo, cum commemoratione de Feria per Homiliam in Evangelium, quæ legitur pro ultima Lectione cum suo ℟. *& per Ant. &* ℣. *de Psalterio, cum Oratione propria Feriæ IV. Temporum.*

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, è tribus fiunt duæ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Respondens Jesu unus de turba, dixit: Magister, áttuli fílium meum ad te, habentem spíritum mutum: qui ubicúmque eum apprehénderit, allídit illum, & spu-

mar, & str
aréscit: &
tuis ut ejí
non potuér
Homília
Chr
Homilia
in

NOn n
plo di
ne jejúnio
Nam si unu
pando sic e
fíeri nequi
pátitur in c
hoc umqua
tur. Jejúni
ne máximè
hoc morbo
de opus es
opus est & j
fide jejúni
addit fortit
phiam qui
dic, & á
mine éffici
póreis virtu
rúm non
addi debe
étiam præc
ergo quant
que gignan
℟. Quar
ejícere spír
Dixit Jesus
nullo pote
oratióne &
tore quóni
minus prec
mansséritis
oratiónibus
* Hoc. *M*
Ad Benec
Increpávit J
mundum,

dídit illum patri
ant autem om-
gnitúdine Dei.

lexis génibus.
hatio.
ndíte tuæ remé-
quǽsumus, Dó-
am ádjuva fra-
t: quæ suâ con-
tiat, tuâ clé-
tineat; Per Dó-
rum Jésum Chri-
tuum, qui te-
: regnat in uni-
sancti, Deus.
v Horas tantùm.
NON.
Mogunríno.
7. Can. 35.
istum jejúnium
do contémpse-
ráre cum céteris
oluerit, in Gan-
lio præcípitur ut
étur, nisi emen-
at.
PERAS, si fiat
itur ad Magní-
, ut in Psaltério,
, flexis génibus,
e Domínica.
SEXTA
TEMPORUM.
& ij. de Scrip-
ure, è tribus

i Evangélii se-
a Lucam.
Cap. 7.
pore; Rogábat
idam de Phari-
nducáret cum il-
ins domum Pha-
uit, Et ecce mulier...

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 33. in Evang. hab. in Basil. S. Clementis. Feriâ vj. IV. Temp: Sept.

Si recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore nisi unguentum fúndimus? Sed secùs pedes Jesu múlier stetit. Contra pedes enim Dómini stétimus, cùm in peccátis pósiti, ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retrò secùs pedes stamus; quia ejus vestígia séquimur quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat. Quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis affectum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Convérsus Jesus ad mulíerem, dixit Simóni: * Dico tibi: † Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. ℣. Ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me: * Dico. Glória. † Remittúntur. *Luc. 7. Exod. 20.*

Ad Benedíctus. *Ant. 6.* P. Dixit Jesus ad mulíerem: Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc. 7.*

Preces, flexis génibus.

Orátio.

ADesto nobis, quæsumus, omnípotens Deus; & in jejúnio corporáli mentem nostram opéribus tuórum réfice mandatórum; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas tantùm.

CANON.

Ex Statútis Synódicis Eustáchii de Belláio, Parisiensis Epíscopi.

Synod. Parisi. Can. 14.

JUbémus ómnibus Cléricis qui ad sacros Ordines aspírant, priúsquam dies quo examinandi sunt advéniat, diligentíssimè sacrosánctum Dei Evangélium, & álios libros qui in Ecclésia nostræ Diœcésis leguntur, assíduè vídeant, & intellígere nitantur, ut nobis ac his qui exámini nostro præficiuntur, idónei, capáces & docti inveníri possint; alióquin ubi comperiémus eos desidiósos & negligentes in his observandis, ab ipsórum Ordinum suscepcióne repellendos vólumus.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, è tribus fiunt duæ.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 13.

IN illo témpore; Dicébat Jesus & hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, & venit quærens fructum in illa, & non [illegible] nit. Et réliqua.

Homília sancti [illegible] Papæ.

Hom. 31. in Evang. [illegible]

Sabb. IV. Temp. [illegible]

TErtiò Dóminus [illegible] ad ficúlneam v[illegible] quia natúram génerⁱ[illegible] máni ante legem; sub[illegible] sub grátia, expéctan[illegible] monendo, visitand[illegible] sívit. Dixit autem ad [illegible] rem víneæ: Ecce an[illegible] sunt, ex quo vénio [illegible] quærens in ficúlnea [illegible] non invénio. Venit an[illegible] gem, quia per natur[illegible] tellectum, quid unu[illegible] exemplo sui, quáliter [illegible] próximum ágere debu[illegible] innótuit. Vénit in [illegible] quia præcipiendo [illegible] Venit post legem; [illegible] tiam; quia pietátis [illegible] séntiam exhibendo mon[illegible]strávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conquéritur; quia quorumdam pravórum mentes, nec inspiráta lex natúralis córrigit, nec præcepta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convertunt. Quid verò per cultórem víneæ, nisi Præpositórum ordo exprímitur, qui, dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt?

℞. Ecce múlier habébat spíritum infirmitátis annis decem & octo; & erat inclináta, nec omníno póterat sursum respícere: [illegible]

..e Jesus, vocávit
.. pósuit illi ma-
..stum erecta est.
..tui, qui sunt in
..unt honórem &
..m Dómino; sed
..iitis est super
.. mali, & incé-
.. infirma. *Cùm.
..um. Luc. 15.

..tum. Ant. & G.
..unusquisque ve-
.. non solvit bo-
.. & dicitadaquá-
..am filiam A-
.. póstruit solvi à
.. die Sábbati ?

..nis gentibus.
..stro.
..ens sempiterne
.. qui per conti-
..tárem, corpó-
.. & méntibus:
.. tuam súpplices
.. ut pià jejunán-
..ióne placátus,
.. nobis subsídia
..utúra; Per Dó-
..rum.
..ad Horas tantùm.
.. NON.
..ynódicis Eustá-
..llácio, Parisien-
..i.
..vis. Can. 14.
..onnulli, indocti
..o ac suæ infir-
..icii, curant se
..os Romæ, aut
..is extra suam
.. absque ullo títu-
..ssúetum refor-
..us, à nonnullis

qui se dicunt Epíscopos, promoventur, sicque promoti ad Diœcésim nostram revertuntur; vólumus hujúsmodi promótos, à sacrórum Ordinum executióne arcendos esse, donec de dicti Epíscopi potestáte, eórum doctrinâ, vitâ & móribus, & título, nobis constíterit.

Die XV.

Octava NATIVITATIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex minus.

Omnia ut in die præter ea quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. super Missus. *n.* 17.

Lectio iv.

Maria aptíssimè sídéri comparátur: quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emittit rádium, sic absque sui læsióne Virgo párturit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírginis Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & inferos pénetrat; terras étiam perlustrans, & calefáciens magis mentes quàm córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia.

Lectio v.

IPsa, inquam, est præclára & exímia stella, super hoc mare magnum & spatiósum necessário sublevára, micans méritis, illústrans exemplis. O quisquis te intélligis in hujus sǽculi proflúvio magis inter procellas & tempestátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre; ne avertas óculos à fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procellis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incurras scópulos tribulatiónum; réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis; réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis; réspice ad Maríam.

Lectio vj.

SI críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso; cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat à corde; & ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exemplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsâ tenénte, non córruis; ipsâ protegénte, non métuis; ipsâ duce, non fatigáris; ipsâ propítiâ, pérvenis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 2. in Matth. n. 1.

ADmodum mirábile est audíre, Deum ineffábilem, inenarrábilem, incomprehensíbilem, Patri coæquálem, per Vírginis ad nos venisse úterum, & ex muliére nasci dignátum esse, avósque habére Davídem & Abráhamum. Et quid dico Davídem & Abráhamum? Etiam illas (quod magis stupendum est) mulíeres, uxórem Uríæ, & Thamar, & Ruth. Hæc áudiens, ánimum érige, & nihil vile suspicéris. Quod si de tuis dúbitas, ab iis quæ ad ipsum spectant, hæc ut credas, inducáris. Longè enim difficílius est, quantùm ad humánum intelléctum pértinet, Deum hóminem fíeri, quàm hóminem Dei Fílium esse. Cùm ígitur audis Fílium Dei fílium esse Davídis & Abrahæ, dubitáre jam désine, te fílium Adæ, Fílium Dei futúrum esse. Neque enim frustra & incassùm seipsum ita humiliásset, nisi nos [illegible]

e. frequéntiùs in
versabátur ore, ob
glóriam, & ob
propinquitátem;
mum ad antiquió-
rit parentem. Hi
áximè mirábiles
ic útpote rex &
; ille ut patriarcha
ta. Et unde probá-
ies, Christum ex
tum esse? Si enim
ro, sed ex mulíe-
natus est, Vírgi-
a genealógia non
quómodò sciémus
Davíde esse ortum?
priùs perquiren-
Quómodo ex Da-
o orta fúerit? Quo
tem sciémus ex
rtum esse? Audi
abriéli præcipien-
iter Vírginem des-
viro, cui nomen
ph, de domo &
David. Quid diá-
las, cùm audis,
& família David

uxórem, quàm ex cognatióne sua. n. 4. *Lectio ix.*

VErùm ex génere David Vírginem fuisse ex jam dictis palàm est. Jam verò óperæ prétium fúerit dícere, cur non illíus, sed Joséphi genealógiá Evangelista dúxerit. Quâ de causâ ígitur? Non erat mos apud Judæos mulíerum genealógias téxere. Ut ígitur secundùm morem ágeret, nec viderétur illum ab inítio tránsgredi, utque simul nobis Vírginis genus indicáret, ipsíus majóres réticens, Joséphi genealógiam duxit. Si enim id de Vírgine fecísset, novitátis notam non effugísset; si Joséphum tacuísset, Vírginis progenitóres non nossémus. Ut ítaque discámus quæ esset María, & unde orta, legésque intactæ manérent, sponsi ejus genealógiam contéxuit, & ex domo David ostendit esse. Hoc enim commonstráto, illud quo-

Postea S. Euphemiæ, Virg. & Martyris, Ant. Infirma. ℣. Deus præcinxit. xliij.
Oratio, Deus, qui inter cétera. xlvij.

DIE XVI.
In Festo
SANCTI LEOBINI,
Carnutensis Episcopi.
Duplex-minus.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæsequuntur.
Oratio, Deus, qui ad pascendam. *infra*, 436.
IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

Leobínus húmili loco apud Pictávos natus, ruri primùm pascendis grégibus occupátus, perfectióris vitæ desidério incensus ad próximum se recépit monastérium, ubi per octo annos pietátis & litterárum rudimenta dídicit, ac tandem comam depósuit. Pòst, Avíto suadente quò convénerat, plura peragrávit Gálliæ monastéria, & sanctitáte célebres viros ádiit, ut eórum vitæ ratiónem, & præcípuas virtútes in se transferret. Cóluit inter céteros sanctum Lupum ínsulæ Bárbaræ prope Lugdúnum Abbátem, qui pósteaLugdunensis Epíscopus fuit, & quinque annos sub ejus disciplína sanctíssimè vixit. Cóntigit eo témpore ut moto Francos inter & Burgundos bello, monastérium à militibus occuparétur; mó-

nachis autem ... tis, solus ibi ... sene mansit ... apprehensum ... cruciárunt, ... quasi eneċtum ... verùm divín... virtúte, servá...
Lecti...

Ubi convá... ad sancti... Pértico Abbá... quo benignè ... ejus monasté... fício funċtus ... lò pòst mórt... pétiit, ibíqu... sóciis solitári... xit. Brevì diff... ejus famà, éc... ráculis, Ethér... Epíscopo no... Diáconus pri... Présbyter ord... nastério Bri... ċtus fuit. In ... ad perfeċtiór... normam pe... prætermísit; ... seipsum in ... giósæ obser... plum præbére ... esse magis qu... piens, de rel... nastérii præfe... privátus & ig... sæpe deliberá... sancto Cæsár... Epíscopo, qu... Albíno And... rat, correpti... remissus est.
Lecti...

Mortuo ... rio, ór...

suffrágiis, re-
& invítus in
suffectus fuit.
s tam pie prú-
effit, ut cum
imo Antístite
comparári. De-
vendi ratióne
um immutávit;
onásticæ asperi-
otális officii la-
ctuó conjunxit.
erbis & in opé-
randam in Gál-
licam disciplí-
um cóntulit. Se-
lio Aurelianensi
enséfimo qua-
ono, & in Pa-
quingentésimo
no primo. De-
ætáte, fractus la-
multis infirmitá-
issimè tolerátis,
de Ecclésia, præ-
ne méritum, an-
quingentésimo
no séptimo mi-
ristum. Ejus me-
nedictióne est,
território Ble-
res extant Paro-
siæ ejus nómine

OCTURNO.
i Evangélii se-
Matthæum.
Cap. 24.
npore; Dixit Je-
ulis suis: Vigi-
escítis quá horá
estet ventúrus
a.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang. hab. in Basil. Lateran.

VOs qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis; de quibus profectò animálibus Deo per Psalmistam dícitur: Animália tua habitábunt in ea; & sæpè vidémus quòd petra salis brutis animálibus pónitur, ut ex éadem salis petra límbere débeant & melioári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis debet esse sacerdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necesse est quæ singulis dicat, unumquemque quáliter admóneat, ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod profectò condiméntum ille veráciter próximo impendit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit.

Lectio viij.

SEd tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus osténdimus, si nos ipsi divíno amóre compúngimur & humánæ vitæ, quæ sine culpa transíri nequáquam potest, quotidiánas lácrymis máculas lavímus. Tunc autem de nobis verè compúngimur, si studiósè patrum præcedéntium facta pensámus, ut ex conspectu illórum glória, in nostris nobis óculis nostra vita sordéscat.

dinis, quo beátus Joannes Chrysóstomus peccántes argúere non déstitit, & multíplices ærumnas pro tui nóminis amóre superávit; Per.

AD VESPERAS, fit commem. S. Arnulphi, Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus.xix. *Oratio*, Da Ecclésiæ. xxij.

DIE XIX.

In Festo

SANCTI ARNULPHI,

Vapincensis Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Pontificum.

Oratio, Da Ecclésiæ. xxij.

Lectio iij.

ARnulphus Vindocíni claris paréntibus ortus, ibídem in Monastério sanctíssimæ Trinitátis recèns fundáto, monásticæ vitæ professiónem emísit. Sic autem in eo instituto præ céteris sciéntiâ, & cunctis virtútibus enítuit, ut deinceps ad sacerdótii ápicem meruerit promovéri. Pérvigil in oratiónibus, carnem jejúniis macerábat, in obediéntia primus; in patiéntia plácidus, omnes in Christo díligens amóre Dei fervébat. Ab Oderíco Abbáte Romam ductus ob exímias dotes caríssimus fuit Alexandro Papæ secúndo, qui & illíus grato plúrimùm gaudébat collóquio, & útili fruebátur consílio in iis máximè quæ ad Deum & ad animárum salútem pertinébant. Ecclésiæ Vapincensi præfectus, ex obediéntia munus episcopále

suscépit; in
vivendi modum
paupertátem n
sed simplex & h
nibus profícere
tos labóres, m
la, mutiláto éti
propter justítian
nique carnis,
mundi superát
ánimam cœlo r
círciter milléfin
simo quarto. C
culis, inter qu
docíni célebre e
rum aquis subm
cto ejus cadáver
restitúerit; und
istud in Vindo
nastério inter
quias étiam hód

DIE

SS. EUST

& Sociorum,

Commem

Pridie AD V
pro commem. sanct
tyrum, Ant. C
rint. ℣. Virílite
tio, Exaudi nos

Lectio

EUstáchius
puos Ecclé
Mártyres, toto
bétur illústria. I
quitàs cóndita e
in qua ejus di
morem primit
Agapæ seu cari
via fiébant in g
perum, fuse
précibus ut Mé
plo benéfici, ej
glóriæ consorte
tererent.) Sæc

... filios habuisse
...tur. Horum sa-
...in eádem Diacó-
...isse sérvita, do-
... sæculo duodé-
...hili corpus transf-
...illias, in mo-
...sti Dionysii de-
..., & cónditum
..., quod ibídem
...bus, ejus nómi-
...t. Blesis in Ec-
...Collegiáta sancti
...emat Eustichio
...érátum, qui ad Ec-
...hedrálem transf-

...DES, pro com-
...um Martyrum,
℣. Multæ. xvj.
...ratio.
...nos, Dómine,
...ium tuórum Eu-
...iórum victórias
..., ut córdibus ex
...one succensis, in
...déliter ambulé-

...S XXI.
... Festo
... MATTHÆI,
... Evangelistæ.
...ex-majus.
... Communi Apo-
..., additis quæ se-

...ESPERIS.
...ificat. Ant. 8. G.
...hóminem seden-
...nio, Matthæum
...ait illi: Séquere
... 9.
...infra ad Laudes.
...m. SS. Barachii,
...Ant. Córpora ip-
sórum in pace sepulta sunt; & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Eccli. 44.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt: ℟. Et non tanget illos tormentú mortis. Sap. 3.

Oratio, Deus, qui nos sanctórum Baráchii. *infra*, 444.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Hyerónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 3. Lectio iv.

MAtthæus, qui & Levi, ex Publicáno Apóstolus, primus in Judæa propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Christi Hebráicis lítteris verbísque compósuit. Quod quis póstea in Græcum transtúlerit, non satis certum est. Porrò ipsum Hebráicum habétur usque hódie in Cæsariensi bibliothéca, quam Pámphilus martyr studiosíssimè conf écit. Mihi quoque à Nazaræis, qui in Berœa, urbe Syriæ, hoc volúmine utuntur, describendi facultas fuit. In quo animadvertendú, quòd, ubicumque Evangelista, sive ex persóna sua, sive ex persóna Dómini Salvatóris, véteris Scriptúræ testimóniis abútitur, non sequátur Septuaginta translatórum auctoritátem; sed Hebráicam, è quibus illa duo sunt, Ex Ægypto vocávi Filium

prædicandi Evangélii munus est commissum, idque méritò: oportébat enim ut ille qui ad salútem humáni géneris advénerat, quique díxerat, Non veni vocáre justos, sed peccatóres ad pœniténtiam; ad exemplum eórum qui salvandi erant, ei hómini potíssimùm prædicandæ salútis munus injúngeret, qui à peccátis conversus & à telónio suscitátus fúerat: ut ab illo, quanta sibi esset adventu Christi benígnitas colláta, hómines díscerent. Nam post remissiónem peccatórum, largítus est étiam ipsi suscitatiónem mortuórum, & mundatiónem lepræ, & virtútes sanatiónum, & fugatiónem dæmonum; ut non solùm verbo persuadéret auditóribus, sed facto étiam Evangélia pérditis homínibus prædicáret, quòd scílicet possent per pœniténtiam recuperári.

tantes,
dam dó
que gest
rábiles
Deo pe
cunctis
rente;
thæus
gélium
thæus
enim ab
búerim
liquos:
máximé
sancti
virtúte
scriptió
lium vo
nárum
niam p
ficatió
demptió
filiórum
tátem,
ternitát
tiávit.
IN II
Lectio

…ĉti Hierónymi …byteri.
…th. Lib. 1.

Evangelistæ, …er verecúndiam …nórem Matthæi, …m nómine ap…áto; sed dixé… dúplici quippe …it. Ipse autem secúndum illud …ióne præcipitur, …sátor est sui in …rmónis: & in Dic tu peccáta …tificéris) Mat…publicánum nó…stendat legénti…i debére salútem …ad melióra con…ùm ipse de pu…apóstolum fit re…us. Arguit in hoc …yrius, & Julìá…us, vel imperí…ici mentientis, …m eórum qui sta…int Salvatórem, …onabíliter quém…ntem hóminem …cùm tantæ vir…aque signa præ…uæ Apóstolos, án…derent, vidisse …n est. Certè ful…& majestas divi…ltæ, quæ étiam …fácie relucébat, …d se videntes trá…rat aspectu. Si …agnéte lápide & …c esse vis dícitur, …, & stípulam, & …i cópulent; quan…Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos volébat.

Lectio viij.

ET factum est, discumbente eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres venientes discumbébant cum Jesu. Vidébant Publicánum à peccátis ad melióra conversum, locum invenisse pœniténtiæ; & ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque verò in prístinis vítiis permanentes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi & Scribæ múrmurant: sed pœniténtiam agentes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo, & non sacrifícium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docendi, & spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Pro SS. Barachio & Besorio,
Lectio ix.

SAcra beatórum Baráchii mártyris membra cum óssibus sancti Besórii ante séculum décimum-tértium ad Castrum Blesense translátа sunt. Anno síquidem millésimo centésimo septuagésimo primo, Guillelmus Theobaldi Blesensis Cómitis fílius, Senonensis Epíscopus, & Sedis Apostólicæ legátus ea, præsente Ludovíco séptimo Francórum Rege, in ejusdem Castri Oratório cum parte óssium sancti Carilèphi capsâ inclúsit.

Cùm autem anno milléſimo ſexcentéſimo quinquagéſimo tértio capſa hæc præ vetuſtáte defíceret, Jacóbus Epíſcopus Carnutenſis, hâc die coram Gaſtóne Fránciæ Ludovíci décimi quarti Regis pátruo, & Bleſenſi Cómite, éadem oſſa in áliam tránſtulit, factâ licéntiâ ut horum Sanctórum memória, conceſſis quadraginta diérum indulgéntiis, feſtívo ritu ibídem celebrarétur.

Ad Benedictus. *Ant*. 3. a. Relictis ómnibus, Levi ſecútus eſt Jeſum; & fecit ei convívium magnum in domo ſua. *Luc*. 5.

Oratio.

DEus, qui ineffábili miſericórdiâ, beátū Matthæum ex publicáno Apóſtolum elígere dignátus es: da nobis, ejus exemplo & interceſſióne, ut poſt te, relictis ómnibus, ambulantes, tibi fírmiter adhærére valeámus; Qui vivis & regnas.

Fit commem. SS. Barachii & Beſorii, Ant. Oſſa eórum púllulent de loco ſuo: nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt ſe in fide virtútis. *Eccli*. 49.

℣. Juſti in perpétuum vivent, ℟. Et apud Dóminum eſt merces eórum. *Sap*. 5.

Oratio.

DEus, qui nos ſanctórum Baráchii mártyris, & Beſórii ſacris pignóribus decoraſti; concéde propítius,

ut quorum mer
rámur in terris, l
interceſſióne m
cœlis; Per.

AD II. VE

Ad Magníficat
Miſericórdiam
non ſacrifícium
veni vocáre juſt
catóres ad p
Matth. 9. *Luc*.

Oratio, Deus
fábili. *ut ſuprà*.

Fit commem. S
& Soc. Mart. A
óderint. ℣. Viri
Communi, xliij.
nue. *infra*, 446

Deinde S. Sil
choreta, *Ant*.
℣. In umbra.
tio, Propítius eſt

DIE X

In Feſt

SS. MAUR

& Sociorum ej

Semidup

Omnia de Com
rium Matyrum,
ſequuntur.

Lectio

SUb Maximiá
Diocletiáno
ſtus império, Ita
lias eſt profectu
exércitu légio m
Thebæi appella
in auxílium nov
tóri ab Orientis
ſti vénerant, vi
béllicis ſtrénui, n
túte, ſed nobili
Evangélici præc
ſub armis non in
Maximiánus ſac

rum conveni-
jussit, atróci
ióne, ut per
ma consecrátas
id Thebæi de-
ins. Eo itaque
stiánus Agau-
ubi octávo ab
liári inter Al-
nsíderant, &
eamque ex le-
glécta impéria
jubet, céteros
iséria. Ubi ad
nuntiátio he-
, vociferátio
stris exóritur,
prófana sacra
atúros, extré-
pátimi esse,
is christiánam
. Hæ comper-
ánius impetat,
cimus eórum
, & céteri ni-
l ea quæ spré-
pellantur. Per-
ue qui décimus
rat.
tio iij.
in illis martyr-
sus ardor, sua-
nis sancto Mau-
imicério legió-
Exsupério cam-
Cándido sena-
r exhortabátur
pro sacramento
as ultro profún-
tenenturque con-
li jam in cœlum
Itaque hæc Ma-
andáta mittunt
& fórtia: Míli-
mperátor, tui;

sed tamen servi Dei. Tibi
milítiam debémus, illi in-
nocéntiam: tenémus ecce
arma, & non resístimus. Si
quid in nos ultra statúeris,
ignes, torménta, ferrum
subíre paráti sumus; Chri-
stiános nos fatémur. Maxi-
miánus despérans gloriósam
eórum constántiam posse re-
vocári, una senténtia intér-
fici omnes decrévit, & rem
cónfici, circumfúsis agmíni-
bus, jubet. Cædebantur ita-
que passim gládiis non recla-
mantes, saltem aut repu-
gnantes, sed depósitis armis,
cervíces persecutóribus, vel
intéctum corpus offerentes.
Non vel ipsa suórum multi-
túdine eláti sunt, ut ferro
conarentur asserere justítiæ
causam; sed hoc solum remi-
niscentes se illum confitéri
qui nec reclamando ad occi-
siónem ductus est, & tam-
quam agnus non apériens os
suum; ipsi quoque tamquam
grex Dominicárum óvium
laniári se tamquam ab ir-
ruéntibus lupis passi sunt. Re-
veláta sunt post annos ferè
centum eórum córpora san-
cto Theodóro Octodurensi
Epíscopo, qui Concílio Aqui-
leiensi sub sancto Ambrósio
subscripsit, & hinc deláta
várias in partes eórum relí-
quiæ, & diffúsa venerátio.
¶ Eódem die celebrátur in
Biturígibus apud Lepróssum
sancti Silváni depositio, qui
cum in vicínis late provin-
ciis Christi fidem prædicas-
set, solitárius deinceps vi-

xit; ibíque defúnctus, crebris miráculis, ac præsertim grátiâ curatiónum illustris fuit. E castro Blesensi ad Cathedrálem tránsiit ejus memória unâ cum tituloCapellániæ, qui pridem in dicti castri Ecclésia pósitus fúerat.

Oratio.

ANnue, quæsumus, omnípotens Deus, ut sanctórum Mártyrum tuórum Mauríciii & Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur; Per.

AD LAUDES, fit commem. S. Silvani, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. xxxv.

Oratio.

PRopítius esto peccátis nostris, Dómine; &, intercedente beáto Silváno, animárum nostrárum medére languóribus; Per.

VESPERÆ à Capitulo de sancta Thecla, Virg. & Martyre, ut in Communi Virginum, xliij.

Oratio, Præsta, quæsumus. *infra.*

Fit commem. SS. Mauricii, & Soc. Ant. ℣. Datæ sunt. ℣. In æternum. xviij. *Oratio*, Annue. *suprà.*

DIE XXIII.
In Festo
SANCTÆ THECLÆ,
Virginis & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, additis quæ sequuntur.

AD NOC[...]
de Scriptura occu[...]
in unam junctis.
Ex libro sancti[...]
Epíscopi, de V[...]
Lib. 2. Cap. 3. n.
Lectio

THecla cópul[...] nuptiálem [...] furóre damnáta [...] étiam bestiárum [...] veneratióne mu[...] que paráta ad fer[...] pectus quoque d[...] rórum, ac vitál[...] offerret leóni, [...] impudícos detulé[...] pudícos referren[...] erat lingentem [...] cubitáre humi, n[...] cantem sono, q[...] vírginis corpus [...] posset. Ergo ad[...] dam suam béstia[...] oblíta natúræ, n[...] dúerat quam hó[...] ferant.

Lectio i[...]

VIdéres quâda[...] transfusióne [...] feritátem indúto[...] imperáre béstiæ [...] exosculantem p[...] nis, docére quid [...] debérent. Non i[...] bus flexit, non c[...] petus rápuit, non [...] ira exaspéravit [...] decépit assuétos, [...] natúra possédit. [...] religiónem, du[...] Mártyrem: docué[...] castitátem, dum [...] hil áliud nisi pla[...] culantur; deme[...]

, tamquam ve-
is ne vírginem
rent.
ratio.
uæsumus, om-
s Deus, ut præ-
Thec'a, sicut in
:u prima Domí-
is imitátrix ení-
agilitáti nostræ
:adjutrícem ex-
Dóminum no-
Christum, &c.
Æ de Sequenti.
XXI V.
Festo
SOLLEMNIS,
UTENSIS
scopi.
x-majus.
ESPERIS.
Feria 5 & sic
,
us est homo fir-
amentum gen-
atrum, stabili-
puli. Eccli. 49.
D. Crevit; &
Dóminus; cœ-
us Dómini esse
lic. 13.
. Erudiet illum
judício: Deus
illum. Is. 28.
. Erat minister
Dómini ante
lótis. 1. Reg. 2.
Proficiébat at-
t, & placébat
, quàm homí-
g. 2.
1. Tim. 3.
e ministráve-
gradum bonum
it, & multam

fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Hæc dicit Dóminus: * Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum, & portáret ephod. ℣. Non de ómnibus dico; ego scio quos elégerim: * Elégi. Glória Patri. * Elégi. 1. Reg. 2. Joan. 13.

Hymnus.

SOllemnem résonat Gállia, quà Liger,
Et quà sulcat agros Authura fértiles,
Cui nunc prona Patróno
Blesárum juga súpplicant.

Formárat púerum Pontíficis manus:
Hinc crevit píetas: tum venerábilis
Ibat præco, profánis
Latè numínibus pavor.

Hunc, Flavi, móriens substítuis gregi:
Felix augúrium! prótinus hunc patrem
Carnútum sibi poscit:
Electum Deus ápprobat.

Delátâ trépidus prófugit ínfulâ;
Speluncas pénetrat, notaque vix feris
Quærit lustra; latére,
Quàm leges dare, clárior.

Quos ah! quos gémitus grex tener édidit!
Lustrant saxa vagi, curvaque vállium:
Sic tellus vocat imbrem
Siccis tórrida sólibus.

Sit laus summa Patri ; summaque Fílio,
Qui primus látuit, dum rútilum gravi
Celat córpore Numen ;
Sit, Flamen, tibi par decus. Amen.

℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis ; ℟. Quóniam dabis eum in benedictiónem. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Vir consílii est : ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater : & adducétis ad vos omnes factóres legis, & inténdite in præceptum ejus. 1. *Mach.* 2.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. sanctæ Thecla, Ant. Casta generátio in perpétuum coronâta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut præclâra virgo Thecla, sicut in muliebri sexu prima Domínicæ passiónis imitátrix exstitit, ita fragilitáti nostræ promptam se adjutrícem exhíbeat ; Per.

COMPLETORIUM, *de Feria, ut in Psalterio.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 5. *Ps.* Venite.

Hymnus.

QUi bonos fort
nus ipse Pa
Christe, pastóre
gementi
Redde Sollemni
dumque dei
Eripe sylvis.
Plebs Aventínensi
relicti
Múneris sedem
ctus ille
Clamat, insect
que sacris
Déserit urbem.
Ergo defunctus v
cellá,
Antra Sollemni
sa linquit ;
Cæca vis illum
get intus
Ardor euntem.
Ut redit, festi
cuncta
Pláusibus : Salv
En amáti,
En ades tand
inquiétos
Sólvere luctus.
Quin Aventínum
morantem :
Scande, quid c
ritum tribúi
Scande ; Solle
bus monent
Vócibus instat
O novum pugna
stupendum !
Mox piam liter
dirémit :
Facta pars dupl
hinc uterqu
Accipit unam.
Sancte Sollemnis,
secundâ

ɔipartitus, géminus
nébit :
fis præsens ; &
unque, Pastor,
: gentem.
laus Patri ; tibi ,
te, summa :
is laudes cane, ter-
per quem
mus, si quæ peri-
s jactat
ra mundus.
nen.

NOCTURNO.

ı. G. Vidit pópulus
us, & posuérunt
em suum, & prín-
cerdótum, ut cura
de sanctis. 1. Ma-
.
4. E. Dóluit, &
uérunt renes ejus;
ipse in montes, in
:ulta in desérto.
. 2.
3. a. Quæsiérunt
non est inventus,
:érunt post hæc Dó-
, utrumnam ven-
et. Respondítque
s : Ecce abscóndi-
. Reg. 16.
ɔtexit me in abs-
:abernáculi sui Dó-
R. Et nunc exaltá-
meum. Ps. 26.
:ctiones de Scriptura
.

Lect. R. Audívit
ulum per famílias,
Dóminum : * Cur
, Dómine, servum
:ur imposuísti pon-
:rsi pópuli hujus su-
Non possum solus
sustinére omnem pópulum
hunc. V. Veritátem dico,
testimónium mihi perhi-
bente consciéntiâ meâ, quó-
niam tristítia mihi magna
est. * Cur afflixisti. Num. 11.
Rom. 9.

Post ij. Lect. R. Dóminus
ait : Frater tuus, ecce egre-
diétur in occursum tuum,
vidensque te, lætábitur cor-
de : lóquere ad eum. * Et
ostendam vobis quid ágere
debeátis. V. Ecce viri quæ-
runt te : Surge ítaque, des-
cende, & vade, nihil dúbi-
tans ; * Et ostendam vobis.
Exod. 4. Act. 10.

Post iij. Lect. R. Præcipe
ei, & corróbora eum, at-
que conforta ; * Quia † Et
ipse præcédet pópulum istum,
& dívidet terram. V. Assú-
me eum, & adduc tecum ;
est enim útilis in ministé-
rium : * Quia. Glória Patri.
† Et ipse præcédet. Deut. 3.
2. Tim. 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Egressus est in
occursum ejus, postquam re-
versus est, sacerdos Dei ; &
benedixit ei. Gen. 14.

Ant. 6. C. Ait ad om-
nem pópulum : Certe vidé-
tis quem elégit Dóminus,
quóniam non sit símilis illi.
1. Reg. 10.

Ant. 2. D. Senióribus se-
déntibus, locútus est ad pro-
pinquum : Cedo juri, tu
meo útere privilégio quo
me libenter carére profíteor.
Ruth 4.

V. Si non humíliter sen-

xit; ibíque defunctus, crebris miráculis, ac præsertim grátiâ curatiónum illustris fuit. E castro Blesensi ad Cathedrálem tránsiit ejus memória unà cum títuloCapellániæ, qui pridem in dicti castri Ecclésia pósitus fúerat.

Oratio.

ANnue, quæsumus, omnípotens Deus, ut sanctórum Mártyrum tuórum Mauricii & Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur; Per.

AD LAUDES, fit commem. S. Silvani, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. xxxv.

Oratio.

PRopítius esto peccátis nostris, Dómine; &, intercedente beáto Silváno, animárum nostrárum medére languóribus; Per.

VESPERÆ à Capitulo de sanctâ Theclâ, Virg. & Martyre, ut in Communi Virginum, xliij.

Oratio, Præsta, quæsumus. *infra.*

Fit commem. SS. Mauricii, & Soc. Ant. ℣. Datæ sunt. ℣. In æternum. xviij. *Oratio*, Annue. *suprà.*

DIE XXIII.

In Festo

SANCTÆ THECLÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, additis quæ sequuntur.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus. *Lib. 2. Cap. 3. n. 19. & 20.*

Lectio ij.

THecla cópulam fúgiens nuptiálem, & sponsi furóre damnáta, natúram étiam bestiárum virginitátis veneratióne mutávit. Namque paráta ad feras, cùm aspectus quoque declináret virórum, ac vitália ipsa sævo offerret leóni, fecit ut qui impudícos detúlerant óculos, pudícos referrent. Cérnere erat lingentem pedes béstiam cubitáre humi, muto testificantem sono, quòd sacrum vírginis corpus violáre non posset. Ergo adorábat prædam suam béstia, & própriæ oblíta natúræ, natúram indúerat quam hómines amíserant.

Lectio iij.

VIdéres quâdam natúræ transfusióne, hómines feritátem indútos sævítiam imperáre béstiæ, béstiam exosculantem pedes vírginis, docére quid hómines debérent. Non impastos cibus flexit, non citátos ímpetus rápuit, non stimulátos ira exasperávit, non usus decépit assuétos, non feros natúra possédit. Docuérunt religiónem, dum adórant Mártyrem: docuérunt étiam castitátem, dum vírgini nihil áliud nisi plantas exosculantur; demersis in ter-

. crypta Basílicæ
æ in cacúmine
:, qui paulò post
lestructâ, sancti
orpus usque ad
Turonensis ætá-
n remansit.
qui egrediun-
éscere fecérunt
eum in terra :
ı pacis erit in-
os : & † Qui
vénient, & ædi-
emplo Dómini ;
quia Dóminus
misit me ad
unt duæ olívæ,
lelábra, in con-
ini terræ stan-
ium pacis. Gló-
Qui procul sunt,
ædificábunt in
nini ; & sciétis
ıus exercítuum
l vos. *Zach.* 6.

IOCTURNO.

. Unxit te Dó-
hereditátem suá
n ; & liberábis
um. 1. *Reg.* 10.
F. Requiéscere
Dóminus super
m.; & adjungé-
ad eos, & erunt
os qui se cépe-
.
ı. Reges vidé-
isurgent prínci-
ɔrábunt propter
quia fidélis est ;
Israel, qui elégit

ɔunt gentes no-
Dómine ; ℟. Et

omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps.* 101.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore ; Dixit Jesus ad Legisperítos & Pharisæos : Cùm invitátus fúeris ad núptias, non discumbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Ep. 148. ad Valerium.

COgitet religiósa prudéntia nihil esse in hac vita, & máximè hoc témpore facílius & lætius, & homínibus acceptabílius Epíscopi aut Presbyteri officio, si perfunctórie atque adulatórie res agátur ; sed nihil apud Deum misérius, & trístius, & damnabílius. Item nihil esse in hac vita, & máximè hoc témpore difficílius, laboriósius, periculósius Epíscopi, aut Presbyteri officio ; sed apud Deum nihil beátius, si eo modo militétur quo noster Imperátor jubet. Quis autem iste sit modus nec à pueritia nec ab adolescéntia mea dídici : & eo témpore quo díscere cœperam, vis mihi facta est mérito peccatórum meórum, (nam quid áliud exístimem néscio,) ut locus gubernaculórum mihi traderétur, qui remum tenére non nóveram.

℟. Dóminus constítuit eum príncipem possessiónis

suæ, * Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, & senes ejus prudéntiam docéret. ℣. Hic in Ecclésia accépit verba vitæ dare nobis; * Ut erudíret príncipes ejus. Ps. 104. Act. 7.

Lectio viij.

Sed árbitror Dóminum meum proptérea me sic emendáre voluísse, quod multórum peccáta nautárum ántequam expertus essem quid illic agátur, quasi dóctior & mélior reprehéndere audébam. Itaque postquam missus sum in médium, tunc sentíre cœpi temeritátes reprehensiónum meárum, quanquam & ántea periculosíssimum judicárem hoc ministérium. Et hinc erant lácrymæ illæ quas me fúndere in civitáte, ordinatiónis meæ témpore, nonnúlli fratres animadvertérunt; & nesciéntes causas dolóris mei, quibus potuérunt sermónibus qui omníno ad vulnus meum non pertinérent, tamen bono ánimo consoláti sunt.

℟. Locútus est ómnia verba quæ díxerat Dóminus, & fecit signa coram pópulo; * Et crédidit pópulus. ℣. Intendébant turbæ his quæ ab eo dicebantur, unanímiter audiéntes, & vidéntes signa quæ faciébat: * Et crédidit. Exod. 4. Act. 8.

Lectio ix.

Sed multò valde, multò ámpliùs expertus sum quàm putábam; non quia novos áliquos fluctus aut tempestátes vidi, quas antè non nóveram, vel non audíeram, vel non légeram, vel non cogitáveram; sed ad eas evitandas aut perferendas, solértiam & vires meas omníno non nóveram, & alicujus momenti arbitrábar. Dóminus autem irrísit me, & rebus ipsis vóluit osténdere me ipsum mihi. Quod si non damnando, sed miserando fecit, hoc enim spero; certè vel nunc cógnita ægritúdine meâ, débeo Scripturárum ejus medicamenta ómnia perscrutári, & orando ac legendo ágere, ut idónea valetúdo ánimæ meæ ad tam periculósa negótia tribuátur.

℟. Adjurávit omnes qui reperti fuérunt, & ábstulit cunctas abominatiónes; * Et † Fecit omnes servíre Dómino Deo. ℣. Qui recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt. * Et fecit. Glória. † Fecit. 2. Paral. 34. Act. 2.

Te Deum.

℣. Sacerd. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu Regum; ℟. Et non confundébar. Ps. 118.

AD LAUDES.

Ant. Dilectus à Dómino Deo suo, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente sua. Eccli. 46.

8. G.

Ant. 2. D. Exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum, & in diébus ejus

proſperátum eſt, ut tollerentur gentes de regióne. 1. *Mach.* 14.

Ant. 4. ç. Qui conturbábant pópulum ſuum, repulſi ſunt præ timóre ejus; & omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. 1. *Mach.* 3.

Ant. 1. ſ. Directa eſt ſalus in manu ejus, & lætificábat Jacob in opéribus ſuis, & in ſéculum memória ejus in benedictióne. 1. *Mac.* 3.

ꝟ. *Ant.* 3. à. Notum fecit regi, & exaltávit vocem ſuam in prophetía, delére impietátem gentis. *Eccli.* 48.

- *Capitulum.* Eccli. 45.

MAgnificávit eum Dóminus in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit. Glorificávit illum in conſpectu regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, & oſtendit illi glóriam ſuam.

Hymnus.

SAcro de ſólio, quæ látuit diù
Lucem prome, Pater; celſa palátia
Implébit tua vox; vox tuá grándibus
Reges erúdiet ſonis.

Gentes qui dómuit, ſe tibi Clódovix
Submittet dómitum; nil tímidus Dei
Quæ ſint jura docet, quantus & ímperet
Summis régibus Arbiter.

At non aggréderis ſégnior ágmina;
Chriſtum caſtra ſonant bárbara; férreum
Miles, Chriſte, tibi ponit acínacem,
Jam ſpreti Jovis ímmemor.

Sed quid per pópulos vana fremit Gothus?
Errorísque faces véntilat ímpias?
Vates ultor ades: ſacrílego fera
Pandis fúnera príncipi.

Idem fata piis próſpera núntias:
Te reſponſa Dei Rex dúbius rogat;
It, te vate, ferox: déſuper ádvolat
Certo láurea víncere.

Illinc perpétuis creſcet honóribus
Nomen, Chriſte, tuum: jam Lígeri celer
Reſpondet Rhódanus: jam fídei juga
Pyréne ſubit ínſolens.

Curis tuta tuis cónſtitit háctenus
Latè Relígio: nos tua píngimus
Læti facta; tuis fac précibus ſacram
Mores ut réferant fidem.

Immortále tibi, ſumme Pater, decus;
Summi terra canat Progéniem Patris;
Et qui corda ſacris urit amóribus,
Laudent ſécula Spíritum.
Amen.

ꝟ. Salvum fecit Dóminus chriſtum ſuum; ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Servus Dómini confidentem in poténtia sua, & in exércitu suo, non ferro pugnando, sed précibus sanctis orando dejécit. *Judith* 4.

Oratio.

DEus, qui ad portandum coram Géntibus nomen tuum beátum Sollemnem Antístitem assúmere dignátus es: fac nos, eo docente, sic Evangélio crédere, ut júgiter in tua cognitióne & dilectióne crescámus; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Dilectus.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Exquisívit.

Capitulum. Sap. 10.

SApiéntia dedit illi claritátem ætérnam. Hæc pópulum justum, & semen sine queréla liberávit à natiónibus, quæ illum deprimébant.

℟. *br.* Dóminus * Fortitúdo plebis suæ. Dóminus. ℣. Et protector salvatiónũ * Christi sui est, * Fortitúdo plebis suæ. Glória. Dóminus. *Ps.* 27.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo; ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Qui conturbábant.

Capitulum. Eccli. 46.

MAximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hereditá-tem Israel; quam adeptus est!

℟. *br.* Véritas m[ea] & misericórdia mea [...] Véritas. ℣. Et in [nómine] meo * exaltábit[ur] [cornu] ejus, * Et. Glória.

℣. Nihil profici[et inimí]cus in eo; ℟. Et [fílius iní]quitátis non appón[et nocére] ei. *Ps.* 88.

AD NON[AM].

Ant. 3. a. No[...]

Capitulum. Ecc[li.]

IN fide sua pro[batus est] Prophéta, & co[gnitus est] in verbis suis fidé[lis, quia] vidit Deum lucis, [et invo]cávit Dóminum [omnipo]tentem in oppugn[ándo hos]tes circumstantes [...]

℟. *br.* Credidérun[t * Ver]bis ejus. Credidé[runt.] ℣. Et laudavérunt * [laudem] ejus, * Verbis ejus. [Glória.] Credidérunt. *Ps.* 1[05].

℣. Donec veni[ret ver]bum ejus, ℟. Elóqui[um Dó]mini inflammávi[t eum.] *Ps.* 104.

AD II. VESPE[RAS.]

Ant. 3. a. VOcávit maj[ores natu...] tu ac pri[ncipes...] percussit fœdus, & [propó]suit pópulo præcept[a atque ju]dícia. *Josue* 24.

Ant. 4. f. Præcé[pit ...] dicens: Ego cóngr[egor ad] pópulum meum; [sepelíte] me in spelunca qua[est in] agro. *Gen.* 49.

Ant. 5. C. Deus [visitábit] vos, & ascéndere f[aciet de] terra ista: asportáte [ossa mea] vobiscum. *Gen.* 50.

l. Spíritu ma-
tima; consolá-
ntes; ostendit
abscóndita. *Ec-*

). Finítis man-
s fílios instrué-
t pedes suos su-
, & óbiit; ap-
ſt. ad pópulum
49.
. 2. Cor. 5.
nus in córpore,
námur à Dómi-
m enim ambu-
on per spéciem:
em, & bonam
habémus, ma-
ri à córpore, &
sse ad Dómi-
mus.
rursum prælia
ant,
e, sanctus quem
ir comes
c horret mili-

pietas tumul-

em signat iter

turbas rex ino-
vat
tas: certa Præ-

documenta fir-

átum Mallíaci

Christi Virgo
, vocat,
jam frigente

os tua condat

Delére sacri pígnora cór-
poris
Quid turba tentat bárba-
ra? glóriam
Produnt sepulti, quæ fre-
quentes
E túmulo micuére tædæ.
At hunc trecentis gens sua
nóbilem
Signis repóscit: plebs ruit
óbviam
Effúsa Blesis; hanc Patró-
nus
Quam cóleret, sibi legit
urbem.
Hæc templa, sedes hæc no-
va nóminis
Numquam tacendi con-
célebrant decus,
Pulvísque vel siccus To-
nantem
Pontífici populóque fle-
ctit.
Perenne Patri sit decus óp-
timo:
Ætérna nato glória, qui
sacris
Præluxit exemplar Mi-
nistris:
Laus páriter tibi summa,
Flamen. Amen.
℣. Dómine Deus, ne avér-
teris fáciem Christi tui:
℟. Meménto misericordiá-
rum servi tui. 2. *Paral.* 6.
Ad Magníficat. *Ant.* 5.
Quis potest simíliter sic glo-
riári tibi, qui ungis reges
ad pœniténtiam, & Pro-
phétas facis successóres post
te? Qui scriptus es in judí-
ciis témporum lenire ira-
cúndiam Dómini, & resti-
túere tribus Jacob. *Eccli.* 48.
Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Firmini, Episc. & Mart. Ant. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salutem. *Is.* 12.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Oratio.

FAc nos, Dómine Deus, imitári Sacerdotálem constántiam beáti Firmíni, mártyris tui atque Pontífícis; ut fidem servantes quam dócuit, ejúsdem corónæ consortes efficiámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti, Deus, per ómnia, &c.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.*

DIE XXV.
In Festo
SANCTI FIRMINI,
Episcopi & Martyris.
Simplex.

De Communi unius Martyris. Orat. Fac nos. *suprà.*

Lectio iij.

FIrmínus Pompelonensis, à beáto Honesto sancti Saturníni Epíscopi Tolosáni discípulo baptizátus, & à sancto Honoráto Saturníni successóre Epíscopus ordinátus, primùm Aginnénsibus, deinde Arvernis, tum Andibus, ac demum Bellóvacis Evangélium prædicasse tráditur. Inde Ambiános venit,

ubi post vária tor
pite truncátus est
tióne Maximiân
varo præside. Ela
ferè séculis, regn
dorico Clodova
& Batildis Reg
sanctus Sálvius A
Epíscopus, revel
vínitus Mártyri
edúctum inde co
bem, cum hym
cis, solemníque c
puli vestimenta
nentis, tránstuli
crypta Basílicæ
cónstrui curáver
Cathedrális est,
cóndidit; sepulc
ro & gemmis or

DIE XX
In Fes
SS. CO
ET DAM
Fratrum, M
Semidu

De Communi pl tyrum. Oratio,
te. *infra.*

Ex libro sanct
Turonensis,
Mártyr
Lib. I. *C*
Lectio

DUo gémini
Damiánus
dici, postquam
effecti sunt, so
mérito & orati
ventu infirmitát
tium depellébat
versis cruciátib
máti, cœlítibu
juncti, multa n
colis ostendent

... ad eórum
... plenus orá-
... adipíscitur

...iij.
...cem plerísque
...os per visum
... & quid si-
...; quod cùm
...scédunt. [Hi
...adjuntur, &
...ra coluntur,
...áli qu m in
...clésia. In sép-
...cuménica re-
...ula ipsórum
...o impetráta.
... nómina Cá-
...erta sunt, ac
...iæ Felix Pa-
...egórii Magni
...célebrem Ba-
...rávit.]
...io.
...r te, Dómi-
...ctórum tuó-
... Damiáni ve-
...nitas, quâ &
...mpitérnam,
...ineffábili pro-
...lististi; Per
...strum.
...IRAS, com-
...rii, Episcopi,
...V. Beátus.xix.
... infra.
XVIII.
...esto
...UPERII,
Epíscopi.
...lex.
...o iij.
Tolósæ Epís-
...ancto Paulíno
...rum sacerdó-

tes celebrátur quos digníssimos totíus sanctitátis ac fídei religionísque custódes appellat. Ejus consultatióni respondens Innocéntius primus, célebrem ad eum dedit epístolam quâ plura ecclesiásticæ disciplínæ cápita defininutur. Hujus è vicíno sectánda vestígia Rústico propónit sanctus Hierónymus, & ait: Sanctus Exupérius esúriens pascit álios, & ore pallente jejúniis, fame torquétur aliéna, omnemque substántiam Christi viscéribus erogávit. Nihil illo dítius, qui corpus Dómini canistro vimíneo, sánguinem portat in vitro: qui avarítiam ejécit è templo; qui absque funículo & increpatióne cáthedras vendéntium colúmbas, id est, dona sancti Spíritûs, mensásque subvertit, mammónæ & numulariórum æra dispersit, ut domus Dei domus vocétur oratiónis, & non latrónum spelúnca. Obiit circa annum quadringentésimum décimum séptimum, nondum à Bárbaris occupátâ urbe Tolósâ, quam dum víveret à clade servátam ob ejus mérita idem sanctus Hierónymus testátur.

Oratio.

Dírige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Exupérii vita cum doctrína monstrávit: & fac nos, eódem intercedénte, sic ejus súbsequi vestígia, ut

cum ipso coronári mereá-
mur; Per.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE XXIX.

In Festo

SANCTI MICHAELIS,
& omnium Angelorum.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. VIdi Dóminum sedentem super sólium excelsum & elevátum: & ea quæ sub ipso erant, replébant templum. *Is.* 6.

Ant. 2. D. Séraphim stabant super illud, & clamábant alter ad álterum: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum. *Is.* 6.

Ant. 3. a. Eleváta est glória Dómini désuper Cherub: & sónitus alárum Chérubim audiebátur, quasi vox Dei omnipoténtis loquentis. *Ezech* 10.

Ant. 5. C. De throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. *Apoc.* 4.

Ant. 6. F. Thronus ejus, flammæ ignis; míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei. *Dan.* 7.

Capitulum. Coloss. 1.

IN Christo cóndita sunt univérsa in cœlis, & in terra; visibília, & invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principatus, sive Potestátes: ... per ipsum, & in ipso ... sunt.

℟. Dómine exercituum, Deus Israël, * Qui sedes super Chérubim, tu es ... solus ómnium regnórum ... ræ: † Tu fecisti cœlum et terram. ℣. Dómine D... noster, tu creasti ómnia propter voluntátem t... erant, & creáta sunt. * Q... Glória Patri. † Tu fec... *Is.* 37. *Apoc.* 4.

Hymnus, S. V.

CHriste, qui sedes Olympo,
Par Deo Patri Deus,
Quem tremiscunt int...
Purióres Spíritus:
Da choris junctos super...
Ore puro psállere.

Inter omnes fulgurant...
Ense victor émicat,
Qui dracónis insolentem
Cóntudit ferócíam,
De polo trusit rebellem
In profunda tártara.

Dum superbum sternis hostem,
Intonas, Quis ut Deus?
Obstináta turba præceps
Clade communi ruit:
Te triumphantem corónat
Qui tibi dat víncere.

Tu decóre vincis omnes,
Alitûm pulchérrime:
Assides Deo propinquus,
Consíli tu párticeps:
Astra claudis & reclúdis,
Nosque sistis Júdici.

Te tremendo poscat æger
Mortis in luctámine,
Advolantis efficácem

séntiam :
nclis solútum
ta tránsferes.
na laus Parenti,
ómnia;
i redémit
volens suâ :
cujus almo
ir hálitu.
n.
dícite, ómnia
ini, Dómino :
ite, omnes An-
ini, Dómino.

íficat. *Ant.* 8.G.
mensúras terræ?
endit super eam
im me laudárent
matutína, &
mnes filii Dei?

infra ad Laudes.
CIUM NOCT.
eum cui mini-
eli, * Veníte,
Matth. 4.
. Veníte.
, Christe, qui se-
.
OCTURNO.
. Ecce Míchael
incípibus primis
utórium meum.

c. Missus est An-
iel à Deo ad vír-
nomen vírginis,
. 1.
. Exaudítæ sunt
ſæ, & Saræ; &
Angelus Dómini
hael, ut curáret

ttet Angelus Dó-
mini in circúitu timéntium eum; . ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Consurget Míchael princeps magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui; & in témpore illo * Salvábitur omnis qui inventus fúerit scriptus in libro. ℣. Vidi Angelum fortem, descendentem de cœlo : & jurávit per Viventem in sécula seculórum, Quia tempus non erit ámpliùs. * Salvábitur. *Dan.* 12. *Apoc.* 10.

Post ij. Lect. ℟. Angelus dixit Zacharíæ : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum; * Et missus sum hæc tibi evangelizáre, quæ implebuntur in témpore suo. ℣. Gabriel venit; & ait ad me : Intéllige; ego ostendam tibi quæ futura sunt; * Et. *Luc.* 1. *Dan.* 8.

Post iij. Lect. ℟. Dixit Ráphael ad Tobíam : * Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, † Ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. ℣. Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei : * Quando. Glória Patri. † Ego. *Tob.* 12. *Act.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Nemo est adjútor meus, nisi Míchael princeps vester. *Dan.* 10.

Ant. 3. a. Ecce Gábriel locútus est mihi : Septuaginta hebdómades abbreviátæ

sunt, ut impleátur vísio, & ungátur Sanctus sanctórum. *Dan.* 9.

Ant. 1. *f.* Dixit Tobíæ Ráphael Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi redúcam fílium tuũ. *Tob.* 5.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. *in Ev. n.* 17.

Lectio iv.

NOvem Angelórum órdines esse, testante sacro elóquio, scimus; Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archángelos penè omnes sacri elóquii páginæ testantur. Chérubim verò atque Séraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetárum loquuntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, & Potestátem, & Virtútem, & Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: Sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes. Dum ergo illis quátuor quæ ad Ephésios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt órdines: quibus dum Angeli & Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjuncta sunt, procul dubi esse Angelórum ... reperiuntur.

℟. Cùm Míchael ...gelus cum diabolo ... altercarétur de ... pore, non est ausus ... inferre blasphemiæ ... xit: * Imperet tibi ... nus. ℣. Coram Angelis ... mini, satan stabat ... farétur ei, & dixit ... ad satan: Increpet te ... tan, qui elégit Jerusalem ... * Imperet. *Judæ* 9. *Zach.* 3. ... *v.* 18. & 19. *Lectio* ...

SCiendum quoque ... Angelórum vocabulum ... nomen est offícii, ... túræ. Nam sancti illi ... pátriæ spíritus, semper ... dem sunt spíritus ... per vocári Angeli ... quam possunt; quia tunc ... lùm sunt Angeli, cùm ... eos áliqua nuntiantur; ... & per Psalmistam dicitur: Qui facit Angelos suos, spíritus. Ac si patenter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cùm ... lúerit, Angelos facit. ... autem qui mínima ... tiant, Angeli; qui ... summa annúntiant, ... chángeli vocantur. ... est enim quòd ad Maríam vírginem non quílibet ... gelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc ... pe ministérium, summum ... Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ... nium nuntiábat. Qui idcirco étiam priváti nomin...

signétur per
n imoperatió-
une. Míchael
la, ut Deus ?
i, Fortitúdo
veró dícitur,

ue, dixitque
ige visiónem:
des sexaginta
Christus: &
s pópulus, qui
s est: civitá-
irium dissipá-
m duce ven-
um est ab An-
n átrium tem-
Géntibus, &
ábunt, ubi &
ucifixus est:
jus. Dan. 9.

Lectio vj.

mirae virtútis
gitur, Míchael
tur: ut ex ipso
e detur intél-
llus potest fá-
cere praevalet
& ille antiquus
eo esse per su-
lis concupívit,
lum conscen-
stra coeli exal-
eum, símilis
; dum in fine
virtúte relin-
imo supplício
cum Michaéle
aeliatúrus esse
sicut per Joan-
, Factum est
Michaéle Ar-
l Maríam quo-
mittitur, qui

Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellandas aéreas potestátes húmilis appatére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei: quia vidélicet dum Tobíae óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, caecitátis ejus ténebras tersit.

℟. Misit me Dóminus ut curárem te, & Saram à daemónio liberárem; ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum: * Pax vobis, nolíte timére. ℣. Grátia vobis, & pax ab eo qui est, & à septem Spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt: * Pax. Glória Patri. * Pax. Tob. 12. Apoc. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Vidit Jósue virum, evaginátum tenentem gládium, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Josue 5.

Ant. 5. a. Dixit Gábriel: Vir desideriórum, pax tibi; confortáre, & esto robustus. Et dixi: Lóquere, Dómine mi, quia confortasti me. Dan. 10.

Ant. 4. E. Dixit Angelus Ráphael: Benedícite Deum coeli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Tob. 12.

℣. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

ter: ℟. Qui facis Angelos tuos, spíritus. *Ps.* 103

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Accessérunt discípuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civ. L. 11. *C.* 32. *&* 33.

ANgelos sanctos in sublímibus cœli sédibus, non quidem Deo coætérnos, sed tamen de sua sempitérna & vera felicitáte secúros & certos esse nemo ámbigat. Ad quorum societátem pertinére párvulos suos Dóminus docens, non solùm illud ait: Erunt æquáles Angelis Dei; verùm ipsi quoque Angeli quâ contemplatióne fruantur, ostendit, ubi ait: Vidéte ne contemnátis unum ex pusillis istis; dico enim vobis quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei qui in cœlis est. Peccasse autem quosdam Angelos, & in hujus mundi ima detrúsos, qui eis velut carcer est, usque ad futúram in die judícii últimam damnatiónem, Apóstolus Petrus apertíssimè ostendit, dicens: Quòd Deus Angelis peccántibus non pepércerit, sed carcéribus calíginis ínferi retrúdens, tradíderit in judício puniendos reservári.

℟. Factum
magnum in cœl
& Angeli ejus
cum dracóne; &
est draco ille
sedúcit univer
℣. Quómodo
cœlo, Lucifer?
Super astra Dei
lium meum:
detrahéris in
laci. * Projectu
Is. 14.

Lectio

INter hos er
Deum vel
vel ópere divi
bitet? Has du
societátes, una
Deo, álteram
typho: unam
Adoráte eum,
geli ejus; áliam
ceps dicit, Hæ
dabo, si prostrá
ris me: unam
amóre flagrant
própriæ celsitúd
do amóre fur
quóniam sicut
Deus supérbis
mílibus autem
illam in cœlis
bitantem; ista
ctam in hoc
cœlo tumultua
luminósâ piet
lam; istam ter
d tátibus turbul
Dei nutu clem
nientem, juste
istam suo fastu
nocendi libídi
tem: illam,
vult, consula

ram ; istam , ne
ult nóceat , Dei
venátam : illam
ntem , ut nolens
cutiónibus suis ;
avidentem cùm
cólligit suos :
ias duas societá-
ts , unam, & na-
n , & voluntáte
iam verò natúrâ
d voluntáte per-
in libro cui no-
énesis , lucis te-
ne vocábulis si-
:xistimávimus.
Gábriel ad me :
úere , ego veni
mónes tuos : prin-
regni Persárum
i , & * Ecce veni
i te quæ ventúra
tuo in novíssi-
miinus Deus spi-
ophetárum misit
suum , osténdere
quæ oportet fie-
veni. *Dan.* 10.

. 7. *Lectio ix.*
illi in cœléstibus
nus constitúti,im-
beáti, qui Crea-
rticipatióne con-
cujus æternitáte
us veritáte certi ,
iere sancti sunt ;
nos mortáles &
immortáles bea-
, misericórditer
iolunt nos sibi sa-
ed ei cujus & ipsi
acrificium se esse
Cum ipsis enim
cívitas Dei , cui

dícitur in Psalmo , Gloriósa dicta sunt de te , cívitas Dei ; cujus pars in nobis peregrinátur , pars in illis opitulátur. De illa quippe superna civitáte ubi Dei volúntas intelligíbilis atque incommutábilis lex est , de illa superna quodámmodo cúria (géritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministráta per Angelos sancta Scriptúra descendit.

℟. Dixit Angelus Ráphael: Cùm essem vobíscum , per voluntátem Dei eram : tempus est ut revertar ad eum qui me misit ; vos autem , * Benedícite Deum , & † Narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem , & adoráte eum : * Benedícite. Glória Patri. † Narráte. *Tob.* 12. *Apoc.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite Dómino , omnes Angeli ejus : ℟. Potentes virtúte, faciéntes verbum illíus. *Ps.* 102.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Vidi in médio throni Agnum stantem tamquam occísum ; & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni. *Apoc.* 5.

Ant. 1. a. Erat númerus eórum míllia míllium , dicéntium voce magnâ : Dignus est Agnus , qui occísus est , accípere virtútem , & divinitátem. *Apoc.* 5.

Ant. 2. D. Cecidérunt in conspectu throni in fácies

suas, & adoravérunt Deum. *Apoc.* 7.

Ant. 6. F. Projectus est accusátor fratrum nostrórum; & ipsi vicérunt eum: proptérea lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12.

Ant. 4. E. Omnes audívi, dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potestas in sæcula sæculórum. *Apoc.* 5.

Capitulum. Daniel 3.

BEnedictus es, Dómine, in throno regni tui; & superlaudábilis, & superexaltátus in sæcula. Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim.

Hymnus. S. V.

MIlle quem stipant sólio sedentem
Córporis puræ sine mole mentes,
Christe, quos fuso tibi consecrasti
Sánguine, serva.

Quas tenent celsas super astra sedes
Spíritus, nobis quoque præparasti;
Ut viam monstrent, sócios fidéles
Próvidus addis.

Qui Dei numquam temeranda jura
Víndicat sacris metuendus armis,
Prompta perdendos Míchael in hostes
Arma ministret.

Núntius felix melióris ævi,
Fausta qui mundo, Gábriel, tulisti,
Creber ô cæli
amica
Núntia
Córporis morbos,
quæ mentis
Pelle, divinis
per artes,
Qui seni cæco,
dedisti
Cérnere solem,
Grátias Regi
mus,
Fonte de cujus
cta manasti
Quem fides
Trinum
Credit & Unum

℣. Adoráte D
omnes Angeli ej
dívit, & lætáta
Ps. 96.

Ad Benedictus.
Poténtiam virtu
tus est Deus in
illum constítuens
ram suam, sup
Principátum, & I
& Virtútem, &
tiónem. *Ephes.* 1

Orátio

DEus, qui m
Angelórum
hominumque dis
céde propítius,
tibi ministrántib
semper assístitur
terra vita nostra
Per Dóminum.

AD PRI

Ant. 8. G.

AD TERT

Ant. 1. 2.

Capitulum. 1

ACcessistis ad
tem & civ

ſalem cœle-
:ùm míllium
juéntiam, &
aiti vórum ,
ınt in cœlis ,
ıium Deum,
:um perfectó-
·nti novi me-
ı.
ſcite Dómi-
Virtútes ejus.
ſiniſtri ejus,*
ntátem ejus ,
ı. Benedícite.
te Dómino ,
ejus , ℟. In
lominatiónis

ƐTAM.
Cecidérunt.
Apoc. 22.
lorárem ante
geli qui mihi
ıt ; & dixit
· féceris ; con-
uus ſum , &
n Prophéta-
n qui ſervant
'æ libri hujus :

›nſpectu An-
lam tibi, Dó-
pectu. ℣. A-
emplum ſan-
* Pſallam.
In conſpectu.

› ad templum
℟. In timóre

) N A M.
;, Omnes.
Hebr. 1.
dúcit Primo-
in orbem ter-

ræ , dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos ſuos , ſpíritus ; & miniſtros ſuos, flammam ignis.

℟. *br.* Laudáte Dóminum , * Omnes Angeli ejus. Laudáte. ℣. Laudáte eum, * omnes Virtútes ejus, * Omnes. Glória Patri. Laudáte Dóminum. *Pſ.* 148.

℣. Benedícite , Angeli Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſǽcula. *Dan.* 3.

AD II. VESPERAS.

Ant. VIdi ſeptem Ange-
5. a. los ſtantes in conſpectu Dei; & datæ ſunt illis ſeptem tubæ. *Apoc.* 8.

Ant. 6. F. Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos cum tuba , & voce magnâ & congregábunt electos ejus à quátuor ventis. *Matth.* 24.

Ant. 8. c. Ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli , & in tuba Dei deſcendet de cœlo ; & mórtui, qui in Chriſto ſunt , reſurgent primi. 1. *Theſſ.* 4.

Ant. 2. D. Exíbunt Angeli, & ſeparábunt malos de médio juſtórum. *Matth.* 13.

Ant. 7. ç. Angeli cólligent de regno Dei ómnia ſcándala , & eos qui fáciunt iniquitátem , & mittent eos in camínum ignis. *Matt.* 13.

Capitulum. 2. Theſſ. 1.

GRátia vobis , & pax à Deo Patre noſtro , & Dómino Jeſu Chriſto ; ut digni habeámini in regno

Dei, & revelatióne Dómini Jesu de cœlo, cum Angelis virtútis ejus.

Hymnus, C ríste. *ut in I. Vesperis*, 458.

℣. Qui sedes super Chérubim, manifestáre ℟. Coram Ephraim, Bénjamin, & Manasse. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Qui digni habebúntur sǽculo illo, & resurrectióne ex mórtuis, æquáles Angelis sunt, & filii sunt Dei; cùm sint filii resurrectiónis. *Luc.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Hierónymi, Ant. Beátus qui. ℣. Beátus homo. xxv. *Orat.* Deus, qui Ecclésiæ. *infra*, 468.

DIE XXX.

In Festo

SANCTI HIERONYMI, Presbyteri, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Hierónymus, Eusébii fílius, Stridóne in fínibus Dalmátiæ & Pannóniæ natus, puer à Donáto liberálibus disciplínis Romæ est institútus, ubi diébus Domínicis sepulcra Apostolórum & Mártyrum circuíre, crebróque cryptas íngredi cum æquálibus consuéverat. Suscepto ibi in adolescéntia baptísmo, ad sacras

líttcras áni
Gállias stud
ragrávit, Tr
sancti Hilár
manu descr
deinde Thr
thyniâ, Ga
& Ciliciâ,
riæ solitúd
instructus l
Romæ sib
conféc̃erat.
nas cogitat
niis non vi
assiduitáte
ad Christu
disciplínan
guam Hebr
Aliquando
unam an
hypóstases
ad quam se
ret, exorto
Paulínum,
létium dis
Pontíficem
súluit, at
díscere, &
píscopis c
béret.

L

Exacto
driénn
vidis, & l
tus, ex erém
tiochíam v
no cui adh
tióne ordi
rum passus
amplexus
vitam, no
deinde Jer
leem aliqu
Constantin
tulit; ib

ténum, sacras litte-
anantem, frequens
. Romam deinde, ob
hisæ aliarumque Ec-
m dissensiónes, cum
». & Epiphánio pro-
Dámasus retínuit,
:erétur in conscriben-
tolis ac reddendis ad
cas Orientis & Occi-
consultatiónes res-
Romæ per triénnium
orátus, post óbitum
si, Béthleem ad in-
'a Redemptóris in
to à Paula monastério
em vitæ partem exé-

Lectio vj.

ros códices commen-
riis illustrávit: & quo
s genuínum illórum
m assequerétur, síngula
tínæ loca sédulo inví-
lhíbitis Judæórum eru-
unis. Alexandríam ætá-
n provectus pétiit, de
ilióribus Scriptúræ locis
mum consulturus. No-
Testamentum Græcæ
réddidit; vetus juxta
ráicam tránstulit; Psal-
m quo deinceps Eccle-
atína usa est, secundum
uaginta editiónem cor-
t. Multa doctórum viró-
scripta latíne réddidit.
iferiános; Helvídium,
ilántium, Joviniánum,
elágium scriptis ácriter
ítus est. Hujus sentén-
sanctus Augustínus, &
assim, de difficilióribus
tiónibus rogábant. Capta
ersáque à Gothis Romá,
lles Romános, qui ad

summam inópiam redacti fúerant, in monastério Bethleemitáno benigne excépit. In extréma senectúte febre correptus, migrávit ad Dóminum, Theodósio junióre & Honório imperántibus, anno Christi quadringentésimo vigésimo. Ejus corpus apud Béthleem sepultum, póstea Romam translátum, in basílica sanctæ Maríæ Majóris ad Præsépe cónditum est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in Cap. 2. Aggæi.

COnsídera Sacerdótum esse offícii, de lege interroganti respondére. Si Sacérdos est, sciat legem Dómini; si ignórat legem, ipse se árguit non esse Sacerdótem. Sacerdótis enim est scire legem, & ad interrogatiónem respondére de lege. Quod quidem & in Deuteronómio légimus: ut sicubi in úrbibus Israel quæstio fúerit exorta inter sánguinem & sánguinem, inter judícium & judícium, lepram & lepram, contradictiónem & contradictiónem, eant ad Sacerdótes atque Levítas, & ad Pontíficem qui in diébus illis

fuerit constitútus, & quærant ab eo legem Dómini: quibus respondéntibus, fáciant quod jubentur; quod si non fécerint, extermi-nentur de pópulo suo.

Lectio viij.

ET ne fórsitan in véteri solùm instrumento hæc præcepta videantur, lóquitur & Apóstolus ad Timótheum, Epíscopum non solùm irreprehensíbilem esse debére, & uníus uxóris virum, & sapientem, & pudícum, & ornátum, & hospitálem, sed étiam doctórem. Hæc pósui, ut tam ex véteri quàm ex novo testamento, Sacerdótum esse officium novérimus, scire legem Dei, & respondére ad quæ fúerint interrogáti: nec simplicitátem, & cibórum continéntiam in magistro sufficere, nisi quod ipse facit, possit & álios erudíre.

Lectio ix.

CErtè quia responsúros puto, hoc eórum esse qui se ab adolescéntia præparant ad docendum; frequenter autem judício Dómini, & populórum suffrá-gio in Sacerdótium sim[illegible] éligi: saltèm illud híb[illegible] ut postquam Sacerdót[illegible] rint ordináti, discant [illegible] Dei, ut possint docé[illegible] didícerint; & áugeant [illegible] tiam magis quàm op[illegible] non erubescant à Lái[illegible] cere, qui nóverint ea [illegible] officium pértinent S[illegible] tum; magísque no[illegible] dies in Scripturárum [illegible] tu, quàm in ratioci[illegible] supputatióne consúm[illegible]

Oratio.

DEus, qui Ecclé[illegible] in exponendis [illegible] Scriptúris beátum H[illegible] mum Doctórem má[illegible] providére dignátus e[illegible] sta, quæsumus, ut e[illegible] fragántibus méritis [illegible] ore simul & ópere d[illegible] te adjuvante, exercé[illegible] mus; Per Dóminu[illegible] strum.

AD VESP. fit c[illegible] S. Remigii, Episc. A[illegible] git. ℣. Beátus. xi[illegible] *tio*, Deus, qui pópu[illegible] *infra*, 469.

Deinde S. Piatonis, Ant. Ecce. ℣. In D[illegible] *Orat.* Da nobis. xj.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

In Festo

S. REMIGII, EPISCOPI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

REmígius Laudúni est paréntibus, Æ[illegible] & sanctâ Celíniâ jam provectis. Ejus ortum díxerat solitárius q[illegible]

, Montánus nómine; visum póstea recépit, ad óculos lacte quo Remígius alebátur. duos & vigin- in adolescéntia ad Episcopátum Re- præter voluntátem . Cùm autem Clo- Alamannos, Tol- invocáto Christi nó- debellásset, & in- Remígio, ut fidem , respóndisset ve- : ut pópulum sibi ubi id rescívit pó- , statim acclamávit : deos abígimus, pie Deum quem Remí- immortálem, sumus. Tum Re- Clodovæum, quem imbúerat, ipso die Natális , his eum verbis : Mitis depóne Sicamber: adóra quod ; incende quod . Baptizátum sacro Chrísmate cum si- crucis Christi.

Lectio iij.

exércitu autem ejus mille & ámpliùs initiáti sunt, simul flédis soror Clodo- cùm paulò pòst de- , Remígius per lít- em est consolátus. dis quoque áltera ab Ariána hæresi , sacro Chrísmate est Ecclésiæ. Gothis bellum regno administrando consíliis per lítteras instruxit; eidemque autor fuit ut Concílium Aurelianense indíceret. Cleméntiâ in pœnitentes erat singulári; neque enim, inquiébat, nos pósuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Sub finem vitæ oculórum usu orbátus est, quem tamen paulò ante mortem recuperávit. Sénio tandem conféctus, óbiit die décimâ-tértiâ Januárii. Inter ália quæ édidit mirácula, mórtuum suscitávit, ut refert liber de ejus vita à Gregório Turonensi laudátus, qui & méminit festivitátis ejus quæ jam suo témpore inítio mensis Octóbris celebrabátur. Cólitur prætéreà hoc die sancti Piatónis Tornacénsium Apóstoli & mártyris memória, cujus pássio sub Maximiáno & Præside Rictióvaro pónitur. Corpus ejus in território Medenantensi vico Sacilínio sepultum sanctus Elígius invénit, atque honorífice compósuit mausoléo ex auro, argento, & gemmis ex Dagoberti munificéntia ornáto. Clavos étiam pergrandes, è córpore Mártyris avulsos, in veneratiónem pópulis exhíbuit. Hujus relíquiæ translátæ sunt ad Carnútes ante Fulberti Epíscopi témpora.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Remígium minístrum tri-

buisti: præsta, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro commem. S. Piatonis, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Da nobis. xj.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE II.

In Festo

SS. ANGELORUM CUSTODUM.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 7. a. ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum quem parávi. *Exod.* 23.

Ant. 4. D. Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnendum putes; quia non dimittet cùm peccáveris, & est nomen meum in illo. *Exod.* 23.

Ant. 8. G. Si audíeris vocem Angeli mei, & féceris ómnia quæ loquor; inimícus ero inimícis tuis, præcedetque te Angelus meus. *Exod.* 23.

Ant. 5. a. Edúcam vos cum pace, dicit Dóminus; Angelus enim meus vobiscum est: ipse autem exquíram ánimas vestras. *Bar.* 6.

Ant. 6. C. Ne dicas coram Angelo: Non est providéntia; ne irátus Deus, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. *Ecclesf.* 5.

Capitulum.

DIxit Dómi
lus meus e
negantes; & f
Salvátor. In o
tióne eórum n
látus, & Angel
salvávit eos: i
sua & in ind
ipse redémit e
vit eos.

℟. Non accé
lum; * Quóni
suis Deus man
ut consérvent
mánibus tollen
quam offendas
pedem tuum. ℣
Angelus: Co
sum, & fratr
Deum adóra;
Angelis. Glóri
mánibus. *Ps.* 9

Hym

CUstódes h
limus A
Natúræ frág
áddidit
Cœlestis có
diántib
Ne succúmb
Nam quòd co
tor ang
Concessis n
honóril
Ardens inv
nítitur
Quos cœlo I
Huc, Custos sg
ádvola
Avertens p
crédità
Tam morl
quàm re
Quidquid no

iter est, glória
ri:
à Patris, gló-
io:
que, tibi, nexus
lis,
lória, Spíritus.
.
iitat in adjutó-
, ℟. In prote-
eli commorá-
.
icat. *Ant.* 1. D.
istruit discipli-
t hóminem ab
: si fúerit pro
quens, mise-
& dicet: Lí-
& vidébit fá-
b 33.
ifra ad Laudes.
. *S. Remigii*,
ites. ℣. Sal-
rat. Deus, qui
rà, 469.
UM NOCT.
onspectu An-
'eníte, adoré-
m. *Ps.* 137.
Veníte.
ustódes. *suprà.*
TURNO.
Cùm invenis-
Dómini Agar
dixit ad illam:
ium, vocabis-
us, Ismael, eò
Dóminus af-
um. *Gen.* 16.
Venérunt duo
os qui vim fa-
, percussérunt
eruntque eum,
lva ánimam
19.

Ant. 3. *d.* Dixit Abraham ad servum senióremm domûs suæ: Dóminus Deus cœli mittet Angelum suum tecum, & díriget viam tuam. *Genes.* 24.

℣. Flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo: ℟. Angeli custódient te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Vidit Jacob in somnis scalam stantem super terram, & cacúmen illíus tangens cœlum: Angelos quoque Dei ascendentes, & descendentes per eam; pavensque inquit: * Non est hìc áliud nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Amen, amen dico vobis: Vidébitis cœlum apertum, & Angelòs Dei ascendentes, & descendentes supra Fílium hóminis. * Non. *Gen.* 28. *Joan.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Jacob ábiit itínere quo cœperat; fueruntque ei óbviàm Angeli Dei: quos cùm vidisset, ait: * Castra Dei sunt hæc. ℣. Erat Jesus in deserto, & tentabátur à sátana; eratque cum béstiis, & Angeli ministrábant illi. * Castra. *Gen.* 32. *Marc.* 1.

Post iij. Lect. ℟. Jacob in fortitúdine sua directus est cum Angelo, & inváluit ad Angelum; * Et † Confortátus est, flevit & rogávit. ℣. Jesus factus in agónia, prolíxiùs orábat: appáruit autem illi Angelus de cœlo,

confortans eum; * Et. Glória Patri. † Confortátus est. *Osee* 12. *Luc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. C. Benedixit Jacob fíliis Joseph, & ait: Angelus qui éruit me de cunctis malis, benedícat púeris illis. *Gen.* 48.

Ant. 8. G. Descendérunt patres nostri in Ægyptum, & clamávimus ad Dóminum, & exaudívit nos, misítque Angelum, qui eduxit nos de Ægypto. *Num.* 20.

Ant. 5. C. Angelus Dei qui præcedébat Israel, stetit inter castra Ægyptiórum, & castra Israel. *Exod.* 14.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. *Serm.* 12. *n.* 4. *Lectio iv.*

ANgelis suis mandávit de te. Mira dignátio, & verè magna diléctio caritátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studiósè considerémus, fratres, diligenter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? Cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: nec cunctantur, quin étiam in mánibus tollant

te. Summa ergo
mandávit Angelis
gelis suis mandá
útique sublímibus
tis, tam próximi
hæréntibus, tam
ter adhæréntibus
doméstícis Dei.
autem de te. Tu
Dómine, quid
quòd memor es e
lius hóminis, quó
tas eum? Quasi
sit homo putréd
hóminis vermis.

℟. Locútus est
ad Móysen, dic
in terram quam
braham, Isaac &
mittam præcur
Angelum, *Ut e
nanæum, & in
ram fluentem la
℣. Ego Jesus mi
meum, testificá
fiis: Etiam véni
ejíciam. *Exod.* 3

n. 6. *L*

UT custódian
nibus viis t
tam tibi debet h
inferre reveréntí
devotiónem, co
ciam! Reveréntí
séntia, devotió
nevoléntia, si
custódia. Cautè
vídelicet cui ads
sicut eis mandá
ómnibus viis tu
vis diversório,
ángulo, Angel
réntiam habe.
deas illo præsen
dente me non

...esse dúbitas
...es? Adsunt
...nt tibi; non
sed étiam pro
prótegant,
...nt.
Dóminus ócu-
vidit Ange-
...a via, evagi-
adoravitque
terram: *Cui
: Ego veni ut
...i, quóniam
...a tua. ℣. Di-
romphæam
...acútam: Há-
..., quia habes
...nam Bálaam.
...s dixit: Ego
...iter tibi,quó-
est via tua.
...c. 2.
...vj.
...portábunt te.
...em viis custó-
edúcent pár-
...test párvulus
erùm non te
...ri supra quàm
; sed in má-
...it pertránseas
Quàm fácilè
...is portátur in
...ies ergo gra-
: urgére ten-
...io vèhemens
voca Custó-
tórem tuum,
...n in oppor-
tribulatióne.
& dic: Dó-
...s; perímus.
...que dormí-
...pus quandó-
...ne fortè pe-
riculósiùs ab illius te máni-
bus ipse præcípites, si te eis
ignoráveris sustentátum.

℟. Cùm vidissent Ange-
lum Dómini ascendentem
in flamma altáris Mánue
& uxor ejus, dixit Mánue:
Morte moriémur, quia vi-
dimus Deum: cui respon-
dit múlier, * Si Dóminus
nos vellet occídere, de má-
nibus nostris holocaustum
non suscepisset. ℣. Habémus
grátiam per quam serviá-
mus placentes Deo cum
metu & reveréntia: * Si
Dóminus nos vellet. Glória
Patri. * Si Dóminus nos
vellet. *Judic.* 13. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vidit David
evaginátum gládium in ma-
nu Angeli, dixitque: Ego
sum qui peccávi; præcépit-
que Dóminus Angelo, &
convertit gládium suum in
vagínam. 1. *Paral.* 21.

Ant. 5. a. Minister Eli-
séi vidit exércitum in cir-
cúitu civitátis, nuntiavit-
que ei; at ille respondit:
Noli timére, plures enim
nobíscum sunt, quàm cum
illis. 4. *Reg.* 6.

Ant. 1. g. Qui missi erant
à rege Sennácherib, quia
blasphemavérunt te, Dó-
mine, éxiit Angelus, & per-
cussit ex eis centum octo-
ginta quinque míllia. 1. *Ma-
chab.* 7.

℣. Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti; ℟. Et
Angelus Dómini coarctans
eos. *Ps.* 34.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illa hora accessérunt discípuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 3. Comm. in Cap. 8. Matth.

VIdéte ne contemnátis unum de pusillis istis qui credunt in me. Arctíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípuè qui verè in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident; quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo & Fílius hóminis salvat; & Deum Angeli vident, & Angeli pusillórum sunt.

℞ Próferens Judith caput Holofernis, ostendit, dicens: Vivit ipse Dóminus, quóniam custodívit me Angelus ejus, & revocávit me vobis: * Confitémini illi omnes, quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. ℣. Et Petrus dixit: Scio verè quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis: * Confitémini. *Judith 13. Act. 12.*

Lectio viij.

FIdélium oratiónibus præesse Angelos absolúta autóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quoti... ófferunt. Ergo peric... contémnitur, cuju... ria ac postulatiónes... num & invisíbilem... ambitióso Angeló... mulátu ac ministéri... buntur. Atque ut i... esse in cœlis lætítia... humánæ salútis ob... comparatiónis pósu... plum ejus qui oves... ta novem in món... quisset, & errante... requisisset; quá inv... gáudii sit, quàm l... in nonaginta nov... servatióne, lætítia...

℞. Angelus Dó... cendit cum Azári... ejus in fornácem: ... fit flammam de ... & non tétigit eo... ignis. Tunc hi tre... uno ore laudábant ... nedicébant Deum ... cérunt manus in A... Angelus autem Dó... xit eos: qui intra ... templum, & docél... *Dan. 3. Act. 5.*

Lectio ix...

OVis una, hon... gendus est; ... mine uno univér... tienda est. Sed in ... erróre omne hóm... nus aberrávit. Er... ginta novem non ... multitúdo Angel... léstium opinan la ... in cœlo est lætítia ... lútis humánæ. Ig... quærens hóminen... stus est; & non...

i, cœlestis glóriæ
est : cui cum má-
lio errans homo,
ui córpore est te-

niel regi respon-
: Deus meus misit
suum, & conclú-
num, & non no-
mihi : * Ipse est
ens, & æternus in
. Paulus stans in
cit : Astitit mihi
Dei, cujus sum
us : Ecce donávit
omnes qui návi-
n : * Ipse est. Gló-
* Ipse est. *Dan.* 6.

'e Deum.
rd. Laudáte Dó-
n virtútibus ejus :
te eum secundùm
nem magnitúdi-
'*s.* 150.
LAUDES.
Ngelus Dómini
. dixit : Dómine
m, úsquequo tu
eréberis Jerúsalem,
n Juda, quibus irá-
Zach. 1.
. F. Respondit Dó-
ngelo verba con-
, dicens : Consolá-
uc Dóminus Sion,
adhuc Jerúsalem.

. a. Angelus egre-
, dicens : Absque
bitábitur Jerúsa-
go ero ei, ait Dó-
murus ignis in cir-
. *Zach.* 2.
. *d.* Suscitávit me

Angelus qui loquebátur in me, & ait : Sciétis quia Dóminus exercítuum misit me ad vos. *Zach.* 4.

Ant. 3. à. Próteget Dóminus habitatóres Jerúsalem ; & erit domus David quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspectu eórum. *Zach.* 12.

Capitulum. Isaiæ 62.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, & ne detis siléntium ei, donec stabíliat, & donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Hymnus. S. V.

Regnátor orbis summus & árbiter,
Cui prona servit cúria cœlitum ;
Quæ voce solâ tu creasti,
Perpétuâ regis ipse curâ.
Nobis fidéles próvidus Angelos
Missos olympo suppéditas duces,
Qui nos tot obsessos perículis
Incólumes sine labe servent ;
Ne nos malignis fráudibus óccupet,
Incauta fallat péctora súbdolus
Suásor malórum ; ne redemptam
Abrípiat lanietque prædam.
Laus summa Patri, summaque Fílio ;

Tibique compar glória,
Spíritus,
Qui per salútis tot mini-
stros
Das pátrias remeáre se-
des. Amen.
℣. Inclinávit cœlos, & descendit Dñus. ℟. Ascendit super Chérubim. Ps. 17.

Ad Benedictus. Ant. 5. C. Cùm páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos æques in veste cándida; tunc omnes simul benedixérunt misericordem Dóminum. 2. *Mach.* 11.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntiâ sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis, & eórum semper protectióne defendi, & æternâ societáte gaudére; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Angelus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Respondit.

Capitulum. Zach. 1.

DIxit ad me Angelus qui loquebátur in me: Clama, dicens: Zelátus sum Jerúsalem & Sion zelo magno: & irâ magnâ ego irascor super gentes opulentas, quia ego irátus sum parùm, ipsi verò adjuvérunt in malum: proptérea hæc dicit Dóminus: Revertar ad Jerúsalem in misericórdiis.

℟. *br.* Surge, Dómine; * Et dissipentur inimíci tui. Surge. ℣. Et fúgiant qui odé-

runt te, * à fácie tu
dissipentur. Glória Pa
ge. *Cant. Moysi, Nu*
℣. Fiat via illórum
bræ, & lúbricum;
Angelus Dómini pér
eos. *Ps.* 34.

AD SEXT

Ant. 1. a. Ange

Capitulum. Za

CIrcúmdabo
meam ex his q
tant mihi, euntes &
tentes: & non tran
per eos ultrà exáct
nunc vidi in óculis
℟. *br.* Dómine Deu
* Magnificátus es ve
ter. Dómine. ℣. Q
Angelos suos, spíri
minístros suos, igne
tem, * Magnificátus
ria Patri. Dómine.
℣ Currus Dei dec
libus múltiplex, n
tántium: ℟. Dóm
eis. *Ps.* 67.

AD NON

Ant. 3. à. Prót

Capitulum. 2. Ma

DOminátor cœ
mitte Angelu
bonum ante nos, i
& tremóre magn
bráchii tui; ut mé
cum blasphémia vén
versùs sanctum
tuum.
℟ *br.* Qui sede
Chérubim, * Dómi
virtútum Qui sede
ostende fáciem tuam
salvi érimus, * I
Glória Patri. Qui s
per Chérubim. *Ps.*

virtútum no-
ásceptor no-
b. *Ps.* 45.
SPERAS.
ne contem-
unum de pu-
credunt ; di-
, quia Angeli
r vident fá-
lei qui in cœ-
18.
Dico vobis,
coram Ange-
ino peccatóre
ente. *Luc.* 15.
Mittet Dó-
os suos, &
eléctos ejus.

Omnes sunt
ii Spíritus, in
missi propter
átem cápient
1.
. Cecidérunt
habentes sín-
& phíalas ple-
iatórum, quæ
sanctórum.

Apoc. 8.
enit, & stetit
re, habens tu-
m ; & data
sa multa, ut
mnibus sanctó-
super altáre
est ante thro-
ascendit fu-
um de oratió-
am de manu
Deo.
astódes hómi-
Vesperis, 470.
pectu Ange-

lórum psallam tibi, Deus meus : ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. *Ps.* 137.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Unus de Angelis osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem : & habébat murum habentem portas duódecim, & in portis Angelos duódecim. *Apoc.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Dionysii Areopagitæ, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio,* Illúmina. *infra*, 478.

DIE III.

In Festo

SANCTI DIONYSII AREOPAGITÆ, primi Athenarum Episcopi, & Martyris. *Simplex.*

Lectio iij.

Dionysius, civis Atheniensis, cùm in médio Areopági, ubi sedébat judex, Paulum concionantem audivisset, ei statim adhærens, Christi fidem ampléxus est. Eum Atheniensis Ecclésiæ primum fuisse Epíscopum refert sanctus Dionysius Corinthiórum Epíscopus, in ea quam scripsit ad Athenienses Epístola. Tandem verò post claríssimam confessiónem fídei, & gravíssima tormentórum génera, glorióso martyrio coronátus est. Extat hujus martyrii ad tértium Octóbris diem Athénis memória, cùm in Martyrológio quod Románus Póntifex

sub inítium séculi décimitértii, Niveloni Suessionensi Epíscopo, à Balduíno primo è Latínis Imperatóre donátum est, & in Longipontánum órdinis Cisterciensis Monastérium in Diœcési Suessionensi deportátum. Aliæ verò Areopagítæ relíquiæ ab Innocéntio Papa tértio ad monastérium sancti Dionysii in Fráncia transmissæ sunt, ubi religióse coluntur.

Oratio.

ILlúmina, quæsumus, Dómine, mentis nostræ ténebras; qui ad beáti Pauli Apóstoli prædicatiónem Dionysium Areopagítam in admirábile lumen Evangélii transtulisti; Per.

VESPERÆ Feriales, à Capitulo de S. Francisco, ut in Comm. Justorum, xxxvij. *Oratio*, Deus, qui Ecclésiam. *infra*, 479.

DIE IV.

In Festo

rum. Cùm verò
morbum incidi
tâ sanitáte, cœ
cólere officia ca
in exercitatióne
fécit, ut Evang
ctiónis cúpidus
habéret, paupér
tur. Cùm aute
Evangélio audi
possidére aurum
gentum in zo
non peram in
duas túnicas, n
menta, sibi e
servandam pr
que detractis cá
contentus túnic
decim sócios ad
dinem Minóru
conscriptâ régu
no millésimo
nono Innocén
ad quem Fran
cum sóciis Ro
rat, confirmáv
versus, habitáv
tugúrio juxta A
in labóre mult

ina tenet Ecclésia, fir-
adhæréscere. Jubébat
ie mulierum familiari-
, collóquia & aspectus
ktiùs evitári. Otium,
um malárum cogita-
um sentínam, summó-
fugiendum prædicábat;
atque: Volo fratres
s laboráre & exercitári,
tio dédiri, per illícita
e aut linguâ vagentur.
em duxit póstea ad san-
Maríam Angelórum,
: in finítimis locis re-
n Dei annuntiábat, di-
'sólitus, salúti animá-
nihil esse anteponen-
. Martyrii cúpidus in
am trajecit, ubi à Me-
io Babylónis Ægypti
ánu liberáliter exceptus,
nihil proficeret, rédiit
táliam. Gráviter ægró-
deferri vóluit in Ecclé-
sanctæ Maríæ Ange-
m, ut ubi grátiæ Spíri-
accéperat, ibi spíritum
rédderet. Eo in loco
es ad paupertátem ac
ntiam, & sanctæ Ro-
æ Ecclésiæ fidé servan-
cohortátus, Psalmum
pronúntians, Voce
ad Dóminum clamávi;
versículo, Me expe-
: justi donec retríbuas
i, efflávit ánimam anno
sti millésimo ducenté-
vigésimo sexto. Mirá-
clarum Gregórius no-
paulò post Sanctis as-
sit. *Oratio.*

Eus, qui Ecclésiam tuá
beáti Francisci méri-
tis, fœtu novæ prolis am-
plíficas: tríbue nobis ex ejus
imitatióne terréna despíce-
re, & cœléstium donórum
semper participatióne gau-
dére; Per.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti.

DIE V.

In Festo

SANCTI CALETRICI,

Carnutensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur.

Pridie AD VESPERAS, Oratio, Deus, qui beátum. *infra*, 480.

Fit commem. S. Francisci, Ant. Tu fecísti. ℣. Innocens. xlij. *Oratio*, Deus qui Ecclésiam. *supra.*

Lectio ij.

CAletrícus Carnúti claro génere ortus, sed doctrína & morum integritáte clárior, à sancto Leobíno Présbyter ordinátus fuit. Cùm autem póstea in gravem morbum incidisset, jam morti próximus, non sine miráculo sanitáti restitútus est: adhibitá enim ólei benedícti unctióne, ad sancti Præsulis oratiónem conféstim dimísit eum febris, & súbitò conváluit. Mox ad prístina reparátus offícia totum se dedit pietátis opéribus, atque ita sacro functus est ministério, ut non minùs Deo quàm homínibus carus & diléctus esse viderétur. Intérea migrávit e vita sanctus Leobínus, & terram

cœlo commutávit. Ejus autem loco Présbyter Caletrícus, júnior licet ætátis suæ anno vigésimo séptimo, communíbus ómnium votis ad regendam Ecclésiam Carnuténsem assúmptus est, quam per úndecim dumtaxat annos administrávit.

Lectio iij.

IN Episcopáli múnere decessóris sui æmulátus exempla, ejus quantùm pótuit vestígiis institit. Nam, ut scribit in ejus epitáphio Fortunátus Pictaviensis Epíscopus, mente fuit benignus, spes Cleri, tutor viduárum, panis egentûm, promptus ad omne bonum, lege Dei plenus, gregi pascendo semper intentus, demum in tractandis ánimi morbis etiam inveterátis mirâ arte & caritáte præditus. Intérfuit Concílio tértio Parisiensi sub sancto Germáno hujus urbis Epíscopo, & post novem annos Turonensi secundo sub Euphrónio. Anno sequenti diem extrémum Carnúti óbiit quarto Nonas Octóbris, & in Ecclésia sancti Sérgii sepultus fuit.

Oratio.

DEus, qui beátum Caletrícum exaltasti de portis mortis, ut in Pontíficem assúmptus annuntiáret laudatiónes tuas: fac nos, ipso intercedente, sic tuis obedíre mandátis, ut à morte perpétua liberémur; Per.

VESPERÆ à Capitulo de S. Brunone.

DIE

In F

SANCTI BR

Monachi.

Omnia de C nachorum, ad quuntur.

Oratio, San *infra.*

Pridie AD V fit commem. san Ant. Sacerdó vum. xxiv. O qui beátum. *sig*

Postea sancta & Martyris, ℣. Deus. xliij. fortitúdo. *infr*

AD NOC

Script. occurr. è

Lectio

BRuno, Co pínæ natu sa Parísiis, C Philosóphiæ, stúdia, Reme Canónicus, ib gnórum studi effectus est. Soli re flagrans, familiáribus m tiávit, ac san nem Epíscopu politánum ádii eórum advent eosque esse inc eádem nocte stellas, ad suos tes in somnis v tes suæ diœcé mos, qui Car bantur, incoler Illic ædificáto céllulis separát bini in síngul

ini & lectióni
sjónem Epíf-
r solitúdinis
in Carthúsia
r, his verbis
ledi ad oves
, iisque quod
exsolve.
io iij.
nos in secessu
Bruno ab Ur-
Romam ac-
quam eum in
andis, geren-
is Ecclesiásti-
uo per trién-
it, ab eo de-
tem obtínuit
dæ, recusáto
tu Regiensis
prima est Ca-
olis. Cùm au-
post celebrá-
æ Concílium
fectúrus esset;
io ne si ad op-
isiam reverte-
iánam cúriam
posset, aut
erétur, secef-
i prope Scylá-
bria, ubi mo-
ficávit. Morti
lei suæ profef-
frátribus édi-
contra erró-
ii conclúsit his
o étiam Sacra-
ncta eredit &
lésia; & nomi-
& vinum quæ
in Altári, post
em verumCor-
ini nostri Jesu
m Carnem &

verum Sánguinem, quæ &
nos recípimus in remissió-
nem peccatórum nostró-
rum, & in spe salútis ætér-
næ. Quiévit in Dómino
anno millésimo centésimo
primo. Hoc ipso die cele-
brátur martyrium sanctæ
Fidis vírginis, quæ Aginni
ad Garumnam nata, &
Christi fidem professa, sub
Daciáno Præfecto multis
horrendisque probáta cru-
ciátibus, amputáto cápite
martyrium complévit. Cor-
pus ejus Conchas Ruthenó-
rum vicum, in monastérium
ejus nómine célebre, póstea
delátum est: ubi plúrima
circa annum millésimum
édita sunt miràcula, quæ
scripta per Bernardum An-
degavensem Scolásticum,
& Fulberto Epíscopo Car-
nutensi transmissa, sanctæ
Mártyris cultum & memó-
riam in his pártibus propa-
gárunt.

Oratio.

Sancti Brunónis, quæsu-
mus, Dómine, inter-
cessiónibus adjuvémur; ut
qui majestátem tuam grávi-
ter delinquendo offendimus,
ejus méritis & précibus no-
strórum delictórum véniam
consequámur; Per.

Pro commem. sanctæ Fidis, Martyris, Ant. Factus est.
℣. Heréditas. xlvij.

Oratio.

Deus, fortitúdo certán-
tium, & palma Már-
tyrum, qui beátam vírgi-
nem Fidem contra tormén-

tórum immanitátem mirâ virtúte roborasti: quæsumus, ut sicut nos ejus triumpho lætíficas, ita semper supplicatióne defendas; Per Dóminum.

AD VESPERAS, fit commem. SS. Sergii & Bacchi, Mart. Ant. Cùm vos. ℣. Viriliter. xiij. *Orat.* Sanctórum. *infra.*

DIE VII.

SS. Martyrum SERGII & BACCHI,

Commemoratio.

Lectio iij.

SErgius & Bacchus in Províncià Orientis cui nomen Euphratésia, imperante Maximiáno, martyrio coronáti sunt. Sérgii nómine locus ubi sepultus est, Sergiópolis est appellátus, ob crebra quibus inclàruit mirácula. Ex quibus illustre imprímis illud fuit, quòd cùm Chósroes urbem esset expugnatúrus, magna hóminum multitúdo clypeis indúta in mœnibus visa fúerit. Quâ quidem re ad Chósroen delátâ, cùm aliunde rescivisset perpaucos in civitáte, eosque aut senes aut púeros remansisse, hoc miráculum Mártyri ascríbens, ab obsidendæ civitátis consílio déstitit. Institor autem quidam, natióne Syrus, nómine Euphron, ejus Reliquiárum portióne ditátus, pretiósum pignus Burdégalæ in ædibus suis, constructâ ibi Ecclésiâ, collocávit: ubi multa inter signa illud emícuit, quòd dum civ[...] incéndio flagráret, fla[...] circumquáque diffusa, [...] domum véluti venerán[...] tactam relíquerit.

Oratio.

SAnctórum márty[...] tuórum nos, Dómi[...] Sérgii & Bacchi beáta m[...] rita prosequantur, & t[...] semper fáciant amóre f[...] ventes; Per.

VESPERÆ de Psalt[...] à Capitulo de Sequenti.

DIE VIII.

In Festo SANCTI DEMETRII, Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi [...] Mártyris. Oratio, Adesto. [...]

Lectio ij.

DEmétrius sub milit[...] hábitu Apostolórum vitam & exempla secútus, Christi fidem, non sine fructu, Thessalónicæ disseminávit. Cùm autem eò venisset Galérius Maximiánus Imperátor, ejus jussu comprehensus, & custódiæ tráditus, pauló pòst lánceis confossus, martyrio coronátus est. Corpus à Christiánis collectum, clàm extra urbem sepultum fuit. Ad Mártyris memóriam sequenti século insignem Basílicam Leóntius Illírici Præfectus extruxit, ad quam ob édita frequéntiùs ibi mirácula è tota passim Græcia concurrebátur.

Lectio iij.

IN Gállias póstea deportátæ sancti Demétrii re-

: primò, tum
ancti Leobí-
castri mœ-
int, donec
nite in no-
nomári. quæ
it, Basílicam
anno millé-
octogésimo
autem ac pe-
lviniánis eo
cloácam pro-
udéribus ób-
o milléfimo
géfimo quar-
n formam,
íciter inven-
cógnitæ, ad
um plúribus
ídem defos-
it.
de Sequenti.
I X.
isto
YSII,
nsis Episc.
eri, & Eleu-
ii, Mart.
ninus.
ommuni plu-
exceptis quæ

VESP. Ora-
infra, 485.
S. Demetrii,
on derelíquit
afferret illi
ersùs eos qui
nt; & dedit
ætcrnam.

Dómine, in
ónam ℟. De
Ps. 20.
to. xj.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Actis Passiónis sanctórum Dionysii, Rústici, & Eleuthérii.

Chart. vet. armar. Eccl. Parif. à Ludovico Pio laud.

Lectio iv.

Dionysius, qui verbi divini sémina Géntibus eroganda suscéperat, quò ámpliùs gentilitátis fervére cognóvit errórem, illuc intrépidus, & calóre fídei inflammátus accessit; & Parísios, Dómino ducente, pervénit non véritus incrédulæ gentis expétere feritátem, quia virtútem ejus præteritárum pœnárum recordátio roborábat: & qui merúerat esse conféssor, non cunctátus est atrócibus pópulis accédere prædicátor. Igitur, cùm primùm fide armátus & constántiâ confessiónis accessisset intrépidus, Ecclésiam, illis quæ necdum in locis erat, novam constrúxit; ac offícia serviéntium Clericórum ex more constítuit, probatasque persónas honóre secúndi órdinis ampliávit.

Lectio v.

Cinctus ergo fide, & jam constructióne Basílicæ roborátus, Deum Géntibus non desinébat insinuáre quem nóverat; ejúsque, ómnibus, & judícium & misericórdiam antepónens, paulátim sociábat Deo quos

debat se illi certatim Ger-
mániæ cervicósitas, & ju-
gum Christi suáve impóni
sibi arctá cordis compunctió-
ne poscébat. Ab ipsis quo-
que destruebantur idóla, quo-
rum sumptu fúerant & stú-
dio fabricáta. Tunc hostis
antíquus, videns sibi períre
quod Dómino constábat as-
siduá populórum conversió-
ne proficere, totam artifí-
cii sui máchinam ad impu-
gnandum quæ fúerant con-
structa, convertit; & suæ
partis autóres, deórum suó-
rum flentes exítium, ad
impietátem súbitæ persecu-
tiónis armávit; ut eos qui
unum & verum Deum co-
lendum insinuáverant & ti-
mendum, perdére diversi-
táte supplícii maturárent.

Lectio vj.

PErsecutiónis ergo publi-
cátá senténtiá, impió-
rum gaudens turba progrédi-
tur, & contra Domínicum
pópulum pugnatúra conspí-

terrogatio pe
vénit; sed &
pótuit quem à
tyrii separáret
unum & veru
Deum confit
róre subjunct
affecti injúriis
verbéribus m
stiános se esse
súque percutie
mini ac Dei
mulos magná
voce pronún
ergo fidei cor
stentes, redder
pora, beátas
intulérunt: t
minum meru
sióne migráre
tis capítibus,
tur lingua páli
num confitéri.
passióne séptin
tóbris Dómini
vólvit, cui est
ria, virtus &
sécula seculórum
autem.

:cultum quod
r réliqua.
ncti Hilárii
opi.
Matth. C. 10.
s diem judícii
it quæ abstrú-
oluntátis no-
iam prodet :
c occulta exi-
ce cognitiónis
:t. Igitur non
consília, non
ctántium mo-
iendas, quia
ulla hæc fuisse
revelábit. Et
is in ténebris,
iine, & quod
:is, prædicáte
Non légimus
itum fuisse nó-
:inári, & do-
énebris tradi-
a omnis sermo
s ténebræ sunt,
:jus infidélibus

o viij.
quód à se di-
cum libertáte
nfessiónis vult
m. Idcirco quæ
licta sunt, præ-
In lúmine, ut
áurium com-
super tecta, id
oquéntium præ-
tur. Constanter
gerenda cogni-
profundum do-
gélicæ secrétum
:ædicatiónis A-
relandum : non
a quibus cum

sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timentes pótius Deum, cui perdendæ in gehenna, & ánimæ, & córporis sit potestas.

Lectio ix.

NOlíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor : quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos óportet líberam confitendi Dei habére constántiam, étiam conditiónem quâ tenerémur adjécit : negatúrum se eum Patri in cœlis qui se homínibus in terra negásset : eum porrò qui confessus coram homínibus se fuisset, à se in cœlis confitendum; qualesque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Oratio.

DEus, qui hodierna die beátum Dionysium mártyrem tuum atque pontíficem virtúte constántiæ in passióne roborasti; quique illi ad prædicandum Géntibus glóriam tuam Rústicum & Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus, ex eórum imitatióne, pro amóre tuo prósperamundi despí-

cere, & nulla ejus adversa formidáre; Per Dóminum.

Die xiv.

In Festo

Stæ ANGARISMÆ, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum. Oratio, Deus qui beátæ. *infra.*

Pridie AD VESP. fit commem. sancti Callisti, Papæ & Martyris, Ant. Ecce. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Omnípotens. xj.

Lectio ij.

ANgarisma virgo Blesensis, à beáto Aigulpho concíve suo vitæ religiósæ disciplínam & sacras lítteras edocta, ejus consílio Christum sponsum éligens, mundo renuntiávit, & sanctimoniális hábitum suscépit. Inter sacras vírgines ascripta, tantum in eo institúto & virtútibus profécit, ut à soróribus velut mater & magistra suspicerétur. In Províncíam à pio suo institutóre tunc AbbáteLirinensi vocáta, & Arælucensi monastério præfecta, cum nonnullis sodálibus quas Blesis eò secum dúxerat, monásticam ibi observántiam, quæ Barbarórum vastitáte corrúerat, felíciter instaurávit. Nam plures è Província vírgines Arælúcum convenérunt, ut cum ea cœlestem vitæ genus profiterentur, & jejúniis, orationibus, sacris vigíliis intentæ, uni Christo placére conténderent.

Lectio iij.

HAs mater An prudenter in Dómini gubernávi enim vita cunctis fuit, unde certissi vivendi régulam di Intérea beátus A ab ímpiis occíditur Amatis prope Sardí que ejus corpus à R ejus successóre c ad Províncíæ littu Eò cum sóciis virgi tim occurrit Angar sacra Mártyris me sine effusis lácrymi láta, venerandum cum dextro bráchi trávit, & in sui M Ecclésiá honorífice Ibi réliquum vita egit ad sancta pie noctúque orans, a in Christo quiévit né séptimi séculi. diem íncidit mem cti Callisti Papæ q lexandro Imperat pro Christi nómin ta perpessus, de fenestrâ domûs de & in púteum dem tat Romæ viâ Ap cæmetériũ ejus n signítum, in quo m tyres sepulti sunt.

Oratio.

DEus, qui beát Angarismæ d bum cápere quod nes cápiunt, & ad cœlórum pervení de nobis ejus int & exemplo sic co

ea cánticum
mereámur;
t.
S, fit comm.
Int. Bonum.
atio, Omní-

à Capitulo

x v.
sto
HERESIÆ,
m duplex.
muni sanctæ

VESP. Ora-
. infra. 488.
Sanctæ Anga-
. Ant. In re-
. Vírgines. l.
, qui beátæ
ímæ. supra.
. Lectio j. de
tribus fit una.
, ij.
bulæ in Hif-
, ex perlectis
e Mártyrum
haufit pietá-
i póltea tum
bellárum le-
ffinium con-
minútus, ita
quarum disci-
à fúerat, in-
Epistolárum
mi lectióne
gésimo secun-
, in Abulensi
cœnóbio, vi-
rotum emíse-
itátis ac cari-
erga infirmas
ibus, patien-
i in váriis ten-

tatiónibus, gravibúsque morbis, per annos ferè viginti perferendis excélluit. Cùm tamen aliquámdiu seculárium familiaritáte, oratiónis intermissióne, & Confessariórum imperítiâ, áliquid de fervóre pietátis remisisset, tandem ex lectióne Confessiónum sancti Augustíni ad Deum pénitùs reversa, ingentes in virtúte progressus fecit. Multis exinde illustratiónibus à Deo donáta est; quas tamen superiórum arbítrio subjiciébat, dícere sólita, Se in revelatiónibus décipi posse, in obediéntia néutiquam. Tanto patiendi tenebátur desidério, ut eos à quibus lædebátur, máxime dilígeret, ac sæpè exclamáret: Dómine, aut pati, aut mori.

Lectio iij.

ORdinis Carmelitárum reformatiónem aggressa, multa virórum ac mulíerum monastéria instítuit, plúrimas ob id contumélias, ipsum étiam cárcerem passa. Insignem in Ordine cooperatórem nacta est Joannem à Cruce dictum, admirandæ sanctitátis & patiéntiæ virum, qui tamen ejus exemplo plúrimùm se profecisse in spiritális propósiti perfectióne sæpiùs testátus est. Cujus perfectiónis consílium Therésia tam altè ánimo infixit, ut votum emíserit efficiendi semper quidquid perféctius intelligéret. Sorόribus suis oratiónem ad-

versùs grassántes hæréses, labórem mínuum & paupertátis stúdium commendávit : nihilque cárius hábuit, quàm ut vírgines sine dote admítteret. Libros scripsit cœléstem pietátem spirántes. Albæ ad Tormim decumbens, Ecclésiæ sacraméntis munita, ánimam Deo réddidit ipsâ nocte quæ inter quartum & décimum quintum Octóbris diem, detractis in Calendárii reformatióne diébus decem, intercedébat, anno salútis millésimo quingentésimo octogésimo secundo, ætátis sexagésimo octávo. Eam ante & post óbitum miráculis claram Gregórius décimus quintus Sanctis adscripsit.

Oratio.

Deus, qui beátæ Therésiæ vírginis mónitis & exemplo servos tibi & ancillas suscitasti, in quos de Spíritu tuo effúnderes : da nobis ejus imitatióne ac précibus, & cœléstis doctrínæ pábulo nutríri, & veræ perfectiónis desidério accendi; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

DIE XVIII.

In Festo

S. LUCÆ, EVANG.

Duplex-majus.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. *f.* Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vo
tórum : levavérun
simul laudábunt ; c
solátus est Dómi
lum suum. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Prim
dicet : Ecce adsun
rúsalem Evangelis
Is. 41.

Ant. 4. E. Oste
pactum suum quo
ut facerétis, & v
sit. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Con
tur mystérium, s
gelizávit per se
Apoc. 10.

Capitulum. E

CHristus dedit
quidem Apóst
dam autem Proph
veró Evangelistas
tem Pastóres, & I
ad consummatiór
ctórum in opus m
in ædificatiónem
Christi.

℟. Implétum es
& appropinquávi
Dei:* Pœnitémini
dite Evangélio. ℣
per montes pedes
zantis, & annunti
cem. * Pœnitémin
Patri. † Crédite.
Nahum. 1.

Hymnus. S.

CHristi perenne
Retecta qui co
Scriptis Dei mysté
Totum per orbem
Olim sub umbri
Vates sacri quæ vi
Umbris procul ced
Vidistis hæc pleno

tulit Deus,
it homo,
steris
tis Deo.
, témpore,
Spíritus:
páginis
. définit.
no Deo
ımmum de-

s ad suæ
glóriæ.

abit verbum
s ℟. Virtúte

. *Ant.* 5. C.
dine vocem
gelízas Jerú-
noli timére:
Dómini do-
o.
s ad Laudes.
M NOCT.
ni Apostolo-
a sequuntur.
qui vocávit
eritátis per
Veníte, ado-
, 2.
nsce.
isti. *suprà.*
, *Lectiones de*
nte.
TURNO.
Hierónymi
Scriptóri-
isticis.
Lectio iv.
licus Antio-
t ejus scripta
Græci ser-
nárus, fuit
i Pauli, &

omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: *Mísimus*, inquit, *cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias.* Et ad Colossenses: *Salútat vos Lucas médicus, caríssimus.* Et ad Timótheum, *Lucas est mecum solus.* Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título Acta Apostolórum prænotátur: cujus história usque ad biénnium Romæ commorantis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum.

Lectio v.

IGitur peregrinatiónes Pauli & Theclæ, & totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solùm ignoráverit? Sed & Tertulliánus vicínus eórum témporum refert presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convictum apud Joannem quòd autor esset libri, & confessum se hoc Pauli amóre fecisse, loco excidisse.

Lectio vj.

QUidam suspicantur quotiescumque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine: & Lucam non solùm ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium,

qui cum Dómino in carne non fuerat, sed & à céteris Apóstolis. Quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui à princípio ipsi vidérunt, & minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolórum, sicut víderat compósuit. Sepúltus est Constantinópoli; ad quam urbem, vicésimo Constantíni anno, ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

QUóniam quidem multi conáti sunt ordináre narratiónem, quæ in nobis compléta sunt, rerum. Et relíqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Proœm. Comm. in Matth.

PLures fuisse qui Evangélia scripsérunt, & Lucas Evangelísta testatur, dicens: Quóniam quidem multi conáti sunt ordináre narratiónem rerum quæ in nobis complétæ sunt: & persevérántia usque in præsens tempus monuménta decláránt, quæ à diversis auctóribus édita, diversárum hæréseon fuére princípia. Quibus jure potest illud prophéticum coaptári: Væ qui prophétant de corde suo; qui ámbulant post spíritum suum; Hæc dicit Dóminus non mi[...] ssa autem, q[...] tram, Dómin[...] ta est, quátuo[...] radíis instar e[...] tuor & ángul[...] habet, per qu[...] testamenti &[...] Dómini, ligi[...] bus véhitur.

Lectio

PRimus ó[...] thæus est[...] qui Evangéli[...] Hebræo sermo[...] cundus, Mar[...] Apóstoli Petr[...] drínæ Ecclési[...] copus. Térti[...] dicus, natión[...] tiochénsis, [...] Evangélio; q[...] cípulus Apóst[...] Achájæ Beot[...] volumen cón[...] áltius répeten[...] in prœmio c[...] dita magis cu[...] bens. Ultim[...] Apóstolus &[...] qui supra pect[...] cumbens, pu[...] nirum fluent[...] Ex Epístola ej[...] línum.

MAtthæus[...] cas & Jo[...] gæ Dómini, [...] rubim, quod[...] sciéntiæ mult[...] tum corpus [...] scintíllæ émic[...] fúlgura, ped[...]

..., & in sublíme tenden-
.. terga pennáta & ubíque
..ántia, tenent se mútuò,
..que perplexi sunt, &
.. rota in rota volvuntur,
. pergunt quòcumque eos
... Spíritûs sancti produ-
... Te Deum.
℣. *Sacerd.* Eructávit cor
... verbum bonum :
Dico ego ópera mea Re-
.. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

.. SErmónem feci de
... ómnibus quæ cœpit
... fácere & docére usque
... diem quâ assumptus est.
.. 1.
.. 2. D. Visum est mi-
.. assecúto ómnia à prin-
..io diligenter, ex órdine
..ere. *Luc.* 1.
Ant. 3. a. Notum mihi
..um est sacramentum, si-
.. scripsi; prout potestis le-
..ntes intellígere prudén-
..m meam in mystério
..risti. *Ephes.* 3.
Ant. 4. E. In fide veritátis
... vocávit vos per Evan-
..ium nostrum, in acquisi-
..nem glóriæ Dómini no-
.. Jesu Christi. 2. *Thess.* 2.
Ant. 5. a. Evangélii fa-
..s sum miníster, secundùm
..num grátiæ Dei. *Ephes.* 3.
Capitulum. Josue 1.
NOn recédat volúmen
legis hujus ab ore tuo;
.. meditáberis in eo dié-
.. ac nóctibus, ut custó-
.. & fácias ómnia quæ
..pta sunt in eo: tunc dí-
..es viam tuam, & intél-
..es eam.

Hymnus. S. V.

SInæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas & fúlgura,
Præsens minabátur Deus.
Nunc, temperáto númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.
Insculpta saxo lex vetus
Timóre servos pérculit:
Inscripta cordi lex nova
Amóre fecit fílios.
Scripsístis hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc & sánguine.
Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda numquam córdibus.
Uni sit & Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Illíus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias; & ordinátus est ab Ecclésiis comes peregrinatiónis nostræ, in hanc grátiam quæ ministrátur à nobis. 2. *Cor.* 8.

Oratio.

INterveniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista; qui crucis mortificatiónem

júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre portávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

QUómodo nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem, quæ cùm inítium accepísset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus?

℟. br. Quanta audívimus, * Et cognóvimus ea! Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis; * Et cognóvimus ea! Glória Patri. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. Cor. 2.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterantes verbũ Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. br. Ecce lábia mea * Non prohibébo. Ecce. ℣. Dñe, * tu scisti. * Non. Glória Patri. Ecce lábia mea non prohibébo.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo: ℟. Veritátem tuam & salutáre tuũ dixi. *Ps.* 39.

AD NON

Ant. 5. a. Evan

Capitulum. 1. T

SIcut probáti sum ut crederétur no gélium; ita lóquim quasi homínibus pl sed Deo qui pro nostra.

℟. br. Elóquia * Elóquia casta. ℣. Argentum * ign nátum, * Elóquia c ria Patri. Elóquia.

℣. Ignitum elóq veheménter; ℟. tuus diléxit illud.

AD II. VESP

Ant. PErvénimu 4. E. in Evang sti; spem habente tis fídei vestræ, magnificári. *&c.* Ca

Ant. 7. c. Cúpid mus trádere vobis lùm Evangélium étiam ánimas no 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem pósita est vobis i audístis, in verbo Evangélii quod pe vos. *Coloss.* 1.

Ant. 2. D. Dig gélio conversámi spíritu unánimes, rantes fídei Evang vobis donátum Christum credátis.

Ant. 3. a. Glóri & pax omni ope num in die cùm Deus occulta hómi cundùm Evangéliu *Rom.* 2.

Baruch. 4.
mandatórum
lex quæ est in
nes qui tenent
ent ad vitam;
eliquérunt eá,

hristi. 488.
t Dóminus te-
Jacob, ℟. Et
t in Israel.

ati Ant. 8. G.
um solus: om-
quærunt; Dó-
mihi ástitit,
t me, ut per
o impleátur,
nnes gentes.

ró ad Laudes.
n. SS. Savi-
Potentiani, &
ut. Cùm vos.
xiiij. Oratio,
fra, 494.
XIX.
'esto
INIANI,
TI, ET SOC.
Semiduplex.
io ij.

Epíscopus, à
stólica in Gál-
tiandú Christi
um Potentiá-
missus est. Is
nonum quam
bérrimam au-
iverisset, unà
xceptus est à
o divite, quem
ac Serotíno,
coni facti sunt,
tis. Crescente

in dies credéntium in Dómino multitúdine, crevit & infidélium furor. Hi ergo, ímpetu in Saviniánum facto, eum in crypta quádam subterránea, ubi sacra perágere sólitus erat, cum Victoríno comprehensú ad Sevérum præsidem adduxérunt; quo jubente, ambo fústibus, & plumbátis cæsi, cùm in confessióne fidei persisterent, cápitis damnáti sunt: & Saviniánus, ut in revelatióne córporis ejus pátuit, tríplici plagâ ictus est. Post eum veró Victorínus & álii Neóphyti juguláti non pauci. At Potentiánus, cùm Saviniáni curis & labóribus successisset, anno vertente, truncáto bráchio, aliisque supplíciis affectus, martyrium consummávit. Eodemque ferè témpore quod Valeriáni, aut certè Aureliáni impérium præcessit, Bodaldus ac Serotínus, cum ingenti plebis número Christi fidem sánguinis effusióne testáti sunt. Serotíno próprium à consanguíneis sepulcrum parátum est; céteri prope Saviniánum, in ipsa crypta in qua comprehensus fúerat, sunt sepulti. Quorum ómnium pássio, in Martyrológiis Adónis & Usuardi, aliisque, ad últimam Decembris diem refertur.

Lectio iij.

Cum autem sancta córpora illìc per sex ferè sécula latuissent, Venilóni Archiepíscopo, & Anastásio

Abbáti sancti Petri-Vivi, ab ipsis Martyribus reveláta sunt; & ómnium simul, id est, Saviniáni, Potentiáni, Altíni, Serotíni, Victoríni, & Eodaldi relíquiæ solémniter ad basílicam sancti Petri-Vivi translátæ sunt anno, ut Odorannus scripsit, octingentésimo quadragésimo séptimo, décimo quarto Calendas Novembris; & ibídem, postquam pópulis osténsæ sunt, pro more qui tunc adhuc vigébat, iterùm humi cónditæ. At século vix elapso, intra civitátis muros Normannórum metu delítæ, illis recedéntibus, in prióre loco ad álterum séculum repósitæ sunt. Anno tandem millésimo sexto Leothéricus, Senonensis Antístes, easdem de novo repertas, plúmbeis lóculis inclúsit octávo Caléndas Septembris. Jam verò elapsis abhinc annis círciter tribus & viginti, Constántia, Roberti regis conjux, accepti à Saviniáno beneficii memor, corpus Mártyris, è lóculo plúmbeo in capsam áuream gemmis ornátam, per eumdem Antístitem transferri curávit, cum corpóribus sancti Eodaldi ac cujusdam púeri, eo in túmulo repertis. Capsam Robertus rex cum fílio, Domínicâ sequente, quâ prior Translátio ab antíquis pátribus facta, recurrébat, coram Epíscopis, Abbátibus, Cléricis, Procéribus, ac magnâ pópuli multitúdine, subjectis húmeris détulit [illegible] ta ad eum usque [illegible] quo fidélium conspéctui [illegible] expósita. In ea Transl[illegible] Magenardus quidam [illegible] Fontanárum, cæcus [illegible] nio, visum recépit. [illegible] hæc dies horum Mártyrum [illegible] venerationi assignáta [illegible]

Oratio.

MArtyrum tuórum [illegible] viniáni pontíficis, [illegible] tentiáni & Sociórum, [illegible] quæsumus, Dómine, [illegible] votíva lætíficent, & [illegible] nefíciis intercessiónis [illegible] lent; Per. [illegible]

D [illegible]

In Festo [illegible]

SANCTI HILARIONIS,

Abbatis. Simplex. [illegible]

De Communi SS. Abbatum, Oratio; Da nobis quæsumus, Dómine, [illegible]

Pridie AD VESP. [illegible] mem. SS. Ursulæ & Sociarum, Virginum & Martyrum, Ant. Infirma mundi elégit Deus ut confúndat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. I. *Cor.* I.

℣. Heréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundétur in témpore malo. *Ps.* 36.

Oratio, Deus, qui singulári. *infra.*

Lectio iij.

HIlárion ortus Tabathæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, studiórum causâ missus Alexandríam, ibi suscéptâ Jesu Christi religióne, plúrimùm in fidei

proféćit. Audítâ . famâ, ejus videndi erexit ad erémum, ous apud eum ménsi- commorans, omnem itæ ratiónem dídicit. um revérsus, mórtuis tibus, partem subſtán- títribus, partem paupé- s largítus eſt; necdum tum décimum annum tus, rédiit in ſolitúdi- n. Ibi extrúctâ exíguâ l quæ vix eum cáperet, mi cubans, & amictus ſac- , in ſacrárum litterárum tióne & meditatióne to- fuit. Paucas ficus & ſuc- m herbárum ad victum hibuit, nec illis ante ſolis cáſum veſcebátur. Conti- ntiâ & humilitáte fuit in- edíbili, quibus aliiſque virtútibus horrendas diáboli ntatiónes ſuperávit. Vá- iis, ut latéret, mundi par- s peragrávit; ſed miráculis bíque notus, ac tandem ad ypruin ínſulam appulſus, in morbum íncidit: cu- s vi cum extrémo pene ritu conflictarétur, dicé- t: Egrédere, quid times? grédere, ánima mea, quid ibitas? Septuaginta annis rvíſti Chriſto, & mortem mes? Et in hæc verba áni- am exhalávit anno tre- ntéſimo ſeptuagéſimo pri- o. Eódem die célebris eſt emória ſanctárum Urſu- , Marthæ & Sociárum, rginum, quæ in excídio ittánniæ, de quo Gildas piens ſcripſit, cum tranſ- marínas terras péterent, in advérſum Germániæ littus delátæ ſunt, & à Bárbaris, qui regiónem tunc vaſtá- bant, hoſtíliter abductæ, prope Colóniam Agrippí- nam, ad ripam Rheni pro Chriſti nómine occíſæ ſunt. Eárum córpora ſepulta ſunt Colóniæ, ubi plúrimis nobi- litáta miráculis, magnâ fi- délium veneratióne multis abhinc ſéculis coluntur.

AD LAUDES, fit com- mem. SS. Urſulæ & Socia- rum, Ant. In reſurrectióne neque nubent, neque nu- bentur; ſed erunt ſicut An- geli Dei in cœlo. *Matth. 22.*

℣. Vírgines laudent no- men Dómini; ℟. Quia exal- tátum eſt nomen ejus ſo- líus. *Pſ. 148.*

Oratio.

DEus, qui ſingulári pro- videntiâ beátam Urſu- lam & Sócias ejus ad virgi- nitátis & martyrii palmam provexiſti: da nobis, eá- rum interceſſióne, ita vá- rios ſéculi æſtus pertransíre, ut ad ætérnæ ſalútis portum felíciter perveníre mereá- mur; Per Dóminum.

DIE XXV.

In Feſto

SS. CRISPINI,

ET CRISPINIANI,

Martyrum. *Simplex.*

Omnia de Communi plurium Martyrum, Oratio, Deus, cujus grátiâ, xvj.

Lectio iij.

CRiſpínus & Criſpiniá- nus cum beáto Quinti

no & sóciis à Románo Pontífice in Gállias missi, Suessiónas venérunt; ubi, cùm multos ad Christi fidem convérterent, comprehensi, sub Rictióvaro Præside post immánia tormenta cápite truncáti sunt. De his méntio fit in ómnibus ferè Martyrológiis Ecclésiæ occidentális. Extructa est Suessióne sǽculo sexto sub eórum invocatióne Basílica, in qua Clodobertus Chilperici regis fílius sepultus est. Horum córpora è crypta eduxit sanctus Elígius, eorumque túmulum mirâ arte decorávit. Sub eórum nómine & patrocínio idem Póntifex Ecclésiam monastérii Solemniacensis, à se in pago Lemovicensi cónditi, consecrandam curávit.

DIE XXVIII.

In Festo

SS. SIMONIS ET JUDÆ,

APOSTOLORUM.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui nos. *infra ad Laudes.*

IN I. VESP. fit commem. S. Faronis, Episc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti FarónisEpíscopi pietátem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I. NOCTUR

Lectiones de Scriptu

IN II. NOCTUR

Ex Commentário san

rónymi Presbyteri

Matthæum.

Lib. 1. *C.* 10. *Lec*

SImon Cananæu

est qui in álio E

lista scríbitur Z

Cana quippe zelus in

tátur. Thaddæum A

lum Ecclesiástica ti

stória missum Edes

Abgarum regem Cho

qui ab Evangelista L

das Jacóbi dícitur,

appellátur Lebbæus

interpretátur Córcul

dendumque est eu

trinómium; sicut S

Petrus; & fílii Zeb

Boanerges, ex firm

magnitúdine fídei n

sunt.

Ex libro ejúsdem,

ptóribus Ecclesiást

C. 4. *Lectio v*

JUdas frater Jacóbi

vam quidem quæ

tem Cathólicis est,

lam relíquit. Et qu

bro Enoch, qui apó

est, in ea assúmit t

nium, à plerísque re

tamen auctoritátem

te jam & usu méruit

ter sanctas Scriptúr

putátur.

Ex libello sancti

Epíscopi, de festi

bus Apostolóru

Cap. 1. *Lecti*

THaddæus apud

potámiam, Sim

xum tráditur
de simul Pér-
, cùm fidei
ieram gentis
dinem subdi-
cléfiam Dó-
fundátam vi-
rium ibi, cur-
xplentes, beſ-
onſummavé-
ficè ſepulti à
inis, quos Dó-
ierant. Quod
Simónem A-
n de Duóde-
eſſe qui ſub
m paſſus ſit,
n eſt. Nam &
réſbyter, qui
Apoſtolórum
m ſecútus, in
iónum ſe hoc
ſiſſe reprehen-
ória Ecclesiá-
Apóſtolo, ſed
ie geſta nar-

CTURNO.
Evangélii ſe-
oannem.
Cap. 14.
ore; Dixit Je-
s ſuis: Adhuc
mundus me
t; vos autem
réliqua.
ti Auguſtíni
copi.
Tract. 76.
1.
xerat Dómi-
Adhuc módi-
c mundus me
t; vos autem
interrogávit

eum de hoc ipſo Judas, non ille tráditor ejus, qui Iſcarióres cognominátus eſt, ſed cujus Epíſtola inter Scriptúras canónicas légitur: Dómine, quid factum eſt quia nobis manifeſtatúrus es teipſum, & non mundo? Simus cum ipſis tamquam interrogantes diſcípuli, communemque magiſtrum audiámus & nos. Judas enim ſanctus, non immundus, nec inſectátor Dómini, ſed ſectátor, cauſam quæſivit quare ſe non mundo, ſed ſuis manifeſtatúrus eſſet Jeſus: quare adhuc módicum, & mundus non vidéret eum, ipſi autem vidérent eum.

n. 2. *Lectio viij.*

RESpóndit Jeſus, & dixit ei: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit; & Pater meus díliget eum; & ad eum veniémus, & manſiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, ſermónes meos non ſervat. Ecce expóſita eſt cauſa, quare ſe ſuis manifeſtatúrus eſt, non aliénis quos mundi nómine appellat; & ipſa eſt cauſa quòd hi díligant, illi non díligant. Ipſa cauſa eſt de qua ſacer inſonat Pſalmus, Júdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta. Qui enim díligunt, quia díligunt, eliguntur: qui verò non díligunt, ſi linguis hóminum loquantur & Angelórum, fiunt æramentum ſonans & cymbalum tínniens.

De S. Farone, Lectio ix.

FAro, Clotário regnante, Gundoaldi Meldensis Epíscopi succéssor, sancto Chilléno Epíscopo auctor fuit ut Atrebatenses Christo acquíreret: & suam cum beáto Audoéno tunc láico cóntulit óperam, ut Respacensis Abbátia ædificarétur, eíque jussu régio sanctus Agilus Abbas præficerétur. In cujus Basílicæ dedicatióne cùm lapis ex Pário mármore altári consecrando destinátus, casu confractus esset, orante Faróne cum sanctis Amando Epíscopo, Agilo, Audoéno & Elígio, coáluit. Púero cæco donum Spíritûs sancti per Chrisma Confirmatiónis cónferens, visum réddidit. Quo témpore Theodórum Cantuáriæ Epíscopum à Vitaliáno Papa in Angliam missum hospítio excépit Agilbertus Parisiórum Epíscopus; excépit & Faro Adriánum Abbátem Theodóro cómitem à Vitaliáno datum, & cum eo egit humaníssimè, donec illi per Ebroínum lícuit post Theodórum Cantuáriam pétere. Sedit in Concílio Senonensi, anno sexcentésimo quinquagésimo. Obiit anno Christi sexcentésimo septuagésimo secundo, Episcopátûs círciter quadragésimo quinto, annos natus fere octoginta; successorémque hábuit sanctum Hildevertum. Sepultus est in Basílica sanctæ Crucis, quam ille in subúrbio Meldárum cum monastério extrúxerat; quæque illius póstea nómine est nuncupáta.

Oratio.

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuisti: da nobis sanctórum tuórum Simónis & Judæ glóriam sempitérnam & proficiendo celebráre, & celebrando profícere; Per.

Fit commem. S. Faronis, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xxij. *Oratio*, Da Ecclésiæ. 496.

DIE XXX.

In Festo

S. LEONIS PAPÆ, & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Doctorum. Oratio, Excita. xxviij.

Lectio ij.

LEo, Románus, factus Diáconus, Sixto Pontífici auctor fuit, ne recíperet Juliánum Pelagiánum, in communiónem Ecclésiæ súbdolè irrepentem, ut sedem amissam recuperáret. Missus in Gálliam ut diffidentes inter se Albínum & Aétium Romános duces conciliáret, públicâ legatióne revocátur, ut Sixto succéderet. Quatiebátur ínterim totus penè orbis Christiánus váriis hæreticórum tempestátibus. Oriéntem Nestoriáni, Occidéntem Pelagianórum relíquiæ infestábant. Manichæos qui ex Africa à Vándalis devastátâ Romam conflúxerant, cùm cathólicæ communiónis spécie perfídiam suam tégerent,

...tim detexit indí-
. Domínicâ die, &
...ndâ jejunárent in
solis & lunæ, &
...n redemptiónis
...uríre omníno de-
Pelagianórum re-
...iinxit; & de iis ad
...edeúntibus ita stá-
...inent apertis pro-
...s suis superbi erró-
...s; & quidquid in
...eórum universális
...thórruit, detesten-
...iaque Decréta sy-
...quæ ad excisiónem
...réseos Apostólicæ
...irmávit autóritas,
...e, & in ómnibus
, plenis & apertis
... manu subscriptis
...ónibus eloquentur.
...istárum renascen-
...im, congregátâ in
...synodo, proscrip-
...t per LegátosCon-
...urto Œcuménico
...cédonem celebrá-
...o perlecta est illíus
...num Epístola de
...nis mystério, quá
...àm Galliárū Epís-
...nis láudibus accé-
...c ab ómnibus ac-
...: Petrus per Leó-
...ocútus est.

Lectio iij.

...um propugnátor
...ncérrimus; multa-
... & utíliter decré-
...icum ab externo
...suum in Clerum
...rdinári bígamos,
...aptísma, nisi per-
...ischæ & Penteco-
stes, adminiſtrári prohíbuit. Epíscopum qui, relíctâ suâ civitáte, majórem sedem ambíret, utrâque spoliandum esse cénsuit. Vóluit ut qui Diáconus aut Sacerdos esset ordinandus, per omnes Officii clericális órdines proveherétur; ut diuturno dísceret témpore, cujus & doctor esset futúrus. Plúrimis functus labóribus, multisque luculenter scriptis, cùm Itáliam à Barbarórum vastatióne, & Ecclésiam ab hæreticórum labe vindicasset, explétis in Pontificátu viginti & ampliùs annis, ábiit ad Dóminum, ut vidétur, tértio Calendas Novembris, anno quadringentésimo sexagésimo primo: propter pietátem, eruditiónem, & tot res præclárè gestas, méritò Magni nómine commendátus.

AD VESPERAS, fit commem. S. Quintini Martyris, *Ant.* Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

℣. In Deo sperávi; ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti mártyris tui Quintíni natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur advérsis; Per.

cundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Elevátis Jesus óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti páuperes, quia vestrûm est regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 5. n. 62. & 63.

NUnc dicámus quemádmodum in quátuor benedictiónibus sanctus Lucas benedictiónes sit octo compléxus. Et quidem scimus virtútes esse quátuor cardináles: Temperántiam, Justítiam, Prudéntiam, Fortitúdinem. Qui pauper est spíritu, avárus non est. Qui flet, non superbit; sed mitis est, & pacátus. Qui luget, humiliátur. Qui justus est, non negat quod scit ómnibus ad usum communíter datum. Qui miserétur, largítur de suo. Qui suum donat, non quærit aliénum, nec dolum próximo struit-

de ómnibus his lil
Dóminus : * Beá
Patri. * Beáti.
Ps. 33.

[*Quando antici*
lia, *legitur in D*
S. Quintino, *Lect*

QUintínus, M
& Diocletiá
tóribus, cum só
Româ in Gállias
sti fidem prædicat
cùm magnâ const
biinis perfíceret
varo exquisítis
cruciátur; deind
gustam Veroman
bus súdibus férre
ce usque ad crura
postrémò cápite
est. Corpus ejus i
projectum, Eusél
lier, post anno
ginta quinque,
Angelo, invénit
oculórum usum
dum fúerat orbá
rávit. Illud in n
lívit propter urb

ates è maxilla in
um medélam áb-
mque ex dentis ra-
uinis gutta stillávit.
ctiam prægrandes
ius quondam à tor-
ifixos, è cérebro ce-
ártubus avulsos,
os ejusdem, velut
squias sibi servávit.
állio holosérico ob-
corpus, ponè al-
lidit; tumulumque
ere désuper fabricá-
ro, argento & gem-
ctâ étiam Basílicâ,
ut in céte is locis
ivit Elígius, signa
es Dóminus operá-

r, flexis genibus.

Oratio.

ine Deus noster
ltíplica super nos,
tuam; & quorum
nus gloriósa solém-
nia tríbue súbsequi in sanctæ
professióne lætítiam; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui
tecum vivit & regnat in
unitáte Spíritûs sancti, Deus,
per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pro commem. S. Quintini, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. xj.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti mártyris tui Quintíni natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntiû, nec ullis perturbémur advérsis; Per Dominum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti, Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Finiunt Suffragia.

FESTA NOVEM

DIE I.

IN FEST

OMNIUM SANCT

ANNUALE-MIN

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. FUi in spíritu, & 5.a. ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. *Apoc.* 4.

Ant. 4. E. Vidi, & ecce in médio throni Agnum stantem tamquam occísum. *Apoc.* 5.

Ant. 7. a. Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum; & erat númerus eórum míllia míllium. *Apoc.* 5.

Ant. 1. f. Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, & tríbubus, & pópulis, & linguis. *Apoc.* 7.

Ant. 5. C. Stabant ante thronum, & in conspectu Agni; & clamábant voce magnâ, dicentes: Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno. *Apoc.* 7.

Capitulum. Hebr. 12.

ACcessistis ad Sion montem, & civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & m
Angelórum
Ecclésiam
conscripti
júdicem óm
spíritus ju
rum, &
mediatóre

℟. Inebr
táte domûs
* Et torren
potábis eo
apud te est
gnus qui
est, reget
eos ad vit
Glória Pat
Ps. 35. *A*

Hym

CŒlo qu
cóns
Terris v
lebra
Læti vest
páng
Duris pa
Jam vos pa
que
De plen
flúm
Illic perp
tiat f

ia fóntibus.
ı hábitans in pe-
ilibus
pse suo contúitu
;
ue, sui pródigus,
ıis
ıtibus ínserit.
o, cui Deus ín-
,
ıat adhuc innó-
cruor;.
ὰta Patri se se-
óbtulit,
itat hóstia.
a senum cérnua
ibus,
rútili fúlgura lú-
,
i Dómino dévo-
urea,
it, diadémata.
úmeræ, conspí-
olas
púreo sánguine
idas,
ta cohors, cán-
æmulis
ctum célebrant
ı.
ma Patri, sum-
Fílio:
cte tibi laus quo-
Spíritus,
o méritis, ópti-
rbiter,
simul ómnibus.
n.
ne, in justítia
ntur; ℟. Quó-
virtútis eórum
3.
ificat. Ant. J.
prædestinávit,
it; & quos vo-

cávit, hos & justificávit; quos autem justificávit, illos & glorificávit. *Rom.* 8.

Oratio.

Deus, apud quem ómnium Sanctórum in cœlis est ætérna festívitas: tríbue, quæsumus, eórum sic nos in terris renováre solémnia, ut adunáta eórum intercéssio & abundantióra præstet exempla virtútum, & majóra nobis obtíneat augménta gratiárum; Per.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. G. Nox ultrà non erit, & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dñus Deus illuminábit illos. *Apoc.* 22.

Hymnus, Grates. 148.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. D. Sérvient Dómino, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui glorificátur in concílio Sanctórum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 88.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

Vos sancti Próceres, vos Súperûm chori,
Cœli quotquot habet régia príncipes,
Nostros nunc date vestris
Cantus júngere cántibus.
Primis ante álios, glória cœlitum,
Christi Virgo parens fulget honóribus;
Divinoque sevérum

Flectit pignóre Júdicem.
Astant spirituum mille ácies
throno;
Regi sancta ferunt vota
cliéntium:
Hic Baptista profundo
Lucis flúmine mérgitur.
Quorum núntia vox, orbis
ad últimas,
Christum vox résonans,
intónuit plagas,
Præcónes duodéni
Sacris Vátibus ássident.
Fuso purpúrei sánguine Mártyres,
Et puro níveæ péctore
Vírgines,
Agno cándida fundunt
Rubris lília cum rosis.
Qui pavére suos Præpósiti
greges,
Pascuntur súpero Númine
plénius:
Qui flevére, seréñus
Abstergit lácrymas Pater.
A quo cuncta fluunt, máxima laus Patri:
Qui mundum réparat,
máxima Fílio:
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

Psalmi de Dominica in toto hujus Festi Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. C. Ecce servi mei, dicit Dóminus, lætabuntur, & laudábunt præ exultatióne cordis. *Is.* 65.

Ant. 6. C. Habitábunt in Jerúsalem, & anáthema non erit ámplius; sed sedébit Jerúsalem secúra. *Zach.* 14.

Ant. 7. d. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, [...] tiárum áctio & vox laudis [...] salus autem in sempitérnum erit. *Is.* 51.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. *Ps.* 31.

Ex libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ; & in circúitu sedis sedília viginti quátuor; & super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamícti vestimentis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua, & septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis, tamquam mare vítreum símile crystallo; & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante & retro. Et ánimal primum símile leóni, & secundum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália, singula eórum habébant alas senas: & in circúitu, & intùs plena sunt óculis; & re-

habébant die ac
tia : Sanctus,
ctus, Dóminus
otens, qui erat,
& qui ventú-

s ágimus tibi,
us omnípotens,
ui eras, & qui
* Quia regna-
uit tempus réd-
em servis tuis,
℣. Confiteantur
ie, ómnia ópe-
ncti tui bene-
* Quia. Glória
uia. *Apoc.* 11.

Cap. 5.
in déxtera se-
uper thronum,
um intùs & fo-
sigillis septem.
gelum fortem,
a voce magnâ:
gnus aperíre li-
olvere signácula
nemo póterat,
elo, neque in
: subtus terram,
um, neque res-
. Et ego flebam
uóniam nemo
ntus est aperíre
vidére eum. Et
óribus dixit mi-
eris; ecce vicit
a Juda, radix
erire librum,
eptem signácula
i; & ecce in mé-
& quátuor ani-
& in médio se-
gnum stantem
cissum, haben-

tem córnua septem, & óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Data sunt Angelo incensa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre quod est ante thronum Dei : * Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum coram Deo. ℣. Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum : * Et. Glória Patri. * Et. *Apoc.* 8. *Ps.* 33.

Lectio iij.

ET cantábant cánticum novum, dicentes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes; & regnábimus super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum; & erat número eórum míllia míllium, dicéntium voce magnâ : Dignus est A-

gnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo; omnes audívi dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potestas in sǽcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et viginti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, & adoravérunt viventem in sǽcula sæculórum. Tu autem.

℟. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis Deum, pusilli, & magni; * Quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnipotens: † Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei. ℣. Exultáte, justi, in Dómino; rectos decet collaudátio, * Quóniam. Glória Patri. † Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. *Apoc.* 19. *Ps.* 32.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Omnes Sancti in manu Dei sunt; & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut.* 33.

Ant. 1. D. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem; quóniam donum & pax est electis ejus. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. Dátio Dei pérmanet justis, & proféctus illíus succéssus habébit in ætérnum. *Eccli.* 11.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem sibi. *Ps.* 32.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 5. *in Festo Omn. SS.* *n.* 1. *&* 2. *Lectio iv.*

FEstíva nobis est dies, & inter præcípuas solemnitátes hodierna solémnitas numerátur. Nóvimus festivitátem Omnium Sanctórum dici, & esse, quam hódie celebrámus; Omnium, inquam, sive cœléstium, sive terréstrium. Sunt enim Sancti de cœlo, & sunt Sancti de terra: itemque eórum qui de terra sunt, quidam adhuc in terra, álii qui jam in cœlo. Est-ne adhuc Sanctórum áliquod tértium genus? Est, sed occultum. Sunt enim Sancti qui adhuc mílitant, adhuc pugnant: currunt adhuc, necdum comprehendérunt. Hæc nimírum divérsitas appellatiónis in nómine sanctitátis; ut álii quidem jam secundùm consummatiónem Sancti vocentur, álii juxta solam adhuc prædestinatiónem.

℟. Hi omnes testimónio fídei probáti sunt: * Ideóque & nos tantam habentes impósitam nubem téstium, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam

viri misericórdiæ
orum pietátes non
:: * Ideóque & nos.
deóque. *Hebr.* 11.
Eccli. 44.

Lectio v.

uid Sanctis laus no-
? ad quid glorificá-
i ? ad quid nostra
solémnitas ? Quò
ios honóres, quos
icem Filii promis-
honoríficat Pater
Quò eis præcónia
'leni sunt. Prorsus
ilectíssimi : honó-
tórum Sancti non
aec quidquam eis
votióne præstátur.
iód eórum memó-
erámur, nostrâ ín-
on ipsórum. Vultis
ntùm intereft no-
in me, fáteor, ex
datióne séntio de-
véhemens inflam-
tórum tam optábi-
e fruámur, & me-
oncíves & contu-
esse spiríttuum bea-
niscéri cœtui Pa-
im, cúneis Prophe-
senátui Apostoló-
ártyrum exercíti-
rósis, Confessórum
Vírginum choris;
m dénique cólligi
iári communióne
n.
æ sunt illis síngulæ
e; & dictum est
quiéscerent adhuc
iódicum, * Donec
tur conservi eó-
atres eórum. ℣. E-
duc, Dómine, de custódia
ánimam meam, ad confi-
téndum nómini tuo : me
expectant justi, donec retrí-
buas mihi, * Donec. Glória.
* Donec. *Apoc.* 6. *Ps.* 141.
n. 6. *Lectio vj.*

PRæstolátur nos Ecclésia illa primitivórum, & neglígimus: desíderant nos Sancti, & parvi péndimus: expectant nos Justi, & dissimulámus. Excitémur aliquando, fratres: resurgámus cum Christo, quærámus quæ sursum sunt : quæ sursum sunt sapiámus. Desiderémus desiderantes nos, properémus ad præstolantes nos; expectantes nos, votis præoccupémus animórum. Ecce enim nihil in hac nostra communióne securitátis, nihil perfectiónis, nihil quiétis : & tamen hìc quoque quàm bonum & quàm jucundum, habitáre fratres in unum ! Quidquid enim sive intériùs, sive extériùs, molestum occurrit, ipso útique tam germanórum consórtio fratrum, cum quibus est nobis cor unum & ánima una in Deum, tolerabílius invenítur. Quàm dúlcior erit, quàm delectabílior, quàm beátior unio, ubi nulla suspício esse póterit, nulla dissensiónis occásio, ubi omnes perfecta cáritas indissolúbili fœdere colligábit !

℟. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio; *Quia obliviόni trádita sunt

incorruptíbilem. 1. *Petr.* 1.

Ant. 8. *G.* Dignos nos fecit in partem sortis Sanctórum in lúmine, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Nos omnes, revelátâ fácie glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur à claritáte in claritátem. 2. *Cor.* 3.

℣. Illúminans tu mirabíliter, Dómine, ℟. A móntibus æternis. *Ps.* 75.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cùm sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus; & apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœló-

tur.: D
propter
paupéril
mites,
débunt
Judæ,
mundi
dictam,
ferenter
mus qui
gis póf
quam I
dicens:
Dómini
tium.

℟. De
misericó
miam ca
dilexit
nos, * E
cœléstib
ut offér
divítias
dent mi
tiam, &
in sanct

eccátis & vi-
n. Sic flevit
em ; quia pœ-
quòd unxiſ-
ſuper Iſrael.
póſtolus flere
icit eos, qui
nem & im-
a egérunt pœ-
áti qui eſú-
unt juſtítiam.
ficit velle ju-
juſtítiæ patiá-
ut ſub hoc
quam nos ſa-
emper eſuríre
intelligámus.
rdes. Miſeri-
lùm in elee-
ígitur, ſed in
ratris, ſi alter
portémus.
ſumus miſe-
Dómine ; &
& delectáti
áti ſumus pro
nos humilia-
ibus vídimus
ientíneum &
ònis noſtræ,
in ſublimitá-
lóriæ pondus
bis : * Lætáti
Patri. * Læ-
89. 2.Cor.4.
ix.
o corde, quó-
Deum vidé-
on árguit con-
eccáti. Mun-
rde conſpíci-
n Dei non po-
um. Beáti pa-
nùm in corde
: inter fratres

diffidentes pacem fáciunt. Quid enim prodeſt álios per te pacári, cùm in tuo ánimo ſint bella vitiórum? Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam. Signanter áddidit, Propter juſtítiam : multi enim perſecutiónem propter ſua peccáta patiúntur, & non ſunt juſti.

℟. Redemiſti nos Deo in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne ; * Et † Feciſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes : & regnábimus. ℣. Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum ; * Et. Glória Patri. † Feciſti nos Deo noſtro regnū. *Apoc.* 5. *Exod.* 15.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Lætámini, juſti, in Dómino ; ℟. Et confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus. *Pſ.* 96.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. AGnus Dóminus dominórum eſt, & Rex regum ; & qui cum illo ſunt, vocáti, electi, & fidéles. *Apoc.* 17.

Ant. 2. D. Lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni ; ideo ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos : non eſúrient neque ſitient ámpliùs. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Benedícite.

Canticum. Sap. 10.

REddidit justis sapiéntia mercédem labórũ suórum, * & deduxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * & in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare Rubrum, * & transvexit illos per aquam nímiam;

Inimícos autem illórum demersit in mare; * & ab altitúdine inferórum eduxit illos.

Ideò justi tulérunt spólia impiórum; * & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit disertas.

Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.

Ant. Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. *Tob.* 13.

Ant. 7. *d.* Hymnus ómnibus Sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus. *Ps.* 148. & 149.

Capitulum. Ephes. 1.

DEus, Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ & revelatiónis in agnitióne ejus: illuminátos óculos cordis vestri, ut sciá-

tis quæ sit spes v[...]
ejus, & quæ divíti[...]
hereditátis ejus in S[...]

Hymnus. S.

HYmnis dum [...]
cúria Cœlin[...]
Hic flemus pátri[...]
éxules:
Hìc suspensa ten[...]
Mutis cántibus ó[...]
Quando mens míse[...]
cárcere
Se vestris sóciam [...]
ínseret;
Et calígine puls[...]
Cœli lucem habit[...]
Obscúræ fúgient [...]
imágines,
Cùm stantes pró[...]
minis ad juba[...]
Nos Verum sine [...]
Ipso in fonte vid[...]
Nobis, sancta cœli[...]
bona: flúctib[...]
Luctantes médii[...]
modò réspicis[...]
Da portus, duc[...]
sto,
Da contíngere pr[...]
A quo cuncta fluunt[...]
ma laus Patri[...]
Qui mundum rég[...]
xima Fílio:
Et quo péctora fl[...]
Sit laus máxima [...]
Amen.

℣. Exultábunt S[...] glória: ℟. Lætab[...] cubílibus suis. *Ps.* 1[...]

Ad Benedictus. *A*[...]
Fulgébunt justi, ju[...] natiónes, & domin[...] pópulis; & regnábit [...] nus illórum in per[...] *Sap.* 3.

Oratio.

[O]mnipotens sempiterne [D]eus, qui nos Omnium [Sanc]torum tuórum mérita [sub u]na tribuis celebritáte [venera]ri: quæsumus, ut de[sideratam] nobis tuæ propi[tiatio]nis abundántiam, mul[tiplic]átis intercessóribus lar[giári]s. Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Agnus.

CANON.

[Ex] Concílio Tridentíno. [An]no 1563. *Sess.* 25. *De[cret. de In]voc. SS.*

[M]Andat sancta Synodus [omn]ibus docendi mu[nus c]uramque sustinéntibus, [ut fi]déles diligenter in[stru]ant, docentes eos, San[cto]s unà cum Christo re[gnan]tes, oratiónes suas pro [ho]mínibus Deo offerre; [bon]um atque útile esse sup[plic]iter eos invocáre.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Lavérunt.

[Ca]pitulum. Dan. 7.

[E]Cce cornu béstiæ faciébat bellum adversùs [San]ctos, & prævalébat eis, [don]ec venit Antíquus dié[rum]: & judícium dedit San[ctis] Excelsi; & tempus advenit, & regnum obtinué[runt] Sancti.

[℟]. *br.* Sancti tui, Dómi[ne,] * benedícent tibi, * Al[leluí]a, alleluía. Sancti. [℣.] Glóriam * regni tui di[cent],* Alleluía. Glória Pa[tri]. Sancti.

[℣]. Notam fácient fíliis [hom]inum poténtiam tuam,

℟. Et glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui sedet.

Capitulum. 2. Cor. 6.

INhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine, * Alleluía, alleluía. Læténtur. ℣. In ætérnum exultábunt, * & habitábis in eis, * Alleluía. Glória Patri. Læténtur.

℣. Gloriabúntur in te, Dómine, ℟. Omnes qui díligunt nomen tuum. *Ps.* 5.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Hymnus.

Capitulum. Isaiæ 65.

ECce ego creo cœlos novos & terram novam; & non erunt in memória prióra, & non ascendent super cor; sed gaudébitis, & exultábitis usque in sempitérnum.

℟. *br.* Beáti qui hábitant * in domo tua, Dómine,* Alleluía, alleluía. Beáti. ℣. In sǽcula sæculórum * laudábunt te, * Alleluía. Glória Patri. Beáti. *Ps.* 83.

℣. Vox exultatiónis & salútis ℟. In tabernáculis justórum. *Ps.* 117.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4.E. BEnedictus Deus, qui elégit nos in Christo, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. *Ephes.* 1.

Ant. 1. D. Ipsíus sumus

Serm. 172. de verb. Apost.
Lectio iv.

ADmonet nos beátus Apóstolus, ut de dormiéntibus, hoc est, mórtuis caríssimis nostris, non contristémur sicut & céteri qui spem non habent, spem scílicet resurrectiónis, & incorruptiónis ætérnæ. Nam ídeo & dormientes eos appellat Scriptúræ veracíssima consuetúdo, ut cùm dormientes audímus, evigilatúros mínimè desperémus. Unde étiam cantátur in psalmo: Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat? Est ergo de mórtuis, eis qui díligunt, quædam tristítia quodámmodo naturális: mortem quippe horret, non opínio, sed natúra; nec mors hómini accíderet, nisi ex pœna quam præcésserat culpa. Quaproptér si animália quæ ita creáta sunt, ut suo quæque témpore moriantur, mortem fu-

ádmone
contristé
céteri qu
℟. Pe
disti fácie
allisisti n
tátis nos
Dómine
meminer
stræ; ecc
tuus omn
sumus sub
perdition
quisitióne
irascáris.

COntri
nostr
cessitáte a
spe recipi
mur, hinc
infírmitas
réficit. In
condítio,
promíssio.
fúneris,
rum, sum
sepultúræ,
opulenta c

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

SOLEMNE-MINUS.

Si solemnitas occurrat in Dominica, transfertur in Feriam II, & tunc post Vesperas Dominicæ, dicuntur Vesperæ de Commemoratione Fidelium defunctorum eo ritu infra.

Vesperæ & reliquum Officium incipiuntur absolutè sine Deus, in adjutórium meum intende.

AD VESPERAS, Psalmi de Officio Defunctorum.

Ant. 1. PRæcépit Deus Adæ, dicens : De ligno scientiæ boni & mali ne comedas. *Gen.* 2.

Ant. 2. D. In quocumque die comèderis ex eo, morte morieris. *Gen.* 2.

Ant. 1. *D.* Invídiâ diáboli mors introívit in orbem terrarum. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Múlier tulit de fructu, & comédit, deditque viro suo, qui comédit. *Gen.* 3.

Ant. 3. b. Adæ dixit Deus : Quia comedisti de ligno, in sudóre vultûs tui vescéris pane, donec revertaris in terram de qua sumptus es. *Gen.* 3.

Capitulum. 1. Cor. 15.

STimulus mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Per unum hóminem * Peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertransívit. ℣. Judícium mortis à Dómino omni carni. * Peccátum. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. Judícium. *Rom.* 5. *Eccli.* 41.

℣. Homo vanitáti símilis factus est : ℟. Dies ejus sicut umbra prætéreunt. *Ps.* 143.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. d. Ibit homo in diem æternitátis suæ ; pulvis in terram suam unde erat, & spíritus ad Deum qui dedit illum. *Eccli.* 12.

Oratio, Fidélium. *infra ad Laudes ; & immediatè post conclusionem*,

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Festo Omnium Sanctorum : vel si in Feriam II.*

Réquiem æternam, &c.

Psalmi, ut in Officio Defunctorum, in fine Breviarii.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. *Job* 14.

Ant. 4. f. Cum mórtuus fúerit, non resurget, donec atterátur cœlum. *Job* 14.

Ant. 2. D. Servatórem ánimæ nihil fallit; reddetque hómini juxta ópera sua. *Prov.* 24.

℣. Te decet hymnus Deus in Sion: ℟. Ad te omnis caro véniet. *Ps.* 64.

Pater noster. *secretò. Altà voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur absolutè sine Benedictionibus, nec additur Tu autem. *in earum fine.*

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

suscitávit, si
surgunt. Nam
resurgunt,
resurrexit. Q
non resurrex
des vestra, ad
in peccátis v
qui dormiéru
periérunt. Si
tùm in Chr
sumus, mis
mus ómnibu
Nunc auté C
xit à mórtuis
miéntium;
dem per hóm
per hóminen
mortuórũ. E
omnes mori
in Christo o
buntur.

℟. Omnes
oportet ante
sti, * Ut réfer
própria córpo
sit, sive bonu
℣. Cuncta q
cet Deus in

iónum, sive
sacrifíciis so-
cámus; quam-
nibus fiunt,
it; sed iis tan-
dum vivunt
prosint. Sed
érnimus qui
a pro regene-
ácere, ut nul-
ntermittátur,
nefícia possint
veníre: me-
:erunt ista eis
sunt nec pro-
déerunt qui-
iligéntiùs ta-
: quisque pro
, quò pro illo
i suis.
fraternitátis
bis: * Me-
órum, tam-
ncti. ℣. San-
est cogitátio
exoráre ut à
ntur. * Me-
órum, tam-
cti. *Hebr.* 13.
..
ix.
em humando
impénditur,
ium salútis,
is offícium,
tum quo ne-
arnem suam
Inde oportet
st pro carne
i gerat, cùm
:rit qui geré-
: fáciunt qui
tiónem non
ò magis de-
credunt, ut

córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro & in æternitáte mansúro impensum ejúsmodi offícium, sit étiam quodámmodo ejúsdem fídei testimónium? Quòd verò quisque apud memórias mártyrum sepelítur, hoc tantùm mihi vidétur prodesse defuncto, ut commendans eum étiam Mártyrum patrocínio, afféctus pro illo supplicatiónis augeátur.

℟. Fortíssimus Judas * Misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrifícium: bene & religióse de resurrectióne cógitans, considerábat quòd hi qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. ℣. Tálibus hóstiis promerétur Deus. * Misit. *Resumitur* ℟. *usque ad* ℣. Tálibus. 2. *Mach.* 12. *Hebr.* 13.

℣. *Sacerd.* Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. NOlumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini sicut & céteri qui spem non habent. 1. *Thessal.* 4.

Ant. 8. d. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurrexit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. 1. *Thess.* 4.

Ant. 7. c. Dóminus in tuba Dei descendet de cœlo, & mórtui qui in Christo sunt resurgent primi. 1. *Thess.* 4.

Ant. 4. E. Nos qui resídui sumus.

Cánticum. Baruch 3.

DOmine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis & spíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; & miserére nostri, * quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui; * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto.

Quia tu es Dóminus Deus noster, * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nos qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. 1. *Thess.* 4.

Ant. 5. a. Simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áera, & sic semper cum Dómino érimus.

Capitulum. Joel. 3.

HÆc dicit Dóminus: Veníte, omnes gentes, in circúitu, & congregámini. Consurgant & ascen-

dant gentes in v

saphat; quia ibi s

júdicem omnes g

circúitu.

℣. Credo vid

Dómini, ℟. In te

tium. *Ps.* 26.

Ad Bened. Ant.

Venit hora, & n

quando mórtui au

cem Fílii Dei; &

rint, vivent: sicu

ter habet vitam i

so, sic dedit & F

vitam in semetip

Oratio.

FIdélium Deu

cónditor & r

animábus famul

larumque remiss

nem cunctórum

catórum; ut in

quam semper o

piis supplicatión

quantur; Qui.

℣. Dóminus

℟. Et cum spíri

℣. Requiéscan

℟. Amen.

AD HO

Psalmi de Fer

autem recto tono

cujuslibet addit

ætérnam dona e

& lux perpétua

Postea absoluti

tio Fidélium. *ut*

AD PRI

CAN

Ex Concílio T

Anno 1563.

de Purga

CUm Cathól

Spíritu san

ex sacris líteri

ıum, five
:rifíciis so-
nus; quam-
›us fiunt,
sed iis tan-
n vivunt
osint. Sed
ımus qui
to regene-
re, ut nul-
mittátur,
ícia possint
náre: me-
ant ista eis
t nec pro-
erunt qui-
géntiùs ta-
uísque pro
uò pro illo
is.
aternitátis
: * Me-
um, tam-
. ℣. San-
: cogitátio
oráre ut à
r. * Me-
m, tam-
. *Hebr.* 13.

.
humando
péndıtur,
n salútis,
officium,
n quo ne-
nem suam
e oportet
pro carne
rat, cùm
qui geré-
ciunt qui
nem non
nagis de-
dunt, ut

córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro & in æternitáte mansúro impensum ejúsmodi officium, sit étiam quodámmodo ejúsdem fídei testimónium? Quòd verò quisque apud memórias mártyrum sepelítur, hoc tantùm mihi vidétur prodésse defuncto, ut commendans eum étiam Mártyrum patrocínio, affectus pro illo supplicatiónis augeátur.

℟. Fortíssimus Judas * Misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrifícium: bene & religiósè de resurrectióne cógitans, considerábat quòd hi qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. ℣. Tálibus hóstiis promerétur Deus. * Misit. *Resumitur* ℟. *usque ad* ℣. Tálibus. 2. *Mach.* 12. *Hebr.* 13.

℣. *Sacerd.* Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Nolumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini sicut & céteri qui spem non habent. 1. *Thessal.* 4.

Ant. 8. d. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurrexit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. 1. *Thess.* 4.

Ant. 7. c. Dóminus in tuba Dei descendet de cœlo, & mórtui qui in Christo sunt resurgent primi. 1. *Thess.* 4.

velóciter caros licéret amplecti? Pátriam nostram Paradísum putémus: parentes Patriarchas habére jam cœpimus: quid non properámus & cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut parentes salutáre póssimus? Magnus illìc nos carórum númerus expectat, parentum, fratrum, filiórum, frequens nos & copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, & adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspectum & complexum veníre, quanta illis & nobis in commúni lætítia est!

Lectio iij.

QUalis illìc cœléstium regnórum volúptas sine timóre moriendi, & cum æternitáte vivendi quàm summa & perpétua felícitas! Illic Apostolórum gloriósus chorus: illìc Prophetárum exultántium númerus: illìc Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis & passiónis victóriam coronátus: triumphantes illìc Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis & córporis, continéntiæ róbore subegérunt: remuneráti misericordes, qui aliméntis & largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt: qui domínica præcepta servantes, ad cœlestes thesauros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávidâ cupiditáte properémus, & cum his citò esse, ut citò ad Christum veníre [...] gat, optémus.

D I I I I V

DE OCTA

Sermo sancti Jo[...]

Chrysóstomi

De Mart. quòd aut [...] sunt, aut non lau[...]

Lectio ij.

QUi Sanctórum [...] religiósa cari[...] tur, quique justó[...] rias frequenti lau[...] quitur, eórum m[...] ctos atque justítia[...] tur; quóniam qu[...] ctat Sancti alicújus [...] delectáre debet pa[...] cultum obséquium [...] aut imitári debet, [...] aut laudáre non [...] imitári detrectat [...] álium laudat, lau[...] reddat; & qui [...] mérita admirátu[...] lis ipse vitæ sanc[...] dátur. Nam si pi[...] stos, fidelesque [...] quòd in ipsis ju[...] demque suspícim[...] mus nos quoque [...] sunt, si faciámu[...] fáciunt. Neque [...] cile nobis est qu[...] géritur imitári [...] præcedenti exem[...] quis tália gesta c[...] ut non ipsi aliá[...] redderentur, se[...] virtútis seipsos [...] rent exemplum [...] nos ex ipsis & [...] profíciunt, sic [...] suis semper serv[...] sancta laudétur

Lectio iij.

Nde ab origine mundi
innocens Abel occisi-
; Enoch Deo placens
sfertur; justus Noë in-
tur; Abraham fidélis
átur; Móyses mansué-
gnóscitur; Jesus castus,
id lenis, Elías acceptus,
iel sanctus; tres púeri
ôres redduntur; Apósto-
iscípuli Christi, credén-
magistri habentur, e qui-
erudíti Confessóres, for-
ni pugnant, Mártyres
ecti triumphant, &
istiáni semper exércitus
olum, Deo armáti, de-
unt. In istis semper pa-
itúres, dissímiles pu-
gloriósæ victóriæ. Un-
ti Christiáne, delicátus
ailes, si putas te posse
pugna víncere, sine cer
ine triumpháre. Exere
s, fórtiter dímica, atró
in prælio isto concerta.
sídera pactum, condi
em attende, milítiam
e; pactum quod spo-
disti, conditiónem quá
isisti, milítiam cui no-
dedisti. Hoc enim pa-
mos miráris cuncti pu
runt; hâc conditióne
ersi vicérunt; hâc mi-
omnes triumphárunt.

DIE V.

DE OCTAVA.

ibro sancti Augustíni Epí-
scopi, de Civitáte Dei.

2. C. 30. n. 1. *Lectio ij.*

Era ibi glória erit, ubi
laudantis nec erróre
quam, nec adulatióne
laudábitur. Verus honor, qui nulli negábitur digno, nulli deferétur indigno: sed nec ad eum ámbiet ullus indignus, ubi nullus permittétur esse nisi dignus. Vera pax, ubi nihil adversi, nec à seipso nec ab álio quisquam patiétur. Præmium virtútis erit ipse qui virtútem dedit, eíque seipsum, quo mélius & majus nihil possit esse, promísit. Quid est enim áliud quod per prophétam dixit, Ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi plebs; nisi, ego ero unde satientur, ego ero quæcumque ab homínibus honestè desiderantur, & vita, & salus, & victus, & cópia, & glória, & honor, & pax, & ómnia bona? Sic enim & illud rectè intellígitur quod ait Apóstolus, Ut sit Deus ómnia in ómnibus. Ipse finis erit desideriórum nostrórum, qui sine fine vidébitur, sine fastídio amábitur, sine fatigatióne laudábitur.

n. 1. & 2. *Lectio iij.*

HOc munus, hic affectus, hic actus profectò erit ómnibus, sicut ipsa vita ætérna commúnis. Cæterùm, qui futúri sunt pro méritis præmiórum étiam gradus honórum, atque gloriárum, quis est idóneus cogitáre, quantò magis dícere? Quod tamen futúri sint, non est ambigendum. Atque id étiá beáta cívitas illa magnum in se bonum vidébit, quod nulli superióri ullus inférior

Z v

velóciter caros licéret amplecti? Pátriam nostram Paradísum putémus: parentes Patriarchas habére jam cœpimus: quid non properámus & cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut parentes salutáre póssimus? Magnus illic nos carórum númerus expectat, parentum, fratrum, filiórum, frequens nos & copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, & adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspectum & complexum veníre, quanta illis & nobis in commúni lætítia est!

Lectio iij.

Qualis illic cœléstium regnórum volúptas sine timóre moriendi, & cum æternitáte vivendi quàm summa & perpétua felícitas! Illic Apostolórum gloriósus chorus: illic Prophetárum exultántium númerus: illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis & passiónis victóriam coronátus: triumphantes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis & córporis, continéntiæ róbore subegérunt: remuneráti misericordes, qui alimentis & largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt: qui domínica præcepta servantes, ad cœlestes thesauros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávidâ cupiditáte properémus, & cum his citò esse, ut citò ad Christum veníre contingat, optémus.

D i e i i

De Octa

Sermo sancti Jo Chrysóstom

De Mart. quòd aut sunt, aut non la

Lectio ij

Qui Sanctórum religiósa ca tur, quique justó rias frequenti la quitur, eórum s ctos atque justitia tur; quóniam q ctat Sancti alicújus delectáre debet pa cultum obséquin aut imitári debet, aut laudáre non imitári detrecta álium laudat, la reddat; & qui mérita admiráti lis ipse vitæ san dátur. Nam si p stos, fidelesque quòd in ipsis ju demque suspícim mus nos quoqu sunt, si faciám fáciunt. Neque cile nobis est q géritur imitári præcedenti exe quis tália gesta c ut non ipsi alic redderentur, se virtútis seipsos rent exemplum nos ex ipsis & proficiunt, sic suis semper ser sancta laudétur

[illegible] in contem-
[illegible] Dei. Securi ergo
[illegible] fratres; non nos sa-
[illegible] Dei, amor Dei,
[illegible] ab amóre, desi-
[illegible] si autem amor
æternus erit, quia illa
[illegible] pulcritúdo erit;
timére ne non possis
[illegible] laudáre, quem sem-
[illegible] amáre. Ergo beá-
[illegible] hábitant in domo tua;
[illegible] sæculórũ laudábunt
[illegible] vitæ suspirémus.

DIE VII.
[illegible] OCTAVA.
[illegible] sancti Bernardi
Abbátis.
[illegible] in Festo Omn. Sanct.

Lectio ij.

[illegible] fratres, in
[illegible] illa & perfecta
[illegible] fruémur Deo,
[illegible] cum in ómnibus
[illegible] habentes eum in
[illegible] ipsis, & (quod his
[illegible] ineffabíliter jucún-
[illegible] atque beátius) ipsam
[illegible] cognoscentes, in se-
[illegible] Trinitátem, & gló-
[illegible] sine ullo ení-
[illegible] mundo cordis óculo
[illegible] In hoc enim
vita ætetna & perfecta,
[illegible] Patrem &
[illegible] cum Spíritu sancto,
[illegible] Deum sicuti
[illegible] est, non modo sicut
nobis, vidélicet aut cé-
[illegible] creatúris, sed sicut est
[illegible] ipso. Unde duo illa
[illegible] circumjacéntia esse vi-
[illegible] quæ prædiximus, &
[illegible] tritici: hæc ye-
[illegible] summa beati-
túdinis, trítici medulla, adeps frumenti, quo nimirum cívitas sancta Jerúsalem satiá-tur.

Lectio iij.

Verum quam magna est beatitúdo illa, tam abscóndita est ab óculis nostris: quóniam nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quanta cláritas, quanta suávitas, quanta jucúnditas máneat nos in illa cognitióne. Pax Dei est illa quæ exsúperat omnem intelléctum, quantò magis omnem sermónem nostrum: quod ergo nulli datum est experíri, nullus conétur effari. Mensúram, ait Dóminus, plenam & confertam, & coagitátam, & supereffluentem dabunt in sinus vestros: plenam universitáte creaturárum, confertam in interióre hómine nostro, coagitátam in exterióre, supereffluentem in Deo ipso. Ibi cúmulus felicitátis, ibi superéminens glória, ibi superéffluens beatitúdo.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE VIII.
OCTAVA
Omnium Sanctorum
ET VENERATIO
SS. Reliquiarum.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. Justi quasi virens fó-
4. E. lium germinábunt; radix justórum non commovébitur. *Prov.* 11. & 12.

go. Sic ítaque habébit donum álius álio minus, ut hoc quoque donum hábeat, ne velit ámplius.

DIE VI.
DE OCTAVA.
Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Génesi ad lítteram.
L. 12. C. 26. n. 54.
Lectio ij.

IN cœlo virtútes ánimæ non sunt operósæ ac laboriósæ. Neque enim ópere temperántiæ libído frænátur, aut ópere fortitúdinis tolerantur advérsa, aut ópere justítiæ iníqua puniuntur, aut ópere prudéntiæ mala devitantur. Una ibi & tota virtus est, amáre quod vídeas; & summa felícitas, habére quod amas. Ibi enim beáta vita in fonte suo bíbitur: inde aspergitur áliquid huic humánæ vitæ; ut in tentatiónibus hujus sǽculi, temperanter, fortiter, justè, prudenterque vivátur.

tùm eam cá... mána potest... suméntis D... os ad os loc... dignum tali... fécerit; non ... méntis.

Ex Enarrat... super...
Enarr. in Ps...

DAvid p... tatióne... pressúras, ... perna promi... quit, qui há... tua. Unde ... seculórum la... erit totum ... strum, sine ... lúia. Non ... videátur qua... futúrum; q... diu dicátis, ... illo gáudio ... avertit C... mors in v... mortále ho... mortalitátem ... bile hoc in...

... requiescant à labóribus ... ; ópera enim illórum ... illos. *Apoc.* 14.

... *ut infra ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut supra*, 503.

... OFFICIUM NOCT.

... Mirábilem in Sanctis suis Dóminum, * Venite, adorémus. *Ps.* 67.

... *Ps.* 94. Venite.

Hymnus, O vos. *ut in Vesperis, suprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. D. Dixit Deus: ... sum qui sum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob: hoc nomen mihi est in ætemum. *Exod.* 3.

Ant. 3. d. De manu morte liberábo eos: de morte ... eos. *Os.* 13.

Ant. 8. c. Fáciam propter servos meos, ut non disperdam totum; adhuc ... loquéntibus, ego áudiam. *Is.* 65.

℣. Orábit ad te omnis sanctus ℟. In témpore opportúno. *Ps.* 31.

Tres Lectiónes de Scriptura currente.

Post i. Lect. ℟. Abel testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo, Et per fidem defunctus adhuc lóquitur. ℣. Dixit Dóminus ad Cain: Quid fecisti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra; * Et per fidem. *Hebr.* 11. *Gen.* 4.

Post ij. Lect. ℟. Cùm emisisset Phárao pópulum, tulit Móyses ossa Joseph secum, eò quòd adjurasset fílios Israel, dicens: * Visitábit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobíscum. ℣. Fide Joseph móriens de profectióne filiórum Israel memorátus est, & de óssibus suis mandávit: * Visitábit. *Exod.* 13. *Hebr.* 11.

Post iij. Lect. ℟. Projecérunt cadáver in sepulcro Eliséi: quod * Cùm tetigisset ossa Eliséi, † Revixit homo, & stetit super pedes suos. ℣. Per fidem accepérunt de resurrectióne mórtuos. * Cùm. Glória. † Revixit. 4. *Reg.* 13. *Hebr.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. C. Dico vobis amícis meis: Ne terreámini ab iis qui occídunt corpus, & post hæc non habent ámplius quid fáciant. *Luc.* 12.

Ant. 7. b. Nonne quinque pásseres væneunt dipóndio, & unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Capilli cápitis vestri omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus pluris estis vos. *Luc.* 12.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: ℟. Unum ex his non conterétur. *Ps.* 33.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 26. *in* 2. *ad Cor. n.* 5.

Lectio iv.

SEpulcra Sanctórum qui Crucifixo serviérunt, régias aulas splendóre vincunt, non magnitúdine

aut pulcritudine ædificiórum; (nam hác parte illa súperant) sed, quod multò majus est, coeuntium stúdio. Nam & ille qui purpuram gestat, ad sepulcra illa se confert, ut ea exosculétur: abjectóque fastu supplex stat, Sanctósque óbsecrat, ut ipsi apud Deum sibi præsídio sint: atque, ut & tentoriórum opíficem, & piscatórem, & quidem fato functos patrónos hábeat, précibus is contendit qui diadémate cinctus est. Ergo-ne, dic, quæso, horum Dóminum mórtuum dícere audébis, cujus servi, étiam defuncti, eórum qui universo orbi ímperant, patróni sunt? Atque id non Romæ solùm fieri quíspiam víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam & hic quoque Constantínum Magnum fílius ita demum ingenti honóre se affectúrum existimávit, si eum in piscatóris vestíbulo cónderet. Quodque Imperatóribus sunt in aulis janitóres, hoc in sepulcro piscatóribus sunt Imperatóres.

℟. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio & ipse fáciet, & majóra horum fáciet: * Et quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis terræ: * Et quodcumque. *Joan.* 14. *Sophon.* 3.

Lectio v.

QUód si cum Imperatóriis aulis hæc sepulcra conferre libet, potióra hæc rursus vidébis: illic enim multi sunt, qui eum submóveant: hic contrà multi qui invísant, atque & dívites, & páuperes, & viros, & féminas, & servos ac líberos áttrahant. Illic ingens terror: hic lætítia quæ nullis verbis explicári queat. At dulce spectáculum est Imperatórem auro amíctum, & coróna redimítum vidére, astantésque béllicos duces, Præfectos, Tribúnos, Centuriónes, Prætóres? Verùm hæc ídeò illis augustióra magísque treménda sunt, ut præ istis illa scena quædam ac merus ludus censéri possint. Simul enim atque límina transilíeris, locus ipse mentem ad cœlum, ad supernum Regem, ad Angelórum exércitum, ad sublíme illud sólium, ad inaccessam glóriam transmittit.

℟. Per manus Apostolórum fiébant prodígia, ità ut in platéas ejícerent infirmos, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbráret quemquam illórum: * Qui curabantur omnes. ℣. Misericórdia tua, Dómine, advéniens sanábat illos: * Qui. *Act.* 5. *Sap.* 16.

Lectio vj.

SAnctórum ossa dæmones sistunt & excrúciant, acerbissimísque illis vínculis,

astricti sunt , sol-
quid hoc tribunáli
is fingi potest? Cùm
rnátur , nemo dæ-
teri incumbat , vo-
acerationes , vérbe-
ciátus , linguæ con-
es audiuntur , dæ-
admirábilem potén-
sumè ferente. At-
qui córpora gestá-
irtútes córpore va-
iperant: pulvísque ,
cinis natúras illas
es dilácerant. Ideo
st qui peregrinatió-
nquam iníre sustí-
Imperatórum aulas
contrà multi ple-
Imperatóres péregrè
sunt , ut hoc spectá-
terentur. Síquidem
um Mártyrum tem-
i judícii vestígia &
hibent , dum dæmo-
ris cæduntur , homi-
castigantur , ac libe-
Viden quæ Sanctó-
iam vitá functórum,

rtútes non quáslibet
Deus per manum
ta ut super lánguidos
itur à córpore ejus
& semicínctia , * Et
lébant ab eis languó-
spíritus nequam egre-
ur. ℣. Quis símilis
mine, magníficus in
te , fáciens mirabí-
ndisti manum tuam:
cedébant. Glória Pa-
Fílio, & Spirítui san-
Recedébant, *Act.* 19.
-5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ossa árida , audíte verbum Dómini. *Ezech.* 37.

Ant. 1. 4. Dicit Dóminus Deus óssibus his : Ecce ego intromittam in vos spíritum , & vivétis. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Dabo super vos nervos , & succréscere fáciam super vos carnes , & superextendam in vobis cutem ; & dabo vobis spíritum , & vivétis. *Ezech.* 37.

℣. Exultábunt Dómino ℟. Ossa humiliáta. *Ps.* 50.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore ; Accessérunt quidam Sadducæórum , qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist. 37. aliàs 75. script. circ. an. 406. advers. Vigilantium.

DOlet Vigilántius Mártyrum Relíquias pretióso operíri velámine , & non vel pannis , vel cilício colligári , vel projíci in sterquilínium , ut solus Vigilántius adorétur. Ergo sacrílegi sumus , quando Apostolórum Basílicas ingrédimur ? Sacrílegus fuit Constántius Imperátor , qui sanctas Relíquias Andréæ , Lucæ & Timóthei tránstulit Constantinópolim , apud quas dæmones rúgiunt , & illórum se sentíre præséntiam confiténtur? Sacrílegus

dicendus est & nunc Augustus Arcádius, qui ossa beáti Samuélis, longo post témpore de Judæa tránstulit in Thráciam? Omnes Epíscopi, non solùm sacrílegi, sed & fátui judicandi, qui rem vilíssimam, & cíneres dissolútos, in sérico & vase áureo portavérunt? Mórtuum suspicíris; & idcirco blasphémas. Lege Evangélium: Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob non est Deus mortuórum, sed vivórum.

℟. Multi de his qui dórmiunt in terræ púlvere, *Evigilábunt in vitam ætérnam, & fulgébunt quasi splendor firmamenti, & quasi stellæ, in perpétuas æternitátes. ℣. Quia resúrgant mórtui, Móyses dicit, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Jacob; Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *Luc.* 20.

Lectio viij.

Dicis in libello tuo, quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póssumus, postquam autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro ália exaudienda orátio; præsertim cùm Mártyres ultiónem sui sánguinis obsecrantes impetráre non quíverint. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quantò magis post corónas, victórias & triumphos? Unus homo Mo[illegible] sexcentis míllibus arm[illegible] rum impetrat à Deo [illegible] niam: & Stéphanus [illegible] tor Dómini sui, & pri[illegible] martyr in Christo, pro [illegible] secutóribus véniam de[illegible] cátur: &, postquam cum Christo esse cœpérint, mi[illegible] nùs valébunt? Paulus Apóstolus ducentas septuaginta sex sibi dicit in navi ánimas condonátas; & postquam re[illegible] solútus esse cœperit cum Christo, tunc ora clausúrus est; & pro iis qui in toto orbe ad suum evangélium credidérunt, mutíre non póterit?

℟. Ecce ego apériam túmulos vestros, & edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus; * Et sciétis quia ego Dóminus locútus sum, & feci. ℣. Ego sum resurréctio & vita: qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; * Et sciétis. *Ezech.* 37. *Joan.* 11.

Lectio ix.

Malè facit ergo Románus Epíscopus, qui super mortuórum hóminum Petri & Pauli, secundùm nos, ossa veneranda, secundùm te, vilem pulvísculum, offert Dómino sacrifícia, & túmulos eórum Christi arbitrátur altária? Et non solùm uníus urbis, sed totíus orbis errant Epíscopi, qui Vigilántium contemnentes, ingrediuntur Basílicas mortuórum, in quibus pulvis vilíssimus, & favilla nescio

ẽti sunt, sol-
hoc tribunáli
gi potest? Cùm
ur, nemo dæ-
incumbat, vo-
atiónes, vérbe-
is, linguæ con-
idiuntur, dæ-
:ábilem potén-
iè ferente. At-
córpora gestá-
:es córpore va-
ınt: pulvísque,
ı natúras illas
.iláccrant. Ideo
i peregrinatió-
.m iníre susti-
›eratórum aulas
ıtrà multi ple-
:ratóres péregrè
, ut hoc spectá-
ıtur. Síquidem
Mártyrum tem-
ícii vestígia &
nt, dum dæmo-
eduntur, homi-
ʒantur, ac libe-
en quæ Sanctó-
vitá functórum,

:s non quáslibet
:us per manum
super lánguidos
à córpore ejus
:micínctia, * Et
ıt ab eis languó-
ıs nequam egre-
℣. Quis símilis
e, magníficus in
fáciens mirabí-
ti manum tuam:
›ant. Glória Pa-
, & Spirítui san-
iébant, *Act.* 19.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Ossa árida, audíte verbum Dómini. *Ezech.* 37.

Ant. 1. a. Dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromittam in vos spíritum, & vivétis. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Dabo super vos nervos, & succréscere fáciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem; & dabo vobis spíritum, & vivétis. *Ezech.* 37.

℣. Exultábunt Dómino ℟. Ossa humiliáta. *Ps.* 50.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Accessérunt quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist. 37. *aliàs* 75. *script. circ. an.* 406. *advers. Vigilantium.*

DOlet Vigilántius Mártyrum Relíquias pretióso operíri velámine, & non vel pannis, vel cilício colligári, vel prójici in sterquilínium, ut solus Vigilántius adorétur. Ergo sacrílegi sumus, quando Apostolórum Basílicas ingrédimur? Sacrílegus fuit Constántius Imperátor, qui sanctas Relíquias Andréæ, Lucæ & Timóthei tránstulit Constantinópolim, apud quas dæmones rúgiunt, & illórum se sentíre præséntiam confiténtur? Sacrílegus

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Vivent mórtui tui, Israel; interfecti mei resurgent: expergiscímini, & laudáte, qui habitátis in púlvere, allelúia. *Is.* 26. *Oratio.*

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: & fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Vidi.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi. *Ann.* 1584. *Tit.* 10. *de Reliq. SS.*

Honorámus Relíquias Mártyrum, ut Deum, cujus servi sunt, adorémus: honorámus servos, ut honor servórum redundet in Dóminũ. Si enim ossa Mártyrum pólluunt contingentes, quómodo Eliséus prophéta mórtuus mórtuum suscitávit?

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Clamábant.

Capitulum. Rom. 8.

Scimus quòd omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc; non solùm autem illa, sed & nos ipsi, primítias Spíritûs habentes: & ipsi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórũ Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri.

℟. *br.* Posuérunt morticína servórum tuórum, * escas volatílibus cœli, * Allelúia, allelúia. Posuérunt. ℣. Carnes sanctórum tuórũ * béstiis terræ, * Allelúia, allelúia. Glória. Posuérunt.

℣. Secundùm magnitúdinem bráchii tui, Dómine. ℟. Pósside fílios morti ficatórum. *Ps.* 78.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Datæ sunt.

Capitulum. Coloss. 3.

Mortui estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit, vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, * quam abscondisti timéntibus te. * Allelúia, allelúia. Quàm magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Non discédimus à te: vivificábis nos, ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Ps.* 79.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Agnus.

Capitulum. Philipp. 3.

Nostra conversátio in cœlis est, unde Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℟. *br.* Ambulábunt, Dómine, * in lúmine vultûs tui. * Allelúia, allel. Ambulábunt. ℣. In nómine tuo * exultábunt, * Allel. allel. Glória. Ambulábunt. *Ps.* 88.

teámine con-
ollúta ómnia
quasi sepulcra
oris dealbáta
i immundo ci-
immunda óm-
que sórdeant?
in terras últi-
ndum!
Creátor, qui
iinis nativitá-
ómnium invé-
, &* Spíritum
sericórdia red-
℣. Deus qui
tuos, & vocat
int, tamquam
, * Spíritum.
* Spíritum vo-
7. *Rom.* 4.
)eum.
Psállite Dómi-
is; ℟. Et con-
ióriæ sanctitá-
9.
UDES.
subtus altáre
nas interfectó-
verbum Dei,
timóniú quod
oc. 6.
Clamábant vo-
entes: Usque-
e, sanctus &
dicas, & non
guinem no-
6.
Datæ sunt il-
olæ albæ, &
lis ut requiéf-
tempus módi-
: compleantur
m. *Apoc.* 6.
Hi sunt ante
, & sérviunt ei

die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Agnus qui in médio throni est, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum; & abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. *Apoc.* 7.

Capitulum. Is. 26.

Ecce Dóminus egrediétur de loco suo, ut vísitet iniquitátem habitatóris terræ contra eum; & revelábit terra sánguinem suum, & non opériet ultra interfectos suos.

Hymnus.

Adeste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Coluntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quamquam tristibus
Imum redacta in púlverem
Dudum sepulcris squáleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsenti fovet
Impletque templa Numine,
Sed & futúræ Spíritus
Post secla servat glóriæ.

Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugatque dæmones.

Sit summa, Christe, laus tibi,
Ventúre judex séculi,
Cum Patre & almo Spíritu,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

Relíquiis mirabília operáris: & fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Vidi.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi. *Ann.* 1584. *Tit.* 10. *de Reliq. SS.*

HOnorámus Relíquias Mártyrum, ut Deum, cujus servi sunt, adorémus: honorámus servos, ut honor servórum redúndet in Dóminū. Si enim ossa Mártyrum pólluunt contingentes, quómodo Eliséus prophéta mórtuus mórtuum suscitávit?

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Clamábant.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc; non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias Spíritûs h...

Ant. 2. D. ...

Capitulum.

MOrtui est... vestra e... cum Christo in... Christus appa... vestra, tunc &... bitis cum ipso i...

℟. *br.* Quàm m... ttúdo dulcédinis... abscondísti tin... * Allelúia, all... magna. ℣. Perf... sperant in te, *... lelúia. Glória ... magna. *Ps.* 30...

℣. Non disc... vivificábis nos... men tuum i... *Ps.* 79.

AD NO...

Ant. 8. G. ...

Capitulum.

NOstra con... cœlis est, ... tórem expectá... num nostrum J... stum, qui refor... humilitátis n...

ætérnum exultá-
t. Et habitábis in
.
, VESPERAS.
Idélis sermo : Si
commórtui sumus
& convivémus: si
nus, & conregná-
. Tim. 2.
6. F. In ómnibus
inem pátimur,sem-
ificatiónem Jesu in
nostro circumferen-
: vita Jesu manife-
corpóribus nostris.
..
D. Habentes eum-
rum fídei, & nos
; sciéntes quó-
suscitávit Jesum,
im Jesu suscitábit.
.
. E. Vivificábit nos
, suscitábit nos,
nus in conspectu
. 6.
. G. Cùm mortále
ierit immortalitá-
: fiet sermo qui scri-
Absórpta est mors
ia. 1. Cor. 15.
m. 1. Cor. 15.
tur in corruptióne,
in incorruptióne :
r in ignobilitáte,
glória : seminátur
itáte, surget in vir-
ninátur corpus ani-
urget corpus spiri-

, O vos unánimes.
esperis, 526.
ui séminant in la-
℟. In exultatióne
Ps. 125.

Ad Magníficat *Ant.* 5. C.
Cùm à mórtuis resurréxe-
rint, sunt sicut Angeli in
cœlis; neque enim ultrà mo-
ri póterunt : & filii sunt
Dei, cùm sint fílii resurre-
ctiónis, allelúia. *Marc.* 12.
Luc. 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Caroli, Episc. Ant. Elégit. ℣. Beá-
tus. xix. *Oratio*, Ecclésiam, *infra*, 535.

DIE IX.

In Festo

S. CAROLI BORROMÆI, Episcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ sequuntur.

Oratio, Ecclésiam tuam, Dómine. *infra*, 535.

Lectio ij.

CArolus, Arónæ in ter-
ritório Mediolanensi,
nóbili Borromæórum gente
natus, à pueritia Clero as-
críptus est. Jam ab eo tém-
pore patrem enixè rogávit,
ne beneficiórum, quibus do-
nátus fúerat, provéntibus
rem familiárem augéret :
quorum ipse nactus admini-
strati ónem, quidquid ex ne-
cessáriis súmptibus supére-
rat, expendébat in páuperes.
Vicésimum tértium ætátis
annum agens, à Pio quarto
avúnculo suo in Cardinálium
collégium cooptátus, com-
missa sibi gravíssima Ecclé-
siæ negótia summâ fide ac
religióne administrávit. Me-
diolanensis deinde Archi-
epíscopus creátus, plurimam

Die XI.
In Festo
SANCTI MARTINI,
Turonensis Episcopi.
Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 3. a. Nudus eram, & cooperuisti me. Quámdiu fecisti uni ex frátribus meis mínimis, mihi fecisti. *Matth.* 25.

Ant. 4. E. Præordinávit te Deus, ut vidéres justum, & audíres vocem ex ore ejus, quia eris testis illíus. *Act.* 22.

Ant. 6. C. Quid moráris? Exurge, & baptizáre, & áblue peccáta tua, invocáto nómine ipsius. *Act.* 22.

Ant. 1. D. Plúrima bella bellasti: pacem & ótium dabo in Israel. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. d. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo, ímplicat se negótiis seculáribus. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. Jerem. 1.

Ad ómnia quæ mittam te ibis, & universa quæcumque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus.

℟. Dóminus salus mea, quem timébo? Dóminus protector vitæ meæ, à quo trepidábo? * Si consistant advérsùm me castra, non timébit cor meum. ℣. Ipse dixit: Non te déseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicámus: * Si co
sistant. Glória. Si co
Ps. 26. *Hebr.* 13.

Hymnus. S.

Ecquis ardente
per auras?
Iste quis pauper p
dives?
Cœlites plaudun
témnur hymni
Astra petentem.
Flore sub primo
ævi,
Cæsarum jussu tr
miles;
Moxque depóne
Christe, non
Tiro professus.
Non furor belli b
stiánum
Pectus infrégit:
arma
Integros servat
obligáto
Nómine, more
Páuperi pauper ma
bra nudo
Dívidit vestem
que Christus
Obtúlit sese túni
tem,
Nocte sequenti
Fonte lustrátur; m
stes
Se sacramento
ter aras,
Induit Christum
ac profána
Exuit arma.
Lúminis splendor
una proles,
Christe, te pro
rétur orbis,
Qui sacerdótes p
ris almi

onspícuum, Pau-
s Sanctórum nú-
pſit.
Oratio.
um tuam, Dómi-
eáti Cároli pontí-
ntíncá protectió-
; ut ficut illum pa-
llicitúdo glorióſú
ita nos ejus inter-
tuo ſemper fáciat
ventes; Per Dó-
itrum JeſumChri-
m tuum, qui te-
& regnat in uni-
ûs ſancti, Deus,
. ſécula ſeculórum.
ien.
ESP. fit commem.
tini, Papæ & Mar-
t. Ecce Deus. ℣. In
. *Oratio*, Omnú-
i.

I X X.
In Feſto
MARTINI,
& Martyris.
Simplex.
de Communi, unius
, additis quæ ſe-
Oratio, Omníp o-

OCT. Lectio j. de
occurrente, è tribus

Lectio iij.
ínus Theodóro in
e Románа ſucceſſit
riſti ſexcentéſimo
ſimo nono. Eódem
ncílium centum &
Epiſcopórum in La-
égit, in quo Mo-
rum príncipes, qui
us Chriſti natúris

únicam voluntátem & ope-
ratiónem admittébant, damnáti ſunt: proſcriptaque duo Imperatórum de hac quæſtióne edícta, Ecthéſis vidélicet Herácliі, & Typus Conſtantis. Quid in ea Synodo geſtum eſſet, omnes Eccléſias per epiſtolas encýclicas admónuit, ejuſque acta ad ſanctum Amandum Trajectenſem Epiſco um miſit, eum hortátus, ut ipſius óperá Epiſcopi Gálliæ ſuo illa conſenſu firmárent. Interim Conſtans, ut ſuo Typo ab ómnibus ſubſcriberétur, ſilentiumque in eo de quæſtióne Cathólicos inter & Monotheliſtas agitátá indíctum obſervarétur, prímùm Olympium Exarcum Ravennátem Romam miſit, tum Callíopam Olympii ſucceſſórem, a quo Martínus cum edícto ímpio reſiſteret, Romá vi abductus eſt, ac in ínſulam Naxum deportátus. Inde ductus Conſtantinópolim, in cárcerem trúditur. Hinc Chérſonem relegátus eſt; ubi quátuor poſt menſes, décimá ſextá die Septembris anno ſexcenteſimo quinquagéſimo quinto, ærumnis conſectus ceſſit è vitâ. Corpus ejus póſtea Romam allátum in Eccléſia ſancti Martíni in Móntibus, Turonenſis Epíſcopi nómine dedicátá cónditum eſt. Exul ſcripſit duas epiſtolas de calamitátibus ſuis.

VESPERÆ de Feſto ſequenti.

partibus Rhætorum ac Hel-
vetiórum indefinenter in-
sectátus, multos eórum fídei
Cathólicæ restítuit. Caritá-
tem suam in páuperes donis
amplíssimis testátam fecit.
Ecclesiásticos proventus, qui-
bus ab avúnculo copiósè fúe-
rat cumulátus, dimísit, iis
tantùm retentis, qui ad quo-
tidiános usus, & egenórum
necessitátes sufficerent. Quo
témpore pestis Mediolání
grassabátur, domésticam su-
pelléctilem, ne relícto sibi
quidem léctulo, in eosdem
alendos cóntulit, super nuda
in pósterum tábula decum-
bens: eóque morbo labo-
rantes sédulò invísens, pa-
terno reficiébat affectu; &
Ecclésiæ sacramenta própriis
ipse mánibus administrans,
mirum in modum solabátur.
Humíllimis interim préci-
bus reconciliátor accédens,
públicâ supplicatióne indi-
ctâ, fune sibi ad collum alli-
gáto, nudis pédibus, étiam

minatoru, ...
divínâ virtúte
Vitam duxit a
corpus domans
lício, vigíliis,
pane tantùm &
lis quandóque
tentus: oratión
bi Dei prædicat
víssimis licèt c
tus, numquam
Multas Ecclési
ria, Seminári
ædificávit. Plú
præcepta, Epís
mùm utilíssima
rá Parochórum
pródiit. Demum
nem Varalli n
sculptæ imágin
cæ passiónis my
munt, secessit
bus áliquot v
stigatióne, du
vem, ex Chr
meditatióne, v
in febrem incid
num reversus,
te morbo, cín

conspícuum, Pau-
:us Sanctórum nú-
ripsit.
Oratio.
iam tuam, Dómi-
beáti Cároli pontí-
:ontínuá protectió-
li; ut sicut illum pa-
ollicitúdo gloriósű
, ita nos ejus inter-
tuo semper fáciat
:rventes; Per Dó-
nostrum JesumChri-
ium tuum, qui te-
it & regnat in uni-
itûs sancti, Deus,
ia sécula seculórum.
men.
VESP. fit commem.
artini, Papæ & Mar-
nt. Ecce Deus. ℣. In
ij. *Oratio*, Omní-
xj.
) I E X.
. In Festo
:I MARTINI,
æ & Martyris.
Simplex.
s de Communi, unius
s, additis quæ se-
. *Oratio*, Omnípo-

NOCT. Lectio j. de
a occurrente, è tribus
s.
Lectio iij.
rtínus Theodóro in
:de Romána succeffit
:hristi sexcentésimo
ésimo nono. Eódem
oncílium centum &
Episcopórum in La-
:oégit, in quo Mo-
árum príncipes, qui
bus Christi natúris únicam voluntátem & ope-
ratiónem admittébant, dam-
náti sunt: proscriptaque duo
Imperatórum de hac quæ-
stióne edícta, Ecthesis vidé-
licet Heráclii, & Typus
Constantis. Quid in ea Sy-
nodo gestum esset, omnes
Ecclésias per epístolas ency-
clicas admónuit, ejúsque
acta ad sanctum Amandum
Trajectensem Epíscopum
misit, eum hortátus, ut ip-
sius óperâ Epíscopi Gálliæ
suo illa consensu firmárent.
Interim Constans, ut suo Ty-
po ab ómnibus subscriberé-
tur, silentiumque in eo de
quæstióne Cathólicos inter
& Monothelitas agitátâ in-
dictum observarétur, pri-
múm Olympium Exarcum
Ravennátem Romam mi-
sit, tum Callíopam Olym-
pii successórem, a quo Mar-
tínus cum edícto ímpio resí-
steret, Româ vi abductus
est, ac in ínsulam Naxum
deportátus. Inde ductus Con-
stantinópolim, in cárcerem
trúditur. Hinc Chérsonem
relegátus est; ubi quátuor
post menses, décimâ sextâ
die Septembris anno sexcen-
tésimo quinquagésimo quin-
to, ærumnis conféctus cessit
è vitâ. Corpus ejus póstea
Romam allátum in Ecclésia
sancti Martíni in Móntibus,
Turonensis Epíscopi nómi-
ne dedicátâ, cónditum est.
Exul scripsit duas epístolas
de calamitátibus suis.
VESPERÆ de Festo se-
quenti.

DIE XI.

In Festo

SANCTI MARTINI,

Turonensis Episcopi.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. NUdus eram, & 3. a. cooperuisti me. Quámdiu fecisti uni ex frátribus meis mínimis, mihi fecisti. *Matth.* 25.

Ant. 4. E. Præordinávit te Deus, ut vidéres justum, & audíres vocem ex ore ejus, quia eris testis illíus. *Act.* 22.

Ant. 6. C. Quid moráris? Exurge, & baptizáre, & áblue peccáta tua, invocáto nómine ipsíus. *Act.* 22.

Ant. 1. D. Plúrima bella bellasti : pacem & ótium dabo in Israel. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. d. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo, ímplicat se negótiis seculáribus. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. Jerem. 1.

AD ómnia quæ mittam te ibis, & universa quæcumque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas à fácie eórum ; quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus.

℟. Dóminus salus mea, quem timébo ? Dóminus protector vitæ meæ, à quo trepidábo ? * Si consistant adversùm me castra, non timébit cor meum. ℣. Ipse dixit : Non te déseram, neque derelinquam ; ita ut confidenter dicámus [illegible]
sistant. Glória. [illegible]
Ps. 26. *Hebr.* 13.

Hymnus. [illegible]

ECquis [illegible]
per annos [illegible]
Iste quis pauper [illegible]
dives ? [illegible]
Cælites [illegible]
témnet hymn[illegible]
Astra petentem [illegible]
Flore sub primo [illegible]
ævi, [illegible]
Cæsarum jussi[illegible]
miles ;
Moxque depo[illegible]
Christe, [illegible]
Tiro profess[illegible]
Non furor belli [illegible]
stiánum [illegible]
Pectus infrégit : [illegible]
arma
Integros servat [illegible]
obligáto
Nómine, [illegible]
Páuperi pauper m[illegible]
bra nudo
Dívidit vestem [illegible]
que Christu[illegible]
Obtúlit sese tún[illegible]
tem,
Nocte sequent[illegible]
Fonte lustrátur ; [illegible]
stes
Se sacramento [illegible]
ter aras,
Induit Christu[illegible]
ac profána
Exuit arma.
Lúminis splendo[illegible]
una proles,
Christe, te pr[illegible]
rétur orbis
Qui sacerdótes [illegible]
ris almi

Jsque in hanc
as, & instábi-
ledícimur, &
; persecutió-
, & sustiné-
!.
Ego libentíssi-
i, & superim-
pro animábus
. 12.
Jerem. 1.
mínus ad me :
i te hódie in
nítam, & in
tream, & in
m super om-
régibus Juda,
s, & sacerdó-
ulo terræ : &
ersùm te, &
int.
. S. V.
antes quis hic
tas,
ijus sacra flam-
bit ?
at mèliùs sa-

arâ.
ens épulis tué-

præsul bene par
m :
lem minor an-
um
pallet.
qualem pietas
,
s nullis labefa-
is
; sensit médios
s
tem !
tis : sibi semper

Nescit irasci ; fera corda placat,
Et suos tantùm cumulan-do donis
Súbjicit hostes.
Nec truci quamvìs caput ins-
Pro Dei causâ póśuit sub molandum
ense,
Mártyris palmam rétulit ; vel isto
Dignus honóre.
Lætus æternum célebret Parentem
Orbis, æternum célebret Parentis
Fílium : par sit tibi cultus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 8.G. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne, & in conspectu astántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, qui in beáto Martíno Pontífice, sive per vitam, sive per mortem magnificátus es : ínnova eádem grátiæ tuæ mirácula in córdibus nostris; ut neque mors, neque vita separáre nos possit à caritáte Dómini nostri Jesu Christi ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

meum cilícium, & factus sum illis in parábolam: ℟. Ego verò oratiónem meá ad te, Dómine. *Ps. 68.*

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Scitis quia per infirmitátem carnis evangelizávi vobis jamprídem; & tentatiónem vestram in carne mea non sprevístis, neque respuístis: sed * Sicut Angelum Dei excepístis me. ℣. Splendébat lucerna Dei super caput meú, quando parábant cáthedram mihi, & senes assurgentes stabant. * Sicut Angelum Dei excepístis me. *Gal. 4. Job 29.*

Post ij. Lect. ℟. A prima die quá ingressus sum, nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: * Argentum, & aurum, aut vestem nullíus concupívi [illegible] ut ipsi scitis. ℣. Oc[illegible]ui cæco, & pes claudo: pater eram páuperum. * Argentum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi sitis. *Act. 20. Job 29.*

Post iij. Lect. ℟. Die noctúque æstu urébar & gelu, fugiebatque somnus ab óculis meis: * Afflictiónem meam, & labórem mánuum meárú respexit Deus. ℣. Fui in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & siti, in frígore & nuditáte: * Afflictiónem meam. Glória. * Afflictiónem. *Gen. 31. 2. Cor. 11.*

IN II. NOC

Ant. 5. 2. A
est in mirabílib
quis potest símili
riári tibi, qui sus
tuum ab ínferis
Dómini Dei? E

Ant. 1. D.
credéntium in D
titúdo, ita ut in p
rent infirmos,
in léctulis; qui
omnes. *Act.* 5.

Ant. 2. D. M
qui habébant
mundos, clam
magná exíbant
tem paralytici
ráti sunt. *Act.* 8

℣. Mementó
lium Dei quæ fe
dígia ejus, & j
ejus. *Ps.* 104.

Lectio

Martínus.
Pannón
Tribún
natus, Papíæ ve
educátus, anno
cimo, invítis pa
Ecclésiam confúg
catechúmenos nc
Ascriptus milítia
ratórum edicto,
nórum fílii sua n
fitéri cogebantu
stántio méruit.
ad portam urbi
nudo eleemósyna
cùm nihil habére
ma & vestiment
chlámydis dedit.
ti nocte Christu
illá veste indútu
circumstantes An

idébo justítiam
7.
ı. 2. Cor. 3.
ıes reveláta fácie
n Dómini spe-
eamdem imági-
ırmámur à clari-
:átem, tamquam
pírita.
. Commir.
ıra lácrymis
ıs astra suspicit :
pátriæ
utu gemit.
ıit, quid támdiu
re víncula ?
isti sáucium
munus est.
ıináci gútture,
ıte, síbilas ?
ıbras tártari :
la dévocat.
agrans quos cá-
e fílios,
to párcite
ris gáudia.
tamen nostros
:
:es éxigit,
n prensans manu
nter prælio.
& constans sibi
sque pérstitit,
:o timens mori,
.isans vívere.
áti glória,
s quam víndicans
: miráculis
in præmium.
n.
ustítia apparébo
uo, Dómine :
r cùm apparúe-
ia. Ps. 16.

Ad Magníficat. *Ant.* 3.a.
Mórtuus est servus Dómini, jubente Dómino ; & non surrexit ultrà prophéta in ómnibus signis atque porténtis quæ misit Dóminus per eum, ut fáceret in terrâ. *Deut.* 34.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. sancti Læti, Anachoretæ, Ant. Reliquisti. ℣. In umbra. xxxj. *Oratio,* Omnípotens. xxxv.

DIE XII.

In Festo
SANCTI LÆTI,
Anachoretæ.
Simplex.

Omnia de Communi SS. Anachoretarum. Oratio, Omnípotens. xxxv. *Lectio iij.*

LÆtus in Bituríglbus rústicis, sed piis paréntibus natus, à púero pietátem cóluit. A pécorum custódia vicínum ingressus monastérium, & religiósæ disciplínæ tirocínio functus, jubente Triécio Abbáte, à cujus nutu pendébat, Diáconus ordinátus est. Miciacum póstea se cóntulit vitæ perfectióris desidério, & sancti Maximíni famâ permótus. Inde cum Avito Secalóniæ desertum locū pétiit in Blesénsium fínibus, & in eo jejúniis, vigíliis, aliísque cruciátibus in edomando córpore totus fuit. Avito autem in Miciacensem Abbátem assumpto, Lætus ut ab hóminum consórtio libérior & soli Deo notus víveret, in Bélsiæ sylvam se re-

cœpit trans Ligerim ; ibique fructibus & herbis à terra sponte productis vitam sustentans, ad mortem usque perseverávit.

VESPERÆ Feriales. A Capitulo de Sequenti.

DIE XIII.

In Festo

SANCTI BALDOMIRI, Anachoretæ. *Simplex.*

Omnia de Communi SS. Anachoretarum. Oratio, Deus, qui nos, xxxv.

Lectio iij.

BAldomérus à Caturcénsium finibus oriúndus, à sancto Sollemni Ecclesiásticis disciplínis imbútus fuit. Présbyter ordinátus, in Ecclésia Carnutensi claruit vitæ sanctitáte, & fidélis in Dómino dispensatóris laudem jure consecútus est. Ut autem longè à mundi strépitu soli Deo libérius vacáret, sancto Deodáto se adjunxit, & eo cómite locum tunc desertum pétiit in território Blesensi ad ripas Ligeris, ubi sancti Deodáti óppidum deinceps cónditum fuit. In eo recessu vixit aliquámdiu vir beátus, jejúniis & oratiónibus incumbens, ac tandem sancto fine quiévit. Ejus corpus jacet in sepulcro quod ab oppidánis in Ecclésia Parochiáli religiósè cólitur, simul & festíva ejus memória, quæ quotannis ibídem solemni ritu celebrátur Domínicá próximá post Calendas Novembris.

...ctóris ℣. XVII

In Festo

SANCTI ANI...

Episcopi,

Semiduplex.

Omnia de Commun...

fessor. Oratio, Da...

rum. xxij.

Pridie ... AD ...

commem. sancti Gre...

...ronensis Episcopi, ...

sam. ℣. Elégit. O...

ge. xxij.

Lectio ij.

ANiánus. Pueri...

...nensis, Germ...

po Episcopis consi...

fisque nec zelo me...

fuit inferior : sub

Leónis Magni Po...

ab Adóne & Sigeb...

cipuè floruisse scrib...

ta jam senex in Ec...

administratióne...

non solùm sanctit...

étiam sapiéntiæ...

déderat, cùm At...

nórum rex, ad d...

Gállias Rhenum ...

sus est. Nec multò...

reliánis præcípuè...

hæc tempestas, ir...

ira indignatiónis I...

précibus suis differ...

bat Aniánus, ut...

ínterim ad pœnit...

vocáret. Nec negl...

látem usque, ad...

pérgere, qui reb...

nis Valentiniáni...

tunc præerat, ut...

urbi periclitanti...

impetráret. Jam ...

tila, totáque vi A...

impugnábat. Cùm...

Pontífici, quid
acclamárent; ille
:o, monet omnes
em prosterni, &
mis præsens sem-
um Dómini im-
actum id íterum
ardentióri semper
ac uberióri fletu,
ut præcéperat, de-
is, post tértiam
1, de muro, juxta
érium aspicientes,
à longe quasi né-
: terra consúrgere.
renuntiavérunt,
.os: Dómini auxí-
Interim expugná-
e, ingressi Hunnó-
:eres, ad eamdem
am sese accingé-
:um ecce Románi
: ex improvíso su-
nt, imparatosque
expellunt. Biénnio
ta traditiónem Au-
sis Ecclésias, Aniá-
nus bonis opéribus
vit in Dómino,
lútis quadringenté-
inquagésimo tértio;
silica sancti Laurén-
is Abbas fúerat, se-
st.

Gregorio Turonensi,
Lectio iij.

górius in Arvernis
bili génere natus,
íscopis sanctis Gallo
to enutrítus, in do-
& pietáte plúrimùm
. In sede Turonensi
Euphrónio unánimi
populi suffrágio, ac-
e Sigeberti Regis vo-
luntáte, suffectus, statim ur-
gente Regínâ Brunichilde,
ne profúgeret, ab Ægídio
Remensi Antístite consecrá-
tus est. Epíscopus Ecclésiam
urbis Turónicæ incéndio de-
formátam reparávit, & in
áliis locis Turónici términi
innúmeras penè sanctórum
Ecclésias dedicávit, aut ap-
probátis illustrávit relíquiis.
Decem libros historiárum,
septem miraculórum, unum
de vitis Patrum scripsit. Tra-
ctátum in Psaltérium com-
mentátus est; de cúrsibus
étiam Ecclesiásticis unum li-
brum cóndidit; ex quibus
ómnibus, primævum Eccle-
siæ Gallicánæ decus enites-
cit, cujus cánones & disci-
plínam pari sapiéntiâ & for-
titúdine sustínuit: coram
Régibus semper veritátem
elocútus, propter quam iram
Chilperíci incúrrere non
tímuit, eumdemque témerè
in Sabellianismum impin-
gentem erexit. Fredegun-
dem verò Regínam líberè
corrípuit in causa Pretextáti
Rotomagensis Epíscopi, cu-
jus innocéntiam potíssimùm
in Concílio Parísiis hábito,
animósè defendit. Demùm
compléto Episcopátûs sui
anno vigésimo primo, óbiit;
& in Basílica sancti Martíni
sepultus est.

*AD LAUDES, pro com-
mem. sancti Gregorii, Ant.*
Sacerdótes. ℣. Salvum. xxiv.
Oratio, Dírige. xxij.

*VESPERÆ à Capitulo
de Sequenti. Fit commem.*

sancti Aniani, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xxiv. *Oratio*, Da Ecclésiæ. xxij.

Et sancti Mandeti, Abbatis, *Ant.* Egrédere. ℣ Potens in terra. xxxj. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Deus noster. xxxiv.

DIE XVIII.

In Festo

SANCTI GREGORII,

Neocæsariensis

Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Da Ecclésiæ tuæ. xxij.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *Cap.* 65.

THeodórus, qui póstea Gregórius appellátus est, Neocæsaréæ Ponti Epíscopus, ádmodum adolescens ob stúdia Græcárum & Latinárum litterárum de Cappadócia Bérytum, & inde Cæsaréam Palestínæ tránsiit, juncto sibi fratre Athenodóro. Quorum cùm egrégiam índolem vidisset Orígenes, hortátus est eos ad Philosóphiam, in qua paulátim Christi fidem subintrodúcens, sui quoque sectatóres réddidit. Quinquénnio ítaque erudíti ab eo, remittuntur ad matrem. è quibus Theodórus proficíscens, Panégyrim Eucharísticam scripsit Orígeni, & convocátâ grandi frequéntiâ, ipso quoque Orígene præsente, recitávit; quæ usque hódie exstat. [Addit autem de eo sanctus Basílius quòd tantam in Episcopátu accéperit grátiam ad obediéntiam fidei inter Gentes, ut assúmptis Neocæsaréæ non plùs septémdecim Christiánis, univérsum pópulum & urbánum & rústicum per agnitiónem adjúnxerit Deo.

Lectio iij.

TRemendam hábuit in dæmones potestátem; flúminum cursus in divérsum vertit, præcípiens illis in magno nómine Christi; & paludém exsiccávit belli causam præbentem frátribus avaris. Céterùm prædictiónes de futúris ejúsmodi sunt, ut níhilo sit inférior céteris prophétis. Sed omníno perlongum fúerit viri percensére mirácula, qui propter donórum excelléntiam quæ in ipso operabátur Spíritus, in omni virtúte, signis ac prodígiis, ab ipsis étiam veritátis hóstibus alter Moses appellátus est.] Ipso die cóntigit tránsitus sancti Mandéti Abbátis in Aremórica prope Lehelnam in saltuóso loco, ubi Oratórium adjútus à frátribus construxisse dícitur témpore Childeberti Regis, cùm transmaríni Británni quotídie ex ínsula in partes Curiosolitárum & Osismiórum afflúerent, quibus agri excolendi donabántur. Ibi cum sóciis áliquot sanctíssimè Mandétus vixit, ac tandem móriens bonum sui odórem relíquit. Hinc

, ut non solùm in
is, sed & per álias
víncias ejus me-
cœperit, étiam
i Blese..si, ubi ex-
primò ejus nómi
im, in Ecclésiam
Parochiálem trán-

UDES, *fit com-*
i Mandati, *Ant.*
℣. Veníte. *Ora-*
obis, quæsumus,
r. xxxiv.
SP. fit commem.
zabeth, *Viduæ*,
ávit. ℣. Averte.
nnni SS. Mulie-
itio, Esto, quæsu-

B XIX.
n Festo
I ELIZABETH,
DUÆ.
Simplex.
de Communi san-
ulierum, *Oratio*,
umus. liv.
ectio iij.
th Andréæ Hun-
im regis fília, Lu-
manni Toríngiæ
filio adhuc la-
nsáta est; & tan-
cùm núbilis facta
niter ducta. Quo
io, tres líberos
ias suscépit. Tan-
pietáte Christiána
am ántea fécerat,
ro juncta de prí-
óre remítteret;
aritátis affectu;
compátiens, qui-
e viro, in magna

annónæ inópia omne ditiónis suæ frumentum distríbuit. Quorum étiam infirmitátibus cónsulens, nosocómium illis ad radícem montis, in cujus vértice situm erat palátium, extruxit. Ex Apúlia redux Ludovícus, cónjugis pietátem summópere laudávit. Cùmque deinde cruce signátus, in Oriéntem proficiscerétur, in itínere diem extrémum óbiit. Tunc qui fratri ejus Henríco nondum ad regendum idóneo à consíliis erant, Elízabeth contumeliósè hábitam, ac bonis spoliátam aulâ excédere coegérunt. Jussit tamen Henrícus eam in dignitátes facultatésque suas restítui: sed ipsa brevì póstea, ne plebi óneri esse viderétur, relíctâ aulâ, prístinam paupertátem ampléxa est: ab áulicis íterum spreta, laudáta verò à Gregório nono, qui eam in Apostólicæ Sedis tutélam recépit. Majóris autem paupertátis desidério flagrans, in quodam Fratrum Minórum sacello, die sancto Parascéves, pósitis super nudum altáre mánibus, solemni professióne, sǽculi pompis, cognátis, ac sibi ipsi renuntiávit: facultátes autem, quas jussu Pontíficis retínuit, páuperum necessitátibus sublevandis impendens, victum lanifício cómparans, mirâ humilitáte ac patiéntiâ réliquum vitæ currículum egit, absolvítque anno millésimo ducen-

simo trigésimo primo, mártis vigésimo quarto. Eam post triénnium idem Gregórius Sanctis ascrípsit.

Die xxi.

In Festo

PRÆSENTATIONIS

B. MARIÆ.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 5. C. Fíliæ Jerúsalem, nuntiáte dilécto meo, quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 6. F. Totus desiderábilis, talis est diléctus meus; & ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

Ant. 2. D. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas. *Cant.* 1.

Ant. 4. d. Quis mihi det te, ut invéniam te? Apprehéndam te, & me docébis. *Cant.* 8.

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Capitulum. Is. 56.

HÆc dicit Dóminus: Qui elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum: nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit.

℟. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus; * Afferéntur Regi vírgines post eam in lætítia & exultatióne: † Adducéntur in templum Regis. ℣. Unus de Angelis locútus est mecum, dicens: Veni,

& osténdam tibi
* Afferéntur. Glór
† Adducéntur. *Ps.* 44.

Hymnus

QUam pulchré gr
lia Princip
Templi cum p
mina tangi
Prælúdit melióri
Quam mox fi
stiam.
E matris grémio,
in sinum,
Infans non d
bus ádvolat
Virgo Núminis
Aris víctima st
Sponso membra f
lia dévovet
Cordis virgínei
íntima;
Virgo débita
Verbo víscera
Tecum cuncta De
dum vovet
Númen, Virge
ctoris íncol
Quanto fœnore
Terræ quæ bon
Sit supréma tibi gl
nitas:
Quo Virgo té
vovet hósti
Puri Flamen an
Fac nos jam ti
Amen.

℣. Unam pétii
no, hanc requíra
inhábitem in dom
ni. *Ps.* 26.

Ad Magníficat
Circuíbam, quære
tiam, ut mihi illa
rem: & ádii Dóm

Oratio, ut infra

[illegible]is commem. ſancti Colum-
[illegible] Abb. Ant. Egrédere.
Potens. xxxj. *Oratio*,
nobis, quæſumus, Dó-
xxxiv.
OFFICIUM NOCT.
[illegible]it. Jeſum Maríæ fi-
[illegible],* Veníte, adorémus.
[illegible]b. 1. *Pſ.* 94. Veníte.
Hymnus, O quàm glóri-
lxxv.
I. NOCTURNO.
Ant. 1. *f.* Præcépit mihi,
[illegible]eávit me; & in habi-
[illegible]e ſancta coram ipſo
[illegible]iſtrávi. *Eccli.* 24.
Ant. 3. *a.* Quaſi cypreſ-
exaltáta ſum in monte
[illegible]: & quaſi terebinthus
[illegible]ndi ramos meos; & ra-
mei honóris & grátiæ.
[illegible]i. 24.
Ant. 6. *C.* Quaſi vitis fru-
[illegible]ávi ſuavitátem odóris;
[illegible]ores mei fructus honóris
[illegible]oneſtátis. *Eccli.* 24.
℣. Ego ſicut olíva fructí-
in domo Dei: ℟. Spe-
in miſericórdia Dei.
51.
*Lectiones de Scriptura oc-
[illegible]nte.*
[illegible] j. Lect. ℟. En dilectus
[illegible] lóquitur mihi: * Sur-
próperа, amíca mea, co-
[illegible]ba mea, formóſa mea;
veni. ℣. Ecce ſto ad
[illegible]um, & pulſo: ſi quis
[illegible]íerit mihi, intrábo ad
[illegible]m. * Surge. *Cant.* 2.
[illegible] 3.
Poſt ij. Lect. ℟. Surgam,
[illegible]ræram quem díligit áni-
mea: * Donec aſpíret
[illegible], vadam ad montem
myrrhæ, & ad collem thuris.
℣. Dicit mihi: Tempus pro-
pè eſt: Etiam vénio citò.
* Donec. *Cant.* 3. & 4.
Apoc. 22.
Poſt iij. Lect. ℟. Gau-
dens gaudébo in Dómino,
& exultábit ánima mea in
Deo meo; * Quia índuit me
veſtiméntis ſalútis, quaſi
ſponſam ornátam moníli-
bus ſuis. ℣. Magníficat áni-
ma mea Dóminum, & exul-
távit ſpíritus meus in Deo
ſalutári meo; * Quia. Gló-
ria. * Quia. *Iſ.* 61. *Luc.* 1.
IN II. NOCTURNO.
Ant. 5. C. Quàm pulcra
es, amíca mea, quàm pul-
cra es! Oculi tui columbá-
rum. *Cant.* 4.
Ant. 8. c. Oſtende mihi
fáciem tuam: ſonet vox tua
in áuribus meis; vox enim
tua dulcis, & fácies tua de-
córa. *Cant.* 2.
Ant. 2. D. Favus diſtil-
lans, lábia tua: mel & lac ſub
lingua tua; & odor veſti-
mentórum tuórum ſicut
odor thuris. *Cant.* 4.
℣. Myrrha, & gutta, &
cáſia à veſtimentis tuis:
℟. Ex quibus delectavérunt
te fíliæ regum. *Pſ.* 44.
Sermo ſancti Bernardi
Abbátis.
*Homil. 2. de Laud. Virg.
matr. n.* 1.
Lectio iv.
DEO hujúſmodi decé-
bat natívitas, quâ
non niſi de Vírgine
naſcerétur: talis congruébat
& Vírgini partus, ut non pá-

veret nisi Deum. Proinde Factor hóminum ut homo fieret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imò cóndere matrem, qualem & se decére sciébat, & sibi nóverat placitúram. Vóluit itaque esse vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus: vóluit & húmilem, de qua mitis & húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimúmque exemplum ostensúrus. Dedit ergo Vírgini partum, qui ei jam antè & virginitátis inspiráverat votú, & humilitátis prærogáverat méritú.

℟. Audi, fília, & inclína aurem tuam, &* Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: & concupíscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Ne tímeas, invenísti grátiam apud Deum: * Oblivíscere. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

Homil. 3. *n.* 3. *Lectio v.*

MEritò autem concupívit Rex decórem Vírginis; fécerat enim quidquid longè ántea præmónita fúerat à patre suo David, dicente sibi: Audi, fília, & vide; & inclína aurem tuam, & oblivíscere pópulum tuú, & domum patris tui: & si hoc féceris, concupíscet Rex decórem tuum. Audívit quippe, & vidit, non ut quidam qui audiéntes non áudiunt; & vidéntes non intélligunt: sed audívit & [illegible] dit & intelléxit; & [illegible] vit autem fatta ad [illegible] tiam, & cor suum [illegible] plínam: & oblí[illegible] lum suum, & do[illegible] sui; quia nec pópulu[illegible] augére prolis succe[illegible] dómui patris sui relí[illegible] curávit herédem.

℟. Erumpet quasi m[illegible] lumen tuum, & * Ant[illegible] fáciem tuam justítia tu[illegible] glória Dómini cólliget [illegible] ℣. Ave, grátia plena; Dó[illegible] minus tecum: * Ant[illegible] *Is.* 58. *Luc.* 1.

[illegible] *n.* 7. *Lectio vj.*

O Virgo prudens! Quis te dócuit Deo placére virginitátem? Ubi audíeras, Volo vos omnes esse, sicut & meipsum? & Bonum est hómini, si sic permánear secúndùm meum consílium? De virgínibus, inquit, præceptum non hábeo, consílium autem do. Tu verò, non dicam præceptum, sed nec consílium, nec exemplum: nisi quod únctio docébat te de ómnibus; ac sermo Dei vivus & éfficax, antè tibi factus magister, quàm fílius; priùs instrúxerit mentem, quàm indúerit carnem. Christo ergo dévoves te exhibére vírginem; & nescis quod ipsi exhibéri te opórteat étiam matrem. Eligis in Israel esse contemptíbilis, & ut illi pláceas cui te probasti, maledíctum incúrrere sterilitátis: & ecce maledíctio benedictióne commutátur;

:undidtáte recom-

diet Dñus Deus
, * Et misericór-
jurávit pátribus
nedicetque frú-
tui. ℣. Inveni-
ı apud Deum ,
. †Benedicetque..
uc. 1.
NOCTURNO.
Sub umbra illíus
:eráveram , sedi ;
jus dulcis gútturi
. 2.
ç. Introduxit
cellária sua : or-
me caritátem.
2..
Ego dilecto meo,
neus mihi , qui
:r lília. *Cant.* 6.
:it caro mea &
, ℟. Deus cordis
.rs mea Deus in
'*s.* 72.
ti Evangélii se-
:m Lucam.
j. Cap. 11.
npore; Loquen-
d turbas , extol-
quædam múlier
lixit illi : Beátus
te portávit. Et

ancti Augustíni
·iscopi.
cta Virginitate.
. 3. & 4.
María percipien-
:m Christi, quàm
riendo carnem
m & dicenti cui-
:as venter qui te
ipse respondit :

Imò beáti qui áudiunt verbum Dei , & custódiunt. Dénique frátribus ejus , id est , secundùm carnem cognátis , qui non in eum credidérunt , quid prófuit illa cognátio ? Sic & materna propínquitas nihil Maríæ profuisset, nisi felícius Christum corde quàm carne gestasset. Ipsa quoque virgínitas ejus ídeo grátior & accéptior, quia Christus priusquam conciperétur, jam Deo dicátam de qua nascerétur, elegit. Hoc índicant verba quæ sibi fœtum annuntianti Angelo María réddidit. Quómodo , inquit , fiet istud , quóniam virum non cognosco ? quod profectò non díceret , nisi Deo Vírginem se antè vovisset.

℟. Dictum est à Dómino per Prophétam : Ecce virgo in útero habébit , & páriet fílium : * Et vocábunt nomen ejus, Emmánuel quod est interpretátum , Nobíscum Deus. ℣. Dícite fíliæ Sion : Ecce Salvátor tuus venit: * Et vocábunt. *Matth.* 1. *Is.* 62.

Cap. 5. *Lectio viij.*

NOn est ergo cur Dei vírgines contristentur, quòd étiam ipsæ, virginitáte serváta , matres carnis esse non possunt. Illum enim solum virgínitas decenter párere posset, qui in sua nativitáte parem habére non posset. Verúmtamen ille uníus sanctæ Vírginis partus ómnium sanctárum Virgi-

num est decus. Et ipsæ cum María matres Christi sunt, si Patris ejus fáciunt voluntátem. Hinc enim & María laudabílius atque beátius Christi mater est, secundùm supramemorátam ejus senténtiam: Quicumque facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse mihi frater, & soror, & mater est.

℟. Spíritus sanctus supervéniet in te, &c.* Virtus Altíssimi obumbrábit tibi; & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dicit Dóminus: Numquid Deo quidquam est diffícile? * Virtus. *Luc.* 1. *Genes.* 18.

De sancto Columbano,
Lectio iv.

Columbánus, Hibernus, adhuc adoléscens, Psalmos expósuit; multaque de divína psalmódia & pietáte christiána utíliter scripsit. Cùm per plures annos vitam monásticam in cœnóbio Bencorensi sub sancto Comogallo egísset, venit in Gállias. Ibi, acceptâ à Sigeberto rege licéntiâ, Luxoviense Monastérium in Burgúndia extruxit, quò tanta monachórum conflúxit multitúdo, ut succedéntibus vicíssim sibi choris, in decantandis Dei láudibus dies nóctibus continuaréntur. Ædificáto póstea Fontanensi cœnóbio, Régulam monásticam primus Francis trádidit. Luxóvio pulsum à Theodoríco rege,

quòd dissolútos ejus
líberè argúeret, C
humániter excépit;
dixit Columbánus
annos futúrum ut T
berti ac Theodoric
ditióni ejus accéden
ríssis, ad portam ub
gúmenum ab imm
rum liberávit. In Itá
fectus, Medioláni
voce & scriptis exp
& in ea regióne
Monastérium erex
no vertente felíci
tus est.

℟. Múlier de t
Jesu: Beátus ven
portávit, & úber
xisti. At ille dixi
imò, * Beáti qui án
bum Dei, & cus
lud. ℣. Immortál
cognatióne sápi
præcláritas in co
tióne sermónu
* Beáti. Glória P
ti. *Luc.* 11. *Sap.*
Te Deu
℣. *Sacerd.* Im
sacrifícium laudi
redde Altíssimo
Ps. 49.
AD LAU
Ant. Pars mea
5. a. dixit á
bonus est ánim
illum. *Thren.* 3.
Ant. 2. D.
piéntiam palàm
mea: ante temp
lábam pro illa. E
Ant. 4. E. A
mea investigába
clinávi módicè a

lam. *Eccli.* 51.
. d. Multam.
s, Lauda. *ut in*
o, lxxxvj.
ultam invéni in
iam, & multùm
ea: danti mihi
, dabo glóriam.

. F. In voce laudis
tibi: quæcumque
am Dño. *Jonæ* 2.
m. Ecclef. 4.
pedem tuum, in-
ens domum Dei,
aqua ut áudias.
Hymnus.
ulsa recens matris
ere,
li tácitis quærit in
is;
m virgo futúra,
crescit in ædibus.
réquie plena ne-
io,
a Deo vívere có-
::
lacte parentis
iminis úbera.
novi núntia lú-
iis,
mane latet núbi-
óbsita,
em paritúra
qui réferat diem.
íneo pectore præ-
.
n rádiis súscitat
mum:
unda calóre
nsita gérminat.
ma novis múnera
idibus
rígui fontis in ál-
s.

Fructum Virgo datúra
Sese flóribus índuit.
Sit supréma tibi glória, Tri-
nitas:
Quo Virgo téneram se
vovet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

℣. Dóminus abscondit me in tabernáculo suo: ℟. Protexit me in abscóndito tabernáculi sui. *Ps.* 26.

Ad Benedictus *Ant.* 3. a. Dábitur illi fídei donum electum, & sors in templo Dei acceptíssima; bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. *Sap.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritûs sancti habitáculum, hodiérnâ die in templo præsentári voluisti: præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Fit commem. S. Columbani, Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Dómine. xxxiv.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Pars mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus est de María Vírgine,

... ter, & soror, & mater ...

℟. Spíritus sanctus ... véniet in te, & * V... tíssimi obumbrábi... quod nascétur e... ctum, vocábitu...

℣. Dicit Dó... ...ória quid Deo qu... ...ficile? * Vi... ...nima mea ...nes. 18. ...e suscépit déx- De sa... . 62.

SEXTAM.

CO... 4 E. A juventúte mea.

Capitulum. Eccli. 17.

COgnosce justítias & judícia Dei, & sta in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade sǽculi sancti, cum vivis, & dántibus confessiónē Deo.

℟. *br.* Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, * Dum oro ad te. Exaudi.

℣. Dum extollo manus meas * ad templum sanctum tuum, * Dum oro ad te. Glória Patri. Exaudi. *Ps.* 27.

℣. Circúmdabo altáre

...prælérun... sustinui te...

AD N...

Ant. L... *6. F.* ... ecce ego ve... in médio t... *Zach.* 2.

Ant. S... Dóminus ... non timé... *Soph.* 3.

Ant. J... tuus in m... ipse salváb...

Ant. 5... per te in ... dilectióne... per te in ...

Ant. 4... gentes mu... in die ill... in pópulo... in médio ...

Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra urbem viâ Appiâ, vel inítio ...ultum est, vel illuc trans... Cùm autem ru... ...crebuisset, sanctæ ...orpus, Astulfo ...orum rege Ro... ...dente, ab hóstibus ...uisse ablátum. Pascháli ...ntífici pro more Vigílias celebranti, & ante Conféssiónem sancti Petri Dei laudes canenti, anno octingentésimo vigésimo primo, Cæcíliam apparuisse scribit Anastásius, & quo in loco sepulta esset indicasse. Is, cùm sanctæ Mártyris corpus in sepulcro áureis induméntis velátum, & ad ejus pedes linteámina ejusdem sánguine aspersa reperisset; illud magno cum honóre intrà muros tránstulit in Ecclésiam quam sub ejus nómine Gregórius Magnus extrúxerat. Ibi Cæcíliæ corpus, unà cum sanctórum Valeriáni, Tibúrtii & Máximi, Urbáni quoque ac Lúcii Pontíficum corpóribus, sub altári collocávit.

Lectio iij.

EAm Ecclésiam Paulo Sfondráto Cardinále exornante, vetus excavátum forámen detectum est, pérvium ad corpus sanctæ Mártyris, per quod fidéles sudaríola solébant demíttere, quæ è sepulcri contactu vim restituendæ sanitátis hauríŕent. Marmóreum ítaque ibi monumentum inven-

sancti Aniani, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xxiv. *Oratio*, Da Ecclésiæ. xxij.

Et sancti Mandeti, *Abbatis*, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens in terra. xxxj. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Deus noster. xxxiv.

Die XVIII.

In Festo SANCTI GREGORII, Neocæsariensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Da Ecclésiæ tuæ. xxij.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *Cap.* 65.

THeodórus, qui póstea Gregórius appellátus est, Neocæsaréæ Ponti Epíscopus, ádmodum adolescens ob stúdia Græcárum & Latinárum litterárum de Cappadócia Bérytum, & inde Cæsaréam Palestínæ tránsiit, juncto sibi fratre Athenodóro. Quorum cùm egrégiam índolem vidisset Orígenes, hortátus est eos ad Philosóphiam, in qua paulátim Christi fidem subintrodúcens, sui quoque sectatóres réddidit. Quinquénnio itaque erudíti ab eo, remittuntur ad matrem, è quibus Theodórus proficíscens, Panégyrim Eucharísticam scripsit Orígeni, & convocátâ grandi frequéntiâ, ipso quoque Origene præsente, recitávit; quæ usque hódie extat. [Addit autem de eo sanctus Basílius quòd ... in Episcopátu accéperit ... tiam ad obediéntiam ... inter Gentes, ut ... Neocæsaréæ non plus ... téndecim Christiánis, ... versum pópulum & ... num & rústicum per ... tiónem adjúnxerit Deo.

Lectio iij.

TRemendam hábuit ... dæmónes potestátem ... flúminum cursus in diversum vertit, præcípiens illis in magno nómine Christi, & paludem exsiccávit ... causam præbentem frátribus avaris. Ceterùm prædictiónes de futúris ejúsmodi ... ut nihilo sit inférior céteris prophétis. Sed omníno perlongum fúerit viri ... sére mirácula, qui propter donórum excelléntiam quæ in ipso operabátur Spíritus, in omni virtúte, signis ac prodígiis, ab ipsis étiam veritátis hóstibus alter Moses appellátus est.] Ipso die contigit tránsitus sancti Mandéti Abbátis in Aremórica prope Lehelnam in salmóso loco, ubi Oratórium adjútus à frátribus construxisse dícitur témpore Childeberti Regis, cùm transmaríni Británni quotídie ex ínsula in partes Curiosolitárum & Osismiórum afflúerent, quibus agri excolendi donabantur. Ibi cum sóciis áliquot sanctíssimè Mandétus vixit, ac tandem móriens bonum sui odórem relíquit. Hinc

, ut non solùm in
s, sed & per álias
víncias ejus me-
cœperit, étiam
Blese..fi, ubi ex-
rimò ejus nómi-
m, in Ecclésiam
arochiálem trán-

VDES, fit com-
i Mandeti, Ant.
℣. Veníte. *Ora-*
bis, quæsumus,
r. xxxiv.
SP. fit commem.
zabeth, Viduæ,
ávit. ℣. Averte.
mni SS. Mulie-
tio, Esto, quæsu-

E XIX.
n Festo
: ELIZABETH,
D U Æ.
'mplex.
le Communi san-
lierum, Oratio,
umus. liv.
'ctio iij.
h Andréæ Hun-
m regis fília, Lu-
manni Toríngiæ
fílio adhuc la-
nsáta est; & tan-
:ùm nùbilis facta
miter ducta. Quo
.o, tres líberos
as suscépit. Tan-
pietáte Christiána
am ántea fécerat,
:o juncta de prí-
bre reimítteret,
aritátis affectu,
:ompátiens, qui-
e viro, in magna

annónæ inópia omne ditió-
nis suæ frumentum distrí-
buit. Quorum étiam infir-
mitátibus cónsulens, noso-
cómium illis ad rádicem
montis, in cujus vértice si-
tum erat palátium, extru-
xit. Ex Apúlia redux Ludo-
vícus, cónjugis pietátem
summópere laudávit. Cúm-
que deinde cruce signátus,
in Oriéntem proficiscerétur,
in itínere diem extrémum
óbiit. Tunc qui fratri ejus
Henríco nondum ad regen-
dum idóneo à consíliis erant,
Elízabeth contumeliósè há-
bitam, ac bonis spoliátam
aulâ excédere coegérunt.
Jussit tamen Henrícus eam
in dignitátes facultatésque
suas restítui: sed ipsa brevì
póstea, ne plebi óneri esse
viderétur, relictâ aulâ, prí-
stinam paupertátem ampléxa
est: ab áulicis íterum spreta,
laudáta verò à Gregório no-
no, qui eam in Apostólicæ
Sedis tutélam recépit. Majó-
ris autem paupertátis desidé-
rio flagrans, in quodam
Fratrum Minórum sacello,
die sancto Parascéves, pósi-
tis super nudum altáre máni-
bus, solemni professióne,
sǽculi pompis, cognátis, ac
sibi ipsi renuntiávit: facultá-
tes autem, quas jussu Pontí-
ficis retínuit, páuperum ne-
cessitátibus sublevandis im-
pendens, victum lanifício
cómparans, mirâ humilitáte
ac patiéntiâ réliquum vitæ
currículum egit, absolvít-
que anno millésimo ducen-

é simo trigésimo primo, ætátis vigésimo quarto. Eam post triénnium idem Gregórius Sanctis ascripsit.

DIE XXI.
In Festo
PRÆSENTATIONIS
B. MARIÆ.
Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. Filiæ Jerúsalem, nuntiáte dilecto meo, quia amóre lánguеo. *Cant.* 5.

Ant. 6. F. Totus desiderábilis, talis est dilectus meus; & ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

Ant. 2. D. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas. *Cant.* 1.

Ant. 4. d. Quis mihi det te, ut invéniam te? Apprehendam te, & me docébis. *Cant.* 8.

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Capitulum. Is. 56.

HÆc dicit Dóminus: Qui elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit.

℟. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus; * Afferentur Regi vírgines post eam in lætítia & exultatióne: † Adducentur in templum Regis. ℣. Unus de Angelis locútus est mecum, dicens; Veni, & ostendam tibi sponsam. * Afferentur. Glória. † Adducentur. *Ps.* 44. *Apoc.* 21.

Hymnus.

QUàm pulcre gráditur fília Príncipis,
Templi cùm próperat límina tángere!
Prælúdit melióri
Quam mox ófferet hóstiam.

E matris grémio, Númini in sinum,
Infans non dúbiis pássibus ádvolat;
Virgo Núminis ara,
Aris víctima sístitur.

Sponso membra Deo múlia dévovet:
Cordis virgínei dédicat íntima;
Virgo débita mater
Verbo víscera cónsecrat.

Tecum cuncta Deo pródigum voves,
Numen, Virgo, tui péctoris íncola,
Quanto fœnore pensat
Terræ quæ bona déspicis.

Sit supréma tibi glória, Trínitas:
Quo Virgo téneram se vovet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere. Amen.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Circuíbam, quærens sapiéntiam, ut mihi illam assúmerem: & ádii Dñum. *Sap.* 8.

Oratio, ut infra ad Laudes.

mem. sancti Colum-
ib. Ant. Egrédere.
s. xxxj. Oratio,
, quæsumus, Dó-
xiv.
FICIUM NOCT.
Jesum Maríæ fi-
reníte, adorémus.
. Ps. 94. Veníte.
s, O quàm glóri-
v.
NOCTURNO.
. f. Præcépit mihi,
it me; & in habi-
sancta coram ipso
i. Eccli. 24.
. à. Quasi cypres-
ita sum in monte
: quasi terebinthus
amos meos; & ra-
honóris & grátiæ.
. C. Quasi vitis fru-
suavitátem odóris;
mei fructus honóris
átis. Eccli. 24.
sicut olíva fructí-
mo Dei : ℟. Spe-
misericórdia Dei.

es de Scriptura oc-

Lect. ℟. En dilectus
uitur mihi : * Sur-
ra, amíca mea, co-
ea, formósa mea ;.
℣. Ecce sto ad
& pulso : si quis
mihi, intrábo ad
Surge. Cant. 2.

Lect. ℟. Surgam,
m quem díligit áni-
:. * Donec aspíret
dam. ad montem
myrrhæ, & ad collem thuris.
℣. Dicit mihi: Tempus prope est : Etiam vénio citò.
* Donec. Cant. 3. & 4.
Apoc. 22.

Post iij. Lect. ℟. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; * Quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo ; * Quia. Glória. * Quia. Is. 61. Luc. 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. C. Quàm pulcra es, amíca mea, quàm pulcra es ! Oculi tui columbárum. Cant. 4.

Ant. 8. c. Ostende mihi fáciem tuam : sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cant. 2.

Ant. 2. D. Favus distillans, lábia tua : mel & lac sub lingua tua ; & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Cant. 4.

℣. Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis :
℟. Ex quibus delectavérunt te fíliæ regum. Ps. 44.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

Homil. 2. de Laud. Virg. matr. n. 1.

Lectio iv.

Deo hujúsmodi decébat natívitas, quâ non nisi de Vírgine nasceretur : talis congruébat & Vírgini partus, ut non pá-

reret nisi Deum. Proinde Factor hóminum ut homo fieret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imò cóndere matrem, qualem & se decére sciébat, & sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus: vóluit & húmilem, de qua mitis & húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimúmque exemplum osteńsúrus. Dedit ergo Vírgini partum, qui ei jam antè & virginitátis inspiráverat votú, & humilitátis prærogáverat méritú.

℟. Audi, fília, & inclína aurem tuam, &* Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: & concupíscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Ne tímeas, invenísti grátiam apud Deum: * Oblivíscere. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

Homil. 3. *n.* 3. *Lectio v.*

MEritó autem concupívit Rex decórem Vírginis; fécerat enim quidquid longè ántea præmónita fúerat a patre suo David, dicente sibi: Audi, fília, & vide; & inclína aurem tuam, & oblivíscere pópulum tuú, & domum patris tui: & si hoc féceris, concupíscet Rex decórem tuum. Audívit quippe, & vidit, non ut quidam qui audiéntes non áudiunt; & vidéntes non intélligunt; sed audívit & crédidit [illegible] dit & intelléxit; & inclinávit autem suam ad [illegible] tiam, & cor suum ad [illegible] plínam: & oblíta est [illegible] lum suum, & domum [illegible] sui; quia nec pópulum [illegible] augére prolis successióne [illegible] dómui patris sui relinquere [illegible] curávit herédem.

℟. Erumpet quasi [illegible] lumen tuum, & * Ante [illegible] fáciem tuam justítia tua [illegible] glória Dómini cólliget [illegible] ℣. Ave, grátiá plena; Dóminus tecum: * Ante [illegible] *Is.* 58. *Luc.* 1.

n. 7. *Lectio vj.*

O Virgo prudens! Quis te dócuit Deo placére virginitátem? Ubi audíeras, Vel lo vos omnes esse, sicut [illegible] meipsum? & Bonum est hómini, si sic permáneat secúndum meum consílium? De virgínibus, inquit, præcéptum non hábeo, consílium autem do. Tu veró, non dicam præceptum, sed nec consílium, nec exemplum: nisi quod únctio docébat te de ómnibus; ac sermo Dei vivus & éfficax, antè tibi factus magister, quàm fílius, & priùs instrúxerit mentem tuam, quàm indúerit carnem. Christo ergo dévoves te exhibére vírginem; & nescis quòd ipsi exhibéri te opórteat étiam matrem. Eligis in Israel esse contemptíbilis, ut illi pláceas cui te probasti, maledíctum incurrere sterilitátis: & ecce maledíctio benedictióne commutátur;

tas fœcunditáte recom-
tur.
Custódiet Dñus Deus
tibi, * Et misericór-
quam jurávit pátribus
, † Benedicetque frú-
ventris tui. ℣. Inveni-
grátiam apud Deum ,
Glória. †Benedicetque.
t. 7. Luc. 1.
IN III. NOCTURNO.
t. 3. a. Sub umbra illíus
desideráveram , sedi ;
fructus ejus dulcis gútturi
Cant. 2.
Ant. 7. 5. Introduxit
Rex in cellária sua : or-
návit in me caritátem.
nt. 1. & 2.
nt. 4. E. Ego dilecto meo,
dilectus meus mihi , qui
citur inter lília. Cant. 6.
℣. Defécit caro mea &
meum , ℟. Deus cordis
ei , & pars mea Deus in
ternum. Ps. 72.
ctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.
Lectio vij. Cap. 11.
N illo témpore; Loquen-
te Jesu ad turbas , extol-
ns vocem quædam múlier
turba , dixit illi : Beátus
nter qui te portávit. Et
liqua.
Homília sancti Augustíni
Epíscopi.
Lib. de sancta Virginitate.
Cap. 3. & 4.
BEátior María percipien-
do fidem Christi, quàm
concipiendo carnem
risti. Nam & dicenti cui-
m , Beátus venter qui te
távit , ipse respondit :
Imò beáti qui áudiunt ver-
bum Dei , & custódiunt.
Dénique frátribus ejus , id
est , secundùm carnem co-
gnátis , qui non in eum cre-
didérunt , quid prófuit illa
cognátio ? Sic & materna
propínquitas nihil Maríæ
profuísset, nisi felíciùs Chri-
stum corde quàm carne ge-
stasset. Ipsa quoque virgíni-
tas ejus ideo grátior & accép-
tior, quia Christus priúsquam
conciperétur, jam Deo dicá-
tam de qua nasceretur, elegit.
Hoc índicant verba quæ sibi
fœtum annuntianti Angelo
María réddidit. Quómodo ,
inquit , fiet istud , quóniam
virum non cognosco? quod
profectò non díceret , nisi
Deo Vírginem se antè vo-
visset.
℟. Dictum est à Dómino
per Prophétam : Ecce virgo
in útero habébit , & páriet
fílium : * Et vocábunt no-
men ejus, Emmánuel quod
est interpretátum , Nobís-
cum Deus. ℣. Dícite fíliæ
Sion : Ecce Salvátor tuus ve-
nit: * Et vocábunt. Matth. 1.
Is. 62.
Cap. 5. Lectio viij.
NOn est ergo cur Dei
vírgines contristentur,
quòd étiam ipsæ, virginitáte
servátâ , matres carnis esse
non possunt. Illum enim so-
lum virgínitas decenter pá-
rere posset , qui in sua nati-
vitáte parem habére non
posset. Verúmtamen ille
uníus sanctæ Vírginis partus
ómnium sanctárum Virgi-

num est decus. Et ipsæ cum Maria matre Christi sunt, si Patris ejus fáciunt voluntátem. Hinc enim & María laudabílius atque beátius Christi mater est, secundùm supramemorátam ejus senténtiam: Quicumque facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse mihi frater, & soror, & mater est.

℞. Spíritus sanctus supervéniet in te, &c.* Virtus Altíssimi obumbrábit tibi; & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dicit Dóminus: Numquid Deo quidquam est difficile? * Virtus. *Luc.* 1. *Genes.* 18.

De sancto Columbano,
Lectio iv.

COlumbánus, Hibernus, adhuc adoléscens, Psalmos expósuit; multaque de divína psalmódia & pietáte christiána utíliter scripsit. Cùm per plures annos vitam monásticam in cœnóbio Bencorensi sub sancto Comogallo egísset, venit in Gállias. Ibi, acceptâ à Sigeberto rege licéntiâ, Luxoviense Monastérium in Burgúndia extruxit, quò tanta monachórum confluxit multitúdo, ut succedéntibus vicíssim sibi choris, in decantandis Dei láudibus dies nóctibus continuaren- tur. Ædificáto póstea Fontanensi cœnóbio, Régulam monásticam primus Francis trádidit. Luxóvio pulsum à Theodorico rege,

quòd dissolútos ejus líberè argúeret, C humániter excépit; dixit Columbánus annos futúrum ut berti ac Theodori ditióni ejus accéder ssis, ad portam ut gúmenum ab imm ritu liberávit. In Itá fectus, Mediolàni voce & scriptis exp & in ea regióne I Monastérium erexi no vertente felíci tuus est.

℞. Múlier de tu Jesu: Beátus vent portávit, & úber xisti. At ille dixi imò, *Beáti qui áu bum Dei, & cust lud. ℣. Immortál cognatióne sápié præcláritas in co tióne sermónum * Beáti. Glória Pa ti. *Luc.* 11. *Sap.*

Te Deu

℣. *Sacerd.* Im sacrifícium laudi: redde Altíssimo *Ps.* 49.

AD LAU-

Ant. PArs mea 5. a. dixit ár bonus est ánim: illum. *Thren.* 3.

Ant. 2. D. (piéntiam palàm mea: ante temp lábam pro illa. E

Ant. 4. E. A mea investigába clináyi módicè a

llam. Eccli. 51.
. d. Multam.
n, Lauda. ut in
o, lxxxvj.
ultam invéni in
iam, & multùm
ea: danti mihi
dabo glóriam.

. F. In voce laudis
tibi: quæcumque
lam Dño. Jonæ 2.
m. Eccles. 4.
i pedem tuum, in-
ens domum Dei,
nqua ut áudias.
Hymnus.
ulsa recens matris
ere,
di tácitis quærit in
is;
m virgo futúra,
crescit in ædibus.
réquie plena ne-
io,
a Deo vívere có-
t:
lacte parentis
úminis úbera.
novi núntia lú-
nis,
mane latet núbi-
óbsita,
lem paritúra
qui réferat diem.
gíneo péctore præ-
m rádiis súscitat
mum:
cunda calóre
nsita gérminat.
ima novis múnera
adibus
rrígui fontis in ál-
s.

Fructum Virgo datúra
Sese flóribus induit.
Sit supréma tibi glória, Tri-
nitas:
Quo Virgo téneram se
vovet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

℣. Dóminus abscondit me in tabernáculo suo: ℟. Protexit me in abscóndito tabernáculi sui. Ps. 26.

Ad Benedictus Ant. 3. a. Dábitur illi fídei donum electum, & sors in templo Dei acceptíssima; bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. Sap. 3.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritûs sancti habitáculum, hodiernâ die in templo præsentári voluisti: præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Fit commem. S. Columbani, Ant. Ecce ego. ℣. Venite. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Dómine. xxxiv.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Pars mea.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Quæsivi.

Capitulum. Sap. 6.

CUra disciplínæ diléctio est, & diléctio custódia legum illíus est: custodítio autem legum consummátio incorruptiónis est: incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *br.* Propter innocéntiam * Suscepísti me, Deus. Propter. ℣. Et confirmasti me in conspectu tuo * in æternum. * Suscepísti. Glória Patri. Propter. *Ps.* 40.

℣. Adhæsit ánima mea post te, ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. A juventúte mea.

Capitulum. Eccli. 17.

COgnosce justítias & judícia Dei, & sta in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade sǽculi sancti, cum vivis, & dántibus confessiónem Deo.

℟. *br.* Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, * Dum oro ad te. Exaudi. ℣. Dum extollo manus meas * ad templum sanctum tuum, * Dum oro ad te. Glória Patri. Exaudi. *Ps.* 27.

℣. Circúmdabo altáre tuum, Dómine; ℟. Ut áudiam vocem laudis, & enarrem universa mirabília tua. *Ps.* 25.

AD NONAM.

Ant. 6. F. In voce.

Capitulum. Judith 10.

DEus patrum nostrórum det tibi grátiam, & omne consílium tui [illegible] sua virtúte corróboret, [illegible] gloriétur super te Jerúsalem [illegible] & sit nomen tuum in [illegible] ro sanctórum & justórum.

℟. *br.* Apud te laus [illegible] * In ecclésia magna. Apud te. ℣. Vota mea [illegible] conspectu timéntium [illegible] * In Ecclésia. Glória Patri. Apud te. *Ps.* 21.

℣. Innocentes & [illegible] adhæsérunt mihi; ℟. Quia sustínui te. *Ps.* 24.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. F. LAuda & lætáre filia Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Ant. 8. G. Rex Israel Dóminus in médio tui; non timébis malum ultra. *Soph.* 3.

Ant. 3. Dóminus Deus tuus in médio tui, fortis; ipse salvábit. *Soph.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te in lætítia: silébit in dilectióne sua: exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

Ant. 4. E. Applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tui. *Zach.* 2.

Capitulum. Apoc. 21.

ECce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis: & ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymnus, Quicum [illegible] *ut in I. Vesperis*, 530.

ꝺtificávit taber-
ulum Altíssimus:
in médio ejus.

nificat. *Ant.* 3. a.
mini confortávit
to eris benedícta
n. *Judith* 15.
t suprà ad Laudes.
tem. sanctæ Cæci-
& Mart. Ant. In-
di. ℣. Deus præ-
iij. *Orat.* Deus,
itæ Cæcíliæ. *infra*

E XXII.
In Festo
E CÆCILIÆ,
s & Martyris.
niduplex.
Communi, addi-
untur.
ectio ij.
i in virginitátis
sito, & in fídei
, Dei múnere sic
t, inquit sanctus
Magnus in Sacra-
ut nec ætátis lú-
entióne mutaré-
landimentis car-
nulcéretur, nec
ilitáte deterreré-
ormentórum im-
vincerétur; sed
orporis ac mentis
n, cùm virgini-
tyrii palmâ æter-
rerétur adipísci
m. Hæc una est
celebérrimis Ec-
dentális virgíni-
rio coronátis,
omen antíquitus
est in Cánone

Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra urbem viâ Appiâ, vel inítio sepultum est, vel illuc translátum. Cùm autem rumor increbuísset, sanctæ vírginis corpus, Astulfo Longobardórum rege Romam obsidente, ab hóstibus furto fuisse ablátum. Paschâli Pontífici pro more Vigílias celebranti, & ante Confessiónem sancti Petri Dei laudes canenti, anno octingentésimo vigésimo primo, Cæcíliam apparuísse scribit Anastásius, & quo in loco sepulta esset indicasse. Is, cùm sanctæ Mártyris corpus in sepulcro áureis induméntis velátum, & ad ejus pedes linteámina ejúsdem sánguine aspersa reperísset; illud magno cum honóre intrà muros tránstulit in Ecclésiam quam sub ejus nómine Gregórius Magnus extrúxerat. Ibi Cæcíliæ corpus, unà cum sanctórum Valeriáni, Tibúrtii & Máximi, Urbáni quoque ac Lúcii Pontíficum corpóribus, sub altári collocávit.

Lectio iij.

EAm Ecclésiam Paulo Sfondráto Cardinále exornante, vetus excavátum forámen detectum est, pérvium ad corpus sanctæ Mártyris, per quod fidéles sudaríola solébant demíttere, quæ è sepulcri contactu vim restituendæ sanitátis hauríerent. Marmóreum ítaque ibi monumentum inven-

tum est; & in eo arca cypréssina, pénitùs illæsa, ductili clausa opérculo, in qua sanctum jacébat Cæcíliæ corpus, séricis pannis involutum, qui cùm essent depressi, situm córporis ostendébant. Séricæ quoque fila auro intertexta circa corpus ejus reperta sunt, & ad pedes vela sánguine mádida. Visumque est, non, ut assolet in sepulcro, resupínum corpus; sed ut in lecto jacens supra dextrum latus. Tum Clemens octávus, die ipsâ sanctæ Mártyri sacrâ, post oblátum ritu solemni Missæ sacrificium, ministério Diaconórum adjútus, thecam argénteam détulit in Confessiónem; in eáque cypréssinam arcam, quæ venerandum vírginis corpus continébat, collocávit; & in lapídeo monumento utramque ita simul compósitam inclúsit, anno Dómini millésimo quingentésimo nonagésimo nono.

Oratio.

DEus, qui nos beátæ Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur; Per.

VESPERÆ à Capitulo de S. Clemente, Papa & Mart. ut in Communi, vij.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Clemens adjútor meus laborávit mecum in Evangélio; cujus nomen est in libro vitæ. *Philipp.* 4.

℣. In Deo sperávi; non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 55.

Oratio, Deus, qui in sanctórum tuórum, *infra*.

Et fit commem. sanctæ Cæciliæ, Ant. In resurrectióne ℣. Vírgines. 1. *Orat.* Deus, qui nos. *suprà*.

DIE XXIII.

In Festo

SANCTI CLEMENTIS

Papæ & Mártyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Mártyris, advérsùs Hæreses.

Lib. 3. *Cap.* 3.

Lectio ij.

POst Anaclétum, tértio loco ab Apóstolis episcopátum sortítur Clemens, qui & vidit ipsos Apóstolos, & cóntulit cum eis, cùm adhuc insonantem prædicatiónem Apostolórum, & traditiónem ante óculos habéret. Non solus; adhuc enim multi supérerant tunc ab Apóstolis docti. Sub hoc igitur Clemente, dissensióne non módicâ inter eos qui Corinthi essent fratres factâ, scripsit quæ est Romæ Ecclésia potentíssimas lítteras Corínthiis, ad pacem eos cóngregans, & réparans fidem eórum, & annúntians quam in recenti ab Apóstolis recéperant traditiónem. Huic Clementi succédit Evaristus. [Obiit autem, juxta Hierónymum, tértio Trajáni anno, & nóminis ejus memóriam jam tum ex-

ficávit taber-
n Altíssimus:
médio ejus.

icat. *Ant.* 3. a.
ni confortávit
eris benedícta
udith 15.
prà ad Laudes.
. sancta Caeci-
Mart. Ant. In-
℣. Deus præ-
Orat. Deus,
Cæcíliæ. *infra*

XXII.
Festo
CÆCILIÆ,
Martyris.
uplex.
mmuni, addi-
ur.
io ij.
virginitátis
, & in fidei
Dei múnere sic
inquit sanctus
gnus in Sacra-
nec ætátis lú-
ióne mutaré-
limentis car-
céretur, nec
te deterreré-
entórum im-
cerétur; sed
oris ac mentis
cùm virgini-
ii palmâ ætér-
tur adipísci
Hæc una est
bérrimis Ec-
tális virgíni-
coronátis,
n antíquitus
in Cánone

Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra urbem viâ Appiâ, vel inítio sepultum est, vel illuc translátum. Cùm autem rumor increbuísset, sanctæ vírginis corpus, Astulfo Longobardórum rege Romam obsidente, ab hóstibus furto fuisse ablátum. Paschâli Pontífici pro more Vigílias celebranti, & ante Confessiónem sancti Petri Dei laudes canenti, anno octingentésimo vigésimo primo, Cæcíliam apparuisse scribit Anastásius, & quo in loco sepulta esset indicasse. Is, cùm sanctæ Mártyris corpus in sepulcro áureis induméntis velátum, & ad ejus pedes linteámina ejúsdem sánguine aspersa reperísset; illud magno cum honóre intrà muros tránstulit in Ecclésiam quam sub ejus nómine Gregórius Magnus extrúxerat. Ibi Cæcíliæ corpus, unà cum sanctórum Valeriáni, Tibúrtii & Máximi, Urbáni quoque ac Lúcii Pontíficum corpóribus, sub altári collocávit.

Lectio iij.

EAm Ecclésiam Paulo Sfondráto Cardinále exornante, vetus excavátum forámen detectum est, pérvium ad corpus sanctæ Mártyris, per quod fidéles sudaríola solébant deméttere, quæ è sepulcri contactu vim restituendæ sanitátis hauríerent. Marmóreum ítaque ibi monumentum inven-

fluentem Cari & Sálleræ condi curávit monastérium, quod à cella sancti Eusítii nomen accépit. Ibi sanctíssimo fine quiévit beátus Abbas; & in eo loco idem Childebertus, prout vóverat, Basílicam ædificávit in qua sancti viri membra quiéscerent. Fertur apud Blesas quædam edidisse miràcula; unde olim in Ecclésia collegiáta sancti Jacóbi títulus extábat Eusítii memóriæ consecrátus. Eódem die recólitur Pássio sanctórum Vitális & Agrícolæ. Hujus ille cùm esset servus, non solùm collèga passiónis, sed quasi dux ad martyrii palmam extitisse ab Ambrósio scríbitur. Omnia enim tormentórum génera expertus, ita ut non esset in córpore ejus sine vulnere locus, tandem orans migrávit ad Christum. Sanctus verò Agrícola váriè tentátus ab ímpiis, servi animátus exemplo, cruci affixus, martyrium sumpsit.

AD LAUDES, *fit commem. SS. Vitalis & Agricolæ*, *Ant.* Beáti. ℣. Multæ. xvj. *Oratio*, Exaudi nos. xvij.

DIE XXVIII.

[*Si Festum S. Andreæ incidat in Feriam II, Sabbato præcedenti fit de ejus Vigilia, & ordinatur Officium hoc modo.*

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia de Feria. Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, fiuntque ex tribus duæ; item duo ℟. ℟. de Feria.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore: [illegible] Joannes, & ex discípulis ejus duo; & respíciens Jesum ambulantem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

In Joan. Tract. 7. [illegible]

AUdiérunt eum duo discípuli loquentem, & secúti sunt Jesum. In [illegible] duóbus erat Andréas, [illegible] modò audístis; Andréas autem frater Petri erat: & novimus in Evangélio quòd Petrum & Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, & fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent. Modò ergo quòd illum sequuntur isti duo, non quasi non recessúri sequuntur; sed vidére voluérunt ubi habitáret, & fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus ótterat pes tuus; surge ad illum veníre assíduè, & erudíre præceptis ejus. Ostendit eis ille ubi manéret: venérunt & fuérunt cum illo. Quàm beátum diem duxérunt! quàm beátam noctem! Quis est qui nobis dicat, quæ audíerint illi à Dómino? Ædificémus & nosmetipsi in corde nostro, & faciámus domum quò véniat ille, & dóceat nos, & colloquátur nobis.

℟. Videns Jesus duos discípulos

ates se, dixit
eritis? * Dixé-
i, ubi hábitas?
níte, & vidé-
t, & apud eum
e illo. ℣. Desi-
adírent sapién-
déderat Deus
: * Dixérunt.
† Venérunt,
mansérunt die
2. *Paral.* 9.
ES, de Feria;
gentibus, ut in

stio.
em tuam, Dó-
upplíciter exo-
i beáti Andréæ
im solémnibus
enímus, illíus
émur méritis,
astruámur; Per.
AS, de Feria,
n Preces, flexis

XXIX.
Festo
ATURNINI,
Epíscopi,
artyris.
duplex.
Communi unius
dditis quæ se-

eus, qui beáto
fra.
io iij.
s à Románo
unà cum sex
emissus in Gál-
lósæ Póntifex
nno consulátûs
ati, multos ad
vertit. Eò cùm
mmalis, Bles.

pervenisset, cœpérunt dæmonum qui in urbe colebantur, vaticínia cessáre. Cujus rei causam dum investigárent vanæ superstitiónis antístites, áudiunt virtúte Christi id fieri, quem Saturnínus prædicábat. Quídam autem die paráto ad víctimam tauro, ipsum ad Ecclésiam id témporis párvulam, juxta Capitólium ad officium solemne venientem, unus ex illa malignántium turbâ éminùs agnoscens, exclámat adesse deórum adversárium. Comprehensus verò, cùm dæmóniis immoláre cogerétur, clarâ voce respondit: Unum & verum Deum colo, huic laudis hóstias immolábo; deos vestros dæmones scio, quos non tam hóstiis pécudum, quam animárum vestrárum mórtibus honorátis. Ad hæc verba excandescens turba, tauro illo qui fúerat víctimæ præparátûs, ad ministérium suæ crudelitátis utuntur. Postrémâ enim parte funis illíus quæ ad posterióra tauri defluébat, sancti viri pedes ínligant, actumque stímulis taurum è superióri Capitólii parte in plana præcípitant, ac per lapídeos gradus cápite collíso, cérebro excusso, & omni membrórum parte córpore laceráto, dignam Deo ánimam Christus recépit. Exánime tamen corpus usque ad eum locum tauro furente perductum

est, ubi, fune disrupto, tumultuáriam hábuit sepultúram. Inventum est póstea ab Hilário Tolosáno, qui effosâ circùm humo, sacras véritus relíquias commovére, túmulum superimpósuit, & oratórium extruxit. Extat in suburbio Blesensi Saturníni nómine dicáta Parochiális Ecclésia, ubi summâ devotióne cólitur.

Lectio iij.

Pro Vigilia S. Andreæ, ut suprà, 562.

Oratio.

DEus, qui beátō Saturníno pontífici géminam de sacerdótii dignitáte & honóre martyrii corónam largíri dignátus es: concéde, ut cujus suffrágia orando quærimus, hujus in conspectu tuo patrocínia sentiámus; Per.

AD LAUDES, fit commem. Vigiliæ S. Andreæ Apostoli, Ant. & ℣. de Psalterio, Oratio, Majestátem tuam. *ut suprà*, 563.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE XXX.

In Festo

S. ANDREÆ, APOST.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, §. exceptis quæ sequuntur.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Invénit Andréas fratrem suum Simónem, & dicit ei: Invénimus Messíam; & adduxit eum ad Jesum. *Joan.* 1.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. S. S[...]
Ant. Justum. ℣. Dómine. xij. *Orat[...]*
qui beáto Saturnín[...]
prà.

IN I. NOCT. L[...]
Scriptura occurrente[...]

IN II. NOCT[...]

Lectio iv.

ANdréas [...] natus, qui [...] lææ vicus, [...] tri, discípulus Joa[...] tistæ, cùm eum d[...] dicentem audiísset[...] gnus Dei; secútus [...] fratrem quoque eumdem perduxit. [...] stea unà cum fratr[...] tur in mári Galilæ[...] à prætereunte Chri[...] ti illis verbis: Ve[...] me, fáciam vos fi[...] tóres hóminum; i[...] terponentes mora[...] lictis rétibus, se[...] eum. Post cujus re[...] nem & Ascensión[...] dréas in Scythia p[...] Cùmque in Græ[...] nisset, multis ab [...] cultu ad Christum [...] adductis, urbem [...] Achája morte qu[...] crucifixus, nobilit[...] relíquias Constánti[...] rátor, ex voto C[...] patris, anno vig[...] gni sui, Constant[...] transferri, & in [...] mo Apostolórum [...] collocári curávit; [...] stea decerpta pign[...] sis locis quasi vit[...] dispersa sunt.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. de sancto Andrea,

Lectio v.

BEáti Andréæ Apóstoli solémnitas hódie celebrátur. Quam si piâ sollicitúdine perscrutémur, multa inveniémus in ea quæ ædíficent ánimas nostras. In ipso síquidem conversiónis suæ inítio, magnum nobis perfectæ obediéntiæ præstat exemplum, quod quidem christiánis ómnibus necessárium. Vis audíre perfectæ obediéntiæ formam? Vidit Dóminus, ait Evangelista, Petrum & Andréam mitténtes rete in mare, & ait illis: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuò, nihil dijudicántes, aut hæsitántes, non sollíciti unde víverent, non considerántes quonam modo rudes hómines & sine lítteris, prædicatóres fíeri possent; nihil dénique interrogantes, sine omni mora relictis rétibus & navi, secúti sunt eum. Agnóscite, fratres, quóniam propter vos scripta sunt hæc: propter vos síngulis annis in Ecclésia recitantur, ut discentes veræ obediéntiæ formam, castigétis corda vestra in obediéntiâ caritátis.

Lectio vj.

VUltis ut de ipsa quoque beáti hujus Apóstoli passióne, quam nimírum hódie celebrámus, loquámur áliquid ad laudem Christi, & ad ædificatiónem vestram? Audístis certè, cùm pervenísset beátus Andréas ad locum ubi crux paráta erat, quómodo confortátus sit in Dómino, & per Spíritum quem unà cum céteris Apóstolis in ígneis linguis accéperat, verba verè ígnea loquerétur. Videns parátam éminùs crucem, nequáquam, ut exígere vidétur mortális infírmitas, fácies ejus expálluit; nequáquam sanguis ejus gelátus est: non stetére comæ, aut vox fáucibus hæsit: non contrémuit corpus, non mens ejus turbáta est; non recessit, ut ássolet, intelléctûs. Ex abundántia cordis locútum est os, & cáritas quæ fervébat in corde, quasi scintillas quasdam ardentíssimas emittébat in voce. O crux, inquit, diu desideráta, & jam concupiscenti ánimo præparáta! secúrus & gaudens vénio ad te. Unde in hómine tam fervens cáritas, ánimus tam robustus? Absit ut à seipso tantam ei credámus inesse virtútem. Donum perféctum est, descendens à Patre lúminum, ab eo útique qui facit mirabília solus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres,

Simónem qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

5. in Ev. hab. in basil. S. Andreæ in Pallara, die nat. ejus.

Audístis, fratres caríssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus & Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem; & ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fídei colla Géntium subdídit; jam mundi glóriam stravit; jam ruínis ejus crebrescéntibus, distríctí sui judícii propinquántem denúntiat diem: & tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sǽculi, nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

Lectio viij.

Sed fortásse áliquis tácitis secum cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre quàm censum. Multùm relíquit, qui sibi nihil retínuit: multùm relíquit, qui quantùm-libet parum, ... ruit. Certè nos & ... cum amóre possidémus, ... ea quæ mínimè hab... ex desidério quærimus ... tùm ergo Petrus & An-dréas dimísit, quando ... que étiam desidéria ... derelíquit.

Lectio ix.

Quia ergo, fratres ca-ríssimi, beáti An... Apóstoli natalítia ... ramus, debémus imi... cólimus. Osténdat ... obséquium devotiónis ... mutátæ solémnitas ... despiciámus quæ ... sunt: relíctis tempo... mercémur ætérna: ... necdum póssumus relinque-re própria, saltèm non con-cupiscámus aliéna: si nec-dum mens nostra accénda-tur igne caritátis, in am-bitióne sua hábeat fræn... timóris; ut proféctus ... pássibus vegetáta, dum ab alienórum appetítu compé-citur, quandóque ad própri... contemnénda perducátur adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo.

Ad Benedíctus. *Ant.* Erant Petrus & Andréas pi-scatóres, & ait illis Jesus: V-eníte post me, & fáciam v... fíeri piscatóres hóminu... At illi contínuò, relí... rétibus, secúti sunt e... *Matth.* 4.

Oratio.

Majestátem tuam, D-ómine, supplíciter e-xorámus, ut sicut Ecclésiæ

is Apóstolus
tor & rector,
ro nobis per
or; Per Dó-
num Jesum
.
at. Ant.4. D.
ientum feci,
crifíciam, ad
illum, & vir-
ctiónis ejus,
passiónum il-
us morti ejus.

tio.
n tuam, Dó-
pplíciter exo-
t Ecclésiæ tuæ
as Apóstolus
tor & rector,

ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor; Per Dóminum nostrum.

Fit commem. sancti Eligii, Episcopi, Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli. 45.*

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps. 64.*

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti Epíscopi Elígii pietátem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per Dóminum.

TA DECEMBRIS.

I.
sto.
EPISCOPI.
plex.
mmuni Ponti-
quæ sequun-

Ecclésiæ tuæ.

. Lectio j. de
rente, tribus
.
ij.
novix, aurí-
trius, Parísios
i perítiæ suæ
ecundo innó-
s vitæ desidé-
ómnium ab
elictórũ exo-

mológesim fecit coram Sacerdóte, & exinde in ópera pietátis omni stúdio incúbuit. Nam étiam cùm artem exercébat, subinde in sacros códices óculos intendébat; ita ut mens Deo vacáret, dum manus úsibus serviébant humánis. Quidquid arte suâ comparábat, id totum fovendis egénis & captívis, rerum étiam sibi necessariárum dispéndio, rediméndis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concursus, ut quæreenti domum Elígii dicerétur: Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illìc & Elígium repéries. Intrà domum autem vacábat oratió-

ni cum familiáribus qui diu noctúque in ejus cámera canónicum cursum solémniter adimplébant. Non minùs acceptus Dagoberto quàm Clotário patri, & ab illo ad Aremoricórum regem pacis componendæ causâ missus, reges ambos felíci fœdere sociávit. *Lectio iij.*

VAria ejus hortátu & impensis extructa sunt templa & monastéria. Solemniacense in Lemovícibus cœnóbium cóndidit. Paríšiis ædificávit monastériū vírginum. Plúrima diversis tempóribus auro, argento & gemmis ornávit sepulcra Sanctórū. De Ecclésiæ disciplína sollícitus, simoníacam labem, quæ altas in Gállia radíces égerat, extirpávit. Tandem ad Noviomensem Episcopátum assúmptus, non modò salúti gregis sibi commissi invigilávit, sed & Flandros & Frisios, aliosque ad Septentriónem pópulos, non fine magno labóre ac vitæ discrímine ad Christum adduxit. Sedit in Concílio Cabilonensi sub Clodovæo secundo. Multa præclárè scripsit, ejécit dæmones, futúra divínitus prædixit, aliisque miráculis illustris, óbiit septuagenárius, desinente die últimâ Novembris, anno sexcentésimo quinquagésimo nono, horâ primâ noctis, & Novíómi sepultus est. *Oratio.*

DA Ecclésiæ tuæ, misericors Deus, ut méri- ta sancti Episcopi El[illegible] tátem tuam pro ipsa exórent, & fructum bis labórum ejus cust[illegible] Per Dóminum [illegible] Jesum Christum tuum.

VESPERÆ à [illegible] de sancto Francisco [illegible] rio, ut in Commun[illegible] rum, xxxvij.

Ad Magníficat. *A[illegible]* Notum fáciet Dóm[illegible] ad se pertíneant, & appli[c]ábit sibi; & q[illegible] gerit appropinquá[illegible] *Num.* 16.

℣. Oculi mei a[illegible] terræ, ut sédeant [illegible]

℟. Ambulans in vi[illegible] culáta, hic mihi [illegible] bat. *Ps.* 100.

Oratio.

DEus, qui in Ec[illegible] decus & sub[illegible] beátum Sacerdóte[illegible] ciscum Xavérium [illegible] nistério decorasti [illegible] ut per quem verb[illegible] cramentum Dómi[illegible] cépit, ejus patrocíni[illegible] utriusque fructus p[illegible] Per Dóminum no[illegible] sum Christum Fíli[illegible] qui tecum, &c.

Fit commem. S. [illegible]

Ant. Sacerdótes tui [illegible] tur salútem: Dómi[illegible] ne avérteris fácien[illegible] tui; memento mise[illegible] rum servi tui. 2. *P[illegible]*

℣. Salvum fecit [illegible] christum suum: [illegible] diet illum de cœl[illegible] suo. *Ps.* 19.

Oratio.

A Ecclésiæ tuæ, misé-
ticors Deus, ut méri-
ᴉcti Epíscopi Elígii pie-
ı tuam pro ipsa semper
ınt, & fructum in no-
bórum ejus custódiant;
Dóminum nostrum Je-
Christum Fílium tuum,
cum vivit & regnat
nitáte Spíritûs sancti
, per ómnia sécula se-
um. ℟. Amen.

D I E I I.

In Festo

CTI FRANCISCI

V E R I I , Presbyteri.

Semiduplex.

nia de Communi Justo-
additis quæ sequuntur.
tio, Deus, qui in Ec-
tuæ. *ut infra.*

NOCT. Lectiones duæ
de Scriptura occurren-
tibus fit una.

Lectio ij.

ancíscus Xavérius, nó-
lis Cántaber, Parísiis
so philosóphico stádio,
bérium ártium conse-
, mox Philosóphiæ
for, ac deinde Bacca-
us, Theológiæ cursum
it, ut se beáto Ignátio
m adjúngeret. Tum
ióris vitæ genus profi-
cepit, non jejúniis mo-
iisque córporis afflícta-
bus, & páuperum, præ-
n infirmórum curâ,
s in xenodóchiis mi-
ibat; sed & singulári
iónis propagandæ stú-
, summá in Epíscopos
resbyteros observántiá,
eóque in Deum fervóre ca-
ritátis, ut ejus æstum in ora-
tiónibus non ferens, sæpiùs
exclamáret: Satis est, Dó-
mine, satis est. Romam pro-
fectus, ac pauló pòst Présby-
ter ordinátus, ántequam
Deo primum sacrum offer-
ret, in tugúrium secessit,
in quo humi cubans, &
emendicáto pane víctitans,
jugi per quadraginta dies
oratióni vacávit.

Lectio iij.

Vitæ austeritáte ac san-
ctitáte apostólico mú-
neri jam matúrus, procu-
rante Joanne Lusitániæ Re-
ge, à Paulo tértio Indiæ de-
stinátus, multos passim toto
Oriente Christiános ad me-
liórem frugem revocávit,
& innúmeros propémodum
pópulos ignorántiæ téne-
bris involútos ad Christi fi-
dem adduxit. Magnos Prín-
cipes, Regesque complures
sacro fonte expiávit. Perlu-
strátá tandem Japóniá, ubi
multos Jesu Christo filios
péperit, ad Sinas profectú-
rus, in ínsula Sanciána óbiit
anno ætátis quadragésimo
quinto, Christi millésimo
quingentésimo quinquagé-
simo secundo. Corpus ejus
calce bis óbrutum, & post
menses quíndecim incor-
ruptum, Málacam primò,
deinde Goam translátum
est. Hunc miráculis clarum,
toto orbe célebrem, & In-
diárum Apóstolum jure ap-
pellátum, Gregórius déci-
mus quintus Sanctis ascrip-

ſit, anno milléſimo ſexcenteſimo vigéſimo ſecundo.

Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum Sacerdótem Franciſcum Xavérium ſacro miniſtério decoraſti: præſta, ut per quem verbum & ſacramentum Domínicum accépit, ejus patrocínio dignos utriúſque fruc percípiat; Per Dómin noſtrum Jeſum Chriſt Fílium tuum, qui tecum vit & regnat, &c.

VESPERÆ de ſab ante Dominicam primam adventûs, ut habetur P Hiemali.

Fit commem. ſancti Fr ciſci Xaverii.

COMM

IN FESTO
RONI VEL PATRONÆ,
ROPRIA EJUS ECCLESIA.

incipale Patroni vel Titularis in clesia celebratur ali-minori cum juxta Rubricas. Octava celebrari

autem (nisi pro-tur in Breviario, DD. Episcopatum.) sumitur de Confessorum pro qua-s vel Sanctae, spectorum, excep-ntur.

speras & Comple-mi de Feria. Ante icitur ℟. ut nota-mni. Ad Comple- Nunc dimittis. *ropria, ut ibidem. um Noctis, Psal-inica, & sic in Officio. Lectiones de Scriptura oc-quodlibet ℟. ad-*ia Patri.

II. Nocturni, si n Breviario quae commodè dividi, Breviario, alias undùm qualitatem si propriae habean-Episcopo ritè ap-òd si una tantùm ectio propria quae utumnalis, Blef. non possit dividi, legitur pro iv. Lectione, & v. & vj. sumentur ex eodem Communi infra.

Lectiones III. Nocturni, in eodem Communi, juxtà Patroni vel Patronae qualitatem.

Ad Primam, Canon ut sequitur.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi quarto.

Anno 1576. Constit. P. 2. sub finem.

FEsto die Sancti, Sanctæve, cujus nómine Ecclésia Parochiális nuncupátur, à Párocho & Missæ sacrificium, & Matutínum, reliquaque precum divína Offícia, ut in Ecclésiis Collegiátis fit, solemni ritu canantur. Sínguli verò Sacerdótes & réliqui inferióris órdinis Clérici in Parochiálem Ecclésiam intrà cujus fines hábitant, si eo témpore divínis Offíciis in ália Ecclésia interesse non debent, ad Horária Officia, Missarumque solémnia celebranda convéniant.

Ad ℟℟℟. *brevia Horarum adduntur,* Allelúia, allelúia. *etiam per Octavam.*

Ad Completorium, Psalmi

de Dominica: Antiphona ut in Vigilia.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM.
Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter ea quæ hic notantur.

Psalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ex Nocturno de Communi secundùm Feriam.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ij. & iij. pro quolibet die, ut infra, post Lectiones communes.

AD LAUDES.

Ant. sola 2. A. Rogo vos, imitatóres mei estóte, sicut & ego Christi. *1. Cor. 4.*

AD HORAS, *etiam in Festis occurrentibus, additur* Allelúia, allelúia. ℟℟. *brevibus, ratione Octavæ.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 3. a. Non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratiónibus meis. *Ephes. 1.*

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica occurrente ut in Psalterio, incipiendo à I. Vesperis quæ erunt integra de Sabbato, cum commemoratione Octavæ in Laudibus & utrisque Vesperis.

In die Octava, Duplex majus. Psalmi de Feria. Cætera ut in Festo, dempto ritu Annuali.

Si per Diœcesim contingat celebrari cum ix. Lectionibus Festum alicujus Sancti vel Sanctæ proprio Officio carentis, ejus Officium ordinabitur ut suprà, servato, juxta generales Rubricas Breviarii, ritu Solemni vel Duplici secundùm quem Festum illud debebit celebrari.

) UNO MARTYRE.

C T U R N O.
i Augustíni
copi.
natali Cypria-
artyris.
o iv.
i festum diem
íssimi Márty-
ijus nos victó-
n istum locum
congregávit.
ı solemnitátis
mitátio debet
Fácile est ho-
is celebráre,
dem atque pa-
tyris imitári.
s, ut illud op-
: celebrémus,
ùs diligámus.
s in fide Már-
ue ad mortem
certávit, &
Blandientem
:empsit, sæ-
ssit; ídeo vi-
acceffit.
o v.
in isto século
& terróres:
artyr errores
rores patién-
Magnum est
útus Agnum,
Quando per-
it, leo fremé-
Agnus sursum
leo deorsum
ogitáte, fra-
it mitti hómi-
nes per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, & pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béstias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, nisi flagrántia caritátis de consciéntia veritátis? prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam; sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detrimentum patiátur?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non est discípulus super magistrum, nec servus super dóminum suum. Et réliqua.

quomodólibet fulgens felícitas hìc dimittenda, ad áliam vitam non transferenda, aliquando hìc à vivéntibus relinquenda. Contémnite ergo séculum, Christiáni, contémnite séculum, contémnite. Contempsérunt Mártyres, contempsérunt Apóstoli, contempsit beátus cujus hódie memóriam celebrámus. Dívites esse vultis; honoráti esse vultis; sani esse vultis: totum ille contempsit, ad cujus memóriam convenistis.

§. 3. *Lectio viij.*

QUid, óbsecro, tantùm amátis quod contempsit quem sic honorátis? quem, si ista non contempsisset, non útique sic honorarétis. Quare te invénio eárum rerum amatórem, quarum venerátis contemptórem? Certè illum, si hæc amáret, non venerarêris. Et tu noli amáre: non enim intrávit, & óstium contra te clausit.

mundátio
démptio t
§. 14. 1
AMa D
ista. 1
nas, qua
itúrus: n
rus semp
quómodo
modo am
quómodo
tátibus m
tibi esset
per hìc est
cáperes,
ágeres. U
riam non
major in
amári cog
non ama
est, quan
ália vita
post hanc
crédite.
paráte:
contémni
bene ind
habétis,
inardésce

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II. NOCTURNO.
Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 335. in Nat. Martyrum.
Lectio iv.

QUóniam dies sanctórum Mártyrum est, unde pótius áliquid delectet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò ante beátum Paulum Apóstolum prædicantem, Quis nos separábit à caritáte Christi? (Ista vox est Mártyrum.) Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est, Propter te morte affícimur totâ die, deputáti sumus ut oves occisiónis: sed in his ómnibus superámus per eum qui diléxit nos. Hæc est vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de se nihil præsúmere; illum dilígere qui glorificátur in suis; ut, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Lectio v.

NOvérunt & illud quod nos cantávimus paulò antè, lætámini in Dómino, & exultáte, justi. Si justi in Dómino lætantur, injusti non novérunt lætári nisi in sǽculo. Sed ipsa est prima ácies debellanda: primò vincendæ sunt delectatiónes, & póstea dolóres. Quómodò potest superáre mundum sævientem, qui non potest superáre blandiéntem? Blandítur hic mundus, pollicendo honóres, divítias, voluptátes: minátur hic mundus, intentando dolóres, egestátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodo superáre potest quod minátur?

Lectio vj.

HAbent delectatiónem suam divítiæ, quis néściat? sed plus habet delectatiónis justítia. Delectáre divítiis cum justítia. Ubi autem talis artículus tentatiónis incíderit, ut duo hæc véniant in tentatiónem, divítiæ & justítia; & non possis habére utrumque: sed si míseris manum ad divítias, necesse est ut amittas justítiam; si míseris manum ad justítiam, péreant divítiæ: modò élige, modò pugna; modò videámus si non sine causa cantasti, Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; modò videámus si non sine causa audisti, Quis nos separábit à caritáte Christi? Et quidem prætermísit ómnia quibus blandítur mundus, & te vóluit commemoráre cui blandítur mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum præ-

annuntiábat: illa útique certámina, ubi vicérunt persecutiónem, famem, sitim, egestátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, & hostem sævíssimum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Descendens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis, qui vénerant ut audírent eum, & sanaréntur à languóribus suis. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

Epist. 58. ad Thibaritanos de Exhortatione Martyrii; paulò post initium.

GAudére nos & exultáre vóluit in persecutiónibus Dóminus, quia quando persecutiónes fiunt, tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodo cogitáre, & detrectáre & recusáre milítiam debeámus, quando in ipsa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & toleránti æ & passiónis magister, ut quod fieri dócuit, prior fáceret, & quod pati hortátur, prior pro nobis ipse paterétur.

Lectio viij.

SIt ante óculos, fratres dilectíssimi, quòd qui omne judícium à Patre solus accépit, & qui ventúrus est & judicatúrus, jam judícii sui & cognitiónis futúræ senténtiam protúlerit; prænúntians & contestans confessúrum se coram Patre suo confiténtes, & negatúrum negantes. Neque áliquis persecutiónis metu sic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præceptis, ac mónitis cœléstibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráscitur adversárius, & minátur; sed est qui possit de ejus mánibus liberáre. Hic agon sublímis & magnus, & corónæ cœléstis prǽmio gloriósus. Præliantes nos spectat Deus, spectant Angeli ejus, spectat & Christus. Quanta est glóriæ dígnitas, quanta felícitas, præsénte Deo, cóngredi, &, Christo júdice, coronári!

Lectio ix.

ARmémur víribus totis, & parémur ad agónem mente incorruptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Accipiámus ad teguméntum cápitis gáleam salutárem, ut muniántur aures, ne áudiant edícta ferália: muniántur óculi, ne vídeant detestánda simulácra: muniátur frons, ut signum Dei incólume servétur: muniátur os, ut Dóminum suum Christum victrix lingua fateátur. Armémus & déxteram

lio spirituáli, ut sacrifícia esta fórtiter réspuat, & charístiæ memor, quæ mini corpus accépit, ipsum compleétatur, póstea à Dómino sumptúra præmium cœléstium coronárum.

PRO PONTIFICIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. de Confess. & dispens. Domini.

Lectio iv.

Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, & dispensatóres mystérium Dei. Ne quis nostrum solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet, se beátus Apóstolus Epíscopos quoque dispensatóres se ostendens, ait: Oportet enim Epíscopum sine críne esse, sicut Dei dispensatórem. Servi Patrisfamílias mus, dispensatóres Dómini sumus; mensúram trítici am vobis erogémus, accémus. Quæ vera sit ista mensúra trítici, si quærámus; ipsam quoque vobis sanctus Paulus Apóstolus tendet, dicens: Unicuíque Deus divísit mensúram dei. *Lectio v.*

Quam ergo mensúram trítici Christus núncupat, ipsam mensúram fidei aulus appellat; ut cognoscimus non áliud esse spiritále tríticum, quàm christiánæ fídei venerábile sacraméntum. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ spirituális, secúndum régulam veræ fídei disputámus; & eamdem trítici mensúram per domínicos dispensatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis.

Lectio vj.

De ipsâ nunc trítici mensúrâ loquámur. Ex ipsa sicut Deus dívidit univérsi pascantur: inde aliménta bonæ vitæ sumámus ut ad ætérnæ vitæ præmia pervenire possímus, in illum credentes, in illo sperantes, illum præ ómnibus & in ómnibus diligentes, qui seipsum nobis & aliméntum præstat, ne deficiámus in via; & præmium servat, ut gaudeámus in pátria. Christus est enim aliméntum nostrum, Christus erit præmium nostrum: Christus est cibus & consolátio curréntium viatórum, ipse satíetas & exultátio quiescéntium beatórum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigi-

tii ratióne esse sciremus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte detentos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osten-dit Zábulum ad detrahenda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiantem; ut ea incurióſis nobis & somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio intentam sollicitúdinem suspensæ expectatiónis exágitat.

Lectio viij.

QUisnam est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super

liæ signíficat
que utilitáte
pópuli curan
Le
QUi si di
præcep
erit, id est,
portunitáte
firma confi
consólidet,
vertat, & v
æternitátis c
míliæ dispen
agens, hisqu
prehendátur
mino tamqu
fidélis, & vi
sequétur, &
bona constit
Dei glóriā
quia nihil fi
lius fit.

PRO DOCTORIBUS.

II. NOCTURNO.
ommonitório primo
sancti Vincéntii
Lirinensis
p. 27. Lectio iv.
Timóthee, depósitum
custódi, devítans pro-
fánas vocum novitá-
Quis est hódie Timó-
, nisi vel generáliter
rsa Ecclésia, vel spe-
er totum corpus Præ-
irum, qui íntegram di-
ultús sciéntiam vel ha-
ipsi debent, vel áliis
dere? Quid est, De-
m custódi? Custódi,
t, propter fures, prop-
imícos, ne, dormiénti-
omínibus, superséminι-
zizánia super illud trí-
onum semen, quod se-
verat Filius hóminis
ro suo. Depósitum, in-
custódi. Quid est, De-
m? id est, quod tibi
tum est, non quod à te
tum: quod accepísti,
quod excogitasti: rem
ingénii, sed doctrínæ;
usurpatiónis privátæ,
úblicæ traditiónis: rem
perdúctam, non à te
tam: in qua non autor
esse, sed custos; non
útor, sed sectátor; non
ns, sed sequens. De-
um, inquit, custódi.
ólicæ fidei taléntum,
olátum, illibátum con-
. Quod tibi créditú est, hoc penès te máneat, hoc à te tradátur. Aurum accepísti, aurum redde: nolo mihi pro áliis ália subjícias.

Cap. 27. & 28. Lectio v.

O Sacerdos, ô tractátor, ô doctor, si te divínum munus idóneum fécerit, ingénio, exercitatióne, doctrína esto spiritális tabernáculi Beséleel, pretiósas divíni dógmatis gemmas exculpe, fidéliter coapta, adorna sapienter, ádjice splendórem, grátiam, venustátem. Intellígátur, te exponente, illústrius quod ántea obscúrius credebátur. Per te postéritas intelléctum gratulétur, quod ante vetustas non intelléctum venerabátur: éadem tamen quæ didicisti doce, ut cùm dicas novè, non dicas nova. Sed forsitan dicit áliquis: Nullus-ne ergo in Ecclésia Christi proféctus habébitur religiónis? habeátur planè & máximus. Nam quis ille est tam ínvidus homínibus, tam exósus Deo, qui istud prohibére conétur? sed ita tamen, ut verè proféctus sit ille fidei, non permutátio. Crescat ígitur oportet, & multùm vehementerque profíciat tam singulórum quàm ómnium, tam uníus hóminis, quàm totíus Ecclésiæ ætátum, ac seculórum grádibus intelligéntia, sciéntia

* Y

tia, sapiéntia: sed in suo dúmtaxat génere, in eódem scílicet dógmate, eódem sensu, eádemque senténtiâ.

Cap. 32. Lectio vj.

CHristi verò Ecclésia, sédula & cauta depositórum apud se dógmatum custos, nihil in his unquam permútat, nihil mínuit, nihil addit, non ámputat necessária, non appónit supérflua, non amittit sua, non usúrpat aliéna, sed omni indústriâ hoc unum studet, ut vétera fidéliter sapienterque tractando; si qua illa sunt antíquitus informáta & inchoáta, accúret & póliat; si qua jam expressa & enucleáta, consólidet, firmet; si qua jam confirmáta & definíta custódiat. Sed ad Apóstolum redeámus. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, id est, dógmatum, rerum, sententiárum novitátes, quæ sunt vetustáti, quæ antiquitáti contráriæ. Quibus cunctis satis evidenter perspicuèque monstrátur, hoc apud omnes ferè hæreses quasi solemne esse ac legítimum, ut semper profánis novitátibus gáudeant, antiquitátis scita fastídiant, & per oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ, à fide naufragent. Contra verò catholicórum hoc ferè próprium, depósita sanctórum Patrum & commissa serváre, & damnáre profánas novitátes; & sicut dixit atque iterum [...] dixit Apóstolus: Si q[...] annuntiáverit præter [...] quod accéptum est; ana[...]ma sit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii [...] cundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit [...] suis discípulis suis: V[...] estis sal terræ. Quòd si [...] evanúerit, in quo salíe[...] Et réliqua.

Homília sancti Vincéntii Lirinensis Presbyteri.

Ex Commonit. 1. Cap. 1.

SI quis vellet exurgéntium hæreticórũ fraudes deprehéndere, laqueósque vitáre, & in fide sana sanus atque íntegre permanére, dúplici modo munire fidem suam, Dómino adjuvánte, deběret: primùm scílicet divínæ legis autoritáte, tum deinde Ecclésiæ Cathólicæ traditióne. Hìc fórsitan requírat áliquis: Cùm sit perfectus Scripturárum Canon, sibíque ad ómnia satis superque suffíciat, quid opus est ut ei Ecclesiásticæ intelligéntiæ jungátur autóritas? quia vidélicet Scriptúram sacram pro ipsa sui altitúdine non uno eodemque sensu universi accípiunt, sed ejúsdem elóquia áliter álius atque álius interpretátur, ideirco multùm necesse est propter tantos tam várii erróris anfractus ut prophéticæ & apostólicæ interpretatiónis línea secundùm ec-

ólici sensus
r.
Lectio viij.
ca Ecclésiâ
ándum est,
quod ubi-
r, quod ab
m est: hoc
propriéque
od ipsa vis
que declá-
erè univer-
endit. Sed
at, si sequá-
m, anti-
iónem; se-
universitá-
: si hanc
am esse fa-
ota per or-
nsirétur Ec-
item veró
ibus nullá-
quos san-
patres no-
nanifestum
m quoque
vetustáte,
ertè penè
ctum pári-
um defini-
que secté-
tunc fáciet
licus, si se
artícula ab
communió-
uid útique,
orruptóque
m universi
at?

Lectio ix.

QUid si novella áliqua contágio non jam portiúnculam tantùm, sed totam páriter Ecclésiam commaculáre conétur? Tunc item providébit, ut antiquitáti inhæreat, quæ prorsus jam non potest ab ulla novitátis fraude sedúci. Quid si in ipsa vetustáte, duórum aut trium hóminum, vel certè civitátis uníus, aut étiam provínciæ alicújus error deprehendátur? Tunc omníno curábit, ut paucórum temeritáti vel inscítiæ, si qua sunt, universáliter antíquitus universális Concílii decréta præpónat. Quid si tale áliquid emergat, ut nihil ejúsmodi reperiátur? tunc óperam dabit, ut collátas inter se majórum cónsulat interrogetque senténtias, eórum dumtaxat, qui diversis licet tempóribus & locis, in uníus tamen Ecclésiæ cathólicæ communióne & fide permanentes, magistri probábiles extitérunt; & quidquid non unus aut duo tantùm, sed omnes páriter, uno eodemque consensu apertè, frequenter, perseveranter tenuisse, scripsisse, docuisse cognóverit, id sibi quoque intélligat absque ulla dubitatióne credendum.

PRO ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs 2. §. 5. 6.

Lectio iv.

Bona quæ nobíscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quasi mutuáta reddídimus, nec ut rem à carne distráximus, sed ut vestem à córpore deposúimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo, hoc est, cor & ánimam, & córpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide anguári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetipso dedit, & ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in alieno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum?

§. 7. 8. *Lectio v.*

Quamobrem temporálium quæ in hoc século habentur bonórum relíctio, sive distráctio; non [illegible] sed ingréssus [illegible] ut meta, sed ut [illegible] Non enim athléta [illegible] cit, cùm exúitur, [illegible] udátur, ut incipiat [illegible] ére, cùm legítimè cert[illegible] tis coronandus. Et [illegible] amnem interpósitum [illegible] ratúros, exúitur; [illegible] men hoc tamen [illegible] quòd se despoliáverit, [illegible] natábit, nisi totius [illegible] nisu, torrentis impetum [illegible] dat, & labórem [illegible] exháuriat. Videor & [illegible] cob hujus expeditiónis [illegible] dinem prolusisse; cum [illegible] lego, postéaquam [illegible] transmisse, præmissis [illegible] rum suárum onéribus, [illegible] est, facultátum & necessi[illegible] dinum impediméntis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

Lectio vj.

Itaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævaléndum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur & à diripiéntibus obtinétur, idónei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhǽreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs nostri vésperam præmittámus, & inde

am hujus séculi no-
pprehéndere & tené-
istum sollícitá spiritá-
peruum ac studiórum
ttióne luctémur : nec
mur à caritáte Chri-
t Jacob ab ejus am-
, nisi extorqueámus
ictiónem. Atque úti-
d salutáris insigne lu-
uis, nervum fémoris
majestátis suæ timóre
iat, quo obstupescente,
ibitur virtus carnis, &
lis grátia convaléscet.

III. NOCTURNO.

sancti Evangélii se-
ndùm Matthæum.
io vij. Cap. 19.
llo témpore; Respon-
ns Petrus, dixit Jesu:
nos relíquimus ómnia,
iti sumus te; quid ergo
obis? Et réliqua.
ília sancti Hierónymi
Presbyteri.
ment. in Matthæum.
Cap. 19.

Randis fidúcia: Pe-
trus piscátor erat,
dives non fúerat, ci-
anu & arte quærébat;
nen lóquitur confiden-
Relíquimus ómnia. Et
on súfficit tantùm re-
ere, jungit: (quod per-
n est) Et secúti sumus
écimus quod jussisti;
igitur nobis dabis præ-

Lectio viij.

autem dixit illis:
nen dico vobis, quòd
ui secúti estis me, in
ratióne, cùm séderit
Fílius hóminis in sede ma-
jestátis suæ, sedébitis & vos
super sedes duódecim, judi-
cantes duódecim tribus Is-
rael. Non dixit, Qui reli-
quistis ómnia; hoc enim &
Crates fecit philósophus, &
multi álii divítias contemp-
sérunt: sed, Qui secúti estis
me, quod próprie Aposto-
lórum est atque credéntium,
in regeneratióne, cùm séde-
rit Fílius hóminis in sede
majestátis suæ, quando &
mórtui de corruptióne re-
súrgent incorrupti, sedébi-
tis & vos in sóliis judicán-
tium, condemnantes duó-
decim tribus Israel; quia, vo-
bis credéntibus, illi crédere
noluérunt.

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium; veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nurum à socru: &, Inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias, & séculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

PRO JUSTIS.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16.

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjecti & tímidi in áliis mirantur: quia ab eis hæc eádem duplícitas iniquitátis nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quicquid expléte per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Lectio v.

AT contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona grátis exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contumélias lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas approbat, carnáli sapiéntiæ fatuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere, nil cállidâ machinatióne simuláre; nullas injúriis contumélias réddere; pro maledicéntibus oráre; paupertátem quærere; possessa relínquere; rapienti non resístere; percutienti maxillam, álteram præbére?

Post pauca, Cap. 16. & 17.

Lectio vj.

QUæ nimírum justi simplícitas bréviter, sed sufficienter exprímitur, cùm prótinus subinfertur, Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe namque contingit, ut electus quisque, qui ad externam felicitátem dúcitur, continuâ hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntiû

tia súppetat, nulla
ιmánis óculis véstiū
compónat: à cunctis
espícábilis cérnitur,
s mundi glóriâ indi-
ſtimátur: ſed tamen
cculti júdicis óculos
ɔus émicat, vitæ mé-
:uſcat; honorári mé-
déſpici non réfugit;
continéntiâ áfficit,
inimo dilectióne pin-
: mentem ſemper ad
iam præparat, & ere-
o juſtítia de perceptis
ıéliis exultat; afflictis
le compátitur; de bo-
proſperitátibus quaſi
priis lætátur; ſacri
ábula in mente ſollí-
iminat; & inquíſitus
ɔet éloqui dupliciter,
t.

'II. NOCTURNO.

ſancti Evangélii ſe-
:undùm Lucam.

ı *vij.* Cap. 12.

o témpore; Dixit Je-
diſcípulis ſuis: Sint
veſtri præcincti, &
e ardentes in máni-
ſtris. Et réliqua.

ia S. Gregórii Papæ.
'vang. Homil. 13.

Ominus dicit: Sint
lumbi veſtri præcin-
cti. Lumbos præcín-
, cùm carnis luxúriam
ıntinéntiam coarctá-
Sed quia minus eſt
on ágere, niſi étiam
: ſtúdeat & bonis
ıs inſudáre, prótinus
: : Et lucernæ arden-
mánibus veſtris. Lu-
cernas quippe ardentes in
mánibus tenémus, cùm per
bona ópera próximis noſtris
lucis exempla monſtrámus.
De quibus profectò óperi-
bus Dóminus dicit: Lúceat
lux veſtra coram homíni-
bus, ut vídeant ópera veſtra
bona, & gloríficent Patrem
veſtrum, qui in cœlis eſt.
Duo autem ſunt quæ juben-
tur, & lumbos reſtríngere,
& lucernas tenére; ut &
mundítia ſit caſtitátis in cór-
pore, & lumen veritátis in
operatióne. Redemptóri éte-
nim noſtro unum ſine álte-
ro placére nequáquam po-
teſt: ſi aut is qui bona agit,
adhuc luxúriæ inquinamen-
ta non déſerit: aut is qui ca-
ſtitáte præéminet, necdum
ſe per bona ópera exercet.

Lectio viij.

Nec cáſtitas ergo magna
eſt ſine bono ópere, nec
opus bonum eſt áliquod ſine
caſtitáte. Sed & ſi utrumque
ágitur, reſtat ut quiſquis ille
eſt, ſpe ad ſupernam pátriam
tendat, & nequáquam ſe à
vítiis pro mundi hujus ho-
neſtáte contíneat. Qui etſi
quædam bona aliquando pro
honeſtáte ínchoat, in ejus
tamen intentióne non debet
permanére, nec per bona
ópera præſentis mundi gló-
riam quærere; ſed totam
ſpem in redemptóris ſui ad-
ventum conſtítuat. Unde &
prótinus ſúbditur: Et vos
ſímiles homínibus expectán-
tibus dóminum ſuum quan-
do revertátur à núptiis. Ad

nuptias quippe Dominus abiit; quia resurgens à mórtuis, ascendens in cœlum, supernam sibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur, cùm nobis jam per judícium manifestátur.

Lectio ix.

BEne autem de servis expectántibus súbditur: Ut cùm vénerit & pulsáverit, confestim apériant ei. Venit Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis moléstias mortem vicinam esse designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscípimus. Aperire enim judici pulsanti non vult, qui exíre de córpore trépidat; & vidére eum quem contempsisse se méminit, júdicem formidat. Qui autem de sua spe & operatióne securus est, pulsanti confestim áperit, quia lætus júdicem sustinet; & cùm tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

PRO VIRGINIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Paulò post initium.

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum; Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tantò plus gáudium matris augéscit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte: non quòd extrémi, & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus. Neque enim inánis hæc cautio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica & vitália præcepta custódit; ut quæ se Christo dicáverint, & à carnáli concupiscéntia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consumment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam,

: cuíquam, nisi
so, stúdeant, à
cédem virginitá-
nt, dicente ipso:
es cápiunt ver-
t illi quibus da-

Lectio vj.

ac ángeli vocem
éntiæ munus of-
virgínitas prædi-
sunt qui cum mu-
non coinquina-
rgines enim per-
: Hi sunt qui se-
Agnum quocúm-
Quód si Christum
a séquitur, & re-
virgínitas destitú-
est illis cum terré-
cum ornamentis?
m homínibus pla-
unt, Deum offen-

NOCTURNO.

ncti Evangélii se-
n Matthæum.
ij. Cap. 25.
mpore; Dixit Je-
ípulis suis parábo-
: Símile erit re-
órum decem vir-
quæ accipientes
suas, exiérunt ób-
nso & sponsæ. Et

a sancti Gregórii
Papæ.
ng. Homil. 12.
nes lámpades ha-
nt, sed omnes óleū
n habent; quia ple-
bona in se ópera
is & réprobi osten-
l soli ad sponsum
cum óleo véniunt, quia de
his quæ foris égerint, intùs
glóriam requírunt. Unde
per Psalmistam quoque de
sancta Electórum Ecclésia
dícitur: Omnis glória ejus
filiæ regis ab intus. Moram
autem faciente sponso, dor-
mitavérunt omnes & dor-
miérunt: quia dum venire
judex ad extrémum judíciū
differt, electi & réprobi in
mortis somno sopiuntur.

Post pauca. Lectio viij.

DE adventu sponsi cla-
mor in média nocte fit:
quia sic dies judícii surrépit,
ut prævidéri non váleat
quando venit. Unde scrip-
tum est: Dies Dómini sicut
fur in nocte, ita véniet.
Tunc omnes vírgines sur-
gunt: quia & electi & répro-
bi à somno suæ mortis exci-
tantur. Lámpades ornant;
quia sua secum ópera númé-
rant, pro quibus æternam
recípere beatitúdinem expe-
ctant. Sed lámpades fatuá-
rum vírginum extinguun-
tur; quia eárum ópera quæ
clara homínibus foris appa-
ruérunt, in adventu Júdicis
intùs obscurantur: & à Deo
retributiónem non invé-
niunt, quia pro eis recepé-
runt ab homínibus laudes
quas amavérunt.

Lectio ix.

QUid est autē quòd tunc
à prudéntibus óleū pe-
tunt; nisi quòd in adventu
Júdicis, cùm se intùs vácuas
invénerint, testimónium fo-
rìs quærunt? Sed prudentes

admiratiónis habet quod dícitur, Venit sponsus? quid qui modò tempus per

PRO SS. MULIERI

IN II. NOCTURNO.

De Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Probam víduam.

Epist. 130. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio iv.

DEbes præ amóre veræ vitæ desolátam te putáre in hoc sǽculo, in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam sicut est illa vera vita, in cujus comparatióne útique ista, quæ multùm amátur, quantúmlibet jucunda atque producta sit, nec vita dicenda est: sic est étiam solátium verum, sine quo solátio quæcumque sunt terréna solátia, magis in eis desolátio, quàm consolátio repéritur.

Lectio v.

solatiónis, gére, quan stántius; c crant adept siónis, quàm tiónis ardór non fiunt sed aliunde utendo faci bona. Non vera solátia ubi vera vi

Le

HÆc rans, tióne vinc ora in spe amanter; que patient Christi, non conspectum

... quæ quámdiu non... habes, étiam salvis ...ibus atque obsequénti...tuis, tamquam desolá... deputáre te debes.

III. NOCTURNO.

... sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Léctio vij. Cap. 13.

... illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesauro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 11.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco ... terrénis rebus símile ...tur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exemplo visibílium ad invisibília rápiat, & ... ea quæ usu dídicit, quasi ...ficátus incalescat: ut ... hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre.

Léctio viij.

Thesaurus autem, cœléste est desidérium: ... verò in quo thesaurus ... conditur, disciplína stúdii cœlestis. Quem profectò agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custódiam calcat, ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trúcidat, spíritus perhorréscat.

Léctio ix.

Rursum cœleste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet inventam, ómnia vendens emit: quia qui cœlestis vitæ dulcédinem, in quantùm possibílitas admittit, perfectè cognóverit, ea quæ in terrénis amáverat, libenter cuncta derelinquit: in comparatióne ejus vilescunt ómnia, déserit hábita, congregáta dispergit; inardescit in cœléstibus ánimus, nihil in terrénis libet, deforme conspícitur quidquid de terrénæ rei placébat spécie; quia sola pretiósæ margarítæ cláritas fulget in mente.

LECTIONES

INTRA OCTAVAM PA

DIE II.

Sermo S. Basilii Episcopi.

Orat. in 40. Mart.

Lectio ij.

HI sunt, qui acceptam à Deo nostram regionè quasi turres quædam, contra adversariórum incursum muniéntes, refugium exhibent. Beneficium hoc, fratres dilectíssimi, grátiam hanc minimè cessántem à Deo obtinémus. Parátum est hic Christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos confúgit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit. Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum invicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum, vos non terra contexit, sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ, dignum profectò exercítibus

Angelórum,
Prophétis & J
spectáculum.

DIE

Sermo sancti
Episco

Tract. 1. in C.

Lectio

JOannes, qui
quis peccáve
tum habémus a
sum Christum
dicet áliquis, er
petunt pro nobi
copi & Præpósi
pro pópulo? S
Scriptúras, &
& Præpósiti co
pópulo. Nam
cit plebi: Ora
pro nobis. Or
pro plebe, or
Apóstolo. Orá
bis, fratres;
oráte pro nobis
se ómnia me
Caput pro óm
pellet.

Serm. 280.

BEnedixit
fílios cum
nobis parùm vi
ejus córporis m
cujus & illi q
rári non póssu
unum membr
compatiuntur
bra; ita, cùm

membrum, congaumnia membra. Glória, unde consúlitur & óribus mánibus, & is pédibus. Sicut ille ánimam suam pro noisuit, ita & imitáti sunt res, & ánimas pro frás posuérunt. Fructus laérgo illórum étiam nos Mirámur eos, miser nos. Gratulámur eis, utur pro nobis.

DIE IV.

mo sancti Bernardi Abbátis.

gil. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

ia sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigiconsideráre debémus: Sancti, exemplum confusiónem nostram. ium ejus, quia qui in terra fuit, poténest in cœlis ante fáciem ini Dei sui. Si enim hic víveret, misertus peccatóribus, & orávit : nunc tanto ámplius, vérius agnóscit minostras, orat pro noPatrem: quia beáta illa caritátem ejus non ávit, sed augmentá neque enim quia imbilis omníno, ídeo & passíbilis factus est.

Lectio iij.

Ebémus étiam atténdere exemplum ejus, quámdiu in terris visus & cum homínibus conátus est, non declinávit, ad déxteram, neque ad sinístram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: Ego sum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, autoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodo tam verbo quá exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Vere, juxta Prophétam, sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Ap. Pet. & Pauli.

Lectio ij.

DIligentióri intúitu, in festivitátibus sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est, quod non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane

Dániel sanctus, tres púeri victóres redduntur; Apóstoli, discípuli Christi, credéntium magistri habentur, è quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfecti triumphant, & Christiáni semper exércitus diábolum, Deo armáti, debellant. In istis semper pares

sti,
sisti
dedi
quos
runt
versi
omn
IN
Sun
muni

OMMUNE SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

n hoc Communi, & in ca-
, ad I. Vesperas semper di-
r Psalmi de Feria.]
I I. VESPERIS.
:. VOcávit Jesus discí-
l. pulos suos; & elé-
uódecim ex ipsis, quos &
stolos nominávit. *Luc.* 6.
fur. 3. a. Vocávit ad se
vóluit; & dedit illis po-
tem curandi infirmitá-
& ejiciendi dæmónia.
c. 3.
nt. 4. E. Hos misit Jesus,
ípiens eis: Ite ad oves
periérunt domûs Israel.
th. 10.
it. 5. C. Euntes, prædi-
, dicentes: Quia appro-
uávit regnum cœlórum.
th. 10.
nt. 7. d. Egressi autem,
ibant per castella, evan-
antes, & curantes ubí-
Luc. 9.
apitulum. Hebr. 2.
Um inítium accepisset sa-
lus enarrári per Dómi-
ab eis qui audiérunt, in
confirmáta est, contes-
Deo signis & porténtis,
riis virtútibus, & Spí-
Sancti distributiónibus
dùm suam voluntátem.
Ecce dedi vobis potestá-
super omnem virtútem
inimíci; * Verúmtamen in
hoc nolíte gaudére: † Gaudé-
te quòd nómina vestra scripta
sunt in cœlis. ℣. Dabo vos
in nomen, & in laudem óm-
nibus pópulis; * Verúmta-
men. Glória Patri. † Gaudé-
te. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

Hymnus. C.

LÆtáre cœlum; pláusibus
Tellus resúltet æmulis;
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.
Vos, ceu tubis sonántibus,
Christū per orbem spárgitis;
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina,
Qui, dante Christo, pán-
ditis,
Qui cláuditis cœli fores;
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum;
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum judex latus,
Nos inter agnos cóllocet.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summū decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.
℣. Dóminus dabit verbum,

evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Prædicábant ut pœniténtiâ ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. *Marc.* 6.

Oratio ut in Proprio.

[*In Solemnibus majoribus & supra, ad Completorium,* *Ant.* 1. 2. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth.* 5.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómniū géntium. *Is.* 52.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

SUpréme quales Arbiter
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!

Hæc nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscát, pérpluunt.

Christum sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

Fac, Christe, cæléstes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras m
Uni sit & trino I
Supréma laus, sumn
De nocte qui nos a
Lumen vocávit gl
Amen.

[*In Annualibus*
nibus majoribus Ps
Proprii in Officio
prout designantur
Ecclesiarum, vel su
Dominica: ad La
& ad Horas diei,
Dominica; & sic in
Communi.

In Solemnibus m
infra, Psalmi in
semper sunt de Feri

IN I. NOCTU

Ant. 1. g. Conv
sus duódecim Apó
pit illos míttere
dicáre regnum D
Marc. 6.

Ant. 2. D. Præc
cébat eis: Infirm
mórtuos suscitáte
ejícite: gratìs acc
tis date. *Matth.* 1

Ant. 3. c. Nol
re aurum, neque
neque pecúniam i
stris: dignus enim
rárius cibo suo. *M*

℣. Custodiébar
nia ejus, ℟. Et
quod dedit illis.

Pater noster. *Be*
habentur post Psal

Tres primæ L
Scriptura occurren

[*In Annualibus*
nibus majoribus, L
priæ; & sic in om
muni.]

e ego mitto vos si-
n médio lupórum:
rgo prudentes sicut
, & símplices sicut
, ℣. Ex ore Dómini
ι ; & próteget gra-
mplíciter: * Estóte.
o. *Prov.* 2.
Tradémini à parén-
cognátis, & amí-
rte affícient ex vo-
pillus de cápite ve-
erîbit: * In patién-
possidébitis ánimas
. Nolíte timére op-
ιóminum, & blas-
:órum ne metuátis;
pse consolábor vos:
ntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.
Cùm tradent vos,
gitáre quómodo, aut
ámini: * Non enim
qui loquímini, sed
Patris vestri qui ló-
ι vobis. ℣. Spíritus
in médio vestrûm,
nére: * Non. Glória.
Matth. 10. *Agg.* 2.
. *NOCTURNO.*
.E. In quamcumque
intravéritis, díci-
uic dómui; & si ibi
ius pacis, requies-
illum pax vestra.

. 2. Qui vos audit,
; & qui vos spernit,
uit: qui autem me
spernit eum qui mi-
uc. 10.
. F. Quod dico vo-
ebris, dícite in lú-
quod in aure audí-
dicáte super tecta.
o.

℣. Annuntiáte inter gen-
tes glóriam Dómini, ℟. In
ómnibus pópulis mirabília
ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos estis qui per-
mansístis mecum in tentatió-
nibus meis: * Et ego dispó-
no vobis sicut dispósuit mihi
Pater meus regnum. ℣. Dis-
pósui testamentum electis
meis: * Et ego dispóno vobis.
Luc. 22. *Ps.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos
servos: vos autem dixi amí-
cos; * Quia ómnia quæcum-
que audívi à Patre meo, no-
ta feci vobis. ℣. Antíqua ne
intueámini: ecce ego fácio
nova, & nunc oriéntur, útí-
que cognoscétis ea; * Quia.
Joan. 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & pósui
vos, ut eátis, & fructum affe-
rátis, & fructus vester má-
neat; * Ut quodcumque pe-
tiéritis Patrem in nómine
meo, det vobis. ℣. Quod
salvátum fúerit de domo Ju-
da fáciet fructum: zelus Dñi
exercítuum fáciet istud;
* Ut. Glória Patri. * Ut.
Joan. 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes gén-
tium dominantur eórum; &
qui majóres sunt, potestátem
exercent in eos: non ita erit
inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque vo-
lúerit inter vos major fieri,
sit vester miníster; sicut Fílius

hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. *a.* Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, sed nómini tuo da glóriam ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei: quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt advérsum me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptérea odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dñus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan* 15. *Ps.* 36.

℟. *ix.* Pater sancte, serva eos in nómine tuo quos dedísti mihi. Sicut tu me misísti in mundum, ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctũ Jacob, & Deum Israel prædicábunt: * Pro eis. Glória Patri. * Pro eis ego. *Joan.* 17. *Is.* 29. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitém
mino, & invocáte
ejus: ℟. Annuntiát
gentes ópera ejus. *Ps.*

AD LAUD

Ant. JEsus locútus
8. *G.* decim discíp
cens: Data est mihi
potestas in cœlo & i
euntes ergo, docéte
gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicát
gélium omni creatúr
tizantes eos, docentes
ómnia quæcumque n
vobis. *Marc.* 16. *Ma*

Ant. 2. D. Quorum
séritis peccáta, remi
eis; & quorum retin
retenta sunt. *Joan.* 2

Ant. 4. *D.* Accipiéti
tem superveniéntis
sancti in vos; & érit
testes usque ad últim
ræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce eg
cum sum ómnibus di
que ad consummatió
culi. *Matth.* 28.

Capitulum. Ephe

CHristus dedit q
quidem Apóstolo
dam autem Prophéta
verò Evangelistas, ál
tem Pastóres, & Do
ad consummatiónem
tórum in opus min
in ædificatiónem c
Christi.

Hymnus. S. V.

CŒlestis aulæ Prín
Sacri duces exér
Bissēna mundi lúmin
Olim futúri júdices.
Mersis gravi calígi

s renáſcitur ;
s error lúſerat ,
na véritas.
neç armis mílitũ ,
ullis ártibus ;
irríſæ Crucis ,
ɔelles ſúbditis.
emébat ſúbditus ,
r orbis víncula :
t , excuſſo jugo ,
ſub légibus.
terris ómnibus
:i myſtéria :
erris ómnibus
.ta pérſonant.
: trino Deo
us, ſummũ decus,
ui nos ad ſuæ
:ávit glóriæ.

cipes populórum
ſunt ℟. Cum
ıam. *Pſ.* 46.
:dictus. *Ant.* 1.D.
ıti eſtis me, in re-
e cùm ſéderit Fí-
ıis in ſede maje-
édébitis & vos ju-
ıódecim tribus Iſ-
ɔ. 19.
ut in Proprio.
:Antiph. de Laudi-
miſſâ : quod ſemper
niſi aliter notetur.
P R I M A M.
8. *G.* Jeſus.
ut in Pſalterio.
ɔlutionem Capituli
tnones , qui pro ſin-
t habentur ſuo loco.
'E R T I A M.
. F. Prædicáte.
um. 2. Cor. 2.
átias , qui ſemper
ɪphat nos in Chri-

ſto Jeſu , & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit ſonus eórũ. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus minoribus & ſupra , ac per Oct. Annualium & Solemn. maj. in* ℟℟℟. *brevibus add.* * Allelúia , allelúia. *Iſque ritus ſervatur in aliis Communibus.*]

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes , ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſ.* 18.

Oratio ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Chriſto ergo legatióne fúngimur , tamquam Deo exhortante per nos. Obſecrámus pro Chriſto , reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelſus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hereditátem ſuam : * Subjécit. Glória Patri. Dñus. *Pſ.* 46.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui , Deus : ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. 2. Ecce.

Capitulum. 2. Theſſ. 2.

STate , & tenéte traditiónes quas didiciſtis ſive per ſermónem , ſive per epíſtolam noſtram. Ipſe autem Dó-

minus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolatiónem ætérnam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confírmet in omni ópere & sermóne bono.

℟. *br.* Confitébimur tibi, Deus: *Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus*mirabília tua: * Invocábimus. Glória Patri. Confitébimur. *Pf.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Pf.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. INjecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concilii, quóniam digni habíti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dñi nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Capitulum. 1. Cor. 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tamquam morti destinátos; quia spectáculú facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus. S. V.

QUem misit in terras
Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repente de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Fruménta nos cæléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Pf.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni; & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio ut in Propriis.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

N I. VESPERIS.

. FOrtitúdo símpli-
i. cis via Dómini:
is in ætérnum non com-
'ébitur. *Prov.* 10.
nt. 4. E. Qui timet Dó-
um, nihil trepidábit,
ion pavébit; quóniam
est spes ejus. *Eccli.* 34.
'*nt.* 3. a. Qui audit sa-
tiam, permanébit confí-
;quóniam in tentatióne
ulat cum eo, & in pri-
éligit eum. *Eccli.* 4.
nt. 6. *C.* Timórem, &
um, & probatiónem in-
:t super illum, donec
at ánimæ illíus; & fir-
it illum. *Eccli.* 4.
nt. 1. D. In tentatióne
s illum conservábit, &
ábit à malis; & non illi-
r quasi in procella navis.
i. 33.
Capitulum. Josue 1.
Ecce præcípio tibi: Con-
fortáre, & esto robustus.
. metúere, & noli timé-
juóniam tecum est Dó-
us Deus tuus.
. Cepérunt me inimíci
gratis: dixi, Périi; vo-
meam, Dómine, au-
: * Dixisti, Ne tímeas:
idicasti causam ánimæ
:, redemptor vitæ meæ.
Ego non solùm alligári,
& mori parátus sum
ter nomen Dómini Je-
* Dixisti. Glória Patri.
dicasti. *Thr.* 3. *Act.* 21.

Hymnus. S. V.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.
Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iste plenus Spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti míliti
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dñus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

Oratio ut infra ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Solemnibus majoribus & supra, ad Completorium,*

Ant. 3. *d.* Qui sequitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalm. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas, fidem!

Pœnis victa quibus defíceret fidès?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege suâ magnánimum mori,
Te Christus pugilem spectat ab æthere;
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Script. occurr.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnis detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus; configurátus morti ejus: * Vestígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Custodívit illum Dóminus ab inimícis; * Def-

ı illo in fóveam, ncúlis non dere- n. ℣. Erat Deus & erípuit eum ıs tribulatiónibus)escendit. Glória vínculis. *Sap.*10.

NOCTURNO.

f. Etsi in præsen- supplíciis hómi- .r, manum Om- nec vivus, nec effúgiam; quam- titer vitâ exce- emplum forte re- ;.*Mach.*6.

d. Prompto áni- ıvíssimis ac sanc- íbus honestâ mor- ır. 2.*Mach.*6.

. E cœlo membra eo; sed propter , hæc ipsa despí- am ab ipso me ea ı spero. 2.*Mac.*7. ‘itúdinem meam liá; ℟. Quia Deus neus es. *Ps.*58.

:s ut in Proprio.

actus es mihi ad- mine, & liberasti ıgiéntibus præpa- cam, de mánibus m ánimam meã, tis tribulatiónum ımdedérunt me. ıus mihi ástitit, & t me; & liberá- : ore leónis, * A ıs. *Eccl.*51. 2.*Ti-*

ómine, qui habes ciéntiam, mani- ȝ quia cùm à mor- te possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum li- benter hæc pátior. ℣. Gáu- deo in passiónibus, & adím- pleo ea quæ desunt passió- num Christi in carne mea: * Duros. 2.*Macch.*6. *Col.*1.

℟. *vj.* Liberávit me Dó- minus ab omni ópere malo; * Et salvum fáciet in re- gnum suum cœleste. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excel- sa dedúcet me victor; * Et salvum. Glória Patri. * Et. 2.*Tim.*4. *Hab.*3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. *Apoc.*2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.*3.

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi pote- státem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.*2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificá- bis me. *Ps.*49.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Qui volúerit áni- mam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autẽ perdí- derit ánimam suam propter me, & Evangélium, salvam

faciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dñus; * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. viij. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. ix. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foras non egrediétur ámplius: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut affligant eum sicut prius; * Et foras. Glória Patri. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 1. à. EXaltasti, Dómine, super terram habitatiónem meam; & pro morte defluente deprecátus sum. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat: invocávi Dóminum, & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuísti me de témpore iníquo; proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedicam nómini Dómini. *Eccl.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, vestiétur vestiméntis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram ángelis ejus.

Hymnus. S. V.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco,
Fulgentes hábitas domos.
Non jam víncla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannos,
Dum quos déprimit, élevas.

náxima laus in-
to Patri ,
us génito máxi-
Fílio ;
iexus amóris ,
s par tibi , Spíri-
Amen.
itor meus , tibi
i. Quia Deus suſ-
s es. *Pſ.* 58.
dictus. *Ant.* 1. D.
:támen certávi ,
iſummávi, fidem
n réliquo repóſi-
i coróna juſtítiæ.

)*ratio.*
, Dómine , ſup-
.ónibus noſtris ,
i mártyris tui N.
;loriámur , nec
ſtè perſequéntiū ,
κ tturbémur ad-
.
'*ia Oratio.*
bis , quæſumus ,
ine , interceden-
. mártyre tuo , in
ſinceritáte con-
ut in caritáte di-
ti , nullis tenta-
· ejus integritáte
r ; Per.
: *Pontifex.*
, Dómine Deus,
i ſacerdotálē con-
ıeáti N. mártyris
pontificis ; ut fi-
ntes quam dócuit,
orónæ conſortes
; Per.
ia Oratio.
otens ſempiterne
, qui beáto N. di-
:tyre atque pon-
tífice fidem & fortitúdinem tribuiſti : fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere , & ad te qui ſolus vera vita es perveníre ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Exaltaſti.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Reſpíciens eram.

Capitulum. Iſaiæ 41.

ERunt quaſi non ſint , & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te ; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam , dicenſque tibi : Ne tímeas , ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt , * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus , & ſperábo in eum : ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior , ſed non confundor : ſcio enim cui crédidi ; & certus ſum quià potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra,* Non timébit cor meum. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium,* in hoc ego ſperábo : * Non timébit cor meū. Glória Patri. Si conſiſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor , ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suscéptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Suscéptor meus. Glória Patri. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remunerationem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gl
mortem magi
bilem vitam
voluntárie pr
plícium. 2. *M*

Ant. 1. D.
tá decessit, u
memóriam m
exemplum vir
tudinis derelin
chab. 6.

Capitulum

BEátus vir
tatiónem
cùm probátus
piet corónam
repromísit D
bus se.

Hymnus, E
in I. Vesperis.

℣. Posuísti,
cápite ejus co
lápide pretiós

Ad Magnífi
Justum non d
donec afferret
adversùs eos
primébant; &
ritátem ætern

Oratio ut sup

COMMUNE PLURIUM MAR

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. D. Tradet autem
frater fratrem
& insurgent
tes, & morte
Matth. 10.

Ant. 1. D.
ómnibus pr
meum; qui a
ráverit usque
salvus erit. *M*

Ant. 8. G.
& sapiéntiam

sunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

℟. In nullo terreámini ab adversáriis;* Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & nòn dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. *Quia. *Philip.* 1. 2. *Par.* 15.

Hymnus. C.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cæléstis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes fluxáque gáudia:
Vitæ quin-étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces,
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, summáque Fílio;
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent
Contemptâ nece Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio ut infra ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & supra, ad Completorium, Ant.* 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultra sol tuus, pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apocal.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítime certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Timot.* 2. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.

Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.

Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem consecrat.

Et ille, mixtus sánguini,
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.

Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit;
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utrísque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt advérsùm nos, ut nos dispérdant: quómodo potérimus subsístere, nisi tu, Deus, ádjuves nos? 1. *Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui osténdunt servis tuis mala, confundantur in omni poténtia tua; & sciant quia tu es Dóminus Deus solus. *Dan.* 3.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 59.

Lectiones de Scriptura occurr.

℟. *j.* Nos stulti propter Christum, maledícimur, & benedícimus: * Persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis: * Persecutiónem. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

℟. *ij.* Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an persecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre a caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Ps.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicum passos ipse perfíciet: ipsi glória & impérium † In sécula seculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit: * Módicum. Glória. † In sécula. 1. *Petr.* 5. 2. *Mac.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trá-nur propter Jesum, ut & a Jesu manifestétur in ne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus ori, magis quàm pátrias i leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius sit bis Deus: non est nobis le relínquere legem & ju-tias Dei, ut eámus álterâ l. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus vir-tem; ℟. Et ipse ad níhi-n dedúcet tribulántes nos. 59.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Absit à nobis, ut linquámus Dóminum, & viámus diis aliénis: * Dó-ino Deo nostro servié-us, & obedientes érimus æceptis ejus. ℣. Et si sunt i dicantur dii, sive in cœ-sive in terra; nobis ta-en unus Deus: * Dómi-. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus as-ciet veritátem, & consó-itur in nobis: * Pótius : ab homínibus morti da-s spem expectáre à Deo, rum ab ipso resuscitan-s. ℣. Sicut abundant pas-ines Christi in nobis, ita per Christum abundat nsolátio nostra: * Pótius . 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus nos-etipsos sicut Dei mini-os, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In neces-sitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Om-nes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes tran-siérunt fidéles, * In neces-sitátibus. Glória. * In neces-sitátibus. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ruent in glá-dio, & in flamma, & in captivitáte, ut conflentur, & dealbentur usque ad tem-pus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptió-nem, ut meliórem inveni-rent resurrectiónẽ. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei; & inter sanctos sors illórum est. *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dó-mino; ℟. Et protector eó-rum in témpore tribulatió-nis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria & vér-bera experti, ínsuper & vín-cula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt cór-pora sua ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapi-dáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem; * Prop-térea lætámini, cæli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico

dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt ; * Proptérea. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. ix. Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excélsi ; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operári sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes ; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvásti nos, Dñe, de affligéntibus nos ; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sǽculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellū fácere cum sanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13.

Ant. 7. d. Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam ; & trucidáti sunt. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur ; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos ; & in témpore erit respéctus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis ; sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam ope- rátur ; patiéntia autem opus perféctum habet.

Hymnus. S. V

Quam, Christe, viam
Primus, profúso
Per hanc tui te fortes
Ducem sequuntur m
Fossus manus, p
des,
Ovans ad astra tran
Et membra truncil
Addunt triumpho
Omnes in ostro
Tuum tribúnal áp
Accepta monstran
Et per tot ora súpp
Audíre si nos ré
Quos críminum n
vat ;
Audi tuos, qui sán
Fudére pro te, Mi
Fac, si tyrannu
Ne blandiendo m
Frangat volúptas
Ipsis tyrannis sæv
Ætérne tu Ve
Ætérne Fili, par
Et par utríque, Sp
Tibi, Deus, sit g
Amen.

℣. Multæ tribul
stórum ; ℟. Et de
his liberábit eos
Ps. 33.

Ad Benedictus. *A*
ti qui persecutióne
tur propter justíti
niam ipsórum es
cœlórum. *Matth.*

Oratio.

Deus, cujus gr
Mártyres
mundi nec blandít

ti sunt : da no-
am diligentes,
idi simul & ad-
imus; Per.
Oratio.
os, Dómine,
m tuórum N.
ias celebrantes;
ex eórum paf-
is, in lege tua
ulémus; Per.
.IMAM.
atum est béstiæ.
RTIAM.
. Elegérunt.
m. Sap. 3.
nimæ in manu
& non tanget
um mortis. Vi-
is insipiéntium
imáta est afflíc-
lórum; & quod
iter, extermí-
autem sunt in

tódit Dóminus
nctórum suórũ.
De manu pec-
rábit * Animas.
. Custódit Dó-
6.
ius loquétur pa-
m suam, ℟. Et
i suos. *Ps.* 84.
EXTAM.
orá homínibus.
m. 2.Cor.4.
præsenti est mo-
neum, & leve
nostræ, supra
ublimitáte æter-
pondus operátur
on contemplán-
quæ videntur,
videntur. Quæ

enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7.d. Tamquam aurum.

Capitulum. Isaiæ 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant * mittentes sémina sua, * In exultatióne metent. Glória Patri. Qui.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant. 1. D. Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abi[...]

Hymnus, Christi [...] ribus. *ut in I. Vesper.*

℣. In æternum [...] bunt, ℟. Et habitábi[...] *Ps.* 5.

Ad Magníficat. A[...] Datæ sunt illis sing[...] læ albæ; & dictum ut requiéscerent, do[...] pleantur conservi e[...] interficiendi sunt illi. *Apoc.* 6.

Oratio ut supra ad [...]

COMMUNE PONTIFICUM

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternū, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israel. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsū clarificávi[...] tifex fieret, sed qu[...] est ad eum: Fili[...] es tu, ego hódie [...] quemádmodum [...] loco dicit: Tu es in æternum secund[...] nem Melchísedech

℟. Locútus es sa[...] Dómine, & dixis[...] ni servum meum sancto meo unx[...] † Manus mea au[...] ei. ℣. Huic Deus nium pérhibens, d[...] véni virum secun[...] meum: * Oleo. G[...] rri. † Manus. *Ps*[...] *Act.* 13.

Hymnus. G. E[...]

CHriste Pastóru[...]
atque prince[...]
Præsulis festam ven[...]
cem
Débitis supplex tu[...]
votis
Turba frequen[...]

vano ténuit tre-
dam
:m , próprio nec

juffus Dómino
ite
: honórem.
a bello pugilem
ni
pleno tuus unxit

rnu , pofuitque
im
: gentem.
s paftor,pater at-
orma :
ndit fua , feque ;
s
uris gravis , om-
que
factus.
orat , réficit ge-
es ,
os , tenebrafque
,
verbo , docet al-
tavum
rit hoftem.
us précibus juvé-
,
: Patrem , pari-
e tecum
ugi celebrémus
io
er ævum. Amen.
is quem elegifti
ti : ℟. Inhabitá-
tuis. *Pf.* 64.
nificat. *Ant.* 4. f.
m Dóminus ab
ite offerre facri-
, incenfum &
orem pro pópulo
5.
nfra ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & fupra , ad Completorium* , *Ant.* 3. *à.* Dic noctúque fugiébat fomnus ab óculis meis pro grégibus tuis , Dómine. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit dóminus , & pulsáverit , beáti fetvi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriftum Paftórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pfalm. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

CHrifte , decréto Patris inftitútus
Póntifex fummo , tibi , qui fidéles
Quos legis , formas pópulis regendis
Ipfe miniftros :
Hunc juvat fefto celebráre cantu ,
Qui licet magnis méritis abundans ,
Flens & invítus , duce te , tremendum
Sumpfit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille , qui fummos ápices adeptus ,
Omnium curas , fibi raptus uni ,
Súftinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum ;
Quò gregis cari pia cura pofcit ,
Advolat promptus ; mora non euntem
Ulla retardat.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. Petr. 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus. G. Ep. S.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,

Victimque præbe
Sequuntur, & vi
Quam sentit e
gis,
Hanc nocte quæ
Et gaudet inven
Portans ovíli ré
Arce frement
Lupi retundit ír
Dolosque fallit,
Caro parátus pr
Offert freque
mam
Cum plebe Past
Secumque devó
Pius sacerdos ín
. Supréme Ch
fex,
Jugis tibi sit gl
Cum Patre, cum
In sempiterna s
℣. Elégit D
suum ℟. Pásce
tem suam. *Ps.*
Ad Benedictu
Ego sum óstiu
quis introíerit,
ingrediétur, &
& páscua invén
Orati
DIrige oves
in viam
næ, quam beáti
vita cum doctri
vit: & fac nos,
cedente, sic ejus
stígia, ut cum i
mereámur; Per
Alia O
DA Ecclésiæ
ricors Deu
sancti epíscopi
tuam pro ipsa
rent, & fructum
bórum ejus custó

ɪræcepta, & legem
ſciplínæ, * Docére
ımentum ſuum, &
a Iſrael. ℣. Hic eſt
ı Eccléſia cum pá-
ſtris, qui accépit
: dare nobis, * Do-
i. 45. *Act.* 7.
actum meum fuit
tæ & pacis; & dedi
m, & tímuit me:
:ritátis fuit in ore
ıíquitas non eſt in-
ábiis ejus. ℣. Fidé-
ı tota domo ejus
fámulus, in teſti-
:órum quæ dicenda
Lex. *Malach.* 2.

n pace & in æqui-
ılávit, & multos
ɔ iniquitáte: * Lá-
ı ſacerdótis cuſtó-
:ntiam, & legem
ex ore ejus; † Quia
ómini exercítuum
portet Epíſcopum
:um, qui ſecundùm
n eſt, fidélem ſer-
ut potens ſit exhor-
ɔctrína ſana: * Lá-
ria Patri. † Quia.
ɩ. Tit. 1.
. *NOCTURNO.*
ℓ. A. In omni ópe-
onfeſſiónem Sancto
o in verbo glóriæ.
'.
. *d.* Erogávit pecú-
as: juſtítiá & fidem
vit genti ſuæ; & ex-
mni modo exaltáre
ſuum. 1. *Mach.* 14.
.a. Non recédet me-
ıs, & nomen ejus re-

quirétur à generatióne in ge-
neratiónem. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſǽculum ſǽculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

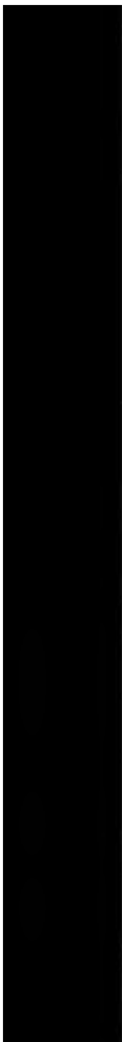
Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Gen.* 39.

℟. *viij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet conſtítuet illum: * Omni autem cui multùm datum eſt, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *ix.* Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣ Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra in gáudium. Glória Patri. * Intra in gáudium dómini tui. *Matt.* 25. 2. *Paral.* 1.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

'RIMAM.
. Qui intrat per

ERTIAM.
. Próprias oves.
n. Prov. 27.
er agnósce vul-
écoris tui, tuos-
considera; non
ois júgiter pote-
coróna tribuétur
ónem & genera-

s protéctor meus,
rávi.Deus.℣.Qui
pulum meum sub
pso. Glória Patri.
143.
Dñus custodíerit
℟. Frustra vígilat
t eam. *Ps.* 126.
SEXTAM.
7. d. Oves.
um. Jerem. 3.
am vos in Sion,
vobis pastóres jux-
m; & pascent vos
doctrínâ.
Deduxit eos * In
m. Deduxit.℣.Ut
civitátem habita-
In viam. Glória
luxit. *Ps.* 106.
ulit sicut oves pó-
m, ℟. Et deduxit
. *Ps.* 77.
NONAM.
. G. Fur venit.
lum. Act. 20.
dite vobis, & uni-
gregi, in quo vos
nctus pósuit epísco-
e Ecclésiam Dei,
quisívit sánguine

℟. *br*. Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos. * In innocéntia. Glória Patri. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculū. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego miníster secúndùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárē omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare

hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dñs christum suum; Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magnif Sacerdótes tui hítem: Dómi avérteris fácie memento m servi tui. 2. *Oratio ut sup*

COMMUNE DOCTO

IN I. VESPERIS.

Ant. A Deo profécta est 4. E. sapiéntia: & in ore fidéli abundábit; & dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Demandábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio ecclésiæ apériet os ejus, & implébit illum spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum; & nómine ætérno hereditábit illum. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 51.

ANimam meam direxi ad sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: possédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam: * Ipse revélat profúnda & abscóndita, & † Lux cum eo est. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei: * Ipse † Lux. *Dan.*

Hymn

O Qui per nito
Vox ætérna P vicári
Doctóres, p meas c
Nobis q petis l
Hi semper quid a
Corrumpat fi decus:
Lædi vel lévi fides,
His custó
Infámes áb deûm
Erróres ábigu docent
Christo restítu lè créd
Mendax Patrum can nerábi
Rugas objíciu fides:
Quæ sunt prísc nova,
Servant d
Sit suprém
Véritas

Patrú quan-
sonas,
as, corda do-
o,
ibus ínseris.

mo quem tu
℟. Et de lege
m. *Ps.* 93.
at. *Ant.* 7. G.
gitat vias sa-
suo, vadens
investigátor:
égmine illíus
n glória ejus
i. 14.
ad Laudes.
bus majoribus
mpletorium,
it illi Dómi-
suis potestá-
cob testimó-
a lucem dare
s.
dimittis.
i vigiláverit
iam, citò se-
niam dignos
uærens, & in
illis hiláriter.

IM NOCT.
m sapiéntiæ
e, adorémus.
94. Veníte.
S. V.
quæ númeras
víndices,
Relígio ca-

a tibi prælia,

tibi láureas.
lle neces im-
rit,
mnalis. Bles.

Oppónis válido péctore már-
tyres:
Cùm per mille dolos décipit
hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quando sparsa lues úndi-
que críminum,
Hi glíscens vítium prótinus
ámputant:
Quando plúrima nox mén-
tibus íncubat,
Hi plenum révehunt
diem.
Firmant instábiles, & dú-
bios regunt:
Monstrant tuta procul líttо-
ra náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per
æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona
sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus
ímprimas:
Quos terris cólimus, quos
séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória,
Véritas,
Quæ per scripta Patrú quan-
do foris sonas,
Nullo vocis egens, corda do-
ces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tamquam inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Lectiones de Script. occurr.

℟. j. Sápiens apériet os suum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, Spíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluenter; *Si enim. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. ij. Ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: * Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israel convertet ad Dóminum Deum ipsórum: * Ipse. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. iij. Omnis scriba doctus in regno cœlórum, * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesáuro suo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet: * Símilis est. Glória Patri. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & dispérdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectiones ut in Proprio.

℟. iv. Qui habet sermónem meum, loquátur sermóné meum vere: * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognoscet de doctrína, utrum ex Deo sit: * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. v. Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi; *Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exístam. ℣. Qui à semetipso lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui misit eum, hic verax est; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exístam. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. vj. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & †Non prævalébunt, quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non prævalébunt, quia ego tecum sum. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

NOCTURNO.
. Propósui sa-
lúcere mihi ad
m; sciens quó-
n communicá-
Sap. 8.
d. Quæsívi sa-
am in oratióne
óruit tamquam
Eccli. 51.
Inventi sunt
i, Dómine, &
; & factum est
n tuum in lætí-
nei. *Jerem.* 15.
›or legem tuam,
. Et custódiam
to corde meo.

m & Homilia
.
iper salútem &
xi sapiéntiam;
ii pro luce ha-
venérunt autem
a bona páriter
. Quæ desúrsum
, pudíca est, pa-
misericórdiâ &
iis; * Et. *Sap.* 7.

ptávi, & datus
sus; & invocá-
in me spíritus
& præpósui illam
édibus; * Et di-
sse duxi in com-
lsus. ℣. Exísti-
etrimentum esse
inentem scién-
Christi Dómini
divítias. *Sap.* 1.

piéntia bonórum
iter est; quam

sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Dominus dedit mihi linguam erudítá, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs, & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu

enim illius & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

Hymnus. S. V.

Vos succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterû.
Per vos Relligio, tutáque Véritas:
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; mundaniter seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, dilis doces, sono,
Et te méntibus [illegible].
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna;
℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.
Ps. 39.

Ad Benedictus Ant. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor teque laudo: quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuisti; præsta, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per.

Alia Oratio.

Excita, quǽsumus, Dómine, intercedente beáto N. tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, & intélligant quod sequántur, & sequendo fidéliter apprehendant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

Unicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ; álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue

elóquium tuum,
* Et scrutábor.
ri. Da mihi in-
Ps. 118.
ieum loquétur sa-
Et meditátio cor-
idéntiam. *Ps.* 48.
SEXTAM.
. c. Auxílio.
m. 1. Tim. 6.
ter docet, & non
it sanis sermóni-
stri Jesu Christi,
secundùm pietá-
ctrínæ, supérbus
ciens.
iam veritátis elé-
cia tua non sum
am. ℣. Adhæsi *
tuis, Dómine,
ória Patri. Viam.
íciis tuis non de-
. Quia tu legem
hi. *Ps.* 118.
NONAM.
i. Si nóverim.
m. 1. Tim. 1.
ecepti est cáritas
e puro, & con-
na, & fide non
ous quidam aber-
iversi sunt in va-
, volentes esse le-
s, non intelli-
que quæ loquun-
de quibus affir-

Veritátem tuam
e tuum dixi. Ve-
. Non abscondi
am tuam, * &
uam; * Et salu-
a Patri. Veritá-

nuntiávi ómnia
judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

IN II. VESPERIS.

Ant. FUit gratus Deo, 1. f. erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquam se ámplius dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus, *ut in I. Vesperis.*

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício:

℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio ut supra ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ vero suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam ætérnã. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios.

℟. Suscéptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum superspéravi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magíster, sequar te quocumque íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor mandáta Dei mei. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus. S. V.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cæléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vastú mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, certáque gáudia
Secúri rápiant, ómnia ludícra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;

Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.
Fac nos, summe Deus,
quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Gen.* 12.

Oratio ut infra ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas. *Ruth.* 2.

Oratio ut infra ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & supra ad Completorium*, *Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnū. *Is.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces némorum. *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquisque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam tempus ul-

riónis est à Dño. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. ij. Vade, pópule meus, intra in cubícula tua: abscóndere módicum, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsum in desertum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. iij. Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hic manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram; * Non enim. Glória Patri.* Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is, qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. iv. Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum: * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. v. Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & humili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui autem. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. vj. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut invéniar. Glória Patri. * Ut invéniar. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. C. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus cùm recordarémur Sion: ℟. Quómo-

àntábimus in terra alié-
? *Pſ.* 136.
Evangelium & Homilia
e Proprio.
L. vij. Sapiéntia direxit
ta eórum: * Iter fecérunt
deſerta quæ non habi-
ıntur; & in locis deſer-
ixérunt caſas. ℣. Circuié-
t in péllibus caprínis,
ntes, anguſtiáti, afflicti;
ous dignus non erat mun-
: in ſolitudínibus erran-
, & in cavernis terræ:
er. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.
t. viij. Multitúdinis erat
unum, & ánima una:
quiſquam áliquid ſuum
dicébat; ſed * Erant illis
nia commúnia. ℣. Ecce
m bonum, & quàm ju-
dum, habitáre fratres in
m! * Erant illis. *Act.* 4.
t. 32.
t. ix. Pars Dómini pó-
ıs ejus: invénit eum in
a deſerta, circumduxit,
ócuit, atque portávit in
ıeris ſuis; * Et conſtí-
ſuper excelſam terram.
Confitentes quia pere-
ri & hóſpites ſunt ſuper
am, pátriam meliórem
:tunt: ídeo parávit illis
tátem; * Et conſtítuit.
ria Patri. * Et conſtítuit.
ıt. 32. *Hebr.* 11.
℟. *Sacerd.* Benedícite,
ti, & húmiles corde,
mino: ℟. Laudáte, &
:rexaltáte eum in ſécula.
. 3.

AD LAUDES.

PErféctio tua, Dómine, & doctrína

tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo, & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. *Jonæ.* 11.

Capitulum. Iſ. 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus: & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdiné ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætít[illegible]niétur in ea, gratiárum [illegible] & vox laudis.

Pro ſanc[illegible], Monacho, & Cœno[illegible]

Hymnus. S. V.

O Pulcras ácies, caſtráque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus;
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dñs christum suum. ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magnificat, An
Sacerdótes tui indu
hitem : Dómine D
avérteris fáciem chri
memento misericor
servi tui. 2. *Paral.* 6
Oratio ut supra ad I

COMMUNE DOCTORU

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia: & in ore fidéli abundábit; & dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Demandábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio ecclésiæ apériet os ejus, & implébit illum spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum; & nómine æterno hereditábit illum. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 51.

Animam meam dirēxi ad sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : posśédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glór
† Lux. *Dan.* 2. Is

Hymnus. S.

O Qui perpétuus
nitor doce
Vox ætérna Patris,
vicários
Doctóres, pátrias
meas domos
Nobis quàm be
petis!
Hi semper vigil
quid adúlteri
Corrumpat fídei vi
decus :
Lædi vel léviter no
fides,
His custódibus
Infámes ábolent
deûm;
Erróres ábigunt, cri
docent;
Christo restítuunt, c
lè crédulos
Mendax lúserat
Patrum canítiem
nerábiles
Rugas objíciunt, ur
fides :
Quæ sunt prisca, doc
nova, súbrui
Servant depósit
Sit supréma tibi
Véritas,

terra viventium.

edictus. *Ant.* 5. C. Dóminus, dixit a. Bonus est Dó- imæ quærenti il- um est præstolári tio salutáre Dei.

Oratio.

otens sempitérne s, terréna pro te n merces magna nobis exemplo & ne beáti N. cujus celebrámus, ut pu- omni séculi defi- itibus, te solo dí- velímus; Per.

lia Oratio.

, qui nos ádmones nplo beáti N. tem- spícere, & ad ætér- re: da fámulis tuis, i plácita cognóvi- o pro nobis inter- implére valeámus;

PRIMAM.

7. d. Perféctio.

TERTIAM.

1. g. Non sedi.

um. 1. Joan. 2.

díligit mundum, t cáritas Patris in iiam omne quod ido, concupiscéntia, & concupiscéntia, & supérbia vitæ, est ex Patre, sed o est. Et mundus & concupiscéntia autem facit volun- i, manet in ætér-

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongávi fúgiens. ℣. Quóniam vidi iniquitátem* & contradictiónem in civitáte,* Mansi in solitúdine. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis: * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimã meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. G. In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

Vidéte óculis vestris quia módicum labóravi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem dixi tibi.

Glória Patri. Sépties in die.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

IN II. VESPERIS.

Ant. 2. D. SUmmus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tamquam nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custodiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felices nemorum. *ut in I. Vesperis.*

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio ut supra ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. Ant. 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætérnam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio ut supra ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum, &

ıi ædificanti do-
Fodit in altum,
ıdamentum su-
℣. Beátus ho-
ıátum est habé-
Dei : qui tenet
assimilábitur ?
t. Glória Patri.
ltum, & pósuit
n super petram.
i. 25.
'OCTURNO.
. Turris fortís-
Dómini: ad ip-
stus, & exaltá-
:8.
. Deridétur ju-
s : lampas con-
d cogitatiónes
ıráta ad tempus
).12.
Benedíctio Dei
n justi festínat ;
veloci procéssus
:at. *Eccli.* 11.
iabuntur in te
.íligunt nomen
uóniam tu be-
. *Ps.* 5.
ut in Proprio

ım magnus qui
éntiam & scién-
Non est super
ominú. ℣. Mun-
.b omni inqui-
nis & spíritûs,
ánctificatiónem
ei : * Non est.
.*Cor.* 7.
quis emundáve-
vas in honórem
ı, & útile Dó-
ne opus bonum
Sápiens cor ab-
stinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit : * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. vj. Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesauris : *Qui probátus est in illo, & perféctus est, †Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio vestræ fidei multò pretiósior auro : * Qui probátus est in illo. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. † Erit illi glória ætérna. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem ; current, & non laborábunt ; ambulábunt, & non deficient. *Is.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. 2. Qui fidúciam habet meî, hereditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus ; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. vij. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum ; ut cùm vénerit, conféstim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justitias

quasi lumen accendeant; * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 51.

℟. viij. Ego in justitia apparébo conspéctui tuo, Dómine : * Satiábor cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte ; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum : * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. ix. Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo ; * Dedit illi. Glória Patri. † Honestávit illum. *Sap.* 10. *Rom.* 14. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino ; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum ; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 5. d. Donec superest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitatem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job.* 27.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Glória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Hymnus. S. V.

Qui te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámplius
Suspírat, oblítus sui.

Quid ergo gaudes nóster
Tristes moras amántibus ?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor ;
In vota toti dífluunt :
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet ;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine : ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. Fidúciá habémus per Christum ad Deum ; qui & idó-

aini ædificanti do-
i † Fodit in altum,
fundamentum su-
n. ℣. Beátus ho-
lonátum est habé-
n Dei: qui tenet
ii assimilábitur ?
est. Glória Patri.
i altum, & pósuit
tum super petram.
ccli. 25.
NOCTURNO.
G. Turris fortís-
en Dómini: ad ip-
justus, & exaltá-
v. 18.
F. Deridétur ju-
tas: lampas con-
pud cogitatiónes
paráta ad tempus
Job. 12.
a. Benedíctio Dei
em justi festínat;
a velóci procéssus
íficat. Eccli. 11.
oriabuntur in te
i díligunt nomen
Quóniam tu be-
to. Ps. 5.
's, ut in Proprio
.
uàm magnus qui
piéntiam & scién-
* Non est super
Dominũ. ℣. Mun-
ab omni inqui-
arnis & spíritûs,
s sanctificatiónem
Dei: * Non est.
2. Cor. 7.
i quis emundáve-
it vas in honórem
am, & útile Dó-
mne opus bonum
℣. Sápiens cor ab-
stinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit: * Erit vas. 2. Tim. 2. Eccli. 3.

℟. vj. Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesauris: * Qui probátus est in illo, & perféctus est, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio vestræ fídei multò pretiósior auro: * Qui probátus est in illo. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. † Erit illi glória ætérna. Eccli. 31. 1. Petr. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem; current, & non laborábunt; ambulábunt, & non deficient. *Is.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hereditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. vij. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut cùm vénerit, conféstim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias

quasi lumen accendent: * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justitia apparebo conspectui tuo, Domine: * Satiabor cum apparuerit gloria tua. ℣. Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum: * Satiabor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapientia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi scientiam sanctorum: † Honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius. ℣. Regnum Dei justitia est, & pax in Spiritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo; * Dedit illi. Gloria Patri. † Honestavit illum. *Sap.* 10. *Rom.* 14. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedicite, servi Domini, Domino; ℟. Laudate & superexaltate eum in secula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dominum qui elegit me, vilior fiam plusquam factus sum; & ero humilis in oculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus ejus ferre non potui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandatis labiorum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulavit pes meus iter rectum: zelatus sum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. d. Donec [illegible] percat [illegible], non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. *Job.* 27.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostrae, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo.

Hymnus. S. V.

Qui te, Deus, sub intimo
Amans recepit pectore,
Non ille terras amplius
Suspirat, obitus sui.
Quid ergo gaudes [illegible]
Tristes moras amantibus?
Terris retardas exules,
Cives polo quos destinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti diffluunt:
Ad astra festinantibus
Fit poena vita longior.
Vix iste tardi corporis
Pondus molestum sustinet;
Prae mortis occupat diem,
Ardens Deo se jungere.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique, Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritatem tuam, Domine: ℟. Ipsa me deduxerunt & adduxerunt in tabernacula tua. *Ps.* 42.

Ad Magnificat. *Ant.* 3. Fiducia habemus per Christum ad Deum; qui & idoneos

nt ad bona Dómini,
non esúrient: tunc
ır virgo in choro.
31.
5. a. Non dicat:
go lignum áridum;
ec dicit Dóminus:
ıúerint fœdus meú,
is in domo mea lo-
f. 56.
1. D. Dabo eis no-
ıélius à filiis & filiá-
ıomen sempiternum
s, quod non períbit.

7. a. Non omnes
: verbum istud, sed
datum est. *Matt.* 19.
tulum. 1. Cor. 7.
ısquisque próprium
num habet ex Deo:
idem sic, álius veró
:o autem non nuptis,
is: Bonum est illis,
rmáneant.
escítis quóniam cór-
estra membra sunt
? membra vestra
m sunt Spíritûs san-
in vobis est: * Glo-
, & † Portáte Deum
ore vestro. ℣. Po-
bernáculum meum
io vestri: ambulábo
os, & ero Deus ve-
Glorificáte. Glória
† Portáte Deum.
6. Levit. 26.
Martyr, *Hymnus.* S. V.
s læta sonent æthera
ntibus:
: aptáte tubas, sú-
ite tympana,
is Angélici; dícite
irginem,
s Autumnalis. Blef.

Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœ-
tibus,
Quæ mortális adhuc, nó-
bilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedi-
dicit genus,
Virgo córporis imme-
mor.
Sed quid cogis, amor? fór-
titer ámbiit
Sponso virgíneum fúnde-
re sánguinem;
Oblíti méminit tunc bene
córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos
superéminet,
Immortále genus, quæ
pótuit mori,
Et per damna sui córpo-
ris, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborumque sacro má-
xima Flámini,
Per quem magnánimæ
prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.
℣. Deus præcinxit me
virtúte; ℟. Et pósuit im-
maculátam viam meam.
Ps. 17.
Ad Magníficat. *Ant.* 4. E.
Infirma mundi elégit Deus,
ut confundat fórtia; ut non
gloriétur omnis caro in con-
spectu ejus. 1. *Cor.* 1.
Oratio, ut infra ad Laudes.
Si non sit Martyr,
Hymnus.
VOs ô Virgínei cum ci-
tharis chori,
*

AD NONAM.

Ant. 3. d. Donec súperest.

Capitulum. Eccli. 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces inveniéntur in illa, & succéssum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dñe, * Justítia in ætérnum. Justítia. ℣. Et lex tua * véritas. * Justítia. Glória. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

IN II. VESPERIS.

Ant. 6. F. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. *D.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Jos.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

FRatres, quæ seminaverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus, Summi parentis *ut in I. Vesperis.*

Si sit Sacerdos,

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat. Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini: fecítque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio ut supra ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. Ant. 7. G. Tu fecísti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio ut supra ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 5. a. QUid Dómini bonum est, & quid pulcrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zachar.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, &

l bona Dómini,
ı esúrient: tunc
rirgo in choro.

a. Non dicat:
ignum áridum;
dicit Dóminus:
int fœdus meú,
ı domo mea lo-
6.
). Dabo eis no-
s à fíliis & filiá-
:n sempitemum
uod non períbit.

a. Non omnes
rbum istud, sed
m est. *Matt.* 19.
m. 1. Cor. 7.
ısque próprium
ı habet ex Deo:
m sic, álius vero
ıtem non nuptis,
Bonum est illis,
neant.
:is quóniam cór-
a membra sunt
membra vestra
ınt Spíritûs san-
obis est: * Glo-
† Portáte Deum
vestro. ℣. Po-
náculum meum
estrî: ambulábo
& ero Deus ve-
›rificáte. Glória
'ortáte Deum.
.evit. 26.
r, Hymnus. S. V.
a sonent æthera
us:
táte tubas, sú-
ympana,
.ngélici; dícite
ıem,
utumnalis. Bles.

Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedidicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem;
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.
℣. Deus præcinxit me virtúte; ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

VOs ô Virgínei cum cítharis chori,

*

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua diléxi te; ídeo attraxi te, míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave ne quando oblivíscáris pacti Dñi Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dñus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Concupíscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempitérnum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdiâ, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem: * Et sponsábo te. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego diléxi te: * Tene quod habes,

IN III.
Ant. 6
ómnibus qu
nostrum Je
incorruptió
Ant. 3.
cit esse próx
Ant. 1.
rátio non
nentis ánim
℣. Beáti
via, ℟. Qu
ge Dómini
Evangeli
ut in Propri
℟. *vij.* O
casta gener
te! * Immo
ria illíus; q
Deum nota
mines. ℣.
apud Deum
est, Immac
díre ab ho
mortális. *S.*
℟. *viij.*
* Et incoin
fructum in

m enim labórum
est fructus, & quæ
dat radix sapién-
:áti mundo corde,
ipsi Deum vidé-
Bonórum. Glória
Bonórum. *Sap.* 3.
Te Deum.
rd. Cantábo tibi,
℞. Psallam, & in-
n via immaculáta.

LAUDES.

lilectus meus des-
cendit in hortum
:éolam arómatum,
ligat. *Cantic.* 6.
. a. Invéni quem
ima mea: ténui
dimittá. *Cant.* 3.
).Ego dilecto meo,
s meus mihi, qui
ter lília. *Cant.* 6.
. *C.* Dilectus meus
in me caritátem:
: flóribus, stipáte
Cantic. 2.
a. Sub umbra il-
desideráveram se-
:uctus ejus dulcis
eo. *Cantic.* 2.
tlum. Sap. 8.
óniam áliter non
esse cóntinens,
det; & hoc ipsum
itiæ, scire cujus es-
num.
tyr, Hymnus. S.V.
icram, virgo, ge-
ierósa Martyr,
frontem dúplices
irónæ?
on unum gémino
portas
triumphum,

Móllior fregit neque te
voluptas;
Impotens flexit neque te
Tyrannus;
Tu graves pœnas, pariter-
que blandos
Vincis amóres.
Líliis sponsus-récubat,
rosísque;
Tu, tuo semper bene fida
sponso,
Et rosas martyr, simul &
dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, geni-
tóque Verbo,
Et tibi compar utriusque
Nexus;
Fac tibi semper placeámus
uni
Móribus æquis. Amen.
℣. Heréditas immacula-
tórum in æternum erit:
℞. Non confundentur in
témpore malo. *Ps.* 36.
Ad Benedictus. *Ant.* 5. C.
Factus est Dóminus firma-
mentum meum: liberávit
me, quia complácui ei: se-
cundùm mundítiam má-
nuum meárum reddet mihi.
2. *Reg.* 22.

Oratio.

Deus, qui inter cætera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dñe, beáta N.

virgo & martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit, & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis; Per.

Si non sit Martyr,

Hymnus. G. Ep. S.

NOn vana dilectum gregem
Pavère mu●di gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicíssim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiéscis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unúsque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Is.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco

constituisti: (fidélis sponsi tátem húm obséquio, pia sequámur ex

Alia

OMnípot Deus, temptum te pirasti: da n táte beátæ N intercessióne cere, & til adhærére; P

AD P

Ant. 1. g.

AD T

Ant. 5.

Capitulum.

DE virg tum D beo; consíli tamquam m secútus à Dó fidélis.

℟. *br.* Læt * Exultent fi tur. ℣. Prop Dómine, * ria Patri. L

℣. Audívi Sion; ℟. Et liæ Judæ. *Ps*

AD S

Ant. 2

Capitulum.

MUlier i go, có mini sunt, u pore, & spír nupta est, c mundi, qu viro.

℟. *br.* Qu cœlo? * Et à t

n? Quid. ℣. Deus
ei, * & pars mea,
æternum: * Et à to.
atri. Quid. Ps. 72.
oncupiscit & déficit
ea in átria Dómini:
neum & caro mea
runt in Deum vi-
83.
NONAM.
℟. a. Sub umbra.
um. 2. Cor. 11.
ulor vos Dei æmula-
one; despondi enim
viro vírginem ca-
xhibére Christo.
Afferentur Regi vír-
In lætítia & exulta-
fferentur. ℣. Addu-
in templum Regis,
títia. Glória Patri.
ur.
Dilectavérunt te filiæ
℟. In honóre tuo.

. VESPERAS.
V Irgines accipien-
tes lámpades suas,
: óbviam sponso &
Matth. 25.
℟. a. Prudentes acce-
oleum in vasis suis
pádibus, & ornavé-
pades suas. Mat. 25.
7. d. Médiâ nocte
actus est: Ecce spon-
t, exíte óbviam ei.
25.
. D. Venit sponsus;
aratæ erant, intra-
cum eo ad nuptias.
25.
1. D. Vírgines se-
Agnum quocum-
: sine mácula enim
s Autumnalis, Bles.

sunt ante thronum Dei.
Apoc. 14.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quiá venérunt nuptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

Si sit Martyr, Hymnus, Festis læta sonent. *ut in primis Vesperis*, xliij.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

Hymnus. Muret.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit;
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Ætérne sponse vírginum,
Jesu, tibi sit glória,

c

Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula. Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magnificat. Ant. 1. E. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd numquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo; quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Numquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me; & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther* 14.

Capitulum. Ephes. 5.

REliinquet homo patrem & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne meâ. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquísque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea, consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sǽcula ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit nomen tuum, Deus Israel. Glória Patri. * Sit nomen tuum. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

Hymnus. G. Ep. S.

AD núptias Agni, Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum, cáritas;
Dos magna. paupertas, tibi,
Calcáre fallácesopes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor
Fusæque jejunam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,

páuperum juvat.
ımque confixam fi-

ıra sponsam, per c ru

Magister ; & sequi
a gaudes, & pati.
quæ sponso Deo
dhæret vínculis:
us unum póssumus,
; esse spíritus.
ɔræstet almo cum Pa-
e
ıe nobis Spíritus,
nus ac unus Deus
per omne séculum.
Amen.

Martyr, ℣. Factus
ı mea, Dómine:
ris fortitúdinis à fá-
níci. *Ps.* 60.

Magníficat. *Ant.* 4. *D.*
ɔelórum, exaudi me
ıntem, & de tua mi-
lia præsumentem; ut
agnoscant quia tu es
& non est álius præ-
Judith 9.
, *ut infra ad Laudes.*
m sit Martyr, ℣. A-
óculos meos ne ví-
vanitátem: ℟. In via
ífica me. *Ps.* 118.

Magníficat. *Ant.* 1. A.
vit cor meum in Dó-
, & dilatátum est os
, quia lætáta sum in
i tuo. 1. *Reg.* 2.
o, *ut infra ad Laudes.*
Solemnibus majoribus,
à, *ad Completorium*,
;. A. Gustávit, & vi-
a bona est negotiátio
non extinguétur in
lucerna ejus. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.
Ant. 1. D. Indue te decó
sempiternæ glóriæ Deus
enim ostendet splendórem
suum in te. *Baruch* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo spe-
rant sanctæ mulíeres, * Ve-
níte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

ADeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hostes vínce-
ret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.

Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto spléndui:
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.

Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítium sapién-
tiæ timor Dñi, & cum ele-
ctis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratiósa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. d. Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus: * Confídit in ea cor viri sui: reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. Vir imágo & glória Dei est: múlier autem glória viri est. * Confídit in ea cor viri sui. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum: * Disciplína illíus datum Dei est. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, discat domum suam régere; hoc enim acceptum est coram Deo. * Disciplína. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia super grátiam, múlier sancta & pudoráta: * Fundamenta ætérna supra petram sólidam, mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℣. Venérunt flúmina & flavérunt venti: & irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat supra petram. * Fundamenta. Glória. * Fundamenta ætérna supra petram sólidam. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther* 14.

Ant. 5. a. Osténde quóniam non derelínquis præsumentes de te; & præsumentes de se, & de sua virtúte gloriantes, humílias. *Judith* 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non sit glória mea. *Gen.* 49.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

℟. *iv.* Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. *v.* Diléxi, Dñe, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam, vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptérea. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino sperávi, * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libértas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

III. NOCTURNO.
t. 7. d. Tu glória Je-
m, tu lætítia Israel,
ıorificéntia pópuli no-
Judith 15.
:. 8. G. Benedícta es à
no; scit enim omnis
ıs mulíerem te esse vir-
Ruth 3.
t. 5. C. Gaudébit super
us in lætítia, silébit in
óne sua, exultábit su-
in laude. Soph. 3.
Benedícat te Dóminus
n; ℟. Et vídeas bona
lem ómnibus diébus
uæ. Ps. 127.
ij. Multæ fíliæ congre-
ınt divítias, tu super-
es universas. * Fallax
, & vana est pulcritú-
múlier timens Dómi-
psa laudábitur. ℣. In in-
tibilitáte modesti spí-
qui est in conspéctu
ócuples, sanctæ mu-
ornábant se. * Fallax
. Prov. 31. 1. Petr. 3.
iij. Fecisti viríliter, &
tátum est cor tuum, eò
castitátem amáveris;
& manus Dómini
távit te, & ídeo eris
icta in ætérnum. ℣. O
r, magna est fides tua.
. Judith 15. Matth. 15.
r. Omnia quæ locúta es
ınt, & non est in ser-
ıus tuis ulla reprehén-
Nunc ergo † Ora pro
quóniam múlier san-
, & timens Deum.
es tua te salvam fecit.
c ergo. Glória Patri.
Judith 8. Luc. 7.

℣. Sacerd. Glorificábo nomen tuum in ætérnum;
℟. Quia misericórdia tua magna est super me. Ps. 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei; sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domûs ejus. Eccli. 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis obléctat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit. Eccli. 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. Eccli. 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Prov. 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & oratiónibus sérviens nocte ac die. Luc. 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

Mulíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus. S. V.

Ardet Deo quæ Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem

Quas dura subtraxit sibi
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

Tríbue, quæsumus, Dómine, précibus nostris cum exultatióne proventum; ut beátæ N. cujus passiónem recólimus, constántiam imitémur; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Martyris tuæ N. nos, Dñe, conféssio sancta commúniat, & fragilitáti nostræ contínuum ímpetret subsídium; Per Dóminum nostrum.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

Oratio

Tuórum cord...
Deus miser...
stra; & beátæ ...
ac méritis, fac ...
despícere, & a...
stia; Per Dómi...

Alia Ora...

Esto, quæsum...
ne, interc...
tâ N. propítius ...
ut quæ tibi non ...
puentes, tuóru...
mur desidério m...
Per Dóminum.

AD PRI...

Ant. 1. a. S...

AD TER...

Ant. 2. D. M...

Capitulum. ...

Mulíeres vi...
ditæ sint, ...
no; quóniam v...
mulíeris, sicut ...
put est Ecclésiæ, ...
tor córporis ejus ...

℟. *br.* Doce ...
voluntátem tua...
Deus meus es tu ...
℣. Spíritus tuus ...
dúcet me, * C...
Patri. Doce me...
℣. Ab omni v...
hibui pedes meo...
stódiam verba tu...

AD SEX...

Ant. 3. c. ...

Capitulum.

Mulier in si...
cum omni ...
Docére autem ...
permitto, neq...
in virum, sed ...
tio.

℟. *br.* Cust...

meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non delinquam. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Suscéptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornántes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et inténdit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávi Dóminum. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. In ancilla sua adim- 2. D. plévit Dóminus misericórdiam suá. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dñum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malū. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

Capitulum. 1. Tim. 2.

Mulier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

Hymnus. S. V.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perenniόribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundántur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, &

num nostrum.

Alia Oratio.

MArtyris tuæ N. nos, Dómine, conféssio sancta commúniat, & fragilitáti nostræ contínuum impetret subsídium; Per Dóminum.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

stra; & beátæ [...]
méritis, fac [...]
despícere, & [...]
stia; Per.

Alia O[...]

ESto, quæsu[...]
ne, interc[...]
N. propítius [...]
quæ tibi non [...]
puentes, tuóru[...]
desidério man[...]
Dóminum no[...]

IN FESTO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

N I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.
. CErnitis quòd Dó-
'. minus Deus ve-
vobiscum fit: præbéte
ır corda vestra, ut quæ-
: Dóminum; & consúr-
, & ædificáte sanctuá-
ı Dómino. 1.*Paral.*22.
'*nt*. 7. *d*. Domus quam
icári volo Dño, talis esse
:t, ut in cunctis regióni-
nominétur: præparábo
› ei necessária. 1.*Par*.22.
'*nt*. 5. C. Magnus est
:s noster super omnes
: quis ergo póterit præ-
re ut ædíficet dignam
› domum? 2. *Par*. 2.
'*nt*. 6. C. Si cœlum &
cœlórum cápere eum
ıeunt, quantus ego sum,
ossim ædificáre ei do-
n? 2. *Par*. 2.
nt. 3. a. Dñus Deus cœli
præcépit mihi ut ædifi-
m ei domum. 1.*Esdr*.1.
'*apitulum*. Agg. 1.
'Æc dicit Dóminus
. exercítuum: Pónite
a vestra super vias ve-
: ascéndite in mon-
, portáte ligna, & ædi-
e domum; & acceptábi-
ıihi erit, & glorificábor,
: Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dño dedit, & retribuétur ei? ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1.*Par*.29. *Rom*. 11. *Hymnus.*

URbs Jerusalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cœlis
Vivis ex lapídibus,
Et ovantum coronáta
Angelórum ágmine.
Nova véniens è cœlo
Nuptiáli thálamo,
Præparáta ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ & muri ejus
Ex auro puríssimo.
Portæ nitent margarítis,
Adytis paténtibus;
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis qui ob Christi nomen
Hìc in mundo prémitur.
Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides
Suis coaptantur locis
Per manus artíficis:

Disponantur permansúri
Sacris ædificiis.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.
℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion:
℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.
Ad Magníficat. Ant. 4. *D.* Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dñus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.
Oratio.
DEus, qui sacrandórum tibi autor es múnerum, pópulis tuis in Dedicatióne loci hujus adesse dignáre; ut qui hunc in honórem tui nóminis condidérunt, protectórem te habére in ómnibus mereantur; Per Dóminum.
AD COMPLETORIUM.
Psalmi de Feria.
Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.
AD OFFICIUM NOCT.
Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habác.* 2.
Ps. 94. Veníte.
Hymnus.
ANguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui parietum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.
Omnis illa Deo sacra
Et dilecta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum unicumque
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni,
Et clementi bonitáte
Precum vota súscipe:
Largam benedictiónem
Hic infunde júgiter.
Hic promereantur omnes
Petíta acquírere,
Et adepta possidére
Cum sanctis perénniter,
Paradísum introíre
Transláti in réquiem.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.
IN I. NOCTURNO.
In Ps. Verba mea. 73.
Ant. 6. F. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli sui, quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. *Zac.* 9.
In Ps. Dómini est terra. 54.
Ant. 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornandum locum sanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Is.* 60.

In Ps. Júdica me, Dómine. 59. *Ant.* 2. D. Dabo sanctificatiónem meam in médio eórum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : ℟. In domum Dñi íbimus. *Ps.* 121.

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devorávit holocausta & víctimas : & majestas Dómini implévit domum ; nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israel vidébant descendentem ignem, & glóriam Dómini super domum : & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex, & univérsus pópulus.

℟. Non mansi in domo usque ad diem hanc, dicit Dóminus ; sed fui semper in tentório manens cum omni Israel : * Nunc dedi locum pópulo meo ; plantábitur, & ultra non commovébitur. ℣. Tabernáculum testimónii fuit cum pátribus in desérto usque in diébus David ; Sálomon autem ædificávit domum : * Nunc. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Lectio ij.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dñum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus ; hymnos David canentes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocausta & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocausta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus ; & omnis Israel cum eo, Ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecítque die octávo collectam, eò quòd dedicasset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrasset diébus septem.

℟. In templo hoc ponam nomen meum in sempitérnum, & ultra non fáciam commovéri pedem Israel, * Si tamen custodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quó-

niam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, * Si tamen. 4. *Reg.* 2 1. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

COmplevitque Sálomon domum Dómini, & domum Regis, & ómnia quæ dispofúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua; & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si clausero cœlum, & plúvia non flúxerit; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram; & misero pestiléntiam in pópulum meum; convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis: & ego exáudiam de cœlo; & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum istum mihi in domum sacrifícii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ eréctæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcúmque petíerint fiet; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória Patri. † Ad oratiónem. 2. *Paral.* 7. *Matth.* 18.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dño. 132.

Ant. 1. f. Sanctificávi domum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 134.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea: sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Israel. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dñus. 135.

Ant. 4. f. Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedic.* *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidem sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini forsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt

itátis habére, ut eó-
solémnia celebrémus?
:ne útique sanctitátem,
)ropter córpora vestra.
rero córpora vestra san-
sse quis dúbitet, quæ
lum sancti Spíritûs sunt;
ciat unusquisque vas
i possidére in sanctifica-
: ? Itaque sanctæ sunt
iæ propter inhabitan-
Spíritum Dei in vobis:
a sunt córpora propter
ias: sancta est propter
ora domus.
. Mactávit hóstias, &
ávit domum Dei rex
iiversus pópulus; sacer-
s autem stabant & le-
ad laudandum Dómi-
:*Quóniam in ætérnum
ricórdia ejus. ℣. Chri-
diléxit Ecclésiam, &
um trádidit pro ea,
m sanctificáret: * Quó-
1. 2. *Paral.* 7. *Eph.* 5.

Lectio v.

Uando domus ista per manus Pontíficum de-
a est Dómino, propter
sine dúbio factum est.
obis proinde spirituáli-
mpléri necésse est quæ
rietibus visibíliter præ-
runt. Et si vultis scire,
útique sunt, aspérsio,
ípti o, inúnctio, illumi-
), benedíctio: hæc úti-
in hac visíbili domo fe-
Pontífices; hæc & Chri-
assistens Póntifex futu-
m bonórum invisibíli-
uotídie operátur in no-
Aspérgit nos hyssópo,
nundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in con-
fessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat sudóre pœniténtiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto; Inscríbit, inquam, legem suam non in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum; id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit, & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necésse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum quo linívit tabernáculum cum omni supelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necésse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Lectio vj.

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus; sed ad faciendum ea: alióquin scienti bonum & non facienti, pecc

cátum est illi: & servus sciens voluntátem dómini sui & non fáciens, plagis vapulábit multis. Unde necesse est ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram, observantiárum & multímodæ pœniténtiæ cruces devotiónis suæ grátiâ léniens; quia nec sine cruce, sequi Christum, nec sine unctióne crucis asperitátem ferre quis posset. Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam; crucem quidem videntes, sed non unctiónem. Vos qui experti estis, ecce scitis quia verè crux nostra inuncta est, & per grátiam Spíritûs adjuvantis, suávis & delectábilis est pœniténtia nostra, &, ut ita dicam, amaritúdo nostra dulcíssima. At postquam únctio grátiæ hujus præcésserit, jam lucernam suam Christus non ponit sub módio, sed super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectémus in fine, quando apériet manum suam & implébit omne ánimal benedictióne: nam in quátuor præmissis mérita constant, in benedictióne sunt præmia; in benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quando jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis. Ipsa est quæ constrúitur vivis ex lapídibus, ángelis scílicet & homínibus. Simul enim ædificátio & dedicátio ipsa complébitur.

℟. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxta præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum ut lúceat ómnibus qui in domo sunt: sic lúceat lux vestra coram homínibus, * Juxta. Glória Patri. * Juxta. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet. 74.

Ant. 1. g. Majestas Dómini implévit domum, nec póterant Sacerdótes ingredi domum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dñi. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 96.

Ant. 6. F. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! non est hìc áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Gen.* 28.

In Ps. Fundamenta. 135.

Ant. 3. c. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci, & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 8.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívi-

ens: Quis est hic?
utem dicébant: Hic
s Prophéta à Náza-
ilææ. Et intrávit Je-
emplum Dei. Et ré-

ília sancti Basílii
Epíscopi.
8. *Edit. Ben.* 1721.
Ecessária est adorátio,
non ea quæ fit extra
Ecclésiam, sed quæ
Dei aula perfícitur.
ii privátas aulas aut
s excogitétis. Una est
ncta Dei. Synagóga
um priùs aula erat:
t admissum in Chri-
ccátum, facta est ha-
eórum deserta. Qua-
& Dóminus: Et álias
ábeo, quæ non sunt
ovíli. Cùm autem
r de iis qui ex Gén-
l salútem præordináti
ulam própriam præ-
æórum aulam osten-
on ígitur extra hanc
dorare oportet, sed
psam; ne quis extra
onstitútus, aut ab iis
ra illam sunt, attra-
n aula Dómini esse
. Intersunt enim mul-
ábitu quidem preca-
; nec sunt tamen in
b mentis evagatió-
& ánimi eórum aber-
m, ex vanis ac inu-
curis nascentem. Qui
m, aut glóriam, aut
um, aut quidvis áliud
éliquis ómnibus pluris
t, deum fécerit, is
adórat Dóminum,

neque in aula sancta est, étiamsi videátur esse dignus, qui ad sensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est: adoráte in monte sancto ejus; * Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu & veritáte; nam & Pater tales quærit qui adórent eum; * Quóniam sanctus. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Lectio viij.

IN templo adstant sancti Angeli: adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis scitè exquírat cœléstia, quis perfunctóriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quod si orat, carnis sanitátem, opesque terrestres, & humánam glóriam efflágitat. Horum autem nihil petendum est, ut Scriptúra docet: sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens, tum cœlestis, tum terréna dat glóriam conditóri: miserábiles verò hómines, postquam, ædibus suis relictis, ad templum concurrérunt, quasi quídpiam consecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent, suam ipsórum natúram non séntiunt: præoccupáti pec-

cáto non affliguntur: non mœrent dum reminíscuntur peccatórum; non timent judícium; sed arridentes, & inter se jungentes déxteras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Qui adhærent Dómino ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ; * Quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis; * Quia domus mea domus oratiónis. *Is.* 59. *Joan.* 2.

Lectio iii.

Cave ne quando fíbeas, unà cum iis qui ímpia & contumeliósa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus, cùm debuísses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum, habes prophetíam, præcepta Evangélica, Apostolórum prædicatiónes. Lingua psallat, mens eórum quæ dicta sunt, scrutétur intelligéntiam: ut psallas spíritu, psallas item & mente. Deus enim míninè índiget glóriâ: sed te vult esse dignum, qui glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo, hoc & metet. Sémina glorificatiónem, ut corónas, honoresque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeo dicta sunt, quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo numquam fáciant, ac inutíliter ingrediantur. Utinam inutíliter, & non cum detrimento!

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluísti templum habitatiónis tuæ fíeri in nobis: * Et nunc, Sancte sanctórum, Dómine, † Conserva in ætérnum impollútum domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, dispérdet illum Deus: Templum enim Dei sanctum est. * Et nunc. Glória Patri. † Conserva. 2. *Mach.* 14. 1. *Cor.* 3.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum. ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. a. Domus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális. 1 *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

Loco Cantici Benedícite, *dicitur sequens.*

Canticum. Tob. 13.

Jerúsalem cívitas Dei, luce splendidâ fulgébis, * &

fines terræ adorá-

ónes ex longinquo ad
ent: & múnera defe-
dorábunt in te Dó-
, * & terram tuam in
ratiónem habébunt;
en enim magnum *
iunt in te.
dicti erunt qui con-
ient te; & condem-
unt omnes qui blaf-
ferint te; * benedi-
erunt qui ædificáve-

utem lætáberis in fí-
, * quóniam omnes
entur & congrega-
ad Dóminum.
omnes qui díligunt
t qui gaudent super
i.
na mea, bénedic Dó-
;* quóniam liberávit
em civitátem suam à
tribulatiónibus ejus
us Deus noster.
us ero si fúerint relí-
minis mei * ad vi-
a claritátem Jerúsa-

æ Jerúsalem ex sap-
t smaragdo ædifica-
; * & ex lápide pre-
mnis circúitus muró-
us.
pide cándido & mun-
nes platéæ ejus ster-
: * & per vicos ejus
a cantábitur.
edictus Dóminus qui
vit eam; * & sit re-
ejus in sécula secu-
super eam. Amen.
ia Patri.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in spíritu. *Eph.* 2.

Ant. 1. 2. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui: unusquisque vídeat quómodo superædíficet; fundamentum enim Christus Jesus. 1. *Cor.* 3.

Capitulum. 1. Cor. 6.

AN nescítis quóniá membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

Hymnus. Guieti.

PAtris æterni sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hìc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hìc & infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hìc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.

Hìc salus ægris ánimis parátur:

Hic reos judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hic adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctus:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus ómnis.
Laus Deo, virtus, honor, & potestas
Una sit Patri, parilíque Proli:
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérũ. *Ps.* 92.

Ad Benedictus. *Ant.* 7.a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tuâ permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis*, & *per Octavam*, *Oratio.*

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc túri convéniunt, cumque tribulatió clamáverint, con tuæ beneficia cons Per.]

In Anniversario *nis*, & *per Oct* *Oratio.*

DEus, qui nob gulos annos cti Templi tui con réparas diem, & per mystériis repr cólumes: exaudi puli tui, & præst quis hoc templun petitúrus ingrédi se impetrásse læ Dóminum nostr Christum Fílium tecum vivit.

AD PRI

Psalmi de Domin. *ad alias H*

Ant. 3. a. I

In ℟. *br.* ℣. C ficas in nobis * & templum, 2. *Mach.* 3.

C A N

Ex Concílio C primo *Anno* 1536. *C.* 1

SIgnat templ tam fidélis an Ecclésiæ cum C ponsatiónem. C nisi ómnia qua cémodi consecra riùs aguntur, ir rituáliter imple rum hinc fructi césserit.

[T]ERTIAM.
[An]t. E. Christi do-
...
[Capitul]um. Hebr. 10.
[Habe]ntes, fratres, fidú-
[ci]a in introitu san-
[ctorum i]n sánguine Christi,
[quam ini]tiávit nobis viam
[novam], & viventem per
[velamen], (id est carnem
[suam ; &] sacerdótem ma-
[gnum su]per domum Dei ;
[accedamu]s cum vero corde
[in plenitu]dine fidei.
[℟. br. I]n multitúdine mi-
[sericordiæ] tuæ * introíbo in
[domum t]uam, * Allelúia,
[allelúia.] In multitúdine.
[℣. Adorab]o ad templum
[sanctum] tuum * in timóre
[tuo, Al]lelúia. Glória Pa-
[tri. In mu]ltitúdine. Ps. 5.
[Infra O]ctavam Anniversf.
[omittitur] elúia. resumptio fit
[ ]n * ; & sic ad alias
...
[℣. Intro]íbo in domum
[tuam in h]olocaustis: ℟. Red-
[dam tibi] vota mea. Ps. 65.
[AD] SEXTAM.
[Ant.] 3. c. Ad Dómi-
...
[Capit]ulum. Apoc. 3.
[Qui vi]ícerit, fáciam il-
[lum] columnam in tem-
[plo D]ei, & foràs non
[egredietu]r ámpliùs : & scri-
[bam supe]r eum nomen Dei
[mei, & n]omen civitátis Dei
[mei novæ] Jerúsalem, quæ
[descendit] de cœlo à Deo
[meo, &] nomen meum no-
[vum.]
[℟. br.] Beátus * quem ele-
[gisti, & a]ssumpsísti, * Alle-
lúia, allelúia. Beátus. ℣. In-
habitábit * in átriis tuis,
* Allelúia. Glória Patri.
Beátus. Ps. 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te. Ps. 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

Capitulum. 2. Cor. 5.

Scimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. br. Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. Ps. 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. Ps. 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætátus sum. 64.

Ant. 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. Apoc. 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 83.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò Civitas aurum

mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 138. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 47. *Ant.* 3. a. Cívitas non eget sole neque luná, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illumináviť eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem. 93. *Ant.* 6. F. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

Capitulum. Is. 33.

RÉspice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodo ibi magníficus est Dóminus noster.

Hymnus. B.

ECce sedes hìc Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hìc sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia:
Incruentâ morte jugis
Hìc amor litat Deum.

Qualis ara, quanta sedes
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.

Quàm libenter hìc pudicis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas:
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.

Hinc facesse quem profanus
Pólluit contágio,
Neu sacrum transíre límen
Inquinátus áudeas:
Ultor astat cum flagellis
Púniens sontes Deus.

Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Glorióśa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat. Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessístis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Cetera ut heri.

¶ *De Dominica* (*si qua occurrat intrà Octavam Dedicationis*) *fit Officium ut in Psalterio cum commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.*

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Dedicationis Ecclesiæ.

Omnia ut in die, lvij. *exceptis quæ sequuntur:*
Psalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟. ℟. ℟. *ex Nocturno Festi juxta Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente: ij *&* iij. *ut habentur infra pro qualibet die.*

AD LAUDES.

Ant. sola, Omnis ædificátio, *quarta de Laudibus diei.*

Canticum Jerúsalem. *ut in die.*

AD VESPERAS.

Ant. sola, Unus de septem. *prima ex Vesperis diei.*

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista; domus autem Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hìc fiébat quando ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tamquam inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides, si non sibi certo órdine cohærérent; si non se pacíficè innécterent; si non se ínvicem, cohærendo sibi, quodámmodo amárent; nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna bene sibi cohærére; secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tamquam ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini à vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

DUm novam constructiónẽ sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne

sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hìc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hìc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante grátiâ Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agímus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum; & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum mártyrum Reliquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedicatione Ecclesiæ, C. 1.

Lectio ij.

BOna ópera fidélium de sua temporáli terrenáque substántia, cùm in thesáuris cœléstibus recondúntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Unde & ista ædificia, quæ congregándis religiósis córdibus extruuntur, cùm óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulcra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulcritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis, tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus; ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quo currunt lápides vivi; fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti, ubi sápiens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem anguláre; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidem re-

ım, à Deo autem
ı & honorificátum.
ıhærendo, pacámur;
ıcumbendo, firmá-

NTA DIE.
rmóne sancti Augu-
stíni Epíscopi.
1. & 2. Lectio ij.
istus simul est & fun-
mentum, quia ipse
git; & lapis anguláris,
ıse conjungit. Ipsa est
aper quam vir sápiens
.ns domum suam,
omnes hujus séculi
ónes tutíssimus perse-
; nec plúviâ irruente
ır, nec flúmine inun-
subvértitur, nec ven-
ntibus commovétur.
st & pax nostra, qui
ıtraque unum: in ip-
m neque circumcísio
ıam valet, neque præ-
ı, sed nova creatúra.
im duo tamquam pa-
ex diverso venientes,
ab ínvicem fúerant;
ad illum, tamquam
ulum ducti, étiam in
ımet copuláti sunt.

Lectio iij.
que sicut hoc ædifícium
íbile factum est nobis
áliter congregandis;
ad ædifícium, quod
ısi sumus, Deo spiri-
habitatúro constrúi-
Templum enim Dei
m est, inquit Apó-
, quod estis vos. Si-
oc terrénis mólibus
úimus; sic illud be-
mpósitis móribus eri-
gámus. Hoc enim nunc visi-
tántibus nobis, illud in fine
séculi, Dómino veniente,
dedicábitur, quando corru-
ptíbile hoc nostrum índuet
incorruptiónem, & mortále
hoc nostrum índuet immor-
talitátem; quia corpus hu-
militátis nostræ conformá-
bit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.
Sermo sancti Joannis
Chrysóstomi.
Homil. 33. in Matth.
Lectio ij.

COmmúnis ómnium do-
mus est Ecclésia, in quam
vobis priùs ingressis, nos in-
trámus, discipulórum for-
mam retinentes: ideóque
commúniter, ómnibus, sta-
tim atque ingressi fuérimus,
ut illis datam legem sequá-
mur, pacem offérimus. Ne-
mo ígitur socórdiâ tórpeat;
nemo seculáribus rebus sus-
pensum ánimũ hábeat, cùm
jam ad prædicandum Sacer-
dótes intráverint. Non enim
parva huic rei ímminet pœ-
na. Equidem míllies pótiùs
malim in domum alicújus
vestrûm ingressus destítui,
quàm hìc prædicans non au-
díri. Hoc mihi moléstius
esset quàm illud: quandó-
quidem hæc magis própriè
domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ
opes pósitæ sunt, hìc
spes nostra omnis. Quid
enim hoc loco non magnum
est & admirandum? Nam
hæc mensa longè pretiósior

est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hìc & léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà seméntem fécerim, ut qui non incassum labóres pertúlerim. Unde ígitur hoc lucrum conjício, unde perspício sermónes ad opus profícere? Nimírum, ex hoc concursu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quod angelicórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum réso-

nant: in terri
minum pron
communiter
léstium, tu
plaudit celébr

Lect

NUlla re
gáudii
quantum ho
mo gaudétis
gregári. In
déntium co
dium. In E
dejectórum
Ecclésia, do
luptas. In I
gatórum est
Ecclésia, lab
quies. Venit
post me, q
oneráti estis
ciam vos.
potest esse
quid hac inv
dius? Ad ép
qui in Eccléſ

VESPERÆ
in j. Vesperis

OCT

DEDIC

Dupl

Officium, de
ni, ut in die,

IN I. N

Lectiones
currente.

IN II. N

Sermo sa
Ep

Serm. 229.
Ecclesiæ.

QUotie
caríssi
temp
cólimus, si

er atténdimus, & sanc juste vívimus; quid- in templis manufactis ır, totum in nobis spi- i ædificatióne complé- ; non enim mentítus est qui dixit: Templum Dei tum est, quod estis vos; erum: Nescítis quia cór- ı vestra templum sunt itûs sancti. Quia verò is præcedéntibus méri- sed per grátiam Dei me- nus fieri templum Dei; ntùm póssumus cum ip- adjutório laborémus, ne minus noster in templo, hoc est in nobis ipsis, éniat quod óculos suæ jestátis offendat: sed ha- iculum cordis nostri eva- tur vítiis, & virtúti- repleátur; claudátur bolo, & aperiátur Chri-

Serm. 230. Lectio v.

Quia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus; n ipsíus adjutório ita cor strum studeámus bonis nper cogitatiónibus occu- re, & córpora nostra ab nni sorde luxúriæ munda todíre, ut Deum in nobis lectet habitáre. In templo im à Salomóne ædificáto gimus duo altária fuisse nstitúta, unum foris, áliud tùs: in illo quod foris erat, imálium celebrabátur sa- ificium; in illo verò quod tùs erat, thymiámatis of- rebátur incensum. Videá- us ergo ne fortè in nobis o sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Dénique duplex à nobis sacrifícium quærit Deus; unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

In illo altári, quod à Salomóne légitur ædificátum, quotidiánus ignis ardébat: quod útinam & in nobis píetas divína perfíciat. Unde non solùm oratiónibus, sed étiam bonis opéribus placandus est Deus: ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram, & quid volo nisi ut accendátur? Quia duo sunt ignes; cupiditátis scílicet, & caritátis: & unus de parte Dei, alter de parte diáboli: unus dévorans ómnia mala, alter universa bona consúmens. Considéret unusquisque consciéntiam suam: & si in se videt ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório festínet extínguere; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit; sicut nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árserit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in

pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antiqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quòd ex eo fácilè collígitur, quia hyeme facta referuntur. Prima síquidem ejúsdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore hyemis est facta; quando speciáliter constitútum esse légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacramenta celebrantur, visitáre gaudébit? Si perambuláre non despexit pórticum in quo rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quantò magis penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit?

Lectio ix.

NEque enim putandum est, quia domus solúmmodo in qua ad orandum, vel ad mystéria celebranda convenímus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & simus: cùm manifestè dicat Apóstolus, Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus, Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo,

FICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Simplex.

SPERIS Feriæ sex-
'entis.
ulum. Gen. 3.
ominus Deus ad ser-
em: Inimicítias po-
r te, & mulíerem,
ı tuum, & semen
psa cónteret caput

Iymnus. B.
dis sóboles, glória
írginum,
i Virgo parens, te
iit Deus,
virgíneo quæ malè
doli
s contéreres caput.
incípium qui dedit
nibus,
princípium sumpsit
no Deus;
is prospíciens qui
buit cibos,
lacte fuit tuo.
iod múlier perdíde-
vetus,
no géneri rédditur
iùs:
ausas míseris, heu
nium diu!
um réseras fores.
s pater est, glória
Patri;
Virgo parens, glo-
Fílio;
ecunda, tibi nexus
ábilis,
glória, Spíritus.
ien.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregísti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13.

Oratio, ut infra ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio. Hymnus,* Virgo Dei génitrix. *infra,* xcj.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus.

O Quàm glorífica luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis résidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,

A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni:
Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

j. & ij. Lectio de Script. occurr. è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium, cui benedictúrus sum:* Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. *Constítuam. *Gen.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus.* Ipse, *Mat.* 1. *Ec.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è quatuor sequentibus secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israel salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória Patri. * Secundùm. *Act.* 13 *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus. S. V.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis,
Portans ipsa diem, Virgo refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memori reddet olympus?

Inter perpétuos Núminis haustus,
O regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisse genus: nostra fuisti,
Summi facta parens Virgo Tonantis.
Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per.

AD HORAS, in fine Hymnorum Doxologia:

Qui natus es de Vírgine, Jesu, tibi sit glória, &c.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum Is. 7.

Dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

Egrediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab inítio à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória Patri. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tamquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt. Obviavérunt sibi. Glória Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE SEPTEMBRI.

Sermo S. Leonis Papæ.

De Nat. Domini. Lectio iij.

HUmáno usu & consuetúdine quod crédimus caret, sed divínâ potestáte subnixum est, quòd virgo concéperit, virgo pepérerit, virgo permánserit. Non hìc cogitétur pariéntis condítio, sed nascéntis arbítrium; qui sic homo natus est, ut volébat, & póterat. Si veritátem quæris humánæ natúræ, cognósce matériam: si ratiónem scrutáris oríginis, virtútem confitére divínam. Venit enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auférre, non pérpeti; nec succúmbere vítiis, sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, & univérsa vúlnera sordéntium curáret animárum: propter quod opórtuit ut novo nascerétur órdine qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat.

MENSE OCTOBRI.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Syrícium Papam.

Epist. lib. 1. Ep. 7.

Lectio iij.

DEvii à via veritátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre; cùm semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum; credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium, Quia non est impossíbile Deo omne verbum: credátur symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli; & quæ ante díxerat, Quómodo fiet istud, non de fide generatiónis intérrogans; respóndit póstea, Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secúndùm verbum tuum. Hæc est virgo quæ in útero concépit, virgóque péperit fílium. Sic enim scriptum est: Ecce virgo in útero accípiet & páriet fílium. Non enim conceptúram tantúmmodo vírginem, sed & paritúram vírginem dixit. Quæ autem est illa porta Sanctuárii, porta illa extérior ad orientem, quæ ma-

a; &, Nemo, inquit,
ibit per eam, nisi so-
Israel? Nonne hæc
aría est, per quam
mundum Redem-
rávit?

E NOVEMBRI.

sitióne sancti Basílii
copi in Isaíam
Prophétam.

p. 8. *Lectio iij.*

ssi ad prophetissam,
in útero accépit &
ílium. Quid est, Ac-
prophetissam? Hoc
propinquávi spíritu
otióne futurórum;
exi ejus conceptió-
onginquo, óculis in
iæ grátiam attentis.
fílium, de quo dixit
us: Vocábis nomen
elóciter détrahe spó-
prædáre. Quod Ma-
phetissa fúerit ad
róximè per cogni-
accessit Isaías, nemo
íxerit, qui fit me-
rbórum Mariæ, quæ
icè elocúta est. Quid
t? Magníficat ánima
minum, & exultávit
meus in Deo salutá-
quia respexit humi-
ancillæ suæ; ecce
x hoc beátam me di-
mnes generatiónes.
ánimum accommo-
universis ejus verbis,
non dubitábis dícere eam
fuisse prophetissam, quòd
Dómini Spíritus in eam su-
pervénerit, & virtus Altíssi-
mi obumbráverit ei.

MENSE DECEMBRI.

Ex Diálogo sancti Justíni
Mártyris, cum Tryphóne.

Lectio iij.

SI non è vírgine iste de
quo Isaías dicébat, nasci-
túrus erat, de quo Spíritus
sanctus exclamábat: Ecce
Dóminus dabit signum, Ec-
ce virgo in útero concípiet
& páriet fílium; si perinde
atque álii omnes primogé-
niti, iste quoque ex concú-
bitu gignendus erat, quod-
nam signum non cunctis
primogénitis commúne fá-
cere se dixit? Enim verò
quod verè signum est & hu-
máno géneri credíbile futú-
rum erat, hoc est ut ex vir-
gináli útero primogénitus
creaturárum ómnium caro
factus verè puer fieret; oc-
cupans id per prophéticum
spíritum, álio atque álio
modo pronuntiávit, ut cùm
factum esset virtúte & con-
sílio rerum universárũ con-
ditóris, factum esse agnos-
cerétur, haud áliter quàm
ex uno látere Adæ Eva éx-
titit; atque ália animántia
ómnia verbo Dei ortum
suum cepére.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Extra Chorum dicitur ad libitum.*]

In Ecclesiis in quibus solet dici, sive in choro, sive in alio loco Ecclesiæ, non dicitur quoties fit Offic. Semidupl. aut suprà, nec intrà Octavas, nec quando Offic. diei est de Beata.

Singulæ horæ hujus Officii dicuntur post singulas horas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum. *Hymnus*, O quàm. *ut suprà*, lxxv.

In Festis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem sequentes Psalmi cum Antiphonis propriis, &c.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Psalmi, secundùm ordinem Feriarum, ut infra notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feria II. & V.

Ant. sola 1. a. Ave.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum pauló minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentú.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiá.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suú.

Et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

ómini immaculáta
ıs ánimas : * testi-
Dómini fidéle, sa-
præstans párvulis.
: Dómini rectæ, læ-
corda : * præcep-
ıini lúcidum, illú-
culos.
Dómini sanctus,
ıs in séculum sécu-
ia Dómini vera, ju-
n semetipsa.
:abília super aurum,
n pretiósum mul-
dulcióra super mel
.
a servus tuus custó-
in custodiendis illis
multa.
quis intélligit ? *
is meis munda me,
nis parce servo tuo.
non fúerint domi-
tunc immaculátus
mundábor à delicto
.
nt ut compláceant
oris mei, * & medi-
lis mei in conspectu
er.
ne, adjútor meus, *
ıptor meus.
Psalmus 44.
ıvit cor meum ver-
bonum : * dico ego
a regi.
a mea * cálamus
elóciter scribentis.
sus formá præ fíliis
n : diffúsa est grátia
tuis; * proptérea be-
teDeus in æternum.
gere gládio tuo su-
ur tuum, * Poten-

Spécie tuâ & pulcritúdine tuá intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem ; * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

OFFICIUM PARVUM
BEATÆ MARIÆ.

[Extra Chorum dicitur ad libitum.]

In Ecclesiis in quibus solet dici, sive in choro, sive in alio loco Ecclesiæ, non dicitur quoties fit Offic. Semidupl. aut suprà, nec intrà Octavas, nec quando Offic. diei est de Beata.

Singulæ horæ hujus Officii dicuntur post singulas horas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum. *Hymnus*, O quàm. *ut suprà*, lxxv.

In Festis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem sequentes Psalmi cum Antiphonis propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Psalmi, secundùm ordinem Feriarum, ut infra notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feria II. & V.

Ant. sola 1. a. Ave.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univerfas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentū.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiā.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suū.

Et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; *reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi ; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : Fiat, fiat.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus, tu conversus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebuntur tibi in æternum , * & in séculum séculi.

Ant. Ave , grátiâ plena , Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* I.

℣. Audi, fília, & vide , & inclína aurem tuam; ℟. Et concupiscet rex decórem tuum. *Ps.* 44.

Pater. *Lectiones infra.*

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. sola 8. c. Ecce.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma : * & scuta combúret igni.

Vacáte , & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 71.

DEus , judícium tuum regi da , * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia , * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo , * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum , * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam , * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus , * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine

terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater. *Bened.* Deus det nobis, &c. *post Psalterium.*

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxvj.

Bened. Dignos, &c.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore heres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxvj.

Bened. Aperiantur, &c.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo: & visa est arca testamenti ejus in templo ejus, & facta sunt fúlgura, & voces, & terræmotus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex sémine David. lxxvj.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde, *ut infra ad Sextam.*

Ant. Ecce concípies in útero, & páries filium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater. *Lectiones infra.*

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dñus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi

Psalmus 150.
láte Dóminum in
ctis ejus : * laudáte
firmamento virtútis

ite eum in virtútibus
laudáte eum secun-
ultitúdinem magni-
ejus.
áte eum in sono tu-
udáte eum in psalté-
thara.
áte eum in tympano
: * laudáte eum in
& órgano.
áte eum in cymbalis
ántibus; laudáte eum
balis jubilatiónis : *
spíritus laudet Dó-

Benedicta tu inter
s, & benedictus fru-
ntris tui. *Luc.* 1.
ulum. Jerem. 32.
ávit Dóminus no-
n super terram :
circúmdabit vi-

nus, Nunc auróra.
, lxxvj.
ecordátus est Dómi-
ericórdiæ suæ, ℟. Et
s suæ dómui Israel.

enedictus. *Ant.* 3, à.
uæ credidisti; quó-
rficientur ea quæ di-
: tibi à Dño. *Luc.* 1.
Oratio.
s, qui de beátæ Ma-
æ vírginis útero Ver-
um, Angelo nun-
carnem suscípere vo-
ræsta supplícibus tuis,
vere eam genitrícem

Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Suffragium de omnibus SS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus : & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis;
℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

Oratio.

Omnípotens sempiterne Deus, qui in electis tuis hábitas, & mirabíliter refulges : concéde nobis, quæsumus, sic beáti N. & ómnium simul Sanctórum lætificári memóriâ, ut eórum suffragántibus méritis, regnum tuum ássequi valeámus; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

Memento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostri misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice :
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalm. Deus, in nómine. 107. Cantáté.....omnis terra, 42. Laudáte Dóminum. 130. *sub sola Ant.* 2. D. Fílius Dei factus est ei exsé-

mine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGredietur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dñi.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen.

℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In æternum manébit. Glória Patri. Semen. *Ps.* 88.

℣. Dominábitur à mari usque ad mare, ℟. Et usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento.

Psalm. Ad Dñum. 64. Levávi. 46. Lætátus sum. 64. *sub sola Ant.* 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaiæ 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus.

℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcunda humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento.

Psalm. Ad te levávi. 82. Nisi quia. 46. Qui confídunt. 82. *sub sola Ant.* 7. d. Péperit fílium másculum qui recturus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 12.

EGredietur qui sit dominátor in Isræl, & egréssus ejus ab inítio à diebus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Isræl.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória Patri. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tamquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

NONAM.
ı , Memento.
convertendo.47.
nus.83.Beati om-
sub sola Ant. 1.*g.*
ıter qui te portá-
bera quæ suxisti.

um. Gal. 4.
ıit plenitúdo tém-
, misit Deus Fí-
ı , factum ex mu-
lum sub lege ; ut
b lege erant redí-
adoptiónem filió-
rémus.
Iisericórdia & vé-
riavérunt sibi. Mi-
℣. Justítia & pax*
unt. * Obviavé-
Glória Patri. Mi-
.
itas de terra orta
t justítia de cœlo
. *Ps.* 84.
Oratio.
órum tuórum,quæ-
s , Dómine , deli-
ce , ut qui tibi pla-
ctibus nostris non
genitrícis Fílii tui
nostri intercessióne
; Per eumdem Dó-
ostrum.
VESPERAS.
ıs , in adjutórium
tende.
3 c. In me ancillâ.
ılmus 109.
it Dóminus Dómi-
meo:* Sede à dex-
s meis ,
: ponam inimícos
bellum pedum tuó-

Virgam virtútis tuæ emit-
tet Dóminus ex Sion : * do-
mináre in médio inimicó-
rum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctórum : * ex útero ante
lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus , & non
pœnitébit eum , * Tu es Sa-
cerdos in ætérnú secundùm
órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis , *
confrégit in die iræ suæ re-
ges.

Judicábit in natiónibus ,
implébit ruínas , * conquassá-
bit cápita in terra multó-
rum.

De torrente in via bibet ; *
proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte , púeri , Dómi-
num , * laudáte nomen
Dómini.

Sit nomen Dómini bene-
dictum , * ex hoc , nunc , &
usque in séculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum * laudábile nomen Dó-
mini.

Excelsus super omnes gen-
tes Dóminus , * & super cœ-
los glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster , qui in altis hábitat , *
& humília réspicit in cœlo &
in terra ?

Súscitans à terra inopem , *
& de stércore érigens páupe-
rem ,

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus , * cum princípibus
pópuli sui ;

Qui habitáre facit stérilem

in domo, *matrem filiórum lætantem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem ;

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini ; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini :

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custódierit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnum.

Ecce herédítas Dñi, filii ; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-

tentis, * ita filii exc

Beátus vir qui i
desidérium suum ex
non confundétur cù
tur inimícis suis in

Psalmus 14

LAuda, Jerúsale
minum : * laud
tuum, Sion ;

Quóniam confor
ras portárum tuárum
nedixit filiis tuis in

Qui pósuit fines
cem, * & ádipe fru
tiat te ;

Qui emittit elóc
terræ, * velóciter c
mo ejus ;

Qui dat nivem
nam, * nébulam
rem spargit ;

Mittit crystallum
cut buccellas ; * an
frígoris ejus quis s

Emittet verbum
liquefáciet ea : * f
tus ejus, & fluent

Qui annúntia
suum Jacob, * j
judícia sua Israel ;

Non fecit táliter
tióni, * & judíci
manifestávit eis.

Ant. In me
adimplévit Dóm
ricórdiam suam
mísit dómui Israe

Capitulum. E

QUi creávit m
vit in tabern
& dixit mihi : In
hábita, & in Isr
táre ; & in electis
te radíces. Et sic
máta sum.

Hymnus.
, maris stella,
ei mater alma,
emper virgo,
eli porta.
ens illud Ave
is ore,
nos in pace,
Evæ nomen.
vincla reis,
lumen cæcis:
ostra pelle,
ncta posce.
tra te esse matrem;
per te preces,
nobis natus,
se tuus.
singuláris,
nnes mitis,
pis solútos,
ic & castos.
n præsta puram,
a tutum,
ntes Jesum,
collætémur.
is Deo Patri,
Christo decus,
sancto;
honor unus. Amen.
nima mea exultábit
, ℟. Et delectábitur
utári suo. *Ps.* 34.
ignificat. *Ant.* S. G.
me dicent omnes
ónes; quia fecit mihi
qui potens est, & san-
men ejus. *Luc.* 1.
Oratio.
ibus nostris, quæsu-
s, Dómine, grátiam
nignus infunde; &
ente sanctíssimâ Dei
e Maríâ, córpora no-
táte, & mentes no-
militáte & caritáte
s Autumnalis. Bles.

sanctífica; Per eumdem.

Suffragium de omnibus SS.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Justi confitebuntur nómini tuo, Dñe; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139. *Oratio.*

Omnípotens & miséricors Deus, qui pro mercéde Sanctis regni tui glóriam, & pro exemplo nobis præstas eórum sanctitátis memóriam: da fámulis tuis ut dum sancti N. & ómnium Sanctórum recólimus mérita, eórum nos non cessent juváre suffrágia; Per.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus.

Psalm. Sæpè expugnavérunt. 117. De profundis. 83. Dómine, non est exaltátum. 83. *sub sola Ant.* 5. a.

In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith* 13. *Hymnus.* C.

Virgo, Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te sécu-
la cuncta beátam;
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres.
Annue, sollícitâ quam prece
poscit, opem.
Glória magna Patri: compar
sit glória Nato:
Ambórũ tibi par, Spíritus
alme, decus. Amen.

Capitulum. Judith 13.

NOmen tuum Dñus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dñi in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultū. ℣. Omnes dívites * plebis * Deprecabuntur. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & casta es, María:

Quæ es effécta míseris cœli porta.

O mater nostra Deo caríssima,

Súscipe pia laudum præcónia.

Nostra ut pura péctora sint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per præcíta assídua

Impetres nobis glóriam per sécula.

O benigna! O Regína! O María!

Quæ sola invioláta permansísti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio, Famulórum tuórum. lxxxix.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa meâ.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam; * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui

ritum rectum
éribus meis.
s me à fácie
itum sanctum
as à me.
i lætítiam sa-
& spíritu prin-
i me.
uos vias tuas;*
convertentur.
le sanguínibus,
alútis meæ; *
ingua mea ju-

ibia mea apé-
meum annun-
tuam.
si voluisses, sa-
ssem útique; *
on delectáberis.
Deo spíritus
: * cor contrí-
iátum, Deus,

:, Dómine, in
te tua Sion, *
r muri Jerúsa-

eptábis sacrifí-
, oblatiónes &
* tunc impó-
ltáre tuum ví-

us 101.
, exaudi ora-
meam; * &
ad te véniat.
s fáciem tuam
quacumque die
lína ad me au-

que die invo-
velóciter exau-

cérunt sicut fu-

mus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus

Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veteráscent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

Dómine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi

di manus meas ad
ma mea ſicut terra
ı tibi.
ter exaudi me ,
:; * defécit ſpíritus

.vertas fáciem tuam
& símilis ero deſ-
ibus in lacum.
:am fac mihi manè
ȷrdiam tuam ; * quia
:rávi.
m fac mihi viam ,
mbulem ; * quia ad
'i ánimam meam.
: me de inimícis
Dómine ; ad te con-
doce me fácere vo-
m tuam , quia Deus
: tu.
us tuus bonus dedú-
in terram rectam : *
nomen tuum , Dó-
vivificábis me in
:e tua.
es de tribulatióne
n meam ; * & in mi-
dia tua diſperdes ini-
meos.
erdes omnes qui trí-
ánimam meam ; *
i ego ſervus tuus ſum.
. Dómine , memor
ıeî , & ne vindíctam
de peccátis meis ,
reminiſcáris delícta
vel parentum meó-
Tob. 3.
.I T A N I Æ.
'rie , eléiſon. Chriſte ,
léiſon. Kyrie, eléiſon.
:e , audi nos. Chriſte ,
udi nos.
de cœlis Deus , Miſe-
: nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus , miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus , miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix , ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael , ora.
Sancte Gábriel , ora.
Sancte Ráphael , ora.
Omnes ſancti Angeli , & Archángeli , oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum Spírituum órdines , oráte.
Sancte Joannes Baptiſta , ora pro nobis.
Sancte Joſeph , ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ , oráte.
Sancte Petre , ora.
Sancte Paule , ora.
Sancte Andréa , ora.
Sancte Jacóbe , ora.
Sancte Joannes , ora.
Sancte Thoma , ora.
Sancte Jacóbe , ora.
Sancte Philippe , ora.
Sancte Bartholomæe , ora.
Sancte Matthæe , ora.
Sancte Simon , ora.
Sancte Thaddæe , ora.
Sancte Matthía , ora.
Sancte Bárnaba , ora.
Sancte Luca , ora.
Sancte Marce , ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ , oráte pro nobis.
Omnes ſancti diſcípuli Dómini , oráte.
Omnes ſancti Innocentes , oráte pro nobis.

ctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro Antístite nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro N. ℟. Dñe salvum fac Regem; & exaudi nos in die quà invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugū justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Psalmus, Deus, in adjutórium. 10. ℣. Dómine, exaudi, &c. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

Exaudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntium distrícte feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quǽsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvi-

ıs esto, Parce nobis,
ine.
ıs esto, Exaudi nos,
ine.
ıi malo, Líbera nos,
ine.
ıi peccáto, líbera.
ua, líbera.
tánea & improvísa
e, líbera.
diis diáboli, líbera.
mundis cogitatióni-
líbera.
u fornicatiónis, lí-
nos, Dómine.
, & ódio, & omni
voluntáte, líbera.
ıre & tempestáte,
ı nos, Dómine.
e perpétua, líbera.
stérium sanctæ In-
ıtiónis tuæ, líbera.
entum tuum, líbera.
tivitátem tuam, lí-
nos, Dómine.
tísmum & sanctum
ium tuum, líbera.
ıcem & Passiónem
, líbera.
rtem & sepultúram
, líbera.
ıctam Resurrectió-
tuam, líbera.
nirábilem Ascensió-
tuam, líbera.
entum Spíritûs san-
racléti, líbera.
ıdícii, líbera.
res, Te rogámus,
ıos.
veram pœniténtiam
erdúcere dignéris, te.
issiónem peccatórum
órum nobis dones,
gámus, audi nos.

Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes Gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab ætérna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defun-

ctis réquiem æternam dōnáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro Antístite nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro N. ℟. Dñe salvum fac Regem; & exaudi nos in die quà invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugū justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Benefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Psalmus, Deus, in adjutórium. 10. ℣. Dómine, exaudi, &c. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXaudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium distrícte feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quǽsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvi-

ietátis tuæ grátiam
us.
ipotens sempiterne
us, miserére fámulo
itífici nostro N. &
um secundùm tuam
iam in viam salútis
; ut, te donante,
cita cúpiat, & totâ
perfíciat.
sumus, omnípotens
eus, ut fámulus tuus
ster N. qui tuâ mise-
suscépit regni guber-
virtútum étiam óm-
ercípiat incrementa;
decenter ornátus,
m monstra devitáre,
superáre; & ad te,
, véritas & vita es,
is váleat pervenire.
is, à quo sancta desi-
ria, recta consília &
it ópera: da servis
m, quam mundus
n potest, pacem; ut
la nostra mandátis
ita, & hóstium sub-
mídine, témpora sint
ectióne tranquilla.
igne sancti Spíritûs
nes nostros, & cor
i, Dómine; ut tibi
órpore serviámus,
do corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor; animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum:

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo [*vel* ea.]
Omnes sancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo. [*vel* ea.]
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Omnes sancti Mártyres, or.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Sollemnis, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Francísce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes Justi, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancta Thecla, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Paula, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, or.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo [*vel* ea.]
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Ab ira tua, Líbera eum [*vel* eam,] Dómine.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líb.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

inde cùm in agone sui
anxiatur anima, dici-
Orémus.
oficíſcere, ánima chri-
iána, de hoc mundo;
mine Dei Patris om-
entis, qui te creávit:
mine Jeſu Chriſti Fílii
ivi, qui pro te paſſus
n nómine Spíritûs ſan-
ui in te effúſus eſt: In
ne Angelórum & Ar-
elórum: In nómine
nórum & Dominatió-
: In nómine Principá-
& Poteſtátum: In
ne Chérubim & Séra-
: In nómine Patriar-
m & Prophetárum: In
ne ſanctórum Apoſto-
1 & Evangeliſtárum:
mine ſanctórum Már-
1 & Confeſſórum: In
ne ſanctórum Mona-
m & Eremitárum: In
ne ſanctárum Vírgi-
& ómniumSanctórum
ictárum Dei. Hódie ſit
e locus tuus, & habi-
tua in ſancta Sion; Per
rum Dñum noſtrum.
nen. Orémus.
Eus miſéricors, Deus
clemens, Deus qui ſe-
m multitúdinem mi-
ónum tuárum peccáta
éntium deles, & præ-
rum críminum culpas
remiſſiónis evácuas:
e propítius ſuper * hunc
um tuum [*vel* hanc
am tuam] N. & remiſ-
n ómnium peccatórum
n totâ cordis confeſ-
poſcentem, deprecátus

exaudi. Rénova in * eo [*vel* ea,] piíſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annecte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacramentum reconciliatiónis admitte; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, * cariſſime frater [*vel* cariſſima ſoror;] & ei cujus es creatúra committo: ut cùm humanitátis débitum perſólveris, ad eum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtringat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus ſátanas cum ſatellítibus

suis: in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei: & justi epulentur, & exultent in conspéctu Dei. Confundantur igitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes: & ministri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœnaviréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem suum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. *Constitútus [*vel* Constitúta] igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Suscipe, Dómine, * servum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Da-

manu regis Saül, &
u Góliath. ℟. Amen.
ra, Dómine, áni-
jus, sicut liberasti Pe-
: Paulum de carcéri-
. Amen.
:ut beatíssimam The-
írginem & mártyrem
liberasti, sic libe-
ignéris ánimam hu-
:rvi tui [*vel* ancillæ
] & tecum fácias in
:œléstibus congaudé-
Amen.
nmendámus tibi, Dó-
ine, ánimam * fa-
ii [*vel* fámulæ tuæ,]
ırque te, Dómine
hriste, Salvátor mun-
eam propter quam ad
ı descendisti, Patriar-
n tuórum sínibus infi-
non rénuas. Agnosce,
ne, creatúram tuam,
diis aliénis creátam,
:e solo Deo vivo &
; quia non est álius
ıræter te, & non est
ùm ópera tua. Lætífi-
ómine, ánimam ejus
specta tuo, & ne me-
is iniquitátum ejus
ırum, quas suscitávit
mali desidérii. Licèt
peccáverit, tamen Pa-
& Filium, & Spíri-
nctum non negávit,
didit; & zelum Dei
ábuit, & Deum qui
mnia, fidéliter adorá-
Amen.

Orémus.

licta juventútis, &
gnorántias ejus, quæ-
, ne memíneris, Dómine: sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joannes, electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro ea omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula seculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino. 1 ℣. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti in via, *per Horas Dominicæ distributus*, 14.

Egressâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum; accéléra ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis; illustra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam:] * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemisti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam famuli tui [*vel* fámulæ tuæ] N. ut * defunctus [*vel* defuncta] sǽculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

ualibet Hora sequentis cii incipitur absolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

Dilexi, * quóniá exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suá ... i, * & in diébus meis ...ocábo.

Circumdedérunt me do...s mortis, * & perícula ...rni invenérunt me.

Tribulatiónem & doló... invéni; * & nomen ...mini invocávi.

O Dómine, líbera áni...m meam: * miséricors ...minus, & justus, & Deus ...ter miserétur.

Custódiens párvulos Dó...us; * humiliátus sum, ...iberávit me.

Convértere, ánima mea, ...équiem tuam, * quia Dó...us benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam ...am de morte, * óculos ...os à lácrymis, pedes meos ...psu.

Placébo Dómino * in re...ne vivórum.

In hoc Officio, in fine om... Psalmorum & Cantico... tantùm, dicitur:

Réquiem ætérnam dona ..., Dómine; * & lux per...a lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. d. Auxílium.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-

neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc, nunc, & usque in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cælum & terram.

Ant. 3. b. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Capitulum. Apoc. 14.

AUdívi vocem de cælo dicentem mihi: Scribe, Beáti mórtui qui in Dómino moriuntur. ℟. Deo grátias.

℣. In memória ætérna erit justus ; ℟. Ab auditióne malâ non timébit. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet ; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

(*In depositione Defuncti, & in Anniversariis solemnibus, non dicuntur Preces sequentes ; sed dicto* Dóminus vobíscum. *additur Oratio conveniens, ut infra.*)

Secretò Pater. *Clarâ voce,*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

℣. Educ de custódia ánimam ad confiténdum nómini tuo : ℟. Me expectant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra. vivéntium. *Ps.* 26.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea ; psallam Deo meo quámdiu fuero.

Nolíte confídere in princípibus ; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cœcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupíllum & víduam. suscípiet ; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Episcopi,
Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecisti dignitáte vigére : præstà, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio ; Per Dóminum.

In depositione Sacerdotis,
Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc século commorantem sacris munéribus decorasti, in cœlesti sede gloriósa semper exultet ; Per.

In depositione Defuncti, Oratio.

INclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & sanctórum tuórum júbeas esse consortem; Per Dóminum.

Pro Diacono, post litteram N. additur Diáconi.

In depositione Defunctæ, Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue; Per.

In Anniversariis dicuntur sub una conclusione sequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui N. [sacerdótis, *vel* pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ N.] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum N. & N. quorum] [*vel* famulárum tuárum N. & N. quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beáta María semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Pro pluribus Defunctis.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere: propitiáre animábus famulórum famularumque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimitte, ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereantur ad vitam.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum,

℟. Et cum Spíritu tuo.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre. Oratio.*

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti: miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum nostrum.]

VIGILIAS.
communiter dicun-
ibus Nocturnis in
e corporis: si tamen
nicum Nocturnum,
, Feriâ II. & V.
mum; Feriâ III.
undum; Feriâ IV.
o, tertium. Tunc-
o unico Nocturno
it j. primi Noctur-
ra: ij. erit prima
ni, ut infra: iij.
gelium cum Homi-
Nocturno.
Deum cui omnes
Venite, adoré-
20.
ste. in cujus fine,
ia Patri. dicitur:
æternam dona eis,
& lux perpétua lú-

OCTURNO.
.. e. Dómine.
lmus 5.
a mea áuribus pét-
, Dómine: * in-
ige clamórem

voci oratiónis
ex meus & Deus

n ad te orábo,
* mane exáudies
am.
ábo tibi, & vidé-
niam non Deus
uitátem tu es.
abitábit juxta te
* neque perma-
usti ante óculos

nnes qui operan-
átem: * perdes

omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in ætérnũ exultábunt; & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

Ant. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 2. D. Salvum me fac.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbentur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. 3. c. Illúmina.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequo avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiã in morte, * nequando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuorũ ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, & sine Benedictionibus.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

Milítia est vita hóminis super terram; & sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui, sic & ego

AD VIGILIAS.

Vigiliæ communiter dicuntur cum tribus Nocturnis in Depositione corporis: si tamen diceretur unicum Nocturnum, Dominica, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium. Tuncque in illo unico Nocturno j. Lectio erit j. primi Nocturni, ut infra: ij. erit prima II. Nocturni, ut infra: iij. erit Evangelium cum Homilia in III. Nocturno.

Invit. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Ps. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri. *dicitur:* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. e. Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * mane exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt; & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 2. D. Salvum me fac.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

ubi parébunt;*Quia.*Ps.*142.
1. *Petr.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubescam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dñus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 1. a. Vide.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

...enses vácuos, & no-
...oriósas enumerávi
dormíero, dicam:
consurgam? & rur-
...ctábo véſperam, &
dolóribus uſque ad
... Indúta eſt caro
...trédine & fórdibus
...; cutis mea áruit,
...racta eſt. Dies mei
... tranſiérunt quàm à
tela ſuccíditur, &
...pti ſunt abſque ullà
...mento quia ventus
mea, & non rever-
...ulus meus ut vídeat
...nec aſpíciet me viſus
...
...fecérunt ſicut fumus
i, & oſſa mea ſicut
...n aruérunt: * Dies
...ut umbra declinavé-
... Quæ eſt vita? va-
ad módicum pa-
Dies mei. *Pſ.* 101.

...*o ij.* Cap. 17.
... mei tranſiérunt; co-
...tatiónes meæ diſſipá-
...t, torquentes cor
Noctem vertérunt
..., & rurſum poſt té-
...pero lucem. Si ſuſti-
infernus domus mea
in ténebris ſtravi lé-
meum. Putrédini di-
...er meus es; mater
... ſoror mea, vérmi-
... eſt ergo nunc præ-
...mea, & patiéntiam
quis conſíderat? In
...íſſimum infernum
...ent ómnia mea, pu-
...ltem ibi erit réquies

℟. Peccávi valde; ſed * Précor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimis. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Cap. 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum; & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltem vos amíci meî, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo, & plumbi lámina, vel celte ſculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſum circúmdabor pelle meâ, & in carne meâ vidébo Deum meum, quem viſúrus ſum ego ipſe & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

(*Quando dicitur unicum Nocturnum, ſequens omittitur* ℟. *& dicitur loco ejus*, ix. ℟. Líbera me, Dómine. *ut infra*, cxix)

℟. Non intres in judícium cum ſervo tuo, Dómine; * Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. ℣. Si juſtus vix ſalvábitur, ímpius & peccátor

ubi parébunt;* Quia. *Ps.* 142. 1. *Petr.* 4.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sǽculo sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dñus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 1. 2. Vide.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

, * & semen ejus
it terram.
entum est Dómi-
tibus eum ; * & te-
n ipsíus ut mani-
is.
ei semper ad Dó-
uóniam ipse evel-
eo pedes meos.
in me, & mise-
* quia únicus &
n ego.
iónes cordis mei
æ sunt, * de ne-
meis érue me.
milítátem meam,
n meum ; * & di-
ersa delícta mea :
inimícos meos,
nultiplicáti sunt, *
quo odérunt me :
ánimam meam,
;* non erubescá,
perávi in te.
tes & recti adhæ-
i, * quia sustí-

Deus, Israel *
s tribulatiónibus

de humilitátem
labórem meum ;
universa delícta

rtas fáciem tuam
Ne declínes in ira

i Joannis Chry-
stomi.
m. t. 1. Ed. Ben.
tio iv.
corpus dissolvit,
i illo habitantem
iam priùs edúcit,
no quípiam, ut

post in eamdem magnifi-
céntiùs constructam do-
mum, ánimam cum majóri
glóriâ reducat. Ne itaque
intueáris eum, cujus clausi
sunt óculi, qui mutus jacet ;
sed eum qui resurget & acci-
piet glóriam ineffábilem,
atque à præsenti hujúsmodi
aspectu cogitatiónes transfer
in spem futúram. At consue-
túdinem requíris, ideóque
ingemiscis ac luges? Et quó-
modo, inquies, homo cùm
sim, possim non mœrére ?
Neque ego id póstulo : non
mœrórem vero, sed mœró-
ris vehementiam. Mœrére
namque, natúræ est ; sed
ultrà modum mœrére, fu-
róris, insániæ, muliebris-
que ánimi. Mœre, lacry-
máre ; sed ne ægrè moleste-
que feras, ne indignéris.
Grátias age ei qui ábstulit
ut defunctum exornes, ejus-
que fúneri hæc justa spléndi-
dè persolvas, ipsíque mit-
tas.

℟. Deus meus, ne síleas
à me : * Ne simul trahas me
cum peccatóribus, & cum
operántibus iniquitátem ne
perdas me. ℣. Pars illórum
erit in stagno ardenti igne
& súlphure. * Ne simul.
Ps. 27. Apoc. 21.

n. 2. Lectio v.

Lacrymáre ut Dóminus
tuus Lázarum luxit ;
modum nobis, régulam ter-
minumque dolóris ponens ;
quem tránsgredi non licet.
Mœre, at non ut éthnicus
qui de resurrectióne despé-

meæ panes die ac nocte, * dum dicitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meá; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei;

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárũ.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Susceptor meus es;

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum affligit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

℣. Quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mórtuus; sed & nunc scio, quia quæcumque popósceris à Deo, dabit tibi Deus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 173. *Edit. Bened. Aliàs de verb. Apost.* 33.

QUando celebrámus dies fratrum defunctórum, in mente habére debémus, & quid sperandum & quid timendum sit: secundùm hoc enim sperandum est, quóniam pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus: secundùm hoc autem timendum est, quia mors peccatórum péssima. In hac autem vitâ, quæ média ante summa bona, & ante summa mala dúcitur, illud ex Evangélio tenére debémus: Qui credit, inquit, in me, licet moriátur, vivit. Et vitam pronúntiat, & mortem

æ tuæ solius.
70. 1. *Petr.* 5.
'OCTURNO.
. Unam pétii.
ius 26.
.us illuminátio
, & salus mea ; *
ı timébo ?
protector vitæ
o trepidábo ?
ópiant super me
ut edant carnes

ılant me inimíci
i infirmáti sunt
ıt.
nt adversùm me
ıon timébit cor

ıt adversùm me
in hoc ego spe-

étii à Dómino,
'am, * ut inhábi-
no Dómini óm-
s vitæ meæ :
:am voluptátem
& vísitem tem-

ı abscondit me in
› suo:* in die ma-
texit me in abs-
ıernáculi sui.
exaltávit me, *
ıltávit caput meũ
ícos meos.
, & immolávi in
› ejus hóstiam
ınis : * cantábo,
n dicam Dómi-

ıam pétii à Dómi-
requíram, ut in-
n domo Dómi-

Ant. 4. e. Credo.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miserére meì, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto ; ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus ;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ;* quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. 8. d. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deũ fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ

℣. Occisus es, Domine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo: * Intende.

In Deposítione corporis, & in Anniversariis solemnibus resumitur ℟. *usque ad* ℣. Miserére.

AD LAUDES.

Ant. 3. b. Secundùm.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitúdinem miseratiónum tuárũ, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in

Deus; * & ...
ínnova in vi...
Ne projí...
tua; * & S...
tuum ne áuf...
Redde mi...
lutáris tui; * ...
cipáli confir...
Docébo in ...
& ímpii ad ...
Líbera me ...
Deus, Deus ...
& exultábit ...
stítiam tuam ...
Dómine, ...
ries: * & o...
tiábit lauden...
Quóniam ...
crifícium, de...
holocaustis ...
ris.
Sacrificiu...
contribuláto...
tum & hum...
non despície...
Benignè f...
in bona volu...
ut ædificent ...
salem.

Qui credit in
oriátur, vivit.
icèt moriátur,
moriátur cór-
spíritu. Dein-
: Et qui vivit,
ne, non morié-
im. Certè licèt
uómodo sic non
:d licèt moriá-
is, non morié-
im.
uòd Redémptor
& in novíssi-
:rra surrectúrus
carne mea vi-
meum. ℣. O-
otíbile hoc in-
uptiónem, &
ndúere immor-
:t in carne meâ.
'or. 15.
tio viij.
iur ergo nos in-
& in his sermó-
Potest non do-
ínum defuncto
néliùs tamen,
ānátur cor hu-
m non dolen-
nánum. María
hærébat, &
itrem dolébat:
áris quia María
, cùm ipse Dó-
? Ideo & Apó-
:miéntibus, in-
vos ignoráre,
on contristémi-
:ntes quæ spem
Non tantùm
contristémini;
sic contristémi-
nodum gentes
n habent. Ne-

cesse est enim ut contristémini; sed ubi contristáris, consoléetur te spes.

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui verò mala egérunt, in resurrectiónem judícii: * Evigilábunt. *Dan. 12. Joan. 5.*

Lectio ix.

QUómodo enim non contristáris, ubi corpus quod vivit ex ánima, fit exánime, discedente ánimá? Qui ambulábat, jacet; qui loquebátur, tacet; clausi óculi lucem non cápiunt, aures nulli voci patéscunt: ómnia membrórum officia conquievérunt: non est qui móveat gressus ad ambulandum, manus ad operandum, sensus ad percipiendum. Nonne ista est domus, quam néscio quis invisíbilis habitátor ornábat? Discessit qui non videbátur, remansit quod cum dolóre videátur. Sit hujus tristítiæ consolátio. Quæ consolátio? Quia ipse Dóminus in novíssima tuba descendet de cœlo, & mórtui resurgent primi: deinde nos viventes, qui réliqui sumus, simul cum illis rapiémur in núbibus óbviàm Christo in áera, & ita semper cum Dómino érimus.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum,

neque úrgeat super me púteus os suum : * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericordia tua : * Intende ánimæ meæ, & libera eam.

℣. Miserére mei, Dómine, fili David : Dómine, ádjuva me : * Exaudi me. ℣. Dómine Deus, Rex seculórum, solus pius es. † Benigna est. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Intende.

In Depositione corporis, & in Anniversariis solemnibus resumitur ℟. *usque ad* ℣. Miserére.

AD LAUDES.

Ant. 3. b. Secundùm.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárũ, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum; * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miseratiónũ tuárum,

iniquitátem meá.
. G. Exaudi.
álmus 64.
et hymnus, Deus,
ion, * & tibi red-
um in Jerúsalem.
oratiónem meam:*
nis caro véniet.
iniquórum præva-
per nos; * & im-
s nostris tu propi-

quem elegisti, &
ti: * inhabitábit in
s.
imur in bonis do-
; * sanctum est tem-
um, mirábile in
.
i nos, Deus salutá-
r, * spes ómnium
terræ, & in mari

rans montes in vir-
, accinctus potén-
ii conturbas profun-
aris., sonum flú-
jus.
ibuntur gentes,& ti-
qui hábitant términi-
gnis tuis: * éxitus
i & véspere delectá-

isti terram, & ine-
am: * multiplicasti
áre eam.
en Dei replétum est
* parasti cibum illó-
uóniam ita est præ-
ejus.
s ejus inébria, mul-
geními na ejus; * in
iis ejus lætábitur gér-
.
dices corónæ anni be-
'aris Autumnalis. Bless.

nignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 2. D. Propter nomen.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero des-

cendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 6. f. Miserére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors ; * & miserére nostri, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus In ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum ; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster ; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. g. Omnis Spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Capitulum. 1. Cor. 15.

SIcut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Vivífica me, Dómine, ℟. Secúndùm verbum tuum. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego sum resurréctio, & vi-

qui credit in me, etiamsi
...rtuus fúerit, vivet; &
...nis qui vivit & credit in
...non moriétur in ætér-
...m. *Joan. 11.*
Pater. *& cetera ut suprà in*
...peris, cix. excepto quòd
... Psalmi, Lauda, ánima.
...itur Psalmus, De profun-
...clamávi ad te; Dómi-
... cxiij. *Oratio conveniens*,
suprà.

N ANNIVERSARIIS.

In Anniversariis Defun-
...rum omnia ut in Officio
...fiunt, exceptis quæ
...nuntur.
...n Anniversariis solemnibus
...dicuntur Preces ad Vespe-
... & ad Laudes, sed post
...ad Magníficat. *&* Be-
dictus. *Oratio conveniens*,
suprà notatur. Sed in
...niversariis non solemnibus
...untur Preces ad Vesperas &
Laudes, ut suprà.

D OFFICIUM NOCT.

In Anniversariis solemni-
...s dicitur Invitatorium cum
...salmo, Venite, *ut suprà*;
...in Anniversariis non so-
...mnibus omittitur.
Si Officium sit integrum,
...m tribus Nocturnis, Lectio-
...s dicuntur ut sequitur; Res-
...nsoria, ut in Officio præced.

N I. NOCTURNO.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

PArce mihi, nihil enim
...sunt dies mei. Quid est
homo, quia magníficas
...m, aut quid appónis erga
...m cor tuum? Vísitas eum
...lúculo, & súbito probas
illum. Usquequò non parcis
mihi, nec dimittis me ut
glútiam salívam meam?
Peccávi: quid fáciam tibi,
ô custos hóminum? Quare
posuísti me contrárium tibi
& factus sum mihimetipsi
gravis? Cur non tollis pec-
cátum meum, & quare non
aufers iniquitátem meam?
Ecce nunc in púlvere dór-
miam: & si manè me quæ-
síeris, non subsistam.

℟. Defecérunt. cxiij.

Lectio ij. Cap. 10.

MAnus tuæ fecérunt me
& plasmavérunt me
totum in circúitu: & sic
repentè præcípitas me? Me-
mento, quæso, quòd sicut lu-
tum féceris me, & in púl-
verem redúces me. Nonne
sicut lac mulsísti me, & si-
cut cáseum me coagulásti?
Pelle & cárnibus vestísti
me: óssibus & nervis com-
pegísti me. Vitam & mise-
ricórdiam tribuísti mihi,
& visitátio tua custodívit spí-
ritum meum.

℟. Peccávi. cxiij.

Lectio iij. Cap. 13.

QUantas hábeo iniqui-
tátes & peccáta, scé-
lera mea & delícta osten-
de mihi. Cur fáciem tuam
abscondis, & arbitráris
me inimícum tuum? Con-
tra fólium, quod vento rá-
pitur, osténdis poténtiam
tuam, & stípulam siccam
perséqueris. Scribis enim
contra me amaritúdines, &
consúmere me vis peccátis
adolescéntiæ meæ. Posuísti

in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti. Qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Non intres. cxiij.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro secundo sancti Ambrósii Epíscopi, de fide resurrectiónis.

n. 3. *Lectio iv.*

PRoposúimus, fratres caríssimi, solári nos commúni usu, nec durum putáre quidquid universos manéret, & ídeo mortem non esse lugendam: primùm, quia commúnis sit, & cunctis débita: deinde, quia nos séculi hujus absolvat ærumnis: postrémò, quia somni spécie ubi ab istíus mundi labóre requiétum sit, vigor nobis vivácior refundátur. Quem dolórem non solétur resurrectiónis grátia? Quem non exclúdat mœrórem, si credas nihil períre morte; immo ipsíus mortis celeritáte fíeri, ut plùs períre non possit.

℟. Deus meus. cxv.

n. 5. *Lectio v.*

FUisse étiam quidam feruntur pópuli, qui ortus hóminum lugérent, obitusque celebrárent. Nec imprudenter; eos enim qui in hoc vitæ salum venissent, mœrendos putábant: eos verò qui ex istíus mundi procellis & flúctibus emersissent, non injústo gáudio prosequendos arbitrabantur. Nos quoque ipsi natáles dies defunctórum oblivíscimur, & eum quo obiérunt diem célebri solemnitáte renovámus.

℟. Ego ad Dñum. cxvj.

n. 6. *Lectio vj.*

NOn est ergo gravis subeundus mœror secundùm natúram, ne aut excellentiórem áliquam natúræ exceptiónem nobis arrogáre videámur, aut commúnem recusáre. Etenim mors æquális est ómnibus, indiscréta paupéribus, inexcepta divítibus. Et ídeo licèt per uníus peccátum, in omnes tamen pertransívit; ut quem géneris non refúgimus auctórem, non refugiámus & mortis; & sit nobis sicut per unum mors, ita per unum étiam resurréctio; nec recusémus ærumnam, ut perveniámus ad grátiam. Venit enim, ut légimus, Christus salvum fácere quod períerat: & ut non solùm vivórum, sed étiam mortuórum dominétur.

℟. Esto mihi. cxvj.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. *Cap. 15.*

SI Christus prædicátur quòd resurrexit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non

git, neque Christus resurrexit; si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est & fides vestra: invenímur autem & falsi testes Dei; quóniam testimónium díximus adversùs Deum, quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resurgunt; nam si mórtui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Quòd si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris: ergo & qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantùm in Christo sperantes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℞. Scio. cxix.

Lectio viij.

SEd dicet áliquis: Quómodò resurgunt mórtui, qualíve córpore vénient? Insipiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur: & quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, eádem caro; sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium: & córpora cœléstia, & córpora terréstria; sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum; stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne: seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℞. Qui dórmiunt. cxix.

Lectio ix.

ECce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, & mórtui resurgent incorrupti; & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis, peccátum est; virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum

Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stábiles estóte & immóbiles: abundantes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Libera me, Dómine. cxix.

In Anniversariis solemnibus quæ non habent novem Lectiones, unum dicitur tantùm Noct. Psalmi, Antiph. Versic. & duo priora ℟℟. sumuntur ex Officio præcedenti, secundùm Feriam. ℟. Libera me, Dómine. *est semper tertium in omnibus Feriis.*

Lectiones, ut infra notantur.

FERIA II. & V.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est, constituísti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Defecérunt, cxiij.

Ex Catechési sancti Cyrilli Hierosolymitáni Epíscopi.

Cat. Mystag. 5. Lectio ij.

PRo ómnibus orámus, qui inter vos vita functi sunt, máximum esse credentes animárum juvámen, pro quibus offertur precátio sancti illíus, & tremendi quod in altári pósitum est, sacrifícii. Scio multos dícere, Quid juvat ánimam, sive cum peccátis, sive absque peccátis ex hoc mundo decedentem, etiamsi in hoc sacrifício illíus méntio fiat? An enim si Rex áliquis, eos à quibus offénsus est, in exílium pepúlerit, póstea verò illórum propinqui corónam áliquam conficientes, pro his qui sunt in supplício exílibus, eidem offerrent, nonne condonatiónem áliquam suppliciórum ipsis déderit? Ad eumdem modum & nos pro defunctis precatiónes adhibentes, quamvis sint peccatóres, non quidem corónam pléctimus; sed Christum pro nostris peccátis mactátum offérimus, ut & nobis & illis eum, qui est benigníssimus, propítium reddámus.

℟. Peccávi. cxiij.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio iij. Cap. 3.

FUndaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si

tem superædíficat su-
damentum hoc, au-
argentum, lápides
os, ligna, fœnum,
n; uniuscujusque opus
stum erit: dies enim
i declarábit, quia in
evelábitur: & uniuf-
e opus quale fit, ignis
it. Si cujus opus mán-
uod superædificávit,
lem accípiet. Si cujus
serit, detrimentum
r: ipse autem salvus
sic tamen quasi per

iera me, Dñe. cxix.
LA III. & VI.
pro secundo Macha-
bæórum.
4 j. Cap. 12.
Ir fortíssimus Judas
hortabátur pópulum
consérvare se sine
, sub óculis videntes
ta, sunt pro peccátis
qui prostráti sunt. Et
ollatióne, duódecim
lrachmas argenti mi-
ósólymam offérri pro
mortuórum sacrifí-
bene & religióse de
ctióne cógitans. (Nisi
os, qui cecíderant, re-
iros speráret, supér-
viderétur, & vanum
pro mórtuis.) Et quia
tábat quòd hi, qui
ietáte dormitiónem
ant, óptimam habé-
pósitam grátiá. San-
o & salúbris est co-
pro defunctis exorá-
i peccátis solvantur.
eus meus. cxx.

Ex Libro sancti Epiphánii Epíscopi, de hærésibus.
Hæres. 75. Lectio ij.

QUod spectat ad ritum illum quo mortuórum nómina pronuntiantur, quid eo esse potest utílius? Quid opportúnius, aut verò admiratióne dígnius? Nempe ut qui adsunt, certíssimè sibi persuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redáctos esse; sed existere adhuc, atque apud Dóminum vívere. Tum ut religiosíssimum illud dogma prædicétur; quo qui frátribus precantur, bene de illis speráre constat, quasi péregrè proféctis. Cæterùm quæ pro mórtuis concipiuntur preces, iis útiles sunt, tametsi non omnes culpas extinguant: nam & justórum páriter, & peccatórum mentiónem fácimus; peccatórum quidem, ut illis à Dómino misericórdiam implorémus; justórum autem, ut Dóminum Jesum Christum singulári quodam honóre prosequentes à cæterórum hóminum órdine segregémus. Necessário fácere illud Ecclésiam dico, quæ tráditum sibi ritum illum à majóribus accéperit.

℟. Ego ad Dñum. cxvj.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Lectio iij. Cap. 5.

SCimus, fratres, quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatió-

nem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes. . . Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive absentes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Líbera me, clxxi.

FERIA QUARTA, ET SABBATO.

De Michæa Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

EGo ad Dóminum aspíciam, exspectábo Deum Salvatórem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætéris, inimíca mea, super me, quia cécidi: consúrgam, cùm sédero in ténebris; Dóminus lux mea est. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. Et aspíciet inimíca mea, & operiétur confusióne, quæ dicit ad me: Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiónem ut lutum plateárum.

℟. Scio. cxix.

Ex Homília sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Lectio ij.

NOn frustrà oblatiónes pro defúnctis fiunt, non frustrà preces, non frustrà eleemósynæ. Hæc ómnia Spíritus dispósuit volens, ut nos mútuò juvémus. Miníster clamat pro his qui defúncti sunt in Christo, & pro his qui illórum memóriam fáciunt. Non Diáconus est, qui talem vocem illam emíttit, sed Spíritus sanctus. In mánibus est hóstia, & ómnia propósita sunt benè ordináta. Adsunt Angeli, adsunt Archángeli, cum tanto horróre adstant omnes, adstant illi clamantes ómnibus siléntibus, & putas simplíciter hæc fieri. Itaque ne fortúitò hæc fieri putémus. Hæc sciéntes, considerémus quantas consolatiónes possémus mórtuis pro lácrymis, pro monuméntis præstáre; nempe eleemósynas, preces, oratiónes, ut & illi & nos assequámur promíssa bona.

℟. Qui dórmiunt. cxix.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio iij. Cap. 4.

NOlumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut & céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurréxit; ita & Deus eos,

qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descéndet de cælo; & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera, & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

℟. Líbera me, Dómine. cxix

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo.* Meménto. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui N. ut defúnctus [*vel* fámulæ tuæ N. ut defúncta] sǽculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

MIsericórdiam tuá, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratuitá pietáte & inólitá bonitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testaménti tui Míchael, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Psalm. In éxitu. 26. *in cujus fine dicitur* Réquiem.

Ant. 2. D. Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino; adjútor eórum & pro-

ria Patri. *deinde* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc, nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21. Glória Patri, &c. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater noster. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

Bénedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO post Cœnam.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit mensam, dicit:

Benedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem, fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cant. Benedictus. 12.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobíscũ in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria. PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórũ. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis Præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secura pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 96. Benedixisti. 54. Inclína, Dómine. *cum sua divis.* 140. Crédidi. 99. De profundis clamávi ad te, Dómine, 8.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater, &c. ℣ Et ne nos, &c.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dñe, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátia sancti Spíritûs illúmina cor nostrum, ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérnâ caritáte diligere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri; ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Para-

clétus, qui à te procédit illúminet; & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quǽsumus, Dñe, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Canticum, Benedícite. 10. *Ps.* Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 57.

Ant. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater, &c. Et ne nos, &c.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

℣. Exultábunt sancti in glória: ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

INDEX PSALMORUM.

Psalmi

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.

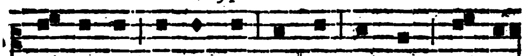
E Typis CLAUDII J. B. HERISSANT.

INTONATIONES ET TERMINATIONES Psalmorum & Canticorum secundùm omnes cujusque Modi differentias.

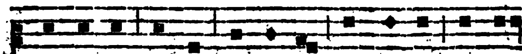
In hocce Breviario ad Antiphonas quisque modus, quem vulgò tonum vocant, suo numero notatur; varia etiam cujusque modi species suis litteris designantur; completi, majusculis; minusculis verò, incompleti. Modus autem completus ille est qui in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam modi sui finalem; incompletus verò qui, non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur.

I.

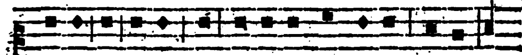
Hyperaeolius.

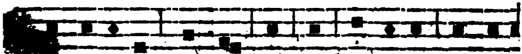
Lau-da te Do-minum, omnes gentes; * lau-da-

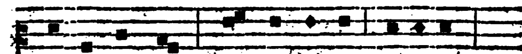
te e-um, omnes po-pu-li. Quo-ni-am confir-

mata est super nos, mise-ri-cor-di-a e-jus, &c.

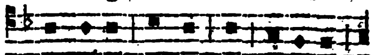

Spi-ri-tu-i sancto, & in se-cu-la se-cu-

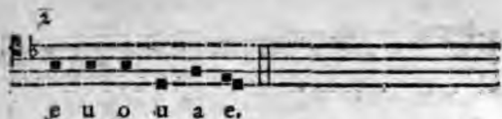
lorum. A-men. Ma-gni-fi-cat * a-nima, &c.

Clavis ut plurimùm sic transponitur.

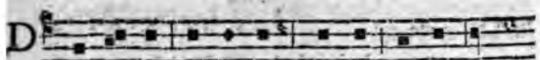
Glo-ri-a Pa-tri, & Fi-li-o,

A

e u o u a e.

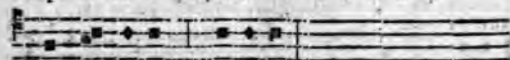
Hyperdorius.
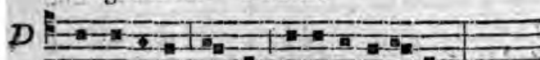

Lauda-te Dominum, omnes gentes, &c.

Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

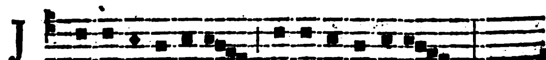

Ma-gni-fi-cat * a-nima.

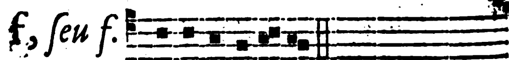
Spi-ri-tu-i san-cto. e u o u a e.

Sequens desinit pariter in D. *majusc. sed cùm ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, caracterum defectu notatur per* j. *caudatum.*

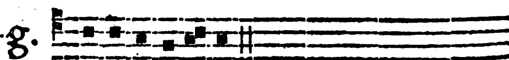
i i u i a o. e u o u a e.

f, *seu f.*

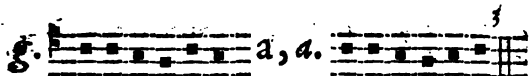

e u o u a e.

g.

e u o u a e.

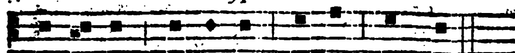
g.

e u o u a e. e u o u a e.

In tonis imparibus qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem est ac Psalmorum; in plagiis verò seu paribus differt, ut suis locis notatur.

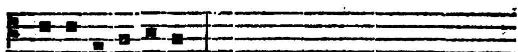
2.

Hypoaolius.

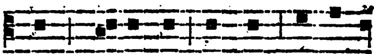
A

Lauda- te Do-minum, omnes gen- tes.

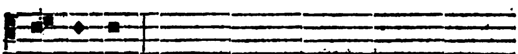

e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

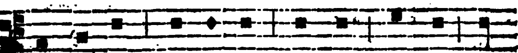

Nunc di-mit-tis ser-vum tu-um,

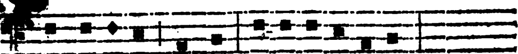

Do-mi-ne.

Hypodorius.

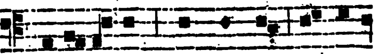

-da- te Do-minum, omnes gen-tes.

Spi- ri-tu-i san-cto. e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Be-nedictus Do-mi-nus De-us

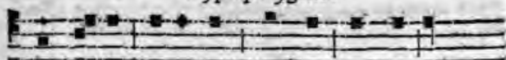
Me- so- pyt- ni.

I- sra-el. Ma-gni-fi-cat * a-nima, &c.

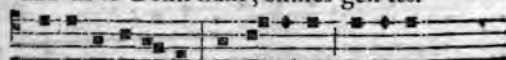
3.

Hyperphrygius.

Lau-da-te Domi-num, omnes gen-tes.

E

e u o u a e. Ma-gnifi-cat * a-ni-ma.

a, *a*

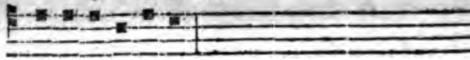
e u o u a e.

à, *à*

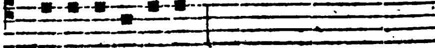
e u o u a e.

b

e u o u a e.

c, *c*

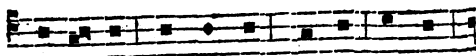

e u o u a e.

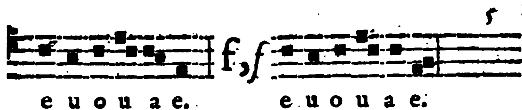
De Hyperlocrio nulla extat Antiphona : neque de Myxolocriis.

4.

Hypophrygius.

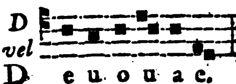
Lau-da-te Do-mi-num, omnes gentes.

e u o u a e. f, *f* e u o u a e.

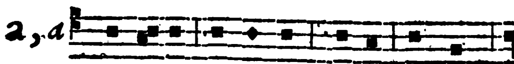
Sequens licèt incompl. notatur per majusc. ob rationem in Antiphonario allatam.

D vel D

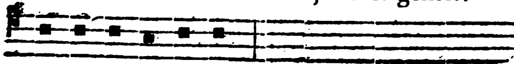

e u o u a e.

a, *a*

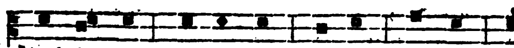

Lauda-te Dominum, omnes gentes.

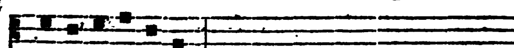

e u o u a e.

Hypolocrius.

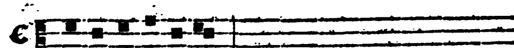

Lau- da- te Do-mi-num, omnes gen- tes.

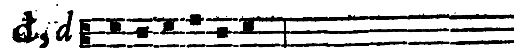
e u o u a e.

e

e u o u a e.

d, *d*

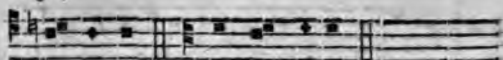

e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Be- ne-dictus Do-mi-nus De-us.

Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii; ſed tunc dieſi aliquando opus eſt in Antiphona ad chordam f.

5.

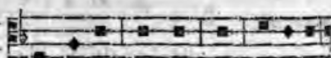
Hyperiaſtius.

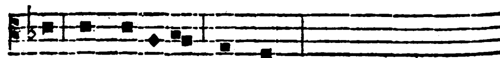
C

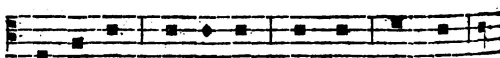
Clavis ut plurimum ſic tranſponitur.

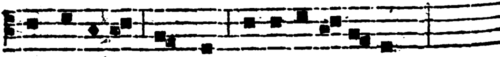

Hyperlydius.

E

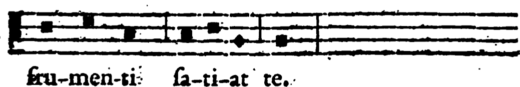

S, a

Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

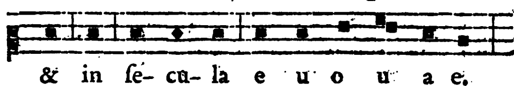
fru-men-ti sa-ti-at te.

6.

Hypoiastius.
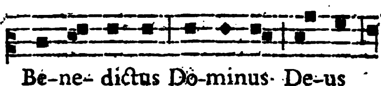

Lau-da-te Do-minum, omnes gentes.

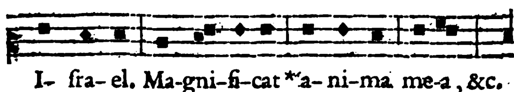

& in se-cu-la e u o u a e.

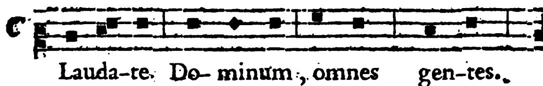
In Canticis evangelicis.

Be-ne-dictus Do-minus De-us

I-sra-el. Ma-gni-fi-cat * a-ni-ma me-a, &c.
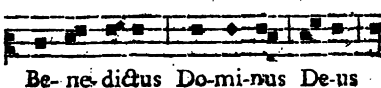

Lauda-te Do-minum, omnes gen-tes.

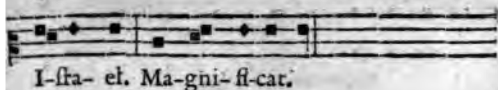

& in se-cu-la. e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

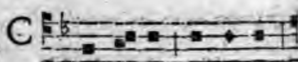

Be-ne-dictus Do-mi-nus De-us

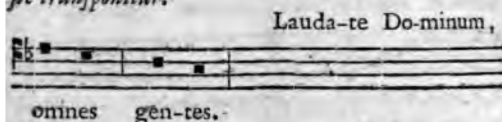

I-ſra- el. Ma-gni- fi-cat.

In præcedentibus, clavis ut plurimùm ſic tranſponitur. C

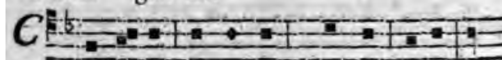

Lauda-te Do-minum,

omnes gen-tes.

C

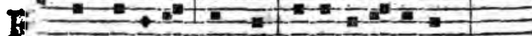
Lau-da-te Do-minum, omnes gentes.

Hypolydius.

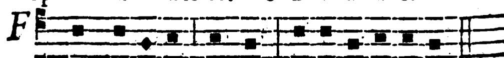
Lau-da-te Do-mi-num , omnes gen-tes.

F

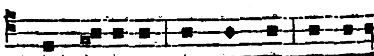
Spi- ri-tu-i ſancto. e u o u a e.

F

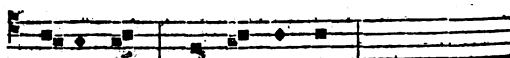

Spi- ri-tu-i ſancto. e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Be- ne-dictus Do-mi-nus De- us

I-ſra- el. Ma-gni-fi- cat.

7.

Hypermyxolydius.

Lauda-te Do-mi-num, o-mnes gen-tes.

e u o u a e. Ma-gni-fi-cat * a-nima:

Spi-ri-tu-i san-cto. e u o u a e.

e u o u a e.

e u o u a e. e u o u a e.

e u o u a e. e u o u a e.

8.

Hypomyxolydius.

Lauda-te Do-mi-num, omnes gen-tes.

Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

G Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

c, c Spiri-tu-i sancto. e u o u a e.

d e u o u a e.

In Canticis evangelicis. Be- nedictus Do-mi-nus De-us I- sra-el. Ma-gni-fi-cat * a-ni-ma, &c.

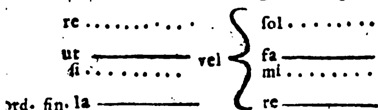
magna qui potens est. *Hæc quatuor verba dicuntur sub eodem cantu in secundo modo.*

Notandum, intonationes suprà notatas servari tantùm in primo cujusque Psalmi Versu; cæteros verò Versus à dominante in directum inchoari; quod & observatur in Canticis evangelicis, nisi organa pulsentur: tunc enim Versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos Versus quæ ad primum. Quia verò in primo Versu Cantici Magnificat. *propter ejus brevitatem mediatio compleri nequit; in ceteris ejus Versibus ad eam recurrendum est quæ ad* Benedictus. *suprà notatur.*

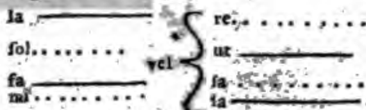
MONITUM.

D intelligentiam vocabulorum *Mesopycni*, *Bary-*
. *pycni* & *Oxypycni*, quæ ex antiquo usu Tabulis
iorum Psalmodiæ Ecclesiæ Parisiensis adnectuntur,
dicendum visum est inventa fuisse hæc nomina à
ribus Græcis, & ad Latinos translata, ad signifi-
dos varios situs hemitonii in Tetrachordo inferiore,
cujus infima chorda ipsa est chorda finalis; quia ex
tu omne cantuum genus, omnisque varietas exur-
Hemitonium autem ab iisdem Græcis, per meta-
ram, πυκνον dictum est, quia minore spatio, stric-
ique intervallo designatur ac cognoscitur.
gitur cantus primi & secundi Modi Gregoriani
antur Μεσοπύκνοι sive *Mesopycni*, quia in Anti-
nis utriusque Modi, ac Psalmodiis completis, vel
ponsoriis, talis est chorda finalis, seu chorda in quam
nunt isti cantus, ut supra se immediatè habeat
rdam uno tono distantem, postea chordam distan-
ı hemitonio tantùm, deinde chordam tono distan-
r à præcedente: quò fit ut hemitonium exurgat ex
o duarum chordarum, quæ medium Tetrachordi
upant, ut videre est in figuris sequentibus.

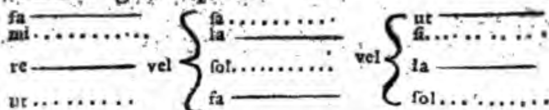

n cantibus verò Antiphonarum, vel Psalmodiarum
mpletarum, aut Responsoriorum tertii & quarti
odi, hemitonii situs alius est: siquidem conficitur
ud hemitonium ope chordæ finalis, seu in quam
siturus est, cantus, & ope illius quæ immediatè
perponitur: postea sequitur tonus ab ista secunda
orda ad tertiam, ac rursùs tonus à tertia chorda
quartam. Inde isti Modi vocati sunt Βαρυπυκνοι vel
rypycni, quia hemitonium auditur in chordis gra-

vioribus ſeu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex ſequentibus figuris.

Denique in cantibus Antiphonarum vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum de quinto, ſexto, ſeptimo & octavo Modo, talis eſt hemitonii ſitus (ſi paucos cantus excipias) ut in loco acutiori ſeu ſuperiori Tetrachordi ſæpe ſæpius audiatur: quo fit ut à chorda in quam deſinit cantus, ad chordam præcedentem fit unus tonus, ab iſta ſecunda chorda ad tertiam rurſus tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi, hemitonium dumtaxat. Inde Græci finxerunt nomen Ὀξύπυκνος quo deſignârunt cantus qui *Barypycnis* prorſus oppoſiti ſunt. Situm hemitonii indicant figuræ ſequentes.

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Meſopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione ſitûs hemitonii ſupra chordam finalem, ut apud Græcos: & ut à Meſopycnis ſecernantur, à quibuſdam *Minores inverſi* vocantur, quia hemitonium habent infimo loco.

